

TUYÊN CÁO VẬN ĐỘNG ĐỒNG BÀO VN TỔNG NÓI DẬY

Thành trì cộng sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu cộng sản Đông Âu đã cáo chung, cộng sản Việt Nam đang dấy chết nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hóa của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ Quốc đã truyền lệnh cho chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân.

Vậy sau khi đọc bản Tuyên Cáo, đồng bào hãy:

- 1/ Dùng mọi phương tiện hữu hiệu nhất để truyền bá bản Tuyên Cáo.
- 2/ Đình công, bãi thị, nhất loạt xuống đường đòi lại quyền làm chủ và làm người.
- 3/ Tập trung tại các trọng điểm quân sự và hành chính, kêu gọi công an và bộ đội trở về với chính nghĩa dân tộc.
- 4/ Chiếm giữ đài truyền hình, truyền thanh, dùng mọi phương tiện truyền thông để kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy.
- 5/ Phối hợp Lực Lượng Hải Ngoại và Quốc Nội trong kế hoạch Tổng Nổi Dậy lật đổ bạo quyền Cộng Sản Hà Nội, để xây dựng một nước Việt Nam Độc Lập Tự Do và Phú Cường.

**Lý Tổng
Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy**

Tài liệu này chỉ để tặng nhằm phổ biến rộng rãi trong quần chúng.
Cấm buôn bán dưới mọi hình thức.

U.B.P.H.T.T.L.T.

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Nhóm Biên Chủ Lịch Sử Việt Nam Cận Đại

**Lý Tổng
Chiến Dịch
Trở Về
Đất Mẹ.**

Khi Anh về người người đứng lên

**Ủy Ban Phát Huy
Tinh Thần Lý Tổng**

*Nhóm Biên Chủ Lịch Sử
Việt Nam Cận Đại Thực Hiện
Tháng 01-1993*

**NHÓM BIÊN CHÚ LỊCH SỬ VIỆT NAM CẬN ĐẠI
(THỰC HIỆN)**

LÝ TỐNG

CHIẾN DỊCH TRỞ VỀ ĐẤT MẸ

**ỦY BAN PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỐNG
PHÁT HÀNH**

ORANGE COUNTY, CALIFORNIA THÁNG 01/1993

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

TUYÊN CÁO VẬN ĐỘNG ĐỒNG BÀO VN TỔNG NỔI DẬY

Thành trì cộng sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu cộng sản Đông Âu đã cáo chung, cộng sản Việt Nam đang dấy chết nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hóa của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ Quốc đã truyền lệnh cho chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân.

Vậy sau khi đọc bản Tuyên Cáo, đồng bào hãy:

- 1/ Dùng mọi phương tiện hữu hiệu nhất để truyền bá bản Tuyên Cáo.
- 2/ Đình công, bãi thị, nhất loạt xuống đường đòi lại quyền làm chủ và làm người.
- 3/ Tập trung tại các trọng điểm quân sự và hành chánh, kêu gọi công an và bộ đội trở về với chính nghĩa dân tộc.
- 4/ Chiếm giữ đài truyền hình, truyền thanh, dùng mọi phương tiện truyền thông để kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy.
- 5/ Phối hợp Lực Lượng Hải Ngoại và Quốc Nội trong kế hoạch Tổng Nổi Dậy lật đổ bạo quyền Cộng Sản Hà Nội, để xây dựng một nước Việt Nam Độc Lập Tự Do và Phú Cường.

**Lý Tống
Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy**

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

LỜI NÓI ĐẦU

Lịch sử Việt Nam cận đại đã trải qua biết bao nhiêu thăng trầm, trong đó không biết bao nhiêu sự hy sinh của người dân Việt. Có thể nói, vì chính nghĩa, xương đã chất thành núi, máu đã đổ thành sông...

Có những hy sinh đã được ghi chép lại thành công trạng; có những hy sinh đã theo thời gian chìm vào quên lãng, mà không giúp ích được gì trong việc nêu cao chính nghĩa đấu tranh của Dân tộc, chỉ vì thiếu sự ghi chép và lưu truyền lại.

Cũng như thế, ngược lại, có những kẻ tội đồ vẫn ung dung hưởng lạc trên sự đau khổ quặn quại của toàn dân, chỉ vì không có những nhanh chóng kịp thời biên chú, phổ biến đích danh tội trạng, và minh thị lên án trước lương tâm Dân tộc.

Công tác biên chú dữ kiện lịch sử khác hẳn với công việc viết sử, và là một công việc cực kỳ cần thiết. Một sai lầm lớn lao khi cho rằng biên chú dữ kiện đồng nghĩa với phê phán lịch sử, và là một việc có thể trì hoãn không cần kíp. Không có những tập biên chú dữ-kiện-nóng của lịch sử, sau này các nhà viết sử không thể nào tìm tòi đủ chi tiết căn bản để phê phán, để làm sử sách, và sự phê phán không thể nào không thiếu sót và mang tính cách chủ quan.

Ao ước của Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại là làm công việc ghi chép cẩn thận lại những dữ kiện của những biến cố, để làm tài liệu tham khảo cho các nhà viết sử sau này. Mục tiêu vừa nêu rất giản dị và là trách nhiệm bình thường của mỗi người con dân... Như việc Làng

có biên chú của Thôn Làng, Ấp Xả có tạp ghi của Ấp Xả...thì sau này làng xả mới để lại đời sống quá khứ của nó một cách toàn vẹn. Trong tên đặt “Nhóm Biên Chú (Dữ Kiện) Lịch Sử Việt Nam Cận Đại”, tuy không ghi thêm vì quá dài dòng, nhưng có bao hàm ý nghĩa “dữ kiện” là vậy.

Nhóm Biên Chú L.S.V.N.C.Đ đang cố gắng sưu tầm, ghi chép tất cả những hoạt động đấu tranh của Đồng Bào hải ngoại và một số Tổ Chức Kháng Chiến, cũng như những tổ chức nội phản, thì vụ án Trần Văn Bé Tư bùng nổ, Nhóm Biên Chú L.S.V.N.C.Đ đã phát hành một sưu tập tài liệu về vụ án này vào tháng 10/1986. Công việc phát hành sưu tập tương đối nhanh chóng nhờ vào sự nỗ lực làm việc thu góp tài liệu của nhiều anh em rông rãi nhiều tháng kể từ khi xảy ra sự kiện ngày 18-03-1986 tại Quận Cam.

Thời gian tiếp tục trôi, quê hương vẫn còn chìm đắm trong bể khổ: bất công, nghèo đói và bệnh tật. Sự đấu tranh của đồng bào trong và ngoài nước vẫn liên tục dưới nhiều hình thức và trạng thái khác nhau cho nên việc biên chú vẫn còn phải tiếp tục. Chính vì đó, ngay sau khi biết được sự kiện ngày 04-09-1992, ngày mà chiến sĩ Lý Tống đã phát động chiến dịch Trở Về Đất Mẹ, Nhóm Biên Chú L.S.V.N.C.Đ đã năng động hơn bao giờ hết trong công việc thu thập tài liệu để có thêm nhiều dữ kiện quan trọng về người chiến sĩ can trường này, một kỳ nhân của thời đại mà tên tuổi đã quá thân quen với người Việt cũng như với thế giới qua cuộc hành trình độc đáo chưa từng có trong lịch sử loài người.

Biến cố ngày 04-09-1992, đã làm cho thế giới, một lần nữa, khâm phục lòng quả cảm, tình yêu nước nồng nàn của người hùng Lý Tống đối với quê hương ngàn đời yêu dấu Việt Nam. Biến cố đã là chất liệu cho hàng trăm bài báo, hàng chục bài thơ và nhạc của nhiều nhà báo Việt Nam và ngoại quốc trong những tuần lễ đầu tiên sau biến cố đó. Tin tức

đã được nhanh chóng và đồng loạt loan tải khắp nơi trên các hệ thống truyền thanh, truyền hình và báo chí trong đó phải kể đến các đài phát thanh BBC, VOA, Đài Phát Thanh Pháp Quốc, Đài Phát Thanh Mạc Tư Khoa, Úc-Đại-Lợi, và chương trình Tiếng Nói Tự Do từ Moscow. Các hãng thông tấn AP, Reuters và AFP đã liên tục đưa tin và nhiều tờ báo lớn có tầm cỡ quốc tế như *The Los Angeles Times*, *The New York Times*, *The Orange County Register*, *The Mercury News*, *Hong Kong Daily News*, *Nhật Báo Hoa Ngữ* tại Los Angeles...cũng đã chạy những hàng tít lớn về tin tức sốt dẻo này.

Rầm rộ và liên tục nhất phải nói đến báo giới, truyền thanh và truyền hình tại Quận Cam, thủ đô Việt tị nạn. Giới truyền thông Việt Nam đã không những nhanh chóng loan tin chính xác mà còn loan tải nhiều bài viết, bình luận sâu sắc thôi thúc mọi người hưởng ứng chính nghĩa sáng như Nhật Nguyệt mà chiến sĩ Lý Tổng đã đại diện mang về Tổ Quốc.

Do đặc biệt lưu tâm đến biến cố ngay từ đầu, nhờ thế công việc sưu tập và sắp xếp được nhanh chóng, tạm thời có thể biến ngay được thành một tập tài liệu *sơ khởi*. Sưu tập "Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ" này chất chứa những dữ kiện liên quan đến biến cố trên. Sưu tập là công lao, tâm huyết của tất cả các Hiệp Hội, Đoàn Thể, các nhà báo, nhà văn, học giả và đồng bào... Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại chỉ làm công việc gom nhặt lại những ý kiến của quý vị để tập hợp thành một "Diễn Hồng Tư Tưởng", mong rằng từ đó những người Việt Nam, và đặc biệt giới trẻ, sẽ khơi bùng lên một nhiệt tâm tranh đấu cho một quê hương Việt Nam Thanh Bình, Tự Do, Dân Chủ và Thịnh Vượng.

California, ngày 25 tháng 12 năm 1992
Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại

LỜI KÊU GỌI CỦA ỦY BAN ĐẶC NHIỆM PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỔNG

Huyền sử và anh hùng đã gắn bó với nhau tạo nên những truyền kỳ bất diệt trong giòng sử đấu tranh của từng quốc gia để từ đó lưu truyền và là niềm hãnh diện chung cho toàn dân tộc

Lịch sử 5000 năm của Việt Nam từng trang đã thấm toàn máu và nước mắt - những bi nhục, đắng cay - những quang vinh lừng lẫy mà trong đó tên tuổi của các anh hùng luôn sáng rực như ánh sao được chiêm ngưỡng vạn đời.

Thế kỷ 20, đất nước chúng ta đi vào khúc quanh vô cùng tàn khốc, hận thù chia rẽ đã tạo nên nỗi tương tàn bi thảm nhất của giống nòi, dân tộc. Biết bao nhiêu anh hùng đã ngang nhiên đi vào lịch sử. Biết bao nhiêu dũng sĩ đã hiên ngang trả nợ giống nòi.

Lý Tổng, anh đã vào chiến sử của dân tộc. Hành năng và lý trí của anh đáng được ngưỡng mộ, nghĩ suy. Do đó, Ủy Ban Đặc Nhiệm Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng quyết định ra mắt Đặc San này, như một biểu tượng của sự tiếp nối tinh thần kiên gan của người Anh Hùng Dân Tộc. Chúng tôi không có dụng ý Đặc San được ra mắt, là để quanh vinh người phi công Lý Tổng, vì sự hào hùng mà anh đã thực hiện chỉ là truyền thống tự nhiên của người chiến sĩ Việt Nam. Cho nên tất cả các thi văn, đoản truyện được trình bày trong Đặc San này gồm những mục đích:

- Phát huy tinh thần anh hùng Lý Tổng.
- Kêu gọi tất cả những chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa trong mọi binh chủng hãy đoàn kết lại hầu tiếp tục đoạn đường Lý Tổng đang đi.
- Truyền bá tinh thần cao cả và bất khuất này đến mọi nơi trên toàn thế giới có người Việt Nam đang trú ngụ.
- Gởi những tín điệp yêu thương về đồng bào Quốc Nội với niềm tin đoàn kết để cùng bắt tay nhau quang phục quê nhà.

Với tất cả hoài vọng ấy, chúng tôi những người bạn và cũng là chiến hữu của Lý Tổng, vô cùng xúc động và khâm phục hành năng can đảm phi thường của anh.

Anh đã hoàn chỉnh nhiệm vụ tạo ngòi nổ trong thùng thuốc cảm hận, oán than của toàn dân tộc Việt Nam trước sự thống trị cay nghiệt của chế độ Cộng Sản. Chúng tôi không đòi hỏi ở anh em thêm những điều gì nữa.

Liêm sĩ của kẻ thất phu thúc giục chúng tôi phải nghiêm chỉnh để bày tỏ những hành năng hữu hiệu và thiết thực hầu không uổng phí ngôi nổ phi thường mà Lý Tổng đã đem chính xác thân, sinh mạng mình ra đổi.

Cũng chính nhờ ngôi nổ ấy, giờ đây trên toàn thế giới các báo chí truyền thanh, truyền hình của các quốc gia đã loan truyền như một kỳ tích đáng nhớ trong giai đoạn cuối cùng đầy chết của chủ nghĩa Cộng Sản toàn cầu.

Hỡi tất cả đồng bào và anh em của chúng tôi, chúng ta hãy can cường đứng lên để thể hiện tích cực sự hỗ trợ với Lý Tổng - người anh hùng đã ngang nhiên đi vào lịch sử đấu tranh quang vinh của Dân Tộc.

Trân trọng kính chào quý vị,

ỦY BAN ĐẶC NHIỆM PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỔNG.
(Tuyển Tập Lý Tổng)

TUYÊN CÁO CỦA ỦY BAN PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỔNG

Đáp ứng lời kêu gọi của Chiến sĩ Lý Tổng được phổ biến tại Sài Gòn ngày 04-09-1992, Cộng Đồng Việt Nam đã thành lập Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng tại Quận Cam ngày 20-09-1992.

Nay Ủy Ban Nhận Định:

- Sau hơn 70 năm theo đuổi chủ thuyết Mác Lê, giới lãnh đạo Liên Bang Sô Viết và Khối Đông Âu đã tình nguyện giải thể đảng Cộng Sản hầu có thể mưu cầu cơm no áo ấm cho quần chúng.
- Riêng tại Việt Nam, tập đoàn lãnh đạo vẫn ngoan cố, ù lì tham quyền cố vị để vơ vét và áp đặt thể chế độc tài đảng trị lên dân tộc Việt Nam.

Ủy Ban Long Trọng Tuyên Cáo:

1. Cộng Sản Việt Nam phải chịu an toàn về sinh mạng của chiến sĩ Lý Tổng.
2. Yêu cầu CSVN phải tức khắc trả tự do vô điều kiện cho chiến sĩ Lý Tổng
3. Yêu cầu chính phủ Hoa Kỳ can thiệp buộc Cộng Sản Việt Nam phải trả tự do cho công dân Lý Tổng.
4. Yêu cầu các quốc gia yêu chuộng tự do khác trên thế giới hãy áp lực CSVN phải tôn trọng nhân quyền theo bản Hiến Chương Liên Hiệp Quốc mà CSVN là một thành viên.
5. Đồng bào mọi giới hãy dùng mọi phương tiện hữu hiệu để truyền bá lời kêu gọi của chiến sĩ Lý Tổng, đặc biệt tại quốc nội.
6. Kêu gọi Hải Ngoại cùng tiếp tay, bằng cách kêu gọi thân nhân ruột thịt hiện là đảng viên Cộng Sản hãy ly khai đảng và trở về với chính nghĩa dân tộc.
7. Các thương phế binh CSVN hãy đứng lên đòi tối thiểu được cơm no áo ấm, vì các bạn đã hy sinh một phần thân thể cho chế độ phi nhân; nhưng hiện các bạn lại là thành phần bản cùng nhất của xã hội, trong khi tập đoàn lãnh đạo tiếp tục vơ vét của dân và hưởng thụ.
8. Các nông dân Việt Nam hãy mạnh dạn đòi hỏi quyền tư hữu trên các thửa ruộng do chính gia đình bạn đang canh tác, bằng cách không gia nhập các hợp tác xã hợp doanh.

Làm tại Westminster ngày 25-09-1992.

Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng

PHẦN I

Giới thiệu về Lý Tổng

"Your courage is an example and inspiration to all who would know the price of Freedom." (President Ronald Reagan)

VÀI NÉT VỀ TIỂU SỬ

Được biết Lý Tổng sinh tại Cung An Định Huế, chánh quán huyện Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên. Thân phụ là cụ Hương Tấn, một địa chủ giàu có ở miền Trung. Ông Ngoại là Ngự Y chữa bệnh cho Hoàng Gia. Học trung học tại trường Nguyễn Tri Phương Huế. Năm 1965 theo học khoá 65 A sĩ quan phi hành tại Trung Tâm Huấn Luyện Không Quân Nha Trang.

Năm 1966 được cử đi du học Hoa Kỳ tại Lackland Air Force Base. Vì đánh một sĩ quan Việt Nam lớn con tên Trọng Khùng, hay bắt nạt các sĩ quan sang tu nghiệp, nên bị trả về nước và được đưa sang trường Bộ Binh Thủ Đức. Hai năm sau lại được trở về Không Quân, sau một thời gian xuyên huấn A-37 tại đơn vị và trở thành hoa tiêu phản lực chiến đấu A37, thuộc phi đoàn 114.

Ngày 5/4/1975 trung úy Lý Tổng bị súng phòng không của Việt Cộng bắn rơi tại Phan Rang trong một phi vụ phá sập cầu ngăn chặn hướng tiến quân của bộ đội Bắc Việt. Anh bị bắt làm tù binh, rồi bị cải tạo suốt 6 năm liên tiếp. Đại Tá Võ Văn Ấn lúc đó làm Không Đoàn Phó Không Đoàn 92 Chiến Thuật, căn cứ đóng tại Phan Rang, mà trung úy phi công Lý Tổng thuộc Phi Đoàn Phản Lực 548, nên được Đại Tá Ấn gán lon cố Đại Úy vì tưởng Lý Tổng đã chết.

Ngày 12/7/1980 vượt ngục trại tù A 30 Phú Khánh. Sau nhiều lần đột nhập phi trường Tân Sơn Nhất dự định cướp máy bay để ném bom vào sào huyệt của cộng sản tại Sài Gòn không thành, nên đành phải từ bỏ "thiên đường" đi tìm tự do bằng đường bộ, vượt chặng đường dài gần 3.000 cây số xuyên qua các lãnh thổ các nước Lào, Kampuchia, Thái Lan, Mã Lai, Singapore và bị nhà cầm quyền Thái bắt giam hơn một năm. Từ Singapore đến Boston Hoa Kỳ ngày 1/9/1983. Năm 1984 ghi tên học tại đại học New Orleans, Louisiana đỗ hai bằng cử nhân, và bằng cao học, vừa trình luận án Tiến sĩ Chính Trị Học trước ngày lên đường về nước. Chưa có gia đình nhưng có một người con gái tên là Margaret với một phụ nữ Phi Luật Tân, Esther T. Osorio mà Lý Tổng đã quen trong trại tỵ nạn trên đường vượt biên bằng đường bộ. Hiện cả hai mẹ con đang sống ở Manila.

VÀI NÉT VỀ CHIẾN SĨ LÝ TỔNG

Chiến tranh và khổ đau triển miên trên đất nước. Cậu bé Lý Tổng đã trải qua một thời niên thiếu mồ côi trên quê hương. Anh em của gia đình một phần ở bên này, một phần ở bên kia chiến tuyến. Đi học. Đi lính. Dâng trọn tuổi thanh xuân cho đất nước. Là phi công chiến đấu của quân lực Việt Nam Cộng Hòa, máy bay Lý Tổng bị Việt Cộng bắn rơi trên chiến trường và anh trở thành tù binh chiến tranh từ những ngày đầu tháng 4 năm 1975 trong phi vụ ngăn chặn bước tiến của bộ đội cộng sản Bắc Việt tại Phan Rang.

Từ lúc anh bị bắt cho đến ngày anh vượt thoát ngục tù cộng sản, chiến sĩ Lý Tổng đã làm động lòng và được sự khâm phục của rất nhiều những bạn tù khác cùng trại trước nghĩa khí hào hùng của anh không chịu phục tùng họng súng kẻ thù. Tên tuổi anh và tính bất khuất kêu hùng của anh đã nhanh chóng được lan truyền khắp các trại tù cộng sản tại Nha Trang, Tuy Hòa; Và anh cũng đã trở thành biểu tượng kiêu hãnh cho tất cả các bạn tù trong những ngày bị cộng sản giam giữ.

Đến khi vượt thoát được ngục tù cộng sản sống phiêu bạt trên khắp những nẻo đường đất nước từ Tuy Hòa, Nha Trang cho đến vùng đồng bằng Châu thổ Cửu Long và tận Tây Ninh, biên giới Miền Việt, đâu đâu anh cũng thấy cảnh cơ hàn, đói khổ của dân tộc. Chí căm hờn giặc cộng và lòng yêu nước nồng nàn đã ngày đêm thôi thúc trái tim, khối óc nhà ái quốc trẻ Lý Tổng.

Trong cảnh nghèo và đơn độc, chiến sĩ Lý Tổng cũng đã chạy ngược xuôi tìm đường vượt thoát chế độ cộng sản để thực hiện hoài bão của mình là học hỏi những cái hay, cái lạ xứ người hòng cứu nước một cách hữu hiệu nhất. Rồi ý chí sắt đá đã đưa anh mình trần chân đất vượt qua đoạn đường dài 2.500 cây số xuyên rừng, vượt suối, vượt biển qua năm quốc gia Việt, Miên, Thái, Mã và Tân-gia-Ba để đến được bến bờ tự do.

Đến được Hoa Kỳ, chiến sĩ Lý Tổng đã vùi đầu vào sách vở, những mong khi trở về cải đổi được chính trị quốc gia hầu mang lại tự do no ấm cho đồng bào ruột thịt.

Cuộc vượt biên độc đáo, có một không hai trong lịch sử loài người đã làm cho tên tuổi anh lẫy lừng khắp thế giới hứa hẹn một tương lai rực rỡ qua ngành điện ảnh Hoa Kỳ; Cấp bằng chính trị Bang Giao Quốc Tế của anh đã góp phần củng cố thêm thể đứng của anh tại hải ngoại. Thế nhưng

chiến sĩ Lý Tống đã không màng danh lợi. Cảnh nước mất nhà tan, dân cùng cực lúc nào cũng canh cánh trong lòng nhà ái quốc Lý Tống. Và rồi giờ lịch sử đã điểm. Tổ quốc mời gọi, những ngày cuối Hạ đầu Thu năm nay chiến sĩ Lý Tống đã tung cánh dù xuống quê hương để cùng đồng bào nổi dậy đòi tự do, dân chủ và nhân quyền cho dân Việt.

Hành động đó thật là anh hùng, thật là đáng phục. Chúng ta mãi mãi khắc ghi và kính phục tinh thần bất khuất của chiến sĩ Lý Tống.

Dương Ân Công

LÝ TỐNG

LY TONG'S LONG TREK TO FREEDOM

By Anthony Paul

More than one million Vietnamese - primarily "boat people" who risk the South China Sea - are estimated to have fled their country since the end of the Vietnam war in April 1975. Hundreds of thousands have died in the attempt.

For five years, former South Vietnamese jet pilot Ly Tong was an inmate of various prisoner-of-war camps. During that time he often defied his captors and risked his life in abortive escapes. Eventually he managed to flee overland, and for 17 months he walked, rode, swam and crawled through five countries. His flight has become one of the great escape sagas of our time.

The way his friend died convinced 27-year-old Ly Tong that he had to escape. It was visitors' day in the summer of 1975, and Ly Tong was watching as married prisoners queued for a 15-minute talk with their families waiting outside the camp's barbed wire fence. Excited by the sight of his wife and family, his friend broke line and stepped toward the fence. A North Vietnamese guard opened fire, and Ly Tong's friend died instantly, under the eyes of his horrified family.

A couple of months later, Ly Tong and a fellow prisoner escaped from a lightly guarded wood chopping detail. On their second evening at large, a road-block guard demanded to see identification. Ly Tong's companion panicked and blurted out the story of their escape.

I must go alone, Ly Tong told himself as they were taken back to camp. A bachelor with both parents deceased, he was responsible only for himself. I will turn these circumstances into a strength.

And strength he needed immediately. Hauled before a "people's

court," he was ordered to kneel as the charges were read. Ly Tong refused and was sentenced to "conex" imprisonment.

Once simple jargon for a type of freight container, conex has become a most feared word in Vietnam prison vocabulary. The metal boxes are now used as solitary-confinement cells. For six months, Ly Tong existed in an 8-foot-high by 4 1/2-foot-wide conex. Interior daytime temperatures exceeded 100 degrees Fahrenheit. At night, plummeting temperatures stiffened Ly Tong's limbs. Stones thrown against the conex boomed like out-of-tune drums and denied him sleep. Air, food-handfuls of rice and salt-and Ly Tong's own wastes passed through the same few holes in a side of the box.

Though he was finally released from the conex, the Communists did not forgive Ly Tong's "bad attitude." After a year, he was transferred to one of Vietnam's worst camps.

As stories of his defiance became legion, his continued refusal to kneel to his captors strengthened their resolve to break him. Guards at Camp 52 knocked him down and jeered, "Not on your knees here. On your face. How do you feel now?"

"Honorable!" Ly Tong spat back. "Six men treat me like an animal. But who is the animal, who the man?"

He was ordered to construct a scaffold and to dig a grave. "When I gut you with this knife, how happy I'll feel," one guard taunted. Eventually tiring of their sport, the guards tied Ly Tong in a yoke and left him in it for two weeks.

As soon as he was released from the yoke, Ly Tong began planning his next escape. To toughen himself, he put aside what meager comforts camp life provided. In cold weather he would sleep without a blanket. On the hottest day, he worked without head-covering.

Ready to try. On July 12, 1980, at Camp A30 in Phu Khanh Province, some 240 miles northeast of Ho Chi Minh City (Saigon), he made his move. After ten days of laboriously working a nail to loosen the bar on a toilet-hut window, he crawled out and inched his way across the prison yard. With small pilfered scissors, he broke through the strands of two barbed-wire fences, and then walked all night to Tuy Hoa, the nearest big city. There a friend gave him money, and he finally hailed a bus headed

for Nha Trang.

"You're from A30 prison, aren't you?" asked the conductor, spotting Ly Tong's hunted look. "Then you've got trouble. There's a control post dead ahead. Get off and walk through with a crowd of local people. They seldom check all the ID cards. I'll wait for you on the road beyond."

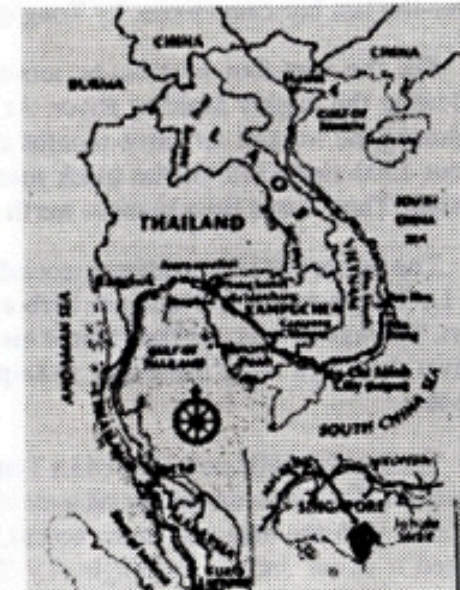
Once in Nha Trang, Ly Tong got in touch with an old girlfriend, who furnished him with clothes, cash and a train ticket to Ho Chi Minh City. There Ly Tong joined the new Saigon's shadow world of Vietnamese in flight from communism's controls. Until September 1981 he lived by selling fake identity cards, so desperately needed by "shadows" like himself. A plan to escape in a boat fell through. Then a new idea formed: *I'm a pilot. Why not steal a plane?*

Ly Tong had once been based at Tan Son Nhut airport. But when he penetrated the base he found no suitable aircraft. Cut off from U.S.-made spare parts, Vietnamese mechanics had kept only a handful of planes in the air by cannibalizing those on the ground.

Reluctantly, Ly Tong concluded that he must escape overland. With just 150 dong (\$7.50 on the black market), he took a bus to the Kampuchean (Cambodian) border, where he crossed by foot on smugglers' tracks.

The country in which Ly Tong would spend the next five months had endured the bloody five-year civil war ending in 1975, followed by some three years of genocidal vengeance by Communist PolPot's victorious forces and invasion by Vietnam in 1978-79. Although the Vietnamese occupation army had pacified main population centers and most highways, guerrilla war still raged in much of the countryside.

"Catch Him!" Roadblocks

constantly halted travelers, but as long as Ly Tong was on foot or in a crowded bus, he was relatively safe. It was in a bus that he reached PhnomPenh, the national capital.

There he bought a train ticket to Batdambang, close to the Thailand border, but a Kampuchean station guard took a second look at him. Once again, Ly Tong was under arrest.

The police locked him in a small room. Outside the door a guard settled with a machine gun and a guitar. As the Kampuchean plucked out a tune, Ly Tong squeezed through the small, solitary window. But he had not run more than 100 yards when he heard warning shots and had to surrender.

This time he was handed to the Vietnamese police, who threw him into Phnom Penh's 7708 jail, a notorious prison camp. In a few weeks, he was told, he would be transported back to Vietnam.

By now, however, Ly Tong had confidence in his jail-breaking ability. Here the weakest spot was his dormitory window, a wooden frame with six iron bars. Before dawn one morning, with the guards drowsing, he tested the bars. After three hours of tugging-and using the first-freed bar as a lever-the last bar came loose. Ly Tong crawled through.

For the next four months, he moved northwest across Kampuchea, following the mighty Mekong River. At one river village near Kampong Chhnang, he worked for three months clearing fishing traps and earned about 1500 riels (\$75 on the black market)-enough for a bicycle, food, clothes. Then it was time to move north again.

The jungle and rice paddies surrounding Sisophon, the last major town on Ly Tong's route to Thailand, harbor one of Asia's nastiest guerrilla wars. To avoid danger, Ly Tong carted his bicycle into the jungle. Reaching a river, he asked some fishermen to help him cross, but they shook their heads.

Their unfriendliness bothered Ly Tong-and for good reason. Suddenly, an armed Kampuchean soldier on a motorbike barred his way. "So you're the man with the bike and funny accent," he said. "Follow me!" As they passed a dense section of jungle, Ly Tong leaped from his bike and scrambled into the undergrowth. The soldier opened fire, missed, and then

roared off in search of help.

Soon drum-beating soldiers mustered the area's villagers in a manhunt through the jungle. Loudspeakers blared: "Look for a man in black clothes and carrying a green towel. Catch him!"

The bush in which Ly Tong hid covered a large ant heap. Fearful of attracting attention, he was forced to stay motionless for six hours as thousands of ants swarmed over him, repeatedly biting. When all was quiet, it took Ly Tong another hour to rid his clothes and body of them. As darkness came, he set off again. Ly Tong's luck had held.

The Phantom. Now in his path lay many creeks and large ponds. So often was he forced to strip for a swim that after a while he went naked, holding his clothes in a bag on his head. His strange appearance may have saved him. As he walked along a riverbank, he saw four young soldiers coming his way, speaking Vietnamese. Unable to avoid them, he crouched beside the water. When they spotted him, he leaped into the air with an unearthly yell: "WHOOOOO!" Though armed, the youths fled.

Ly Tong ran in the opposite direction-straight into a Vietnamese camp! All around him stood two-story huts housing sleeping soldiers. He could hear soldiers scouring the riverbank for a "phantom." By inching himself on his stomach through the darkness, he finally cleared the compound.

After walking for several more hours, he thought: *By now, Thailand must be very close, probably under my feet already.* With the sunrise came a feeling of elation, until he spotted a camouflaged sniper on a platform high in a tree. *I haven't passed the border. And ahead lay a great danger: mines.*

From his mine-clearing labors as a prisoner, he remembered that the Hanoi army is taught to place small anti-personnel mines wherever a man might take cover: beside a tree trunk or boulder, under a bush. *Avoid cover, he told himself. And move only by night.*

For two days Ly Tong hadn't eaten. There was no water. Half-crazed by thirst, he lost track of time. Then, suddenly, he heard the sound of barking. For more than seven years of famine, Kampucheans had been eating their dogs. *Dogs mean a food surplus, he reasoned. This must be*

Thailand!

And it was. Creeping to within earshot of a peasant's hut, he could hear a language that was neither Kampuchean nor Vietnamese. Following the sound of traffic to a highway, he waved down a passing motorcyclist and asked to be taken to the Red Cross.

Into Prison. But Ly Tong's troubles were not over. To deter an endless stream of refugees, and because Hanoi often "seeds" new waves of refugees with subversives, Thai police first jail and interrogate border-crossing Indochinese. For ten months, despite repeated protests and a hunger strike, Ly Tong was kept in prison in the Thai border town of Aranyaprathet. Finally, his story reached U.S. consular officials in Singapore, who confirmed Ly Tong's air-force service.

Instead of passage to the United States, however, Ly Tong was consigned by a Thai colonel, whom he had offended during one of his protests, to a sprawling refugee settlement at Nong Samet, on the Kampuchean side of the border. It was time, yet again, to escape.

For months Ly Tong had been studying English and questioning refugee-relief workers about conditions in countries west and south of Aranyaprathet. Now he planned to escape across south Thailand and Malaysia to Singapore—perhaps 1400 miles and three more borders.

On February 1, 1983, Ly Tong climbed over his camp's fence, picked his way through a mine-field, swam five creeks, pushed through jungle and headed for Aranyaprathet, 15 miles to the southwest.

The next morning, however, at the first Thai roadside checkpoint, he ignored an order to halt, and the soldiers began shooting. He managed to race ahead of them to a field where he hid in a clump of tall grass. Some minutes later, he heard soldiers run up and then the sound of a cigarette lighter, as one of them tried to set fire to the grass.

For 15 years Ly Tong had not wept. Now, crying softly to himself, he began to pray. *With your help I have come so far. If I am no longer worthy, kill me now! Don't let me fall into enemy hands.* When the grass failed to catch fire, the soldiers finally walked away. *I believe in God, Ly Tong told himself. I cannot die anymore.*

The next day Ly Tong reached the house of a young woman he had met when she visited the Nong Samet settlement. Despite the risk to her

own life, she had offered help, and now the pair set out for Bangkok by bus, passing themselves off as husband and wife. At the Bangkok railroad station, she handed him money for a train heading south.

Ly Tong left the train at Hat Yai, Thailand's southernmost large town, reasoning that it would be better to cross the border on foot than to face guards and immigration officials at the regular check-point. He followed the railroad tracks until night fell and he saw lights, trucks, uniforms. *The Malaysian border!*

Giving the immediate area wide berth, he detoured through the jungle and, doubling back to the highway, saw the sun rise on Kangar, the first town inside the border.

Ly Tong had no trouble catching a bus to Kuala Lumpur, and then another to his last border, Malaysia-Singapore. At about 8 p.m., the bus reached the checkpoint at the Malaysian end of the causeway to Singapore, across the Johore Strait. Ly Tong slipped away into the darkness and walked about two miles west along the seaside.

Winds whipped the channel. Tying his clothes in a bundle on his back, he entered the water. Singapore's lights beckoned, and at the halfway point of the nearly two-mile swim came a fresh surge of energy. Soon there was sand beneath his feet.

After a few hours' sleep in a seaside park, Ly Tong made his way to the U.S. embassy. "I'm a Vietnamese," he explained to an official, "and I've just swum the Strait from Malaysia."

"In last night's weather?" said the American. "Impossible."

It was February 10, 1983. Behind Ly Tong were almost 2000 miles of land and water, five countries, four border crossings, a half-dozen escapes from custody.

"If you've got a moment," said Ly Tong, "let me tell you my story...."

After Six Months in a refugee-processing center, Ly Tong flew to the United States. He is now living in Texas and has just finished a book about his escape. He hopes to qualify soon for a scholarship to study political science, "to prepare me for the day my country is free again."

June 1984 Reader's Digest

Kampuchia và lại càng chẳng giống tiếng Việt. Chàng theo tiếng xe cộ men lẫn ra xa lộ, đón một chiếc xe thồ nhờ chở về Hội Hồng Thập Tự.

Lại vào tù. Bất trắc, tù đầy vẫn còn đeo đuổi Lý Tổng. Nhằm làm nản lòng làn sóng ào ạt người Việt tị nạn, và cũng để ngăn chặn những thành phần phá hoại do Hà Nội “cấy” vào đám người tị nạn, cảnh sát Thái được lệnh tổng giam và điều tra ngay những người Đông Dương vượt biên giới. Suốt 10 tháng, mặc dầu đã nhiều lần phản kháng và tuyệt thực Lý Tổng vẫn bị bỏ tù tại thành phố Aranyaprathet nằm trên biên giới Thái Miên. Cuối cùng câu chuyện của Anh cũng đã tới được tai những nhân viên lãnh sự quán Hoa Kỳ tại Singapore và họ đã xác minh được lý lịch phi công Lý Tổng.

Tuy nhiên, thay vì giao cho chính phủ Hoa Kỳ Lý Tổng bị gởi cho một tên Đại Tá người Thái, người mà chính anh đã từng làm phật lòng trong những lần phản kháng. Và thay vì được đi Mỹ, Anh lại bị giao trả về trại tỵ nạn Nong Samet nằm bên kia biên giới Kampuchia. Đến lúc, một lần nữa, Lý Tổng lại phải vượt thoát.

Trong nhiều tháng Lý Tổng đã chuẩn bị học thêm tiếng Anh và dò hỏi những nhân viên xã hội cứu trợ tỵ nạn về những tin tức liên quan đến các quốc gia nằm mạn Tây và Nam tỉnh Aranyaprathet. Anh bắt đầu hoạch định cuộc hành trình băng qua mạn Nam Thái-Mã để tới Singapore. Có lẽ anh phải vượt thêm 1400 dặm và băng qua biên giới ba nước.

Vào ngày 01-02-1983, Lý Tổng leo qua hàng rào trại vượt khỏi bãi mìn, bơi qua năm sông lạch, xuyên rừng và hướng về phía tỉnh lỵ Aranyaprathet cách đó 15 dặm phía Tây Nam.

Sáng hôm sau, trước một trạm kiểm soát đầu tiên của Thái, anh làm ngơ trước tiếng la ngừng lại để kiểm soát khiến bọn lính biên phòng phải nổ súng. Lý Tổng cố gắng chạy nhanh bỏ xa họ tới một cánh đồng cỏ khô ẩn trốn sau một đám cỏ tranh cao. Một vài phút sau tiếng bọn lính đuổi gần dần, và rồi tiếng bật lửa hộp quẹt nghe rõ mồn một khi một trong những tên lính cố nổi lửa đốt sạch đám cỏ khô.

Đã hơn 15 năm Lý Tổng chưa bao giờ khóc, thế mà giờ này anh phải nhỏ lệ nguyện cầu: “Lạy Thượng Đế! Với sự giúp sức của Ngài con đã thoát được đến đây. Nhưng nếu Ngài thấy con không đáng sống nữa thì hãy giết con đi ngay. Xin đừng để con phải rơi vào tay kẻ thù”. Lời cầu nguyện quả thật linh nghiệm. Khi thấy cỏ không bắt lửa, bọn lính cuối cùng đành bỏ đi. Tôi tin ở Thượng Đế, và tôi không thể chết được nữa,

anh tự nhủ.

Ngày hôm sau Lý Tổng đến nhà một thiếu nữ mà anh đã gặp tại trại Nong Samet. Mặc dầu nguy hiểm có thể xảy đến cho chính cô, nhưng nàng vẫn không màng và sẵn sàng giúp đỡ. Cả hai lên đường đi Bangkok, giả vờ như cặp vợ chồng. Đưa tới trạm xe lửa, nàng gởi chàng một ít tiền làm lộ phí đáp chuyển xe lửa hướng về Nam.

Lý Tổng xuống xe lửa ở trạm Hat Yai, một thị trấn xa xôi nằm cực Nam Thái vì nghĩ rằng từ đó sẽ tiện cho anh vượt biên giới bằng đường bộ hơn là phải chạm mặt với bọn biên phòng và nhân viên di trú ở những nút chặn dọc trên đường. Chàng đi bộ men theo đường rẫy xe lửa cho tới khi đêm xuống và ánh đèn điện, xe vận tải cùng lính tráng trong đồng phục hiện dần trước mặt. Ô hay ta đã tới được biên giới Mã Lai!

Quan sát kỹ ngay khu vực vừa đến, Lý Tổng đi vòng lại xuyên qua rừng, rồi đảo lại xa lộ thường lăm ánh bình minh vừa nhô lên khỏi thị trấn Kangar, thành phố đầu tiên trên đất Mã.

Lý Tổng không gặp phải khó khăn đón xe bus về thủ đô Kuala Lumpur, và lại đón tiếp một chặng xe khác tới tận cùng biên giới Mã Lai giáp Tân-Gia-Ba. Đến 8 giờ tối, chiếc xe bus ngừng lại ở trạm kiểm soát cuối nằm sát biên thù, cạnh con đường dẫn tới Tân-Gia-Ba băng qua eo biển Johore. Chàng biến nhanh vào bóng đêm và tản bộ khoảng hai dặm về hướng Tây dọc theo bờ biển.

Gió thổi lồng lộng vùng biển trước mặt. Lý Tổng gói quần áo lại và buộc trên lưng, rồi từ từ đắm mình vào giòng nước. Ánh sáng đèn điện từ Singapore lấp lánh như mời gọi, đến khi bơi quá được nửa giòng cái cảm giác khoan khoái đã như thổi thêm sinh lực. Và rồi chẳng mấy chốc đôi chân ngàn dặm chạm phải đất cát bên dưới nước.

Lai.”

Ngủ thiếp đi một vài giờ trong một công viên dọc theo bờ biển, Lý Tổng lại lên đường trực chỉ tòa Đại Sứ Hoa Kỳ. “Tôi là một người Việt,” anh giải thích với một viên chức sứ quán, “và tôi vừa mới bơi qua vùng eo biển Johore từ Mã

“Anh bơi qua biển trong cái thời tiết tối qua à?”, viên chức Mỹ hỏi

CUỘC HÀNH TRÌNH NGÀN DẶM TÌM TỰ DO CỦA LÝ TỔNG

Bài của Anthony Paul
Dương Ngọc Cư chuyển ngữ

Từ khi cuộc chiến Việt Nam kết thúc vào cuối tháng Tư năm 1975 đã có trên một triệu người Việt phải bỏ nước ra đi tìm tự do. Phần lớn họ là thuyền nhân từng vượt qua biển Nam Hải. Đó là chưa kể đến hàng trăm ngàn người khác chẳng may vùi thân trên đường vượt thoát.

Lý Tổng đã bị giam giữ hơn năm năm trời qua nhiều trại tù cải tạo khác nhau. Trong suốt thời gian đó anh vẫn thường khiêu khích thách đố những tên quản giáo và đã liều thân vượt ngục biết bao lần. Cuối cùng anh đã vượt biên bằng đường bộ, và trong hơn 17 tháng Lý Tổng đi bộ, đi xe đạp, bơi qua biển cả, sông ngòi và kể cả bò trườn qua năm quốc gia để đến được bến bờ tự do. Cuộc vượt thoát của anh trở thành một trong những câu chuyện vượt thoát hào hùng và vĩ đại nhất trong thời đại chúng ta.

Chứng kiến cảnh một bạn đồng tù chết tức tưởi khiến thanh niên 27 tuổi Lý Tổng quyết định vượt ngục. Hôm đó là một ngày thăm nuôi vào mùa Hè năm 1975, Lý Tổng đang quan sát những bạn đồng tù có gia đình tới thăm nuôi xếp hàng để chờ đến lượt được chuyện trò 15 phút với thân nhân đứng ngoài hàng rào kẽm gai. Háo hức khi thấy được vợ và gia đình, một người tù tự bỏ hàng bước về phía hàng rào. Tên lính Bắc Việt liền nổ súng và người bạn đồng tù ngã gục xuống chết tức khắc một cách tức tưởi trước sự mục kích kinh hoàng của những người thân.

trốn trại!

Trên đường bị dẫn độ về trại, Anh tự nhủ rằng từ đây ta phải độc hành. Độc thân, cha mẹ chết hết chỉ còn một mình, trách nhiệm riêng

mang. Lý Tổng muốn biến những hoàn cảnh ngục tù cay nghiệt để trau rèn ý chí, biến thành sức mạnh.

Và sức mạnh ý chí vượt bực đó thực sự đã được cần tới khi bọn quản giáo lôi anh ra pháp đình của cái gọi là Toà Án Nhân Dân. Chúng ra lệnh cho anh phải quỳ trong lúc nghe tuyên án, nhưng anh từ chối thẳng thừng nên bị bắt nhốt vào conex.

Tuy chỉ là một thùng sắt đơn giản dùng để đựng hàng hóa, nhưng chữ conex đã trở nên một danh từ đáng sợ nhất trong các trại tù cải tạo. Thùng sắt rỗng đó nay được dùng như là phòng biệt giam. Suốt 06 tháng trời Lý Tổng bị giam trong bốn vách sắt mà chiều cao chỉ có 08 foot và bề rộng chỉ khoảng 04 foot 1/2. Ban ngày nhiệt độ bên trong lên quá 100 độ Fahrenheit và ban đêm nhiệt độ hạ thấp xuống khủng khiếp đến nỗi làm tê cóng cẳng chân Lý Tổng. Ấy thế vẫn chưa đủ, tiếng gạch đá ném từ bên ngoài dội như bom nổ làm tù nhân không sao ngủ được. Dưỡng khí, thức ăn chỉ bằng một nắm cơm và muối, và ngay cả những chất phóng uế của chính mình đều được đưa qua cùng những lỗ một bên của conex.

Mặc dầu cuối cùng Anh được thả ra khỏi conex, nhưng bọn cộng sản vẫn không chịu buông tha Lý Tổng vì thái độ bất phục tùng của anh. Một năm sau, anh bị chuyển qua một trại khác nổi tiếng là cay nghiệt, khắc khe nhất trong các trại tù cải tạo.

Tính bướng bỉnh và thách thức của anh đã trở nên ngày một lớn, sự cứng đầu bất chấp lệnh quỳ của bọn quản giáo khiến bọn này rắp tâm quyết phen này hành hạ bắt quỳ cho được. Bọn quản giáo trại tù 52 đánh gục Anh xuống và chế nhạo, "Mày không chịu quỳ xuống đây bọn tao đập vỡ mặt mày ra. Mày cảm thấy thế nào?"

Lý Tổng phun nước miếng vào mặt chúng và mắng lại: "Vinh dự lắm à?" "Sáu thằng bây tính đối xử với tao như súc vật. Nhưng bọn bây nhìn kỹ lại đi xem ai là người ai là hạng súc sinh?"

Sau trận đòn như tử đó bọn quản giáo bắt anh phải dựng một giàn treo cổ và đào cho mình một nắm mồ. Một tên lên tiếng hát hàm hời khinh khinh: "Mày nghĩ thế nào nếu ông dùng dao này moi ruột mày ra?".

Cuối cùng mỗi một với trò chơi thể thao khốn nạn của chúng, bọn quản giáo cột anh vào tròng và để mặc như vậy hơn hai tuần lễ.

Hai tuần sau, ngay sau khi được cởi trói, Lý Tổng liền mưu định một cuộc vượt thoát kế tiếp. Để tự rèn luyện sức chịu đựng của mình, anh gạt bỏ những tiện nghi vốn giản dị mà cuộc sống ở trại tù có được. Những đêm đông rét buốt với khí rừng lạnh thấu xương, anh vẫn không màng đắp mền. Những ngày nắng hạ oi ả nhất lao động ngoài trời, anh cũng không cần đội nón. Tất cả cũng chỉ vì tập luyện con người cho cuộc vượt ngục sắp tới.

Sẵn sàng vượt ngục. Vào ngày 12 tháng 7 năm 1980, Lý Tổng bắt đầu cuộc vượt thoát ra khỏi trại tù A-30 Phú Khánh, một tỉnh lỵ nằm cách Sài Gòn khoảng 240 dặm về hướng Đông Bắc. Sau mười ngày rông rã dùng một cái đinh miết mài soi mòn làm lung lay thanh sắt của cửa sổ nhà vệ sinh, anh bò qua cửa sổ và lách mình ra khỏi sân tù. Với chiếc kéo nhỏ bọc theo, anh cắt đứt hai lớp rào kẽm gai bằng qua rừng và đi bộ suốt đêm đến Tuy Hòa, thành phố lớn gần nhất. Tới nơi anh được một người bạn tặng ít tiền làm lộ phí và cuối cùng Lý Tổng đón được xe đồ về Nha Trang.

“Anh từ trại tù A-30 ra phải không?”, tên lơ xe hỏi khi đoán ra cái vẻ dăm chiêu bắn khoăn hiện trên mặt Lý Tổng. Tên lơ xe nói tiếp: “Coi chừng gặp rắc rối đó. Phía trước có một trạm kiểm soát kia. Anh xuống đây đi và làm bộ đi chung trà trộn với những người địa phương bằng qua trạm gác. Chúng nó ít khi kiểm soát hết giấy tờ từng người. Ráng đi qua tôi sẽ chờ anh bên kia đường.”

Khi tới được Nha Trang, Lý Tổng liền lạc với một người bồ cù và được nàng cho quần áo, tiền bạc và một vé xe lửa về Sài Gòn. Từ đó Lý Tổng bắt đầu hòa mình vào thế giới huyền hoặc của một Sài Gòn mới dưới sự kiểm soát nghiêm ngặt của chủ nghĩa cộng sản vô thần. Sống lầy lắt như vậy cho đến tháng 9 năm 1981 bằng nghề buôn bán giấy tờ giả mạo cho những người sống ngoài vòng kiểm tỏa của bọn Đỏ như anh. Việc toan tính vượt biên bằng thuyền thất bại khiến anh chợt nghĩ đến một ý tưởng táo bạo mới: *mình là một phi công tại sao không đánh cắp một máy bay mà đi?*

Vốn từng trú đóng tại phi trường Tân Sơn Nhất, nhưng khi anh đột nhập được vào Lý Tổng không tìm thấy một chiếc phi cơ nào thích hợp cả. Vì Hoa Kỳ đã không còn tiếp tế phụ tùng thay thế nên bọn thợ máy

Việt Cộng phải xả thịt những chiếc phi cơ nằm ụ để có thể tu sửa cho một vài chiếc hoạt động được.

Cuối cùng, một cách miễn cưỡng, Lý Tổng quyết định vượt biên bằng đường bộ. Với vốn vụn trong túi chỉ có 150 đồng (khoảng 7.50 Mỹ kim), Anh đón xe đồ đi tới biên giới Việt Miên để theo đường mòn dân buôn lậu vượt biên giới.

Lý Tổng trải qua 5 tháng trên xứ Chùa Tháp, một đất nước vừa mới tạm yên sau năm năm trời nội chiến, thì lại phải chịu đựng suốt ba năm liền với nạn diệt chủng của cộng sản Khmer Đỏ Pol Pot và cuộc chiến khốc liệt của bộ đội xâm lược Việt Cộng từ năm 1978-1979. Mặc dù các lực lượng chiếm đóng bộ đội Việt Cộng đã bình định được phần lớn những trung tâm dân cư đông đúc và xa lộ, nhưng chiến tranh du kích vẫn còn rải rác khắp các vùng nông thôn.

“**Bắt lấy nó!**” Đường sá thường bị những trạm gác xét chặn, nhưng một khi Lý Tổng đi bộ hoặc đi trên những chiếc xe đồ đông đúc chật ních thì anh tương đối cảm thấy được an toàn hơn. Chính vì đó Anh đã đáp một chuyến xe đồ đi Nam Vang, thủ đô xứ Chùa Tháp.

Từ đó Anh mua một vé xe lửa về Battambang, gần biên giới Thái Lan. Nhưng rủi thay Anh bị một tên bộ đội Kampuchia nhìn kỹ mặt và vô phúc lại bị bắt!

Cảnh sát Miên nhốt Anh trong một phòng nhỏ được canh gác cẩn thận với một tên lính canh cầm khẩu súng máy và một chiếc đèn Tây Ban Cầm. Lúc tên lính bắt đầu khảy lên một điệu nhạc, Lý Tổng bắt đầu trườn ép mình lách qua cửa sổ nhỏ đơn độc. Thoát ra ngoài chạy được chừng 100 mét thì anh nghe những tiếng súng bắn lệnh cảnh cáo khiến chàng phải khựng lại đầu hàng.

Lần này bọn chúng giải giao anh cho bộ đội Việt Nam và sau đó anh bị giam tại nhà tù Nam Vang 7708, một nơi nổi tiếng là dơ bẩn và nghiêm ngặt. Vài tuần lễ sau Lý Tổng được báo là anh sẽ bị trả về giam tại Việt Nam.

Giờ này Anh cảm thấy tự tin hơn về khả năng vượt ngục của mình. Đảo mắt chung quanh Lý Tổng tìm ra được chỗ yếu nhất đó là cái cửa sổ nhà giam với khung cửa bằng gỗ có sáu song sắt. Một hôm trước khi trời chạng vạng sáng, trong lúc những tên cai ngục đang thiếp ngủ, Lý Tổng dùng sức lay thử những thanh sắt. Sau ba giờ hùng hục và mượn thanh

sắt rút ra được đầu tiên để làm đòn bẩy, anh đã tháo nốt thanh sắt thứ sáu còn lại. Thế là chàng bò thoát được ra ngoài.

Nương theo giòng Cửu Long cuộn cuộn, Lý Tống đi về hướng Tây Bắc rông rã bốn tháng trời để băng qua lãnh thổ Kampuchia. Anh dừng lại một làng chài lưới gần Kampong Chhnang và làm việc trong ba tháng chuyên đi gỡ lưới bắt cá, Lý Tống kiếm được khoảng 1500 đồng Miên (khoảng 75 Mỹ kim trên thị trường chợ đen), đủ để mua một chiếc xe đạp, ít lương thực và quần áo rồi chàng lại tiếp tục lên đường hướng về phía Bắc.

Rừng rậm và ruộng lúa bao quanh thị trấn Sisophon, thành phố cuối cùng trên chặng đường của Lý Tống tới Thái Lan và cũng là một nơi diễn ra những trận chiến tranh du kích khủng khiếp nhất. Để tránh nguy hiểm, Lý Tống liệng chiếc xe đạp vào rừng rậm và tiến về phía sông. Anh xin mấy ngư phủ giúp anh băng qua sông, nhưng họ từ chối.

Sự thiếu thân thiện của họ làm chàng cảm thấy khó chịu và càng thấy mình có lý do để bức tức. Bỗng nhiên, một tên lính võ trang Miên đi xe máy đầu chặn anh lại. “À thì ra mày là thằng đi xe đạp với giọng Miên lơ lớ,” tên lính hỏi. “Theo tao!”, nó quát. Khi cả hai đi ngang qua khu rừng rậm, Lý Tống nhảy xuống khỏi xe hấn và lẫn lộn trốn mất hút. Tên lính hốt hoảng nổ súng nhưng bắn trật, hấn lại kêu gào lên cầu cứu.

Chẳng bao lâu sau toán lính võ trang trống chiêng inh ỏi đổ xua ra những khu vực các làng kế cận lùng kiếm khắp rừng. Tiếng loa phóng thanh vang trời: “Kiếm cho được thằng mang bộ đồ đen đội khăn xanh. Bắt lấy nó!”

Lý Tống phải nằm ẩn trốn trong bụi rậm đề lên một ụ kiến lửa thật lớn. Vì sợ tạo sự chú ý của đám người đi lùng kiếm, chàng phải cắn răng bất động chịu đựng trong suốt 06 giờ đồng hồ mặc cho hàng ngàn kiến con, kiến mẹ tha hồ cắn rứt anh liên tục. Khi mọi vật đều yên tĩnh, Lý Tống lại phải tốn cả giờ để phui sạch đám kiến độc trên thân thể và quần áo mình rồi đợi đêm tối chàng lại tiếp tục cuộc hành trình. Sự may mắn đã giúp anh qua được lần này.

Con Ma - Con đường trước mặt còn phải qua nhiều sông lạch và ao hồ. Nhiều khi Anh phải trần truồng bơi lội vượt qua và lại phải tòng ngồng như nhộng đi bộ một quãng đường đầu đội quần áo. Đôi lúc, có lẽ cái vẻ dị hợm của mình cũng đã cứu anh khi chàng thả bộ dọc theo bờ sông. Bất thần từ đằng xa lù đầu bốn tên lính trẻ tiến về phía anh vắng

vắng những âm thanh như tiếng Việt. Không kịp tránh họ, anh cố cúi sát giòng nước. Khi họ phát hiện ra mình, Lý Tống vụt nhảy phắt dậy miệng thốt lên giọng ma quái “whoooooooo!”. Mặc dầu có mang súng ống, nhưng bốn tên lính trẻ hốt hoảng bỏ chạy vắt giò lên cổ.

Trong khi đó, Lý Tống chạy ngược trở lại lọt thẳng vào một doanh trại của bộ đội Việt Nam! Chung quanh anh giờ này toàn là những dãy nhà tranh hai tầng với đầy những tên bộ đội đang say ngủ. Giờ đây anh cũng còn nghe vắng vắng đám bộ đội đi dọc theo bờ sông tìm kiếm “con ma”. Bỗng thế trườn bò trong bóng đêm, cuối cùng

Lý Tống thoát qua được khu vực địch đồn trú này.

Sau vài giờ đi bộ, anh nghĩ: Giờ này chắc mình đã đi gần tới biên giới Thái. Biết đâu mình đang ở trên đất Thái rồi. Chàng cảm thấy khoan khoái khi ánh bình minh vừa ló dạng thì bất chợt phát giác ra được một tên lính canh bắn sẽ ngụy trang núp trên một cây cao. Minh chưa qua biên giới Thái! Phía trước vẫn còn một bãi mìn nguy hiểm.

Với kinh nghiệm đi gỡ mìn hồi còn trong các trại tù cải tạo, Anh nhớ lại bộ đội Hà Nội được dạy cách đặt mìn chống cá nhân vào những nơi nào mà kẻ địch có thể ẩn nấp chẳng hạn như: bên cạnh một thân cây, dưới một bụi rậm. Thôi khỏi cần ẩn nấp, lòng tự nhủ. Cứ thế anh lại tiếp tục đi hành trong đêm tối.

Đã hai ngày rồi Lý Tống chẳng có gì trong bụng. Không có nước. Con khát điên gào khiến chàng không còn để ý đến giờ giấc. Rồi bỗng dưng nghe thấy tiếng chó sủa làm chàng tươi hấn lên. Hơn 7 năm bị hoành hành vì nạn đói, dân Kampuchia đã phải ăn thịt hết chó. Giờ này nghe tiếng chó sủa có nghĩa là đầu đây phải dư thừa thực phẩm. Có lẽ ta đã tới được đất Thái rồi.

Quả thực vậy! Lý Tống cố bò trườn sâu thêm một tí nữa đủ để tai có thể nghe thấy được một thứ ngôn ngữ lạ lùng không giống tiếng

gần lại. “Không thể nào được.”

Hôm đó là ngày 10 tháng 02 năm 1983. Ngày mà anh đã vượt qua gần 2.000 dặm. Vượt sông ngòi, băng qua biển cả và đất liền của năm quốc gia, thoát khỏi bốn vùng biên giới và vượt trốn thành công sau sáu lần bị giam giữ.

“Nếu ông rảnh,” Lý Tống nói tiếp, “thì tôi sẽ kể lại cho ông nghe câu chuyện đào thoát của tôi...”

Sau 06 tháng trong trại tị nạn chuyển tiếp, Lý Tống đã được định cư tại Hoa Kỳ. Hiện anh đang sống tại tiểu bang Texas và mới viết xong cuốn sách thuật lại cuộc vượt thoát ly kỳ của anh. Anh hy vọng sớm được học bổng để theo học môn chính trị học, “để chuẩn bị cho ngày quê hương tôi lại được tự do.”

Lý Tống nhận lãnh văn bằng tốt nghiệp

ĐỘT NHẬP PHI TRƯỞNG TÂN SƠN NHẤT

Lý Tống

Để bạn đọc hiểu thêm con người Lý Tống, chúng tôi xin phép trích đăng một chương trong hồi ký Ó Đen của anh, có tiêu tựa là “Đột Nhập Phi Trường Tân Sơn Nhất” dưới đây:

Tôi đột nhập phi trường không phải chỉ vì một mục đích duy nhất: để đánh cướp máy bay. Một thứ tình cảm còn hơn cả nỗi nhớ nhà bởi từ ngày rời xa thành phố Huế, tôi chẳng còn lại gì ngoài những kỷ niệm êm đềm của tuổi áo trắng học trò, những mộng mơ của thời mới lớn. Một kẻ độc thân, cha mẹ mất sớm, tôi chỉ còn những liên hệ nửa ruột thịt với những người anh mà thỉnh thoảng vài ba năm, bất ngờ gặp nhau trên đường phố, trong quán rượu tại một thị trấn xa xôi nào đó trên đường hành quân.

Hơn mười năm sống trong phi trường, tôi xa lạ với những hồi hải vọng vàng của những phi công bạn, khi chiều xuống lúc phi vụ chấm dứt, rời khỏi phi trường trở về mái ấm gia đình riêng. Cư xá sĩ quan độc thân, câu lạc bộ, phi trường Phan Rang, Nha Trang, Biên Hòa... bao giấc ngủ chìm đắm trong tiếng động cơ phản lực gào rú nửa đêm.

Những tối khập khuờng trở về sau buổi tiệc náo nhiệt, một mình. Những ngày nằm sốt vật vã cô đơn. Những đêm cuồng nhiệt với những cuộc tình mới... Phi trường có một sắc thái riêng, đặc thù của xã hội, một gia đình, một quê hương.

Cần Thơ, ba năm nhân chứng bao nhiêu phi vụ hiểm nghèo đầy chiến công, thương tích. Thế mà mấy lần đi qua cứ phân vân ngỡ không biết đâu là cổng phi trường. Bờ bụi, cỏ cây um tùm như một nơi chốn hoang vu chưa từng đã một thời náo nhiệt sôi động, con đường nhựa thênh thang một thuở rộn ràng.

Bình Thủy, giờ bị chiếm ngự bừa bãi bởi những đồng rơm rạ, bắp lúa, sắn lát phơi khô, những doanh trại quân đội nhân dân như những nấm nhà mồ tiêu điều lặng lẽ.

Tân Sơn Nhất những buổi trưa nắng sôi nước mắt thêm khát một ngụm nước phong tên, một củ khoai lót bụng trên suốt lộ trình thăm thăm cặp theo vòng đai phi trường, chu vi rộng hàng chục cây số tiếp cận với trại Hoàng Hoa Thám, Bộ Tư Lệnh Lực Lượng Nhảy Dù, chiếm toàn bộ

một phần tư khu vực Tây Nam của thành phố lớn nhất và là thủ đô của nước Việt Nam Cộng Hòa: Sài Gòn, để điều nghiên tình hình, vị trí đột nhập.

Phi trường ơi, người có linh cảm được những bất trắc, ưu tư trong những bước chân độc hành thâm lặng của ta không? Trong bàn tay cương bức của kẻ thù, nhan sắc của một thời lộng lẫy giờ xơ xác điêu tàn, không có hiểm nguy nào chồn bước chân ta, không có khó khăn nào thui chột những khát vọng trong ta.

Về quang đăng mỹ miều ngày xưa giờ sần sùi lỗ nhỏ những mụn nấm độc, những chiếc ghê lở, những trạm gác, cổng trại bằng đỏ chữ vàng.

Nơi chốn an toàn nhất là trung tâm cơn bão. Nơi chốn an tâm nhất là giữa song sắt gông cùm ngục tù. Cách đột nhập phi trường nhanh nhất là ngang nhiên qua mặt những lỗ cốt phòng thủ, những tên bộ đội canh gác.

Tôi nghĩ tới Hạnh, người con gái trân trọng người yêu mình như một thần tượng: “Anh là người đàn ông thực sự đàn ông... là người đàn ông có khả năng hướng dẫn định mệnh đời mình”.

Người con gái thích thú với thú đau thương. Vâng. Phải có em và chỉ có em mà Thượng Đế đã dàn xếp cho ta gặp lại sau gần mười năm xa cách để thi hành mệnh lệnh của Người. Một thoáng rực rỡ trong ánh mắt đã nhiều ngày lặng lẽ cay đắng. Sự can đảm và nhiệt tình kỳ lạ của những người tình kỳ ngộ!

Một Thu An trên đường vượt ngục từ trại A-30 về Sài Gòn. Một Esther, người con gái ngoại quốc, những bước đầu bôn tẩu từ Nong Samet đi Singapore, và Hạnh với cuộc tiễn đưa Tân Kinh Kha (ngôn ngữ của Hạnh) đến tận căn cứ cuối cùng của căn cứ địch chiếm.

Những người con gái liều lĩnh với những an nguy của bản thân mình để chỉ nhận một hạnh phúc và một phần thưởng giản dị:

Trong trái tim ta em có phần tham dự. Trong sự nghiệp ta em có góp công.

Tôi chọn ngày 01 tháng 09 là ngày sinh tử của mình, ngày áp sinh nhật 02 tháng 09 của chính quyền Hà Nội. Dự định trà trộn vào các sinh hoạt nhộn nhịp của dịp lễ lớn, hy vọng phần chuẩn bị biểu diễn của Không Quân là dịp thuận tiện để đánh cướp phi cơ, tôi cùng Hạnh đi bách bộ

như một cặp tình nhân chân chính đến vị trí chôn lựa vào lúc trời nhá nhem tối.

Phi trường Tân Sơn Nhất với tầm vóc quốc tế đã một thời náo nhiệt sôi động bởi nhịp độ phi cơ đông đảo, có những phi vụ trở về, vì kẹt và chờ lâu trên không phận Sài Gòn, có lúc lại có kẻ giả vờ “hư vô tuyến” để được ưu tiên đáp trước, giờ lặng lẽ, im lìm và bí ẩn như một căn cứ chuyển huấn luyện những điệp vụ bí mật nhảy dù biệt kích ra Bắc thuở nào.

Chúng tôi đi chậm rãi và làm đủ thủ tục như của những kẻ đang thời kỳ yêu say đắm, mặc dù những cảnh giác và toan tính đang tràn ngập toàn bộ sự suy nghĩ và cảm xúc. Bỗng một toán bốn tên bộ đội tuần tiểu xuất hiện với ánh đèn pin loé sáng. Tiếng cơ bấm lên đạn: Làm gì ở đây?

Tiếng một tên quát lớn. Tôi vờ đẩy Hạnh như còn luyến tiếc nụ hôn đắm đuối của những cặp trai gái vùng trộm, thần nhiên bỏ đi trước lời cắt vắn của các mũi súng AK. Di chuyển đến một nơi khác, hội nhập vào những cặp tình nhân lẻ tẻ, lợi dụng những ánh đèn xe, chúng tôi quan sát khám phá các quy tắc, thể thức tuần tiểu. Nắm vững các yếu tố, tôi diu Hạnh đi ngược về lối cũ trong một thời điểm thuận tiện nhất, phóng mình qua hàng rào kẽm gai sau cái xiết tay từ già.

Hệ thống hàng rào kẽm gai kiên cố với nhiều tầng lớp chằng chịt được tăng cường bởi pháo sáng và các loại mìn, lựu đạn gài cù đã được tháo gỡ hầu hết để tăng thêm khu vực canh tác.

Những bụi sắn cao là những vật che chở và xác định sự an toàn của con đường đột nhập. Băng qua khu vườn rộng, những dãy nhà có tường cao vây bọc với những trụ ăng ten cao, tôi bình thần như một kẻ nhàn du trên đường nhựa. Đây đó rải rác những bộ áo quần treillis, nón cối dếp râu.

Con đường chính chạy về Air Viet Nam, khu cư xá Huỳnh Hữu Bạc cũ đắm chìm trong im lặng và tăm tối. Dọc theo những bãi đậu phi cơ, thấp thoáng trong ánh điện nhập nhòa, những chiếc vận tải cơ thân quen đang ngái ngủ. Tôi liên tưởng đến sự tấp nập rộn ràng của đám phi đạo ngày xưa, các công tác thường nhật: tiền phi, hậu phi, xăng nhớt, bom đạn. Một chút nao nao xúc động như khi gặp lại người yêu cũ. Nổi mừng rõ khi gặp bạn bè xưa.

Ánh đèn pha chiếu sáng tại các trạm gác cổng phụ Air Viet Nam bắt

tôi phải dừng lại. Tôi đi ngược trở về Bộ Tư Lệnh Không Quân. Mỗi khu vực, phòng sở cũ giờ được ngăn cách riêng với những cổng và trạm gác. Tôi đi ngang huyết sáo những “bản nhạc đồ” không thể không thuộc qua các nhà tù cải tạo. Là ma cũ đã từng ẩn nấp dăm dề các phòng du học, nhân viên, tài chánh, bệnh viện, thế mà phải vận dụng kỹ ức mãnh liệt, tôi mới nhận ra được cái cổng chính đường bộ uy nghi ngày xưa của Bộ Tư Lệnh Không Quân; cái sân tennis bỏ hoang ẩn hiện sau những nhánh lá dây leo um tùm chẳng chịt lưới B40.

Tôi đảo mắt tìm Mây Bốn Phương Trời, một hội quán thơ mộng nhất của phi trường Tân Sơn Nhất. Tôi chợt liên tưởng đến những bước Tango bay bướm, những điệu Beboop quay cuồng, đêm Noel giật cúp Cha cha cha cùng Nguyệt.

Xa lạ quá những nơi chốn thân yêu ngày xưa, những ánh đèn điện nhật nhòa, những con người mới đông đúc nhốn nháo như đám đòi cựa quậy. Phòng sở làm việc đã biến thành nơi cư ngụ ẩn ngủ bề bộn. Những giọng nói đan rít, the thé tai. Tôi có cảm tưởng đi lạc vào một tỉnh phía bắc bờ sông Bến Hải, một cảm giác khó chịu của kẻ bị tước đoạt ngang nhiên. Cặp tình nhân xã hội chủ nghĩa lẻ loi cuối cùng rời lẽ đường tình tự. Tôi quay trở lại chào đài kiểm soát phi trường nổi tiếc.

Định kiểm một bờ bụi bên lề đường ẩn náu qua đêm, tôi may mắn bắt gặp một ô cửa rỉ sắt hồng, chui vào một căn phòng nhỏ bỏ hoang. Đang say ngủ, tôi giật mình tỉnh thức vì tiếng còi báo động ầm ĩ. Tiếng người tiếng xe tất bật, một cuộc bố ráp bất ngờ? Hay tôi đã bị bại lộ chăng? Cuối cùng tôi hiểu được căn cứ : khu Lăng Cha Cả bị hỏa hoạn, và tôi nằm gần đội phòng cứu hỏa.

Tôi bò trở lại bên trong, giấy nhợ của phòng công tắc điện bị đứt treo lủng lẳng hoặc nằm bừa bãi trên sàn. Tôi sờ soạng trong bóng tối đêm qua, từ sợi dây này đến sợi dây kia mà đã không nhận định được mình đang ở đâu. Ôi! nếu hệ thống điện còn hoạt động, giờ này chắc tôi đã nằm cong queo cháy đen vì dòng điện cao thế.

Đợi đến lúc đường sá bắt đầu hoạt động, tôi chải lại mái tóc, kiểm soát lại dung nhan, bình thần đi ra lộ. Ngày 02 tháng 09 năm 1981 phi trường Tân Sơn Nhất không chuẩn bị phi diễn, không tổ chức các cuộc thi đấu thể thao, chỉ có bộ phận anh nuôi là rộn rịp. Tất cả các phòng sở, khu vực đều trở thành nhà bếp, vì ý nghĩa của những ngày lễ lớn đối với người Xã Hội Chủ Nghĩa là một dịp duy nhất để có được một bữa ăn

ngon, có thịt .

Những ngả tư đèn xanh, đèn đỏ, giờ nằm lơ lửng trên buồn bã chờ đợi những khách bộ hành hiếm hoi. Không vào được khu vực bãi đậu phi cơ trước Không Đoàn Bảo Trì Tiếp Liệu cũ vì không có người đi lại để trà trộn, tôi quay về phía cầu lạc bộ Lê Văn Lộc, và bị chặn lại bởi dây kẽm gai kéo ngang đường.

Khu gia binh náo nhiệt ngày nào giờ chỉ còn là một bãi đất trống hoang vắng. Dây nhà trực chiến của phi đội biệt phái A-37 Phan Rang sau trại David không còn nhận rõ hình dáng. Bọc phía sau lưng giang sơn của Đại Tá Võ Văn Ước, Chỉ Huy Trưởng Trung Tâm Hành Quân Không Trạ, tôi đối diện với những thùng connex rỉ sét, lẩn lóc nắng mưa. Thật hiếm hoi để thấy một phòng sở có bảng hiệu: Phòng Không Anh.

Tại ngã ba quẹo về cổng trại nhảy dù Hoàng Hoa Thám và nhà xác, tôi dừng lại mua mấy điều thuốc lẻ, ngắm nhìn con đường dài hun hút như một bãi tha ma. Đi bách bộ lang thang gần ba tiếng đồng hồ, có lúc lấy khăn trùm đầu và mặt theo mô đen Việt Cộng, nhưng thật ra để che mái tóc hơi dài và bộ râu hơi đậm nét. Bất cứ ở đâu, trong trường hợp nào tôi cũng cố gắng duy trì bộ râu và mái tóc vì niềm tin dị đoan kỳ lạ có liên quan đến sức mạnh và sự may mắn của Thần Samson. Trong trại tù tôi thường đùa bốn biện hộ: “Để râu dọa Việt Cộng”.

Sự quan sát bị hạn chế bởi những dãy nhà cao, bởi những hàng rào kẽm gai giăng đầy đó. Tôi chợt nảy ra một ý định táo bạo. Và thật đáng phàn nàn, như một kẻ thường tự nhận là day dreamer, tôi ít khi ngăn ngại lưỡng lự thực hiện sáng kiến bất ngờ nào đó của mình.

Tôi leo thang lên chateau d'eau trước Bộ Tư Lệnh khi mọi vật đều ngái ngủ trong giấc trưa oi nồng. Tại một cao điểm lý tưởng hai phần ba chiều cao, tôi đứng tựa lưng vào thành cột bê tông như kẻ hóng mát nhàn du quan sát toàn bộ phi trường. Phía Tây đài kiểm soát, phía bãi đậu Air Viet Nam, những chiếc Boeing ngạo nghễ giữa đám phi cơ hành khách dân sự của Liên Xô. Dọc theo phi đạo North-South, đủ các loại vận tải cơ cũ vẫn nằm lặng lẽ trong các ụ phi cơ. Không một chiếc F 5 hoặc A-37 và thật bất ngờ, trên đoạn đường tôi qua lại tối hôm qua, một bãi đậu phi cơ L 19 ngay tại giao điểm đường ra cổng Huỳnh Hữu Bạc và đường nối liền Air Viet Nam. Trên 50 ngàn L 19 trắng tinh trong lớp sơn còn mới, mời mọc kêu gọi người tình xưa.

Nếu không có A-37 với đầy đủ bom đạn để có thể ném bom gây bạo

động và nổi dậy, có lẽ tôi phải chấp nhận một giải pháp yếu: cướp một chiếc L 19 bay ra biển Nam Hải ép buộc trên Mẫu Hạm của Đệ Thất Hạm Đội hoặc đáp xuống biển theo những tính toán kỹ thuật chi tiết. Tôi xuống thang và sau đó leo hàng rào kẽm gai thoát ra phi trường vào lúc sẩm tối, đói khát vì không một quán ăn trong phi trường đã một thời đầy dẫy những câu lạc bộ sang trọng đến những quán cóc lụp xụp dọc theo các khu gia binh. Bắt buộc phải trở ra để chuẩn bị cho cuộc đột nhập qui mô hơn với lương thực và nước uống đủ tử thủ nhiều ngày.

Ngày 13 tháng 9 năm 1981 (tôi chọn số 13 cầm kỳ) ghé lại nhà Hạnh. Lần này Hạnh phải bán cái quần Jean tốt nhất để bao lại tôi một châu linh đình.

Quen thuộc đường đi, tôi hướng vào trạm máy đèn bỏ hoang, đổ một giấc ngủ sớm để chuẩn bị hoạt động nửa đêm. Hai giờ sáng tôi băng qua mấy liếp rau muống, leo lên chateau d'eau với ý định sẽ nằm trên bồn chứa nước suốt một ngày để nghiên cứu kỹ toàn bộ vị trí phi cơ cùng các sinh hoạt cần thiết. Hai bậc cầu thang cuối cùng ẻo lả run rẩy dưới những bước chân thận trọng, dò dẫm. Một nhà chòi nhỏ, một ngọn đèn dầu, một cái bàn với bình nước trà và điều cây thuốc Lào, hai đôi dép râu ở ngưỡng cửa, hai khẩu AK treo vách trong và hai tên bộ đội nằm ngủ mê mệt dưới sàn. (Tôi đã tính sai một bước đầu của kế hoạch, mặc dù với sự quan sát tỉ mỉ lần đầu, tôi định ninh rằng cao điểm lý tưởng này không hề có sự canh gác). Tôi liền tưởng đến một điệp vụ để dàng thực hiện: đánh thuốc mê hai tên đang ngủ và bỏ thuốc độc vào bồn nước. Sinh mạng của toàn bộ phi trường địch đang đặt dưới giá treo cổ.

Tôi đành trở xuống và tính một kế hoạch mới. Đến giấc trưa tôi lại chuẩn bị lên chateau d'eau. Tiếng keng nghỉ và keng cơm trưa hôm nay nghe khó phân biệt, tôi đứng tần ngần dưới chân bậc thang đầu, tính toán giờ giấc. Bầu không khí khô hanh thoi thóp trong giấc ngủ trưa. Riêng bộ phận anh nuôi sát bên là còn hoạt động. Tên gác chateau d'eau ăn cơm về chưa? Lên sớm bị lộ, lên trên nhiều người qua lại trong giờ làm buổi chiều. Tôi nhắm mắt một giây tĩnh tâm và tự quyết định theo linh cảm riêng: Đợi mười phút nữa. Khoảng tám phút tôi đang trong tư thế chuẩn bị hành động thì có tiếng chân người. Tôi vội ẩn mình sau chân cột chateau d'eau bề ngang độ chừng một thước, đám cỏ tranh căn cối không đủ che kín thân người.

Đường mòn tới cầu thang đi thẳng về hướng tôi và chân cầu thang cách tôi hai thước. Tôi ép người thật sát vào lớp vôi sơn ngả màu, di

chuyển khéo léo từ phải sang trái tránh sự phát hiện của tên gác đang tiến tới gần. Bước chân nặng nề bắt đầu dẫm lên những bậc thang sắt, bỗng nhiên tên gác dừng lại tại cầu thang thứ ba. Sự quan sát chăm chú một cách khác lạ càng dán thân mình tôi thật sát vào tường. Một cử động nhỏ cũng có thể lọt vào cặp mắt cú vọ kia. Tôi bất động như pho tượng đá, trừ hai con mắt. Qua tàn lá thưa thớt trên đầu, tôi thấy rõ từng biển đổi nhỏ trên khuôn mặt y. Tôi tính sẵn vai một tay bộ đội đi phóng uế bừa bãi vì bị Tào Tháo đuổi bất ngờ, nếu bị bại lộ vì không thể nào chạy thoát trong phi trường địch vào ban ngày mà không bị bắt hoặc hy sinh. Ba phút đặng đặng trời chậm chạp.

Qua những giây phút hiếm nghèo tôi chợt tự khám phá ở mình một đặc tính hiếm có: sự bình tĩnh. Sự bình tĩnh tăng dần theo mức độ nguy hiểm, khi nòng súng chĩa vào đầu chuẩn bị bóp cò là lúc tôi đạt đến tột đỉnh của sự bình tĩnh. Sự bình tĩnh hài hòa trong sự siêu thoát, nỗi hạnh phúc kỳ lạ tràn ngập như một ân huệ cuối cùng của sự sống.

Mười lăm phút sau khi tên gác có lẽ đã bắt đầu ngủ, tôi nhẹ nhàng leo lên thang. Đang quan sát, chợt một tiếng gọi lớn từ dưới đường vọng lên:

— Anh Trung

Một chị bộ đội dừng xe đạp bên đường, ngỡ tôi là người tình của ả. Tôi xua tay, ra dấu chỉ về hướng nhà ăn bên cạnh. “À! thế ra chàng còn đang ở nhà ăn,” chị ta nghĩ vậy và đạp xe đi tiếp. Tôi vội vã tranh thủ tụt thang trở về chỗ ẩn nấp. Hú hồn! Tôi nằm bồi dường nhưng không dám ngủ vì sợ ngủ quên, tiếng ngáy, tiếng thở mạnh có thể vọng vào tai những tên bộ đội vừa mới đến, đang lo chăm bón rau muống trong vài thước, và cố kiềm chế những tiếng ho, tiếng tăng hắng không cưỡng được. Trước khi rời nơi ẩn nấp, tôi lấy viết ghi thêm 13-9-1981 vào chỗ lưu bút kỷ niệm lần trước “Lý Tống, 1-9-1981”. (Ồi, một ngày vinh quang trở lại, ta sẽ dẫn bạn bè ta tới nơi chốn này để chia sẻ những giây phút hồi hộp căng thẳng của ngày hôm nay, tôi nghĩ).

Đeo một bị xách nhỏ với mì gói và bi đông nước, tôi đảo một vòng qua cư xá sau lưng câu lạc bộ Huỳnh Hữu Bạc để tìm nguồn tiếp tế nước khi cần. Những thùng phi nằm ngổn ngang trước các hiên nhà. Các cháu thiếu ăn của Bác nô đùa. Tôi leo lên hàng rào B 40 thuộc khu vực Hangar. Những cỏ tranh cao che khuất những hào rãnh lởm chởm, nên khi phóng mình nhảy xuống, tôi suýt què chân vì sự bất cẩn, xem thường của mình.

Ánh trắng cận rằm mọc sớm, tôi bò đi lại giữa các bãi đậu phi cơ. Sự cẩn thận quá đáng làm chậm quá trình di chuyển và chóng mặt. Tôi vươn vai đứng dậy, đi mò mẫm theo các bức thành ụ đậu phi cơ với những kỹ thuật tiềm nhiệm qua sách truyện, xi nê.

Đây chỉ là một bãi phi cơ phế thải và hư hỏng nặng. Tôi lựa chọn một chỗ tạm nghỉ chờ đợi. Nửa đêm, tôi bò chậm rãi về phía bãi đậu L 19. Không hề có tuần tiểu hay chòi gác dọc theo các ụ, nhà vòm như ngày trước. Chỉ có một dãy nhà của nhóm chuyên viên phi đạo là đám phung phí xài một ngọn đèn neon suốt đêm. Tôi tiếp cận chiếc L 19 đầu tiên, hai bánh trước dán cái ruột xẹp lép xuống nền xi măng. Kính windshield bể từng mảng lớn. Nhẹ mở cửa, quan sát bên trong, bình điện, các phi cụ, phi kế đều bị gỡ cả! L 19 đứng xa trông mỹ miều như một mẫu hình toàn hảo của một thẩm mỹ viện, càng đến gần càng thấy sự tàn phá của giai đoạn tiền giải phẫu: những vết cắt, vết mổ, vết đục đẽo bởi những bàn tay vụng về. Sự thất vọng tăng dần, không có một chiếc phi cơ nào còn toàn vẹn. Sự tháo gỡ một phần theo kế hoạch chung, một phần theo kế hoạch riêng của một số “sưu tầm viên”. Tôi trở về ụ đậu chiếc phi cơ C119 số đuôi 007 để ẩn náu nghỉ ngơi.

Bảy muổi đối quần thảo suốt đêm lúc tôi đang trong cơn ngủ chập chờn đầy cảnh giác. Sáng hôm sau tôi leo lên phòng lái, ngồi vào ghế trưởng phi cơ với một chút nguy trang che đậy để quan sát hoạt động rộn ràng trên phi đạo. Cảm giác náo nức rạo rực theo từng tiếng gào rú của phi cơ chuẩn bị cất cánh ngày hôm trước ng dội dần. Sự nhộn nhịp huyền ảo tập trung vào những phi vụ huấn luyện touch and go của một loại phi cơ dân sự Liên Xô và hoạt động của các chiếc Boeing nước ngoài. Cách 150 thước, một chiếc L19 đang bị xả thịt trong Hangar. Tôi nhẩn nha nhai những sợi mì gói và uống nước lấy từ các vũng nước đọng trong các bãi chứa các bộ phận máy bay hư lộ thiên.

Khoảng một giờ trưa bỗng nhiên có hai tay thợ máy xầm xầm xách túi đồ nghề đi về phía tôi. Không có chỗ ẩn nấp kịp thời, tôi đành ngồi ỉ tại chỗ chuẩn bị làm vẻ như một tay bộ đội Không Quân đang cải thiện vài đồ sưu tầm vụn vặt. May thay, khi một tên chuẩn bị leo lên phi cơ, tên kia góp ý:

— Chiếc này hôm qua gỡ hết rồi, qua chiếc kia đi.

Để tránh sự nguy hiểm bất ngờ tương tự, tôi leo xuống theo lối bánh mũi phi cơ, co ro trong một căn phòng chật hẹp ngột ngạt chứa giấy điện

và giấy cáp bánh lái phía bên phải. Gần ba tiếng đồng hồ không trấn trở cự quây, tôi bò trở lên phòng khách phi cơ, làm một vài động tác thể dục. Khi tiếng đục gỗ chát chúa ngưng hẳn và hai tên thợ máy dọn đồ đi về, tôi chuẩn bị xách túi đồ di chuyển qua dãy thùng Connex sát hàng rào cạnh cổng phụ Air Viet Nam. Lại thêm một lần may mắn. Một chiếc xe đạp xuất hiện trên đường, xe ngừng tại cổng và những mẫu đối thoại vọng lại. Không ngờ cái chòi yên lặng kia lại có người canh gác. Tôi đã đánh trần, chỉ mặc quần dài, đi lại thông dong trước mắt họ mà chẳng ai thêm để ý!

Chưa nản chí tôi dự trù một kế hoạch khác. Tôi sẽ nằm phục kích vài ngày, nếu có cơ may, một trong ba loại phi cơ tôi lái được, ở một nơi khác ghé phi trường trong một phi vụ bất thường, tôi sẽ chớp lấy cơ hội. Hoặc tôi liều bò qua khoảng đất trống rộng từ khu quân sự sang khu Air Viet Nam, dưới ánh sáng chói lọi của bốn ngọn đèn pha cực mạnh, đột nhập vào bánh mũi của chiếc Boeing đường quốc ngoại để stowaway.

Tôi nằm lại thêm hai ngày, có lúc trốn trong phi cơ, lúc nằm dưới mương cỏ tranh rậm rạp. “Một phi trường chết”, tôi tự kết luận. Trước khi quyết định từ giả phi trường, tôi trở lại chiếc phi cơ 007 khắc tên “Lý Tống 13-9-1981” ở nose gear để kỷ niệm lần đột nhập phi trường lần thứ nhì, và gỡ một đồng hồ Air Speed, một Cockpit light, hai oil pressures (cái món compass béo bở bán được giá lại không còn (về tặng Hạnh, Nguyễn Quang Trường (hiện ở Đan Mạch), Dương Mập và Quí, những kẻ đã có đóng góp lớn về vật chất trong mission impossible của tôi.

Tôi xách túi đồ nặng gồm bốn đồng hồ phi kế và gần một ký mì sợi chưa ăn hết. Hàng rào B40 phía trong, bên trên giăng ngang một lớp kẽm gai bề một khoảng trống mới leo lên được. Không có tiền để sắm một loại kim cắt kẽm gai thích hợp, tôi phải đánh vật với dụng cụ tồi tệ bề qua lại nhiều lần đến khi giấy kẽm gãy.

Trên đường trở ra, tôi gặp lại bảy tên bộ đội hồi sáng, cái số bảy có hình lưỡi hái tử thần đã từng làm tôi ái ngại. Tôi dấu vùi túi xách cồng kềnh vào đám cỏ cao ở bưng bình nhỏ nằm giữa ngã tư đường có đèn điện sáng. Tôi vờ chằm thuốc như chờ đợi một người bạn gái trẻ hẹn, tiếp tục trở ra khi họ không ngờ vực bỏ đi. Đường tối không kịp nhận ra hai tên bộ đội đang ngồi bên lề đường vắng khi đi rẽ vào đám đất bỏ hoang, tôi ngồi xuống bên cạnh một bụi cây thấp giả vờ đại tiện.

Đây cũng là chỗ tạm phóng uế bữa bãi mà tôi suýt bị một tên đi cầu

bắt gặp trong khi đột nhập vào phi trường lần đầu. Sau đó tôi chậm rãi bò rút lui ra đường. Đoạn hàng rào tôi leo ra vào hình như đã được sử dụng bởi những tay bộ đội trốn trại đi chơi hoặc chuyển đồ ăn cấp, nên có mấy ngày đã được sửa sang lại thay vì ngã sập nửa vời như trước. Một con đường xâm nhập rất dễ, nhưng cũng rất nguy hiểm, bởi vì những tên an ninh thợ săn trong khi rình rập những con chồn, con cáo lại có thể bất ngờ bắt gặp một con cọp lớn là tôi.

Mặc dù cuộc đột nhập phi trường không đạt được thành quả dự định, kinh nghiệm đã giúp tôi tự khám phá những khả năng tiềm tàng của mình và sự nhận định chính xác về khả năng của kẻ địch.

Lý Tống
(Ó Đen)

Chúng tôi xin đăng bài "Tuồng Như Huyền Thoại" do chính Lý Tống viết và đã đăng trong tờ bán nguyệt san Tự Do tại Galang, Indonesia để quý vị độc giả nào không có dịp đọc tác phẩm "Ó Đen" có thể biết thêm chi tiết về chuyến vượt thoát gian nan cũng như những ngày tháng lao tù của người phi công Không Lực VNCH, để thấy cái giá mà Lý Tống đã phải trả trong những ngày anh dùng chiến đấu bảo vệ phần đất Miền Nam Tự Do.

TUỒNG NHƯ HUYỀN THOẠI

• Lý Tống

Một trái hỏa tiễn SA-7 cắt đứt chiếc phản lực cơ A-37 làm đôi. Tôi nhảy dù khỏi phòng lái bốc cháy đang rã lia từng mảnh. Lòng thương mến và ái mộ của một nhóm nhi đồng đã làm lộ tung tích của kẻ đang bị săn đuổi. Tôi bị bắt và bị đưa đi phỏng vấn.

Tôi bị giam ở đèo Rù Rì trong một đơn vị dưỡng quân của Việt Cộng. Sau đó được chuyển về một nhà giam khác thuộc địa phận Cam Ranh. Tôi lặng lẽ ngồi lại nhìn trên 20 tên tù chui qua một cửa sắt đã bị bẻ gãy với một kiên định: tôi cần nghiên cứu tìm hiểu nhân dáng thực sự của kẻ thù đây ẩn tượng ma quái khủng khiếp mà tôi "Đã và sẽ" quần thảo kịch liệt trên khắp chiến trường. Tôi lại được chuyển đến Suối Dầu. Tôi tham dự một cách không tích cực vào kế hoạch đào đường hầm đi trốn. Bị phát giác. Nói chung, giai đoạn này, tôi chỉ là một tù binh lạc lõng giữa đám tù hình sự và Sài Gòn vẫn còn đứng vững. Qua quân lao, qua sà lim của cảnh sát đặc biệt cũ, tôi bị giam hàng tháng, hai người một phòng nhỏ, trước kia chỉ giam một người. Mỗi ngày được chuyển qua ô cửa sắt nhỏ hai nắm cơm khô, sống, mốc, vài ngụm nước hạn chế nhiều lúc chưa kịp há miệng đã bị đổ bữa bãi tung tóe khắp mặt mũi. Phòng tối, những lúc ống cống bị nghẹt, khứu giác được dùng thay thị giác để nhận diện những đồng phân lầy bầy, lều bều lẫn quần cạnh người.

Lại di chuyển. Trại tẩy não Lam Sơn. Tôi vẫn thường lý luận và phủ nhận: không thể dùng danh xưng cải tạo.

1. Đây chính là trại tẩy não. Nhưng tiếc thay các ông chẳng tẩy được gì nơi tôi ngoài những thói hư tật xấu. Trước kia tôi là một tay ăn chơi, giờ bỗng nhiên tôi trở thành một chiến sĩ kiên cường, tận trung. Tổng trại nằm trong khu vực Trung Tâm Huấn Luyện Đồng Đế ngày trước. Nhân số khoảng 5.000 người và được chia làm năm trại theo cấp bậc quân

đội.

2. Cuộc chiến đấu trong nhà tù thật cam go căng thẳng. Phải phấn đấu với sự đói khát thường trực, phải chịu đựng cường bách lao động của mũi súng, phải quần quai dưới những cơn tra tấn hành hạ, phải kiên trì với tháng ngày tuyệt vọng, u ám và giữ vững lập trường khí phách làm cho chính kẻ thù cũng phải nể phục.

Sau khi tôi vượt ngục lần đầu tiên năm 1975 tại trại Lam Sơn và tuyên bố trước tòa án nhân dân khi bị bắt lại đem ra xét xử, bị đe dọa ép buộc bắt quì: Bắn đi! Lý Tống này chết đi còn có trăm ngàn Lý Tống khác. Tôi không bị giết mà bị biệt giam trong thùng conex, ngày bị thiêu đốt dưới sức nóng mặt trời gầy gắt, đêm tê cóng trong cơn băng giá nghiệt ngã. Tôi lại được chuyển ra Tuy Hòa, tổng trại 5, trại 52. Tại trại này, tôi bị cùm một thời gian vì không chịu quì và chửi lại mấy tên vệ binh quân giáo.

Năm 1980, Quân đội bàn giao tù binh cho Công An quản lý và được cải danh là A-30, 5.000 tù binh. Nón cối, áo vàng thực sự là chuyên viên nhà tù. Sau mười ngày đêm chuẩn bị, tôi phá được cửa sổ nhà cầu, vượt qua hai hàng rào kẽm gai nhiều chòi gác, tôi thoát về Sài Gòn. Năm 1981, tôi rời Việt Nam đi Thái Lan bằng đường bộ một mình. Tôi bị bắt tại nhà ga xe lửa Nam Vang, bị tra điện và chuyển qua nhà tù 7708 tại thủ đô Kampuchia do bộ đội cộng sản Việt Nam quản lý. Ngày ngày học tiếng

Kmer và nghiên cứu cách vượt ngục. Khám phá được một điểm yếu của cánh cửa sổ, tôi tìm cách phá hệ thống đèn điện. Đêm đến tôi bê song sắt vượt ngục. Bị săn đuổi suốt đêm trong khu vực doanh trại bộ đội rộng lớn. Tôi thoát được. Sáng hôm sau đi bộ 92 cây số về Kampong Chnang.

3. Tôi tìm được chỗ ẩn lâu dưới đáy giếng sông Cửu Long, cùng nhóm người đánh cá

Việt-Miên tự tách ra khỏi thế giới loài người, âm thầm cặm cụi với từng con nước và sự khắc nghiệt của thời tiết giá lạnh.

4. Sau ba tháng, tôi mua được xe đạp đi về hướng Pursat Battambang. Tôi bị chặn tại Sisophone mặc dù nước và nắng đã đốt cháy da thịt tôi

đen như một người bản xứ. Bỏ xe đạp chạy trốn dưới làn đạn và sự săn đuổi ráo riết. Tôi chịu đựng sự tra tấn của hàng triệu con kiến trong một bụi rậm. Sau 6 giờ, tôi lên đường trong cơn sốt chập chờn kiệt sức. Vượt qua vùng tử địa hàng chục cây số đầy mìn bẫy, bộ đội công an, Khmer Đỏ, các băng cướp và tuần tiểu biên giới Thái Lan, nhờ vào những kinh nghiệm tập luyện trong 6 năm tại các nhà tù Cộng sản. Tôi vượt biên giới Thái Lan và trình diện

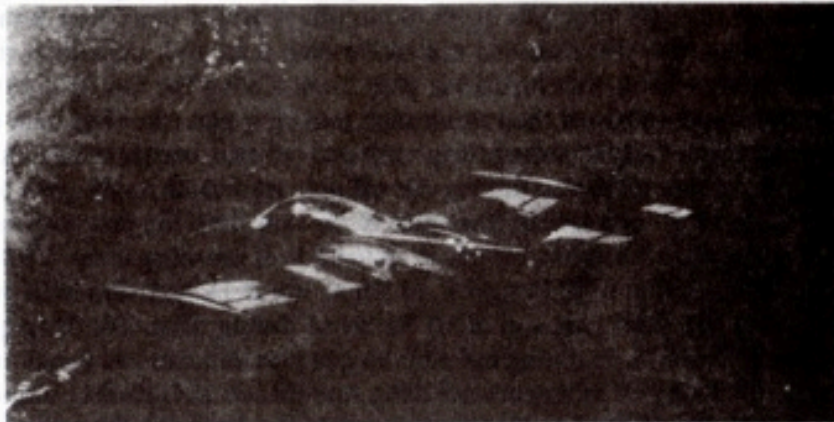
Hồng Thập Tự Quốc Tế. Tôi bị bỏ tù còng chân hơn 10 tháng. Sau 7 ngày đêm tuyệt thực tôi được giải quyết và chuyển về trại tị nạn Nong Samet. Bộ đội cộng sản Việt Nam mở đầu chiến dịch mùa khô, pháo kích tiến chiếm Nong Chang, một trại 10km phía Nam. Không thể chờ chết trong một trại tị nạn bị bỏ rơi theo chính sách mới về tị nạn của Thái Lan, tôi lại ra đi, vượt 60 cây số đường rừng, vượt qua bãi mìn, các trạm kiểm soát biên phòng, một mình đơn thương độc mã giữa trận chiến ác liệt giữa phe Việt Cộng và Khmer Đỏ. Bị phát giác và bỏ chạy dưới làn đạn truy đuổi ba lần, lắm lúc phải chống hai gậy lê từng bước đi tìm vũng nước. Về đến thành phố, tôi đón xe đi Bangkok rồi lên xe lửa đi Haiyai, tỉnh biên giới phía Nam của Thái Lan. Lại đi bộ 70 cây số đường rừng. Tôi băng qua biên giới Thái-Mã, có những nơi phải bò qua giữa các khu vực doanh trại phòng thủ. Đóng vai một người nói tiếng Anh tôi đón xe đi Kuala Lumpur, ngắm cảnh thủ đô Mã Lai cũng như Bangkok, lên đường về Johore Bahru

eo biển ngăn cách Mã Lai và Tân Gia Ba.

Huyền thoại về đội tuần tra biên giới, đội đặc nhiệm chống buôn lậu thuốc phiện làm cho sự toan tính, chuẩn bị quá chu đáo cẩn thận của mình trở nên khôi hài. "Nothing's easy, nothing's impossible," tôi lặp lại câu châm ngôn riêng của mình và bắt đầu cởi áo quần chuẩn bị. Thời tiết xấu, ban đêm trời giá lạnh. Tôi bơi một mình giữa vùng biển mênh mông tĩnh mịch. Sự chiến đấu sinh tồn hoàn toàn độc lập trong nhiều năm tháng lúc nào cũng lặng lẽ trong sự bình tĩnh và tự tin. Tôi mỉm cười tự nhủ: Lý Tống, bạn là con người hạnh phúc trọn vẹn. Bởi vì hạnh phúc và bất hạnh của bạn không chia xẻ được.

Tôi ngủ lại đêm trong công viên sau nhiều giờ chống chọi với sóng gió, hiểm nguy vô hình rình rập trong bóng tối. Tòa Đại Sứ Mỹ tại Singapore không tin câu chuyện hoang đường mặc dù áo quần, giấy tờ tôi còn ẩm ướt. Cơ quan an ninh Singapore lại liên tưởng đến một điệp vụ bí mật giả tưởng? Chỉ có những đời sống qua khó khăn nghèo nàn mới dùng trí tưởng tượng để tô màu cho cuộc sống. Còn tôi, cuộc sống tôi quá nhiều giàu có và phong phú để trở thành huyền thoại. Tôi trả lời như vậy khi có những kẻ tỏ vẻ không tin. Cuối cùng "Sự thật hoang đường" đã được nhiều nhân chứng xác nhận.

Một quá khứ gian nan và oanh liệt phải được tiếp tục. Tôi đang nhìn về tương lai với một ý thức và trách nhiệm mới.

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

PHÓNG SỰ ĐẶC BIỆT VỀ LÝ TỐNG

Nguyễn Thị Bình Thường

L.T.S.: Nguồn tin về vụ một Việt kiều mang quốc tịch Mỹ trở về Việt Nam ngày thứ sáu 4-9-1992, đã uy hiếp phi công để từ trên phi cơ rải truyền đơn chống cộng xuống thành phố Sài Gòn và kêu gọi "tổng nội dậy lật đổ chế độ bạo quyền Hà Nội", đã được các hãng thông tấn quốc tế AFP, Reuter, các đài phát thanh VOA, RFI và BBC loan báo rộng rãi khắp thế giới. Có báo Việt ngữ chạy hàng tít lớn "Gương anh hùng của một chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà".

Người chiến sĩ V.N.C.H. vừa làm nên chuyện xôn xao, sôi nổi dư luận ấy chẳng ai khác hơn là Lý Tống, một cựu Trung úy phi công miền Nam Việt Nam, đã từng được báo chí quốc tế từ Á sang Âu đến Mỹ nhắc nhở và ca ngợi thật nhiều trong năm 1984; và các báo Việt Ngữ tại Hoa Kỳ cũng đã tường thuật, vinh danh hết sức đậm nét Lý Tống như là một anh hùng vượt biên độc đáo nhất thế kỷ.

Nay, nhân nguồn tin về Lý Tống đang nóng sốt, chúng tôi xin đăng lại bài "Phóng sự về Lý Tống" thực hiện từ năm 1989 bởi nữ ký giả Nguyễn Thị Bình Thường, đã đăng trên nguyệt san Phụ Nữ Diễn Đàn ở các số 63, 64 năm 1989, với đầy đủ chi tiết về cuộc đời, sự nghiệp, cũng như quá trình hoạt động của ông ta.

* Lý Tống, người tù vượt ngục đã được báo chí thế giới và Việt Ngữ hải ngoại ca ngợi năm 1984.

* Lý Tống, người tỵ nạn đã từng tuyên bố: "Hôm nay, tôi đến xin làm học trò của Harvard thì Harvard từ chối, nếu ngày mai Harvard có mời tôi về làm thầy thì tôi cũng sẽ từ chối ..."

Phụ Nữ Diễn Đàn trước đây không phải là chưa hề nhắc đến tên Lý Tống như là một người nổi tiếng với thành tích vượt biên của mình, được rất nhiều báo lớn ca ngợi đạo ấy, cách đây bảy năm tức là vào năm 1984, một năm sau khi "nhân vật" này đặt chân lên trạm đầu

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Nhưng hôm nay, khi có đầu đủ dưới tay toàn bộ "hồ sơ" về Lý Tồng, không thể không giật mình. Cái gì mà khủng khiếp đến thế này? Chỉ là một sĩ quan phi công, cấp bậc Trung úy, của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà cũ, bị tù và tìm cách vượt biên tới đất Mỹ như hàng trăm người khác, mà đã được xưng tụng nhiều đến thế hay sao? Không những bởi hầu hết báo Việt ngữ có độc giả thời ấy, mà còn bởi báo Mỹ, báo Pháp, báo Đức, ngoài ra lại còn lời khen tặng của nhân vật này nhân vật nọ được thốt ra một cách nồng nhiệt, như là từ đáy lòng hâm mộ, thần phục.

Như vậy, làm sao có thể không làm một "Tổng kết về Lý Tồng", như là một hiện tượng nổi bật nhất của lịch sử vượt biên hiện đại mà đã hiển nhiên là biến cố chính trị hàng đầu của thế giới ngày nay?

Nào, ta thử xem, những bài báo, những nhân vật nào đã nói gì về Lý Tồng? Và sự thật, Lý Tồng là người như thế nào? Bảng ghi nhận sau đây trả lời cho ta câu hỏi thứ nhất:

I. CÁC BÁO ĐÃ NÓI GÌ VỀ LÝ TỒNG

1. Hình bìa của tờ Hồn Việt với tít: "*Cuộc đời ly kỳ của phi công Lý Tồng: vượt ngục tại Việt Nam, bản cướp ở Hoa Kỳ*".
2. Hình bìa của tờ Đời với tít: "*Lý Tồng bắt đầu diệt du đảng*".
3. Tạp chí Thời Nay Hải Ngoại: "*Lý Tồng gương hào hùng của một sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà*".
4. Báo Đời: "*Lời kêu gọi trừ gian diệt bạo của Lý Tồng, tường trình từ New Orleans về Lý Tồng. Kỷ niệm đệ nhị chu niên về Lý Tồng*".
5. Báo Văn Nghệ Tiền Phong: "*Cuộc vượt thoát can trường khỏi Hoả Ngục Đỏ của Trung úy phi công Lý Tồng. Lý Tồng đi tiên phong trừ gian diệt bạo. Một tổ chức bài trừ tội ác*".
6. Báo Lý Tưởng: "*Lý Tồng, hành trình cô độc*".
7. Hồn Việt: "*Cuộc đời ly kỳ của phi công Lý Tồng*".
8. Đất Mới: "*Con đường Lý Tồng*".

9. Tiếng Nước Tôi: "*Hình bìa Lý Tồng mặc đồ bay (kỷ niệm 40 ngày Quân Lực)*".

10. Báo Selection, Pháp: "*Vietnam: Le calvaire d'un évadé*".

11. Báo DasBeste, Đức: "*Durch fung lander in die freiheit*".

12. Báo Reader's Digest: "*Ly Tong's long trek to freedom*".

13. The Wall Street Journal.

14. The Times, Picagune.

15. Báo Bangkok Post.

16. The Straits Times

Trong số 16 tờ báo kể trên, có lẽ nên chọn ba tờ có bài đầy đủ nhất theo sự lựa chọn khách quan của kẻ làm công việc tổng kết này, cũng như theo sự lựa chọn chủ quan của nhân vật được nói tới. Đó là:

1. Bản dịch đầy đủ của Thời Nay Hải Ngoại, bài báo của Reader's Digest (số tháng 6-1984). Bài này do đặc phái viên Anthony Paul đã bay từ Hong Kong qua Indonesia để trực tiếp phỏng vấn Lý Tồng.

2. Lời kêu gọi trừ gian diệt bạo của Lý Tồng và bài tường trình từ New Orleans do Vũ Trường viết, đăng trên tờ Đời của Nguyễn Sa.

3. Sơ lược tiểu sử của Lý Tồng qua bài "*Lý Tồng, hành trình cô độc*" đăng trên tờ Lý Tưởng của Không Quân.

II. LÝ TỒNG QUA ANTHONY PAUL CỦA READER'S DIGEST

Dưới nhan đề "*Ly Tong's Long Trek to Freedom*", nhà báo Mỹ này tường thuật lại những cuộc vượt thoát khỏi ngục tù của người phi công phản lực Lý Tồng, mà kể từ khi bị bắn rơi và nhảy dù ra khỏi chiếc oanh tạc cơ A-37 ngày 05-04-1975 đã liên tiếp là tù nhân của nhiều trại tù binh chiến tranh. Bị tù, và tìm cách vượt ngục, liên tiếp trong sáu năm. Lẽ tất nhiên là trong trại tù của cộng sản Việt Nam, sau 1975.

Trước tiên là do nỗi kinh hoàng và phần nộ khi chứng kiến cảnh một bạn tù, vì mừng rỡ trông thấy thân nhân tới thăm đứng ngong ngóng ngoài hàng rào kẽm gai, anh ta bị khích động mạnh, đã bước ra khỏi hàng tù mình đang đứng, và vì vậy bị một lính Bắc Việt tàn nhẫn nổ súng, và người tù bình gục chết ngay. Từ chứng kiến đó, Lý Tổng quyết định vượt thoát, khó lắm. Vì vậy bị bắt, bị lôi ra trước toà án, để rồi "cuong quyết không quì và bác bỏ lời buộc tội của kẻ thù. Lý Tổng khẳng khái tuyên bố: Bản di! Lý Tổng này chết đi, còn có trăm ngàn Lý Tổng khác!".

Cuối cùng, bị giam vào conex, hình thức nhốt tù ghê rợn nhất mà những ai đã bị đều sống dở chết dở. Sau sáu tháng ra khỏi conex, bị đẩy qua một nhà giam khác, một trại tù khủng khiếp nhất của Việt Cộng. Theo Anthony Paul thì cộng sản "không dám" giết Lý Tổng, vì "anh ta được nhiều người yêu mến, là thần tượng của tuổi trẻ Nha Trang (đại úy Ngọc, Trưởng Phòng Chiến Tranh Chính Trị Không Quân nói như vậy)". Khi bị bắt quì trong nhà tù 52 và bị hỏi có nhục không, Lý Tổng nói nhiều câu khinh bỉ, tỏ ra là người rất can trường. Cũng như để làm quen với gian khổ, Lý Tổng đã khước từ tất cả tiện nghi, dầu là tối thiểu của nhà tù. "Đầu đội trời, chân đạp đất", hình ảnh của Lý Tổng được mô tả như thế.

Bắt đầu vượt ngục khỏi nhà tù A30 thuộc tỉnh Phú Khánh vào ngày 12-07-1980. Sau mười ngày khổ công mới nay được chấn song cửa sổ ở phòng vệ sinh để chui ra ngoài. Đi bộ suốt đêm, vượt qua hàng chục trạm gác khác, để đến thành phố gần nhất: Tuy Hoà. Từ đó, tính chuyện đi Nha Trang, nhưng "Mặc dù Lý Tổng rất bình tĩnh, nhưng làm sao che dấu được vết tang thương của sáu năm tù tội, nên nhìn anh, người lo xe đồ rí tai hỏi nhỏ: Anh trốn khỏi trại tù A30 phải không? Anh sẽ gặp nguy ở trạm gác Đại Lãnh. Hãy xuống xe đi bộ vòng ra phía bãi biển. Tôi chờ anh ở bên kia trạm gác." Khi đến Nha Trang, Lý Tổng hẹn gặp một người bạn gái cũ tại bãi biển.

Người tù khổ sai không quên những giờ phút thi vị trong cuộc đào tẩu. Khi chia tay, người bạn gái trao gói quà gồm quần áo mới và những thứ thiết thân khác. Lý Tổng lên xe lửa đi về Sài Gòn. Tại thành phố này, Lý Tổng đã hoà mình vào trong thế giới bí mật của những thành phần chống đối lại chế độ cộng sản. Làm trung gian bán thẻ căn cước giả cho những kẻ sống ngoài vòng pháp luật.

Ngày 1-9-1981, cùng với một người bạn gái khác tên Hạnh, Lý Tổng⁴⁷ thực hiện một kế hoạch táo bạo, đánh cướp máy bay để thả bom Sài Gòn, gây bạo động và nổi dậy. Sau hai lần đột nhập, tổng cộng sáu ngày, sống lén lút trong phi trường Tân Sơn Nhất, Lý Tổng thất vọng vì không tìm được một phi cơ nào thích hợp và khả dụng. Vì lý do không có đồ phụ tùng thay thế, nên các phi cơ hoặc hư hỏng, hoặc hoạt động hạn chế. Xăng nhớt, bom đạn chỉ cung cấp khi sắp có phi vụ. Lý Tổng quyết định vượt đường bộ, tự đem mình thử thách để tìm một giải pháp mới cho các bè bạn cùng hoàn cảnh khó khăn như mình.

Chỉ vốn vẹn 150 đồng trong túi, Lý Tổng lên xe đồ đi về Gò Dầu Hạ, tỉnh địa đầu biên giới. Dò theo đường mòn buôn lậu, lén đi qua biên giới. Lý Tổng sống năm tháng trời tại Cam Bốt, nơi mà cuộc chiến tranh đẫm máu kéo dài suốt năm năm, vừa chấm dứt năm 1975, lại tiếp theo cuộc trả thù đẫm máu của lực lượng Khmer Đỏ, một cuộc tàn sát diệt chủng khủng khiếp nhất, rồi cuộc xâm lăng của cộng sản Việt Nam vào năm 1978-1979.

Tiếp tục cuộc hành trình vượt thoát. Lý Tổng đáp xe lửa đi Battambang, một thành phố gần biên giới Thái. Nhưng một lính Cam Bốt nghi ngờ, nên lại bị bắt giữ. Bị nhốt trong một phòng nhỏ. Lính gác ngồi ngoài với súng máy và một cây đàn. Khi chúng bắt đầu ca hát, Lý Tổng bắt đầu tháo gỡ cửa sổ để chui qua, chạy chưa được trăm thước đã nghe tiếng súng bắn xối xả, và bị bắt lại. Sau đó bị giải giao cho công an Việt Nam và bị dẫn về trại giam 7708 ở Nam Vang.

Lý Tổng rất tự tin về khả năng vượt ngục của mình sau nhiều kinh nghiệm xương máu. Khung cửa sổ song sắt có vết gãy. Giữa đêm khuya, bắt đầu bẻ song sắt. Hai lần thanh sắt gãy, tiếng động chất chúa làm hai tên lính gác chạy đến kiểm soát. Lý Tổng giả bộ tạo ra những tiếng động phá tan sự ngờ vực. Sau ba giờ ráng sức bẻ gãy được các song sắt cần thiết để chui ra ngoài. Sau đó chạy lẹ vào khu doanh trại bộ đội khác và bị lùng bắt suốt đêm. Sáng hôm sau thoát được ra ngoài và đi bộ về phía Tây Bắc dọc theo bờ sông Cửu Long.

Tại Dài Côn, một khúc sông nhỏ thuộc tỉnh Kampong Chnang, Lý Tổng sin làm nghề thợ lặn và chài lưới. Sau ba tháng trời, để dành được 1500 riels, đủ tiền mua một chiếc xe đạp, một vài thứ cần thiết, rồi tiếp tục lộ trình về phía Tây.

Rừng rú và ruộng lúa bao quanh thành phố Sisophon. Đây là nơi các trận đánh du kích xảy ra dữ dội nhất. Để tránh nguy hiểm, Lý Tống dẫn xe đạp đi xuyên vào rừng. Khi gặp bờ sông, nhờ các ngư phủ chèo qua sông. Họ lác đầu từ chối, và sau đó báo cho toán an ninh. Vì vậy khi Lý Tống vừa đi bộ ra đường để dò lọi qua cầu thì một tên lính đi honda mang súng rượt theo chặn lại:

- Mày là thằng định đưa xe đạp qua sông phải không?

Túng thế Lý Tống gạt đầu, vừa giả bộ đi, vừa chỉ trở. Nhưng đến một khúc bụi rậm, bất ngờ vọt chạy. Tên lính bắn súng theo xối xả, và sau đó tụ tập dân làng quanh khu vực, có chó và trống đánh để săn đuổi. Tiếng loa vang dội, tiếng kêu bắt rằm trời.

Nằm trốn trong ổ kiến lớn, Lý Tống bất động, cắn răng chịu đựng trong gần sáu tiếng đồng hồ. Cuối cùng khi trời sẩm tối, Lý Tống tiếp tục lên đường trong cơn sốt vất vả vì sự nhiễm độc do bầy kiến cắn ngằn con gây ra. Trên đường đi, phải vượt qua nhiều suối nước, ao hồ, sông rạch lớn.

Tối đó, Lý Tống bỗng gặp một toán lính Việt Cộng bốn người đi ngược chiều. Bất ngờ tránh không kịp, đánh vờ ngồi xuống mép sông. Khi họ đến gần, Lý Tống chỉ cần bày một mưu kế nhỏ cũng đủ làm cho lính oát con kia hoảng hốt ù chạy hốt hoảng. Lợi dụng bóng tối, Lý Tống chậm rãi bò ra khỏi trại binh địch. Suốt đêm đi bộ xuyên rừng, có những đoạn vừa nhấm mắt vừa đi như một hiệp sĩ mù vì đêm tối đen. Khi mặt trời lên, tưởng mình đã qua đến địa phận Thái Lan, nhưng một bóng lính canh ngồi thu mình trên cành cây đã làm cảm giác hạnh phúc chợt tắt ngúm. Lý Tống buồn bã nhủ thầm:

- Biết bao giờ ta mới qua khỏi được biên giới!

Và nguy hiểm đang rình rập trước mặt: Những bãi mìn. Khi còn là tù nhân chiến tranh, Lý Tống đã tình nguyện vào trong đội gỡ mìn, học được kỹ thuật gỡ mìn và gài mìn của cộng sản. Gốc cây, bụi rậm, mô đất ... nói chung, người ta thường gài mìn tại những nơi trú ẩn được. Và Lý Tống chậm rãi di chuyển qua khu vực nguy hiểm.

Trong suốt hai ngày đói và khát, Lý Tống đã gần kiệt lực. Trong lúc hầu như tuyệt vọng, anh nghe được tiếng xe gắn máy và đặc biệt tiếng chó sủa. Trong suốt bảy năm trời đói khát, người dân Cam Bốt đã phải bắt hết chó của họ để ăn thịt. Lý Tống nghĩ: *"Có thực phẩm dư mới có chó. Vậy thì đây phải là phần đất của Thái."*

Và thật sự Lý Tống đã đến Thái Lan. Khi bò qua gần các căn nhà của nông dân, nghe được một thứ ngôn ngữ lạ. Không phải Cam Bốt, không phải Việt Nam. Đi theo tiếng vọng ra tới xa lộ, Lý Tống đón một chiếc xe gắn máy và nhờ chở đến Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế. Nhưng Lý Tống vẫn còn gặp khó khăn.

Để giảm bớt làn sóng người tỵ nạn và vì Hà Nội "cố" những cán bộ gây rối loạn, nên cảnh sát Thái được lệnh tổng giam và thẩm vấn gắt gao những người vượt biên đã lọt vào đất Thái. Trong mười tháng ròng rã, Lý Tống bị giam giữ và còng tại nhà tù Aran. Lý Tống quyết định tuyệt thực liên tiếp bảy ngày để phản đối. Câu chuyện về người tù can đảm này đã đến tai viên chức Toà Đại sứ Mỹ tại Bangkok. Họ cho điều tra và xác nhận anh ở trong Không Lực V.N.C.H.. Thay vì được chuyển đi trại chuyển tiếp Panat Nikhom, Lý Tống bị viên đại tá Thái Lan, người mà anh phản đối về thái độ bất nhã khi đối xử với một sĩ quan đồng minh cũ, tổng xuất trở về trại tỵ nạn Nongsamet không được thừa nhận ở dọc biên giới Cam Bốt.

- Tôi chưa muốn chết như một người hùng trong nhà tù cộng sản và tôi đã chán sống như một tên ăn mày trong trại Nongsamet.

Đó là câu trả lời của Lý Tống khi các viên chức thẩm quyền hỏi anh về lý do tiếp tục vượt biên đi tới Singapore. Trong nhiều tháng trong trại, Lý Tống tiếp xúc với nhiều người ngoại quốc để trau dồi Anh ngữ và nghiên cứu đường đi nước bước. Lý Tống dự định đi bộ tới Pháp hoặc đột nhập vào cung điện vua Thái Lan để kêu gọi công lý. Nhưng cuối cùng quyết định đi về hướng Singapore. Lộ trình kéo dài 1400 miles và phải vượt qua ba biên giới.

Đêm 1-3-1983, Lý Tống vượt qua hàng rào trại đi xuyên qua vùng mìn bẫy, bơi qua năm dòng sông, đi xuyên rừng già để tới tỉnh Aranyapathet, 60 cây số về phía Nam.

Vào một buổi chiều, Lý Tống bị một trạm gác chặn lại. Vòng bỏ chạy, lính canh bắt đầu nổ súng. Càng vào sâu trong đám rừng bị đốt cháy đang dở, Lý Tống càng kiệt lực, té quỵ xuống và "chém vè" núp trong một bụi cỏ tranh thưa còn sót lại. Tiếng chân đuổi theo của đám lính canh càng lúc càng gần. Trong vòng mười thước, họ vẫn không thấy tên tù, họ quyết định bật quẹt đốt cả khu vực để bắt buộc Lý Tống phải chạy ra. Trong suốt mười lăm năm trời, Lý Tống hầu như không biết khóc. Thế mà giờ đó đôi mắt anh đã bắt đầu nhoà màng lệ đáng

Ngày. Lần đầu tiên, Lý Tống bắt đầu cầu nguyện.

- Lạy Thượng Đế, nếu con không còn xứng đáng để sống, nếu con không còn xứng đáng để phục vụ Ngài, xin Ngài hãy giết con bằng chính bàn tay Ngài. Đừng để con rơi vào bàn tay kẻ thù.

Dám lính có châm lửa mái, nhưng dám có không chịu cháy nên đành bỏ đi.

- Tôi tin tưởng Thượng Đế. Tôi không thể chết được.

Lý Tống mừng rỡ la lên như vậy. Vào nửa đêm, Lý đến được nhà cô Esther, người bạn gái Phi Luật Tân làm quen tại trại. Chính cô ta đã giúp Lý Tống các bản đồ cần thiết để đi trốn. Mặc dù nguy hiểm, cô ta vẫn liều lĩnh dẫn Lý Tống trong nhà mình. Hai ngày sau, hai người đóng vai hai vợ chồng trẻ lên xe đồ về Bangkok. Cuộc tình kéo dài được bốn ngày. Cô gái buồn bã tiễn Lý Tống ra trạm xe lửa và sau đó phải bỏ nhiệm sở trốn về nước để tránh sự trừng phạt của chính phủ Thái.

Lý Tống xuống xe lửa ở tỉnh Hat Yai, một tỉnh du lịch phía Nam nước Thái. Trong suốt hai ngày đêm, Lý Tống đi lẩn theo đường rầy, khi quốc lộ, khi mò mẫm xuyên qua rừng rậm để tránh các trạm kiểm soát. Đến khi thấy được những dấu hiệu đặc biệt của trạm biên phòng, Lý Tống định tìm con đường an toàn nhất để vượt qua. *"Phải cẩn thận vào giờ phút nguy nan cuối cùng"*, Lý Tống tự nhủ. Tuy nhiên, rừng già quá dày đặc không tiến tới được. Lý Tống đành đánh bạo bò xuyên qua giữa các doanh trại của lính gác. Hai lần bị phát giác nhưng chạy thoát được. Khi mặt trời lên, Lý Tống sung sướng thấy mình đã tới địa phận Kangar, thành phố đầu tiên của Mã Lai.

Lý Tống đi xe đồ tới thủ đô Kuala Lumpur. Nhân du như khách du lịch, thuê xe thăm viếng thắng cảnh của thủ đô Mã rồi lên xe bus tiếp tục hành trình về biên giới Mã Lai - Singapore. Khi màn đêm vừa buông xuống, xe bus đến trạm cuối cùng đúng như anh dự định. Đằng trước là chiếc cầu biên giới ngăn đôi hai quốc gia và đám cảnh sát biên phòng, các viên chức quan thuế đứng dày đặc, khắp khu vực. Lý Tống bước vào bóng tối, đi bộ khoảng hai dặm về phía Tây, tránh xa các cặp tình nhân đang ngồi dọc theo bờ biển. Ánh đèn bên phía Singapore lờ mờ. Sóng biển gào thét như dọa nạt.

"Không dễ gì, nhưng cũng không có gì không thể làm được." Lý Tống nhắm lại câu châm ngôn đặc ý và bắt đầu cởi quần áo xuống nước. Thời tiết thật xấu. Nước biển lạnh cóng. Lý Tống bơi một mình giữa vùng biển mênh mông tĩnh mịch. Sự chiến đấu sinh tồn hoàn toàn độc lập trong nhiều năm tháng lúc nào cũng lặng lẽ trong sự bình tĩnh và tự tin. Sau khi bơi qua gần ba cây số biển với một túi xách áo quần càng lúc càng nặng vì thấm nước, Lý Tống đã đến bên kia bờ. Sức lực bỗng nhiên hồi phục lại khi chân vừa chạm mặt đất. Nổi mừng rỡ làm Lý Tống tràn trọc suốt đêm.

Sáng hôm sau, Lý Tống lại tiếp tục đi đến Toà Đại Sứ Mỹ ở Singapore, cách xa mấy chục dặm.

- Tôi vừa từ Thái Lan đến sau khi lội qua eo biển Johore.

Viên chức Toà Đại Sứ ngạc nhiên hỏi vặn:

- Bơi qua eo biển vào lúc thời tiết xấu đêm qua? Và bơi qua vùng đây cá mập? Thật là huyền thoại!

Đó là ngày 12-02-1983. Lý Tống đã vượt hơn hai ngàn dặm đường trên những lộ trình khủng khiếp đi qua các vùng tử địa, xuyên qua rừng sâu, vượt ghềnh thác, suối, lội qua sông, đồng lầy, ao hồ và eo biển của năm quốc gia, băng qua bốn biên giới, vượt ngục ba nhà tù trên ba nước.

Cuối cùng Lý Tống được chấp nhận định cư tại Hoa Kỳ, nơi mà năm 1966 Lý Tống bị trả về nước trong thời gian du học vì lý do *"vô kỷ luật"*.

Trong cuộc phỏng vấn, được hỏi về dự định tương lai của mình, Lý Tống cho biết đang cố gắng hoàn thành cuốn sách để có tiền đóng góp vào công cuộc kháng chiến, và đi học khoa chính trị để chuẩn bị cho ngày trở lại phục vụ đất nước.

Nhưng chân vẫn chưa mỏi, Lý Tống lại tiếp tục cuộc lữ hành cô độc đi vòng quanh nước Mỹ để thăm lại bạn bè xưa, để say sưa kể về những kỷ niệm, những gian truân, và về bộ mặt thật tàn nhẫn của kẻ thù đang dày dọa 50 triệu nhân dân Việt Nam. Lý Tống vừa đến New Orleans, tay bắt mặt mừng với những người bạn thân cũ, và những người bạn mới để tâm sự về ước nguyện dẫn thân của mình:

- Cuộc chiến đấu gian nan và oanh liệt ngày xưa phải được tiếp tục. Tôi nhìn về tương lai với một ý thức và trách nhiệm. Lý Tổng nhấn mạnh.

III. LÝ TỔNG QUA SỐ ĐẶC BIỆT CỦA TẠP CHÍ DỜI

Trên đây chúng ta có đầy đủ cuộc hành trình dài đằng đẵng sáu năm của Lý Tổng, cuộc hành trình vượt thoát từ những trại tù cộng sản Việt, qua đến các nước láng giềng Cam Bốt, Thái Lan, để rồi cuối cùng đến được Hoa Kỳ. Được biết tên tuổi, được phỏng vấn bởi báo lớn nước Mỹ, được tường thuật và xưng tụng bởi nhiều báo Việt ngữ hải ngoại. Tạp chí Dời số 24, từ 1-8-1984 đến 30-8-1984, có thể kể như là một số đặc biệt về Lý Tổng với những hàng tít *uơ-đét* như:

- Lý Tổng bán hạ kẻ trộm tại trận (dịch từ The Time Picagune.)

- Tường trình từ New Orleans (về Lý Tổng) của Vũ Trường.

Tới đây, cũng cần ghi nhận rằng vào thời khoảng ấy, bên cạnh chủ nhiệm chủ bút Nguyên Sa có hai phụ tá là Kiêm Thêm, Long Ẩn, và tổng thư ký Vũ Văn Niên. Nhà chủ nhiệm viết: "Kiêm Thêm cho biết ở Houston có tin đồn Lý Tổng sẽ chọn thành phố này là trạm dừng chân đầu tiên để trừ gian diệt bạo ..." Và báo Dời đăng trọn Lời Kêu Gọi của Lý Tổng về trừ gian diệt bạo. Mở đầu rằng:

"Phải chăng đã đến lúc chúng ta phải có một tổ chức để chống lại tội ác trong cộng đồng tỵ nạn Việt Nam? Một câu hỏi được nhiều báo chí đề cập, được nhiều giới quan tâm, nhưng vẫn còn trong hình thức phôi thai của một câu hỏi. Bởi từ câu hỏi đến câu giải đáp, từ giải đáp đến hành động, là một quá trình phức tạp và rắc rối. Nếu chống lại tội ác đem lại lợi nhuận và địa vị, chắc chắn đã có nhiều tổ chức cạnh tranh nhau để chiếm độc quyền.

Chống tội ác chỉ có đương đầu với nguy hiểm. Và tài sản, tính mạng của kẻ chủ trương luôn luôn được đặt trong tình trạng báo động. Sự bước tội cho hoàn cảnh sinh ra và nuôi dưỡng tội ác không hoàn toàn đúng, hoàn cảnh cũng chỉ là yếu tố, bởi vì trong cùng một bối cảnh chiến tranh, trong cùng một cơ cấu xã hội, và ngay cả trong cùng một huyết thống, mỗi cá nhân vẫn có một đường hướng sinh hoạt khác nhau."

Sau khi nói nhiều về nhu cầu kết hợp, nhu cầu có một tổ chức chống đối tội ác, tiếp tay với hệ thống an ninh cảnh sát tại Mỹ, để lãnh mạnh hoá cộng đồng Việt, Lời Kêu Gọi kết thúc như sau:

"Tổ chức chống đối tội ác phải được thành hình khắp các tiểu bang có sự hiện diện của cộng đồng tỵ nạn Việt Nam và có sự liên kết chặt chẽ theo một đường lối thống nhất.

Để tổ chức sớm thành hình, tôi tình nguyện làm hội viên, và kêu gọi tất cả các bạn, anh chị em tích cực tình nguyện góp tay xây dựng tổ chức.

Gần sáu năm trong nhà tù cộng sản, trước áp lực của mũi súng kẻ thù, tôi vẫn "không quì", không khuất phục, và vẫn còn sống sót.

Hơn một năm trong nhà tù Thái Lan, sau những biện pháp đe dọa trừng trị dã man của những tên cai ngục dữ tợn nhất, tôi vẫn còn sống và giữ được khí tiết.

Gần chín năm chỉ biết tù tội và vượt ngục trên nhiều quốc gia, thù chết trong tù, trong rừng, hơn đến Mỹ quốc để chỉ mong bị bắt, ngậm miệng và yên thân.

Nếu vì chống tội ác để giữ danh dự cho cộng đồng tỵ nạn Việt Nam mà phải hy sinh bởi tay của những người anh em đồng hương, cùng giòng máu, nhưng không cùng chí hướng, thì đó cũng là một cách chết hữu ích nên xả thân.

Đã đến lúc chúng ta phải tích cực góp tay để sớm có một tổ chức bài trừ tội ác."

Trên đây là Lời Kêu Gọi Trừ Gian Diệt Bạo của Lý Tổng ngày ấy. Bên cạnh báo Dời đăng bài tường trình từ New Orleans về Lý Tổng của Vũ Trường, nguyên văn như sau:

"Tôi gặp Lý Tổng ngay sau khi nhận được cú phone từ người bạn cho biết Lý Tổng đã hạ sát một tên trộm cướp tại Chinatown. Lúc đó, đêm đang trở mình để bắt đầu một ngày mới.

Tôi đến Chinatown. Khu phố Tàu hình như vừa chợ mát. Bên ngoài cũng vẫn những đường nét kiến trúc mang đầy sắc thái Đông Phương, công trình điêu khắc cổ kính đã được bàn tay tài hoa của họa sĩ Phạm

Thăng nhào nạn khiến khách qua lại thường buột miệng khen ngợi không dứt.

Đêm nay, tôi gặp Lý Tống cũng ở khung cảnh cũ, dưới những nét kiến trúc rực rỡ tại phố Tàu New Orleans. Lý Tống ngồi đó, trên chiếc ghế cao của gian hàng bán đồ biển, đang bình thản nhả những vòng khói thuốc và trả lời những câu thẩm vấn của nhân viên cộng quyền. Đó đây cảnh sát đang chụp hình lập biên bản. Nhân viên cứu thương đã chực sẵn để mang xác nạn nhân đi. Một vài phóng viên ngoại quốc săn tin khuya đã có mặt và làm những câu phỏng vấn thường lệ. Những ống kính của các đài truyền hình đã mở kích độ để thu những cảnh tượng sống động cho chương trình phát hình sớm.

Trong cái bầu không khí hỗn tạp của phạm trường, một người đàn ông lách mình ra khỏi hàng rào của cảnh sát, tiến tới trước mặt Lý Tống và đưa tay chắc nịch xiết mạnh bàn tay của Lý Tống. "*Bạn yêu tâm, có chúng tôi đây!*". Người ấy quay lại, tôi bắt gặp gương mặt quen thuộc của chủ nhân hộp đêm Chinatown, anh Trương Sĩ Lương. Cảnh tượng ấy diễn ra như một pha trên tivi mà tôi vẫn thường trông thấy hằng ngày. Tiếp theo đó, một nhân viên cộng lực tiến đến vé chiếc còng màu bạc mang nhãn hiệu USA đưa vào hai cánh tay của Lý Tống. Đại tá Ân, chủ nhân Chinatown, nhìn vào Lý Tống bảo:

- Đó là thủ tục, chú mày không bị gì đâu.

Lý Tống điểm một nụ cười nhẹ:

- Tám năm ở tù cộng sản, tôi quen cùm kẹp rồi, sư phụ khỏi lo.

Nhưng ngay sau đó một người đàn ông mặc *complet* màu xám tr tiến lại ra lệnh cho người vừa còng Lý Tống mở còng cho anh ta. Người nhân viên cự nự như chưa thoả mãn và xem như đó là nhiệm vụ gì trật tự an ninh của mình. Người đàn ông trong bộ đồ xám tro hơi giật và sáng giọng:

- Anh biết tôi là ai và từ đâu đến không?

Lúc bấy giờ nhân viên ấy mới dịu giọng, trở mặt nhìn kẻ vừa ra lệnh cho mình và lật đặt mở khoá còng trên tay Lý Tống. Người đàn ông gật gù chỉ vào Lý Tống và nói với nhân viên công lực:

- Anh này không có tội, chúng ta chưa được quyền bắt.

Cuộc điều tra liền được tiếp tục dưới sự điều khiển của người đàn ông mặc bộ đồ xám tro. Đến bây giờ mọi người mới biết ông ta mang một chức vụ tại New Orleans. Người ta lại hỏi hán, Lý Tống vẫn giọng đều đều kể lại từng diễn tiến mà anh ta đã đối diện khoảng hơn nửa tiếng đồng hồ trước.

- Tôi đang nằm ngủ trên chiếc ghế xếp bên cạnh chiếc radio để nghe với mục đích trau dồi thêm tiếng Anh. Có lẽ hơi mệt, tôi thiếp ngủ sớm hơn thường lệ. Vừa chớp mắt được một lúc, tôi bỗng giật mình vùng dậy vì tiếng vỡ loảng xoảng, chất chứa của tấm kính vỡ. Tôi dụi mắt, đôi mắt cay xè như không muốn mở ra. Trong bóng đêm đen đặc của *Chinatown Mall*, tôi chợt phát hiện một thân hình đồ sộ xuất hiện ở cửa sổ kính phía hông gian nhà. Đèn đường le lói sáng nên vóc dáng kẻ vừa đột nhập vào nổi bật lên như một con quỷ dữ vừa đội mũ chun lên, và sau lưng y, ba bốn tên đồng bọn đang lăm le chun vào khung cửa kính vỡ. Tôi chụp lấy khẩu súng bán một phát chỉ thiên để cảnh cáo. Nghe tiếng súng tên tội phạm nhào về phía tôi định bắn trả hoặc đâm tôi. Tôi lách mình nấp về phía bức tường và bóp cò lần thứ nhì. Tiếng súng gầm lên chất chứa như muốn nổ tung cả *Chinatown Mall*. Tên tội phạm quay người lại và phóng mình chạy về phía cửa sổ vỡ kính. Tôi tưởng mình bắn trật nên quay vào bên trong, bật đèn sáng rồi ôm súng rượt theo. Tôi chợt khựng lại khi thấy tên tội phạm đã nằm nhòai tại cửa sổ, máu đỏ đầm hết chiếc áo màu trắng. Và những tên đồng bọn bên ngoài đang kéo y ra để lấy vũ khí trong người y trước khi kịp rút lui chạy thoát thân. Tôi chạy vào bếp. Tiếng cười nói của nhân viên *China Imperial Restaurant* vẫn còn dòn dả đây đó. Tiếng máy lạnh và các máy điện khác của nhà bếp đã bùng bít được những tiếng nổ kinh hoàng của loại súng săn và họ không hề hay biết cảnh tượng rừng rợn vừa xảy ra sau lưng họ không đầy 20 mét. Khi nghe tự sự, đám nhân viên hoảng hồn chạy tán loạn và lo gọi điện thoại cấp báo...

Một lúc sau, người đàn ông trong bộ đồ xám dẫn Lý Tống ra xe để về sở cảnh sát. Ở đó, Lý Tống được thẩm vấn trong vòng hai tiếng đồng hồ. Bốn giờ sáng, Lý Tống được nhân viên an ninh đưa về tận nhà. Mọi chuyện đang ở trong vòng điều tra và đợi ngày ra tòa."

IV NHỮNG NHẬN XÉT "NỔ" VỀ LÝ TỐNG

Như vậy ta thấy rõ: Trong số các báo Việt Ngữ có đăng bài ca ngợi Lý Tống, tạp chí Đời sống góp một tiếng nói tích cực bên cạnh Thời Nay Hải Ngoại, Hồn Việt, Văn Nghệ Tiền Phong, Đất Mới, Lý Tưởng, và Tiếng Nước Tôi mà sau này có lúc chính Lý Tống đã là chủ bút thời gian rất ngắn.

Ngoài ra, về Lý Tống còn có hơn một nhân vật thốt ra lời khen tặng nồng nhiệt, như đã được trích đăng ở Thời Nay Hải Ngoại, số kỷ niệm ngày thành lập Quân Chủng Không Quân (ngày 1-7) và dịch từ Reader's Digest:

- Đại úy Nguyễn Bảy, phi đoàn 548 nói: *"Là một phi công cảm tử, nếu bốn vùng Chiến Thuật có bốn Lý Tống, Việt Cộng sẽ không còn góc đầu lên nổi"*.

- Đại úy Ngọc, Trưởng Phòng Chiến Tranh Chính Trị Sư Đoàn 2 Không Quân, nói: *"Là một tù binh bất khuất, Lý Tống là một thần tượng của tuổi trẻ Nha Trang"*.

- Julian, Trưởng Phòng Cơ Quan Phản Gián Tình Báo Singapore, nói: *"Là một chuyên viên vượt ngục, Lý Tống là bậc thầy của Papillon"*.

- Dan Sullivan, US Refugee Coordinator tại Singapore và Indonesia (đăng trên The Wall Street Journal), nói: *"Là một người tỵ nạn chính trị trong vòng mười năm Lý Tống sẽ làm thị trường Santa Ana."*

Như vậy, Lý Tống quả thật là hiện tượng nổi bật của lịch sử vượt biên hiện đại, không sai. Do đâu mà các báo nổi tiếng của nước Mỹ cũng như thế giới đều đã nói về tù nhân vượt ngục này; đài VOA, đài BBC đều có đọc về Việt Nam cả? Sự thật, Lý Tống là người thế nào?

V. LÝ TỐNG, QUA MỘT SỐ HOẠT ĐỘNG TẠI HOA KỲ

Khi đã tới được đất tự do lý tưởng, Lý Tống bắt tay ngay vào hoạt động. Với sự "giới thiệu" đầy nhiệt tình của báo chí như đã nói ở trên, dĩ nhiên Lý Tống là người có hồ sơ thật sạch (về phương diện chống cộng), thêm vào đó là cái hình ảnh kiêu hùng (luôn luôn chống đối, không khuất phục trước bạo lực) đủ để cho Lý Tống tạo tín nhiệm trong xã hội mới. Bởi vậy chẳng ngạc nhiên gì khi qua những tấm yết

thị, quảng cáo, ta thấy Lý Tống được mời đến diễn thuyết tại trường Đại Học Tulane, sau khi có lời kêu gọi "Hear Ly Tong, Thursday, April 19, 7:30 pm - New Comb chapel" chẳng hạn. Rồi Lý Tống nhận được thư phúc đáp từ Toà Nhà Trắng của Tổng Thống Reagan trong đó có lời ca ngợi sự can đảm phi thường của một kẻ vượt ngục ngoại hạng, vượt biên cũng ly kỳ ... Rồi, Lý Tống được thu nhận vào học khoa Chính trị chuyên ngành Bang giao Quốc tế và Chính trị Thế Giới, ra trường với lời khen ngợi của tiến sĩ Ambrose, sử gia Mỹ. Rồi, được học bổng du học Châu Âu ...

Điều đáng ghi nhận là ý chí sắt đá như đá quyết định tới một mục đích nào, lý tưởng nào. Lý Tống luôn luôn làm việc không ngừng nghỉ. Hết vượt biên lại đến bài trừ tội ác, song song với việc tiếp tục con đường học vấn là việc bắt tay vào việc sáng tác. Từ 1984, cuốn hồi ký "Escape from Hell" (Thoát từ địa ngục) đã được một vài nhà xuất bản Hoa Kỳ điều đình để ấn hành. Một vài nhà sản xuất phim tại Hollywood cũng đề nghị đưa cuộc đời Lý Tống vào phim ảnh. Hiện nay, Lý Tống đã vừa gửi cho nhà xuất bản Xuân Thu cuốn sách nhan đề "Ó Đen 007" dày 700 trang, vì phi đoàn của Lý Tống là Ó Đen, danh hiệu của Lý Tống là 007. Lý Tống cho rằng tên này vừa có vẻ trinh thám vừa đúng với danh hiệu của mình.

Ngoài ra, Lý Tống cũng tuyên bố đã viết sắp xong cuốn "Heartbeat after Heartbeat". Cuốn này đang trong vòng thương lượng với các nhà xuất bản Mỹ, cũng như các công ty điện ảnh Mỹ. Hoạt động thường xuyên là hỗ trợ các tổ chức địa phương về nhân lực và tài chính trong công tác cứu người vượt biển, giúp đỡ người tỵ nạn và các chiến hữu đang bị kẹt tại Việt Nam, và xây dựng sự lớn mạnh của cộng đồng ...

Về dự tính tương lai. Lý Tống đã tỏ lòng ước nguyện với nhà báo rằng: Sau khi tốt nghiệp bằng Tiến sĩ khoa Chính Trị, sẽ xin làm việc về ngành Ngoại Giao tại Châu Á và Đông Nam Châu Á để hỗ trợ và giúp đỡ các tổ chức kháng chiến quốc nội và quốc ngoại hiện đang hoạt động tại các vùng biên giới trong công cuộc giải phóng Việt Nam.

VI. CON NGƯỜI LÝ TỐNG Ở NGOÀI DỜI

Trên đây là tất cả những gì chúng ta được biết về Lý Tống qua báo chí, như là hiện tượng nổi bật của lịch sử vượt biên hiện đại. Chúng tôi dùng chữ hiện tượng nổi bật mà không nói "tấm gương hào hùng" hay "cuộc vượt thoát kiêu hùng". Bởi, trước sau vẫn chỉ là một cuộc

vượt ngục không phải là chưa từng có trong lịch sử nhân loại từ khi có nhà tù, dành rảnh lòng can đảm, sức chịu đựng vất vả gian truân, sự nhanh nhẹn tháo vát của "nhân vật" là điều không ai cũng có, ai cũng làm được. Ý nghĩa cuộc vượt ngục, vượt biên của Lý Tống trở nên sáng chói đối với thế giới tự do ở điểm đây là một cuộc vượt thoát khỏi nhà tù cộng sản, khỏi chế độ cộng sản. Bởi vậy càng đáng được ca ngợi bởi những ai nhân danh thế giới tự do, bởi những ai đã và đang và sẽ còn vượt thoát khỏi ngục tù cộng sản, trong đó có chúng ta.

Ngoài thành tích vượt ngục, vượt biên ngoại hạng, Lý Tống còn được nêu tên sau đó bởi những hoạt động tích cực như đã ghi nhận trên. Đó là qua báo chí. Bây giờ là lúc để cộng đồng người Việt Hải Ngoại tìm hiểu về Con Người Lý Tống, con người ở ngoài đời, như mọi người.

Ở đâu ta có thể biết được điều này?

Chúng tôi tìm đến tiểu sử và đề nghị một cuộc phỏng vấn.

1/ Lý Tống, Qua Tiểu Sử Đăng Trên Báo Lý Tường.

Báo Lý Tường, tờ báo của Quân Chung Không Quân Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà trong một số đặc biệt về Lý Tống có giới thiệu nhiều điều, tạm gọi là nằm trong phần tiểu sử, tóm lược như sau:

Lý Tống thuộc khoá 65A sinh viên sĩ quan phi hành, Trung Tâm Huấn Luyện Không Quân Nha Trang. Năm 1966 được cử du học Hoa Kỳ tại Lackland Air Force Base, bị sa thải vì kỷ luật và trả về nước, đưa sang trường Bộ Binh Thủ Đức. Hai năm sau, lại xin trở về Không Quân. Sau thời gian xuyên huấn A-37 tại đơn vị, trở thành Hoa tiêu phân lực, và sau sáu tháng trở thành hoa tiêu phi tuần phó có hạng của đơn vị. Ngoài ra, còn tình nguyện đảm trách chức vụ quản lý Câu lạc bộ Sĩ Quan, nơi là môi trường để Lý Tống chứng tỏ khả năng mà anh em gọi là "đa năng, đa hiệu": có tài tổ chức, là một cây bút có hạng của tờ Độc San Quân Chung. ()*

Vấn báo Lý Tường, cho biết rằng: *Vốn là người của xứ cổ đô ngàn năm văn vật, Tống là một tổng hợp của nhiều con người, vừa giang hồ, lãng tử, vừa nghệ sĩ trợn lồn đầu óc của một Business man, thêm vào một hoa tiêu gan lì, gai góc. Điểm nổi bật nhất nơi Tống phải nói đến cái đầu lúc nào cũng ... gần như trọc (mà trọc thiệt) và bộ ria mép*

kiểu Hitler. Tống đã nói với bạn bè rằng: "Mỗi năm tao phải cạo đầu hai lần". (Bố ai hiểu vì sao!)

Ngoài ra, Lý Tống còn là một trong bốn hoa tiêu cảm tử đã lập công đầu trong trận đánh cầu Diên Bình rất nổi tiếng. Tóm lại, là một chiến sĩ gan dạ.

Báo Lý Tường cho biết thế.

2/ Lý Tống, qua phỏng vấn của P.N.D.D..

Dù sao, tất cả vẫn chỉ là qua báo chí, với nhiều điểm chưa được sáng tỏ lắm đối với sự hiếu kỳ của độc giả cũng như đối với kẻ ... viết bài tổng kết này.

Bà cụ B.L. vốn là một "mệ" đất Thần Kinh, điện thoại tới hỏi: "Gia đình tui cách đây hai ba năm chỉ có đọc báo về một thanh niên vượt biên rất ly kỳ, được báo chí Mỹ, báo mình khen ngợi dữ lắm. Bây chừ không biết cậu ta đã làm được cái chi chưa, rằng quý báo không viết bài về ông ấy? Tự vì tui người Huế nên muốn biết Lý Tống nó là con ai ở Huế rựa hè, có bà con chi với mình hay không?"

Một phần cũng vì vậy, đã có thiên phóng sự xã hội này, và có thêm phần phỏng vấn qua điện thoại viễn liên này, hầu có một lần, độc giả được nghe chính người họ Lý nói về mình, hầu biết được rõ ràng hơn về Con Người Lý Tổng ngoài những gì báo chí đã nói:

1. Hỏi: Tôi là ký giả P.N.D.D. sẽ viết bài phóng sự tổng kết về Lý Tổng như là hiện tượng nổi bật nhất trong lịch sử vượt biên hiện đại, với những tài liệu do chính anh cung cấp cho. Tất cả đều căn cứ trên báo chí có sẵn. Để sáng tỏ vấn đề hơn trong sự tìm hiểu con người của Lý Tổng ở ngoài đời, tôi muốn phỏng vấn anh vài ba câu, anh có sẵn sàng không?

- Đáp: Sua! xin bà cứ hỏi.

2. Hỏi: Báo Lý Tường có nói sơ qua về tiểu sử của anh, nhưng rất mờ nhạt. Tôi nghĩ rằng chắc độc giả cũng muốn được biết rõ hơn về nguồn gốc của anh, chẳng hạn như là: anh sinh năm nào, cụ thân sinh là ai, chánh quán tại đâu, lớn lên tại đâu, học trường nào ở miền Nam, và những ai là bạn đồng khóa của anh?

- Đáp: Tôi sinh năm 1946 tại Huế, ngay tại Cung An Định, Chánh quán tại quận Hương Thủy (Thừa Thiên). Ông bố tôi là ông Hương Tấn, một địa chủ giàu có nhất nhì trong vùng. Ông ngoại tôi là một ngự y chữa bệnh cho hoàng gia. Tôi lớn lên tại Huế, học trường Nguyễn Tri Phương, sau đó lên trung học đệ nhị cấp. Về chuyện học hành, thì hồi đó tôi rất say mê quyển Đời Phi Công của Ông Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh, nên tôi đã bỏ dở việc học hành tỉnh nguyện vào phi công. Tôi vào Không Quân cùng khoá với Trần Thế Vinh vào năm 1965, qua năm 1966 tôi đi du học Hoa Kỳ.

3. Hỏi: Tờ Reader's Digest có đoạn nhắc tới chuyện vào năm 1966 anh bị chính phủ Hoa Kỳ trả về nước trong thời gian du học vì lý do vô kỷ luật. Xin cho biết hồi đó anh đi du học về ngành gì, và lý do vô kỷ luật ấy như thế nào?

- Đáp: Hồi đó tôi đi du học (phải nói là tu nghiệp thì đúng hơn) về khu trục cơ. Học chưa được một năm thì xảy ra vụ đánh lộn. Cũng không phải đánh lộn, nhưng vì trong khoá học có một anh chàng tên gọi là Trọng Khùng, anh này là cán bộ (Không Quân) nổi tiếng hắc ám, hồi đó anh em cùng đi tu nghiệp ai cũng hận thù anh chàng, tại vì nó là "cán bộ" mà lại rất lớn con, Việt Nam mà nặng tám mươi mấy ký lô, rất hách dịch với anh em, đã từng bị anh em trù mền giã cho một trận. Hồi đó tôi còn trẻ nên rất lý tưởng, cái gì tôi cũng lý tưởng hết, bởi vậy tôi nghĩ rằng không nên nhấn nhục với một anh chàng

vừa có quyền thế vừa to con như anh chàng này, nên *oke*, tôi quyết định đánh nó. Nó quỳ nó lạy, nó xin lỗi. Nhưng khi mình tha nó rồi thì nó mặc quần xi líp nó chạy khắp căn cứ không quân nó báo động, làm cho tôi sau đó phải bị đuổi về nước. Đó là lý do kỷ luật. Điều này giải thích vì sao đáng lẽ tôi đã là Thiếu Tá, rút cục lại chỉ còn Trung úy, và sau đó lại còn được gọi là cố Đại úy, vì mấy ông xếp tôi tưởng tôi chết trong cái vụ bay bị Việt Cộng bắn rớt vào đầu năm 1975. Số tôi nó lặn dạn vậy.

4. Hỏi: trong bài viết của chúng tôi có nhắc tới những nhận xét của một số nhân vật về Lý Tổng rất nổ, đăng trên báo Lý Tường trước đây. Có câu của ông Julian, Trưởng Phòng Cơ Quan Phản Gián Tình Báo Singapore, rằng: "Là một chuyên viên vượt ngục. Lý Tổng là bậc thầy của Papillon". Anh nghĩ sao về phát biểu ấy?

- Đáp: Đúng ra, nếu mà nói một cách khiêm nhường thì cái khả năng vượt ngục của tôi nổi tiếng khắp thế giới thì mình chưa ăn nhằm vào đâu. Nhưng nếu so sánh với Papillon mà tôi đã coi phim hai lần, đọc truyện về Papillon nữa, thì thấy rằng ông ta không phải trải qua những đoạn gay go và khó khăn như tôi. Papillon khi vượt ngục đã có người đóng sẵn thuyền bè cho ông rồi, và khi xuống thuyền đi thì cũng gặp mùa nước xuôi nó đẩy ông ra biển, chứ đâu có gian nan hiểm nghèo như tôi. Tất cả đều do tôi chủ động một mình. Ngay cả chuyện tình yêu lắm cấm trên đường vượt biên, về phần tôi cũng nhiều hơn Papillon. Chưa kể tôi mỗi lần vượt ngục đều phá nhà giam, chuyện ít xảy ra, trong khi hiện tại bây giờ ở Mỹ nếu có vượt ngục thì người ta cũng trốn đi rồi nhờ trục thăng cứu mà thôi.

Khi mà ông Julian nói tôi là thầy của Papillon là thế này: Khi đưa tôi vào gian phòng mà ông đang ngồi, ông đưa mắt nhìn xung quanh và hỏi tôi: "nếu bây giờ vượt ngục thì anh vượt ngã nào?" Tôi chỉ tay nói: "Ngã này." Ông lắc đầu: "Vậy, từ bây giờ mỗi lần tôi đi đâu với anh phải đem *escorte* theo, nếu không giết tôi rồi vượt ngục!" Do đó mà ông nói tôi là thầy Papillon.

Cũng xin nói lại, nhờ quý báo nói lại rằng quyển sách của tôi giao cho nhà xuất bản Xuân Thu, tôi đã quyết định lấy tên là "Ó Đen 007" cũng như những quyển khác cũng đều sẽ lấy tên như thế, chứ không phải "Heartbeat after Heartbeat".

5. Hỏi: Và đây là câu hỏi cuối cùng của chúng tôi. Ông Dan Sullivan, US Refugee Coordinator tại Singapore, có phát biểu về Lý Tống rằng: "Là một người tỵ nạn chính trị, trong vòng mười năm. Lý Tống sẽ làm thị trưởng Santa Ana". Anh nghĩ thế nào về nhận xét ấy?

- Đáp: Hồi mà tôi mới nghe ông nói như vậy, thì thấy cũng hơi hãnh diện, vì một người Mỹ mà có chức vụ trọng vọng như vậy mà đánh giá mình như vậy thì cũng hãnh diện. Nhưng mà sau bốn năm ở Mỹ thì tôi nghĩ: Nếu làm một Maire của Santa Ana thì cũng chỉ bình thường thôi, không có gì. Tại vì cái ước mơ của tôi bây giờ là tôi đang học về khoa Chính trị, tôi dự trù trong ba năm, tôi sẽ đậu bằng Tiến sĩ (tôi sẽ làm được hà), rồi tôi sẽ xin làm việc tại Bộ Ngoại Giao ở Đông Nam Châu Á. Theo dự trù của tôi thì tôi sẽ có thể hoặc là góp tay với các tổ chức kháng chiến hoặc là trong nước hoặc là ngoài nước, nhưng là kháng chiến thật chứ không phải là kháng chiến ma. Hoặc là, ngoài sự góp tay, mình cũng có thể đứng ra tổ chức kháng chiến lấy. Sau khi tôi nghĩ về cái sự làm Maire của Santa Ana và cái sự làm kháng chiến nó quan trọng hơn, và cái sự nghiệp nó còn lớn hơn cái sự nghiệp của một anh Thị Trưởng nữa. Đây tôi cũng friend nhiều anh Maire, và tôi thấy cuộc sống của những anh ấy cũng tầm thường, không có gì đặc biệt. Bà chị thấy không? Cho nên lúc đầu nghe nói như vậy thì cũng hơi hãnh diện, nhưng bây giờ mình nghĩ rằng mình có thể làm những cái chuyện mà có thể có tầm mức quan trọng lớn hơn là cái chức vụ Thị Trưởng của một thành phố nhỏ Santa Ana, phải không?

6. Hỏi: Cám ơn anh đã trả lời rất thành thật, chúng tôi sẽ cứ y nguyên như thế chúng tôi đang thôi. Bây giờ xin một câu cuối cùng ... Những ước nguyện của anh như vậy, chúng tôi cũng đã ghi ở phần trên rồi, chỉ hỏi thêm: Nếu mà anh rời đây tốt nghiệp Tiến sĩ về Chính Trị như anh nói thì sẽ làm điều này điều kia. Vậy hiện tại anh đã đậu cấp bằng gì bên Mỹ rồi?

- Đáp: Hiện giờ thì mới Cử Nhân thôi, "đáp bỏ" (double) Cử Nhân: Cử Nhân Chính Trị và Cử Nhân Pháp Văn. Nói về chuyện học chính trị thì hồi trước, lúc mới qua tới, tôi định học ở Harvard. Chị biết, tại Mỹ nó cho tôi về Boston cũng tại vì hồi đó ở bên kia mình ưu tiên. Chị hiểu không, thiên hạ chỉ xin đi Mỹ cũng là chuyện khó rồi, còn mình dù sao cũng được Mỹ nó nuông chiều, nó hỏi bây giờ mày muốn đi đâu, tôi bảo là tôi muốn học ở Harvard, bây giờ mày cho tao về gần Harvard là được. Mấy anh chàng Mỹ mới cho tôi về Massachusetts, tại đây tôi nộp đơn xin đi học, nó đưa tôi ra Hội đồng nghiên cứu nó hỏi tôi hai câu: "Mày có đủ tiền trả một năm \$20.000 không?" Tôi mới

qua, một các cũng không có, tôi mới bảo: "Tôi là người tỵ nạn thì sao? Một niên khoá một ngàn cũng không có tiền trả đâu. Thì chỉ có vấn đề xin học bổng, chứ khả năng thì không có". Nó bảo muốn xin Scholarship thì mày có hồ sơ học bạ không? Tôi bảo tôi bị tù, vượt biên cả sáu năm trời như vậy, làm sao có hồ sơ học bạ được. Bởi vậy, nó nói "sorry" không cho tôi học ở Harvard được. Tôi mới tìm cái anh phụ trách về hồ sơ, tôi bảo rằng: "Hôm nay tôi đến xin làm học trò của Harvard, biết không, thì Harvard từ chối. Nếu ngày mai - ngày mai là tôi muốn nói một ngày nào tôi đỗ đạt, tôi nổi tiếng rồi - chị biết không, thì Harvard có mời tôi trở về làm thầy thì tôi cũng sẽ từ chối." Câu nói đó của tôi hồi trước đã có tờ báo gì đó nó đăng mà tôi làm mất rồi, hình như là một tờ ở Florida ...

Nguyễn Thị Bình Thường

(P.N.D.D. số 63, 64 tháng 3 và tháng 4 năm 1989)

PHẦN II

Diễn tiến chiến dịch Trở Về Đất Mẹ

Phi công Lý Tống báo tin cho chị

VỀ NƯỚC TIẾP TAY PHẬT TỬ ĐẤU TRANH

Little Saigon - Theo tin một viên chức VNCH về thông tin ở Huế trước năm 1975 cho biết, tên thật của cựu Trung úy phi công Lý Tống là Lê Văn Tống, trú quán ở An Cựu Đông (giữa cầu An Cựu là cầu nhỏ trên quốc lộ ngay cửa ngõ đi vào Thị xã Huế từ hướng phi trường Phú Bài vào) thuộc quận Hương Thủy, cũng được kể như ngoại ô Huế. Thân của trung úy Tống là ông Lê Văn Tấn, qua đời từ lúc ông còn nhỏ. Mẹ là bà Đỗ Thị Năm.

Thời niên thiếu cậu học sinh Lê Văn Tống theo học tiểu học ở trường tiểu học An Cựu, đến trung học đệ nhất cấp học ở trường trung học Nguyễn Tri Phương, lên đến đệ nhị cấp học ở trường Quốc Học Huế.

Vẫn theo tin trên, việc đổi họ Lê sang họ Lý xảy ra vào lúc trưởng thành khi cậu Lê Văn Tống xin tái ngũ vào Không Quân QLVNCH.

Vẫn theo tin trên, gia đình người chị ruột, cùng cha khác mẹ với Lý Tống, là bà Lê Thị Anh trước ở Nữ Ước hiện ở thành phố Tulsa, Oklahoma, cho biết gần đây trung úy Lý Tống có liên lạc với bà, cho biết sẽ về Việt Nam góp phần tranh đấu với Phật tử bên nhà nhưng không cho biết chi tiết. Sau đó, trung úy Lý Tống có gởi về bà chị một số vật dụng tùy thân nhờ cất giữ giùm.

LÝ TỐNG ĐÃ SỬA SOẠN CHO CUỘC HÀNH TRÌNH NHIỀU THÁNG.

Lý Tống cư ngụ tại thành phố New Orleans, tốt nghiệp cử nhân về ngành chính trị học vào năm 1988, cao học vào năm 1990. Mùa Hè 1992 vừa qua anh đã học xong chương trình Tiến sĩ chính trị học tại đây, nộp xong luận án Tiến Sĩ, và trong khi chờ đợi Hội Đồng Khảo thí chấm thì anh ra đi.

Trước đây hai tháng, Lý Tống cho biết anh sẽ lên đường trở về Việt Nam trong một chuyến bay đặc biệt (?) và sẽ kêu gọi quần chúng đứng dậy lật đổ chế độ cộng sản Việt Nam. Khi đàm đạo qua đường dây điện thoại, tôi vẫn nghĩ Lý Tống chỉ nói đùa, hoặc vì ưu tư trước hoàn cảnh của quê hương đất nước, nên trong lúc cao hứng anh ấy chỉ nói vậy thôi.

Mấy tháng trước đó, nhân một chuyến về thăm tại thành phố New Orleans, tôi và anh Võ Văn Ấn đã hội ngộ với một số văn thi hữu và bạn bè tại đây như Lê Xuân Nhị, Nguyễn Lập Đông, Trương Minh Đức, Lý Tống ... Trong lúc chén tạc chén thù thì Lý Tống úp mở như muốn nói với chúng tôi đây là lần hội ngộ sau cùng.

Tôi và Ấn trên đường về đã bàn luận khá nhiều về những lời nói của Lý Tống trong bàn rượu, lo lắng và ưu tư về con người "nói là làm" này.

Khoảng giữa tháng 7, gọi tôi và nhờ đứng tên thay mặt anh để điều đình với nhà xuất bản ở New York đang dự định ấn hành cuốn Black Eagle (tức Ó Đen, bản Việt ngữ do Xuân Thu xuất bản năm 1989) qua một người Agent tên John Ware.

Tôi vẫn thắc mắc và khuyên Lý Tống đừng nên hành động đơn thương độc mã, nhưng bản chất anh hùng của anh xưa nay vẫn thế và thật sự khó có ai cản được. Một tuần sau đó tôi nhận được một thùng đồ do anh gửi qua, trong đó có bản chính đã lay-out của tập hồi ký Black Eagle, một số hình ảnh, bằng cấp, và một di chúc đề tên tôi thay mặt anh, phối hợp với Dr. Stephen E. Ambrose, giáo sư Đại Học UNO để lo xuất bản cuốn Black Eagle. Di chúc ấy cũng nói rõ, khi cuốn sách bán chạy, số tiền lời sẽ sung vào quỹ để tên Lý Tống để giúp cho trẻ em mồ côi tại Việt Nam.

Hành động anh dũng của một cựu Trung úy phi công QLVNCH Ó ĐEN LÝ TỐNG CƯỚP PHI CƠ HÀNG KHÔNG CSVN, RẢI TRUYỀN ĐƠN CHỐNG CỘNG VÀ NHẢY DÙ XUỐNG SAIGON.

Hà Nội (Tổng hợp AFP, AP, Reuters) - Cảnh sát đã cướp được người cướp phi cơ Hàng Không Việt Nam trên không phận Saigon. Người mà đã thả truyền đơn xuống đất trước khi nhảy dù ra khỏi phi cơ.

Paul Dempsey, doanh gia người Úc, hành khách trên chuyến bay VN - 850 kể lại rằng không có một người nào bị thương trong vụ này và phi cơ đã hạ cánh an toàn xuống phi trường Tân Sơn Nhất tối thứ Sáu 4/9/92. Theo lời ông thì người cướp phi cơ là một người Việt Nam quốc tịch Hoa Kỳ, sử dụng một sợi dây điện bọc nhựa và một con dao ăn để cưỡng chế phi hành đoàn. Ông nói "Mọi việc bình thường cho đến sau bữa ăn tối. Bỗng nhiên một thanh niên nhảy ra xiết cổ một nữ tiếp viên phi hành đoàn và lôi cô ta vào buồng lái, buộc phi hành đoàn mở cửa phòng lái cho anh ta ném ra ngoài những tờ truyền đơn". Dempsey thuật lại theo lời một nhân viên phi hành đoàn thì những tờ truyền đơn ấy có nội dung chống nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam.

Chiếc phi cơ kiểu Airbus chở khoảng 200 hành khách từ Bangkok về đã bay quanh không phận Saigon trong vòng 30 phút khi lên cao lúc xuống thấp. Người cướp phi cơ đã ép buộc phi hành đoàn lượn 5 vòng trên thành phố ở độ thấp rồi ra lệnh cho người nam tiếp viên trưởng mở cửa chính của phi cơ khiến cho bên trong máy bay bị mất áp lực và anh tiếp viên suýt bị hút văng ra ngoài không trung. Dempsey nói anh tiếp viên đã cột sợi dây an toàn và anh phải tự níu dây để trườn mình vào trong. Còn người cướp máy bay thì lại đi ngược lên phòng lái và chui qua cửa sổ nhảy xuống."

Công ty Bulgary Jess Air đã cho hàng không Việt Nam mượn chiếc Airbus, xác nhận là đã xảy ra vụ không tặc. Nicolay Andreev, trưởng ban điều hành của Jess Air Sofia tuyên bố với phóng viên thông tấn xã Associated Press "Máy bay đã hạ cánh xuống Saigon và sẽ được sửa chữa ở Singapore."

Giới chức tại phi trường Tân Sơn Nhất khi được các phóng viên hỏi chi tiết thì chỉ nói vắn tắt là phi cơ bị trục trặc kỹ thuật và gây một cánh cửa. Dân chúng Saigon cho biết người đàn ông độ 40 tuổi đã bị bắt khoảng

2 giờ sau đó. Tuy nhiên cho đến nay chưa có một xác nhận chính thức nào được loan báo về vụ này. (vk)

Người Việt - Thứ Ba ngày 8-9-1992

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Nguyễn Mạnh Cầm lên tiếng: "An ninh Việt Nam nguy hại ..."

Anh hùng Lý Tống rải truyền đơn và nhảy dù xuống Sài Gòn kêu gọi toàn dân tổng nổi dậy

Orange County (TH) - Trong hai ngày thứ bảy 5-9 và chủ nhật 6-9 vừa qua, các hãng thông tấn quốc tế như AFP, Reuter, Bulgarian News Agency, cũng như các đài phát thanh VOA ở Hoa Thịnh Đốn, BBC ở Luân Đôn, RF1 ở Paris và VOF ở Mạc Tư Khoa đều loan tin cho biết vào chiều thứ sáu 4-9-1992, một người tỵ nạn Việt Nam ngoài 40 tuổi từ Hoa Kỳ trở về thăm quê hương, đã uy hiếp phi hành đoàn chuyển bay của hãng Jess Bulgary, buộc viên phi công phải bay thấp trên vùng trời Sài Gòn để rải hàng chục ngàn truyền đơn, kêu gọi dân chúng tổng nổi dậy để lật đổ chế độ độc tài phi nhân cộng sản.

Theo nguồn tin trên, thì chuyến bay Airbus 310 mang số VN-850 này do hãng hàng không Việt Nam thuê bao của hãng Jess Bulgary để vận chuyển hành khách từ Bangkok đến Việt Nam.

Khi gần đến không phận Sài Gòn thì bất thần một nam hành khách rời ghế ngồi tiến đến một nữ tiếp viên phi hành, dùng sợi dây điện thoại bên ngoài có bọc plastic choàng qua cổ cô này, sau đó tháo nút thông lưng và dùng con dao ăn trên máy bay uy hiếp cô tiếp viên đi vào phòng máy, bắt hai phi công Bulgary hạ thấp cao độ. Theo lệnh Lý Tống, phi cơ bay sát mái các toà cao ốc. Hành khách trong phi cơ kể lại lúc đó họ có cảm tưởng máy bay liệt máy không bay lên nổi, 90% hành khách xem chắc chắn thế nào cũng chết, đã đọc kinh cầu nguyện. Máy bay quần đúng 5 vòng trong 30 phút, đến vị trí đường Đồng Khởi tức Tự Do cũ, thì Lý Tống đã tung qua cửa sổ phòng lái những tờ truyền đơn nhỏ in đủ màu vàng, xanh, đỏ.

Sau đó, người nam hành khách này bắt cô tiếp viên mở cửa để cho ông ta nhảy dù. Cô tiếp viên đã cẩn thận móc giây an toàn vào người nên không bị hút bán ra ngoài khi cửa mở. Vì e ngại có thể bị hút khi nhảy, nên ông ta trở lại phòng lái và nhảy dù qua cửa sổ phòng lái khi máy bay ở độ thấp 1300 bộ, tức là khoảng 400 thước. Lý Tống đã nhảy dù xuống ngoại ô thành phố Sài Gòn. Theo tin AFP thì công an

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

và các lực lượng an ninh đã lùng bắt được Lý Tống sau hai tiếng đồng hồ. Chiếc Airbus đã đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất một cách an toàn, chỉ chậm mất một giờ ba mươi phút.

Tin tức này đã được các hãng thông tấn và các đài phát thanh quốc tế phổ biến rộng rãi trên khắp thế giới, và là đề tài nóng bỏng cho người Việt tại hải ngoại xôn xao bàn tán với nhiều giả thuyết được đặt ra.

Được biết người Việt tỵ nạn có hành động kiêu hùng nói trên là anh Lý Tống, một cựu Sĩ quan Phi Công của Q.L.V.N.C.H.. Anh Lý Tống sinh 1946 tại Cung An Định, Huế, chánh quán huyện Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên.

Anh gia nhập ngành Không Quân năm 1965. Năm 1966 du học tại Hoa Kỳ. Trung úy phi công phân lực chiến đấu A-37. Bị cao xạ Việt Cộng bắn rơi ngày 5-4-1975 và bị bắt làm tù binh cải tạo liên tiếp gần 6 năm.

Ngày 12-7-1980, anh vượt ngục trại tù A-30 Phú Khánh. Sau nhiều lần đột nhập phi trường Tân Sơn Nhất, dự định cướp máy bay để ném bom vào sào huyệt của cộng sản tại Sài Gòn không thành công, anh từ bỏ thiên đường năm 1980 để đi tìm tự do bằng đường bộ dài 3.000 cây số của anh xuyên qua các nước Lào, Miên, Thái Lan, Mã Lai, Tân Gia Ba với một lộ trình khủng khiếp, đi qua các tử địa, xuyên qua rừng sâu, ghềnh thác, đồng lầy, mìn bẫy, và đặc biệt bơi qua eo biển Johore ngăn cách Thái Lan và Tân Gia Ba rộng hơn ba cây số, nước lạnh cóng và đầy cá mập, đã được báo chí quốc tế như Selection, Das Beste, Wall Street Journal, Time, Picayune, Straits Time, nhất là tập san Reader's Digest đăng tải, và chuyển ngữ ra 17 thứ tiếng khác nhau.

Anh Lý Tống đến Boston, Hoa Kỳ ngày 1-9-1983. Năm 1984 anh ghi tên học tại đại học New Orleans, đỗ hai bằng Cử Nhân và bằng Cao Học, vừa trình luận án Tiến Sĩ Chính Trị Học trước ngày lên đường về nước.

Anh chưa có gia đình nhưng có một đứa con gái tên Margaret, với một phụ nữ Phi Luật Tân sống ở Manila.

Hành động kiêu hùng của người sĩ quan mang tên Lý Tống đã làm cảm phục nhiều người.

Riêng tại Orange County, một chương trình "Đêm Không Ngủ" đang được dự trù tổ chức để vận động tranh đấu đòi thả tự do cho người tù kiêu hùng này. Chương trình này đã được tổ chức vào tối thứ sáu 25-9 lúc 8 giờ tối tại hội quán Lạc Hồng.

Tại các tiểu bang khác cũng đang có những chương trình vận động tương tự.

Nguyễn Mạnh Cầm lên tiếng.

Bộ Trưởng Ngoại Giao Cộng Sản Việt Nam Nguyễn Mạnh Cầm đã lên tiếng về vụ Lý Tống trong dịp trả lời cuộc phỏng vấn của ký giả Kathleen Callo của hãng thông tấn Reuter hôm 7-9 vừa qua tại Hà Nội như sau:

"Theo đuổi chính sách cởi mở, chúng tôi có thể gia tăng cộng tác các quốc gia khác. Nhưng chúng tôi cũng nghĩ rằng có những thế hệ bên ngoài lợi dụng tình hình đó để gây nguy hại cho nền an ninh của chúng tôi."

Trong dịp này, Nguyễn Mạnh Cầm nói rằng: "Vụ không tặc vừa rồi (Lý Tống) là một trong những cái giá mà Việt Nam phải trả khi quyết định nói lỏng an ninh và mở cửa ra thế giới."

Các cán bộ cộng sản đã xác nhận với phóng viên báo Reuter rằng người cướp phi cơ đã trốn khỏi Việt Nam từ nhiều năm trước và anh là một công dân Mỹ thuộc một tổ chức người Việt hoạt động Hoa Kỳ có chủ trương lật đổ chế độ Hà Nội.

Nguyễn Mạnh Cầm lên tiếng cho rằng: "Các quốc gia muốn duy trì tình hữu nghị với Việt Nam không nên dung dưỡng những lực lượng gây hại nền an ninh của Việt Nam."

Hồn Việt tổng hợp.

Tiết lộ những tin tức động trời về Người Hùng Lý Tống

ĐỘT NHẬP PHI TRƯỜNG QUÂN SỰ THÁI LAN ĐỊNH CƯỚP A-37 THẢ BOM SÀI GÒN

SAN JOSE (TIN BIẾN - TỔNG HỢP) - Theo nguồn tin AP cho biết, báo chí tại Vọng Các, Thái Lan đã loan báo ngày 28-09-1992 một người đàn ông Việt Nam viết thư cho Bangkok Post ký tên là Ó Đen Lý Tống đã tiết lộ các dự mưu của ông ta về việc lọt vô phi trường quân sự Thái Lan. Ông cho độc giả của báo chí Thái Lan biết là ông đã vào phi trường, lên chiếc khu trục cơ A-37 sẽ bay về Sài Gòn nhưng đã không nổ máy được vì bình điện yếu. Tờ báo cho biết vị chỉ huy trưởng của căn cứ không quân đã xác nhận có vụ đột nhập phi trường xảy ra vào ngày 01-09-1992 lúc 4 giờ sáng.

Trong lá thư đề ngày 04-09-1992 Lý Tống cũng cho biết là ông sẽ cướp máy bay trên đường bay Vọng Các - Sài Gòn để hoàn tất sứ mạng lịch sử. Lá thư này đến toà báo Bangkok Post vài ngày sau khi chuyện kể trên xảy ra.

Đặc biệt, phi công Lý Tống từ lúc ở Thái Lan đã viết về Hoa Kỳ hai lá thư kể rõ đầy đủ mọi chi tiết về sứ mạng mà chính anh hoạch định và chính anh đã thi hành.

Lá thư thứ nhất đề ngày 29-08-1992, Lý Tống đã mô tả từng chi tiết diễn tiến việc nghiên cứu ngày đêm đường lối đột nhập vào phi trường quân sự Thái Lan với mục đích là chiếm được một khu trục cơ A-37 để bay về Sài Gòn, dội bom xuống vị trí quân sự của cộng sản gây tiếng vang, sau đó sẽ thả truyền đơn và nhảy dù xuống đất. Sau khi nhảy dù, Lý Tống dự trù sẽ có thể trốn tránh được để cầm đầu cuộc nổi dậy. Và nếu có bị bắt, anh sẵn sàng chấp nhận.

Trong lá thư này anh đã tiết lộ luôn cả việc liên lạc với Toà Đại Sứ Hoa Kỳ để được giới thiệu tìm cách liên lạc với các phi công Thái Lan và các giới chức trong phi trường quân sự. Tuy nhiên vì lối này không kết quả nên anh tự mua xe đạp đi rình mò ngày đêm tại phi trường để tìm lối xâm nhập. Qua lá thư thứ hai đề ngày 03-09-1992, gửi về từ Vọng Các, Lý Tống tả đầy đủ chuyện đột nhập phi trường thành

công, làm náo động các khu vực bãi đậu của khu trục cơ Không Quân Thái, nhưng sau cùng vẫn không nổ máy được chiếc A-37 đã hết hơi bình. Đặc biệt là anh kể lại việc lọt vô máy bay nhưng chưa tới giờ khởi hành vì muốn bay đến Sài Gòn lúc trời vừa sáng, nên trong khi chờ đợi Lý Tống với lá gan thép đã làm một giấc ngủ ngon lành.

Sau khi đề máy không nổ, anh đã dùng máy câu bình không kết quả nên lại bỏ ra ngoài, trở về khách sạn trên lầu cao cạnh phi trường dùng ống nhòm theo dõi để biết rõ hình ảnh an ninh và quân cảnh Thái cùng với quân khuyến canh gác xục xạo tìm dấu vết kẻ xâm nhập.

Cũng trong thư thứ hai anh cho biết nếu bay được A-37 thì anh sẽ phải chấp nhận không chiến với các máy bay Thái đuổi theo cũng như cả Mig của Không Quân Cộng Sản nghênh cản trước khi anh đến Sài Gòn.

Tất cả tài liệu về Lý Tống cũng như 2 lá thư đặc biệt kể trên các thân hữu của anh vẫn giữ không phổ biến trong sự dè dặt thường lệ. Tuy nhiên sau khi các hãng thông tấn thế giới đã loan tin đầy đủ về việc Lý Tống đột nhập phi trường Vọng Các thì chúng tôi quyết định cho đăng tất cả nội dung hai lá thư đặc biệt cho quý độc giả được rõ.

Sau đây là lá thư thứ nhất viết ngày 29-08-1992:

THƯ I

Bạn hiền,

Hôm nay 29 August 92, thứ bảy.

Hàn sĩ mới đạp xe đạp vào phi trường Ubon để dò xét các chốt gác, trạm canh lần chốt. Người ta thường bảo cuộc đời không dễ như mình tưởng, nhưng đối với hàn sĩ thì luôn luôn ngược lại: Cuộc đời thường dễ hơn hàn sĩ dự tính. Ngày còn ở New Orleans, mỗi đêm nằm suy tính kế hoạch xem Thái Lan có bao nhiêu phi trường, phi trường nào có máy bay A-37, làm thế nào để đến gần phi trường, rồi đột nhập ăn cắp máy bay, hàn sĩ này đã tính đủ kể. Từ việc sẽ đi tập lái máy bay và nhảy dù ở Thái Lan để có dịp quan sát các phi trường (nhưng Thái Lan không có hai mục ăn chơi này), đến việc sẽ mua vé máy bay đi từ phi trường này đến phi trường nọ, ngồi ở cửa sổ, để khi đáp và cất cánh sẽ quan sát toàn bộ phi trường, xem A-37 có không, nằm hướng nào (có mua compass để định hướng), trốn luôn trong phi trường khi

xuống máy bay, và trốn cách nào, hay ra ngoài rồi tìm cách chun vào lại. Ngay cả việc nhờ anh bác sĩ người Thái thường hay đi lại cộng đồng Việt Nam cho địa chỉ một vài bạn phi công ở Thái, cũng vất vả vì anh chàng bác sĩ hứa lèo. Và những ngày đầu ở Bangkok cũng hỏi dò la các người Thái Taxi, khách sạn, nhưng phần họ nói tiếng Anh không rành, phần họ ít lưu ý đến những chuyện mình cần biết, chẳng hạn khi hỏi họ ở đây có chỗ nào tập nhảy dù, tập lái máy bay, ai cũng cười vì chưa có ông khách nào đến Thái lại tìm trò chơi lạ vậy.

Thế rồi sau mấy ngày cuối tuần *"trả thù dân tộc"*, tinh thần sảng khoái và sáng kiến lại đến. Thế rồi hàn sĩ bèn đến Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ ở Bangkok, giả dạng sinh viên đi *research* cần *interview* phi công Thái và nhờ Tòa Đại Sứ liên lạc giúp để gặp họ. Tòa Đại Sứ Mỹ đối diện với Tòa Đại Sứ Việt Cộng nên kính cổng cao tường, hàng lớp hàng rào lính gác, và mình chỉ vào tới được phòng ngoài: *Public relations*. Ngồi đợi đã họ mới cho một địa chỉ và điện thoại: *US Information Services*. Đến nơi này lại được một địa chỉ và điện thoại mới: Bộ Tư Lệnh Hỗn Hợp Thái - Mỹ, chạy tới chạy lui mấy lần mới hẹn được với anh thiếu tá cố vấn Mỹ thuộc không quân tiếp. Nhờ mấy tờ báo Mỹ và thư Tổng Thống Reagan nên anh chàng có vẻ quan tâm đến hàn sĩ hơn. Tuy vậy, ngài thiếu tá cũng không dám viết dùm một giấy giới thiệu, mà lại chỉ cho một số điện thoại của *Thai AF Information Services*. Trong lúc hàn huyên, ngài đã tiết lộ một tin có giá trị: Phi trường Ubon có phi cơ A-37 và phi công ở Ubon đã từng lâm trận và bị V.C. bắn hạ một phi cơ mấy năm trước.

Ubon có A-37 như hàn sĩ đã nghiên cứu và suy đoán khi nhìn bản đồ và vị trí chiến lược của nó trong việc phòng thủ Thái về mạn đông, và Ubon lại là phi trường đường bay về Sài Gòn ngắn nhất (chỉ 1 giờ 5 phút), và hơn nữa, theo lời một phi công Mỹ gặp ở New Orleans từng biệt phái ở Ubon cho biết, phi trường gần nhà dân và hàng rào phòng thủ rất đơn giản.

Trước khi đi Ubon, hàn sĩ gọi đến chỗ anh thiếu tá cố vấn chỉ cho, thì được biết là việc xin gặp phỏng vấn phi công Thái rất khó khăn, phải qua sự chấp thuận của trưởng ban tình báo Thái và các cấp chỉ huy cao hơn. Vì thế kế hoạch viết giả một tờ giấy giới thiệu của trưởng *UNO* mình là sinh viên đi làm *research* phải bỏ, và như vậy sẽ không vào phi trường bằng con đường đi nghiên cứu viết luận án tiến sĩ nữa, mà phải theo kế hoạch mới dò đường theo từng giai đoạn.

Mua vé máy bay lên đường Ubon, rất hên khi được taxi chở đến một khách sạn cao nhất, lại gần phi trường nhất. Thế là hàn sĩ bèn đổi từ lầu ba lên lầu tám, ngồi nhìn phi trường cách xa có một cây số nằm phơi phới trước mặt. Giờ phút này mới thấy trước khi lên đường đã thay mặt kính cận thị mới và mua một ống nhòm là điều tính đúng và chi tiền đúng.

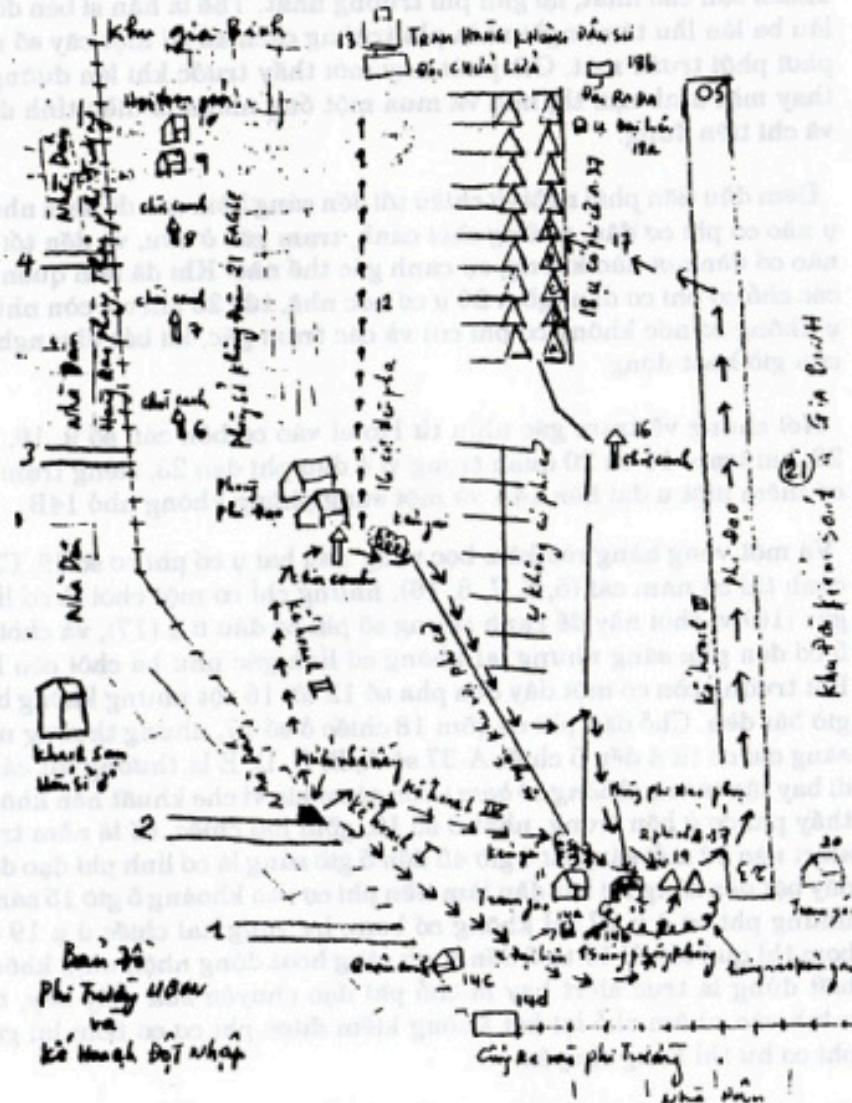
Đêm đầu tiên phải ngồi từ chiều tối đến sáng hôm sau để xem những ụ nào có phi cơ đậu, những chòi canh, trạm gác ở đâu, và đến tối nơi nào có đèn nơi nào không, sự canh gác thế nào. Khi đã làm quen với các chỗ có phi cơ đậu (gồm 20 ụ có nóc nhà, tức 20 phi cơ, còn những ụ không có nóc không có phi cơ) và các trạm gác, lại bắt đầu nghiên cứu giờ hoạt động.

Nói chung về trạm gác nhìn từ Hotel vào có bốn cái, số 9, 10, 11, 20. hai trạm 11 và 20 quan trọng vì ở đầu phi đạo 23, riêng trạm 11 có thêm một ụ đại liên 14A và một súng phòng không nhỏ 14B.

Và một vòng hàng rào kẽm bọc vòng sau hai ụ có phi cơ số 19. Chòi canh thì có năm cái (5, 6, 7, 8, 16), nhưng chỉ có một chòi là có lính gác (16) vì chòi này để canh chừng số phi cơ đậu ở ụ (17), và chòi số 5 có đèn pha sáng nhưng lại không có lính gác như ba chòi còn lại. Phi trường còn có một dãy đèn pha số 12 tới 16 cột nhưng không bao giờ bật đèn. Chỗ đậu phi cơ gồm 18 chiếc ở số 17, nhưng thường mỗi sáng chỉ có từ 4 đến 5 chiếc A-37 số A, B, C, D, E là thường cất cánh đi bay tập tác xạ (*không có bom*), còn các ụ kia vì che khuất nên không thấy phi cơ ở bên trong, nhất ở số 19, gồm hai chiếc, có lẽ nằm trực alert nên cứ mỗi sáng từ 4 giờ 45 đến 5 giờ sáng là có lính phi đạo đến đây bật đèn sáng rồi bắt đầu làm tiền phi cơ vào khoảng 5 giờ 15 sáng. những phi cơ ở ụ 17 thì không có bom, hy vọng hai chiếc ở ụ 19 có bom thì quá tốt. Ụ 19 từ 5 đến 6 giờ sáng hoạt động nhộn nhịp không biết đúng là trực alert hay là chỗ phi đạo chuyên sửa máy bay, thì mình vào nhằm chỗ lại kẹt không kiếm được phi cơ có bom lại gặp phi cơ hư thì hỏng chuyện.

Đường đột nhập phi trường thì có bốn đường hẻm thuận tiện, vì sát quanh phi trường là nhà dân ở, và hàng rào cũng chỉ sơ sài (*cọc sắt và năm sợi kẽm kéo ngang*), nên cứ tối chừng từ 12 giờ đến 2 giờ sáng hàn sĩ thường đạp xe đạp (*mới mua để di chuyển cho tiện*) lùnh xục vào đó xem hẻm nào có ít suả (*nhà nào cũng nuôi vài con*) và hẻm nào ít đèn sáng gần hàng rào, cũng như hẻm nào thức khuya nhất, có người đi lại nhiều. Sau nhiều đêm đi trinh sát (00 - 2 giờ sáng) bằng

SƠ ĐỒ PHI TRƯỜNG UBON THÁI LAN

xe đạp, và ngồi theo dõi phi trường bằng ống nhòm từ khách sạn (4-8 giờ sáng), chỉ có hai hẻm tốt nhất, hẻm 2 và 3. Hẻm 2 chỉ có một trở ngại là anh chàng nhà sát hàng rào lại chạy xe thồ nên về muộn và nhà lại để điện sáng suốt đêm, tuy nhiên nếu bọc ra sau hè nhà thì lại có thể quan sát bên trong phi trường rất rõ, nhất là trạm gác số 11 và ụ số 19. Hẻm 3 thì có một khu vườn nhỏ gần sát hàng rào, có

thế vào đó ngồi núp cả vài tiếng cũng không ai hay biết. Tuy nhiên, hẻm này lại đối diện chòi gác số 6 và từ đó bọc về ụ phi cơ số 19 lại phải đi ngang một dãy nhà phi đạo.

Hôm qua thứ sáu hàn sĩ có sáng kiến nhờ một anh xích-lô quen đi gạ hỏi cái nhà trống ở hẻm số 2 cạnh nhà anh xe thồ, và may qua ta lại cho mượn một tháng 3.000 Baht (*chừng 120 dollars*). Anh ta hẹn ngày mai dọn dẹp sẽ giao nhà và mình đặt cọc trước 1.000 Baht. Buổi chiều hứng bất tử trở lại, thấy rất nhiều người đứng trước sân nhà, hỏi ra mới biết là dãy nhà đó vừa mới bán buổi sáng, và anh chàng xe thồ định lươn lẹo cho thuê kiếm 3.000 Baht rồi chầu luôn. Nhờ thế mà đòi lại được 1.000 Baht và trả thêm 2.000 Baht cho chủ mới, và chiều thứ bảy hôm nay (29-8) sẽ dọn vào.

Dọn vào nhà này thì ngồi trong nhà nhìn qua hàng rào chừng hai đêm là thấy hết tất cả các cách thức trực, gác, tuần tiểu của các trạm này ngay, và khi cần chun vào phi trường thì mang đồ nghề sẵn, mở cửa ra sau hè cắt hàng rào kẽm gai là bước qua thôi. Mấy hôm nay trời mưa, rất tiện ra vào, ít ai thấy. Hàn sĩ định khuya thứ hai rạng thứ ba (tức là chừng 1 giờ sáng 1-9-1992 ngày sinh nhật hàn sĩ) sẽ bắt đầu hành sự. Vào phi trường chuyến này sẽ mang đủ sẵn vào người, đeo xách giấy truyền đơn vào vai, mặc áo mưa khoác ngoài che kín và lên xe đạp đạp đi (*ở trong này ít ai đi bộ*), mình đi xe đạp lỗ tụi gác có thấy bất tử cũng tưởng "phe ta" vì ban đêm xe cộ bên trong cũng đi lại lai rai.

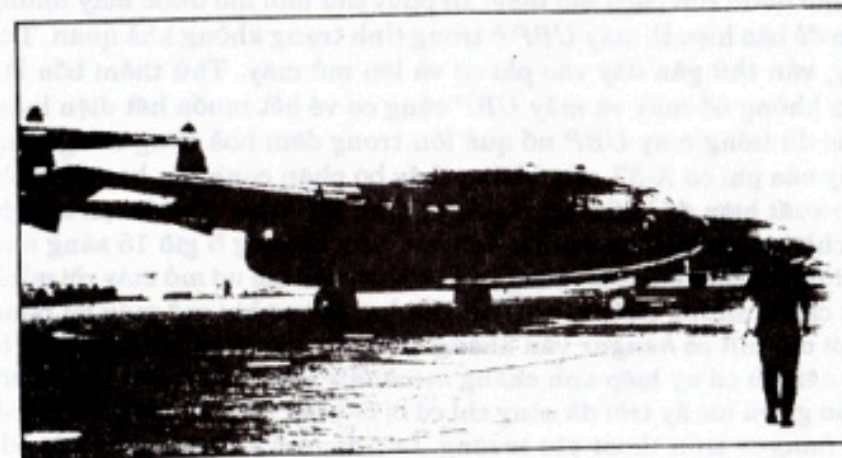
Nhờ đi ra vào phi trường rất dễ dàng, hoặc kêu tài xế khách sạn bảo chở mình vào phi trường đón cô bạn gái ở Bangkok xuống, và xe khách sạn vào cổng không bị chặn. Moa vào hai lần nhờ cách đón đào và chửi thề đào cho leo cây, và sáng hôm nay lại đạp xe đạp đi vào cổng, chỉ chìa cái bla tập vé máy bay là lính gác đã hối đi vào nhanh kéo kẹt cổng chứ không thèm nhòm bên trong có vé gì, đi ngày nào nữa. Đạp xe tầng tầng mới thấy rõ ràng nếu từ nhà chun hàng rào theo kế hoạch 1 thì quẹo phải, xong bọc trái đi theo đường mòn vào từ phía sau ụ phi cơ 19 và phải cắt hàng rào kẽm để vào. Đường này có ba điểm nguy hiểm phải đi qua trước mặt trạm gác số 11 (*có hai tên gác*), ụ đại liên và súng phòng không không thấy người canh giữ nhưng bên phải là đồn quân cảnh, xa chút nữa là cổng vào phi trường luôn có lính gác, và lúc cắt hàng rào vào có thể bị đám trực phi đạo ở phòng phi đạo số 15 phát hiện và ngay cả trạm số 20 cũng có thể phát giác. Nếu đi theo kế hoạch II thì quẹo trái đi bọc ra sau chòi gác 5 có đèn

pha sáng, bọc len vào ụ phi cơ có hàng rào nhưng có một khoảng trống khỏi cần cất dây thép, mò sọc theo ụ phi cơ số 19 từ trước mặt. Đường II có nguy hiểm là phải đi qua chòi gác 5 có đèn pha sáng (mặc dù không có người gác), khi băng ra taxiway có thể bị tên gác số 16 phát hiện, đi ngang qua phòng phi đạo số 15 có thể có người gác và khi vào tới ụ 19 từ mặt tiền cũng có thể bị trạm canh số 20 phát hiện. Còn nếu vào tới ụ 19 mà hoặc bị trở ngại vì phi cơ hư, không xăng, có người gác ... thì theo kế hoạch III, bọc vòng lên phi đạo hướng 05, rồi từ đó quẹo trái đột nhập vào phía sau lưng và đoạn giữa của ụ 17. Kế hoạch này hơi nguy hiểm ở chỗ có thể chòi gác 16 phát hiện, ụ gác đại liên 18A phát hiện, trạm ăng-ten có thể thấy, và nhất là phải leo lên ụ rồi chuyền dù và truyền đơn lên để tuột thả vào bên trong phía có phi cơ. Nói chung đi hướng nào cũng phải qua mặt hai ba trạm gác hoặc chòi canh, điều đáng ngại không phải là lính gác mà lại là K9: chó canh giữ phi trường. Thỉnh thoảng vẫn thấy một vài con chó lảng vảng quanh các trạm gác, không biết đó là loại chó thường của tụi lính gác hay chó huấn luyện đặc biệt để phát hiện các cuộc xâm nhập ban đêm nữa. Nếu qua lọt lính gác, không gặp chó, thì còn trở ngại khác là canopy của các phi cơ đều đóng, muốn vào phải mở ra, gây tiếng động lớn làm tụi gác lưu ý. Ngoài ra nếu các phi cơ bị khoá thì lại phải cắt ổ khoá (đã mua sẵn của sát), làm ồn ào ban đêm dễ bị phát giác. Và một trở ngại chốt có thể xảy ra là bình điện các phi cơ A-37 rất yếu, nên thường phải mở với máy phát điện (xe mobile), nếu leo vào mà mở máy không nổ thì rất phiền toái. Ngoài ra, giờ cất cánh thuận tiện nhất là khoảng từ 4 giờ sáng đến 4:15 (bởi vì thường thường 4:45 giờ sáng là tụi phi đạo đã bắt đầu hoạt động), và giờ đó thì còn rất tối, phải cất cánh và bay phi cụ (IFR) và về tới Việt Nam thì cũng khoảng 5 giờ 05 đến 5 giờ 20, trời hy vọng có thể vừa sáng để thấy các mục tiêu ở Sài Gòn vì cả tuần này chưa hề thấy một chiếc phi cơ nào có mang bom và hai chiếc phi cơ hy vọng có mang bom ở ụ 19 lại bị che khuất không thấy rõ, không biết có bom sẵn không, nên kế hoạch chồm máy bay A-37 bay về thả truyền đơn ở Sài Gòn, Chợ Lớn, làm rầm rộ bầu trời buổi sáng 1-09-1992, xong hết xăng sẽ nhảy dù và lình vào các chỗ bạn bè ở Sài Gòn để xem động tĩnh cũng được dự trù. (Bay tiết kiệm xăng có thể cất cánh ở Ubon về Sài Gòn rồi trở lại Ubon cũng còn vừa đủ), nhưng kế hoạch là sẽ ở lại Việt Nam nên dù còn xăng cũng sẽ nhảy dù, và nếu một thời gian sau mà lại không thấy tình hình sôi động như mình dự trù nhờ các vụ truyền đơn và bom (nếu có), thì sẽ ráng kiếm một chiếc Cessna U-17 hay L-19 trốn thoát, vì từ Sài Gòn đi Ubon, U-17 chỉ bay 2 giờ 10 phút và L-19 chỉ 3 giờ 08 phút, dư sức tới nơi.

Tình hình và kế hoạch vào phi trường như vậy cũng tạm báo cáo đủ. Ngoài ra, ở đây trừ mỗi đêm từ 12 giờ đến 02 giờ sáng và 4 giờ đến 7 giờ sáng là đi lùng sục các hẻm, ngồi trinh sát phi trường (có lúc ban ngày đi để tìm thêm yếu tố, đường đi mới), hân sĩ còn phải ráng đóng trọn vai một du khách Mỹ, nghĩa là cũng phải có đi ăn nhậu, nhảy đầm, chơi bời, vì thế mỗi ngày các mục chi tiêu sinh hoạt và mua những dụng cụ cần thiết tốn gần 200 dollars. Tuy nhiên, nhờ dành dụm trong nhiều năm nên giờ này cũng chỉ mới xài hết nửa số tiền mang theo thôi. Mục ăn chơi ở đây thì rẻ nhất là 80 Baht (1 Dollar = 25 Baht), đến các vụ tắm hơi với các em phòng kiếng (hình giống như cuốn Newsweek của Toàn Huế) 1 giờ 30 phút tốn 2.000 Baht, hay ngủ đêm với một em nhĩ 2.000 Baht (từ trưa này tới trưa mai). Chơi ở Thái, mục gái rẻ nhất, vì vừa trẻ (15 tuổi cũng có) lại vừa đẹp (gái Thái em nào đẹp đều đi làm dĩ cả: một lời phẩm bình gần như xác thực). Ăn uống giá bằng một phần ba bên Mỹ và đồ ăn ngon hơn các tiệm Việt Nam mình nhiều, sang hơn nhiều. Chỉ có bia và rượu là hơi đắt.

Vừa thực hiện kế hoạch vừa ăn chơi theo tác phong một du khách thì thiên hạ mới không để ý, chứ cứ lăm lăm đi sớm về khuya mà không có các mục kia, tụi khách sạn, bời phòng nó để ý cũng kệt. Tuy nhiên, làm hưởng là chằm ngôn của hân sĩ, chỉ tiếc là không có các bạn ở đây để chia xé những giờ phút đặc biệt của chuyến đi.

Chờ nghe tin sau ngày 1-09-1992 qua Media.

Bangkok Sept. 03-1992

Đã trở lại Bangkok ngày 2 tháng 9, sau khi kế hoạch thứ nhất không kết quả và trở ngại kỹ thuật. Theo như dự định, moa đã đột nhập phi trường Ubon theo kế hoạch số I đi bọc vòng phía phải, giữa trạm gác và đồn quân cảnh, vòng ngoài hàng rào bọc quanh *Hangar* (theo hướng mũi tên). Chun hàng rào vào lúc 7:30 giờ tối, ngày 31-08-1992 thay vì 1 giờ sáng ngày 01-09-1992 như đã tính và thấy tình hình thuận lợi. Đi vào dễ dàng hơn dự định, chỉ trở ngại nhỏ là bãi đất cỏ trông thấy rất dễ đi ban ngày, giờ này khi bước lên mới thấy bị ngập nước dầy đó, có chỗ gần tới đầu gối. Vừa lội nước vừa xách túi truyền đơn, túi đựng kềm, cưa và súng giả cùng *parachute* nặng nề nên hơi vất vả. Khoảng đường đi bình thường chỉ 10 phút phải nghỉ đến ba lần và gần 45 phút mới vượt qua. Nằm nghỉ khá lâu, xem động tĩnh trước khi bò vào *Hangar*. Thường ngày ở đây vẫn có hai chiếc A-37, nhưng tối hôm nay chỉ còn một chiếc. Phải tốn hơn nửa giờ mò mẫm để tháo bỏ các *safety pins*, các dây thừng, và *check* xăng, gắn *battery* ... Khoảng 9:30 giờ tối có một trận mưa, lợi dụng tiếng mưa, mở *cockpit* chun vào phi cơ. Ngồi sờ soạng phi cơ cả tiếng đồng hồ để làm quen lại với các đồng hồ và các cơ phận khác cần sử dụng khi mở máy và cất cánh. Sau khi xong các thủ tục, ngồi ngủ dưỡng sức chờ giờ hành động. Quên nói là mình đoán chỗ này chứa phi cơ *alert* tức là bom đạn sẵn sàng, nhưng cuối cùng lại thành ra chỗ bảo trì phi cơ, do đó vừa không có *bomb* nên dự định chỉ dùng để thả truyền đơn rồi nhảy dù thôi. 4 giờ sáng ngày 1-09-1992 mở máy phi cơ. Sau khi cố gắng bốn lần phi cơ không nổ máy vì bình *battery* yếu, bèn xuống phi cơ mò mẫm tìm cách mở máy. 15 phút sau mới mở được máy nhưng đèn đỏ báo hiệu là máy *UBP* ở trong tình trạng không khả quan. Tuy vậy, vẫn thử gắn dây vào phi cơ và lên mở máy. Thử thêm bốn lần vẫn không nổ máy và máy *UBP* cũng có vẻ hết muốn hết điện luôn. Mặc dù tiếng máy *UBP* nổ quá lớn trong đêm hoà cùng tiếng quay máy của phi cơ A-37, vẫn không thấy bộ phận canh gác hay đám phi đạo xuất hiện để bắt mình. Đáng lẽ định thi hành giai đoạn b, nghỉ là chờ tụi phi đạo lái xe đến *hangar* vào khoảng 5 giờ 15 sáng như thường lệ, rồi mình chĩa súng (giả) uy hiếp bắt tụi nó mở máy rồi mình cất cánh, nhưng thấy máy *UBP* vừa hư, phi cơ khi mở máy lại phun khói mù mịt cả *hangar* vẫn không nổ, nên nghĩ rằng chắc phi cơ bị hư nên dù có uy hiếp anh chàng *mechanic* vẫn chẳng làm được cơ mà chao gí, và lúc ấy trời đã sáng chỉ có bị bắt mà thôi, vì vậy quyết định rời *hangar* trốn thoát phi trường. Lúc đi vội vã đã bỏ quên bản đồ

cùng một vài dụng cụ nhỏ để trong phi cơ. Về tới phòng (dọt lẹ chừng 15 phút), tắm rửa xong thì thấy đèn bên *hangar* bật sáng lúc 5 giờ 30. Tụi nó chắc thấy đồ đạc ngổn ngang đã biết có biến nên cho người lục lọi khắp nơi. Cũng may là đường vào ra ngập nước nên K9 (*chó được huấn luyện đi bắt người*) cũng đành đầu hàng. 7 giờ sáng phi trường ở trong tình trạng báo động, xe cộ chờ lính chạy đi lại tấp nập, họ kéo sáu khẩu phòng không lớn đặt ở phía đông phi đạo và thiết lập nhiều trạm gác nhỏ sát ngay chỗ đậu phi cơ mình chui vào. Một *Boeing 707* chở tới thêm mấy trăm lính, cùng sáu chiếc trực thăng và một L-19 được gọi tới tăng cường. Moa trở về khách sạn Pathumnat (cách phi trường chưa tới một cây số, có thể nhìn thấy được chó chạy trong phi trường), mang ống nhòm theo dõi cách hoạt động khẩn trương chuẩn bị như sắp bị tấn công của họ. Thấy không thể tiếp tục thực hiện kế hoạch vì lính gác, chó K9 tăng cường quá đông, nên phải rời Ubon về Bangkok thực hiện kế hoạch kế tiếp. (Có một điều lạ là chuyện động trời như vậy mà phi trường Ubon giấu kín không cho báo chí hay biết, nên hai hôm nay không thấy báo hoặc TV nói gì đến vụ đó cả.)

Ngày mai 4-09-1992 sẽ lên phi cơ đi về Việt Nam vì đã nhờ người ở đây chạy cho được một *visa* rồi. Những dụng cụ kềm, cưa, xe đạp, áo bay ... chuẩn bị cho vụ đột nhập phi trường đều đã bỏ lại ở Ubon, giờ chỉ còn đem theo một dù và một bị truyền đơn. Phi cơ Air Vietnam sẽ cất cánh 5 giờ chiều từ Bangkok và đến Sài Gòn 6:30 giờ chiều. Mình đã mua *business class* (không có *first class*) để dễ hành động. Đúng 6 giờ sẽ *hijack* phi cơ, bắt tụi nó bay thấp trên Sài Gòn để thả truyền đơn, xong lấy cao độ để nhảy dù trốn về Sài Gòn. Dúng ra thì vào phi trường mình hy vọng là phi cơ có bom đạn thì mới làm ăn rầm rộ được, khi thấy phi cơ không có bom thì ăn cắp phi cơ chỉ để thả truyền đơn chưa chắc đã tiện lợi bằng *hijack* phi cơ Air Vietnam, bởi vì biên giới Thái Lan đêm có máy bay phản lực chiến đấu cơ đi tuần, và nếu mình đánh cắp được, cất cánh, cũng có thể bị *intercept* bởi phi cơ tuần tra Thái, hoặc bị *Mig intercept* khi đến không phận Việt Nam.

Như vậy chỉ đạt mục đích thả truyền đơn rồi nhảy dù thì máy bay dân sự, *hijack* lại có vẻ an toàn và dễ thành công hơn. Như vậy việc thất bại ở phi trường Ubon cũng chưa chắc là xui xẻo, mà có lẽ số mình chưa tới lúc "Thân tàu bay nát giữa cuồng điên" nên trời xui gặp phi cơ vừa hư mà phát điện *UBP* cũng hư luôn nên không mở máy được. Như vậy kết quả về kế hoạch thứ hai chắc sẽ biết sớm trong vòng vài ngày tới. Và đây là giai đoạn quyết tử, vì mình không hoàn thành kế hoạch, nghĩa là không thả được truyền đơn và không nhảy dù được, thì chắc chắn xuống tới phi trường là có tội công an chờ sẵn dẫn về nhà đá thôi. Còn nếu thành công sẽ lẫn lút ở Sài Gòn xem động tĩnh, xem thử kết quả có khơi động được lòng can đảm của dân chúng để họ dám xuống đường biểu tình và thì hành những điều mình đã vạch ra trong tuyên cáo hay không. Nếu tình thế thuận tiện, sẽ nhảy ra cùng đồng bào thừa thắng xông lên lật đổ chế độ cộng sản Việt Nam bằng phương pháp mà các nước Đông Âu và Liên Xô đã làm và đã có kết quả. Còn nếu đồng bào ta vì quá sợ hãi và quá bận bịu chuyện mưu sinh, không thể nào khích động tinh thần tranh đấu của họ được, thì mình đành chịu, và lúc đó sẽ hoặc chồm máy bay ở Sài Gòn, Biên Hoà trốn đi, hoặc lại làm một cú vượt biên đường bộ thứ hai để thoát đi Thái Lan thôi.

Vài hàng báo cáo những hoạt động đã, đang, và làm để các bạn theo dõi.

Nhớ làm *copies* thư này gửi cho Nguyễn Lập Đông, Đức Cọp, Trương Sĩ Lương, và chị Lê Thị Anh (nhờ chuyển cho Th/tá Trần Đức Tuấn).

Nếu đã đến lúc "*thiên thời, địa lợi, nhân hoà*" đều thuận lợi, thì kế hoạch ngày 4-09-1992 sẽ thành công và mình cũng đã làm xong bốn phận của mình. Còn nếu số phận của đất nước và dân tộc ta vẫn còn tăm tối, thì mình cũng đành chịu chia sẻ một phần khốn khổ chung với mọi người.

Đây là thư cuối liên lạc với các bạn. Chuyện "*mutu sự tại nhân, thành sự tại thiên*" vẫn không thể nào chối bỏ được, và cuối cùng chỉ có điều chính yếu nhất là mình không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm của mình vì khi đã quyết định làm gì cũng phải thực hiện đến kỳ cùng dù phải trả giá bằng mạng sống!

○ ○ ○ ○ ○

TRƯỚC KHI LÊN MÁY BAY VỀ QUỐC NỘI, TỪ PHI TRƯỜNG THÁI LAN

LÝ TỐNG GỬI THƯ CHO TƯỚNG TƯ LỆNH PHI TRƯỜNG UBON AIR WING 21 THÁI LAN XIN LỖI

VỀ VỤ ĐÁ VÀO PHI TRƯỜNG UBON ĐỊNH LẤY MÁY BAY A-37 NHƯNG MÁY KHÔNG NỔ VÌ LÀ A-37B KHÁC VỚI A-37 LÝ TỐNG QUEN LÁI.

Hành động anh hùng của chiến sĩ Không Quân Lý Tống ngày 4-9-1992 trên trời Sài Gòn vẫn đang được các cộng đồng người Việt hải ngoại thần phục. Tại Nam California cuối tuần qua đã tổ chức một Đêm Không Ngủ để phát huy tinh thần yêu nước chống cộng của chiến sĩ Lý Tống.

Tuần vừa rồi có đăng tin về lá thư cuối cùng của chiến sĩ Lý Tống trước khi lên đường thi hành sứ mạng mà chính anh đặt ra cho anh. Đó là lá thư gửi cho người bạn ở New Orleans. Nhưng, mới đây nhật báo Bangkok Post xuất bản tại Thái Lan số ra ngày 28-9-1992 đã cho đăng một bức thư do Lý Tống viết gửi nhờ nhật báo này chuyển cho viên Tư Lệnh phi trường quân sự Ubon Ratchathani. Lý Tống viết lá thư này ngày 4-9-1992, khi anh ngồi tại phi trường quốc tế Bangkok đợi lên chiếc Airbus của Air Việt nam chuyển bay 850 tới giờ cất cánh. Lá thư đã được gửi tại phi trường tới nhật báo Bangkok Post rồi từ đây chuyển tới viên Tư Lệnh phi trường Air Wing 21. Vì thế, có thể đây mới là lá thư cuối cùng trước khi nhảy dù xuống Sài Gòn của chiến sĩ Lý Tống.

Trong bức thư dài hai trang này, Lý Tống đã tự thuật chuyện đột nhập phi trường quân sự Hoàng Gia Thái Lan Ubon Ratchathani để đánh cắp một chiếc phản lực chiến đấu cơ A-37. Lý Tống viết rằng anh đã vào được bên trong phi trường này một cách an toàn lúc 7:30 giờ tối 31-8-1992. Anh đã tìm đến các nhà để máy bay ở phía Tây Nam phi đạo để kiểm tra chiếc phản lực A-37 thực hiện chuyến bay lịch sử về Việt Nam. Lý Tống viết: "Tôi đã thấy một máy bay, thay vì phải hai cái như thường lệ, nhưng trên máy bay lại không gắn bom như

CADENA PALACE

72/54 Soi Inthamara 1/1 Suthisan Road, Bangkok Thailand Tel. 2700514-8, 2792400 Fax. 2711359

30/04/92

Đã lái Bangkok ngày 2/4/92, sau khi kế hoạch thực nhất phần
về thể ngoại kỷ thuật. Theo như dự định, mô tả một nhà
đi hơn theo kế hoạch số 1

vòng phía phải, giữa
áo và tên quân cảnh,
vài hàng rào dọc quanh
(theo hướng →).

huyền hăng vào vào

30/04/92 ngày 31/04/92

1AM ngày 1/5/92

Thấy tình hình thuận lợi. Đi vào để đang lên dự định, chỉ từ
đất cả tướng thấy rất dễ đi hai ngày, giờ này khi bước lên
mặt đất thấy có chỗ gần tên "đầu gối". Vừa lên nước vừa
ngồi trên, túi đựng tiền, cửa, và túi gần cùng parachute và
sắt và. Khi này thấy đi bước thường chỉ 10' phải nghỉ 3 lần
mỗi một quả. Nhìn phía phải lâu xem thấy tình hình phía
thấy ngày 3' thấy vẫn có 2 chiếc A-37 nhưng tới hôm nay chỉ
bản tồn còn 1 giờ nữa mới 2' thời giờ các safety pins,
1, và check xăng, ... (thoảng 9H30 PM có 1 chiếc nữa, một
x, một cockpit chưa vào phi cơ. Ngồi ở trong phi cơ cả tiếng
u quên lại với các tổng lữ và các cá nhân khác cũng như đến
về cất cánh. Sau phi xong các thủ tục, ngồi nghỉ dưỡng sức ở
phi cơ. Sau khi nghỉ ngơi bắt đầu làm việc. Quân nổi lên
lên phi cơ alert tới là có bom tấn Sài Gòn, nhưng của
áo chỉ bắt phi cơ, do đó vẫn có bom tấn lại không biết

tôi mong đợi". Lý Tổng viết tiếp: "Không mang bom nhưng tôi vẫn có
thể sử dụng chiếc máy bay này để rải truyền đơn và nhảy dù xuống
sau khi tôi hoàn tất công việc. Tôi kiểm soát lại mọi bộ phận máy móc
và an toàn trong phòng lái lúc 10 giờ tối rồi ngồi đợi giờ cất cánh."

Nhưng chiến sĩ Lý Tổng đã không cất cánh được chiếc A-37B đó, vì
lễ gián dị là anh không thể cho nổ động cơ theo cách thông thường.
Anh đành phải rời máy bay, lần mò ra khỏi phi trường và nhanh chóng
quyết định đổi kế hoạch hành động.

Một đoạn trong lá thư nói trên, Lý Tổng viết: "Tôi sẽ áp buộc chiếc
máy bay của Air Vietnam chuyển bay 850 ngày hôm nay (4 tháng 9)
trên đường bay về Sài Gòn để hoàn tất sứ mạng của tôi. Sau khi thả
xong truyền đơn, tôi sẽ nhảy dù xuống, tôi sẽ ở lại với Sài Gòn để tổ
chức và lãnh đạo cuộc tổng nổi dậy lật đổ chế độ Hà Nội như kế hoạch
đã vạch ra. Cuối thư, chiến sĩ Lý Tổng ngỏ lời xin lỗi viên chỉ huy phi
trường Air Wing 21.

Khi nhận được lá thư này, chỉ huy trưởng căn cứ không quân Air
Wing 21 tại phi trường quân sự Ubon Ratchathani, ông Chuchart
Chuanchom, cho báo chí biết đã mở cuộc điều tra trong hai tuần lễ
về những điều Lý Tổng viết. Cảnh sát đặc biệt đã tới phòng lái lấy
dấu tay để điều tra xác nhận. Tuy nhiên, điều mà viên tư lệnh này
nói ngay với giọng nhiều cảm tình là có thể người cựu sĩ quan Không
Quân Việt Nam Cộng Hoà Lý Tổng đã thực sự đột nhập được phi
trường và làm những việc đúng như người "chiến sĩ cho tự do" Việt
Nam này viết trong lá thư. Ông Chuchart nói thêm rằng Lý Tổng đã
chọn loại máy bay A-37B vì anh đã được huấn luyện trước đây 17
năm, nghĩa là anh có thể lái một cách dễ dàng. Mặt khác, căn cứ Air
Force Air Wing 21 là "địa điểm gần Việt Nam nhất so với các phi
trường quân sự khác của Thái."

Ông Chuchart cũng tỏ ra ngạc nhiên và bào chữa rằng căn cứ không
quân của ông canh phòng rất nghiêm túc, chung quanh có hàng rào
kẽm gai cao, có quân khuyến, vậy không hiểu Lý Tổng đã bằng cách
nào vào được bên trong và lên phòng lái một chiếc A-37. Ông ta cũng
không hiểu từ đâu mà Lý Tổng biết được cái biệt danh của căn cứ
Eagle, một điều mà chỉ có những quân nhân trong đơn vị mới biết.
Nhưng cuối cùng ông cũng bày tỏ nỗi hân hoan rằng Lý Tổng đã
không đánh cắp được chiếc phản lực a-37 để tấn công Việt Nam, vì
hiện Thái Lan đang cố gắng cải thiện mậu dịch với Việt Nam.

Cát nghĩa việc Lý Tổng không thể mở máy chiếc A-37, ông chuchart nói rằng Lý Tổng đã dùng một dụng cụ tên APU (*Auxiliary Power Unit*) để nổ máy. APU có thể nổ máy nhiều loại máy bay như loại hai động cơ, loại phản lực A-37B hai chỗ ngồi, nhưng lại không hiệu quả cho chiếc A-37B. Loại A-37B được trang bị đại liên 27mm, hoả tiễn và bom, bình nhiên liệu đầy có thể bay 400 tới 500 miles, lên cao được 25.000 Feet và xuống được sát ngọn cây.

Viên tư lệnh Air Wing 21 xác nhận bộ phận APU của phi trường được đặt gần nhà chứa máy bay A-37B. Vào lúc 4 giờ 10 phút sáng 1-9-1992, toán an ninh có nghe tiếng nổ, tức sớm hơn giờ đã định thường lệ. Mười phút sau, toán an ninh có mặt tại địa điểm này nhưng không phát hiện điều gì khả nghi, chiếc APU nhưng một người thấy cơ phận này còn hơi nóng do máy chạy để lại.

Theo cuộc điều tra của an ninh Thái Lan thì trong thời gian chờ đợi ở Bangkok Lý Tổng đã ngụ tại khách sạn Patumrat ở Ubon Ratchathani, đối diện với căn cứ không quân Air Wing 21. Tại đây Lý Tổng đã thuê một căn phòng trên tầng lầu 8 là tầng chót, với giá 500 Bath một ngày. Căn phòng này cho phép Lý Tổng quan sát toàn cảnh phi trường. Nhờ thế mà Lý Tổng đã ghi nhận được các sinh hoạt thường lệ hàng ngày của phi trường và đã kiểm ra lối đột nhập phi trường, qua mặt mọi trạm gác và hệ thống an ninh thường trực bảo vệ phi trường.

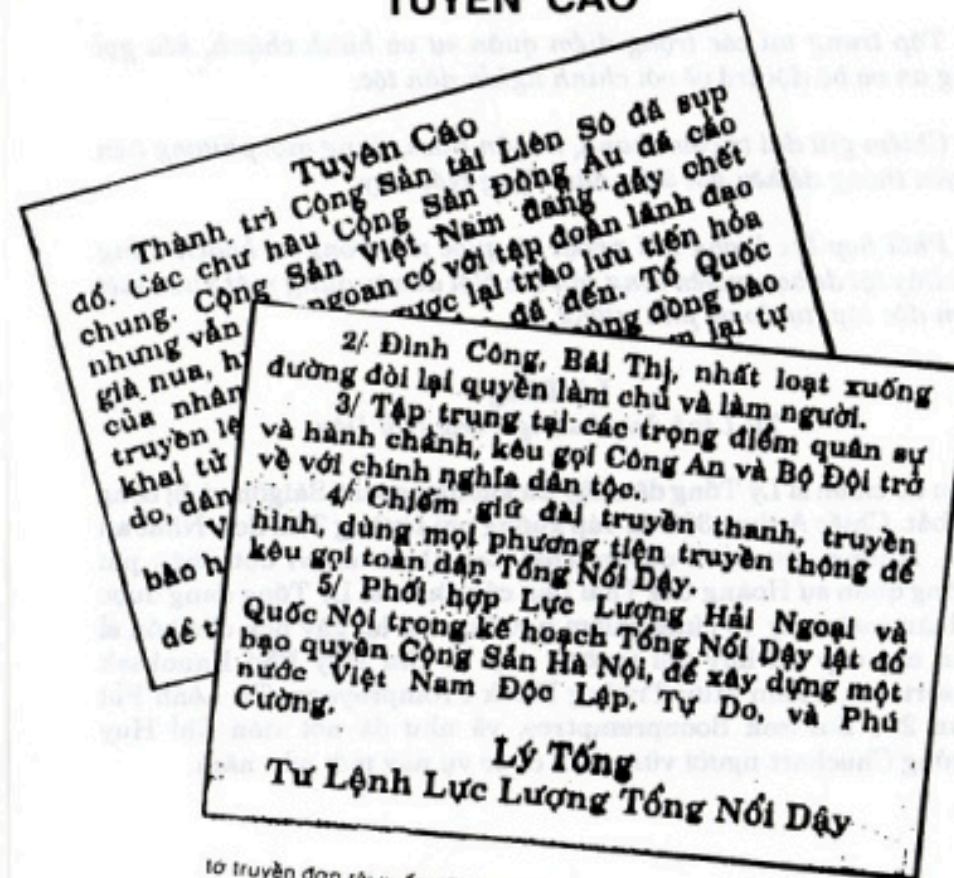
Trong sổ khách sạn ghi Lý Tổng tới ngày 20-8-92 và ra ngày 1-9-92. Sự kiện này trùng hợp với chi tiết thời gian Lý Tổng đột nhập phi trường Air Wing 21. Một nhân viên khách sạn thấy Lý Tổng khi rời khách sạn Patumrat đã lên chiếc *mini van* của hãng Thái Airways International chạy ra hướng phi trường quốc tế Bangkok.

Nhân viên khách sạn không ai biết Lý Tổng âm mưu đánh cắp máy bay của Hoàng Gia Thái lan cũng như đã nhảy dù xuống Sài Gòn. Từ quản lý khách sạn tới các phục dịch viên đều khen Lý Tổng cởi mở và rộng rãi. Nhưng phòng của Lý Tổng luôn luôn khoá nên không ai biết khi nào người khách này ở trong khách sạn hay đi ra ngoài. Viên quản lý khách sạn thấy Lý Tổng hào hoa vì lúc nào cũng có "bạn gái" Thái Lan kề bên, nên lại đinh ninh rằng đó là thương gia Đài Loan tới du lịch.

Quản lý khách sạn, ông Paibul Padungchit, tiết lộ thêm rằng không thấy một người nào tới thăm Lý Tổng trong thời gian 11 ngày ở đây. Lý Tổng cũng không tiếp xúc với ai ở phòng khách của khách sạn. Mỗi khi đi đâu về, Lý Tổng thường xách theo một túi trái cây để cho những người làm.

Như Lý Tổng đã viết trong lá thư nói trên, anh đã áp buộc chiếc Airbus 300 của Air Vietnam trên đường từ Bangkok về Sài Gòn, mà anh là một trong số 153 hành khách, bay trên không phận Sài Gòn 30 phút để anh canh đúng đường Tự Do rồi thả truyền đơn xuống. Tờ truyền đơn in khổ nhỏ, nhiều màu giấy nhưng mang một nội dung vĩ đại như sau:

TUYÊN CÁO

tờ truyền đơn rải xuống Saigon mặt trước và mặt sau (khổ 7 cm x 9 cm)

Thành trì cộng sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu cộng sản Đông Âu đã cáo chung. Cộng Sản Việt Nam đang rã chết nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hoá của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ Quốc truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do dân chủ và no ấm cho toàn dân.

Vậy sau khi đọc Bản Tuyên Cáo, đồng bào hãy:

1. Dùng mọi phương tiện hữu hiệu nhất để truyền báo Bản Tuyên Cáo.

2. Đình công, bãi thị, nhất loạt xuống đường đòi lại quyền làm chủ và làm người.

3. Tập trung tại các trọng điểm quân sự và hành chánh, kêu gọi công an và bộ đội trở về với chính nghĩa dân tộc.

4. Chiếm giữ đài truyền thanh, truyền hình, dùng mọi phương tiện truyền thông để kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy.

5. Phối hợp lực lượng hải ngoại và quốc nội trong kế hoạch Tổng Nổi Dậy lật đổ bạo quyền cộng sản Hà Nội để xây dựng một nước Việt Nam độc lập, tự do và phú cường.

Lý Tổng

Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy.

Sau đó chiến sĩ Lý Tổng đã nhảy dù xuống ngoại ô Sài Gòn và bị cộng sản bắt. Chiếc Airbus 300 đã đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất an toàn. Nhưng với chính quyền Thái Lan thì hành vi đột nhập phi trường quân sự Hoàng Gia Thái Lan của chiến sĩ Lý Tổng đang được dư luận nước này vô cùng chiêm ngưỡng, thì lại gây họa cho bốn sĩ quan cao cấp chỉ huy phi trường này là: Chỉ Huy Phó Kanoksak Prasertsom, Tham Mưu Trưởng Direk Promprayoon, Tư Lệnh Phi Đoàn 211 Surasak Boonpremtree, và như đã nói viên Chỉ Huy Trưởng Chuchart người vừa nhận chức vụ này mới nửa năm.

Lý Tổng nhảy dù xuống Saigon DÂN SAIGON ĐÓ RA ĐƯỜNG XEM MÁY BAY,

PHÓNG XE ĐI NHẬT TRUYỀN ĐƠN.

Tin Chữ Bá Anh

Các hãng thông tấn quốc tế AFP, AP, Reuter, các đài phát thanh VOA ở Washinton, RFI ở Paris, BBC ở Luân Đôn, VOF ở Mạc Tư Khoa trong ngày thứ Bảy 5/9/1992 đều loan tin về một vụ một Việt kiều từ Mỹ trở về VN, từ trên máy bay rải truyền đơn chống cộng xuống thành phố Saigon. Việt kiều mang quốc tịch Mỹ đó là cựu Trung úy phi công phản lực Lý Tổng thuộc Không Lực Việt Nam Cộng Hòa, tên là Lý Tổng, sinh năm 1950 tại Cung An Định Huế. Một nhân vật đã từng được các tờ báo lớn trên thế giới như The Wall Street Journal ở Mỹ, Selection ở Pháp, Das Besta ở Đức, Bangkok Post Thái Lan... trong năm 1983 và 1984 ca ngợi như là một con người đầy can trường quả cảm, vượt qua đoạn đường bộ dài hơn 3000 cây số đầy gian lao để đi tìm tự do, sau sáu năm bị tù cải tạo trong lao tù cộng sản. Ngay chính cả Tổng Thống Mỹ Ronald Reagan cũng đã nhân danh chính phủ Hoa Kỳ gửi thư khen ngợi và coi ông như là biểu tượng của lý tưởng tự do.

Mùa hè vừa qua ông Lý Tổng vừa trình xong luận án Tiến sĩ chính trị học tại đại học New Orleans, Louissiana, sau khi thi đỗ xong hai bằng cử nhân chính trị và Pháp văn, và một bằng cao học về Bang Giao Quốc Tế.

Rải Truyền Đơn, Nhảy Dù Xuống Saigon

Tin tức về vụ rải truyền đơn và nhảy dù xuống thành phố Saigon của trung úy Lý Tổng được ghi nhận như sau:

Vào chiều thứ Sáu 4/9/1992, một chiếc phi cơ phản lực AIRBUS 310 của Vietnam Airlines thuê bao của công ty Jess của Bulgary, đường bay Bangkok - Saigon - Hong Kong, chuyến bay VN số 850, chở 153 hành khách. Khi gần đến không phận Saigon, thì bất thần một nam hành khách người Việt Nam khoảng 40 tuổi đã rời ghế ngồi, tiến đến chỗ của một nữ tiếp viên phi hành, rồi dùng một sợi dây điện bên ngoài có bọc plastic choàng qua cổ cô nữ này, sau đó thắt nút thòng lọng giống như dây treo của người tự tử và dùng con dao ẩn trên máy bay, áp đảo cô nữ tiếp viên đi

vào phòng lái bắt hai phi công người Bulgaria hạ thấp cao độ bay. Theo lệnh của trung úy Lý Tống, phi cơ đã bay rất thấp gần sát mái các tòa cao ốc tại thành phố Sài Gòn. Các hành khách sau này kể lại cho biết có lúc tưởng như máy bay đã liệt máy không bay lên nổi. Chín mươi phần trăm hành khách coi như là chắc chắn thế nào cũng chết nên họ đã cầu kinh. Một cố vấn thương mại người Úc tên là Paul Dempsey nói rằng sau khi Lý Tống vào phòng lái thì viên phi công Bulgaria có loan báo trên hệ thống phóng thanh là "Phi cơ hiện đang bị không tặc, nhưng mọi sự đều ở trong tình trạng an toàn. Yêu cầu hành khách bình tĩnh ngồi yên tại chỗ."

Máy bay quần trên vòm trời Thủ Đức 5 vòng trong 30 phút cho đến khi tính đúng vị trí của đường Đồng Khởi tức đường Tự Do cũ thì Lý Tống đã tung qua cửa sổ phòng lái những tờ truyền đơn nhỏ in đủ màu vàng xanh đỏ. Sau đó người nam hành khách Việt Nam này đã bắt cô trưởng toán tiếp viên phi hành mở cửa cho ông ta nhảy dù. Cửa vừa hé mở thì không khí bên ngoài hút bắn cô chiêu đãi viên, may cô ta đã cắn thật móc vào người dây an toàn nên không bị rơi khỏi máy bay. Gió bên ngoài thổi thốc vào lòng phi cơ làm tung các hành lý xách tay và hành khách bị một phen khiếp đảm.

Vì e ngại sức mạnh của động cơ phản lực có thể hút khi nhảy qua, nên trung úy Lý Tống đã trở lại phòng lái và mở cửa sổ, nhảy dù xuống đất khi máy bay ở cao độ thấp 1.300 bộ, tức khoảng 400 thước. Lý Tống đã nhảy dù xuống thành phố Sài Gòn, theo các hãng thông tấn AFP và Reuter thì công an và các lực lượng an ninh đã lùng bắt được ông ta hai tiếng đồng hồ sau đó tại một vùng ngoại ô.

Chiếc AIRBUS 310 đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất lúc 8 giờ 30 tối thứ Sáu mùng 4/9/1992 chậm mất một giờ ba mươi phút. Tất cả 153 hành khách và phi hành đoàn đã vội vã chạy ra khỏi phi cơ vì trước khi nhảy dù, trung úy Lý Tống nói rằng trong máy bay có bom. Phi công cũng đã gọi vô tuyến báo cho phi trường Tân Sơn Nhất chuẩn bị cấp cứu. Theo tin của các hãng thông tấn thì ông Lý Tống đã lấy chiếc dù của phi công trong phòng lái để mang vào người nhảy xuống Sài Gòn. Nhưng theo các chuyên viên về hàng không dân sự thì theo luật lệ hiện hành, các phi công thương mại không được quyền mang theo dù trong lúc phi hành. Riêng phi công Lê Xuân Nhị thì quả quyết rằng khi rời New Orleans, Lý Tống có mang theo dù, và khi hành động một việc làm sinh tử như trường hợp này thì chiếc dù là một yếu tố quan trọng hàng đầu, không thể nào trông cậy vào sự may rủi là có thể kiếm được dù trên chiếc phi cơ mà

mình chưa bao giờ đặt chân lên để thoát thân.

Chiếc phi cơ Airbus 310 sau đó đã phải hủy bỏ chuyến bay sang Hong Kong và ở lại Tân Sơn Nhất để sửa chữa cánh cửa bị gió làm hư hỏng.

Truyền đơn kêu gọi dân chúng tổng nổi dậy

50.000 tờ Tuyên Cáo, ký tên Lý Tống, Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy, rải xuống các đường phố chính quanh khu chợ Bến Thành, đường Tự Do, Gia Long, Lê Lợi...có nội dung gồm 5 điểm nguyên văn như sau:

Tuyên Cáo

Thành trì Cộng Sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu Cộng Sản Đông Âu đã cáo chung. Cộng Sản Việt Nam đang đẩy chết nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua, hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hóa của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ Quốc truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân.

Vậy sau khi đọc kỹ Tuyên Cáo đồng bào hãy:

- 1/ Dùng mọi phương tiện hữu hiệu nhất để truyền bá bản Tuyên Cáo.
- 2/ Đình công bãi thị, nhất loạt xuống đường để đòi lại quyền làm chủ và làm người.
- 3/ Tập trung tại các trọng điểm quân sự và hành chánh, kêu gọi công an và bộ đội trở về với chính nghĩa dân tộc.
- 4/ Chiếm giữ đài truyền hình, truyền thanh, dùng mọi phương tiện truyền thông để kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy.
- 5/ Phối hợp Lực Lượng Hải Ngoại và Quốc Nội trong kế hoạch Tổng Nổi Dậy lật đổ bạo quyền cộng sản Hà Nội, để xây dựng một nước Việt Nam Độc Lập, Tự Do và Phú Cường.

Lý Tống Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy

Phản ứng của dân chúng Sài Gòn. Sáng ngày 7/9/92, qua điện thoại

liên lạc từ Hoa Kỳ về Sài Gòn để hỏi về phản ứng của dân chúng Sài Gòn sau vụ Lý Tổng rải truyền đơn kêu gọi Tổng Nổi Dậy thì đã có những ý kiến trái ngược nhau:

- Có người rất hồ hởi kể rằng: “Dân chúng đã kéo nhau ra đường nhìn lên trời khi thấy phi cơ bay sát mái nhà nhiều vòng. Tiếng động cơ phản lực nổ rầm trời, rồi lại thấy truyền đơn màu sắc rực rỡ như bướm bướm đổ xuống như mưa. Nhiều người đã nhặt được các tờ truyền đơn khổ bằng tấm carte visite in hai mặt. Người ta công khai truyền cho nhau xem”.

- Có người cho biết báo Sài Gòn Giải Phóng ngày số ra ngày hôm sau 5/9/1992 có loan tin này. Ngày Chủ Nhật 6/9/92 cũng có tin tiếp theo. Truyền đơn thả xuống Sài Gòn lúc đó độ 7 giờ tối mọi người đã đi làm về, nên phần lớn đều thấy máy bay xả nhiều lần xuống thành phố. Có người ở gần khu chợ Bến Thành thì thấy truyền đơn bay ra từ máy bay nên rủ nhau chạy đi nhặt.

- Có người nói nghe được các đài VOA, BBC, RFI loan tin, bản tin của Chữ Bá Anh đọc trực tiếp trên đài phát thanh quốc tế Pháp RFI, phát đi từ Paris tường thuật đầy đủ nhất. Người ở Sài Gòn còn hỏi vặn lại vì sao ở nước ngoài mà lại biết rõ chuyện xảy ra ở trong nước vậy?

- Có người lại rất dè dặt, có lẽ vì sợ điện thoại bị thu bằng nghe lén, nên nói rằng “Dân Sài Gòn lo làm ăn nên chẳng mấy ai lo để ý đến chuyện đó!” Vì không hiểu rõ chủ ý của Lý Tổng là chấp nhận bị bắt để gây tiếng vang quốc tế về ý nguyện tự do dân chủ tại Việt Nam, nên có người đã chê “Lý Tổng là đại đột, là thằng khùng. Đang ở Mỹ sung sướng tự nhiên đâm đầu nhảy dù xuống Sài Gòn để bị bắt. Hắn ta sẽ ngồi tù mút mùa”.

Những ngày chuẩn bị lên đường.

Theo lời của nhà báo Trương Sĩ Lương ở Dallas, tiểu bang Texas và nhà văn Lê Xuân Nhị, cựu phi công thuộc Không Lực VNCH, ở New Orleans, tiểu bang Louisiana, nhà thơ Nguyễn Lập Đông, Trương Minh Đức, những người đã sát cánh với trung úy Lý Tổng trước ngày ông lên đường, thì Lý Tổng mặc dầu phải dành nhiều thì giờ để viết xong luận án tiến sĩ Chính Trị Học và đệ nạp cho Hội Đồng Khoa tại Đại Học University of New Orleans hồi đầu hè, ông cũng đã chuẩn bị cho chuyến trở về góp lửa đấu tranh với đồng bào quốc nội, bằng cách ôn học lại cách lái máy

bay phản lực, luyện tập lại việc nhảy dù và dự thảo bốn kế hoạch cũng như in 50.000 truyền đơn bỏ trong ba lô đeo theo người. Ông cũng không quên mua từ Mỹ một chiếc dù để mang theo trong số hành trang trên đường về nước. Chính phi công Lê Xuân Nhị là người đã layout bản Tuyên Cáo kêu gọi Tổng Nổi Dậy và còn giữ bản lưu trong computer.

Chọn một trong bốn kế hoạch dự trù

Phi công Lê Xuân Nhị, tác giả cuốn tiểu thuyết nổi tiếng “Xếp Al Capone” cho biết, trung úy phi công Lý Tổng đã dự trù bốn kế hoạch để có thể trở về Quê Hương:

1/ Như một Việt kiều bình thường về thăm Việt Nam, sau khi có mặt ở Sài Gòn mới tổ chức cuộc tổng nổi dậy.

2/ Giả dạng tên tuổi một người khác để đi về Việt Nam, nếu cộng sản Hà Nội không cấp chiếu khán nhập cảnh.

3/ Lấy một phản lực của Thái Lan để bay về Sài Gòn rải truyền đơn và ném bom vào trụ sở đầu não của cộng sản rồi nhảy dù và tổ chức Tổng Nổi Dậy.

4/ Ép buộc phi hành đoàn trên chuyến phi cơ Hàng Không VN từ Bangkok đi Sài Gòn, bay sát thành phố để rải truyền đơn và sau đó sẽ nhảy dù xuống ngay nơi đồng bào đang tập trung đông đảo nhặt truyền đơn trên đường phố.

Ông Lê Xuân Nhị nói thêm rằng: Cách đây mấy hôm Lý Tổng từ Thái Lan gọi điện thoại về cho biết là đã vào được phi trường Thái Lan, ngồi trong chiếc phản lực cơ của Thái, nhưng không thể cất cánh được. Nên đành phải trở ra.

Nhà báo Trương Sĩ Lương cũng nói rằng hôm 1/9/1992 có nhận được

một tấm carte postal của Lý Tổng từ Thái Lan gửi về cho biết “nơi đây có nhiều Ó Đen”.

Lời tâm nguyện trước khi lên đường.

Trong cuộc họp mặt các chiến hữu tại New Orleans, trước ngày lên đường, trung úy phi công Lý Tổng đã khẳng định rằng: “Chuyến đi của tôi chỉ nhằm mục đích đem thêm bó đuốc của người Việt từ Hải Ngoại về góp vào ngọn lửa đấu tranh của đồng bào quốc nội, nhất là của đồng bào Phật tử trong công cuộc đấu tranh đòi tự do dân chủ cho dân tộc và sự tự do tín ngưỡng cho đạo pháp, mà trong lúc này Hòa Thượng Thích Huyền Quang là người lãnh đạo”

“Tôi sẽ mang về rải đây đường Sài Gòn những Tuyên Cáo của Lực Lượng Tổng Nổi Dậy và từ trên trời, theo cánh dù, tôi sẽ đáp xuống để sát cánh cùng đồng bào ruột thịt, tranh đấu cho sự tồn vong của đất nước. Đời tôi đã nhiều lần vào tù ra tội. Nay một lần nữa làm viên gạch lót cho con đường dẫn tới sự tự do dân chủ của 68 triệu đồng bào quốc nội thì đó cũng chính là ước nguyện của đời tôi, một Phật tử, một chiến sĩ trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa mà tôi luôn luôn hãnh diện được chiến đấu trong hàng ngũ ấy.”

Chức thư và giấy ủy quyền.

Cuốn ký sự của cuộc đi tìm tự do lịch sử của Lý Tổng “Ó Đen” viết bằng Việt ngữ dày 550 trang xuất bản năm 1989 và bản Anh ngữ tựa đề “Black Eagle” được nhà xuất bản Hoa Kỳ ở New York mà người đại diện là John Ware đang tiến hành các thủ tục ký kết hợp đồng với nhà xuất bản. Lý Tổng đã để lại chức thư và giấy ủy quyền cho ông Trương Sĩ Lương để ký hợp đồng.

Nhà báo Trương Sĩ Lương còn giữ rất nhiều hình ảnh, những cuốn video, sách vở tài liệu do Lý Tổng gửi lại.

Một bản chức thư khác cũng được gửi tại bà chị tên Lê Thị Anh ở tiểu bang New York để phòng hờ. Người ta cho biết tài sản để lại có lẽ là mấy tác phẩm của Lý Tổng, nhất là sau khi bị bắt, tác giả Lý Tổng sẽ được nhiều người Mỹ biết đến nhiều hơn nữa và giao kèo với nhà xuất

bản Hoa Kỳ ở New York, tiến sĩ Stephen Ambrose, giáo sư của Lý Tổng ở đại học UNO là người lo việc điều đình với nhà xuất bản để cuốn Black Eagle có thể nhận được nhiều tiền bản quyền.

Thư của Lý Tổng để lại cũng nói rõ rằng tiền lời bán sách sẽ sung vào quỹ để tên Lý Tổng để giúp các trẻ em mồ côi ở Việt Nam.

Trích báo Người Việt thứ Tư 16-9-1992.

Phản ứng của Việt Cộng sau vụ Lý Tổng nhảy dù.

VC E NGẠI NHIỀU CẢM TỬ NHẢY DÙ XUỐNG SÀI GÒN.

- Khám xét Việt kiều du lịch gắt gao
- Dân Sài Gòn sống vì phi cơ bay thấp trên trời thả truyền đơn. Phi cảng Tân Sơn Nhứt bị rối loạn vì ruộng xét.

Little Saigon (NV)- Dân Sài Gòn xôn xao vì công an bộ đội VC đi lùng kiếm đội cảm tử nhảy dù xuống thủ đô cũ VNCH, các Việt kiều du lịch bị rà xét tại khắp các khách sạn, và phi trường Tân Sơn Nhứt bị rối loạn cả một sáng thứ Bảy nhộn nhịp...là những nét ghi nhận được qua lời kể lại của một số dân quận Cam mới trở về lại sau khi có mặt tại Sài Gòn hôm Lý Tổng nhảy dù xuống.

Ông Nguyễn H., một nhà buôn cho biết trong buổi tối thứ Sáu 4/9/1992, các lực lượng an ninh trật tự của chính quyền CS ở Sài Gòn đã tung ra khắp nơi để tìm kiếm những tay cảm tử nhảy dù xuống từ phi cơ hành khách đã bay rà khắp trên không phận Sài Gòn hoang hờn trước đó.

Trước đó dân chúng nhiều vùng quanh Sài Gòn đã vô cùng sống sót vì nằm dưới đường bay thấp của chiếc phản lực hành khách Airbus do Hãng Không VN thuê bao của ngoại quốc, với hơn 110 hành khách lúc đó ở cao độ 2000 bộ tức là cỡ 700 mét, với tốc độ 650 km/giờ. Chiếc máy bay đã được lệnh của Lý Tổng bay thật thấp để mở cửa sổ phòng lái tung truyền đơn mà không bị áp lực lớn gây nguy hiểm cho máy bay. Sau này có tin ở Sài

Gòn cho hay có lúc phi cơ Airbus đã gần bị lâm nguy vì bay quá thấp nhưng tin này chắc chỉ là tin đồn vô căn cứ vì lẽ các phi công ngoại quốc lái chiếc Airbus đã được mô tả là điềm tĩnh và khéo léo điều khiển máy bay trong suốt cuộc khủng hoảng. Cũng vì lẽ máy bay bay thấp nên khi cửa sổ mở cho Lý Tổng nhảy dù ra đã không gây trở ngại cho máy bay. Nói chung cao độ rất thấp của máy bay với nhiều lần bay vòng vòng trên không phận trung tâm Sài Gòn đã gây sự chú ý đặc biệt của dân chúng dưới đất.

Một du khách vừa trở lại quận Cam mô tả là những tờ truyền đơn đã được dân chúng lượm được và coi là tài liệu quý nên giấu kín không nạp cho nhà cầm quyền. Không khí căng thẳng đã xảy ra ngay sau đó nhất là trong bối cảnh tranh đấu tiềm tàng hiện do phong trào tranh đấu Phật giáo nung nấu sau các vận động của Thượng Tọa Huyền Quang.

Một nữ du khách cũng vừa trở lại quận Cam cho hay tại khách sạn lớn nơi bà cư ngụ ngay trung tâm Sài Gòn, công an đã xục xạo ngay trong đêm thứ Sáu và suốt cuối tuần lễ đó, xét hỏi các du khách Việt kiều, đặc biệt là Việt kiều về từ Mỹ, để cố gắng truy tìm những người mà công an Việt Cộng cho là cùng một tổ chức và yểm trợ cho chiến dịch gây xáo trộn do vụ Lý Tổng gây ra.

Thăm dò thêm một số người tại Quận Cam đã gọi điện thoại "chơi" về nhà ở Sài Gòn qua điện thoại miễn phí của hãng MCI thiết trí tại phòng triển lãm MCI tại Hội Chợ Trung Thu hôm thứ Bảy và Chủ Nhật vừa qua ở công viên thành phố Garden Grove cạnh Little Saigon. Một số người cho biết thân nhân họ mô tả sự ngạc nhiên vì máy bay lớn bay sát trên không phận nóc nhà họ nhiều vòng xé chiều thứ Sáu. Có người tuy không lượm được nhưng nghe nói có truyền đơn "nổi dậy" mà mọi người lén lút chuyền tay, sau đó biến hết khi có tin công an đi tìm dò xét hỏi.

Một số người cho biết có nghe đài tiếng Việt loan báo hôm sáng thứ Bảy, một số người khác kể la chỉ nghe đồn rĩ tai cho đến chiều thứ Bảy mới biết rõ chính thức là có truyền đơn ném xuống do chính tin tức ở Sài Gòn loan báo.

Nội dung, có thể nói là dư luận Sài Gòn đã đón tiếp biến cố Lý Tổng một cách bền nhạy mau lẹ và cảm thấy đây là một phần trong một chuỗi biến cố chính trị an ninh có tính cách thách đố bộ máy kèm kẹp của chế độ công an mật vụ cộng sản. Phần khác sự tuyên bố của phát ngôn viên cộng sản tường thuật bản tin Reuter vài ngày sau than phiền là có tới hơn

hai trăm tổ chức chống đối với số chống đối càng gia tăng sau sự sụp đổ của cộng sản Đông Âu cũng cho thấy sự lo lắng của guồng máy an ninh cộng sản và có thể từ đó, báo trước cho thấy chính sách kèm kẹp hơn của CSVN đối với sinh hoạt dân chúng và sự đi lại của du khách Việt kiều trong nước. (ty)

Trích báo Người Việt thứ Tư 16-9-1992

Lý Tổng Trong Lòng Dân Tộc

Võ Nguyên Giáp Xin Mỹ Cho VC Bình Thường Hóa

VIỆT CỘNG BÁO ĐỘNG ĐỎ TOÀN QUỐC SAU KHI LÝ TỔNG NHẢY DÙ XUỐNG QUÊ MẸ

Hà Nội- Tướng Võ Nguyên Giáp, 81 tuổi, tuần qua đã lên tiếng báo động rằng nếu Việt Nam từ bỏ con đường xã hội chủ nghĩa thì tư bản chủ nghĩa sẽ đe dọa nền độc lập của Việt Nam. Ông ta công nhận rằng kể từ khi Hà Nội áp dụng chính sách đổi mới trong kinh tế đời sống của người dân có khá hơn nhưng không vì thế mà cho rằng chủ nghĩa tư bản là tốt đẹp.

Võ Nguyên Giáp đã xuất hiện sau khi Đoàn Khuê, Bộ trưởng Quốc phòng Việt cộng nói trước một hội nghị quân đội, được đăng lại trên nhật báo Quân Đội Nhân Dân rằng “để quốc và các lực lượng phản động đang ra sức tấn công cộng sản Việt Nam bằng diễn tiến hòa bình. Mục đích của đế quốc và lực lượng phản động là lật đổ chế độ cộng sản tại Hà Nội, đánh phá vai trò lãnh đạo đất nước của đảng cộng sản và chia rẽ giữa đảng và quân đội”. Sự kiện chiến sĩ Lý Tổng thả truyền đơn chống cộng và sau đó nhảy dù xuống Cát Lái đã gây một không khí căng thẳng trong guồng máy quân đội và công an Việt cộng. Nhiều tin tức đồn đại từ hành động này trong dân chúng với tờ truyền đơn khổ giấy nhỏ được truyền tay bí mật càng làm tăng huyền thoại Lý Tổng khắp nước. Tin từ trong nước cho hay cộng sản đã siết chặt màn lưới an ninh tới mức báo động đỏ. Quân đội hủy bỏ việc nghỉ phép thường lệ. Công an gia tăng bắt bớ những người tình nghi, tăng cường kiểm soát du khách và các thư từ ngoại quốc về qua ngả bưu điện.

Tướng Giáp đã ngỏ ý với một phóng viên người Mỹ đang có mặt tại Hà Nội là ông muốn được gặp tướng Westmoreland, nguyên tổng tư lệnh quân đội Mỹ tại Việt Nam trước đây. Ông ta nói rằng sau khi đánh bại Pháp năm 1954, ông ta và nhiều tướng lãnh Pháp vốn là kẻ thù hai bên chiến tuyến, và đã có những tình cảm bạn bè rất tốt. Nhưng khi người phóng viên này hỏi rằng nếu tướng Westmoreland mời sang thăm Mỹ, ông có đi không thì viên tướng già hồi hưu này trả lời: “Tôi phải trình và xin chính phủ quyết định”. Rồi Võ Nguyên Giáp nói tiếp: “Nhưng nếu ông Westmoreland sang thăm Hà Nội thì tôi sẽ gặp ông ấy ngay. Tôi đã đón tiếp nhiều cựu chiến binh Hoa Kỳ từng tham chiến ở Việt Nam trở lại du lịch Việt Nam. Họ ngạc nhiên khi thấy tôi đối đãi với họ hết sức

thân tình”.

Người phóng viên Mỹ hỏi tướng Giáp lý do tại sao lại đón tiếp những cựu thù thân tình thì tướng Giáp nói: “Để hiểu thôi. Tôi nói với những cựu chiến binh Mỹ đó là: Tôi là người Việt Nam, anh là người Mỹ. Chúng ta đều là con người cả. Khi trước, anh tới Việt Nam bằng một cây súng tự động. Còn nay anh tới Việt Nam với tư cách một du khách, chúng tôi đối xử với anh trong tình cảm bạn bè”.

Theo ghi nhận của người phóng viên Mỹ thì đầu tóc của Võ Nguyên Giáp đã bạc trắng như tuyết, sức khoẻ kém tuy cố gắng tạo những nụ cười rạng rỡ. Ông ta hay nói về quá khứ và cũng không quên nhắc rằng tháng vừa qua, ông ta được trao tặng huân chương ngôi sao vàng cao quý nhất của cộng sản Việt Nam.

Võ Nguyên Giáp trong dịp này cũng thúc dục Hoa Thịnh Đốn sớm hủy bỏ lệnh cấm vận và chấp nhận cho Hà Nội bình thường hóa bang giao để giúp tái thiết Việt Nam sau chiến tranh. Tướng Giáp nói: “Đó là chính sách khôn ngoan của người Mỹ. Hãy nhìn về tương lai. Và hãy tạo một liên lạc tốt đẹp với Việt Nam. Chính phủ Bush sẽ đáp ứng đúng nguyện vọng của nhân dân Hoa Kỳ và nhân dân Việt Nam nếu bình thường hóa bang giao với Việt Nam”.

Giới ngoại giao Tây phương tại Hà Nội nhận định rằng gần đây Hà Nội đẩy mạnh việc đòi Hoa Kỳ cho họ bang giao, vì đây là thời điểm tại Hoa Kỳ đang diễn ra cuộc tranh cử Tổng Thống, đồng thời vì Trung Cộng chèn ép họ quá lộ liễu nên họ mong sớm có bang giao với Hoa Kỳ hóa giải phần nào tham vọng bành trướng của Trung Cộng.

(Trích báo Thời Luận số thứ Năm ngày 17-9-1992)

Lý Tống

Hiên Ngang Đi Vào Sử Việt

NHÂN CHỨNG SÀI GÒN KỂ LẠI VỤ LÝ TỐNG

Hoa Thịnh Đốn: Hai nhân chứng, một phụ nữ và một nam nhân, vừa từ Việt Nam qua cách đây mấy hôm thuật lại vụ Lý Tống rải truyền đơn và nhảy dù xuống thành phố Sài Gòn.

Một phụ nữ vừa từ Sài Gòn trở về Mỹ ở Virginia cho biết rằng buổi chiều thứ Sáu 4/9/92, dân chúng Sài Gòn đổ xô ra đường nhìn lên trời khi nghe tiếng động cơ phản lực kêu vang dội trên bầu trời Sài Gòn. Đó là hiện tượng lạ, ít khi xảy ra. Lúc đó vào khoảng 7 giờ chiều, trời rất tối.

Khi truyền đơn được rải xuống dân chúng thi nhau lượm đọc. Một nhân vật khác ở Việt Nam về, hiện cư ngụ tại miền Nam California cho biết rằng khi dân chúng Sài Gòn nhìn lên phi cơ của Hàng Không Việt Nam, phi cơ bay thấp, có thể nhìn thấy được, họ không thắc mắc gì vì nghĩ phi cơ sắp xuống nên bay thấp. Tới khi thấy truyền đơn như những con bướm bướm nhỏ được rải xuống thì họ rất ngạc nhiên. Phi cơ bay vòng quanh 5 vòng rồi mới đáp xuống phi trường. Sau đó có tin người nhảy từ phi cơ ra đã bị bắt.

Theo nhân vật này thì phản ứng của công an thành phố khá nhanh chóng. Suốt đêm hôm đó, toàn thể các gia đình ở trong thành phố đều bị lục soát để thu hồi các truyền đơn của Lý Tống rải xuống. Được biết rằng bộ máy công an thành phố rất chặt chẽ. Mỗi phường có từ 20 tới 30 công an chia làm 5 khu vực. Mỗi khu vực có một công an khu vực trong đường phố phụ trách. Tên công an này có nhiệm vụ kiểm soát khoảng 500 nóc gia. Khi biểu sự, tên công an này có thể kêu thêm tất cả công an trong phường tiếp trợ. Và cũng không phải là ngạc nhiên khi suốt đêm trong mỗi một phường từng khu phố Công an tới thăm nhà để lấy lại truyền đơn được rải xuống.

Điều này, theo nhân vật nói trên vừa tới Mỹ, chứng tỏ rằng bộ máy kèm kẹp của cộng sản vẫn còn đáng sợ, chứ không phải lỏng lẻo như nhiều người tưởng. Công an có thể bị mua chuộc bởi những kẻ mua bán, chứa gái, nhưng trên phương diện chánh trị, họ vẫn hết sức cố gắng bảo vệ chế độ.

Trích Việt Báo Kinh Tế Số 3, ngày 19/9/1992

LÝ TỔNG NHẢY DÙ XUỐNG CÁT LÁI VƯỚNG NGỌN CÂY CAO

Công An Đỏ Đánh Đập Tàn Nhẫn Lý Tổng Trước Lời Van Xin Của Đồng Bào.

Việt Nam (TTH)- Nhiều người ở nhiều lứa tuổi đã nhìn thấy Lý Tổng bị Công An VC đánh đập một cách tàn nhẫn khi bị bắt trói tại vùng Cát Lái (Thủ Thiêm Sài Gòn). Tin trên được tiết lộ từ những liên lạc của người trong nước gửi ra.

Lý Tổng người đã rải truyền đơn xuống Sài Gòn và nhảy dù xuống khỏi phi cơ, sau đó bị vướng trên những ngọn cây cao tại Cát Lái. Người ta tường thuật thêm: "Chúng tôi đã đến tận nơi gỡ dù cho Anh Hùng Lý Tổng. Anh rất bình tĩnh chào hỏi mọi người và nói. Bà con đừng tìm cách đấu tôi, tôi về đây là để chấp nhận chiến đấu và bị bắt..."

Hơn hai chục công an Đỏ đã đến nơi Lý Tổng hạ xuống, họ đá túi bụi và đòi Lý Tổng cung khai lý lịch: "Mày

là ai, ở đâu đến đây?" Lý Tổng: "Ta là Lý Tổng ở số 01 Mạc Đĩnh Chi Saigon." Bọn công an ngỡ ngàng tiếp: "Số 01 Mạc Đĩnh Chi là nghĩa địa, đâu có nơi dành cho mày trú ngụ." Lý Tổng: "Ta lớn lên bụi đời ở đó, bạn bè ta, thân tộc ta đã được chôn ở đó, ta sống ở đó với họ." Trước lời trả đáp ngổ ngáo thách thức trên, bọn công an lại tiếp tục đánh đập lên người Lý Tổng dữ dội hơn.

Một cụ bà hơn 70 tuổi trước cảnh xót xa này đã mở lời van xin bọn công an tha tội cho Lý Tổng. Lý Tổng an ủi: "Mẹ đừng lo cho con, con chưa chết đâu, con sống và con sống mãi." Nhiều người rơi lệ trước những khí khái của Lý Tổng mặc dù đang trong tay địch. Bọn công an thấy càng ngày đồng bào càng vây quanh Lý Tổng. Chúng làm một hàng rào xua đuổi và xô Lý Tổng lên một chiếc xe Jeep chạy mất.

(Trích báo Tỉnh Thương, Số 160 ngày 25/9/1992)

Thả Truyền Đơn Xuống Sài Gòn

NGƯỜI HÙNG LÝ TỔNG ĐÃ BỊ BẮT SAU KHI NHẢY DÙ XUỐNG

Nam Giao

Theo tin hãng thông tấn xã Bulgarian, News Agency đánh đi vào ngày 6 tháng 9 năm 1992 cho biết vào chiều thứ Sáu (giờ Việt Nam) 4 tháng 9 năm 1992 một người Việt Nam tuổi ngoài 40 đã uy hiếp phi hành đoàn chuyến bay của hãng Jess, Bulgary và buộc phi công phải bay thấp trên vùng trời thành phố Sài Gòn nằm vòng để rải hàng ngàn tấm truyền đơn kêu gọi dân chúng Tổng nổi dậy lật đổ chế độ cộng sản Việt Nam.

Được biết, chiếc hàng không dân sự Jess mang số VN 850 do hãng Hàng Không Việt Nam thuê bao của hãng Jess Bulgary để vận chuyển hành khách lui tới Việt Nam từ các quốc gia lân cận.

Theo nguồn tin trên, chuyến bay này cất cánh từ Bangkok, khi về đến không phận Sài Gòn, người Việt này bất thình lình nhảy vào phòng lái, dùng sợi dây điện tròng vào cổ viên phi công và buộc phải bay thấp khoảng 1.000 bộ để rải truyền đơn bướm bướm xuống thành phố Sài Gòn. Sau khi hoàn tất công việc, người này đã bay từ phòng lái và bung dù xuống ngoại ô thành phố Sài Gòn.

Cũng trong ngày, tin của hãng thông tấn AFP cho biết người uy hiếp phi hành đoàn của chuyến bay nói trên là anh Lý Tổng. Sau khi rải hết hàng ngàn truyền đơn bướm bướm màu xanh, vàng, đỏ cỡ 2.5 inch x 3. 25 inch, Lý Tổng đã nhảy dù xuống ngoại ô thành phố và bị cộng sản Việt Nam bắt hai tiếng đồng hồ sau đó.

Theo nguồn tin của các hãng thông tấn và các nguồn tin nhận được khắp nơi của CBA thì dân chúng thành phố Sài Gòn đã xôn xao bàn tán về sự trở về của Lý Tổng.

Lý Tống, người tù bất hạnh dưới chế độ cộng sản Việt Nam sau khi miền Nam lọt vào tay cộng sản, người đã thực hiện cuộc hành trình đơn độc vượt hàng ngàn dặm bằng đường bộ để tìm kiếm tự do, được báo chí quốc tế ca ngợi độc nhất vô nhị, người được nguyệt san Reader's Digest đăng tải với bài *"Ly Tong's long trek to freedom"* và đã được chuyển ngữ 17 thứ tiếng khác nhau, người luôn luôn mang một niềm tin trở về hợp lực với dân chúng, xoá bỏ chế độ cộng sản Việt Nam để xây dựng lại quê hương đất nước.

Và Lý Tống đã trở về. Dù thất bại hay thành công thì vẫn là một chuyến về đầy dũng cảm và hào hùng. Tiến sĩ Stephen E. Ambrose khi hay tin này đã nói với tôi rằng: *"Tôi rất mến Lý Tống. Một sinh viên giỏi, một con người gan dạ, quả cảm. Dù bị sa cơ trong chuyến trở về để đạt ý nguyện của ông ta, nhưng tôi tin Lý Tống đã thành công trong việc nói lên tiếng nói khát vọng tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam"*.

Nam Giao

LY TONG FACES DEATH IF CONVICTED

Hanoi (Reuters)- A former South Vietnamese air force pilot who hijacked an airliner to drop anti-government leaflets over Saigon goes on trial next week and faces the death sentence if convicted, an official newspaper reported on Monday.

Ly Tong, a Vietnamese-born naturalized US citizen, was captured on September 04 after hijacked a Vietnam Airlines plane and dropped leaflets from the cockpit urging people to overthrow the government. No one on the plane was hurt and he was quickly captured on the outskirts of Saigon after parachuting out.

Tong was first captured in 1975 before the communists defeated the US-backed South Vietnamese government. He escaped in 1980 from a re-education camp and traveled 1,600 miles across Cambodia, Thailand, Malaysia and Singapore before being resettled in the United States.

He will be charged with hijacking and attempting to overthrow the government, the newspaper said. The case is scheduled for November 12 and 13.

"The case has an extraordinarily serious character and has attracted attention from both domestic and external public opinion... both charges bear the maximum punishment - the death sentence," Lao Dong Chu Nhat newspaper quoted Nguyen Quang Thanh, deputy head of the People's Supreme Court, as saying.

**Xin Cầu Nguyện An Lành Cho
Chiến Sĩ Lý Tống!**

C.S.V.N HÃM TRUY TỐ ANH HÙNG LÝ TỐNG.

Saigon (Reuters) - Các giới chức Cộng sản Việt Nam, hôm 5 tháng 9, cho biết họ sẽ truy tố Lý Tống, hiện có quốc tịch Hoa Kỳ, đã bị Công An Cộng sản bắt giữ vài giờ sau khi anh nhảy dù đáp xuống một cánh đồng thuộc quận Nhà Bè, ngoại ô Sài Gòn.

Đặc phái viên Kathleen Callo của hãng thông tấn Reuters, hôm 9 tháng 9, từ Sài Gòn cho biết rằng anh Lý Tống, người cướp chiếc phi cơ của Hãng Hàng Không Việt Nam trên không phận Sài Gòn, hôm 4 tháng 9, từng là một phi công chiến đấu của Không Quân Việt Nam Cộng Hòa, đã thực hiện được một cuộc vượt ngục ngoạn mục trước đây từ một trại cải tạo của Cộng Sản.

Một người Sài Gòn, yêu cầu miễn nêu tên, cho biết Lý Tống được coi như một anh hùng trong các giới Việt Nam, hồi năm 1980.

Lý Tống đã vượt đoạn đường dài khác thường, đến 2,500 km, qua Kampuchia, Thái lan và Mã Lai Á, trước khi được sang tái định cư tại Hoa Kỳ.

Chuyến đi này kéo dài 17 tháng.

Lý Tống, năm nay 44 tuổi, mà theo như các người quen biết kể lại, đã định cướp một chiếc máy bay vào hôm 2 tháng 9, cũng là ngày Quốc Khánh của Cộng Sản Việt Nam, để thực hiện ý định rải truyền đơn, kêu gọi dân chúng nổi dậy.

Các giới trí thức tại Sài Gòn, yêu cầu được miễn nêu tên, cho rằng vụ cướp phi cơ và thả truyền đơn này của Lý Tống có thể khiến nhà cầm quyền C.S. Việt Nam tăng cường thêm các biện pháp an ninh.

Một số giới C.S. Việt Nam ở Hà Nội cho hãng Reuters biết trong tuần lễ này rằng, "Hiện có 231 nhóm hoạt động phi pháp, chống lại nhà nước - có nhóm chỉ có hai hay ba người - hiện hoạt động tại Việt Nam, và có một số nhóm đó, có các mối liên lạc với hải ngoại."

Các giới chức Cộng Sản này nhìn nhận thêm rằng:

"Số nhóm chống đối đã gia tăng thêm sau khi có sự sụp đổ của Liên Xô và Chủ Nghĩa Cộng Sản ở Đông Âu."

Một nhà trí thức Việt Nam cho biết rằng các biện pháp an ninh sẽ được tăng cường thêm trong thời gian tới đây.

Tuy nhiên, một cán bộ cao cấp của Đảng Cộng Sản Việt Nam, khi được hỏi là liệu Việt Nam có thể bắt đầu đóng cửa trở lại với thế giới bên ngoài hay không, thì cán bộ này đã mau mắn đáp lại ngay rằng:

"Chúng tôi không thể làm vậy được. Đó là một hành động tự sát."

CSVN Xin Các Nước Ngưng Giúp Các Tổ Chức VN Chống Cộng

HÀ NỘI: LÝ TỔNG THUỘC TỔ CHỨC CỦA NGƯỜI VIỆT HOẠT ĐỘNG Ở HOA KỲ

Hà Nội- Nguyễn Mạnh Cẩm, Ngoại Trưởng Việt Cộng tuần qua lên tiếng với các quốc gia Tây Phương là nên chấm dứt việc ủng hộ với các cá nhân và tổ chức chống cộng ở hải ngoại để tái diễn những trường hợp quấy phá như vụ Lý Tổng vừa rồi. Nguyễn Mạnh Cẩm xác nhận người rải truyền đơn xuống Sài Gòn kêu gọi tổng nổi dậy lật đổ chế độ cộng sản tại Việt Nam là Lý Tổng, cựu sĩ quan Không Quân của Q.L.V.N.C.H, có quốc tịch Hoa Kỳ và có tham gia một tổ chức chống cộng của người Việt hải ngoại ở Hoa Kỳ.

Cẩm còn giải thích thêm rằng nếu các quốc gia nào muốn có một quan hệ thân hữu với Việt Nam thì sẽ không tạo ra những lực lượng đe dọa nền an ninh của VN. Việc VN áp dụng chính sách "đổi mới", mở cửa đối với thế giới bên ngoài, thì lợi điểm là giúp Việt Nam có cơ hội mở rộng sự hợp tác với các nước khác nhưng cũng có những thế lực lợi dụng sự mở cửa của VN để phá hoại nền an ninh nội chính của cộng sản Việt Nam.

Hướng về Hoa Thịnh Đốn, Nguyễn Mạnh Cẩm khẩn khoản xin chính phủ Bush cho bang giao và bãi bỏ lệnh cấm vận đã áp dụng với chế độ cộng sản Hà Nội từ năm 1964 đến nay. Nguyễn Mạnh Cẩm cho rằng trong năm qua liên lạc giữa Hà Nội và Hoa Thịnh Đốn tuy có cải thiện nhưng vẫn quá chậm.

(Trích Thời Luận số ngày 20/9/1992)

HÀ NỘI ĐÒI KẾT ÁN TỬ HÌNH LÝ TỔNG

Chữ Bá Anh

Thông Tấn Xã Pháp AFP trong bản tin đánh đi từ Hà Nội ngày 9/11/92 cho biết nhà cầm quyền Việt Nam sẽ đưa phi công Lý Tổng ra xét xử vào ngày thứ Năm 12/11/92.

Thông Tấn Xã Reuter của Anh nói rằng nhân vật hàng thứ hai trong tòa án nhân dân tuyên bố rằng Lý Tổng sẽ bị truy tố về hai tội danh: Thứ nhất là toan tính cướp giật phi cơ, thứ hai là âm mưu lật đổ nhà nước Xã Hội Chủ nghĩa Việt Nam. Viên chức toà án nhân dân còn nói thêm rằng với các tội trạng này theo luật pháp hiện hành tại Việt Nam thì Lý Tổng sẽ bị kết án tử hình.

Tờ Lao Động, cơ quan ngôn luận của Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam, trong số báo vừa phát hành đã kể lại Lý Tổng, một người Mỹ gốc Việt, cựu trung úy phi công VNCH, đã uy hiếp phi hành đoàn chiếc phi cơ phản lực hàng không dân sự Airbus 310 của Vietnam Airlines, chuyến bay số 850 chở hành khách từ Bangkok đến Saigon ngày 4/9/92. Chiếc phi cơ bay lượn trên thành phố Hồ Chí Minh nhiều vòng để Lý Tổng rải truyền đơn hô hào dân chúng tổng nổi dậy lật đổ nhà cầm quyền cộng sản. Lý Tổng đã nhảy dù xuống một vùng ở ngoại ô Sài-gòn và bị bắt hai tiếng đồng hồ sau đó.

Được biết chiếc máy bay này đã đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất lúc 8 giờ tối, chậm 1 giờ 30 phút. Ba mươi hành khách bị tạm giữ một tiếng đồng hồ để điều tra. Theo báo Kinh Tế Viễn Đông đã có hai người bị bắt vì công an cho rằng hai người này đã đồng lõa với Lý Tổng trong việc rải truyền đơn xuống Sài-gòn.

Việc làm của Lý Tổng được nhiều người Việt ở hải ngoại coi như là anh hùng. Một số tổ chức đấu tranh mang tên Lý Tổng được thành lập như Biệt Đoàn Lý Tổng, Ủy Ban Lý Tổng.

Ngoài ra Hội Luật Gia Việt Nam tại Cali do luật sư Nguyễn Hữu Thống làm chủ tịch cũng đã thành lập Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng với sự tham gia của nhiều luật gia Việt Nam tên tuổi đang ở Hoa Kỳ. Ngày 23/10/92, Ủy Ban đã gửi thư cho chính phủ và Quốc Hội Hoa Kỳ yêu cầu can thiệp để Hà Nội trả tự do cho Lý Tổng hoặc để các luật sư ở

hải ngoại có thể về nước biện hộ cho Lý Tổng trước tòa.

Chưa đưa ra xét xử, đã đe dọa

TÒA ÁN CSVN HẮM TỬ HÌNH Ó ĐEN LÝ TỔNG

Hà Nội (Reuters)- Một tờ báo chính thức của Cộng sản Việt Nam, tờ “Lao Động Chủ Nhật, hôm 9 tháng Mười Một cho biết, một cựu phi công của không quân Việt Nam Cộng Hòa, từng cướp chiếc phi cơ hàng không chở hành khách, để thả truyền đơn chống nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam trên không phận thành phố Sài Gòn, sẽ bị đưa ra xét xử trong tuần lễ này và có thể tuyên án tử hình, nếu bị xác nhận tội trạng.

Cựu phi công Lý Tổng, nay mang quốc tịch Hoa Kỳ, đã bị bắt hôm 4 tháng Chín, sau khi cướp chiếc phi cơ bao thuê của hãng Hàng Không Việt Nam, để thả truyền đơn chống cộng xuống Sài Gòn, kêu gọi dân chúng nổi dậy lật đổ nhà cầm quyền.

Không ai bị thương trên phi cơ, tuy nhiên cựu phi công Lý Tổng đã bị bắt ngay ở vùng ngoại ô thành phố Sài Gòn, sau khi nhảy dù xuống Nhà Bè.

Lý Tổng đã bị bắt giữ lần đầu tiên năm 1975, trước khi cộng sản chiếm được Sài Gòn, khi phi cơ của Lý Tổng bị bắn hạ, trong một phi vụ oanh tạc, chặn đường sức tiến của quân cộng sản.

Tuy nhiên, đến năm 1980, Lý Tổng đã thoát khỏi một trại cải tạo và đi bộ đến 2.500 km (1.600 miles) vượt qua các phần đất Kampuchia, Thái Lan, Mã Lai Á và Singapore, trước khi được chấp nhận định cư tại Hoa Kỳ.

Tờ “Lao Động Chủ Nhật” cho biết Lý Tổng sẽ bị buộc vào tội cướp phi cơ và âm mưu lật đổ chính phủ, và phiên xử được dự trù tổ chức trong các ngày 12 và 13 tháng Mười Một tới đây.

Tờ báo trích lời Nguyễn Quang Thanh, phó chủ tịch Tòa Án Nhân Dân Tối Cao, cho biết: “Trường hợp này mang tính cách hết sức quan trọng và đã thu hút sự chú ý của cả dư luận trong và ngoài nước... Cả hai tội trạng trên, đều sẽ bị tuyên án phạt tối đa- đó là tử hình.” (LT/ty)

Báo Người Việt số thứ Ba ngày 10-11-1992

LY TONG TO BE "DULY PUNISHED"

Bangkok (AP) - Ly Tong, a former pilot of the old South Vietnamese Air Force, had confirmed in a letter to the Bangkok Post that he tried to steal a Thai Air Force jet with the intent of bombing Vietnam, a newspaper reported on Monday. He said he aborted the bombing mission after failing to start the engines of a US-made A-37B Dragonfly.

The Bangkok Post said the commander of the Thai Air Base closest to Vietnam confirmed an unauthorized attempt to start the engine of an A-37B bomber at about 4 a.m. on Sept. 1.

In the letter, which was signed "Black Eagle Ly Tong, a freedom fighter," Ly wrote that he would hijack Air Vietnam Flight 850 on Sept. 4; the letter was dated Sept. 4, and reached the Bangkok Post a few days later.

As has been reported, airline officials said the flight, from Bangkok to Saigon, was hijacked by a man who threw leaflets out a hatch and then bailed out. Vietnamese state radio said the hijacker, whom it identified with a phonetic equivalent of Ly Tong, was captured on the ground and would be "duly punished."

In his letter to the Post, Ly said he would hijack the Vietnamese airliner "to accomplish my mission."

"After dropping leaflets and bailing out of the plane, I will stay in Saigon to organize and lead the uprising force to overthrow the Hanoi regime as planned."

Ly apologized for any inconvenience he caused and wrote: "Your forgiveness will be deeply appreciated by my people and country as a great contribution to the liberation of Vietnam from the communist yoke."

The Post said Ly has been shot down and tortured by the communists in 1975. He later fled, entered the United States as a refugee and became a US citizen.

Over the years, groups of armed anti-communist Vietnamese exiles have attempted to enter Vietnam via Laos to try to destabilize the government. Some have died in firefights; others have been publicly tried in Vietnam and given long jail terms.

ONE MAN'S WAR: LY TONG ASKS FOR DEATH SENTENCE

By Barry Wain - *The Asian Wall Street Journal*

Hong Kong - Nobody went to greater lengths to escape Vietnam than Ly Van Tong.

While more than a million of his countrymen and women took to the seas as boat people, he walked, swam, hitch-hiked, pedaled a bicycle and rode a train and several buses. Passing through three countries on the way, he sidestepped land mines, outfoxed security patrols, crawled through the jungle to avoid border posts, worked as a fisherman and went sightseeing as a tourist. Three prisons couldn't hold him.

His odyssey stretched over 17 months and took him about 1500 miles without documents. It ended in February 1983, where he negotiated his way overland from the Thai-Cambodian frontier to Singapore in just nine days. After swimming at night the sometimes treacherous Strait of Johore separating Malaysia and Singapore Island he caught a taxi to the US Embassy, arriving in style, if slightly damp.

A decade later, Ly Tong has returned to Vietnam in equally extreme fashion.

Having failed to steal a Thai Air Force plane with which to bomb Vietnam, he hijacked a commercial airliner on the way to Saigon two weeks ago. After forcing the aircraft to fly low over the city so he could distribute leaflets calling for an anti-government uprising, he bailed out and was captured.

Now he is back where he started, in a cell facing years of incarceration.

"Put me on trial," Vietnamese sources quote Tong as telling interrogators. "I want to be sentenced to death."

While Tong's motives remain a mystery, his story is as heroic and tragic as any to come from the protracted Vietnam War and its painful aftermath.

At this stage, even his identity is officially in doubt. When he was picked up by Vietnamese militiamen on the outskirts of Saigon this month, sources say he was carrying a Brazilian passport in the name of Ly Tong and is continuing to insist that he is Brazilian. Investigators have little doubt that the passport is a fake. Local newspapers have reported cautiously that his nationality is "not clear."

In fact, Ly Tong - Ly Van Tong always used the contracted form of his name - is a former South Vietnamese Air Force pilot who went to the US as a refugee after his spectacular escape in 1983. He is believed to be an American citizen now...

Tong's misfortune began when he was shot down in his A37 Dragon Fly fighter in April 1975, the month North Vietnamese communist forces captured Saigon and the war ended. Unhurt, he spent the next five years in reeducation camps.

His first two escapes

After escaping from a camp in 1980, he is in the homes of friends in Saigon for more than a year while he made two attempts to steal a plane from an Air Force Base. He intended to fly to a neighboring

country and seek asylum. When that didn't work, he went by bus to Phnom Penh, but was imprisoned while trying to buy a train ticket in the Cambodian capital. Within two weeks he managed to bend the bars on his cell and squeeze out. He walked to Kompong Chhang province, finding work as a fisherman in a Vietnamese community and saving money to buy food, clothes and a bicycle that he rode to the Thai border.

One more escape

Initially jailed by Thai authorities with Vietnamese army defectors, he was later transferred to a sprawling refugee encampment occupied by 40,000 Cambodian civilians. With money from friends in his pocket, he climbed the bamboo fence one night and caught a bus to Bangkok, pretending to be an English-speaking Filipino. He went south by train to Hat Yai near the Malaysian border, crossing the frontier by crawling through the jungle.

After resting along the way, he arrived in Kuala Lumpur by bus and booked into a small hotel. He took in the sights around the Malaysian capital before going to Johore Bahru and swimming the half-mile straight to Singapore under cover of darkness.

Tong, then 34 years of age, was not only accepted for resettlement by the US after a couple of weeks in a Singaporean prison, he also received lots of goodwill mail from Americans who read of his exploits in (The Asian Wall Street Journal) and its US edition.

One cabled a bid for magazine rights to his story. Someone else wanted to film it. Most wrote because they were willing to sponsor his resettlement and give him a job. They included the vice president of a financial institution in Connecticut and a partner in a Colorado investment bank.

One Massachusetts woman put pen to paper because she was inspired. "Living in a pleasant house on a pleasant town, I appreciate glimpses such as this into the courageous, determined feats of people who live in less-than-pleasant places," she said. "If possible, kindly tell Mr. Tong how much I admire his feat (and his feet) and how happy I am that he will be living in the US."

Dan Sullivan, an American refugee official who passed on the letters to Tong, had no worries that Tong would adjust easily to his new homeland. "He'll probably be mayor of Santa Ana inside 10 years," Sullivan said. Vietnamese refugees were concentrated around Santa Ana in California.

Because of his war record and hazardous escape, Tong became something of a hero in the large Vietnamese community in the US. But community sources say he wasn't active politically and didn't belong to prominent anti-communist sources bent on bringing down the government in Hanoi.

"We were surprised" to hear of his hijacking, says one wellplaced Vietnamese American.

If Mr. Tong kept quiet about his plans in the US, he certainly meant others to know about them when he arrived in Thailand on the way back to Vietnam. He wrote a letter to the English-language Bangkok Post outlining his intentions and including earlier newspaper and magazine articles about himself.

In the letter, Tong said he had tried to steal a Thai Air Force plane from Ubon Base in the Northeast of the country. Had he been successful, he said, he would have used the plane to bomb Vietnam. As it was, he intended to hijack a commercial flight to Vietnam.

(The Bangkok Post had not - as of Sept. 18 - published the letter. A spokesman says the paper is checking its authenticity and seeking comment from the authorities.)

Exactly what Tong, now 44, hoped to achieve by returning to Vietnam is not clear. He boarded Vietnamese Airlines' flight VN850 in Bangkok on Sept. 4 along with 114 other passengers and crew. Before the aircraft arrived in Saigon, he pulled out a knife and forced a flight attendant to take him to the cockpit.

Demanding that the plane fly low over the city, Tong scattered anti-government leaflets out of the window and then parachuted out. The plane landed safely.

According to Reuter news service, the leaflets, typed in Vietnamese said the collapse of the Soviet Union and communist Eastern Europe had sounded the death knell for Hanoi's leaders: "Only the Vietnamese communists, while in their last breath, are still stubbornly trying, with a government clique, old, out of date, to go against the tide of progress of humankind."

Describing himself in the leaflets as "commander of the uprising forces," Tong urged Vietnamese to demonstrate, hold strikes, occupy radio and television stations and persuade soldiers to defect. He called on Vietnamese to "coordinate between the overseas and the internal forces in a general uprising to overthrow the cruel, inhuman Hanoi regime and to build an independent, free and prosperous Vietnam."

Vietnamese authorities have had little to say about the episode. Vietnam News, an official publication, quoted Vietnam Airlines as saying the hijacking violated Vietnamese and international laws on civil aviation. "The hijacker will be duly punished by law," the report said.

Vietnamese sources say Tong, apart from insisting that he is Brazilian and that he acted alone, told interrogators only that he got the leaflets printed in Bangkok for \$200 and bought the parachute for \$70. He acknowledged that he realized hijacking is a serious offense for which he can be tried and punished, but refused to answer other questions, the sources say.

"He just says he wants to be sentenced to death," says a Vietnamese who is following the case. "It's as if he wants to be commit suicide."

PHẦN III

Phản ứng của cộng đồng và báo giới

PHẢN ỨNG CỦA CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT HẢI NGOẠI

Sau khi Việt Nam thông tấn xã tại Hà Nội loan tin xác nhận trung úy Lý Tống đã bị bắt và tuyên bố rằng “Lý Tống sẽ bị trừng trị nặng nề vì hành động không tặc của ông ta đã vi phạm trầm trọng luật lệ nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa và luật hàng không dân sự quốc tế” - qua bản tin của AFP số 362 VNM/AFP-DW 85 lúc 11 giờ 38 phút GMT ngày Chủ Nhật 6/9/92 - thì các hội đoàn hải ngoại đang vận động các tổ chức Nhân Quyền Quốc Tế, Quốc Hội và chính phủ các nước, lên tiếng đòi hỏi nhà cầm quyền Việt Nam bảo đảm an ninh tính mạng cho trung úy phi công Lý Tống.

Cho đến hôm thứ Ba ngày 8/9/92, các báo Việt ngữ tuần này chưa đến ngày phát hành nên tin Lý Tống rải truyền đơn hô hào Tổng Nổi Dậy, và nhảy dù xuống Sài Gòn sau đó bị cộng sản bắt chưa công bố được rộng rãi nên nhiều nơi chưa được phổ biến về hành động anh hùng quả cảm của người chiến sĩ VNCH trẻ tuổi này. Đến cuối tuần khi các đài truyền hình, truyền thanh và báo chí địa phương loan tin thì phản ứng ủng hộ của người Việt ở hải ngoại chắc chắn sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Cho đến nay được biết có một số tờ báo Việt ngữ tại Toronto Canada, tại Los Angeles Nam California, San Jose, Sacramento Bắc California, New Jersey, Washington DC, Washinton State, Houston, Dallas...ấn hành số đặc biệt về Lý Tống, do nữ ký giả Nguyễn Thị Bình Thường trên người Việt, kể từ số ra ngày thứ Tư 9/9/1992, để độc giả hiểu rõ hơn về “con người Lý Tống” mà cựu Đại Tá Không Quân Võ Văn Ân nhận xét là “có máu ba gai nhưng làm được nhiều chuyện mà người khác không dám làm!” (ty)

Trích báo Người Việt

Lý Tống: Cái Vốn Quý Của Dân Tộc

PHẢN ỨNG ĐẦU TIÊN TẠI THỦ ĐÔ TỊ NẠN

Ngay sau khi được tin người Anh kết nghĩa bị bắt tại Việt Nam, chiến hữu Dương Ngọc Cư, em kết nghĩa của Lý Tống và nhà báo Du Miền đã khẩn cấp thông báo và cầu cứu quý hội đoàn tại Nam California bằng thông báo sau:

Orange County, ngày 10 tháng 09 năm 1992

THÔNG BÁO

Kính gửi:

- Toàn thể quý đồng hương
- Quý Hội Đoàn
- Quý Vị Lãnh Đạo Tinh Thần Các Tôn Giáo
- Quý Vị Lãnh Đạo Các Chính Đảng
- Quý Anh Chị Văn Nghệ Sĩ
- Các Ngành Truyền Thông

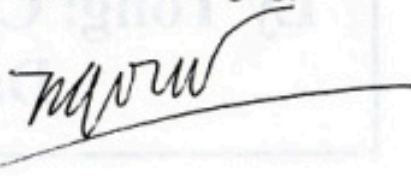
Chiến hữu Lý Tống đã trở về nước và bị bắt. Để vận động các giới chức chính quyền Hoa Kỳ và các tổ chức quốc tế kịp thời can thiệp cho chiến sĩ Lý Tống, chúng tôi, những người cùng chiến tuyến, xin mời đồng bào và quý chiến hữu đến tham dự buổi họp vào lúc 11 giờ trưa thứ Bảy 12/9/1992 tại Phòng Sinh Hoạt Đoàn Văn Nghệ Năng Mới, số 7762 Westminster Ave, thị xã Westminster.

Sự tham dự đông đủ của quý vị vô cùng cần thiết và quý báu.

Trân trọng kính mời

Chiến hữu Dương Ngọc Cư

Điện thoại liên lạc:
(714) 895-6969 (714) 531-2246

Ứng Cử Viên Hội Đồng Thành Phố Westminster

JIMMY TÔNG NGUYỄN

— Gởi thư cho Tổng Thống George Bush, yêu cầu Tổng Thống can thiệp và trả tự do cho Lý Tống một cách vô điều kiện.

— Nếu họ quyết định truy tố Lý Tống, phải được phân xử trong một phiên tòa vô tư, công bằng dành cho một công dân Hoa Kỳ.

Westminster, 10 tháng 9 năm 1992

Kính gửi: Tổng Thống Hoa Kỳ George Bush
Tòa Bạch Ốc 1600 Pennsylvania Ave,
Washington D.C. 20500
Thưa Tổng Thống,

Theo như bản tin mới nhất từ hãng thông tấn Reuters; vào ngày thứ Sáu 4/9/92, bạn tôi là ông Lý Tống, một cựu phi công chiến đấu Q.L.V.N.C.H và một cựu tù nhân chiến tranh, vừa bắt giữ và tố cáo bởi chính phủ Việt Nam về tội uy hiếp một phi cơ của hãng Hàng Không Việt Nam bay thấp trên vùng trời thành phố Hồ Chí Minh để tung truyền đơn chống đối chính quyền cộng sản, và sau đó nhảy dù ra khỏi phi cơ.

Tôi đã quen biết với Lý Tống trong nhiều năm qua khi chúng tôi sinh sống chung tại tỉnh New Orleans, Louisiana. Khi tôi đứng ra tổ chức những buổi lễ (kỷ niệm ngày Q.L.V.N.C.H) tại New Orleans để vinh danh những chiến sĩ Việt Mỹ năm 1985 và 1986, Lý Tống đã yểm trợ tôi rất nhiều trong việc tổ chức. Đến khi Lý Tống thông báo cho tôi biết ý định theo học Đại học trường New Orleans, tôi cũng đã khuyến khích anh ta thật nhiều. Lý Tống là một người cương quyết, độc lập, thông minh và can đảm. Ông ta đã tốt nghiệp đại học New Orleans về môn Khoa Học Chính Trị. Ông ta là một chiến sĩ trung kiên và là một cựu chiến sĩ V.N.C.H. Quan trọng hơn hết, ông ta là một công dân Hoa Kỳ.

Tôi khẩn cầu Tổng Thống, trên cương vị Tổng Thống Hoa Kỳ và chiếu theo hiến pháp Hoa Kỳ, xin hãy sử dụng quyền hạn và uy quyền của Ông để bảo vệ sinh mạng của Lý Tống. Ông cũng nên đòi hỏi chính quyền cộng sản Việt Nam hãy lập tức trả tự do một cách vô điều kiện cho Lý

Tổng. Nếu họ quyết định truy tố Lý Tổng, ông ta xứng đáng và phải được phân xử trong một phiên tòa vô tư, công bằng dành cho một công dân Hoa Kỳ.

Thưa Tổng Thống, Hoa Kỳ là một quốc gia vô địch về Tự Do. Chúng ta đã vận động không ngừng để chấm dứt chế độ cộng sản Đông Âu và trên toàn thế giới. Chiến tranh lạnh đã chấm dứt. Cộng sản Việt Nam không thể được miễn trừ. Họ phải thay đổi chế độ từ cộng sản đến tự do trước khi họ được công nhận bởi Hoa Kỳ và thế giới tự do. Chúng tôi sẽ tiếp tục ủng hộ Lý Tổng và sẽ dùng gương của ông như là một thí dụ điển hình trong việc chống lại bạo quyền cộng sản Việt Nam. Chính quyền cộng sản Việt Nam đang thách thức đường lối ngoại giao Hoa Kỳ và Tổng Thống không nên cho họ có cơ hội để bình thường hóa bang giao.

Tôi đang mong đợi vào sự can thiệp tức thời của Tổng Thống cho sinh mạng Lý Tổng và hãy mang ông ta về Hoa Kỳ. Tổng Thống không nên cho phép tên của bất cứ một công dân Hoa Kỳ nào được ghi thêm vào danh sách những tù nhân chiến tranh.

Xin Thượng Đế phù hộ cho Tổng Thống trên sứ mạng bảo vệ mạng sống của bạn tôi là Lý Tổng, cũng là một chiến sĩ Tự do đồng thời là một công dân Hoa Kỳ. Trân trọng kính chào.

JIMMY TÔNG NGUYỄN

Bản sao kính gửi:

- Thống Đốc **BILL CLINTON** (Arkansas)
- Nghị sĩ **JOHN SEYMOUR** (California)
- Dân biểu **ROBERT DORNAN** (California)
- Hội Ân Xá Quốc Tế (London)
- Báo chí Việt-Mỹ tại Hoa Kỳ

THỦ ĐÔ VIỆT TỊ NẠN: LẬP BAN ĐẶC NHIỆM, RA TUYÊN CÁO, TỔ CHỨC ĐÊM KHÔNG NGỦ

Phối Hợp Nhiều Hội Đoàn và Tổ Chức Đấu Tranh

Tạp chí Thời Báo: Nguyên văn truyền đơn "Thông Điệp" do Lý Tổng rải xuống Sài Gòn được nhà văn Trường Sơn Lê Xuân Nhị và Nguyễn Lập Đông cung cấp đã có mặt tại hầu hết các tổ chức cộng đồng trên thế giới.

Tại Pháp, nhà báo thi sĩ Võ Văn Ái, người tranh đấu cho nhân quyền tại Việt Nam sẽ phối hợp phát huy tinh thần Lý Tổng. Tuyên cáo. Lời kêu gọi. Đêm Không Ngủ. Tuần hành trước sứ quán Việt Cộng là một trong các kế hoạch của các cộng đồng người Việt tại Âu Châu.

Tại thành phố Lý Tổng cư ngụ, New Orleans, tiểu bang Louisiana Hoa Kỳ, đã hình thành một Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng. Các thành phố khác từ thủ đô Washinton D.C xuống các tiểu bang phía Trung Nam và Tây Bắc, các hội đoàn cũng đã hội họp và hình thành các Ủy Ban tương tự như tinh thần trên.

Thủ Đô tị nạn Orange County, California thì ứng phó với tình hình một cách nhanh nhất. Vài ngày sau khi Lý Tổng cho nổ trái bom lương tâm trên vòm trời Sài Gòn, các bạn của anh ở Little Sài Gòn đã thảo thư mời, tìm địa điểm tổ chức cuộc họp thỉnh ý các đoàn thể, tổ chức cộng đồng. Hải Quân Lê Bá Chư là địa chỉ liên lạc tạm thời. Nắng Mới cho mượn trụ sở. Mười một giờ trưa thứ Bảy 12/9/1992, nhiều nhân sĩ và đại diện cộng đồng và đoàn thể đến tham dự.

Cộng đồng VN Nam Cali đang bận công tác: Chủ Tịch Ban Chấp Hành và Chủ Tịch Lãnh Đạo đi xa. Chỉ còn cụ Nguyễn Tư Mô, Chủ Tịch Giám Sát và cụ Phạm Ngọc Hợp, Phó Chủ Tịch Giám Sát đại diện toàn quyền cho Cộng Đồng Việt Nam Nam California.

Mở đầu cuộc họp, một thân hữu của chiến sĩ Lý Tổng tường trình chi tiết chiến dịch "Trở Về Đất Mẹ" và kế hoạch được chọn để thực hiện công tác với các chi tiết chưa có báo nào đăng. Đại diện cộng đồng sau đó đã tiến tới quyết định ra một tuyên cáo và hình thành Ban Đặc Nhiệm

Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng.

Giáo sư Lê Văn Ba và cựu Dân Biểu Phạm Ngọc Hợp lãnh trách nhiệm soạn thảo bản Tuyên Cáo. Ý kiến thành lập Ban Đặc Nhiệm cũng đã được tất cả đại diện tán đồng hình thành cấp tốc và bổ túc thêm đại diện các hội đoàn. Cuộc họp sau đó đã đồng thanh tín nhiệm cụ Nguyễn Tư Mô làm Chủ tịch, Giáo sư Lê Văn Ba và cụ Phạm Ngọc Hợp đồng Phó Chủ tịch. Dương Ngọc Cư, người em kết nghĩa của Lý Tổng làm Thư Ký. Các Ủy Viên còn lại sẽ do Cụ Mô và các cụ Ba và Hợp trực tiếp tham khảo và mời tham dự.

Đại Hội cũng quyết định xúc tiến việc tổ chức Đêm Không Ngủ và giao việc liên lạc địa điểm, xin giấy phép cũng như vận động nghệ sĩ cho anh Dương Ngọc Cư đảm trách và báo cáo trực tiếp cho cụ Mô để họp các hội đoàn phối hợp tổ chức.

Sau cuộc họp khẩn cấp nói trên, nhiều hội đoàn, tổ chức cộng đồng đã tích cực hưởng ứng, gọi điện thoại đến trực tiếp để đóng góp ý kiến quý báu giúp Ban Đặc Nhiệm. Tướng Trần Văn Nhứt, ông Đoàn Thế Cường cũng tán đồng việc phát huy tinh thần Lý Tổng. Cụ Mô sẽ tổ chức các cuộc họp mở rộng để tiến hành các công tác:

— Gửi thư kêu gọi chính phủ và Quốc Hội Hoa Kỳ can thiệp cho chiến sĩ tranh đấu cho tự do, dân chủ Lý Tổng.

— Vận động các tổ chức Nhân Quyền Quốc Tế can thiệp.

Tin giờ chót: vào giờ Thời Báo lên khuôn, được biết Ban Đặc Nhiệm đã nhận được sự tham gia đông đủ của hầu hết các Hội Đoàn, sẽ phối hợp quy mô. Các cuộc họp sẽ được Giáo Sư Nguyễn Tư Mô và Cộng Đồng Việt Nam Nam Cali triệu tập. Về phía nghệ sĩ, nhiều ca nhạc sĩ cho biết sẵn sàng tham gia Đêm Không Ngủ để vinh danh tinh thần Lý Tổng sẽ được tổ chức vào tối 25/9/1992 tại Thủ Đô tị nạn. Chúng tôi sẽ loan tiếp vào số tới.

Lý Tổng:
Tiếng Sấm Thiên-An-Môn Việt Nam

Từ phải qua trái: anh Dương Ngọc Cư, nhà báo Du Miên, Cụ Phạm Ngọc Hợp, Cụ Nguyễn Tư Mô, Giáo sư Lê Văn Ba và vợ chồng Võ sư...

Giáo sư Lê Văn Ba và Cụ Nguyễn Tư Mô đang soạn thảo bản Tuyên Cáo

TUYÊN CÁO CỦA CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM NAM CALIFORNIA

ĐẠI HỘI CÁC ĐOÀN THỂ MIỀN NAM CALIFORNIA

NGÀY 12 THÁNG 9 NĂM 1992

NHẬN ĐỊNH:

CHIẾN SĨ LÝ TỔNG, CỰU SĨ QUAN QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HÒA, CỰU TÙ NHÂN CHIẾN TRANH VIỆT NAM, ĐÃ ANH DÙNG HÀNH SỬ PHƯƠNG THỨC ĐẤU TRANH TRỰC DIỆN RẢI TRUYỀN ĐƠN TRÊN THÀNH PHỐ SÀI GÒN HỒ HẢO TOÀN DÂN VÙNG LÊN LẬT ĐỔ CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN VIỆT NAM ĐỂ XÂY DỰNG MỘT CHẾ ĐỘ TỰ DO, DÂN CHỦ THỰC SỰ CHO VIỆT NAM.

SAU KHI RẢI XONG TRUYỀN ĐƠN VÀ ĐƯỢC ĐỒNG ĐÀO ĐỒNG BÀO SÀI GÒN ÀO RA ĐƯỜNG ỦNG HỘ, CHIẾN SĨ LÝ TỔNG NHẢY DÙ XUỐNG ĐẤT MẸ ĐỂ CÙNG TOÀN DÂN TỔNG NỔI DẬY VÀ CHIẾN SĨ LÝ TỔNG ĐÃ BỊ CỘNG SẢN VIỆT NAM BẮT GIAM. ĐIỀU NÀY CHỨNG TỎ CỘNG SẢN VIỆT NAM VẪN TIẾP TỤC CHỦ TRƯỞNG ĐÀN ÁP, KHỦNG BỐ PHONG TRÀO TRANH ĐẤU CỦA NHÂN DÂN, HỒNG DUY TRÌ CHẾ ĐỘ ĐỘC TÀI, ĐẢNG TRỊ.

ĐẠI HỘI ĐỒNG THANH THỈNH CẦU LIÊN HIỆP QUỐC, CÁC CƠ QUAN NHÂN QUYỀN, CÁC CHÍNH PHỦ VÀ QUỐC HỘI CÁC QUỐC GIA TÔN TRỌNG HIẾN CHƯƠNG NHÂN QUYỀN LIÊN HIỆP QUỐC CAN THIỆP MẠNH MẼ, BUỘC CỘNG SẢN VIỆT NAM PHẢI TRẢ TỰ DO CHO CHIẾN SĨ LÝ TỔNG VÀ CÁC TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ KHÁC HIỆN CÒN BỊ GIAM GIỮ.

T.M Cộng Đồng Việt Nam Nam California
Chủ Tịch Hội Đồng Giám Sát Kiểm Chủ Tịch Ban Đặc Nhiệm
Giáo Sư Nguyễn Tư Mô

Đây là Đáp ứng đầu tiên của liên hội về chuyện lý tổng

THÔNG BÁO CỦA LIÊN HỘI

Người Việt Quốc Gia Miền Bắc California về hành động đấu tranh anh hùng của chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa - Lý Tổng

Theo tin của các hãng thông tấn quốc tế và các đài BBC, VOA, Âu Châu Tự Do, Mạc Tư Khoa loan báo:

Vào ngày thứ sáu 4 tháng 9 năm 1992 vừa qua, một cựu chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa: Lý Tổng đã rải truyền đơn hô hào chống Cộng và nhảy dù xuống Sài Gòn.

Trước hành động vô cùng can đảm và mang biểu tượng đấu tranh cho tự do gây tiếng vang tại quốc nội cũng như tại hải ngoại, Liên Hội Người Việt Quốc Gia xin bày tỏ lòng cảm phục đối với một chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa - Phi Công Lý Tổng.

Liên Hội Bắc Cali đồng thời kêu gọi toàn thể đồng bào hải ngoại sẵn sàng đấu tranh để tạo áp lực đòi hỏi chiến sĩ Lý Tổng phải được xét xử công khai trong tinh thần công khai bằng tự do và dân chủ. Nhân dịp này, chúng tôi kêu gọi toàn thể đồng bào Bắc Cali tham dự buổi lễ cầu nguyện cho quê hương Việt Nam do Thượng Tọa Thích Giác Lượng tổ chức vào tối thứ sáu, ngày 11/9/1992 tại công trường Saint James, San Jose vào lúc 7 giờ tối.

Trong buổi tối này sẽ đặc biệt có phần cầu nguyện cho sự an lành của Phật Tử Lý tổng theo lời tâm nguyện cuối cùng của ông trước khi từ giả Hoa Kỳ về Việt Nam.

Chúng tôi đặc biệt kêu gọi các chiến hữu Không Quân của Phi Công Lý Tổng đến tham dự.

THÔNG BÁO CỦA LIÊN HỘI BẮC CALIFORNIA VÀ ỦY BAN TINH THẦN LÝ TỔNG

399 W. San Carlos St. San Jose CA 95110

Trước hành động vô cùng dũng cảm của ông Lý Tổng tức Lê Văn Tổng, một cựu Phi công Việt Nam Cộng Hoà, Liên Hội Bắc Cali. đã phối hợp với Hội Ái Hữu Không Quân Bắc California và các Hội đoàn để thành lập Ủy Ban phát huy tinh thần Lý Tổng.

Liên Hội và Ủy ban xin kêu gọi các hội đoàn, tổ chức và đồng bào Việt Nam hải ngoại quan tâm đến vấn đề hãy yểm trợ chúng tôi trong các lãnh vực như sau:

THỨ NHẤT: Đóng góp tin tức, ý kiến, gửi các tài liệu, hình ảnh bài báo và tài liệu liên quan về địa chỉ của Ủy ban.

THỨ HAI: Xin kêu gọi quý vị luật gia Việt Nam, nhất là quý vị hiện hành nghề tại Hoa Kỳ đóng góp với chúng tôi ngõ hầu nghiên cứu vấn đề trên khía cạnh pháp lý.

THỨ BA: Đặc biệt kêu gọi quý vị có mặt trên chuyến bay lịch sử hiện đã trở lại Hoa Kỳ xin liên lạc gấp với chúng tôi.

THỨ TƯ: Ủy ban hiện nay không chú trọng đóng góp tài chánh, tuy nhiên rất hoan nghênh nếu quý vị mạnh thường quân tuyên hứa sẽ đóng góp và cho biết số tiền dự trù. Sau này khi cần thiết lập quỹ pháp lý chúng tôi sẽ thông báo đến quý vị sau.

THỨ NĂM: Mặc dù chiến sĩ Lý Tổng đã bày tỏ ý chí hy sinh mãnh liệt, nhưng với Ủy ban, chúng tôi quyết định sẽ hoạt động rất thận trọng để một mặt phát huy tinh thần Lý Tổng và mặt khác nhằm bảo vệ tối đa cho sự an toàn của một người hiện đã trở thành một biểu tượng anh hùng của chúng ta.

LIÊN HỘI BẮC CALI VÀ ỦY BAN LÝ TỔNG

TEL: (408) 971 - 7861 FAX: (408) 971-7882

LIÊN HỘI NGƯỜI VIỆT QUỐC GIA MIỀN BẮC TIỂU BANG CALIFORNIA VÀ ỦY BAN TINH THẦN LÝ TỔNG SAN JOSE

Kính gửi: - Tổng Thống Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ

- Thủ Tướng Gia Nã Đại
- Thủ Tướng Anh Quốc
- Thủ Tướng Úc Đại Lợi
- Thủ Tướng Pháp
- Ông Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc
- Ông Chủ Tịch Hạ Nghị Viện Hoa Kỳ
- Ông Chủ Tịch Tổ Chức Quốc Tế Nhân Quyền
- Ông Chủ Tịch Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế

Thưa quý vị,

Ngày thứ Sáu 04 tháng 09 năm 1992 vừa qua, ông Lý Tổng tức Lê Văn Tổng, một cựu Sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà cư ngụ tại Hoa Kỳ đã áp lực phi hành đoàn trên chuyến bay về Việt Nam để giải truyền đơn phản đối chế độ độc tài Cộng sản. Sau đó ông đã nhảy dù xuống thành phố Sài Gòn và đã bị nhà cầm quyền Việt Nam bắt giữ.

Chúng tôi đại diện cho cộng đồng Việt Nam miền Bắc tiểu bang California xin đặc biệt kính xin quý vị vui lòng lưu tâm đến trường hợp kể trên. Xin dùng ảnh hưởng của quý vị can thiệp với nhà cầm quyền Hà Nội tôn trọng nhân quyền trong việc giam cầm và đối xử với chiến sĩ Lý Tổng.

Chúng tôi xin quý vị vui lòng chuyển lời yêu cầu của chúng tôi đến Thủ Tướng chính phủ Việt Nam để đòi hỏi cho ông Lý Tổng được xét xử công khai và công bằng theo đúng công pháp quốc tế.

Chúng tôi thỉnh cầu ông Chủ Tịch tổ chức Quốc Tế Nhân Quyền và Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế can thiệp để lập một phái đoàn thăm viếng ông Lý Tổng.

Chúng tôi đặc biệt thỉnh cầu ông Chủ Tịch Hạ Nghị Viện và Tổng Thống Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ can thiệp để theo dõi và bảo vệ cho Lý Tổng được xét xử công minh.

(TẾP 132.)

ỦY BAN ĐẶC NHIỆM PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỔNG ĐƯỢC THÀNH LẬP TẠI SAN JOSE

SAN JOSE (THỜI BÁO) - Vào lúc 8 giờ tối ngày 16-9-1992 các Hội Đoàn Bắc California do lời mời của Liên Hội đã hội họp tại Hội Quán Việt Nam và thành lập xong một ủy ban đặc nhiệm Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng. Các thành viên của Hội Đoàn có mặt đã tình nguyện tham dự vào ủy ban gồm có: 1. Hội Ái Hữu Không Quân, 2. Hội Quán Việt Nam San Jose, 3. Đoàn Thanh Niên Phục Hưng San Jose, 4. Hội Văn Nghệ Sĩ Việt Nam Tự Do, 5. Tổ Chức Vận Động Yểm Trợ Dân Chủ Tự Do Cho Việt Nam, 6. Liên Minh Toàn Dân Việt Nam Quốc Gia, 7. Hội Ái Hữu Thủy Quân Lục Chiến, 8. Hội Ái Hữu Biệt Động Quân, 9. Gia Đình Mũ Đỏ, 10. Hội Phụ Nữ Việt Nam Hải Ngoại, 11. Hội Đèn Hùng Hải Ngoại, 12. Hội Người Việt Cao Niên Vùng Vịnh Cựu Kim Sơn, 13. Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam, 14. Tổ Chức Yểm Trợ Thuyền Nhân Tỵ Nạn, 15. Trung Tâm VIVO, 16. Trung Tâm Văn Bút Bắc California, 17. Ủy Ban Bảo Vệ Phật Tử và Nhân Quyền v.v. ... Cùng với sự hiện diện của rất nhiều chiến sĩ Không Quân.

Ủy Ban dự trù sẽ tiếp tục hội họp khai triển các công tác sau đây. Phối hợp với các hoạt động chung nhắc nhở đồng bào về câu chuyện và tinh thần Lý Tổng qua phương tiện truyền thông.

Anh em Không Quân sẽ cung cấp tin tức và hình ảnh của Lý Tổng cho báo chí.

Gây quỹ pháp lý để chuẩn bị trong trường hợp cần thiết.

Chuẩn bị bản tài liệu về Lý Tổng bằng Anh Ngữ cho giới trẻ và thân hữu truyền thông Hoa Kỳ.

Soạn và gửi các kháng thư và thỉnh nguyện thư đến các giới chức hữu trách quốc tế để can thiệp về trường hợp của Lý Tổng.

Kêu gọi đồng bào nếu có ý kiến hay tài liệu gửi về cho ủy ban đặc nhiệm: 399 W. San Carlos, San Jose, CA 95110 - Tel: (408) 971-7861

Họp khẩn cấp để thành lập U.B.P.H.T.T.L.T. ngày 16-9-1992

25-9-1992, U.B.P.H.T.T.L.T. đúc kết và dự trù hoạt động trong tương lai.

Chúng tôi ước mong sẽ nhận được các tin tức của quý vị cho biết kết quả về thỉnh nguyện này.

Trân trọng kính thư.

Liên Hội Bắc Cali. và Ủy Ban Tinh Thần Lý Tống

○ ○ ○

HOẠT ĐỘNG CỦA ỦY BAN LÝ TỐNG BẮC CALIFORNIA

SAN JOSE (TIN BIẾN) - Ủy ban phát huy tinh thần Lý Tống miền Bắc California đã họp chính thức lần đầu vào ngày thứ tư 23-09-1992 vừa qua với hơn 20 thành viên tham dự. Đây là một sự hợp tác đặc biệt giữa Liên Hội Bắc California và Hội Ái Hữu Không Quân tại địa phương. Ủy ban đã soạn thảo các văn thư gửi cho các vị nguyên thủ quốc gia Hoa Kỳ và các nước Tây Âu, ông Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc và các tổ chức nhân quyền quốc tế, hội Hồng Thập Tự v.v. ... để yêu cầu can thiệp cho thăm nuôi và theo dõi về việc chính quyền Hà Nội hiện giam cầm phi công Lý Tống. Ủy ban cũng đã phát hành một thông cáo gồm các điểm kêu gọi đồng bào cung cấp các tài liệu liên quan và đặc biệt cần liên lạc với đồng hương có mặt trên chuyến phi cơ lịch sử hiện đã từ Việt Nam trở lại Hoa Kỳ.

Ủy ban cũng đã kêu gọi sự tiếp tay của các luật gia Việt Nam ngỗ hầu nghiên cứu trên phương diện pháp lý để sẵn sàng khi hoàn cảnh cần đến.

Mặt khác Liên Hội Bắc California cũng đã vận động với nhật báo San Jose để đem đến kết quả là một bài báo trên trang nhất về câu chuyện Lý Tống đã được đăng tải trong tuần lễ vừa qua. Sau đây là các dự trù tương lai của Ủy ban Lý Tống Bắc California.

1. Sẽ liên lạc phối hợp với các Ủy ban tại các địa phương khác để trao đổi tài liệu và phối hợp hoạt động.

2. Tổ chức một buổi họp mặt để phát huy tinh thần Lý Tống với sự tham dự của các thân hữu của ông Lê Văn Tống từ tiểu bang New Orleans qua, cũng như các chiến hữu khác của Lý Tống từ miền Nam California.

3. Trong ngày họp mặt kể trên Hội Không Quân sẽ tập trung tài liệu để phát hành một tuyển tập tài liệu liên quan đến Lý Tống gồm các hình ảnh từ trước đến nay.

4. Lập các phái đoàn đến thăm các Dân Biểu và Thượng Nghị Sĩ Hoa Kỳ để yêu cầu can thiệp cho Ủy ban được gởi quà, tổ chức thăm nuôi và chuẩn bị yểm trợ pháp lý cho chiến sĩ Lý Tống.

5. Ủy ban sẽ họp những phiên thường lệ mỗi tháng một lần và các phiên đặc biệt để xúc tiến các công tác dự trù.

6. Văn Phòng Ủy Ban đặt tại số 422 Park Ave., San Jose, CA 95110
Tel: (408) 971-7861. Fax: (408) 971-7882

7. Đặc biệt hiện nay Ủy ban có cuốn ghi âm gốc do đài BBC gửi đến với nguyên văn 2 bản tin loan báo về tin cựu phi công Lý Tống nhảy dù xuống Sài Gòn. Quý vị nào muốn có cuốn tape kể trên xin gửi thư kèm \$10 bưu tín và sở phí về cho địa chỉ kể trên.

Chi phiếu đề cho Phạm Thành Quới thủ quỹ của Ủy ban.

THÔNG BÁO CỦA ỦY BAN TÌNH THẦN LÝ TỔNG SAN JOSE THI PHÁT HUY SÁNG KIẾN

Nhằm mục đích giúp cho Ủy Ban Phát Huy và Duy Trì Tình Thần Lý Tổng, chúng tôi xin công bố một cuộc thi viết về các sáng kiến liên quan đến hoạt động của ủy Ban. Sau đây là điều lệ:

1. Tất cả mọi người đều được phép tham dự.
2. Xin viết và gửi về một bản "Đề nghị hoạt động của Ủy Ban Lý Tổng"
3. Mỗi người chỉ được gửi một bản đề nghị đính kèm địa chỉ, tên thật và điện thoại.
4. Bản văn viết bằng Việt ngữ, gồm 2 trang đánh máy
5. Nội dung gồm các điểm đề nghị ủy ban hoạt động nhằm mục đích bảo đảm sự an toàn cho Lý Tổng tại quốc nội và phát huy được tinh thần Lý Tổng ở trong cũng như ngoài nước.
6. Các đề nghị phải thực tiễn và được coi là có thể thi hành được với hoàn cảnh của Ủy ban "gồm" những người như mọi người đang tình nguyện hoạt động. Tác giả phải viết những đề nghị mà chính mình có thể làm được.
7. Các bản được lựa chọn sẽ do ủy ban công bố trên báo chí.
8. Bản đề nghị được nhiều điểm nhất sẽ được trao giải thưởng danh dự kèm theo một ngân phiếu \$200.00 Mỹ Kim.
9. Xin gửi về Ủy Ban Tình Thần Lý Tổng, 399 W. San Carlos, San Jose, CA 95110. Gửi về trước ngày 30-11-1992.
10. Kết quả sẽ dành cho ủy Ban tùy nghi áp dụng trong phạm vi khả thi. Và công bố trước ngày 12-12-1992 để ghi nhớ 100 ngày Lý Tổng nhảy dù xuống Sài Gòn.

Ghi chú: Nếu cần có thể liên lạc trước về ủy Ban để biết rõ về những công việc Ủy ban đã và đang làm.

ỦY BAN QUỐC TẾ YẾM TRỢ VIỆT NAM TỰ DO ĐÃ CAN THIỆP CHO LÝ TỔNG

Nguyễn Lệ My ghi

Ottawa (nlm) - Một phái đoàn đại diện Cộng đồng người Việt Quốc Gia vùng Montréal gồm các ông Dương Văn Thụy, Chủ tịch; Bà Bác Sĩ Lâm Thu Vân, ông Trần Cao Thắng và Hội Cựu Quân Nhân Quân Lực V.N.C.H. tại Canada gồm ông Trần Văn Thanh, ông Trương Minh Trí và cô Trương Anh Đào, đã phối hợp chặt chẽ với các ông Leon Nguyễn Văn Bảy (Chủ tịch), ông Lý Phước Minh (Tổng thư ký) của phong trào tham gia Ủy Ban Quốc Tế Yểm Trợ Việt Nam Tự Do tại Ottawa và cô Ngô Thùy Vân, Điều hợp viên của văn phòng U.B.Q.T.Y.T. V.N.T.D. tại Canada ... đã đến Quốc Hội Canada vào lúc 3:30 giờ ngày 2 tháng 10 năm 1992 để yêu cầu chính phủ Canada can thiệp đòi Cộng Sản Việt Nam phải bảo đảm mạng sống cho Lý Tổng.

Tại Quốc Hội Canada, ông Ngô Thanh Hải, Trưởng ban Điều Hợp U.B.Q.T.Y.T.V.N.T.D. (Canada), ông Dân Biểu David Kilgour, Chủ Tịch U.B.Q.T.Y.T.V.N.T.D. Khu bộ Canada. Ông Dân Biểu Mac Harb, Ủy viên Danh Dự và Ông Emery Huszka, đại diện của Dân Biểu Rex Crawford, Ủy viên Danh Dự U.B.Q.T.Y.T.N.Q.V.N.T.D. Khu bộ Canada đã tiếp đón phái đoàn Việt Nam. Thay mặt cho phái đoàn Việt Nam, bà Bác Sĩ Lâm Thu Vân đã đưa những bằng chứng để minh xác việc làm của Lý Tổng phát xuất từ lòng yêu nước, tranh đấu cho Tự Do và Nhân Quyền thì không thể gán ghép cho tội cướp phi cơ như Cộng Sản Việt Nam đã đưa ra.

Phái đoàn Việt Nam tại Canada đã yêu cầu U.B.Q.T.Y.T.V.N.T.D. can thiệp với chính phủ Canada đặt vấn đề với Cộng Sản Việt Nam về trường hợp Lý Tổng như sau:

1/ Nhanh chóng đưa Lý Tổng ra xét xử trước công luận quốc tế. Lý Tổng được quyền chọn luật sư quốc tế. Việc xét xử phải công minh dưới sự giám sát của U.B.Q.T.Y.T.V.N.T.D..

2/ Đối xử với Lý Tống như một tù nhân chính trị, không được đánh đập, tra khảo hay có những hành động vô nhân đạo đối với tù nhân.

3/ Phải bảo đảm an toàn tánh mạng của Lý Tống.

Quý vị Dân Biểu thuộc U.B.Q.T.Y.T.V.N.T.D. đã hứa sẽ đệ trình những đề nghị trên đến chính phủ Canada. Sau đó, phái đoàn đã được ông Dân Biểu David Kilgour và ông Ngô Thanh Hải hướng dẫn đến Bộ Ngoại Giao Canada. Ở đây, phái đoàn đã được ông Leslie James, nhân viên cao cấp của Bộ Ngoại Giao Canada và cô Dianne McGuire, Đặc trách Á Châu Sự Vụ tiếp kiến.

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

reformed by Le Tung Chau

HERO'S VIGIL

Several hundred Vietnamese will hold an all-night vigil in Garden Grove tonight to honor one of their war heroes, who is now back in prison in Vietnam. Ly Tong who had escaped from a Vietnam prison camp in 1980, shocked his admirers two weeks ago when he hijacked a plane to drop anti-communist literature over Ho Chi Minh City, then parachuted to a certain capture.... "It was like he has accepted death," say organizer Chau Tue Phung. "Now we have to honor that spirit."

(Orange County Newswatch,
Los Angeles Time Friday, 25/9/1992)

ORANGE COUNTY

Los Angeles Times

FRIDAY, SEPTEMBER 25, 1992

ORANGE COUNTY NEWSWATCH

HERO'S VIGIL: Several hundred Vietnamese will hold an all-night vigil in Garden Grove tonight to honor one of their war heroes, who is now back in prison in Vietnam. Ly Tong, who had escaped from a Vietnam prison camp in 1980, shocked his admirers two weeks ago when he hijacked a plane to drop anti-communist literature over Ho Chi Minh City, then parachuted to certain capture. . . . "It was like he has accepted death," says organizer Chau Tue Phung. "Now we have to honor that spirit."

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

**Hội Quán Lạc Hồng
Của Hải Quân Nguyễn Văn Diễm Đông Ngựet**

**ĐÊM KHÔNG NGỦ CHO LÝ TỔNG
bừng bừng khí thế phát huy lòng yêu nước.**

Trần Lư Nguyên Khanh

Thứ Sáu ngày 4/9/1992, trong ánh nắng chiều còn vương lại trên bầu trời trong xanh, hàng vạn ánh sao lấp lánh - 50.000 tờ truyền đơn - tung bay trên thành phố Sài Gòn và hình ảnh chiến sĩ "Ó Đen" - anh hùng Lý Tổng - đã thật sự trở về trong cánh dù rộng mở, thấp sáng ngọn lửa đấu tranh với tiếng gọi thiêng liêng của Tổ Quốc trên mảnh đất thân yêu, trong chế độ độc tài cộng sản.

"Tổ Quốc đã truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân..."

Chiến sĩ Lý Tổng đã tiếp nối truyền thống đấu tranh oai hùng, dũng cảm của những vị anh hùng dân tộc, những chiếc sĩ quốc gia đã xả thân vì tiền đồ dân tộc.

Các hãng thông tấn quốc tế AFP, AP, Reuters; đài phát thanh VOA, BBC, RFI ở Pháp và VOF tại Mạc Tư Khoatrong ngày thứ Bảy và Chủ Nhật 5 và 6/9/1992 đã kịp thời loan tin, phổ biến trên toàn thế giới.

Hàng triệu trái tim chân chính trong nước và hải ngoại vô cùng cảm phục và xúc động trước tin người anh hùng Lý Tổng thêm một lần nữa dấn thân trong ngục tù cộng sản.

Để đáp lại hành động cao cả của người trai thế hệ, để tiếp nối và phát huy tiếng gọi thiêng liêng của Tổ Quốc đã được hành sử bởi người chiến sĩ quốc gia Lý Tổng, ngày 12/9/1992 tại hội quán Năng Mới đại diện cộng đồng, nhân sĩ, hội đoàn tham dự buổi họp đầu tiên để nhận lãnh công tác đặc biệt: phát huy tinh thần Lý Tổng.

Chiều Chủ Nhật 20/9/1992, đại diện cộng đồng và nhiều đoàn thể, tổ chức được triệu tập để thành lập Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng. Đại hội bầu nữ luật sư Phùng Tuệ Châu vào nhiệm vụ Trưởng Ban. Ủy Ban quyết định chọn đêm thứ Sáu 25/9/1992 làm Đêm Không Ngủ, phát

huy tinh thần Lý Tổng.

Tối thứ Tư 23/9/1992, Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng soạn thảo bản tuyên cáo, chương trình nhằm phát động phong trào, dấy lên ngọn lửa Lý Tổng thấp sáng trong tâm hồn người Việt lưu vong. Hội Quán Lạc Hồng đêm 25/9/1992. Trong bầu không khí trang nghiêm và ấm cúng, sự hiện diện hầu hết đại diện cộng đồng, tôn giáo, tổ chức, đoàn thể anh chị em thanh niên, sinh viên, học sinh, báo chí, văn nghệ sĩ và những tâm hồn yêu nước đến tham dự, hội trường đông nghẹt, bên ngoài được vây kín tạo thêm "lửa" và niềm tin trong đêm phát huy tinh thần Lý Tổng.

Luật sư Phùng Tuệ Châu đọc diễn văn khai mạc ngắn gọn, đanh thép, quyết liệt. Anh Đặng Giang Sơn sơ lược hoạt động của Lý Tổng và anh Phạm Ngọc Lân đọc Tuyên Cáo mà Lý Tổng đã rải 50.000 tờ xuống thủ đô Sài Gòn ngày 4/9/1992.

Phần phát biểu cảm tưởng được đóng góp đông đủ của nhiều nhân sĩ: - Anh Trần Văn Thức đại diện cộng đồng VN miền Nam Cali. - Bác sĩ Đoàn Yến chủ tịch Tù Nhân Chính Trị Nam Cali. - Ký giả Duy Sinh, chủ tịch Hiệp Hội Báo Chí và Truyền Thông Việt Ngữ.

- Giáo Sư Nguyễn Cao Hách, chủ tịch Hội Luật Gia Việt Nam. - Giáo Sư Lưu Trung Khảo, chủ tịch Hội Giáo Chức - Giáo Sư Nguyễn Văn Giàu, Phó Hội Trưởng Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo Nam Cali.

- Luật Sư Phạm Nam Sách - Anh Dương Ngọc Cư, người em kết nghĩa của Lý Tổng.

Luật sư Phùng Tuệ Châu đọc bản Tuyên Cáo số 01 của Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng. Tuyên cáo được toàn thể hội trường tán thành và đồng ký tên để gửi đến chính phủ Hoa Kỳ và các giới chức, cơ quan, tổ chức có thẩm quyền.

Đặc biệt trong Đêm Không Ngủ, anh chị em văn nghệ sĩ đã tình nguyện tham gia với những nhạc phẩm nói lên tình quê hương dân tộc, tình chiến hữu, nghĩa đồng bào...rực lửa đấu tranh để thân tặng người anh hùng Lý Tổng, chan hòa cùng những tâm hồn yêu nước đến tham dự để thấp lên ngọn lửa hồng giữa thủ đô tị nạn.

Ban nhạc the Moon Flower của nhạc sĩ Nguyễn Văn Cang cùng với các ca sĩ Diệu Hoàng, Kim Tuyến, Linda Trang Đài, Diễm Hương, Mai Ngọc Khánh, Tố Uyên, Ngọc Dung, Việt Hùng, Việt Dzũng, Quốc

Tuấn...đặc biệt Hùng Cường với nhạc phẩm “Thương Hùng Ca Lý Tống” do anh vừa sáng tác và trình bày. Và mặc dù trời đã rất khuya, nhưng nhạc sĩ Trầm Tử Thiêng, ca sĩ Carol Kim, Bích Ngọc cũng đến tham gia Đêm Không Ngủ khiến không khí sinh động, hào hứng cho đến khi chấm dứt.

Nhiều bài thơ viết về Lý Tống được đọc, diễn ngâm..., nhà thơ Cao My Nhân từ Los Angeles nhiệt tình đóng góp với nhiều bài thơ thật xúc cảm.

Những mẫu chuyện về cuộc sống Lý Tống đã được đàn anh, chiến hữu kể lại để biết đồng bào biết thêm về cá tính, lòng dũng cảm và nhất là tình yêu nước của người con trai mang tên Lý Tống. Qua lời kể của các anh Huỳnh Đức Cửu, Trần Văn Thức và Jimmy Tòng người ta thấy hành động hôm nay của Lý Tống được hình thành với chuỗi thời gian lâu dài ngay từ khi anh bước chân trên vùng đất tạm dung Hoa Kỳ.

Hai lá thư cuối cùng của Lý Tống viết từ Bangkok ngày 29/8 và 3/9/1992 thể hiện lòng dũng cảm, can trường của một chiến sĩ quốc gia nói lên ý chí của một Kinh Kha thời đại để hành sử sự mạng cao cả của người con nước Việt thân thương trước sự thống trị của bạo quyền cộng sản.

Anh Trần Duy Mỹ, cựu tù nhân chính trị, một huynh trưởng Hướng Đạo, một chiến hữu có nhiều thành tích đấu tranh từ San Diego đảm nhận phần điều hợp chương trình mạch lạc, cứng rắn, trong vòng kiểm soát của ban tổ chức.

Trong một thời gian ngắn ngủi có mấy ngày, với thiện chí và nhiệt tình của những tâm hồn thiện nguyện trong Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống đã tổ chức thành công Đêm Không Ngủ phát huy tinh thần Lý Tống.

Đây mới là khởi điểm. Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống tránh mọi hình thức quyền góp tiền bạc hoặc gây quỹ, vì không có nhu cầu nào cần có sự quyền góp này. (Đây là điểm son đáng được ghi nhận vì các chi phí nhỏ như in truyền đơn, dọn dẹp hội trường, tem thư, Fax, nước uống v.v.. đã được một số chiến hữu có lòng như LBC, THP, NVD, ĐHD...bỏ ra không điều kiện, kể cả lời cảm ơn đăng báo nữa. Và nghe đâu về phần pháp lý luật sư Đoàn Văn Tiên đã có nhả ý tình nguyện về nước biện hộ cho Lý Tống nếu cần, mọi chi phí do chính luật sư Tiên tự lo liệu. - Tòa

soạn ghi chú.)

Kinh nghiệm cho thấy, CSVN không dám thiêu đốt, thân xác chiến sĩ Lý Tống, bằng thủ đoạn điều ngoa, xảo quyết, CSVN tìm cách câu kết với phần tử hoạt đầu để dựng đứng nhiều mảnh lời nhằm “thiêu đốt” uy tín người chiến sĩ quốc gia. Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống đã báo động và cùng nhau đối phó.

Thời gian qua, báo chí đã phản ánh sự thật về sứ mạng trở về đất mẹ của chiến sĩ Lý Tống. Tuy nhiên, “có nhiều lý do” để người ta bóp méo hành động anh hùng của Lý Tống. Ngoài ra sự đổ kỵ, ganh ghét cá nhân, mặc cảm tự ti, hèn hạ của những con nhái nằm trong vũng nước cạn nơi đáy giếng...còn có những tổ chức chính trị xôi thịt, mưu cầu bắt tay chia chác chút bổng lộc cận bã với chế độ Hà Nội. Cuối cùng là các tổ chức ngoại vận của CSVN... Bọn cán bộ ngoại vận này của Hà Nội hầu hết thuộc thành phần quốc gia cũ bị bọn cộng sản ở hải ngoại, đang tung ra một chiến dịch bóp méo và bôi bẩn cá nhân cũng như hành động đấu tranh anh hùng của Lý Tống...(Trích Quan Điểm của tuần báo Tiếng Chuông).

Đêm đã về khuya, trước khi chia tay, hội trường cùng đứng lên hát Việt Nam Việt Nam và hô to nhiều khẩu hiệu rực lửa đấu tranh.

(Trích Tạp Chí Thời Báo, số 64 ngày 09/10/1992)

Luật sư Phùng Tuệ Châu
trưởng ban Phát Huy Tinh
Thần Lý Tổng đọc diễn văn
khai mạc đêm không ngủ

Anh Đặng Giang Sơn, chủ tịch
Lực Lượng Dân Quân Tranh
Đấu, đọc sơ lược hoạt động của
chiến sĩ Lý Tổng

Ca sĩ Diệu Hoàng đọc đáo
trong ca khúc đấu tranh

Linda Trang Đài và nữ luật sư
Phùng Tuệ Châu

Ca sĩ Kim Tuyến xa xôi cũng
đến với đêm Lý Tổng

Hùng Cường đang hát bài do
anh sáng tác tặng Lý Tổng

GS Nguyễn Cao Hách, vị thầy yêu kính của trường Luật

Ký giả Duy Sinh "tận diệt bọn đón gió trở cờ, phản động".

LS Phạm Nam Sách phát biểu cảm tưởng về Lý Tổng

Anh Tư Việt Hùng hát 1 bài vọng cổ nhớ quê hương...

Ba má tham dự đêm không ngủ nhưng con còn nhỏ, con cứ ngủ rồi một mai nôi chí cha anh tiếp tục con đường yêu nước.

GS Nguyễn Văn Giàu đại diện PGHH ca ngợi Lý Tổng

Carol Kim tối khuya nhưng vẫn tới với anh em bằng hữu

Linda Trang Đài: "Em đến đây không phải để hát mà để tuyên xưng tinh thần yêu nước VN của anh Lý Tổng..."

Ca sĩ á hậu Ngọc Dung hết lòng ủng hộ Lý Tổng

Anh Dương Ngọc Cư em kết nghĩa của Lý Tổng.

Anh Nguyễn Đức Cửu, "thầy" của Lý Tổng đang tâm sự

Mai Ngọc Khánh góp tiếng hát cùng đêm Lý Tổng

Việt Dzũng hát trong khi Cang Moon Flower đàn. Sáng sớm phải đi show San Jose nhưng Cang đã ở với anh em tới tờ mờ sáng...

Tuổi già tóc có bạc phơ nhưng lòng yêu nước vẫn sờ sờ còn... đư

KQ Lý Hạnh xúc động trước Tin Lý Tống bị bắt

Hai Biệt Động Quân Đặng Giang Sơn và Đặng Văn Thạnh trong đêm không ngủ phát huy tinh thần Lý Tống. Tinh thần BĐQ Đặng Văn Thạnh lên thật cao, chính anh kể nhiều biểu ngữ, cung cấp nhiều tin tức, báo chí nói về hành động anh hùng yêu nước của 1 chàng trai Việt Nam có tên là Lý Tống.

Thiếu tá Cao My Nhân ngâm thơ và "kê" nhẹ 1 vài người...

Nhà thơ Nguyễn Hữu Bào sáng tác tại chỗ về Lý Tổng

Anh Trần Duy Mỹ điều khiển chương trình rất sít sao

CHÀO MỪNG TÂN CÔNG DÂN MỸ, THẨM PHÁN TRẦN THỊ MINH TÂM KÊU GỌI

Mọi Người Cầu Nguyện Cho Lý Tổng Và Các Tù Nhân Chính Trị VN

Houston, TX - Trong buổi lễ tuyên thệ 749 người di dân để gia nhập quốc tịch Mỹ vào ngày 18-9-1992, Luật sư Trần Thị Minh Tâm được mời đọc diễn văn để chào mừng những công dân mới của Hoa Kỳ, đã xin tất cả những người hiện diện cầu nguyện cho những tù nhân chính trị tại Việt Nam như Bác Sĩ Nguyễn Đan Quế, Giáo Sư Đoàn Viết Hoạt và Cựu Trung Úy Lý Tổng, một cựu sĩ quan không quân, người vừa thả cả trăm ngàn tờ truyền đơn và nhảy dù xuống Saigon, Việt Nam cách đây hai tuần.

Mở đầu bài diễn văn Luật Sư Trần nói: "Tôi xin thú nhận rằng sống trên đất nước này với bao nhiêu tiện nghi vật chất, có những lúc tôi đã quên là tôi đã được may mắn như thế nào. Lắm lúc có một việc gì không được như ý, tôi đã bắt đầu than vãn và quên rằng 17 năm trước đây khi tôi ngồi trên một chiếc thuyền con lênh đênh trên biển cả, điều duy nhất mà tôi mơ ước trong lúc ấy là tự do. Đã bao lần tôi quên bằng đi là đã có bao nhiêu người chỉ mong ước được như tôi: được hít thở không khí tự do trên một đất nước thanh bình."

Nói về sự sụp đổ của chế độ cộng sản, Luật sư Trần cho rằng: "Trong những năm vừa qua, chúng ta đã chứng kiến sự sụp đổ của cộng sản Đông Âu và sự tan vỡ của khối Xô Viết, tuy nhiên, chúng ta vẫn còn nhiều việc trước mắt phải làm. Hiện tại vẫn còn hàng triệu người đang sống ở những nơi mà nhân quyền không hiện hữu. Là những công dân mới của Hoa Kỳ, xin quý vị hãy tiếp tục, bằng một cách gián tiếp hay trực tiếp, giúp đỡ trong việc phổ biến thể chế dân chủ. Đó là một thể chế mà những người đã sáng lập ra quốc gia này đã chiến đấu một cách anh dũng để bảo vệ hơn 200 năm trước đây. Vì lý do đó, trong dịp vui mừng ngày trọng đại hôm nay của quý vị, xin hãy cho tôi một đặc ân. Xin hãy cho tôi được nhắc tới những tù nhân chiến tranh và chính trị hiện đang bị giam cầm ở những ngục tù trên khắp thế giới. Chúng ta hãy cầu nguyện cho họ: những tù nhân chiến tranh hoặc những tù nhân chính trị mà quý vị đã quen biết mà chúng tôi không được quen biết. Xin hãy cùng với chúng tôi cầu nguyện cho những tù nhân chiến tranh hoặc những tù nhân chính trị, những người mà chúng tôi quen biết mà quý vị chưa hề được gặp gỡ.

Đặc biệt hơn xin hãy cùng với chúng tôi lên tiếng kêu gọi cho tự do

cũng như xin hãy giúp lời cầu nguyện cho những tù nhân chiến tranh và chính trị hiện đang bị giam giữ tại Việt Nam, ví dụ như Bác sĩ Nguyễn Đan Quế, Giáo sư Đoàn Viết Hoạt, và Cựu Trung Úy phi công Lý Tổng và hàng bao nhiêu người khác. Họ là những người can đảm đứng lên đòi hỏi nhân quyền, tự do, và dân chủ cho nhân dân. Họ đã can đảm đòi hỏi những quyền căn bản mà dân chúng trong một quốc gia văn minh nào cũng được thừa hưởng: đó là quyền tự do ngôn luận, quyền được chọn lựa và hành xử theo những khuynh hướng chính trị mà mỗi cá nhân chọn lựa, và trên hết là quyền tự do tôn giáo.”

Cất nghĩa lý do tại sao bà đã mang không khí u buồn vào buổi lễ, LS Trần xin lỗi cử tọa và bảo rằng: “Tôi xin quý vị hãy cùng tôi, trong lúc cảm ơn Thượng Đế đã đãi ngộ chúng ta, hãy nghĩ đến những người bất hạnh, những người anh hùng ở các trại tập trung Việt Nam và các nơi khác, những người đã sẵn sàng mang sinh mạng của họ để thắp sáng lên ngọn đuốc tự do dân chủ cho cả thế giới.”

(Trích tuần báo Việt Nam Tự Do số 579, 24/9/1992)

Những ngày trước
khi đi.

KHẮP NƠI TIẾP TỤC PHÁT HUY TINH THẦN VÀ CẦU AN CHO LÝ TỔNG

Trước hành động anh hùng quả cảm của chiến sĩ Lý Tổng, cộng đồng Việt Nam tại Hoa Kỳ đã liên tục tổ chức những Đêm Không Ngủ, Ngày Vinh Danh tinh thần bất khuất của chiến sĩ Lý Tổng để tiếp tục thắp sáng ngọn đuốc Lý Tổng.

Tại Chicago, tiểu bang Illinois, hôm 18/10/92 hội cựu chiến sĩ VNCH đã tổ chức lễ vinh danh chiến sĩ Lý Tổng tại Hội Người Việt Chicago với sự tham dự của trên 300 đồng bào và đại diện các đoàn thể đấu tranh, các tổ chức chính trị, hội ái hữu và đại diện các tôn giáo...

Sau những nghi thức thường lệ, anh Võ Tuấn Kiệt, trưởng ban tổ chức đã tường trình về cuộc đời chiến sĩ Lý Tổng. Tiếp theo đó là phần phát biểu cảm tưởng của đại diện các tôn giáo, đoàn thể đấu tranh và thân hào nhân sĩ.

Trong không khí bồi hồi xúc động trước hào khí xả thân của đứa con xa lìa tổ quốc nhưng vẫn nhấm nháp từng ngày để trở về thắp sáng ngọn lửa nhân quyền tại Việt Nam, cả hội trường đều yên lặng đứng dậy cầu nguyện an lành cho chiến sĩ Lý Tổng.

Tại San José, Bắc California, Hội Ái Hữu Không Quân Việt Nam Bắc Cali và Liên Hội Người Việt Quốc Gia miền Bắc Cali đã tổ chức Đêm Lý Tổng vào lúc 6 giờ chiều ngày thứ Sáu 6/11/92 tại nhà hàng Flourising Garden với sự tham dự đông đảo quý vị thân hào nhân sĩ, đại diện các hội Nhảy Dù, Thủy Quân Lục Chiến, Biệt Động Quân và các tổ chức đấu tranh, đoàn thể chính trị tại địa phương.

Đặc biệt trong Đêm Lý Tổng còn có sự hiện diện của các phái đoàn Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng vùng Fresno và Oakland, anh Dương Ngọc Cư đại diện Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng Nam California và Ban Pháp Lý Yểm Trợ chiến sĩ Lý Tổng California gồm luật sư Đoàn Văn Tiên, Nguyễn Căn, Nguyễn Hữu Thụy. Ngoài ra còn có sự tham dự của luật sư Phạm Nam Sách đến từ San Diego và luật sư Nguyễn Hữu Thống, đại diện Ban Pháp Lý vùng Bắc Cali.

Đêm Lý Tổng diễn ra thật ấm cúng, thân mật và bùng bùng khí thế với phần trình diễn văn nghệ đấu tranh thật độc đáo cùng với lời phát biểu giữ vững niềm tin trở về một cách hùng hồn của luật sư Đoàn Văn

Tiên đã được mọi người nhiệt liệt hoan nghênh.

Điểm đặc biệt trong Đêm Lý Tống là đã tạo được dịp gặp gỡ trao đổi ý kiến để hoạt động thật nhịp nhàng hơn giữa hai Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống Nam và Bắc Cali, đồng thời cũng là dịp để ra mắt Ban Pháp Lý Yểm Trợ chiến sĩ Lý Tống với đồng bào vùng Bắc Cali.

Để kết thúc Đêm Lý Tống, ban tổ chức đã cho trình làng Tuyển Tập Tinh Thần Lý Tống do Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống Bắc Cali thực hiện và do Hội Ái Hữu Không Quân Bắc Cali ấn hành. Với gần 200 trang được ấn loát công phu, trình bày mỹ thuật, tuyển tập đã gói ghém nhiều bài viết, bài thơ ca tụng tinh thần xả thân của chiến sĩ Lý Tống. Có thể nói đây là một tài liệu quý báu đánh dấu sự hưởng ứng nồng nhiệt của đồng bào Bắc Cali trước hành động can trường của Lý Tống.

Trong khi đó tại Nam Cali vào lúc 12 giờ 30 trưa Chủ nhật 8/11/92, Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống Nam Cali đã phối hợp với Ủy Ban Hải Ngoại Bảo Vệ Phật Giáo và Nhân Quyền tại Việt Nam tổ chức lễ cầu an cho những nhà lãnh đạo Phật giáo Việt Nam đang bị theo dõi, giam cầm và đàn áp như Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Thích Quảng Độ, Thích Đức Nhuận, Thích Tuệ Sĩ, Thích Trí Siêu, Thích Không Tánh .v.v... Các nhà lãnh đạo các tôn giáo bạn, những nhà đấu tranh cho nhân quyền như Nguyễn Đan Quế, Đoàn Viết Hoạt, Lý Tống...

Đồng thời lễ cầu siêu cũng đã được cử hành để tưởng niệm đến các Thánh Tử Đạo và những anh hùng vị quốc vong thân: Hòa Thượng Thích Quảng Đức, Thích Thiện Minh, Phật tử Quách Thị Trang..., tướng Nguyễn Khoa Nam, Trần Văn Hai, Lê Văn Hưng, Phạm Văn Phú, luật sư Trần Văn Tuyên, nhà văn Vũ Hoàng Chương...

Tham dự buổi lễ gồm rất đông đồng bào Phật tử, phái đoàn đại diện Khâm Châu Đạo Cao Đài, Tòa Thánh Tây Ninh, đại diện VNQDD, liên minh Việt Nam Tự Do, Tổ Chức Dân Quân Tranh Đấu, Chí Nguyện Đoàn Phục Quốc Hải Ngoại, Hội Quân Cảnh, Hội Ái Hữu Tây Sơn Bình Định với giáo sư Lê Văn Ba, Hội Nông Nghiệp với ông Bùi Bình Bân, Hội Việt Miên Lào, phong trào Thanh Niên Sinh Viên Học Sinh và luật sư Đoàn Văn Tiên, Ban Pháp Lý Yểm Trợ chiến sĩ Lý Tống.

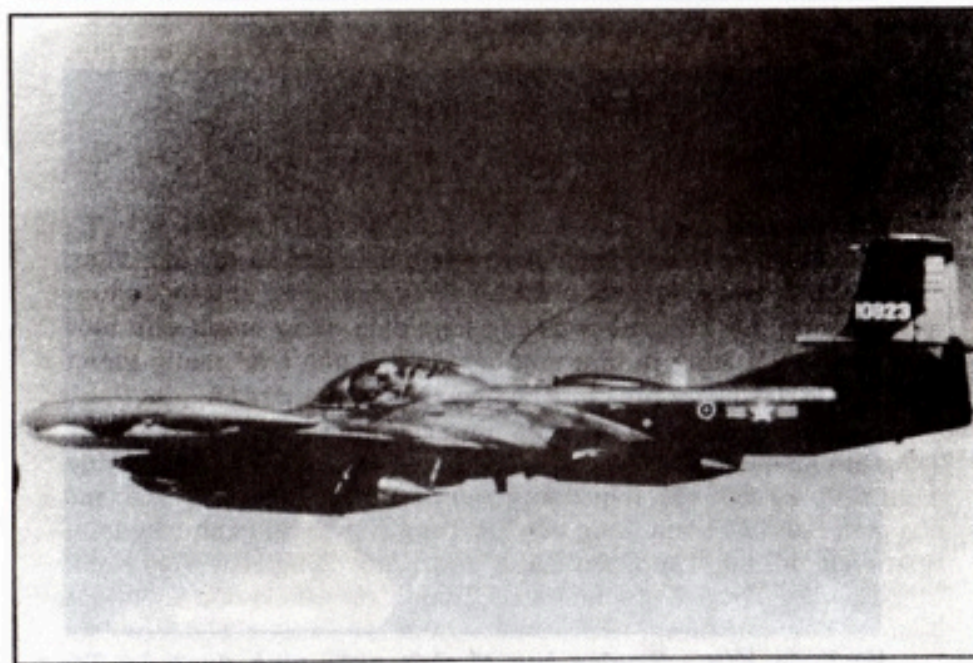
Mở đầu buổi lễ Thầy Thích Pháp Châu, trưởng ban tổ chức, nói lên ý nghĩa của ngày Lễ Rằm Hạ Nguyên, đồng thời nhắc nhở đến công đức của những nhà tranh đấu Phật giáo và nhân quyền tại Việt Nam, đặc biệt

nhấn mạnh đến tinh thần xả thân của Phật tử Lý Tống.

Tiếp đến là phần phát biểu của luật sư Phùng Tuệ Châu, trưởng ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống Nam Cali. Bà trưởng ban đã không nén được cơn xúc động khi nhắc đến dũng khí của hành động can trường Lý Tống khiến mọi người đều cúi đầu. Tuy nhiên, với giọng đọc đanh thép bản Tuyên Cáo Lý Tống của anh Phạm Ngọc Lân, Tổng Thư Ký Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống Nam Cali, lời phát biểu hùng hồn của luật sư Đoàn Văn Tiên với ý chí trở về và nhất là bản nhạc Lý Tống được anh Hồ Văn Sinh trình bày thật hùng tráng đã đưa mọi người trở lại với thực tại đấu tranh.

Buổi lễ chấm dứt lúc 2 giờ chiều cùng ngày trong không khí tin yêu và hy vọng, đánh dấu một sự kết hợp chặt chẽ giữa hai Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống và Ủy Ban Hải Ngoại Bảo Vệ Phật Giáo và Nhân Quyền tại Việt Nam.

Tạp chí Thời Báo số 70, ngày 20/11/92

NGÀY VINH DANH LÝ TỔNG - CHICAGO

Cầu nguyện cho Lý Tổng tại Chicago

Võ Tuấn Kiệt - Trưởng ban tổ chức ngày vinh danh Lý Tổng 18/10/92

Một phụ nữ phát biểu: "Hành động của Lý Tổng dọn đường cho người Việt hải ngoại trở về đất Mẹ trong vinh quang"

Nhân sĩ phát biểu ý kiến: "Tôi không dám làm như Lý Tổng nhưng tôi luôn luôn sẵn sàng hỗ trợ những hành động như Lý Tổng."

Dương Ngọc Cư và cựu Đại Tá Võ Văn Ân trong đêm ra mắt Tuyển Tập Lý Tổng ở San Jose.

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Thầy Thích Pháp Châu, Trưởng Ban tổ chức Lễ Cầu An cho Lý Tổng

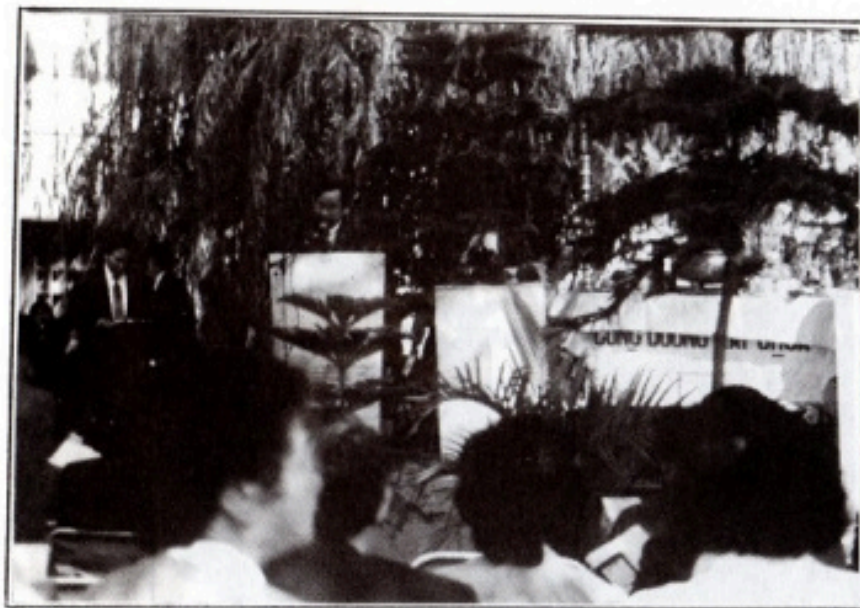

LS. Đoàn Văn Tiên

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

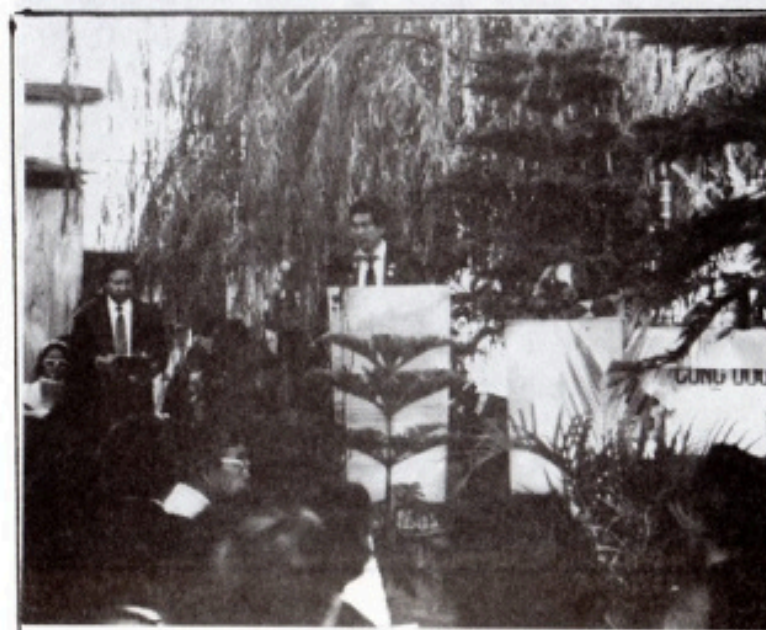

Hiền tài Phạm Văn Bảy, đại diện Cao Đài

BS. Việt đại diện cho Liên Minh VN Tự Do

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

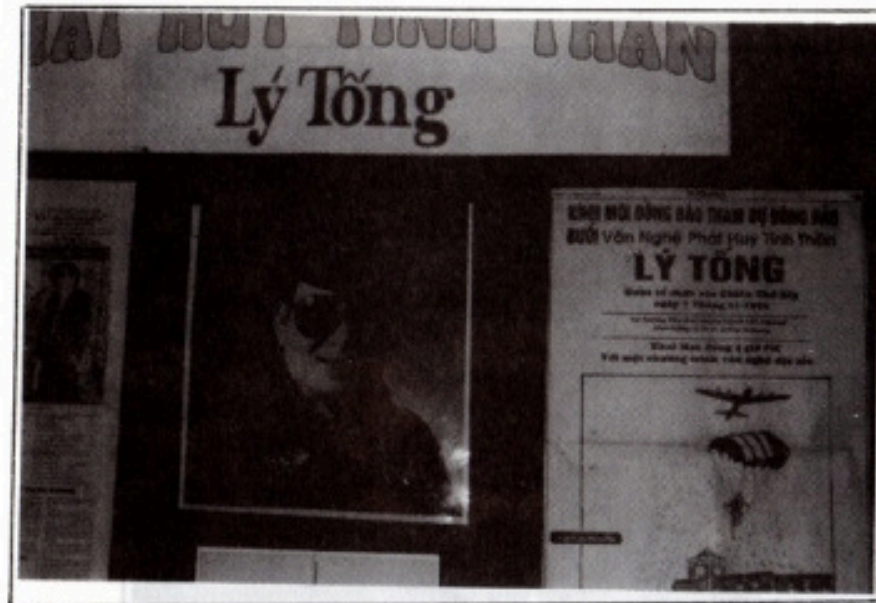

Anh Phạm Kim Lân, Tổng Thư Ký U.B.P.H.T.T.L.T. (Anh Huỳnh Tấn Lê góc trái)

Anh Hồ Văn Sinh trong ca khúc Lý Tống

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Dương Ngọc Cự và ông Vũ Văn Lộc, Ủy ban P.H.T.T.L.T Bắc CA

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

reformed by Le Tung Chau

VĂN NGHỆ ĐẤU TRANH SEKKONG - HONG KONG

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

ĐÊM THẮP SÁNG QUÊ HƯƠNG CHO VIỆT NAM

Khoảng hơn 200 người bao gồm Phật tử, Tăng Ni, đại diện các Hội Đoàn, cá nhân tại thành phố San Jose đã tụ tập trước công viên Saint James vào lúc 7:30 giờ chiều ngày Thứ Sáu 11 tháng 09-1992 để cùng nhau thắp ngọn nến cho đêm "Thắp Sáng Quê Hương Việt Nam", do Hội Gia Đình Phật Tử tổ chức.

Ông Phú Toàn Cương, đại diện cho ban tổ chức đã giới thiệu Thượng Toạ Thích Giác Lượng khai mạc buổi lễ. Trong bài diễn văn, Thượng Toạ đã nêu lên mục đích chính của đêm nay là để cầu an cho Hội Phật Giáo Việt Nam tại quê nhà đang tranh đấu với CSVN cho sự tự do của đạo pháp, của dân tộc VN, và cho Lý Tổng, người đã làm chấn động thế giới và đảng CSVN qua hành động quả cảm nhảy dù xuống thành phố Sài Gòn xưa kia, nay bị gọi là thành phố Hồ Chí Minh, để rải hàng chục ngàn tấm truyền đơn kêu gọi toàn dân VN hãy vùng đập tan chế độ CS bạo tàn đang đưa tổ quốc vào con đường diệt vong. Sau đó, ông Nguyễn Hữu Lục đã nói về thân thế, sự nghiệp của Lý Tổng: một phi công can trường, một người tỵ nạn dũng cảm, cuộc vượt biên gian nan của anh đã được nhiều cơ quan truyền thông lớn của ngoại quốc đăng tải; một người trí thức đã bỏ hết tất cả những quyền lợi riêng tư mà anh có quyền thụ hưởng trong xã hội này, ngay cả mảnh bằng tiến sĩ chính trị kinh doanh, để chỉ theo đuổi đến cùng hoài bão của một con người cách mạng Việt Nam chân chính.

Đại diện các đoàn thể, cá nhân cũng đã lên phát biểu, ca ngợi gương hy sinh can đảm của Lý Tổng.

Diễn hành 04-10-1992.
Phái đoàn Việt Nam

T.T Thích Giác Lượng: Tuyên bố lý do buổi Hội Thảo Tuyệt Thực và cầu nguyện cho Việt Nam và Lý Tổng.

TIN THÊM VỀ LÝ TỐNG

QUỐC NỘI:

Theo một nguồn tin chính thức từ Việt Nam cho biết, sau khi cánh dù Lý Tống đáp xuống tại Cát Lái, cách Sài Gòn khoảng 30 cây số, Lý Tống đã bị công an địa phương ập tới bắt giữ. Khi bị bắt anh đã hiên ngang nói rằng: *"Lý Tống trở về là đã chấp nhận án tử hình, xin đừng khai thác vô ích"*. Theo một số nguồn tin từ những người về từ Việt nam cho biết: hàng ngàn tấm truyền đơn bay như bướm bướm trên vòm trời Sài Gòn đã làm dân chúng phấn khởi, công khai chuyền tay nhau đọc và âm thầm cổ động nhằm tạo một huyền thoại về người hùng Lý Tống. Ngày 29-10-92, một chiến hữu Không Quân HO vừa đặt chân đến San Jose, đã cho biết: "dân Sài Gòn biết chuyện của Lý Tống nhiều lắm, ngay tối hôm đó rất nhiều trục thăng của Việt Cộng đã quần thảo, rọi đèn pha tìm kiếm tạo nên một cảnh tượng vô cùng náo nhiệt. Tinh thần dân chúng lên rất cao; tuy nhiên, hầu như không ai biết bọn cầm quyền đang giam giữ anh Lý Tống ở đâu, vì họ cố tình bưng bít".

HẢI NGOẠI:

Biểu tình, tuyệt thực, đêm không ngủ được tổ chức khắp nơi để phát huy Tinh Thần Lý Tống.

Các cơ quan truyền thông, báo chí đã đồng loạt loan tin về hành động hy sinh quả cảm của Lý Tống. Các tờ báo tại Nam và Bắc Cali, Texas, cũng như nhiều nơi khác trên thế giới đã thực hiện những số báo đặc biệt để nuôi dưỡng Tinh Thần Lý Tống.

Tin nhận được từ hãng Thông Tấn CBA cho biết: Một số lớn đồng hương người Việt tại thành phố Paris đã ùn ùn kéo đến tòa đại sứ của Cộng Sản Việt Nam để phản đối sự giam giữ Lý Tống. Trước tòa đại sứ họ đã la hét và hô to: **"Tinh Thần Lý Tống bất diệt"**.

Tại thành phố Houston-TX. Tổng Hội Cựu Chiến Sĩ QLVNCH đã triệu tập một phiên họp khẩn cấp vào sáng thứ bảy 12-9-92. Và đã thành lập được Ủy Ban Tranh Đấu Nhân Quyền cho Lý Tống vào ngày thứ năm 17-9-92, nhằm mục đích phát huy Tinh Thần Lý Tống, kêu gọi các cơ quan Nhân Quyền trên thế giới hỗ trợ cho công cuộc đấu tranh của Lý Tống nói riêng và người Việt Quốc Gia

nói chung. Ngay chiều hôm đó Ủy Ban này đã nhóm họp lại, để soạn thảo chương trình đấu tranh, gồm cả việc thực hiện một chuyến đi New York, vào trụ sở của LHQ, nhân ngày Quốc Tế Nhân Quyền để nhờ can thiệp cho sự bình an của Lý Tống. Vào ngày chúa nhật 20-9-92, Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia tại Houston đã đứng ra đóng vai trò chánh và đã thành lập được "Ủy Ban Điều Hợp Yểm Trợ Tinh Thần Lý Tống" gồm 21 hội đoàn, đoàn thể và hầu hết các cơ quan báo chí truyền thông tại địa phương tham dự. Sau đó Ủy Ban đã soạn thảo một thỉnh nguyện thư [xem phóng ảnh].

Tại Dallas-Texas, Ủy Ban tranh đấu đòi tự do tín ngưỡng cho Việt Nam đã triệu tập một buổi họp vào ngày 20-9-92 tại chùa Từ Đàm để bàn thảo: chương trình tranh đấu đòi tự do tín ngưỡng tại quê nhà; tham dự Đại Hội Phật Giáo tại San Jose; và bàn thảo về việc phát huy Tinh Thần Lý Tống trong chuyến trở về đây quả cảm của anh vào chiều 4-9-92. Tham dự buổi họp gồm có một số đồng thành viên của Ủy Ban tranh đấu cho Tự Do Dân Chủ và Nhân Quyền tại Việt Nam, Thượng Tọa Thích Tín Nghĩa, và một số chiến hữu Không Quân. Một Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống cũng đã được thành lập để lo những công việc vận động các cơ quan Quốc Tế Nhân Quyền và chính giới Hoa Kỳ nhằm can thiệp cho hành động đấu tranh Tự Do Dân Chủ tại quê nhà; đồng thời bác bỏ lời cáo buộc không tặc của Cộng Sản Việt Nam đối với chiến sĩ Lý Tống.

Những đêm không ngủ, tuyệt thực, biểu tình đã tuần tự được tổ chức tại San Jose; Nam Cali; News Orleans; Dallas; và Arizona....để nâng cao tinh thần Lý Tống. Tại Oakland California sẽ tổ chức buổi văn nghệ đấu tranh vào ngày 7-11-92.

Khắp nơi tại Hải Ngoại các tổ chức của Người Việt Quốc Gia đang thành lập những Ủy Ban tương tự để phát huy Tinh Thần Lý Tống.

Sikiew, ngày 25 tháng 9 năm 1992.

Nơi gửi:
Bút Nhóm Thanh Niên
Trại tỵ nạn Sikiew (Thailand).

Nơi nhận:
Bộ Chính Trị Đảng Cộng Sản
Hà Nội, Việt Nam.

Thưa quý vị,

Chúng tôi đề nghị phóng thích ngay tức khắc ông Lý Tống, cựu Sĩ Quan Q.L.V.N.C.H.. Chúng tôi phản đối hậu ý của quý vị trong mọi âm mưu "cải danh tội trạng" để buộc tội Ông theo cái gọi là vi phạm "Luật hàng không" ... Làm như vậy, quý vị sẽ bị toàn dân lên án.

Để có thể tiếp đến giai đoạn "Hoà giải dân tộc" và cải thiện nền dân chủ đất nước. Chúng tôi yêu cầu quý vị triệt để tôn trọng nhân quyền và nhân phẩm các tù nhân chính trị. Đặc biệt là quý vị phải bảo vệ tính mệnh của họ ... Việc ông Lý Tống sử dụng máy bay làm bực rao giảng tinh thần, chuẩn bị cho một thay đổi hoà bình và tiến bộ ngay trên chính quê hương của ông là cách biểu lộ nguyện vọng chính đáng. Mọi hình thức khiêu khích dư luận trong và ngoài nước, quý vị sẽ chuốc lấy hậu quả nghiêm trọng. Chúng tôi mong muốn quý vị một lần nữa hãy tự tạo lấy dịp may để có thể bình thường hoá giữa người và người trước khi mong muốn có quan hệ với Hoa Kỳ.

Tất cả chúng ta dù thuộc khuynh hướng nào trong quá khứ hãy để quá khứ chìm vào quên lãng. Cách đó, chúng ta người Việt Nam mới có thể tự giải thoát mình thoát khỏi cùm quấn và bế tắc lịch sử ... Hình thức buộc tội những chiến hữu đấu tranh cho Hoà Bình và Tự Do, trên quan điểm Marxiste, xét thấy không còn phù hợp với trào lưu của thế giới. Như vậy, quý vị chỉ có thể tiếp tục thách thức cao trào nhân bản và chà đạp nguyện vọng của nhân dân. Đã đến lúc quý vị phải trả lại quyền tài phán cho nhân dân ... v.v. ... Nổi hiềm họa cho dân tộc là quý vị cứ để cho "Chiến thắng" và ảo ảnh "Thiên đường X.H.C.N." mãi mãi mê hoặc. Nói cách khác, quý vị sử dụng "Hiến pháp X.H.C.N." như là công cụ đàn áp quần chúng hồng che giấu sự tệ hại nhất trong các tệ hại xã hội hiện nay.

Xã Hội Chủ Nghĩa một tiểu ngữ lỗi thời! một danh xưng thuộc về quá khứ, khi mà Liên Xô cũ, ngày nay là Cộng Hoà Nga, nơi mà ảo ảnh đó bị xoá sạch, nơi mà ngày nay không còn là "Thành Trì Cách Mạng Vô Sản" thì mọi lý do bảo vệ X.H.C.N. là lừa phỉnh và phản dân tộc.

"Vậy thì ông Lý Tống chống Tập Đoàn X.H.C.N. ngoại nhập cốt là để thỏa đáp ý dân". Phần còn lại là quý vị có trách nhiệm tuân thủ ý đó ... Nếu quý vị tiếp tục sai lầm khiến nhân dân coi nền chính trị chuyên chính của Bộ và Đảng Cộng Sản như một cái ách cần được xoá bỏ, thì ông Lý Tống sẽ mãi mãi trở thành ngọn cờ khởi động cho sự đổi mới vì dân và do dân. Và bản án cao nhất dành cho Ông không có nghĩa là quý vị có khả năng xoá bỏ hình ảnh và tên tuổi của Ông trong lịch sử lẫn thực tại hiện nay. Trước kia người Pháp đã sai lầm khi kết án nhà cách mạng Nguyễn Thái Học, ngày nay quý vị có thể rút ra từ đó một kinh nghiệm cần phải tránh.

Nhân dân đang chờ thiện chí từ phía quý vị ... Riêng chúng tôi tha thiết và mong quý vị hãy thận trọng trong phản ứng của mình về việc này!

Trân trọng
T.M. Bút Nhóm Thanh Niên
Nguyễn Á Độc Lập

TỔNG HỘI KHÔNG LỰC VIỆT NAM CỘNG HOÀ
FEDERATION OF THE REPUBLIC OF VIETNAM AIRFORCE ASSOCIATIONS
 9922 Beechwood Circle - Westminster, CA 92683
 Tel: (714) 839-6558 - (714) 839-0944

TUYÊN NGÔN CỦA TỔNG HỘI KHÔNG LỰC HẢI NGOẠI

Ngày mừng 04 tháng 09 năm 1992 anh Lý Tổng, một cựu quân nhân Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà, đã từ hải ngoại trở về đất nước rải truyền đơn kêu gọi dân chúng vùng lên tranh đấu đòi lại Tự Do, Dân Chủ cho Dân Tộc và Đất Nước; sau đó anh Lý Tổng đã bị nhà cầm quyền cộng sản bắt giữ.

Trước hành động hy sinh dũng cảm này, Tổng Hội Không Lực Việt Nam Cộng Hoà Hải Ngoại quyết nghị:

1. Không Quân Việt Nam Cộng Hoà Hải Ngoại phải thống nhất ý chí và hành động để xây dựng sức mạnh hầu góp phần trong nỗ lực phục hồi một quê hương Việt Nam tự do, dân chủ và thịnh vượng; trong đó Nhân Quyền phải được tôn trọng.

2. Tổng Hội Không Lực Việt Nam Cộng Hoà Hải Ngoại kêu gọi tất cả các đoàn thể quốc gia trong và ngoài nước đồng tâm kết hợp xoá tan mọi định kiến, san bằng mọi dị biệt, sẵn sàng đóng góp mọi nỗ lực để tranh đấu cho tự do dân chủ và thịnh vượng; hầu tạo dựng một vị thế xứng đáng mai hậu cho quê hương trong cộng đồng văn minh tiến bộ của nhân loại.

3. Tổng Hội Không Lực Việt Nam Cộng Hoà Hải Ngoại quyết tâm siết chặt hàng ngũ, phát huy lý tưởng và truyền thống quân chủng, sẵn sàng tham gia và phối hợp trong tinh thần bình đẳng với tất cả các đoàn thể quốc gia chân chính có chung lý tưởng trong công cuộc vận động dành lại quê hương, xây dựng đất nước.

Làm tại California ngày 20 tháng 09 năm 1992
Tổng Hội Không Lực VNCH.

TÂM THƯ KÊU GỌI THÀNH LẬP ĐOÀN THANH NIÊN QUYẾT TỬ LÝ TỔNG

Tôi, người đại diện ký tên dưới bức tâm thư này là một thanh niên, cùng với một số bằng hữu sau khi nhận được bản tin cựu phi công Lý Tổng đã cưỡng buộc phi hành đoàn trong chuyến bay VN-850, vào ngày 4-9-1992 từ Bangkok đi Sài Gòn để thực hiện mục tiêu cao cả của mình nhằm kêu gọi toàn dân Tổng nổi dậy lật đổ bạo quyền Hà Nội, sau đó anh đã tự nhảy dù ra khỏi phi cơ và đã bị tập đoàn bạo trị bắt giữ, chúng tôi đã phối kiểm, nghiên cứu, phân tích bản tin, và cuối cùng đã đưa tới nhận định như sau:

1/ Hành động của Lý Tổng không mang tính chất của một vụ không tặc.

2/ hành động của Lý Tổng là một biểu tượng phi thường của mọi thanh niên VN vào cuối thế kỷ 20. Không bỏ nước ra đi vì miếng cơm manh áo, không vì mảnh bằng và địa vị xã hội phù phiếm huênh hoang, và đã không vì những lạc thú thấp hèn cá nhân trên chặng đường ty nạn.

3/ Hành động của Lý Tổng biểu hiện một tinh thần yêu nước can trường hiếm có sẽ làm lay chuyển tâm thức toàn dân Việt đứng lên lật đổ tập đoàn bạo trị Hà Nội.

4/ Được biết Lý Tổng là một thanh niên sinh trưởng ở Huế, và hành động quả cảm của anh là tiếng sấm thiên lôi sẽ đập tan đòn tuyên truyền dè tiện của tập đoàn Cộng sản Bắc Việt (nhất là từ giai đoạn 1954) rằng Huế là nơi "non bất cao, thủy bất thâm. Nam đa trá, nữ đa dâm" đã được ghi chép vào sách vở, báo chí ... và sau này được tờ VNTP tiếp tay ở hải ngoại. Mục tiêu tuyên truyền của họ không chỉ nhằm chia rẽ, phân ly địa phương mà còn mang một âm mưu chính trị cắt đứt, bôi xoá một giai đoạn lịch sử tối trọng - nguyên ủy của cuộc cách mạng chống Pháp xuất phát từ tinh thần của các phong trào Văn Thân, Cần Vương để đoạt chiếm thế chủ động lịch sử, tiếp tục cai trị muôn năm trên đất nước Việt Nam. Lý Tổng đã dạy cho tập đoàn lãnh đạo Hà Nội, một bài học rằng bất cứ ở mảnh đất nào trên đất Việt cũng là nơi địa linh nhân kiệt, luôn sản sinh những anh

hùng cái thế.

5/ Trong 17 năm bạo trị toàn cõi đất nước, tập đoàn cộng sản Hà Nội đã chứng minh không có khả năng, không đủ tâm chất để hoà hợp hoà giải dân tộc. Vì vậy, hành động của Lý Tổng là một cái tát nảy lửa vào mặt những kẻ tay sai, luồn cúi, mưu lợi ... kẻ cả một vài phần tử của một tôn giáo đầy quyền lực thế tục, mang tính quốc-tế-hoá đã, đang âm mưu thoả hiệp với cộng sản. Mục tiêu của sự thoả hiệp này sẽ đi tới một thể quyền lưỡng trị nhằm thống lãnh dân tộc ta và toàn cõi Đông Dương. Sự thoả hiệp này là một âm mưu phi chính nghĩa, phi dân tộc; mặc dù mục tiêu chiến lược của họ là nhằm chống lại mọi ảnh hưởng của Trung Cộng.

Qua các nhận định trên, xét thấy rằng hành động anh hùng của Lý Tổng đã thể hiện khát vọng hành động và lòng yêu nước của thanh niên VN; chúng tôi thiết tha kêu gọi toàn thể thanh niên hải ngoại hãy cùng chúng tôi đứng lên thành lập đoàn thanh niên quyết tử mang tên "Đoàn Thanh Niên Hành Động Quyết Tử Lý Tổng" với các tôn chỉ như sau:

1. Không phân biệt nơi sinh trưởng, tôn giáo, học vấn, nghề nghiệp; bất cứ ai trong lứa tuổi thanh niên đều có thể gia nhập.

2. Chấp nhận hy sinh thân mạng, đời sống riêng tư, hạnh phúc cá nhân, quyền lợi vật chất.

3. Hoạt động của đoàn sẽ luôn luôn tôn trọng trật tự xã hội, pháp luật của các quốc gia, trừ chế độ cộng sản Hà Nội. Trong bất cứ mọi biến cố, tình huống xảy ra, đoàn sẽ cố tránh không tạo nên những khó khăn về công pháp quốc tế cho bất cứ một quốc gia tự do nào trên thế giới.

4. Mục tiêu đấu tranh trước mắt của Đoàn Thanh Niên Quyết Tử Lý Tổng là vận động quốc tế, bằng mọi phương tiện buộc nhà cầm quyền Hà Nội phải trả tự do cho Lý Tổng trong một thời gian ngắn (sẽ thảo hoạch để ấn định thời gian sau). Nếu chiến sĩ Lý Tổng bị sát hại, hay bị tù đầy tra tấn, thì máu của anh sẽ được trả bằng máu của bọn cán bộ gián điệp, tình báo chiến lược Việt cộng ở bất cứ nơi nào trên trái đất này.

Chúng tôi thành khẩn kêu gọi toàn thể đồng bào hải ngoại đồng tâm hỗ trợ cho bức tâm thư này.

Hải ngoại ngày 11-09-1992

Nguyễn Văn Hoá

D/c liên lạc tạm: 1045 Michigan Ave.

San Jose, CA 95125

CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT TỰ NẠN CỘNG SẢN TẠI SUNGEI BESI HỘI CỤU QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HOÀ

Sungei Besi, ngày 16 tháng 09 năm 1992

Kính gửi: Ông Chủ Tịch Hội Ái Hữu Không Quân Việt Nam Bắc California

Kính thưa Ông

Hội Cựu Quân Cán Chính Sungei Besi, trân trọng gửi đến Ông Chủ Tịch và Hội Ái Hữu Không Quân lời chào nồng nhiệt và chúc sức khoẻ.

Chúng tôi xin gửi lời tuyên dương và ủng hộ anh hùng Phi Công **LÝ TỔNG** thuộc Không Lực Việt Nam Cộng Hoà. Quá khứ của Anh trong những ngày trong lao tù Cộng Sản và trong những ngày Anh vượt thoát tìm tự do đã là một niềm tự hào của Không Quân nói riêng và của Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà nói chung, vừa mới đây anh lại quay trở về đất mẹ, từ bỏ mọi vinh hoa ở xứ người để giáng xuống đầu bọn giặc đỏ một đòn quyết liệt, Anh đã nói lên ý chí chống Cộng của dân tộc Việt Nam, Anh đã nêu cao ý chí đấu tranh sống còn của một quân nhân Việt Nam Cộng Hoà. Anh đã đại diện cho Quân Đội để nói cho thế giới biết là Quân Đội chúng ta còn tồn tại, dù bị thất trận 30-04-1975.

Giờ đây Anh đã một lần nữa bị gồng cùm của Cộng Sản. Khi hay tin chúng tôi đã vận động các đoàn thể và tôn giáo cùng cầu an cho Anh.

Chúng tôi xin quý Hội chuyển lời tuyên dương và ủng hộ Anh hùng Phi Công **LÝ TỐNG** đến với tất cả các chiến hữu Không Quân Việt Nam Cộng Hoà tại hải ngoại.

Trân trọng kính chào quý chiến hữu, kính chúc quý chiến hữu thắng tiến.

T.M. Hội Cựu Quân Cán Chính Sungei Besti
Tống Thơ Ký
Trần Thanh Liêm

Địa chỉ liên lạc:
Trần Thanh Liêm
MC. 514.091
I.D.# 166.650
Sungei Besti Camp.
Malaysia

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

**CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT QUỐC GIA
TẠI HOUSTON VÀ VÙNG PHỤ CẬN
ỦY BAN ĐIỀU HỢP CÁC TÔN GIÁO,
CÁC ĐOÀN THỂ CHÍNH TRỊ,
QUÂN NHÂN VÀ XÃ HỘI**

Kính gửi:

Theo nguồn tin các hãng thông tấn Quốc Tế: AFP số 362vnnu/afp-DW85, Rèuter, Đài VOA, Đài RFI (Paris), Đài BBC, Đài VOF (Mặc Tu Khon).

Lý Tống một cựu sĩ quan Không Quân, Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, sau năm 1975 bị CSVN bắt cầm tù, năm 1980 vượt ngục bằng đường bộ đến Thái Lan và cuối cùng định cư tại Hoa Kỳ năm 1983.

Ngày 04 tháng 09 năm 1992, Lý Tống đã trở về Việt Nam trên chuyến bay VN850 Hàng Không Việt Nam, cất cánh từ Thái Lan. Khi đến không phận Sài Gòn, Lý Tống đã áp lực Phi Hành Đoàn bay 5 vòng trên không phận Sài Gòn để rải truyền đơn kêu gọi đồng bào nổi dậy tranh đấu cho Tự Do - Dân Chủ - Nhân Quyền Cho Việt Nam. Sau đó nhảy dù xuống giữa lòng Sài Gòn.

Vì lý tưởng Tự Do, xin ông vui lòng can thiệp với nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam.

* Yêu cầu đối xử với Lý Tống như một tù nhân chính trị và tôn trọng hiệp định Genève về tù binh chính trị.

* Nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam phải đưa Lý Tống ra xét xử trung phiên tòa công khai về hành vi chính trị và yêu nước của Lý Tống.

* Trong tinh thần Dân Chủ và Thượng Tồn luật pháp, Cộng Đồng Người Việt hải ngoại sẵn sàng cử phái đoàn cùng Luật Sư trở về Việt Nam biện hộ cho Lý Tống.

Sự can thiệp trực tiếp và tích cực của quý vị sẽ nổi lên mối quan tâm đặc biệt về Tự Do và Nhân Quyền.

Kính xin ông nhận nơi đây lòng cảm phục và biết ơn của nhân dân Việt Nam.

Chủ tịch Cộng Đồng
Người Việt Quốc Gia

Ủy Ban Điều Hợp Yểm Trợ
Tinh Thần Lý Tống

Hội Phật Giáo Việt Nam Texas
Phong Trào Giáo Dân
Việt Nam Quốc Dân Đảng
Mặt Trận Dân Tộc Dân Chủ Việt Nam (Houston)
Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam
Pháo Khu Bộ Nam Texas Liên Minh Dân Chủ Việt Nam
Tống Hội Cựu Tù Nhân CTCNVN
Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH
Hội Ái Hữu Hải Quân QLVNCH
Hội Ái Hữu Không Quân QLVNCH
Gia Đình Mẹ Đỗ
Hội Ái Hữu Biệt Động Quân QLVNCH
Hội Ái Hữu Thủy Quân Lục Chiến
Hội Võ Bị Quốc Gia Việt Nam
Hội Ái Hữu Sĩ Quan Thủ Đúc
Hội Ái Hữu Nha Kỹ Thuật

Hội Ái Hữu Quang Trung
Hội Cổ Đô Huế
Hội Ái Hữu Vĩnh Long, Vĩnh Bình, Sa Đéc
Hội Tương Tế Kế Môn
Hội Ái Hữu Quốc Gia Hành Chánh

Các Cơ Quan Truyền Thông
- Đài Truyền Hình Việt Nam
- Đài V.N Vision
- Báo Nguyệt San Tin Việt
- Báo Nguyệt San Thế Giới
- Báo Nguyệt San Dân Ta
- Báo Nguyệt San Đẹp
- Báo Nguyệt San Tự Do
- Nguyệt San Chống Nhàn
- Nguyệt San Tự Do Dân Bản

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

PHI ĐOÀN Ó ĐEN VÀ THÂN HỮU NHỎ VỀ LÝ TỔNG TẠI SAN JOSE

San Jose (tin Biển) - Do lời mời của cựu Trung Tá Trần Mạnh Khôi, nguyên chỉ huy trưởng Phi Đoàn 548 Ó Đen, các cựu phi công của Phi Đoàn và chiến hữu thuộc các Quân Binh Chung đã về dự buổi *picnic* nhớ về Lý Tổng tại thành phố Santa Clara sáng chủ nhật 25-10-1992.

Được biết trước đây phi công Lý Tổng đã từng phục vụ trong Phi Đoàn 548 Ó Đen đã cùng các chiến hữu lập rất nhiều thành tích rực rỡ trên vùng trời Quân Khu II từ cao nguyên đến duyên hải. Riêng phần ông Trần Mạnh Khôi là cựu chỉ huy trưởng đã nhiều lần tuyên dương công trạng phi công Lý Tổng tại đơn vị đồn trú ở căn cứ Phan Rang. Ông Khôi cho biết tổng số phi công Ó Đen trước đây khoảng 30 người và một số hiện lập nghiệp tại Hoa Kỳ và vẫn thường liên lạc chặt chẽ với nhau trong tình thân hữu. Riêng phần chiến sĩ Lý Tổng khi qua Hoa Kỳ đã có dịp đến ở với gia đình của ông trong một thời gian. Nhằm mục đích họp mặt anh em trong vòng thân hữu để nhớ về Lý Tổng nên buổi *picnic* đã tổ chức giới hạn. Dù vậy, buổi họp mặt đã diễn ra trong tình cảm thân thiết giữa anh em và tất cả đều hướng về Lý Tổng với lòng khâm phục hành động khí phách anh hùng có một không hai của người chiến sĩ Q.L.V.N.C.H..

Đặc biệt Phi Đoàn 548 dù chỉ còn một số người ít ỏi đã góp được 700 Mỹ kim trong buổi họp mặt. Số tiền đã được dự trù dành 100 Mỹ kim cho quỹ ấn hành đặc san Lý Tổng, (100 Mỹ kim cho Ủy Ban Tỉnh Thần Lý Tổng) và 500 Mỹ kim còn lại sẽ giữ lại cho quỹ của Phi Đoàn dành chỉ dùng cho các nhu cầu sau này cũng nhằm vào việc yểm trợ Lý Tổng.

Sau hết các cựu chiến hữu Ó Đen của Phi Đoàn 548 gửi lời cảm ơn đến quý vị cao niên và thân hữu đã tham dự buổi *picnic* và yểm trợ cho quỹ Lý Tổng.

Xin hẹn gặp lại trong Đêm Lý Tổng vào chiều Thứ Sáu lúc 6 giờ ngày 6 tháng 11 năm 1992 tại nhà hàng Flourising Garden, San Jose.

ĐÀI TỰ DO MOSCOW PHÒNG VẤN CỰ LÊ HỮU DẪN VỀ HÀNH ĐỘNG LÝ TỔNG

L.T.S.: Cựu Hương Bình Lê Hữu Dẫn nguyên Trưởng Ty Thông Tin, Thừa Thiên và Huế từ 1948-1954, nguyên Đặc ủy Viện HD Huế tại Sài Gòn từ 1969 đến 1975, hiện là Phó Chủ tịch hội thân hữu Huế tại Hoa Kỳ.

Là một nhân sĩ uy tín và hết lòng với các công việc cộng đồng tại San Jose. Vào ngày thứ Bảy 12-9-1992 vừa qua, đài phát thanh Tự Do Moscow đã phỏng vấn cựu về hành động ép phi cơ, thả truyền đơn chống cộng và nhảy dù xuống thủ đô Sài Gòn vừa rồi của Lý Tổng, chúng tôi xin đăng tải sau đây:

Hỏi: Ngày 4-9-1992 vừa qua, cựu trung úy phi công Lý Tổng đã dùng cảm dùng phi cơ của hãng Hàng Không VN để rải truyền đơn xuống Sài Gòn, nhằm kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy: kêu gọi đình công, bãi thị, kêu gọi các công an, bộ đội CS hãy trở về với chính nghĩa dân tộc. Sau đó, anh đã nhảy dù xuống và bị bắt tại Sài Gòn. Ông ... nghĩ sao về biến cố này?

Đáp: Như các báo đã loan tin: Trong cuộc họp mặt các chiến hữu tại New Orleans, trước ngày lên đường, trung úy phi công Lý Tổng đã khẳng định rằng: "chuyến đi của tôi chỉ nhằm mục đích đem thêm một bó đuốc của người Việt ở hải ngoại về góp vào ngọn lửa của đồng bào Phật tử, trong công cuộc đấu tranh đòi tự do dân chủ cho dân tộc và sự tự do tín ngưỡng cho đạo pháp, mà trong lúc này Hoà Thượng Thích Huyền Quang là người lãnh đạo".

"Đời tôi đã nhiều lần vào tù ra tội, nay một lần nữa làm viên gạch lót cho con đường dẫn tới sự tự do dân chủ của 68 triệu đồng bào quốc nội thì đó là ước nguyện của đời tôi, một Phật tử, một chiến sĩ trong QLVNCH mà tôi luôn luôn hãnh diện được chiến đấu trong hàng ngũ ấy".

Theo tôi, chiến sĩ Phật tử Lý Tổng đã có một hành động phi thường nhằm mục đích cao cả và nhằm vào một thời điểm rất thích hợp.

Phi thường là không ai làm được mà chỉ có Lý Tống làm được.

Mục đích cao cả ở chỗ từ hải ngoại đem một bó đuốc vào ngọn lửa đấu tranh "Mở Trừ Trói Buộc" mà Ngài Huyền Quang đang lãnh đạo.

Và nhằm vào một thời điểm rất thích hợp vì cuộc tranh đấu này đang vào giai đoạn quyết liệt sau khi CSVN đưa ra 3 quyết định:

1. Không cho Ngài được nhân danh Q. Viện Trường Viện Hoá Đạo.

2. Buộc Ngài phải giao khuôn dấu Viện Hoá Đạo và đóng cửa văn phòng Viện Hoá Đạo tại Hội Phước, Quảng Ngãi.

3. Nếu Ngài không tuân sẽ có biện pháp đối phó. Đáp lại, Ngài Huyền Quang đã thách thức CSVN phải ban hành càng sớm càng tốt giấy khai tử Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất, rồi Ngài mới tuân hành 3 quyết định trên.

Tuy bị bắt 2 giờ sau khi nhảy dù xuống Sài Gòn nhưng anh hùng Lý Tống đã đạt được mục đích cao cả vừa nói và làm tròn sứ mạng "làm viên gạch lót đường dẫn tới tự do dân chủ cho 68 triệu đồng bào."

Hỏi: Theo ông, hành động của phi công Lý Tống là một hành động thiếu suy nghĩ, nông nổi hay là một hành động dũng cảm và hy sinh cao độ và hành động này phải chăng đã đóng góp hữu ích cho công cuộc đấu tranh nhằm thực thi một chế độ Tự Do và Dân chủ tại VN?

Đáp: Theo tôi, anh hùng Lý Tống đã hành động có kế hoạch với suy nghĩ chín chắn lắm. Anh đã chọn kế hoạch thứ 4 của 4 kế hoạch anh đã dự trù là ép buộc phi hành đoàn trên chuyến phi cơ Hàng Không VN từ Bangkok đi Sài Gòn, bay sát thành phố để rải truyền đơn và sau đó nhảy dù xuống ngay nơi đồng bào đang tập trung đông đảo nhất truyền đơn. Nghe nói, anh ta được xe ôm Honda bốc ra khỏi thành phố và 2 giờ sau mới bị bắt ở ngoại ô. Tối qua, tại buổi lễ đốt nến cầu nguyện cho quê hương VN và cho sự an lành của Phật tử Lý Tống do Thượng Toạ Thích Giác Lượng làm chủ lễ, có tin nói rằng: sau khi rải xong 50.000 truyền đơn, phi công trưởng người Bulgaria có nói với Lý Tống: máy bay còn đủ nhiên liệu để bay về Bangkok, nếu ông muốn tôi sẽ đưa ông về đó. Nhưng Lý Tống đã trả lời: "Mục đích của tôi là nhảy dù xuống Sài Gòn". Thật là một hành động đầy dũng cảm đã làm khiếp đảm CSVN nên Nguyễn Mạnh Cầm, Bộ

Trường Ngoại Giao VC đã trả lời phóng viên thông tấn Reuter tại Hà Nội ngày 7-9-1992 như sau:

"Vụ không tặc ngày Thứ Sáu tuần rồi là một trong những cái giá mà VN phải trả khi quyết định nới lỏng an ninh và mở cửa ra thế giới."

Hỏi: Theo ông, người Việt Quốc Gia tại hải ngoại phải làm gì để vận động quốc tế nhằm bảo đảm an ninh cho phi công Lý Tống?

Đáp: Lễ dĩ nhiên cộng đồng người Việt tại hải ngoại phải làm tất cả những gì có thể được để vinh danh và bảo vệ an ninh cho anh Lý Tống như buổi lễ thấp sáng quê hương vào tối hôm qua.

Tuy nhiên, theo tôi, chiến sĩ Lý Tống cũng như Ngài Huyền Quang, đã trở thành 2 nhân vật lịch sử được quốc tế ca ngợi, thì tất nhiên phải được CSVN lo bảo toàn tính mạng và không dám làm điều gì phi pháp.

Lý Tống dợt lại đường bay, ôn lại nhảy dù

TIẾNG NÓI TỰ DO PHÁT THANH CHƯƠNG TRÌNH ĐẶC BIỆT VỀ CHIẾN SĨ LÝ TỔNG

Tin Tổng Hợp - Ngay sau khi ông Lý Tổng uy hiếp phi cơ để rải truyền đơn kêu gọi dân chúng Việt Nam nổi dậy đòi tự do, dân chủ và sau đó nhảy dù xuống Sài Gòn, chương trình phát thanh Tiếng Nói Tự Do từ Mạc Tư Khoa (T.N.T.D.) đã loan tải nhiều lần tin này, kèm với tiểu sử của ông Lý Tổng, nhằm mục đích để cho dân chúng trong nước biết và hiểu ý nguyện cũng như lý do hành động của người chiến sĩ quả cảm này.

Cũng trong mục tiêu nói trên, cuối tuần qua, T.N.T.D. đã phát thanh một chương trình đặc biệt về ông Lý Tổng. Nội dung chương trình, ngoài phần tiểu sử chi tiết của ông, còn có phần phỏng vấn một số người Việt ở hải ngoại đã từng quen biết với ông trong thời gian trước và sau 1975. Cuộc phỏng vấn này đã được thực hiện vào tối Thứ Tư ngày 16 tháng 9 năm 1992 qua hệ thống điện thoại viễn liên. Phóng viên T.N.T.D. - các anh Việt Hùng và Nguyễn Nam - đã gọi điện thoại từ Mạc Tư Khoa qua Hoa Kỳ để phỏng vấn các ông:

- Lê Xuân Nhị cựu phi công Q.L.V.N.C.H., chuyên viên điện toán, nhà văn, nhà báo, hiện cư ngụ tại New Orleans, Louisiana là bạn của ông Lý Tổng.

- Võ Văn Ân, cựu đại tá phi công Q.L.V.N.C.H., thương gia, hiện cư ngụ tại Dallas, cấp chỉ huy cũ của ông Lý Tổng.

- Trương Sĩ Lương, nhà báo.

Chương trình đặc biệt này đã được phát thanh về Việt Nam trong các buổi phát thanh Thứ Bảy 19 tháng 9 và Thứ Hai 21-9-1992.

Sau đây nội dung phần phỏng vấn:

T.N.T.D.: Xin ông cho biết động lực nào thúc đẩy ông Lý Tổng hành động như vậy.

Ông Lê Xuân Nhị: Kể từ khi cộng sản chiếm miền Nam năm 1975, đất nước Việt Nam càng ngày càng trở nên nghèo đói, dân chúng sống trong cảnh cơ cực nhất từ trước đến nay, lời than khóc vang lên tới trời. Anh Lý Tổng đã hành động để đáp ứng nguyện vọng của dân chúng.

T.N.T.D.: Xin ông cho biết ông Lý Tổng sửa soạn cuộc hành trình như thế nào?

Ông Lê Xuân Nhị: Đây không phải là một hành động đã được âm thầm chuẩn bị từ 8 năm qua. Tôi thấy không có gì quan trọng hơn bằng việc chuẩn bị cho tâm hồn của mình. Anh Lý Tổng đã chuẩn bị cho mình tâm hồn như của một Kinh Kha, ăn uống kham khổ, học lại võ nghệ và lấy lại bằng lái phi cơ vào đầu năm 1992.

T.N.T.D.: Xin ông cho biết tại sao ông Lý Tổng cố tình để mình bị bắt?

Ông Lê Xuân Nhị: Vì khi một Lý Tổng bị bắt thì sẽ có một Lý Tổng khác xuất hiện để tiếp tục cuộc hành trình mà anh đã chọn.

T.N.T.D.: Xin ông cho biết cảm tưởng khi nghe ông Lý Tổng bị bắt?

Ông Lê Xuân Nhị: Tôi rất xúc động và cảm phục hành động can trường của anh Lý Tổng. Anh Lý Tổng đã rửa mặt cho đồng bào hải ngoại. Hành động của anh Lý Tổng sẽ mãi mãi sáng ngời sử xanh.

T.N.T.D.: Xin ông cho biết về những sinh hoạt của Lý Tổng?

Ông Trương Sĩ Lương: thật ra tôi chỉ là một người bạn của anh Lý Tổng trên phương diện văn chương thi phú. Ngoài ra, sinh hoạt của anh Lý Tổng về Lực Lượng Tổng Nổi Dậy thì tôi thật không rõ lắm. Tuy nhiên, anh ấy đã chọn môn học chính trị thì tôi nghĩ anh ấy phải có những hoạt động chính trị.

T.N.T.D.: Thưa ông, Lý Tổng có để lại cho ông một bức thư trước khi ra đi. Ông có thể cho biết nội dung của lá thư ấy?

Ông Trương Sĩ Lương: Được chứ! Bức thư ấy ủy thác cho tôi và một giáo sư Hoa Kỳ tại New Orleans có toàn quyền điều đình với nhà xuất bản tại New York về bản quyền của cuốn sách "Ó Đen" mà anh ta đã viết. Số tiền nhà xuất bản trả sẽ được bỏ vào trương mục ngân hàng để lo cho anh ta khi cần và sẽ cho trẻ em mồ côi tại Việt Nam.

T.N.T.D.: Xin cho biết quan hệ của ông với ông Lý Tổng?

Ông Võ Văn Ân: Trước năm 1975, tôi là cấp chỉ huy của Lý Tổng. Những ngày sau này bên đất khách thì chúng tôi là bạn của nhau. Lý Tổng thật là một người quả cảm, yêu nước, sống chết cho lý tưởng tự do. Tôi thật cảm phục nghĩa cử đó.

T.N.T.D.: Là một người thân, một chiến hữu lâu năm với ông Lý Tổng, xin ông cho biết ông có dự tính gì về cuộc đấu tranh cho sự tự do của ông Lý Tổng?

Ông Võ Văn Ân: Là một người Việt Nam tại hải ngoại những chiến hữu ở đây đang vận động tranh đấu và can thiệp cho Lý Tổng, một người đã xả thân cho lý tưởng tự do của dân tộc. Nhưng tôi cũng xin khẳng định một điều là ông Lý Tổng không muốn chúng ta can thiệp cho cá nhân của Lý Tổng vì Lý Tổng muốn chúng ta tiếp nối con đường Lý Tổng đang tranh đấu để đem lại tự do, dân chủ cho dân tộc.

T.N.T.D.: Xin ông cho biết cảm tưởng khi nghe Lý Tổng bị bắt?

Ông Võ Văn Ân: Tôi rất xúc động vì hành động của Lý Tổng đã nói lên được ý nguyện của người Việt Nam tại hải ngoại, bởi vì đã 18 năm qua, dưới chế độ cộng sản, đất nước chúng ta đã trở thành nghèo đói, khốn nạn lắm. Tôi mong rằng người cộng sản sẽ từ bỏ ngay chế độ độc tài đảng trị của họ.

ỦY BAN PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỔNG THÀNH LẬP BAN PHÁP LÝ YẾM TRỢ CHIẾN HỮU LÝ TỔNG

Orange County - Tối thứ Sáu ngày 2 tháng 10 năm 1992, Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng đã tổ chức một cuộc họp mở rộng với sự tham dự của đại diện cộng đồng, nhiều hội đoàn, nhân sĩ và luật sư Việt Nam tại thủ đô ty nạn.

Mở đầu cuộc họp nữ luật sư Phùng Tuệ Châu đã một lần nữa ngỏ lời cảm ơn quý hội đoàn, các anh chị em văn nghệ sĩ, các nhà mạnh thường quân và đặc biệt chủ nhân quán Lạc Hồng và truyền thông báo chí đã tích cực giúp đỡ cho Đêm Không Ngủ được thành công rực rỡ. Cũng trong dịp này bà Trưởng Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng đã chân thành cáo lỗi cùng quý thân hữu và đồng hương về lời phát biểu quá hăng say của mình trong Đêm Không Ngủ vừa qua.

Đi sâu vào nghị trình cuộc họp Ủy Ban đã mở lời với tướng Trần Văn Nhứt, Chủ tịch Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam California giúp đỡ trong việc vận động các Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng tại các địa phương phối hợp hoạt động thật nhịp nhàng và dài lâu.

Để chuẩn bị cho những sinh hoạt sắp tới, Ủy Ban cũng đã nhanh chóng thành lập Ban Pháp Lý yểm trợ chiến sĩ Lý Tổng và đã đồng thanh yêu cầu luật sư Đoàn Văn Tiên chính thức chấp nhận với sự hợp tác của luật sư Đoàn Văn Thịnh, Nguyễn Đình Khương, Nguyễn Cần, Nguyễn Hữu Thụy và nhiều luật sư khác tại Hoa Kỳ và các nơi trên thế giới.

Cuộc họp chấm dứt lúc 22:30 giờ sau khi phân chia nhiệm vụ cho từng người để tiếp tục tổ chức cuộc mít tinh ngoài trời trong những ngày sắp tới.

U.B.P.H.T.T/L.T.

Trân trọng thông báo,
California, ngày 19 tháng 10 năm 1992
T.M. Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng
Luật Sư Nguyễn Hữu Thống

**ỦY BAN PHÁP LÝ YỂM TRỢ LÝ TỔNG GỎI VĂN THƯ CHO
CHÍNH PHỦ VÀ QUỐC HỘI HOA KỲ YÊU CẦU CAN THIỆP
VỚI CHÍNH PHỦ HÀ NỘI ĐỂ BẢO VỆ SINH MẠNG VÀ
QUYỀN BIỆN HỘ CỦA LÝ TỔNG.**

San Jose (UBPLYTLT) - Ngày 23-10-1992, Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng đã gửi văn thư tới Tổng Thống George Bush, Quyền Ngoại Trưởng Lawrence Eagleburger cùng tất cả các Nghị Sĩ và Dân Biểu Hoa Kỳ để yêu cầu Chính Phủ và Quốc Hội Hoa Kỳ can thiệp với nhà cầm quyền Hà Nội về vụ Lý Tổng.

Trong mùa tổng tuyển cử hiện nay, từ tổng thống với các nghị sĩ, dân biểu đều rất bận rộn về việc vận động tranh cử. Mặc dầu vậy, cộng đồng Việt Nam vẫn có nghĩa vụ phải lên tiếng báo động với chính phủ và quốc hội Hoa Kỳ về vụ Lý Tổng. vì hiện nay, nhà cầm quyền Hà Nội đã dấu biệt Lý Tổng đi một nơi, rồi loan tin rằng người nhảy dù xuống Sài Gòn ngày 4-9-1992 không phải là Lý Tổng!

Và sau đây là nguyên văn bức thư ngày 23-10-1992 gửi Tổng Thống George Bush:

Kính thưa Tổng Thống,

Nhân danh cộng đồng Việt Nam, chúng tôi trân trọng thỉnh cầu Tổng Thống can thiệp để bảo vệ sinh mạng và an toàn cho một người Mỹ gốc Việt tên là Lý Tổng hiện đang bị nhà cầm quyền Việt Nam giam giữ.

Ngày 4-9-1992, Lý Tổng từ Hoa Kỳ trở về Việt Nam trên chuyến hàng không dân sự. Khi máy bay lượn trên không phận Sài Gòn, Lý Tổng đã rải truyền đơn để tố cáo những vi phạm nhân quyền của nhà cầm quyền Hà Nội. Và khi máy bay xuống thấp lượn quanh thành phố để hạ cánh, Lý Tổng đã nhảy dù xuống không phận Sài Gòn. Anh bị nhà chức trách bắt giữ từ ngày đó. Tuy nhiên, cho tới nay chính

quyền Việt Nam không dă động gì đến vụ bắt giữ, cũng như số phận của Lý Tổng. Không ai biết rõ anh bị đối xử ra sao và quy chế giam giữ của anh như thế nào?

Cũng vì vậy mà bằng văn thư này chúng tôi trân trọng thỉnh cầu Tổng Thống dùng mọi biện pháp thích nghi để bảo đảm sự an toàn và quyền bào chữa cho Lý Tổng, bao gồm những quyền được công nhận trong Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc.

Chúng tôi yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam phải công bố rõ ràng về quy chế và điều kiện giam giữ của Lý Tổng.

Trong thời gian giam cứu, Lý Tổng phải được đối xử nhân đạo và được hành sử những quyền của bị can như quyền được thăm viếng, quyền không bị tra tấn và không bị hạ nhục.

Trong trường hợp nội vụ được đưa ra toà, chúng tôi đòi hỏi phải có sự xét xử công bằng và mau chóng bởi một toà án độc lập và vô tư với quyền của bị can được tự mình lựa chọn luật sư biện hộ.

Trong mọi trường hợp, Chính phủ Hà Nội phải chịu trách nhiệm về sinh mạng và an toàn của Lý Tổng do những vi phạm nếu có, về những quyền dân sự và chính trị của đương sự.

Vì hiện nay chính phủ Hà Nội không công bố gì về quy chế và điều kiện giam giữ của Lý Tổng, chúng tôi trân trọng thỉnh cầu Tổng Thống gấp rút can thiệp để ban hành những biện pháp bảo đảm sinh mạng và an toàn cho Lý Tổng.

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ Tổng Thống.

T.M. Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng.
Luật Sư Nguyễn Hữu Thống
Luật Sư Đoàn Văn Tiên

"ỦY BAN PHÁP LÝ YẾM TRỢ LÝ TỐNG" BẢO ĐỘNG VIỆT CÔNG MƯU TOAN SÁT HẠI LÝ TỐNG!

San Jose (Tin DQ) - Ủy Ban Pháp Lý Yếm Trợ Lý Tống trân trọng thông báo để đồng bào quốc nội và quốc ngoại hay biết về mưu toan sát hại Lý Tống của nhà cầm quyền Hà Nội.

Cho đến nay báo chí và các hãng thông tấn chính thức của Hà Nội không công bố gì về việc bắt giữ Lý Tống là người đã rải truyền đơn và nhảy dù xuống Sài Gòn ngày 4-9-1992. Hiện nay nhà cầm quyền Hà Nội đang phát động một chiến dịch rì tay quy mô loan truyền rằng người nhảy dù xuống Sài Gòn không phải là Lý Tống, mà chỉ là một "trung tá không quân" chiến hữu của Lý Tống.

Họ giải thích rằng Lý Tống nhân danh "Tư lệnh lực lượng Tống Nổi Dậy" chỉ ký tên vào "Bản Tuyên Cáo" kêu gọi đồng bào tống khởi nghĩa. Họ lý luận rằng không bao giờ một vị tư lệnh hay chỉ huy trưởng lại liều mạng nhảy vào chỗ chết?

Chúng tôi cho đây là một âm mưu của Việt Cộng để thủ tiêu Lý Tống. Hai trường hợp có thể xảy ra:

1/ Hoặc giả Việt Cộng đã dấu biệt Lý Tống tại một nơi để khai thác và sẽ thủ tiêu Lý Tống khi cuộc điều tra kết thúc.

2/ Hoặc giả Việt Cộng đã hạ sát Lý Tống.

Sở dĩ chúng tôi dám khẳng định như vậy vì trong hạ tuần tháng 9-1992 Việt Cộng đã tra tấn đến chết Đại Đức Thích Thiện Ân thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, rồi sau lại phao tin Đại Đức đã tự tử! Tin này hoàn toàn thất thiệt, vì chính sách hiện nay của Phật Giáo là bảo toàn lãnh đạo cho cuộc đấu tranh còn đang tiếp diễn.

Vì vậy chúng tôi yêu cầu nhà cầm quyền Hà Nội xác nhận việc họ đã bắt giữ Lý Tống ngày 4-9-1992. Trong mọi trường hợp Chính Phủ Hà Nội phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về sinh mạng của Lý Tống trong thời gian giam giữ.

ỦY BAN PHÁP LÝ YẾM TRỢ LÝ TỐNG ĐOÀN VIẾT HOẠT

Vào trung tuần tháng 10-1992, Hội Luật Gia Việt Nam tại California đã thành lập Ủy Ban Pháp Lý Yếm Trợ Lý Tống và Đoàn Viết Hoạt, thành phần như sau:

Luật sư Đỗ Doãn Quế
Thẩm phán Lê Duy Sang
Luật sư Trần Danh San
Luật sư Nguyễn Hữu Thống
Luật sư Nguyễn Hữu Thụy
Luật sư Đoàn Văn Tiên
Luật sư Ngô Văn Tiếp
Luật sư Trần Tấn Việt

Luật sư Nguyễn Tường Bá
Thẩm phán Nguyễn Cần
Giáo sư Hoàng Xuân Hào
Luật sư Phạm Thụy Hùng
Thẩm phán Nguyễn Trọng Liệu
Luật sư Đỗ Thái Nhiên
Luật sư Phạm Văn Phổ
Luật sư Ngô Văn Quang

Mục tiêu của Ủy Ban là vận động đòi trả tự do cho các tù nhân Việt Nam đã bị bắt giữ vì đấu tranh cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền.

Mọi ý kiến, đề nghị, tin tức và tài liệu xin thông tri cho các văn phòng liên lạc sau đây:

BAN PHỐI HỢP

Luật sư Nguyễn Hữu Thống
111 West Saint John St. Suite 514
San Jose, CA 95113
Tel: (408) 289-9866

BAN YẾM TRỢ LÝ TỐNG

Luật sư Đoàn Văn Tiên
15751 Brookhurst St. Suite 221
Westminster, CA 92683
Tel: (714) 775-5701

BAN YẾM TRỢ ĐOÀN VIẾT HOẠT

Luật sư Phạm Văn Phổ
9361 Bolsa Ave. Suite 202
Westminster, CA 92683
Tel: (714) 839-7818

Law offices Of
TIEN V. DOAN
 Westhaven Building
 15751 Brookhurst Street, Suite 221
 Westminster, California 92683
 Phone: (714) 775-5701
 Fax : (714) 775-1646

October 21, 1992

Hon. George Bush, *President of the United States*,
 The White House Washington, DC 20500

RE: THE CAPTURE AND DETENTION OF VIETNAMESE-AMERICAN LYTONG

Dear Mr. President:

We have been asked by the Southern California Vietnamese Community to write to you, requesting your assistance to protect the life and safety of a Vietnamese-American, Ly Tong, who was captured and has been detained by the Vietnamese communist government since September 04, 1992.

Ly Tong is a Vietnamese-American, who dropped many leaflets and then parachuted into Saigon City from a commercial airplane on September 04, 1992. He was captured and detained by the Vietnamese communist government since then. Up to the present, the Vietnamese communist government has remained silent with regard to the fate and status of Ly Tong. No one knows what has happened to Ly Tong and what will Hanoi government intend to do with Ly Tong.

By this letter, we respectfully request you to take any appropriate measures, including but not limited to economic, legal and political actions, to insure that Ly Tong will receive the following rights which are well recognized by the International Bill of Human Rights:

Due to the fact that no harm to the innocent people and the Vietnamese communist government has resulted from Ly Tong's action,

Ly Tong should be treated as a political detainee who just exercised his protected political expression, as such he should be released immediately.

The Vietnamese communist government should make public of the current status and conditions of Ly Tong, Ly Tong should be warranted the rights to be free from imprisonment without charge or trial and indefinite incommunicado detention.

During the detention period, Ly Tong should be given dignified and humane treatments. He should have the rights to visitors; the rights to be free from torture, summary execution, abduction or disappearance without due process of law.

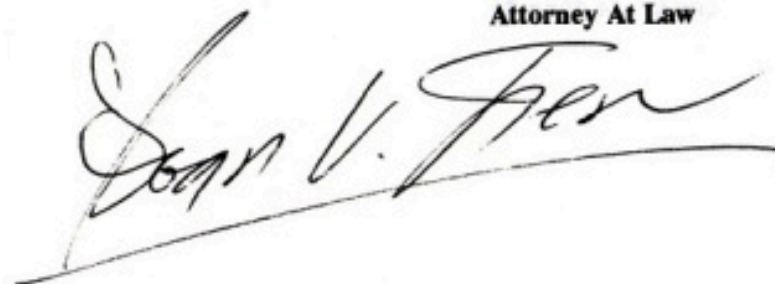
If any criminal charge is to be filed against Ly Tong, he should be given a speedy and fair trial before an impartial judiciary with independent legal representatives of his choice.

As Ly Tong is a Vietnamese-American, he is entitled to the protection of the United States government. Since he is being held by the Vietnamese communist government, Hanoi should be held responsible for any harm done to Ly Tong in violation of his civil and human rights. Due to the fact that his status and condition are not made public by the Vietnamese communist government, any measures taken to protect his life and safety by the United States government should be done in an expedited and urgent fashion.

Thank you in advance for your anticipated prompt attention to this matter.

Respectfully submitted,

Lawyers Committee for Ly Tong
DOAN VAN TIEN
Attorney At Law

PHẢN ỨNG CỦA CỘNG ĐỒNG TRƯỚC TIN VỤ XỬ GẤP RÚT CHIẾN SĨ LÝ TỔNG.

Ngay khi được tin nhà cầm quyền Việt Nam định đưa chiến sĩ Lý Tổng ra xử một cách vội vã trong vòng 03 ngày, Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng và Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng đã tức tốc gửi điện thư đi khắp nơi, kể cả nhà cầm quyền Hà Nội và các cơ quan Quốc Tế Nhân Quyền, Tổ Chức Ân Xá Quốc Tế, đặc biệt gửi cho Bộ Ngoại Giao Hoa-Kỳ để yêu cầu khẩn cấp can thiệp cho chiến sĩ Lý Tổng trước khi Hà Nội biến vụ xử chiến sĩ Lý Tổng thành một việc đã rồi.

Trong khi đó, Cộng Đồng Việt Nam Nam California cũng đã gửi điện thư cho Tổng Thống George Bush yêu cầu can thiệp cho công dân Mỹ gốc Việt Lý Tổng. Ngoài ra, sự phản ứng tức tốc của Cộng Đồng Việt Nam khắp các tiểu bang Hoa Kỳ cũng như ở Úc-Đại-Lợi, Gia-Nã-Đại và Âu Châu đã được ghi nhận là nhanh chóng, nhịp nhàng và hữu hiệu.

Chúng tôi, Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại, cố gắng ghi lại nguyên bản trong các trang kế tiếp những điện thư hỏa tốc của quý Ủy Ban và Cộng Đồng, cũng như phản ứng của báo giới trong những ngày cực kỳ sôi động đó.

Law Offices Of
TIEN V. DOAN
Westhaven Building
15751 Brookhurst street, suite 221
Westminster, California 92683
Phone : (714) 775-5701
Fax : (714) 775-1646

Ngày 10 tháng 11 năm 1992

Kính gửi:

Ô. LÊ ĐỨC ANH, Chủ tịch nhà nước
Ô. VÕ VĂN KIẾT, Thủ tướng
Ô. NÔNG ĐỨC MẠNH, Chủ tịch Quốc Hội
Ô. NGUYỄN ĐÌNH LỘC, Bộ trưởng Bộ Tư Pháp
Ô. Chủ Tịch Tòa Án Nhân Dân Tối Cao
Ô. Chánh Thẩm Tòa Án Nhân Dân Thành Phố Hồ Chí Minh
Ô. TRỊNH XUÂN LĂNG, Đại Sứ Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc

V/v: Xét xử ông Lý Tổng.

Kính thưa Quý vị:

Chúng tôi là một nhóm luật sư và luật gia hiện đang hành nghề tại Hoa Kỳ hoặc trước đây đã hành nghề tại Việt Nam. Chúng tôi đã được cộng đồng Việt Nam tại Hoa Kỳ đề cử để đại diện pháp lý cho ông Lý Tổng. Bằng văn thư này và nhân danh cộng đồng Việt Nam tại Hoa Kỳ, chúng tôi yêu cầu quý vị đình hoãn phiên tòa xử ông Lý Tổng được dự định xét xử vào ngày 12 tháng 11 năm 1992 sắp tới.

Theo tin của các hãng thông tấn ngoại quốc AFP và Reuter từ Hà Nội đánh đi, nhà cầm quyền Việt Nam sẽ đưa ông Lý Tổng ra xét xử vào ngày thứ Năm 12 tháng 11 năm 1992. Ông Lý Tổng là một cựu Trung Ủy Phi Công của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa và hiện là một công dân Hoa Kỳ. Trong chuyến bay 850 của hãng Hàng Không Việt Nam từ Bangkok về Việt Nam hôm mùng 4 tháng 9 năm 1992, ông Lý Tổng đã rải truyền đơn kêu gọi tự do dân chủ cho Việt Nam, rồi sau đó nhảy dù xuống một vùng ngoại ô Sài Gòn, và hiện nay đang bị nhà cầm quyền Việt

Nam bắt giữ.

Với quyết định đưa ông Lý Tổng ra xét xử một cách gấp rút như loan báo, quý vị chẳng những đã không tôn trọng các nguyên tắc của các Công Ước Quốc Tế mà Việt Nam đã công nhận, quý vị còn vi phạm ngay cả Hiến Pháp và luật lệ do chính quý vị ban hành.

Trên phương diện pháp lý, căn cứ vào Công Ước Quốc Tế và luật pháp hiện hành của Việt Nam đã ban hành, chúng tôi yêu cầu quý vị:

1- Đình hoãn vụ xét xử ông Lý Tổng để cho đương sự có thời gian chuẩn bị biện hộ, và cho chúng tôi có đủ điều kiện thời gian để tiến hành thủ tục xin đứng đại diện đương sự trong phiên xử sắp đến.

2- Để cho ông Lý Tổng được quyền biện hộ hoặc được tự do chọn lựa người biện hộ. Chúng tôi yêu cầu được quyền thăm viếng và gặp gỡ ông Lý Tổng để chuẩn bị sự biện hộ theo đúng với ý nguyện của đương sự.

3- Trong trường hợp ông Lý Tổng bị truy tố và xét xử, đương sự phải được xét xử công khai trước một tòa án hoàn toàn công bằng và vô tư. Chúng tôi yêu cầu thay đổi những người tiến hành tố tụng đã có thiên kiến trước về tội trạng và hình phạt dành cho ông Lý Tổng.

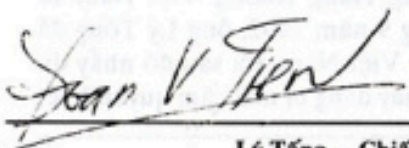
4- Chúng tôi yêu cầu là ông Lý Tổng phải bị chứng minh có tội bằng những bằng cứ độc lập và rõ ràng. Ông Lý Tổng phải được coi như là vô tội cho đến khi bản án trở thành chung quyết.

Để chứng tỏ Việt Nam là một quốc gia biết tôn trọng những nguyên tắc căn bản pháp trị của cộng đồng thế giới, chúng tôi yêu cầu quý vị chấp thuận các đề nghị nói trên.

Làm tại California ngày 10 tháng 11 năm 1992

Ký tên,

T.M. Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng
Luật Sư Đoàn Văn Tiên
Luật Sư Nguyễn Hữu Thụy

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Law Offices Of

TIEN V. DOAN

15751 Brookhurst Street, Suite 221

Westminster, California 92683

Phone : (714) 775-5701 Fax : (714) 775-1646

November 10, 1992

Hon. Lawrence S. Eagleburger,

Acting Secretary of State

2201 C. St,

N.W. Washington, D.C. 20520

Via Fax: (202) 647-7120

Re: The Trial of Vietnamese-American Ly Tong

Dear Mr. Secretary:

We have been requested by the Vietnamese-American Community to write to you, requesting your assistance to protect the life and safety of a Vietnamese-American, Mr. Ly Tong, who is scheduled to go to trial in Vietnam with the possibility of death penalty.

Mr. Ly Tong is a Vietnamese-American, who dropped many leaflets and jumped into Saigon city from a commercial airplane on September 4, 1992. He was captured and detained by the Vietnamese communist government since then. On November 09, 1992, the Vietnamese government announced that Mr. Ly Tong shall be brought to trial on November 12, 1992 and death penalty is anticipated for Mr. Ly Tong.

The fact that Mr. Ly Tong is scheduled to go to trial only 03 days after the Vietnamese government publicly acknowledged his status clearly violates his right to a fair trial as widely recognized by the contemporary legal principles throughout the entire world.

On behalf of Mr. Ly Tong and the Vietnamese-American community, we respectfully request you to take any appropriate measures to pursue

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

the Vietnamese government to accept the followings:

1. To continue the trial of Mr. Ly Tong, scheduled for November 12, 1992, to a future date to protect Mr. Ly Tong's right to a fair trial. Without sufficient time to prepare for trial, there is no fair trial.

2. To honor Mr. Ly Tong's right to be represented by counsel of his choice. We are willing and ready to return to Vietnam to represent Mr. Ly Tong. Mr. Ly Tong should be allowed to see independent counsel to prepare for the defense. A trial without adequate representation cannot be a fair trial.

3. The trial of Mr. Ly Tong should be conducted by an independent and impartial court, and open to the public. Any bias or prejudices against him regarding his guilt and sentence should not influence the outcome of the trial.

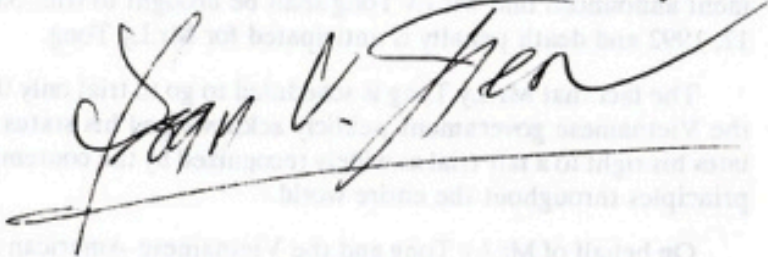
4. Mr. Ly Tong is presumed innocent until proven guilty by independent proof beyond any reasonable doubts. Government's pretrial publicity regarding his case should be stopped to avoid a predetermined trial.

As Mr. Ly Tong is a Vietnamese-American, he is entitled to the protection of the United States government. Because of the urgency of the problem, We respectfully request your help in this matter, any measures to protect his life and safety should be done as soon as possible.

Thank you in advance for your anticipated prompt attention to this matter.

Respectfully submitted,

Lawyers Committee for Ly Tong
DOAN VAN TIEN
Attorney at Law

Đài Phát Thanh Quốc Tế Pháp Tại Paris Loan Tin
Về Việt Nam:
PHẢN ỨNG CỦA CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT TẠI HOA
KỲ
TRƯỚC VIỆC HÀ NỘI ĐEM XỬ VỤ LÝ TỔNG.

LTS- Khi hay tin Hà Nội vội vã đem vụ Lý Tống ra xét xử trước ngày Tổng Thống George Bush thuộc đảng Cộng Hoà bàn giao quyền hành lại cho Tân Tổng Thống đắc cử Bill Clinton thuộc đảng Dân Chủ, cộng đồng người Việt tại Hoa Kỳ cũng như ở các nước Pháp, Úc, Gia-Nã-Đại đã có những phản ứng mạnh mẽ đòi hỏi Hà Nội phải tôn trọng các Công Ước Quốc Tế mà Việt Nam đã gia nhập năm 1982 khi xử vụ Lý Tống. Ban Việt Ngữ đài phát thanh quốc tế RFI ở Paris trong bản tin phát đi lúc 10 giờ sáng miền Đông Hoa Kỳ vào ngày 11/11/92 đã loan báo cho đồng bào ở trong nước biết rõ sự can thiệp của đồng bào hải ngoại đối với Lý Tống. Bản tin của Chữ Bá Anh, thông tin viên thường trực của đài này tại Hoa Kỳ, phát đi nguyên văn như sau:

Sau khi nhà cầm quyền Việt Nam hôm Chủ nhật loan báo quyết định sẽ đưa Lý Tống ra xét xử tại Toà Án Nhân Dân Thành Phố Hồ Chí Minh thì một lần nữa các tổ chức người Việt tại Hoa Kỳ lại lên tiếng mạnh mẽ can thiệp.

Hội Luật Gia Việt Nam tại California đã gửi điện văn cho quyền ngoại trưởng Mỹ ông Lawrence S. Eagleburger và thượng nghị sĩ John Breaux đơn vị tiểu bang Louisiana nơi Lý Tống cư ngụ để yêu cầu chính phủ Hoa Kỳ khẩn can thiệp cho công dân Mỹ Lý Tống.

Luật sư Nguyễn Hữu Thống và luật sư Đoàn Văn Tiên cũng nhân danh Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tống, một tổ chức bao gồm rất nhiều luật sư danh tiếng, đã gửi điện văn đến Chủ Toạ Hội Đồng Xét Xử Toà Án Nhân Dân thành phố Hồ Chí Minh để yêu cầu đình hoãn nội vụ và được quyền đề cử luật sư về nước bào chữa cho Lý Tống.

Điện văn của Ủy Ban viện dẫn rằng việc đưa ông Lý Tống ra xét xử một cách vội vã không những đã vi phạm những quyền căn bản của bị can, chiếu hiến pháp và luật pháp Việt Nam mà còn vi phạm cả Công Ước Quốc Tế của Liên Hiệp Quốc về các quyền dân sự và chính trị mà Việt Nam từ năm 1982 đã gia nhập công nhận Công Ước Quốc Tế nên

có nghĩa vụ pháp lý phải tôn trọng.

Chiếu theo điều 14 khoản 1 Công Ước Quốc Tế, bị can Lý Tổng phải được xét xử công bằng bởi một toà án độc lập và vô tư. Theo Hội Thẩm Đoàn Toà Án Nhân Dân thì Lý Tổng sẽ bị xử theo điều 73 Hình Luật Việt Nam. Vì vậy đây là một vụ án chính trị nên lại cần phải được quyền chuẩn bị sự biện hộ trong một thời gian hợp lý như điều 14 khoản 3b Công Ước Quốc Tế qui định.

Hơn nữa về mặt tội trạng hành động rải truyền đơn của Lý Tổng kêu gọi đồng bào Tổng Nổi Dậy không thể cấu thành tội "Âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân" vì không có sự tập hợp vô trang. Không ai có thể lật đổ chính quyền đơn thuần bằng truyền đơn, mà đây chỉ là hành xử tự do phát biểu quan điểm được bảo vệ bởi điều 19 Công Ước Quốc Tế, mặc dù quan điểm này chống đối lại chủ trương và chính sách của chính quyền.

Ngoài ra, còn một tổ chức khác là Ủy Ban Đặc Nhiệm về Lý Tổng do cựu đại tá Vũ Văn Lộc đại diện cũng đã đánh điện cho đương kim Tổng Thống Hoa Kỳ George Bush và Tân Tổng Thống đắc cử Bill Clinton cũng như các thượng nghị sĩ và dân biểu để yêu cầu khẩn cấp can thiệp cho công dân Hoa Kỳ Lý Tổng.

Tại các nước Canada, Pháp, Úc đã có nhiều tổ chức lên tiếng bảo vệ Lý Tổng và xem việc nhà cầm quyền Hà Nội đưa Lý Tổng ra xét xử đã làm cho ông trở thành tù nhân chính trị và lương tâm rất được thế giới chú ý.

Chữ Bá Anh thông tin viên của đài RFI
tường trình từ Washington.

Lý Tổng Trong Lòng Dân Tộc

CSVN KHÔNG DÁM ĐƯA ANH HÙNG LÝ TỔNG RA XÉT XỬ

Hà Nội, Việt Nam (Reuter)- Cộng sản Việt Nam, hôm 11 tháng 11 đã loan báo dời lại phiên xử cựu phi công chiến đấu VNCH, Lý Tổng, mà họ đã hăm dọa sẽ tuyên án tử hình về tội cướp phi cơ Hàng Không để thả các truyền đơn chống nhà cầm quyền cộng sản xuống thành phố Sài Gòn.

Các cán bộ của Tòa Án Nhân Dân Tối Cao cho biết hồi chiều 11 tháng 11 là phiên xử cựu phi công Lý Tổng, nay công dân Mỹ, dự định được tổ chức tại Sài Gòn trong hai ngày 12 và 13 tháng 11, đã được hoãn dời lại. Tuy nhiên không thấy loan báo ngày nào xét xử.

Cựu phi công Lý Tổng đã bị bắt giữ hôm mùng 4 tháng 9, vài giờ sau khi cướp một phi cơ của hãng Hàng Không Việt Nam, đang bay từ Bangkok đến Sài Gòn, để thả hàng loạt truyền đơn kêu gọi dân chúng nổi dậy chống nhà cầm quyền cộng sản.

Không có ai bị thương trên phi cơ và Công An cộng sản đã bắt được cựu phi công Lý Tổng khi anh nhảy dù xuống vùng ngoại ô phía Nam thành phố Sài Gòn, thuộc địa phận Nhà Bè.

Tờ "Lao Động Chủ Nhật" phát hành tại Hà Nội hồi đầu tuần này cho biết cựu phi công Lý Tổng sẽ bị đưa ra xét xử về hai tội cướp phi cơ và âm mưu lật đổ nhà cầm quyền, cả hai tội trạng này đều có thể bị tuyên án tử hình, theo pháp luật của cộng sản Việt Nam (LT/ty)

(Trích Người Việt, số 2564 ngày 13-11-1992)

"Bá n đi! Lý Tổng nà y chế t đi cò n
ngàn Lý Tổng khác".

HÀ NỘI PHẢI TÔN TRỌNG CÔNG ƯỚC QUỐC TẾ

Khi hay tin Hà Nội vội vã đem vụ Lý Tổng ra xét xử trước ngày Tổng Thống Mỹ George Bush thuộc đảng Cộng Hòa bàn giao quyền hành lại cho Tân Tổng Thống Đắc Cử Bill Clinton thuộc đảng Dân Chủ, cộng đồng người Việt ở Hoa Kỳ cũng như ở các nước Pháp, Úc, Gia Nã Đại đã có những phản ứng mạnh mẽ đòi hỏi Hà Nội phải tôn trọng Công Ước Quốc Tế mà Việt Nam đã gia nhập năm 1982, khi xử vụ Lý Tổng, Ban Việt Ngữ đài phát thanh Quốc Tế RFI ở Paris trong bản tin phát đi lúc 10 giờ sáng giờ miền Đông Hoa Kỳ ngày 11-11-1992 đã loan báo cho đồng bào ở trong nước biết rõ sự can thiệp của đồng bào hải ngoại đối với Lý Tổng. Bản tin Chữ Bá Anh, thông tin viên thường trực của đài này tại Hoa Kỳ, phát đi nguyên văn như sau:

Sau khi nhà cầm quyền Việt Nam hôm Chủ Nhật loan báo quyết định sẽ đưa Lý Tổng ra xét xử tại Tòa Án Nhân Dân thành phố Hồ Chí Minh một lần nữa các tổ chức tại Hoa Kỳ lại lên tiếng can thiệp mạnh mẽ.

Hội Luật Gia Việt Nam tại California đã gửi điện văn cho Quyền Ngoại Trưởng Mỹ ông Lawrence S. Eagleburger và thượng nghị sĩ John Breaux đơn vị tiểu bang Louisiana nơi Lý Tổng cư ngụ để yêu cầu chính phủ Hoa Kỳ khẩn can thiệp cho công dân Mỹ Lý Tổng.

Luật sư Nguyễn Hữu Thống và Luật sư Đoàn Văn Tiên cũng đã nhân danh Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng, một tổ chức bao gồm rất nhiều luật sư danh tiếng, đã gửi điện văn đến Chủ Tọa Hội Đồng Xét Xử Tòa Án Nhân Dân thành phố Hồ Chí Minh để yêu đình hoãn nội vụ và được quyền cử luật sư về nước bào chữa cho Lý Tổng.

Điện văn của Ủy Ban viện dẫn rằng việc đưa Lý Tổng ra xét xử một cách vội vã không những đã vi phạm những quyền căn bản của bị can, chiếu theo Hiến Pháp và Luật Pháp Việt Nam mà còn vi phạm cả Công Ước Quốc Tế, bị can Lý Tổng phải được xét xử công bằng bởi một tòa án độc lập và vô tư. Theo Hội Thẩm Tòa Án Nhân Dân thì Lý Tổng sẽ bị xử theo điều 73 Hình Luật Việt Nam. Vì vậy, đây là một vụ án chính trị nên lại cần phải được quyền chuẩn bị sự biện hộ trong một thời gian hợp lý như điều 14 khoản 3b Công Ước Quốc Tế quy định.

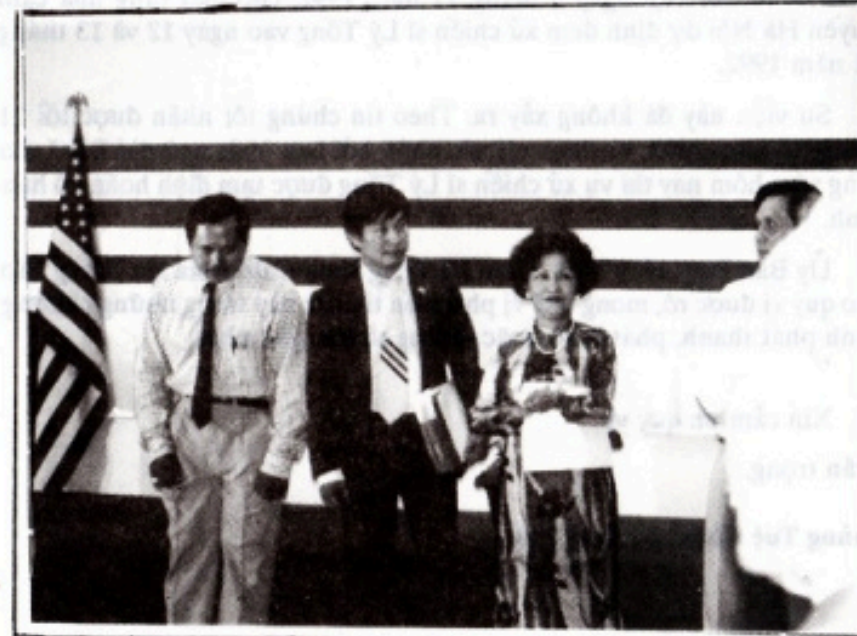
Hơn nữa, về mặt tội trạng, hành động rải truyền đơn của Lý Tổng kêu gọi đồng bào Tổng Nổi Dậy không thể cấu thành tội "Âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân" vì không có sự tập hợp vô trang. Không ai có

thể lật đổ chính quyền đơn thuần bằng truyền đơn, mà đây chỉ là hành xử quyền tự do phát biểu quan điểm được bảo vệ bởi điều 19 Công Ước Quốc Tế, mặc dầu quan điểm này chống đối lại chủ trương và chính sách của chính quyền.

Ngoài ra, còn có một tổ chức khác là Ủy Ban Đặc Nhiệm về Lý Tổng do cựu Đại Tá Vũ Văn Lộc đại diện cũng đã đánh điện cho đương kim Tổng Thống Hoa Kỳ George Bush và Tân Tổng Thống Đắc Cử Bill Clinton cũng như các Thượng Nghị Sĩ và Dân Biểu để yêu cầu khẩn cấp can thiệp cho công dân Hoa Kỳ Lý Tổng.

Tại các nước như Canada, Pháp, Úc cũng đã có nhiều tổ chức lên tiếng bảo vệ Lý Tổng và việc nhà cầm quyền Hà Nội đưa ông ra xét xử đã làm ông trở thành tù nhân chính trị và lương tâm được thế giới chú ý

(Chữ Bá Anh,
thông tin viên của đài RFI
tường trình từ Washington.)

Ban Chấp Hành U.B.P.H.T.T.L.T: Dương Ngọc Cư (trái)-thư ký, Phạm Ngọc Lân, T.T.Ký, Luật sư Phùng Tuệ Châu, Trưởng Ban và GS Lê Văn Ba, Phó Trưởng Ban.

ỦY BAN PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỔNG

15751 Brookhurst Street., Ste. 221.
Westminster, CA 92683
(714) 775-5701

Ngày 12 tháng 11 năm 1992

Kính gửi: Quý cơ quan truyền thông,
truyền hình và báo chí.

V/v: Phiên Xử Chiến sĩ Lý Tổng

Như quý vị đã biết theo bản tin của các hãng thông tấn AFP và Reuter đánh đi từ Hà Nội ngày 9 tháng 11 năm 1992, cho biết rằng nhà cầm quyền Hà Nội dự định đem xử chiến sĩ Lý Tổng vào ngày 12 và 13 tháng 11 năm 1992.

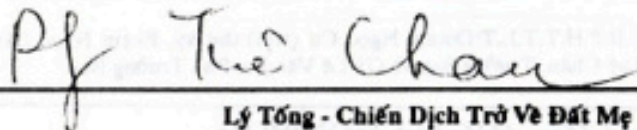
Sự việc này đã không xảy ra. Theo tin chúng tôi nhận được tối 11 tháng 11 năm 1992, và được tái xác nhận bởi ban Việt ngữ đài BBC vào sáng sớm hôm nay thì vụ xử chiến sĩ Lý Tổng được tạm đình hoãn vô hạn định.

Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng Nam California xin thông báo cho quý vị được rõ, mong quý vị phổ biến tin tức này trong những chương trình phát thanh, phát hình hoặc những số báo gần nhất.

Xin cảm ơn quý vị.

Trân trọng,

Phùng Tuệ Châu, Trưởng Ban.

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

ỦY HỘI NHÂN QUYỀN QUỐC TẾ CAN THIỆP,

TÒA ÁN CỘNG SẢN VIỆT NAM ĐÌNH HOÃN XỬ TỘI LÝ TỔNG

Little Saigon (T.B) - Một bản tin của hãng thông tấn Reuters từ Hà Nội đánh đi hôm 11-11-1992 cho hay rằng nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam đã loan báo đình hoãn xử vụ Lý Tổng, cựu phi công VNCH, người đã rải truyền đơn chống cộng sản xuống Sài Gòn hôm 4/9/92. Các cán bộ cao cấp thuộc Tòa Án Nhân Dân không cho biết ngày nào phiên tòa sẽ được mở.

Được biết báo "Lao Động Chủ Nhật" của CSVN cách đây mấy hôm đã loan báo là phiên xử Lý Tổng sẽ được mở ngày 12 và 13 tháng 11 năm 1992 và Lý Tổng có thể bị tuyên án tử hình. Một số tin ngoại quốc khác xuất phát từ Sài Gòn thì khẳng quyết rằng nhà cầm quyền Việt Nam chắc sẽ đình hoãn vô hạn định vụ xử Lý Tổng.

Theo tin của đài BBC cho biết hiện có ba luật sư Việt Nam là Phùng Tuệ Châu, Đoàn Văn Tiên và Nguyễn Hữu Thụy sẵn sàng về Việt Nam để biện hộ cho Lý Tổng nếu họ được phép.

Cũng về vụ Lý Tổng, báo "Công An Quảng Nam, Đà Nẵng" trong một bản tin nói về Lý Tổng, có đoạn thuật lại giây phút Tổng ra khỏi phi cơ như sau: "Mở cửa chính hai lần bị gió đập mạnh hư cửa, Lý Tổng liều mạng nhảy qua cửa sổ phòng lái. Khi thò đầu ra ngoài, một nhân viên còn giữ chân Lý Tổng lại để hỏi: "Anh có mang mìn đi không? Lý Tổng chỉ vào cái ống nhòm buộc ở bắp chân nói: "Có mang đây rồi".

Theo tin của Reuters, ngày 10-11-92, Ủy Hội Nhân Quyền Quốc Tế đã kêu gọi chính quyền Hà Nội nên tôn trọng các quyền căn bản và để cho Lý Tổng được xét xử công minh trước một phiên tòa độc lập và công khai.

Ủy Hội Nhân Quyền Quốc Tế cũng khẳng quyết với nhà cầm quyền Việt Nam rằng việc xét xử Lý Tổng một cách vội vã sẽ đem đến một bản án bất công và Lý Tổng có thể bị kết án nặng vì sự xét xử độc đoán và độc ác. Ngoài ra hiện nay, các nhà hoạt động tranh đấu cho nhân quyền cũng đòi chính quyền Việt Nam khi đem xử Lý Tổng phải để cho các quan sát viên quốc tế tham dự.

(Trích Tạp Chí Thời Báo số 72, ngày 04/12/92)

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

**Trước Áp Lực Quốc Tế và
Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại
HÀ NỘI ĐÁ PHẢI ĐÌNH HOÁN VÔ HẠN ĐỊNH
PHIÊN TÒA XỬ NGƯỜI HÙNG LÝ TỔNG**

• BBC phỏng vấn luật sư Phùng Tuệ Châu

• Luật sư Đoàn Văn Tiên và luật sư Nguyễn Hữu Thụy tình nguyện về nước biện hộ Lý Tổng.

L. S. Nguyễn Hữu Thụy (trái) L. S. Đoàn V. Tiên (phải).

Tin CHỮ BÁ ANH

Từ tối mùng 4 tháng 9 năm 1992, lúc mà cựu Trung úy phi công Lý Tổng rải 50.000 truyền đơn và nhảy dù xuống Sài Gòn, hai tiếng đồng hồ sau đó thì bị lực lượng võ trang của cộng sản Hà Nội bắt giữ tại một vùng ngoại ô thì tin tức nói về việc bắt giữ này không được đầy đủ. Ngay cả những người mới từ Sài Gòn sang Hoa Kỳ cũng không cung cấp được các chi tiết rõ ràng. Báo chí tại Hà Nội và

Sài Gòn thì chỉ loan tin vụ Lý Tổng với vài hàng trên một cột báo nhỏ vào ngày hôm sau 5 tháng 9, sau đó không còn nhắc đến nữa. Mãi cho đến 7/11/92 vừa qua, Pháp Tấn Xã AFP cho biết, báo Lao Động cơ quan ngôn luận của Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam loan tin là Lý Tổng

sẽ bị đưa ra xét xử tại Tòa Án Nhân Dân thành phố Hồ Chí Minh vào ngày thứ năm 12/11/1992.

Cũng trong ngày Chủ Nhật 7/11/1992, tờ Công An Quảng Nam Đà Nẵng số 254 có đăng bài của Nguyễn Gia Bảo viết khá dài về Lý Tổng, riêng đoạn Lý Tổng bị vây bắt, bài báo viết như sau:

“Mở cửa chính hai lần bị gió đập mạnh hư cửa, Lý Tổng liều mạng nhảy qua cửa sổ phòng lái. Khi thò đầu ra ngoài, một nhân viên còn giữ chân Lý Tổng lại để hỏi “Anh có mang mìn đi không?” Lý Tổng chỉ vào cái ống nhòm cột ở ống chân nói: “Có mang đây rồi!”

Khi nhảy xuống cánh đồng thuộc khu vực khu Nhà Bè, Lý Tổng còn đem theo một dù phụ dự định cướp chiếc máy bay A-37 để trốn đi. Đeo kính cận, chân đi giày đen, Lý Tổng băng qua Rạch Ông khi nước thủy triều xuống, tới ven sông thuộc phường 1 quận 8, núp dưới đáy ghe, Lý Tổng nghe thấy tiếng chân rậm rập của nhân dân, dân phòng, công an, quân đội đi truy lùng...

Ngay từ khi nhận được tín hiệu “cứu tôi với” từ máy bay Hàng Không đánh xuống, các máy bay quân sự đã được lệnh cất cánh. Gần 500 cảnh sát, an ninh triển khai truy lùng.

Tiếp đến, hôm thứ Năm 12/11/92 tin từ các thông tấn xã quốc tế cho biết nhà cầm quyền Việt Nam quyết định đình hoãn phiên xử Lý Tổng đến một ngày vô hạn định.

Từ khi nhận được tin Lý Tổng bị đưa ra tòa, các tổ chức đấu tranh của người Việt hải ngoại, đặc biệt Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng tại Nam California và Ủy Ban Đặc Nhiệm về Lý Tổng do Liên Hội Bắc Cali lập ra đã tích cực lên tiếng qua các điện văn khẩn gửi cho giới hữu trách cộng sản Hà Nội cũng như giới hữu trách Hoa Kỳ và kết quả là Hà Nội phải đình hoãn phiên xử Lý Tổng.

Trong chương trình Nhật Ký Đông Nam Á, phát thanh hôm thứ Năm 12-11-92, cô Hồng Liên, đài BBC Luân Đôn đã phỏng vấn luật sư Phùng Tuệ Châu, phát ngôn viên của Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng.

Đáp câu hỏi về việc gửi điện thư Kiến Nghị của Hồng Liên BBC, Luật sư Phùng Tuệ Châu nói:

Ủy Ban chúng tôi đã gửi cho ông Trịnh Xuân Lãng, Đại sứ Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc, Ông Lê Đức Anh, Chủ tịch Nhà Nước, Ông Nông

Đức Mạnh, Chủ tịch Quốc Hội, Ông Võ Văn Kiệt, Thủ tướng, Ông Nguyễn Đình Lộc, Bộ trưởng Tư Pháp, Ông Lê Thành Đạo, Chủ tịch Tòa Án Nhân Dân Tối Cao và Ông Phạm Hùng, Chánh Thẩm Tòa Án Nhân Dân Thành Phố Hồ Chí Minh.

Nội dung kiến nghị, chúng tôi yêu cầu để cho ông Lý Tổng được quyền biện hộ hoặc được tự do chọn người biện hộ và cho phép chúng tôi được quyền thăm viếng và gặp gỡ ông Lý Tổng để chuẩn bị sự biện hộ theo đúng với ý nguyện của đương sự.

Việc thứ hai, chúng tôi yêu cầu Chính phủ Việt Nam khi đem xét xử Lý Tổng thì đương sự phải được xét xử công khai trước một tòa án hoàn toàn công bằng và vô tư.

Chúng tôi yêu cầu thay đổi những người tiến hành tố tụng đã có thiên kiến trước về tội trạng và hình phạt dành cho Lý Tổng.

Chúng tôi yêu cầu là ông Lý Tổng phải bị chứng minh là có tội bằng những bằng cứ độc lập và rõ ràng. Ông Lý Tổng phải được coi là vô tội cho đến khi bản án trở thành chung thẩm, chiếu theo luật pháp của Việt Nam đã ban hành cũng như chiếu theo Công Ước Quốc Tế vì chính phủ Việt Nam cũng là một hội viên của Liên Hiệp Quốc.

Hồng Liên BBC: Theo tin tưởng thuật từ Việt Nam thì phiên xử Lý Tổng đã được hoãn lại, vậy bà có xem đây là kết quả trực tiếp của bản Kiến Nghị của Ủy Ban hay không?

Luật sư Phùng Tuệ Châu: Chúng tôi không dám xác nhận điều đó vì hành động của Lý Tổng toàn thế giới đều biết. Việc vận động cho Lý Tổng là do nhiều tổ chức trong cộng đồng hải ngoại cũng như quốc tế cùng thực hiện không phải chỉ có riêng Ủy Ban chúng tôi.

Hồng Liên BBC: Ngày xử đã được đình hoãn lại và nhà cầm quyền Việt Nam cũng chưa ấn định một ngày nào trong tương lai. Điều này cũng có nghĩa là vụ ông Lý Tổng sẽ có nhiều thì giờ hơn để chuẩn bị việc biện hộ. Vậy Ủy Ban của Bà dự định sẽ làm những gì để giúp cho ông Lý Tổng?

Luật sư Phùng Tuệ Châu: Chúng tôi sẽ tiến hành những thủ tục thông thường của một luật sư là làm một cái thư nhiệm cách gửi đến chính phủ Việt Nam để xin chấp nhận quyền biện hộ của chúng tôi và cho phép chúng tôi trở về Việt Nam thăm viếng Lý Tổng trước khi biện

hộ và được xem các lời khai của các nhân chứng.

Hồng Liên BBC: Nếu được phép về Việt Nam để biện hộ cho ông Lý Tổng thì các luật sư trong Ủy Ban sẽ hành động ra sao? Có bao nhiêu luật sư dự định đi?

Luật sư Phùng Tuệ Châu: Hiện nay có hai luật sư là luật sư Đoàn Văn Tiên và luật sư Nguyễn Hữu Thụy. Chính bản thân tôi cũng muốn trở về Việt Nam để biện hộ cho ông Lý Tổng. Chúng tôi cũng muốn xem hồ sơ tội trạng mà nhà cầm quyền Việt Nam đã kết tội Lý Tổng.

Vì đương nhiên với vai trò là một luật sư, trước tiên chúng tôi coi hành động của Lý Tổng là hành động đòi hỏi nhân quyền. Mà nhân quyền thì đã được Công Ước Quốc Tế công nhận nên hành động của Lý Tổng không phải là một hành động phạm pháp đối với luật pháp quốc tế.

Nếu chính phủ Việt Nam chứng minh rằng là họ có dân chủ thì họ phải tôn trọng quyền đòi hỏi của người dân. Mà người dân chỉ đòi hỏi quyền dân chủ và quyền làm người. Hai quyền đó không phải là một hành vi phạm pháp.

Hồng Liên BBC: Như Bà vừa nói, đòi hỏi có nhân quyền và có quyền làm người không phải là một hành vi phạm pháp, tuy nhiên đứng trên phương diện luật pháp quốc tế thì việc cưỡng đoạt phi cơ là có thể bị coi là một tội hình, thưa bà thì trong vấn đề này, các luật sư trong Ủy Ban của bà sẽ biện hộ cho ông Lý Tổng như thế nào?

Luật sư Phùng Tuệ Châu: Trong trường hợp này thì chúng tôi cố liên lạc với viên phi công đã lái máy bay có chở Lý Tổng và chúng tôi sẽ hỏi vị phi công ấy hành động của Lý Tổng hôm đó có phải là hành động cưỡng đoạt phi cơ hay không?

Hồng Liên BBC: Trong trường hợp các luật sư trong Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng không được phép về Việt Nam thì Ủy Ban sẽ có hành động ra sao?

Luật sư Phùng Tuệ Châu: Trước hết xin nhắc lại là nếu chúng tôi được phép trở về Việt Nam để biện hộ thì cái chủ quyền của Việt Nam đương nhiên chúng tôi phải tôn trọng.

Trong trường hợp không được trở về Việt Nam để biện hộ thì chúng tôi sẽ dùng biện pháp thích nghi, kêu gọi sự can thiệp của chính phủ Mỹ

cũng như các cơ quan quốc tế can thiệp cho Lý Tống.

Trên đây là bài của Hồng Liên BBC phỏng vấn luật sư Phùng Tuệ Châu.

Ngoài ra hôm nay luật sư Nguyễn Hữu Thống, chủ tịch Hội Luật Gia Việt Nam tại Cali cũng đã phổ biến một bài phân tích và nhận định về vụ Lý Tống có tựa đề : "Trước áp lực của Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại, tòa đình hoãn vụ xử Lý Tống. Ba bước bách hại Lý Tống: thanh toán vật chất, thanh toán tinh thần, thanh toán pháp lý."

(CHỮ BÁ ANH NEWS 11/11/1992)

ỦY BAN PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỐNG LÀM VIỆC HỮU HIỆU. BỘ NGOẠI GIAO HOA KỲ LÊN TIẾNG:

Mỹ Can Thiệp Trường Hợp Lý Tống

Dương Ngọc Cư

Tạp chí Thời Báo - Westminster - Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ chính thức xác nhận chính phủ Mỹ đã trực tiếp can thiệp trường hợp Lý Tống bị CSVN bắt giam sau khi anh thả truyền đơn và nhảy dù xuống Sài Gòn.

Được biết Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống tại thủ đô tị nạn đã được sự xung phong của một số luật sư Việt Nam đang hành nghề tại Mỹ cũng như trước đây đã hành nghề tại VN, họ đã thành lập Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tống, đại diện là Luật Sư Đoàn Văn Tiên đã viết thư yêu cầu Bộ Ngoại Giao can thiệp cho Lý Tống.

Vào ngày 20-11-1992, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã gửi cho Luật Sư Đoàn Văn Tiên lá thư trình bày chi tiết nội vụ can thiệp. Dưới đây là nguyên văn phần Anh và Việt ngữ của lá thư mang nhiều ý nghĩa này:

Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn,

Ngày 20-11-1992

Kính gửi: Ông Đoàn Văn Tiên

Thưa Ông,

Quyền Ngoại Trưởng Hoa Kỳ, ông Lawrence S. Eagleburger, đã chỉ thị cho tôi phúc đáp lá thư của ông về vụ ông Lý Tống bị bắt giữ tại Việt Nam.

Ông Lý Tống đã bị nhà cầm quyền Việt Nam bắt giữ ngay sau khi nhảy dù ra khỏi chiếc phi cơ Hàng Không Việt Nam ngày 4-9-1992. Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ biết được sự kiện này qua tin của tòa Đại Sứ Mỹ tại Bangkok cung cấp.

Vì hiện nay giữa Hoa Kỳ và Việt Nam không có một liên lạc ngoại giao nào cả, do đó mọi việc liên quan đến công dân Mỹ tại Việt Nam đều được giải quyết bởi Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Bangkok (Thái Lan). Vào ngày 8-9-1992, các viên chức sứ quán Hoa Kỳ ở Thái Lan đã nêu vấn đề

bắt giữ Lý Tống với đại diện VN tại Bangkok và yêu cầu được thăm viếng Lý Tống. Ngày 21-9-1992, Đại Sứ Hoa Kỳ, ông Lambertson, lại gửi cho Đại Sứ Việt Nam tại Bangkok một văn thư khác yêu cầu được biết thêm tin tức về Lý Tống và quyền được thăm viếng đương sự.

Ngày 28-9-1992, phía Việt Nam trả lời rằng Lý Tống hiện đang bị giam giữ về tội không tặc. Và “theo luật lệ Việt Nam hiện hành thì mọi sự liên lạc của Sứ Quán đều bị ngăn cấm trong khi đương sự đang bị thẩm vấn và điều tra, tuy nhiên chính quyền Việt Nam, thỉnh thoảng, cũng sẽ thông báo cho Hoa Kỳ biết về tình trạng của Lý Tống.”

Vào ngày 5-10-1992, Việt Nam gửi cho Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Bangkok một văn thư khác có tính cách ngoại giao thông báo rằng Lý Tống sẽ bị đưa ra tòa xét xử về tội không tặc. Tuy nhiên chưa có một ngày nào được ấn định cả.

Cho tới nay, vì chưa có được sự thỏa thuận nào trên cấp bậc Sứ Quán nên mọi sự liên hệ đến công dân Hoa Kỳ bị giam giữ tại Việt Nam còn gặp nhiều khó khăn. Dù vậy, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ sẽ tiếp tục yêu cầu các giới chức Việt Nam phải để cho Lý Tống được quyền thăm viếng, và đồng thời (Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ) cũng đã bày tỏ với các đại diện Việt Nam tại Thái mỗi quan tâm của chính phủ Mỹ đối với vấn đề Lý Tống.

Tôi hy vọng tin tức này rất hữu ích cho ông. Nếu ông còn thắc mắc gì khác, xin vui lòng liên lạc ông Rick Dowell, số điện thoại: (202)637-5483.

Trân Trọng,

Mildred A. Patterson
Director Citizen Emergency Center

**Tinh Thần Lý Tống
Bất Diệt!**

**United States Department of State
Washington, D.C. 20520**

Tien V. Doan
Westhaven Building
15751 Brookhurst Street, Suite 221
Westminster, CA 92683

Dear Mr. Doan:

The Acting Secretary of State has asked me to respond to your letter written to him concerning the arrest of Ly Tong in Vietnam.

Mr. Tong was detained by Vietnamese authorities shortly after he parachuted from the airplane he apparently hijacked on September 4, 1992. The Department of State learned of this event soon after from the American Embassy in Bangkok.

In the absence of diplomatic relations between the U.S and Vietnam, matters dealing with the Americans in Vietnam are informally handled through the American Embassy in Bangkok. On September 8, 1992, Embassy officials raised the issue of Mr. Ly Tong's arrest with Vietnamese officials in Bangkok, and requested access to him. On September 21, 1992, Ambassador Lambertson wrote to the Vietnamese Ambassador in Bangkok, again requesting access and information.

On September 28, 1992, the Vietnamese replied to the U.S Embassy stating that Tong was being detained on a charge of aircraft hijacking. The Vietnamese stated that “according to current Vietnamese regulations, consular contacts are not allowed while detainees are under investigation, but the government would, from time to time, inform the U.S. of Tong's condition”.

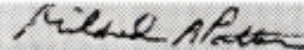
On October 05, 1992, the Vietnamese delivered a diplomatic note to the U.S. Embassy in Bangkok which said that Tong would be tried before a court in Vietnam on charges of air piracy. No date has been given for the trial.

The absence of a consular agreement with Vietnam has caused

recurring problems in dealing with Americans detained there. Nevertheless, the Department of State will continue to press Vietnamese authorities for access to Mr. Tong, and to express to Vietnamese representatives the United States Government's concern for him.

I hope this information is helpful. If you have any additional questions, please contact Rick Dowell in this office at 202-647-5483.

Sincerely,
Mildred A. Patterson
 Director Citizens Emergency Center

(This letter stamped on Nov 20, 1992)

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

NOV 20 1992

Tien V. Doan
 Westhaven Building
 15751 Brookhurst Street, Suite 221
 Westminster, CA 92683

Dear Mr. Doan:

The Acting Secretary of State has asked me to respond to your letter written to him concerning the arrest of Ly Tong in Vietnam.

Mr. Tong was detained by Vietnamese authorities shortly after he parachuted from the airplane he apparently hijacked on September 4, 1992. The Department of State learned of this event soon after from the American Embassy in Bangkok.

In the absence of diplomatic relations between the U.S. and Vietnam, matters dealing with Americans in Vietnam are informally handled through the American Embassy in Bangkok. On September 8, 1992, Embassy officials raised the issue of Mr. Tong's arrest with Vietnamese officials in Bangkok, and requested access to him. On September 21, 1992, Ambassador Lambertson wrote to the Vietnamese Ambassador in Bangkok, again requesting access and information.

On September 28, 1992, the Vietnamese replied to the U.S. Embassy stating that Tong was being detained on a charge of aircraft hijacking. The Vietnamese stated that "according to current Vietnamese regulations, consular contacts are not allowed while detainees are under investigation, but the government would, from time to time, inform the U.S. of Tong's condition".

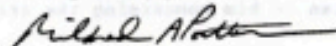
On October 5, 1992, the Vietnamese delivered a diplomatic note to the U.S. Embassy in Bangkok which said that Tong would be tried before a court in Vietnam on charges of air piracy. No date has been given for the trial.

The absence of a consular agreement with Vietnam has caused recurring problems in dealing with Americans detained there. Nevertheless, the Department of State will continue to press Vietnamese authorities for access to Mr. Tong, and to express to Vietnamese representatives the United States Government's concern for him.

-2-

I hope this information is helpful. If you have any additional questions, please contact Rick Dowell in this office at 202-647-5483.

Sincerely,

Mildred A. Patterson
Director
Citizens Emergency Center

Lý Tổng: Cái Vốn Quý Của Dân Tộc

LY TONG—HERO, HIJACKER AND PAMPHLETEER

By Kathleen Callo

Saigon (Reuter) - A hijacker who parachuted from a Vietnamese Airlines plane over Saigon last Friday Was a former South Vietnamese fighter pilot who made a spectacular escape from a re-education camp.

Residents of the city, who asked not to be identified, said Ly Tong won a hero status among anti-communist Vietnamese in the United States after escaping from a re-education camp in Vietnam in 1980.

He embarked on an extraordinary 1,600-mile journey across Cambodia, Thailand and Malaysia before being resettled in the United States.

Tong, now a naturalized US citizen, forced a Vietnam airlines plane to fly low on Friday as he dropped anti-government leaflets, then parachuted out.

The leaflets, typed in Vietnamese, said the collapse of the Soviet Union and communist Eastern Europe had sounded the death knell for Hanoi's communist.

"Only the Vietnamese communists, while in their last breath, are still stubbornly trying, with a governing clique, old, out of date, to go against the tide of progress of humankind," the leaflets said.

Vietnamese officials said on Saturday they would prosecute Tong, who was captured by security forces a couple of hours after landing in a field in the Nha Be district on the outskirts of Saigon.

"He (Tong) was a little bit mentally unstable... he has been considered a kind of eccentric national hero by the overseas Vietnamese," one intellectual said, requesting anonymity.

Tong's escape and journey

Journalist Barry Wain described the journey of Ly Van Tong - residents here say it was the same man - in a February 1983 article in the Asian Wall Street Journal.

Wain wrote that after his escape from the re-education camp Tong hiked, cycled, hitchhiked, travelled by train and bus, and swam his way from Vietnam to Singapore, where he was granted resettlement in the

United States.

During the remarkable 17-month trip, he escaped from three prisons, worked as a fisherman and went sightseeing as a tourist. Finally he swam across the Johore Strait from Malaysia to Singapore and took a taxi, still wet, to the U.S embassy.

The leaflets

Tong, 44, described himself as the "commander of the uprising forces" in the leaflets he dropped from the airbus 310 on Friday. The leaflets urged the Vietnamese to demonstrate, hold strikes, occupy radio and television stations, and persuade soldiers to defect.

It called on Vietnamese to "coordinate between the overseas and the internal forces in a general uprising to overthrow the cruel, inhuman Hanoi regime and to build an independent, free and prosperous Vietnam."

Residents who knew of his case said Tong had planned to carry out the hijacking on September 2, Vietnam's national day marking the declaration of independence by Ho Chi Minh in 1945 from occupying Japanese forces and French colonial rulers.

Intellectual in Saigon said the hijacking might prompt authorities to re-tighten security.

Senior Communist Party Officials in Hanoi told Reuters this week that there were 231 illegal, anti-government groups - some with only two or three members - now operating in Vietnam, and that some had overseas connections.

They said the number of such groups had increased after the collapse of the Soviet Union and communism in Eastern Europe. For several days before the hijacking, official newspapers ran strongly worded editorials warning of "hostile forces" trying to sabotage the Vietnamese government and the Communist Party.

The senior party officials later said the editorials were the result of the party decision to warn the public more openly than in the past about perceived security threats.

Vietnam has an extensive police and security system that keeps close watch on locals and foreigners. But restrictions on people's movements and the ability to gather privately have been significantly eased in recent

years.

After launching free market reforms in the mid-1980s encouraging foreign investment, the government and party have made it easier for many of the hundreds of thousands of Vietnamese who fled after the war ended in 1975 to return.

"The Vietnamese government has been very flexible, very liberal in recent years," said one intellectual in Saigon. "I've seen a lot of people who would be considered undesirables, like senior officials of former South Vietnamese political parties, coming back to visit from the U.S."

The intellectual said he now expected security to be tightened once more.

But one senior party official, asked if Vietnam might start re-closing its door to the outside world, said, "We can't. That would be suicide."

ANTI-COMMUNIST'S GOAL WAS REVOLUTION IN VIETNAM

Ly Tong received his master's degree in political science from the University of New Orleans in 1990. He said he hoped his knowledge would one day help him change Vietnam.

Ly Tong's amazing journeys finally end in Vietnam prison.

HIJACKER'S GOAL WAS REVOLUTION

By Ken Mc. Laughlin (*Mercury News Staff Writer*)

Ly Tong had been telling his friends in San Jose for years that he planned to return to Vietnam to foment revolution. Everybody who knew the passionate anti-communist believed him.

So it was no shock to many in San Jose's Vietnamese émigré community when the former South Vietnam air force fighter pilot commandeered an airliner over Ho Chi Minh City two week ago and scattered 50,000 leaflets urging the masses to revolt. Proclaiming himself the insurgency's "commander in chief," the naturalized U.S. citizen then parachuted to the ground and was arrested.

Tong, who lived in San Jose for a short time in the late 1980s, was already a legend among Vietnamese-Americans for his 1600 mile trek across Southeast Asia after he escaped from a communist forced-labor camp in 1980, breaking out of two Cambodian jails along the way.

Although some Vietnamese-Americans are deriding the Vietnamese Papillon's latest adventure as a crazy stunt, many others say "the spirit of Ly Tong" could rally anti-communist reformers in both countries.

Vietnamese-Americans Buddhists in the San Jose area hope he will become a political martyr along with Thich Huyen Quang, the Buddhist leader under house arrest in Vietnam for calling on the government to respect religious freedom and human rights.

"Ly Tong is a devout Buddhist following the call of service from the venerable Quang. He wants to bring a torch of light to Vietnam to lead the people from their darkness," said Le Huu Dan of Fremont, who has organized a rally to be held at 10 a.m. today in San Jose's St. James Park to honor both Quang and Tong.

The Vietnamese press outside Vietnam has featured Tong's story virtually every day since his arrest. One San Jose newspaper, Viet Nam Thoi Bao (the Vietnam Times), has printed daily excerpts from his book "Black Eagle," which chronicles his escape from Vietnam 12 years ago.

"Symbol of sacrifice"

One young San Jose immigrant, Nguyen Van Hoa, has formed Ly Tong's Suicide Youth Team, calling on young Vietnamese-Americans to use Tong as a "symbol of sacrifice" to lead them into the 21st century. And the anti-communist Coalition of Nationalist Vietnamese Organizations of Northern California formed Ly Tong's Spirit Task Force to "lobby the United Nations and the United States government to press for his release as a political prisoner," said Lam Duc Nguyen, a task force member.

While technically Tong's act constituted hijacking, "he didn't hurt anybody, or take anybody hostage," said former South Vietnamese Lt. Col. Khoi Tran, 49, of Santa Clara, Tong's last commander. Tran described Tong as a smart and courageous flier who had volunteered for "kamikaze missions".

But officials in Vietnam say the 44-years-old Tong is a deranged man who could have killed the 115 passengers and crew aboard a Vietnam Airlines flight from Bangkok, Thailand, to Ho Chi Minh City (formerly Saigon). Airline officials say Tong forced the pilot to fly low over the city after he pulled out a knife and claimed he had a bomb.

Criticized Vietnam leaders

From the cockpit, he tossed out the leaflets, which celebrated the collapse of communism in Eastern Europe and the Soviet Union and attacked Vietnamese leaders for bucking "the tide of progress of humankind."

He then parachuted out of an emergency exit, apparently to lead the hoped-for insurrection. Vietnam's security forces captured him two hours later on the outskirts of the city.

Vietnam's foreign minister, Nguyen Manh Cam, conceded that the government was "shaken" by the country's first hijacking, saying it was the price Vietnam had to pay for opening the country to the outside world.

Tong is being held on hijacking charges. U.S. officials have been unable to interview him because the United States does not have diplomatic relations with Hanoi. State department officials would not comment on his status, citing U.S. privacy laws.

Captured 17 years ago

That Tong would end up in a communist prison again after all he endured to escape from his native country is among the most extraordinary aspects of an incredible tale that began 17 years ago, when he was captured after his A-37 Dragon Fly Fighter plane was shot down just days before the fall of Saigon.

A few months later, in the summer of 1975, Tong first tried to escape, but the attempt failed, and he was thrown into a freight container that the Americans had left behind. The 8-by-4 1/2-foot box, where he almost died from the heat during the day and nearly froze to death at night, became his home for the next six months.

Tong remained defiant even after he was transferred to an austere "re-education" prison camp near Tuy Hoa, some 250 miles from Ho Chi Minh City. At one point, guards became so frustrated with his antics that they put him in a yoke for two weeks.

"He was always talking about how to get out," recalls Nguyen Bay, 48, of San Jose, who joined Tong at a 1987 San Jose reunion of the 548th "Black Eagle" squadron. Bay, who ended up in the same prison, remembers Tong asking him detailed questions to refresh his memory about the inner workings of the A-37. Although he did not tell Bay at the time, Tong's plan was to steal a fighter jet to escape from Vietnam in style.

First step toward freedom

On July 12, 1980, he took the first step toward freedom when he escaped and walked much of the way to Ho Chi Minh City, where he lived a shadowy existence for a year selling phony identification cards. But when he infiltrated a base at Tan Son Nhut Airport, he found that most of the jets left behind by the Americans weren't working because of a shortage of parts.

So, with a few dollars in his pocket, he took a bus to the Cambodian border and sneaked across. In Cambodia, then occupied by Vietnamese troops, he was spotted and locked in a Phnom Penh jail, but he escaped, only to be put in Cambodia's toughest prison camp, which was able to hold him only a few days.

For the next few months, he worked his way to Thailand, dodging bullets from Khmer Rouge guerrillas and Vietnamese occupying forces. Once, to avoid passing some Cambodian soldiers, he said in his book, he had to remain motionless for six hours as thousands of ants bit him and swarmed over his body.

Jailed by Thai police

Even after he made it to Thailand, he was jailed 10 months by the Thai police, who were trying to discourage other Vietnamese from fleeing. After he was let out, he was confined to a refugee camp. Once again, he escaped.

Posing as an English-speaking Filipino, he continued the trek to the tip of the Malaysian Peninsula, and in February 1983 he swam across the Johore Strait to Singapore. He took a taxi to the U.S. Embassy, where he showed up soaking wet. After embassy officials verified his story, he was granted asylum.

His life in the United States has been marred by tragedy. Several years ago, while working in a grocery store in New Orleans, he shot and killed a 15-years-old burglar. Friends say he was tormented and took refuge in Zen Buddhism.

Working on doctorate

Tong also studied political science, saying he hoped his knowledge would one day help him change his country. He eventually earned a master's degree in political science at the University of New Orleans and was nearing completion of his doctorate when he decided to return to Vietnam.

Critics in the Vietnamese-American community describe him as boastful and eccentric, and see the hijacking as self-promoting. Some were turned off by Tong's portrayal of himself in his book as a ladies' man - a kind of Vietnamese James Bond.

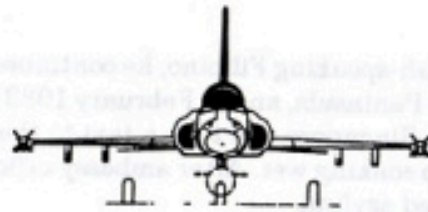
But friends describe him as a courageous patriot and generous spirit who has donated thousands of dollars to Vietnamese refugees stuck in fetid camps.

"We call him the Impossible Man," said Luc Huu Nguyen, 45, of San Jose, a fellow air force officer. "He can do everything he wants."

Tung Nguyen, a San Jose anti-communist activist, urged fellow émigrés not to get sidetracked debating Tong's personality.

"The heroic act speaks for itself," Nguyen said. "He has been an inspiration."

(San Jose Mercury News, Sunday, September 20, 1992)

FIVE VIETNAMESE MONKS READY FOR LIFE-OR-DEATH POLITICAL ACTION

By Ken McLaughlin - Mercury News Staff Writer

The 1963 photograph of a Buddhist monk setting himself ablaze on a Saigon street to protest religious persecution was one of the most searing images of the Vietnam War.

The picture helped bring down the government of South Vietnamese President Ngo Dinh Diem, who was killed in a coup several months later.

Fast-forward 29 years to a Vietnamese Buddhist conference Saturday in San Jose, where the image of self-immolation suddenly seemed all too real again when a conference organizer said five Buddhist monks in Vietnam have threatened to kill themselves if Hanoi doesn't meet the demands of a revered Buddhist leader.

The Ven. Thich Vien Ly, a monk from Monterey Park, said the threats were contained in five letters to Vietnamese government officials. One of the monks, the Ven. Thich Tri Tuu from Hue in central Vietnam, explicitly said he would set himself afire if the Ven. Thich Huyen Quang's demands aren't met. The others said they would "sacrifice themselves," said Ly, who has copies of all the letters.

Saturday's session of the three day conference in San Jose - the political center of the Vietnamese anticommunist movement in the United States - was attended by more than 1,000 people in the Civic Auditorium. They included monks from Canada, Australia, Germany, Japan and France, who met with American monks to help unite Buddhist sects so they can exert more pressure on Hanoi.

Quang, who has been under house arrest for a decade, has issued a nine-point list of demands calling for the release of Buddhist monks, Catholic priest and other political prisoners still languishing in Vietnamese prisons.

At the top of Quang's list is a demand that the Unified Buddhist Church, disbanded by the Hanoi government and replaced with a sanctioned Buddhist association, be legalized. Quang also is demanding that communist officials "bear the responsibility" for the death of the Ven. Thich Thien Minh, a Buddhist leader who allegedly was tortured by security officers in 1978.

Along with Quang, one of the absent heroes at the conference was Ly Tong, the former South Vietnamese fighter pilot who three weeks ago hijacked a jetliner so he could drop 50,000 pamphlets over Ho Chi Minh City, formerly Saigon.

Tong, a U.S. citizen and devout Buddhist who had urged the people of Vietnam to revolt against one of the world's last remaining communist governments; was arrested two hours after he parachuted from the Vietnam Airlines jet.

"Ly Tong is a courageous man who acted in the best interests of his people," said the Ven. Thich Giac Luong, director of the Phap Duyen Buddhist Monastery in San Jose. "His heroic act was the last chance for Vietnam's communists to wake from their sleep."

Vietnamese-Americans with other religious beliefs also attended the conference to express support for Quang's cause.

"I don't believe in military struggle, but I believe in the strength of religion to bring freedom to Vietnam," said Tran Cong Thien of San Jose, former vice president of the Vietnamese Catholic Federation in the United States. "There must be unity of religions in Vietnam so we can struggle for the common goal - freedom and democracy."

Among the foreign delegates to the conference was the Ven. Thich Quang Ba, who spent 4 1/2 years in Vietnamese prisons for refusing to submit to communist demands. Ba, who escaped Vietnam by boat in 1983, is now an Australian citizen.

Despite a guarantee of religious freedom in Vietnam's constitution, Ba said, the government has tortured and killed monks and driven thousands of others out of their monasteries and temples.

Although the situation has improved in recent years as Vietnam opens its doors to the West, Ba said, Vietnam's human rights record remains intolerable.

Vietnamese Buddhists in Australia are trying to persuade Australian officials to attach human rights conditions to the \$100 million in aid it plans to give to Vietnam over the next several years, Ba said.

"And," he added, "we want to convince the American government to keep its (trade) embargo until democratic values are respected in Vietnam."

BÁO HONG KONG CA NGỌI LÝ TỔNG

HONG KONG (NV) - Tờ Asian Wall Street Journal phát hành tại Hong Kong số đề ngày 18, 19-9-1992 đã đăng trên trang nhất một bài dài nói về việc Lý Tổng cướp phi cơ hàng không dân dụng Việt Nam và ca ngợi những hành động phi thường của ông khi ra đi cũng như trở về Việt Nam. Tờ báo viết: "Không ai đã đi qua một chặng đường dài để trốn khỏi Việt Nam hơn Lý Văn Tổng, thường gọi tắt là Lý Tổng," và "Một thập kỷ sau Lý Tổng lại trở về Việt Nam bằng một cách cực kỳ hào hùng."

Theo tờ báo này, Lý Tổng đã viết thư cho báo Anh ngữ Bangkok Post để nói về những dự định của ông. Trong thư Lý Tổng cho biết định đánh cắp một phi cơ của Không Quân Hoàng Gia Thái ở căn cứ Ubon để bay và oanh tạc Việt Nam. Việc không thành, ông đã sử dụng

phương án thứ nhì là cướp phi cơ hàng không dân dụng Việt Nam và thực hiện hành động như mọi người đã biết. Nhật báo Bangkok Post cho đến nay chưa công bố toàn văn bức thư vì còn muốn kiểm tra nguồn gốc xác thực của nó. Tờ Hong Kong Wall Street Journal cũng dẫn lời những người ở Việt Nam nói rằng Lý Tổng đã không chịu cung khai điều gì về mình ngoại trừ tuyên bố sẵn sàng để bị xử bắn. Các báo địa phương (tại Việt Nam) đã tường thuật vụ này một cách dè dặt và nói là "chưa biết rõ lai lịch" của đương sự. Các nguồn tin trong chính quyền cộng sản cho biết Lý Tổng sử dụng một hộ chiếu Brazil, ông khai quốc tịch Brazil và tuyên bố hành động đơn độc. Lý Tổng còn cho biết đã in truyền đơn tại Bangkok tốn \$200.00 và mua chiếc dù \$70.00. Ngoài ra ông không chịu nói thêm chi tiết khác.

Tờ báo tiếng Anh của chính quyền Cộng Sản Việt Nam, Vietnam News, dẫn lời một viên chức hàng không dân dụng Việt Nam tố cáo Lý Tổng cướp máy bay vi phạm luật Việt Nam và quốc tế, sẽ bị trừng trị theo pháp luật. Nhưng một giới chức nhà nước khác theo dõi vụ này thì lại nhận định rằng Lý Tổng trong cách hành động đã tỏ ra muốn tự sát.

反共英雄李棟其人其事

逃出勞改營步行穿過越棉泰邊界 劫後餘生當年雷根總統會予表揚

九月五日劫持一輛越南航空公司租賃的客機，在西貢上空發射五萬發反共傳單，然後跳傘逃亡，兩小時後，在西貢郊區華皮地區被越共公安人員逮捕，押往其美越裔反共英雄——李棟，一夜之間，成了全世界矚目的自由民主勇士，國際輿論其後報導訪問被擄的李棟，轉述他的口述：「視死如歸，置生死於度外」之後，更引起國際間的同情與熱烈支持，李棟事件，因此成為越南共產黨統治南越十多年以來，罕見可恥的洋山芋，害誤李棟，是所必

然，但是，面對自由世界強國壓力及正在為貧窮的越南經濟找尋援助管道的今天，如何判決及處理李棟的案子，勢必是河內最感棘手之難題。

李棟，今年四十四歲，出生於越南南部順化，曾是越南共和國空軍的優秀軍官，官升中尉。據悉，他本來計劃在九月二日，趁共國慶的引天，趁共飛機發傳單，便逃共去重慶，但後因技術問題而延至九月五日才實行，他在南越陷共後，連起共因勞改營，至一九七九年獲釋，一九八〇年開始他的逃

步逃亡計劃，沿越柬邊界，進入柬埔寨，之後逃往暹羅，到星馬，在星加坡向美國大使館申請政治庇護，獲准，舉家定居，其間共達十七個月，來美後，經過西方記者媒體的大事報導，他於一九八四年十二月，榮獲美國總統當選的表揚狀，被譽為自由理想主義的表徵。

一九八三年九月李棟舉家後，初居波士頓，後遷入美國紐奧良大學，努力求學，理當著作，曾先後榮獲紐奧良大學兩個學士學位，今年夏

天，剛剛完成該校政治研究所的碩士論文，李棟至今未婚，但是，與菲律賓裔的女友共育有一女，她是李棟在難民營中認識的紅顏知己，目前母女倆定居在馬尼拉。

李棟在離開美國返回越南之前，與越南駐美大使士奧及前越南空軍飛行員，現居紐奧良州的黎春侯等非常知交，他們都知道李棟為了此行，曾再度實習降落傘，並進行訓練，因為，他還計劃要駕飛機炸

李棟在一九八九年，出版越南小說「黑鷹」，描述其從軍

反共愛國越南英雄李棟將軍。……
共和國空軍飛行員戎裝英姿。

至勞改及投奔自由的心路歷程，此書目前經翻譯成英文版本，由某大學的一位美國教授為他負責處理出版事宜。紐約的一家書局已答應出版，他亦在行前交托了一切版權著事宜，都

份作品交給他在美國的姐姐來決定，好像這樣一樣，他對此行如「壯士一去不復返」，相信自己的作品在此行後，會成為世界瞩目的書籍，留書中亦表示，所得的出版費將撥充以李棟的名義成立基金會，今後用以救助越南無辜失明的孤兒。

李棟出生於順化的大地主家庭，外祖父是越南當今皇朝的前王，他是越南華莊空軍官校畢業，曾派來美國作戰門飛行訓練，與一名越南將領之子發生衝突而逃回越南，在西貢連和守備步兵學校留守兩年，再調返空軍學校，後受命於戰鬥機飛行訓練，成為一四飛行團戰鬥機連長，一九七五年越共入城時，他曾駕機意圖轟炸共要點，結果失手被擒而入獄勞改。

李棟在一九八九年，出版越南小說「黑鷹」，描述其從軍

HIJACKER OF VIETNAMESE PLANE REPUTED ANTI-COMMUNIST HERO

Former Fighter Pilot Had Escaped From Re-education Camp

By Kathleen Callo Reuters

Ho Chi Minh City, Vietnam - A hijacker who parachuted from a Vietnam Airlines plane over Ho Chi Minh city on Friday was a former south Vietnamese fighter pilot who had made a spectacular escape from a re-education camp.

Residents of the city, who asked not to be identified, said Ly Tong won hero status among anti-communist Vietnamese in the United States after escaping from a re-education camp in Vietnam in 1980.

He embarked on an extraordinary 1,600-mile journey across Cambodia, Thailand and Malaysia before being resettled in the United States.

Tong, now a naturalized US citizen, forced a Vietnam Airlines plane to fly low Friday as he dropped antigovernment leaflets, then parachuted out.

The leaflets, typed in Vietnamese, said the collapse of the Soviet Union and communist Eastern Europe had sounded the death knell for Hanoi's communists.

"Only the Vietnamese communists, while in their last breath, are still stubbornly trying, with a governing clique, old, out of date, to go against the tide of progress of humankind," the leaflets said.

Vietnamese officials said Saturday that they would prosecute Tong, who was captured by security forces a couple of hours after landing in a field on the outskirts of Ho Chi Minh City, formerly Saigon.

"He (Tong) was a little bit mentally unstable... He has been considered a kind of eccentric national hero by the overseas Vietnamese," one intellectual said, requesting anonymity.

Journalist Barry Wain described the journey of Ly Van Tong - residents here say it was the same man - in a February 1983 article in Asia Wall Street Journal.

Wain wrote that after his escape from the re-education camp, Tong

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

hiked, cycled, hitchhiked, traveled by train and bus, and swam his way from Vietnam to Singapore, where he was granted resettlement in the United States.

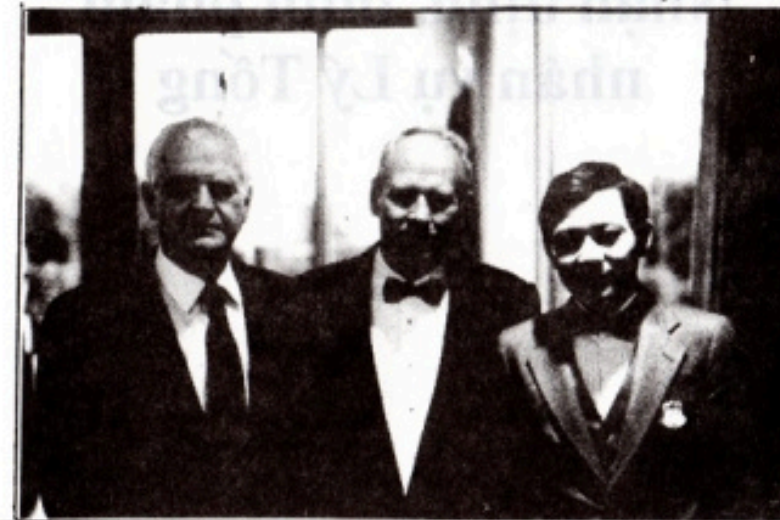
During the 17-month trip, he escaped from three prisons, worked as a fisherman and went sightseeing as a tourist. Finally he swam across the Johore Strait from Malaysia to Singapore and took a taxi, still wet, to the US Embassy.

Tong, 44, described himself as the "commander of the uprising forces" in the leaflets he dropped from the Airbus 300 on Friday. The leaflets urged Vietnamese to demonstrate, hold strikes, occupy radio and television stations, and persuade soldiers to defect.

It also called on Vietnamese to stage a "general uprising to overthrow the cruel, inhuman Hanoi regime and to build an independent, free and prosperous Vietnam."

Residents who knew of his case said Tong had planned to carry out the hijacking Sept 02, Vietnam's national day, which marks the declaration of independence by Ho Chi Minh in 1945 from occupying Japanese forces and French colonial rulers.

**(The Orange County Register
Thursday, Sept 10, 1992)**

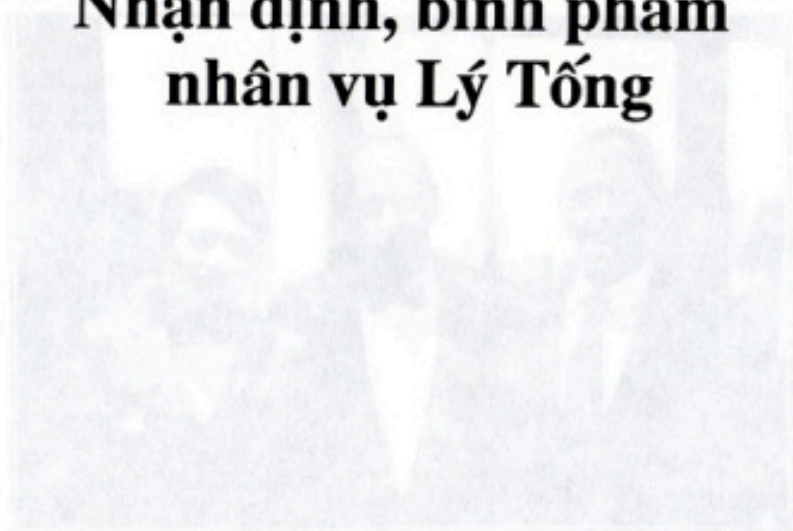

Hai người hùng của cuộc chiến tranh VN: Lý Tống (phải), Đại Tướng Westmoreland (trái), đứng giữa là Sĩ Gia Tiến Sĩ Stephen Ambrose

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

PHẦN IV

Nhận định, bình phẩm nhân vụ Lý Tổng

LÝ TỔNG THUỘC TỔ CHỨC NÀO???

Nguyễn Mạnh Cẩm, Bộ Trưởng Ngoại Giao của V.C và nhiều viên chức cao cấp khác của Hà Nội cho rằng Lý Tổng thuộc một tổ chức chống cộng mưu tìm sự lật đổ chế độ cộng sản tại Việt Nam.

Nhiều người trong chúng ta thắc mắc Lý Tổng thuộc đảng nào, tổ chức nào và kế hoạch “Trở Về Đất Mẹ” có mấy người góp ý bàn thảo chương trình?

Bí mật vẫn là bí mật. Không ai có thể quả quyết Lý Tổng là người thuộc đảng nào, tổ chức nào, nhưng nhiều người anh lớn tuổi có giao tình với Lý Tổng cho biết Lý Tổng thường nói: “Đại sự cần rất nhiều người cùng làm. Một mình Công Giáo hay Phật Giáo hoặc Cao Đài, Hòa Hảo làm không xuể. Một mình Quốc Dân Đảng hay Đại Việt hoặc Duy Dân cũng không thể làm xong. Phải tất cả cùng hiệp lực mới có lực. Đứng lên trên các tổ chức không có cách gì hơn là lấy Tổ Quốc làm nền tảng, làm mẫu số chung.

Bởi thế trong truyền đơn kêu gọi Tổng Nổi Dậy, Lý Tổng đã viết: “Tổ Quốc truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân.”

Lấy Tổ Quốc làm mục tiêu phục vụ, làm mẫu số chung là chọn lựa đứng đắn. Và người chiến sĩ chỉ biết “đứng lên đáp lời sông núi” như lời thề nguyện khi hát bài Quốc Ca của mình. Mục tiêu ngắn gọn, quả quyết, lạnh lùng như một nhát gươm: khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân. Để làm gì? Lý Tổng đáp liền sau đó: “đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân.”

Với mục tiêu và căn bản đó, chắc chắn Lý Tổng không cô đơn. Do đó, không cần phải xác quyết Lý Tổng thuộc tổ chức nào nữa. Còn về việc ký tên “Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy”, có nghĩa là Lý Tổng chịu tất cả trách nhiệm của cuộc Tổng Nổi Dậy ấy.

(Trích Tạp Chí Thời Báo,
số 62 Đặc Biệt Về Lý Tổng và chiến dịch Trở Về Đất Mẹ
phát hành 25/9/92)

LÝ TỔNG: Tiếng Sấm Thiên-An-Môn Việt Nam

Dương Ngọc Cư

Thưa quý chiến hữu, và các bạn,

Chưa bao giờ tổ quốc và dân tộc Việt Nam ta ở vào giai đoạn lịch sử đen tối như hiện nay. Thù trong, giặc ngoài đang liên tục hủy hoại đất nước, tiêu mòn tài nguyên quốc gia và làm băng hoại cả nhiều thế hệ.

Đảng CSVN, kẻ thù của dân tộc Việt vẫn chưa bừng tỉnh dậy trước trào lưu tự do, dân chủ và nhân quyền trên thế giới. Vì quyền lợi trước mắt của một tập đoàn cộng sản, già nua, hủ lậu cố bám lấy quyền lực với lối cai trị độc tài, độc đảng đã đưa đồng bào ta, tổ quốc ta đến chỗ cơ cực yếu hèn nhất trong lịch sử năm ngàn năm dựng nước và giữ nước.

Dân tộc ta, con cháu của những đời Vua Hùng thịnh trị giờ phải lang thang vất vưởng trên khắp các nẻo đường đất nước, đầu tắt mặt tối mà vẫn không đủ cơm ăn áo mặc. Chúng ta, con cháu của giòng giống Lạc Hồng từng vinh quang ba lần chiến thắng những đạo quân Mông cổ hung hãn nhất từ Á sang Âu mà giờ này phải ngồi khoanh tay nhìn tổ quốc đang bị ngoại nhân lấn dần biên giới phía Bắc, cướp giựt lãnh thổ và tài nguyên trên những hải đảo trù phú trong Nam.

Nền đạo lý Á đông, giềng mối gia đình, căn bản của xã hội và dân tộc cũng đang suy đồi, phân hóa trầm trọng và nếu chế độ cộng sản chưa bị lật đổ, chắc chắn dân tộc sẽ bị suy vong. Đó là những ưu tư thật lớn cho những ai còn quan tâm đến tương lai dân tộc.

Thưa quý vị và các bạn,

Một chiến sĩ gan dạ từng vào sanh ra tử trong cuộc chiến trước 75, từng được tôi rèn liên tục trong những năm bị đọa đầy nơi ngục tù cộng sản, rồi vượt qua bao chông gai trên bước đường ngàn dặm tưởng rằng khi tới được bến bờ tự do anh sẽ ngừng nghỉ để chiêm nghiệm quãng đời đã qua và thưởng du những ngày còn lại. Thế nhưng, anh hùng Lý Tổng, nhà ái quốc Lý Tổng vẫn không ngừng đấu tranh, học hỏi những tinh hoa để tìm con đường ngắn nhất giải phóng dân tộc, để tìm con đường sáng nhất góp tay hướng dẫn đưa dân tộc đi tới vinh quang, có một chỗ đứng

hiên ngang dưới ánh mặt trời.

Cánh dù anh bung trên cao như một quả bom trên không trung mà âm thanh vang lừng khắp thế giới. Tiếng nổ âm vang đó đã làm thức tỉnh hàng triệu trái tim Việt khắp nơi, khơi động lương tâm loài người trước ước nguyện tự do, dân chủ và nhân quyền cho dân tộc Việt.

Tiếng nổ âm vang đó như tiếng bom Sa điện ngày nào của liệt sĩ Phạm Hồng Thái, tiếp nối những trang sử đấu tranh hào hùng của dân tộc. Anh hùng Lý Tổng đã hiên ngang đi vào lòng dân tộc. **Anh đã bắn một phát súng lệnh bắt đầu một Thiên-An-Môn Việt Nam.** Tuy bị bắt, nhưng anh đã thành công trong sứ mạng truyền bá tư tưởng một cuộc tổng nổi dậy sâu rộng trong quần chúng làm cho kẻ thù phải khiếp sợ.

Anh hùng Lý Tổng, một Kinh Kha của thời đại, một chiến sĩ kiên cường, một kẻ sĩ thời đại với lòng yêu nước nồng nàn vô tận. Hôm nay, chúng ta tụ tập ở đây chẳng những chỉ để vinh danh một tráng sĩ tuấn kiệt giống Lạc Hồng, mà còn để phát huy tinh thần đó và phổ biến quảng đại trong quần chúng để chúng ta cùng bước tới cõi bỏ xích xiềng, đập tan áp bức, xóa bỏ nghèo đói đang ngày đêm hành hạ gần bảy chục triệu con dân nước Việt.

Phát huy tinh thần Lý Tổng thật là đơn giản, nhưng cũng thật phức tạp. Nó đơn giản vì chúng ta chỉ việc truyền tụng cho nhau nghe về hành động anh hùng quả cảm của chiến sĩ Lý Tổng vừa qua, những mẩu chuyện hào hùng của anh trong ngục tù, tinh thần trách nhiệm và tinh đồng đội trong những giờ bay đầy nguy hiểm, sự nổi bật trong học tập. Tất cả những điều đó con người anh lúc nào cũng biểu lộ một đức tính tận tụy trong mọi công việc được giao phó hoặc do chính anh tự vạch ra để hướng dẫn định mệnh cuộc đời mình. Định mệnh của một nhà ái quốc trước những thương đau của dân tộc, và trước sự tồn vong của đất nước.

Phát huy tinh thần Lý Tổng cũng thật phức tạp. Phức tạp chỉ khi nào chúng ta còn chưa biết kết đoàn, chưa chân thành mở rộng vòng tay lấy Tổ quốc làm mẫu số chung, vì việc cứu nước, vì đại nghĩa cần rất nhiều người, rất nhiều những cánh tay cùng bắt nhịp, những trái tim khối óc cùng tâm nguyện một lời là Phải Giải Phóng Việt Nam. Chính vì đó trong lời kêu gọi anh đã viết: "Tổ quốc đã truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bắt nhân đem lại tự do, dân chủ và no ấm cho toàn dân."

Lời kêu gọi đó âm vang mời gọi như lời hịch đời nhà Trần với Hội

Nghị Diên Hồng cứu nước. Và một Hội Nghị Diên Hồng mới của dân tộc không phải chỉ có nơi quê nhà, mà lại vô cùng cần thiết tại hải ngoại. Chúng ta phải có ngay một tư tưởng cách mạng thật giản đơn nhưng dứt khoát với phương châm Tổ Quốc Trên Hết để có được một Diên Hồng trong tư tưởng, trong hành động, trong văn từ và ngôn ngữ của mỗi người ngay từ bây giờ chứ không cần phải chờ đợi triệu tập một Diên Hồng khoáng đại. Không gian cách biệt, thời gian quá khẩn cấp, tổ quốc đang lâm nguy nếu chúng ta còn chần chờ thì chắc chắn giang sơn một giải từ Ai Nam Quan đến tận Cà Mau sẽ bị hẹp dần, dân tộc sẽ bị diệt vong.

Hỡi những người cộng sản bên kia hãy buông súng, đào ngũ, lập tức về với đồng bào để cùng đứng lên đòi tự do, dân chủ, nhân quyền và cơm áo cho chính các anh, cho gia đình, cho bà con ruột thịt của các anh và cho cả bao thế hệ tiếp nối.

Hỡi những người cộng sản bên đây hãy bừng tỉnh dậy ngưng ngay những hoạt động nổi chìm hàng ngày, chấm dứt những hoạt động đố kỵ, chia rẽ, phá hoại cộng đồng để chúng ta nhanh chóng có được một Diên Hồng tại hải ngoại, nối nhịp trong ngoài cho ngày hội lớn của dân tộc.

Tinh thần Hội Nghị Diên Hồng bất diệt!

Tinh thần anh hùng Lý Tổng bất diệt!

*(bài phát biểu của anh Dương Ngọc Cư
trong Đêm Không Ngủ 25-09-92 tại Quận Cam California)*

Lý Tổng:
Tiếng Sấm Thiên-An-Môn Việt Nam

CÔNG NGHIỆP LÝ TỔNG

*** Lý Tổng Biểu Hiện Truyền Thống Oai Hùng Của Người Chiến Sĩ Và Sĩ Phu Việt Nam Trong Con Quốc Nạn, Chấp Nhận Nguy Hiểm Chết Người Để Dấy Lên Cao Trào Đứng Dậy Của Toàn Dân**

Anh hùng dân tộc Lý Tổng - một chiến sĩ và sĩ phu mà can đảm hơn cả Nguyễn Phi Khanh, dũng khí không kém Trần Bình Trọng, có công nghiệp lớn đối với dân tộc ở chỗ tiến hành trắc nghiệm Tổng Nổi Dậy của nhân dân tại Miền Nam. Đây là trắc nghiệm quan trọng đối với sự hưởng ứng và quyết tâm của đồng bào trong nước đối với một cuộc đồng khởi của tôn giáo và toàn dân chống lại cộng sản. Nó có hai giá trị: đo lường tấm lòng của đồng bào đối với cuộc khởi nghĩa quốc dân và mức độ e sợ của đồng bào đối với guồng máy bạo lực cộng sản. Thành công vĩ đại của Lý Tổng là đã chứng minh được người dân không còn sợ nữa, dân mừng rỡ đi nhặt từng tờ truyền đơn, ngang nhiên coi, chuyền tay cho nhau đọc, và trong tư thế sẵn sàng chờ đợi cuộc Tổng Nổi Dậy xảy ra.

Đảng khác công an khó mà làm được gì dân chúng khi quá đông người ủng hộ và sẵn sàng cho một biến cố như vậy, giống như Tiệp Khắc trong lần biểu dương sức mạnh quần chúng đầu tiên: công an không dám đàn áp. Không ai dám nhận trách nhiệm ra lệnh đàn áp, không ai trong Bộ Chính Trị muốn mình là một Ceausescu thứ hai. Tình hình Việt Nam trong những ngày tới cũng thế; chỉ có một trong hai trường hợp: nếu cộng sản đàn áp - trở thành một Lỗ Ma Ni thứ hai; Không đàn áp - trở thành một Tiệp Khắc thứ hai, với cộng sản bị giải thể sau đó. Cách gì cộng sản cũng phải bị giải thể. Công nghiệp của Lý Tổng rất lớn là trắc nghiệm thành công cuộc đối đầu trực diện của dân tộc và cộng sản trên đường phố. Nay mai sẽ có đấu tranh trực diện trên đường phố, và sự phát triển của tình hình này là nhờ công LÝ TỔNG.

Cuộc khởi nghĩa trên đường phố và cuộc khởi nghĩa tại các cơ sở tôn giáo sẽ hiệp đồng với nhau thành cuộc khởi nghĩa quốc dân, trong khi đó cao trào trí thức trong nước và hải ngoại và cao trào nhân quyền của quốc tế sẽ sát cánh và đánh luôn CSVN trên mặt trận văn hóa, truyền thông (sự bao vây của các đài trên thế giới), ngoại giao (các chính phủ và quốc hội đều lên án và áp lực) v.v.. làm cho chính phủ và Đảng CSVN bị hoàn toàn cô lập và bị thế giới ghét bỏ. Kết quả cuối cùng: Lý Tổng thắng! Người anh hùng dân tộc - cựu sĩ quan Không Quân QLVNCH, Tiến sĩ Chính Trị Học, đã chứng tỏ rằng từ thời lập quốc, tầng lớp sĩ phu VN

lúc nào cũng gồm một số lớn người quên mình vì đại nghĩa, hy sinh cho dân tộc, chứ không phải lúc nào cũng chỉ là phường giá áo túi cơm, để xứng đáng bị “lãnh đạo khinh bỉ một cách sâu sắc trí thức”, như một văn nô cao cấp cộng sản đã thay mặt đảng nói như vậy.

Bây giờ thì trí thức và nhân dân chứng tỏ cho đảng thấy là đảng chủ quan: chỉ có trí thức do đảng mời chào và bố trí đào tạo mới đáng khinh bỉ vì chúng không có thực học và xu phụ để vinh thân phì da theo đảng, trí thức độc lập tối đại đa số sĩ phu là có khí tiết: miền Bắc có Nguyễn Chí Thiện, Nguyễn Phan Cảnh, Phan Đình Diệu, Nguyễn Mộng Giao, Trần Quốc Vượng.....; trong Nam có Đoàn Quốc Sĩ, Đoàn Viết Hoạt, Tô Thùy Yên, Thích Tuệ Sĩ, Thích Trí Siêu, LÝ TỔNG...

LÝ TỔNG: Anh đã làm vinh danh người chiến sĩ và sĩ phu Việt Nam!
Anh đã làm vinh danh dân tộc Việt Nam!

[Trích trang 71 trong Tam Cá Nguyệt San
KHAI THÁC THỊ TRƯỜNG
& Phúc Trình Doanh Thương Việt Nam,
số 08 (Oct/Nov/Dec 1992)]

“QUẢ BOM LÝ TỔNG” ĐỐI VỚI CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN VIỆT NAM

Ngày 4/9/92 vừa qua là ngày đánh dấu một biến chuyển lịch sử nghiêm trọng đối với tập đoàn CSVN. Đó là ngày mà người chiến sĩ phi công Lý Tổng - với tinh thần đấu tranh chống cộng tuyệt vời - đã đặt toàn thể ngụy quyền CSVN trong cái thế cầm cự, trong nỗi lo âu sợ hãi, và trong hoàn cảnh đầy ô nhục. Mặc dù sự việc chỉ xảy ra trong giây phút ngắn ngủi, Lý Tổng cũng đã làm chủ khung trời Thủ đô Saigon, khi ông ta bắt buộc phi hành đoàn của chuyến bay VN-850 phải ngoan ngoãn thi hành mệnh lệnh, để ông ta có đủ thời giờ rải truyền đơn hô hào lật đổ bạo quyền CSVN, rồi nhảy dù xuống vùng ngoại ô, mặc cho kẻ thù bắt giữ.

Khắp thế giới đều biết, toàn dân Việt Nam cả trong lẫn ngoài đều biết Lý Tổng đã anh dũng chọn con đường hy sinh tính mệnh, quyết đem thân mình làm một “Quả Bom Tinh Thần” ném xuống chế độ, báo cho bọn Lê Đức Anh, Đỗ Mười và VÕ VĂN

Kiệt, biết rằng lòng oán thù của người dân Việt đã tới lúc phải bùng nổ. Lý Tổng không liều. Lý Tổng đã tính kỹ trước khi lia bỏ cuộc đời hạnh phúc sáng sủa nơi xứ người, để trở về quê hương thi hành một nghĩa vụ cao cả tự mình ban cho mình.

Tập đoàn CSVN làm sao không thấy hổ thẹn trước việc làm phi thường của Lý Tổng? Vì rằng xưa nay bọn chúng từng nổi tiếng mưu sâu kế độc hơn đời, mà nay đối với Lý Tổng, thì bọn chúng không sao tiên liệu nổi cái mưu kế “Thần sầu quỷ khóc” như trên của người cựu sĩ quan không quân VNCH này. Ấy chỉ vì họ Lý là con người “Thoát tục”, con người không sợ tù đầy, không màng sinh tử, với cả cuộc đời trai trẻ luôn mang nặng tấm lòng sắc son với Tổ Quốc và Dân Tộc Việt Nam.

Hơn 17 năm trước, với tư cách một phi công, Lý Tổng đã bao phen vào sinh ra tử nơi chiến trường, để cùng đồng bào bảo vệ miền đất tự do mà ông đã hết lòng mến yêu. Rồi 17 năm sau, với nỗi căm hờn nước mắt

nhà tan bởi lũ Mác Xít bạo tàn nơi phương Bắc, Lý Tổng lại muốn hy sinh nốt đời mình cho cái lý tưởng còn bị dở dang, bằng cách đi thẳng vào chốn “Hang hùm nọc rắn”, cố ý giống lên một hồi chuông cảnh tỉnh cả thù lẫn bạn.

Với thù, Lý Tổng muốn lấy hành động thiết thực để răn đe rằng cường quyền bạo chế không thể mãi mãi tồn tại, khi mà toàn dân đã quá mức chịu đựng, quá mức chán chường ghê tởm, đành tự bắt buộc mình phải vùng lên cách này hay cách khác, hôm nay hay ngày mai, để lấy lại quyền làm người. Ta có thể hiểu rằng Lý Tổng không hề có ý nghĩ tự coi mình như tấm gương cho thiên hạ soi chung. Nhưng thực sự, Lý Tổng quả là tấm “Gương sáng chói” về cái chí bất khuất, cái tinh thần quật khởi, của nòi giống Việt trong hoàn cảnh tuyệt vọng bị đất hiện nay. Khi đã có một “Lý Tổng” hùng dũng đứng lên giữa vòng gươm đao, thì tất nhiên sớm muộn rồi cũng sẽ có hàng ngàn, hàng vạn “Lý Tổng” khác đứng lên theo, tạo thành cơn giông tố quét sạch lũ cường quyền tanh hôi ra khỏi bờ cõi. Lý Tổng đã viết trong tờ truyền đơn: “Tổ Quốc đã truyền lệnh cho chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn”. Đây không phải là một lời nói cao ngạo. Vì nếu họ Lý không “Vâng lệnh Tổ Quốc”, thì hỏi ai có đủ uy tín và thẩm quyền bắt ông ta phải lao mình vào cõi chết, nhằm tìm sự sống cho toàn dân Việt? Tập đoàn CSVN không thể không run sợ trước sự thách thức của con người này. Thách thức rằng, nếu vũ khí của cường quyền chỉ có thể là “đàn áp”, thì vũ khí của kẻ bị trị sẽ là “hy sinh”, là sự “quyết tâm đánh đổ”. Cuối cùng là ai sẽ thắng ai?

Với bạn Lý Tổng cũng đã gián tiếp gửi bản “Thông điệp”, nhắn nhe ai đó hãy nên lặng lẽ và khiêm tốn trong cuộc đấu tranh với kẻ thù độc hiểm. Hãy “cứ làm một cái gì thiết thực cho đất nước đi”, rồi công luận sẽ biết tới, sẽ hoan nghênh, sẽ thán phục. Đừng phung phí thì giờ cho những trò trình diễn vô duyên trên “sân khấu” hải ngoại! Đừng đánh trống, gõ mõ cho những màn hài kịch, cho những âm mưu thỏa hiệp với kẻ thù, mà rồi kẻ thù cũng chẳng thêm chiều cố hời han tới! Trong mấy năm lưu vong tại Hoa Kỳ, Lý Tổng chắc hẳn đã nhiều phen chứng kiến nhiều trò hề lố bịch kể trên. Lý Tổng chẳng nói gì, nhưng lòng đầy khinh bỉ. Cho nên Lý Tổng đã lặng lẽ ra đi, không rủ rê ai, không họp hành tuyên bố nọ kia về việc làm mạo hiểm sắp tới của ông ta.

Lý Tổng đã trở về Việt Nam. Nhưng Lý Tổng đã không trở về một cách tội lỗi, một cách hèn hạ như những tên họ Bùi, họ Nguyễn. Hoặc như lũ “hàng binh” muốn khoe chiếc “áo gấm” với người dân đau khổ

nghèo nàn trong nước, muốn tiếp máu cho kẻ thù bằng đồng tiền kiếm được nơi hải ngoại, dưới cái danh nghĩa “tị nạn”. Tất cả lũ khốn nạn này ngày mỗi ngày đã trở nên “mặt dạn mày dày”, vô liêm vênh váo giữa xã hội lưu vong, nào có khác chi bọn thanh niên bản xứ không còn biết hổ thẹn là gì, khi công khai nhìn nhận chúng “đồng tính luyến ái”?

Giờ đây, người anh hùng chống cộng Lý Tổng đang giao phó tính mệnh mình cho lũ cai tù Cộng sản. Con cá đã nằm trên thớt, thì mặc cho chúng nó ra tay. Dù Lý Tổng còn sống hay đã chết - mà tin họ Lý không bao giờ chết- thì CSVN cũng không bao giờ rửa được mỗi nhục đã bị một cá nhân, một thành phần “Ngụy”, đơn côi chọc thủng thân trị bạo chế, làm câm nín các hòng súng đồng. Ngạo nghễ thay cái việc Truyền đơn chống cộng của Lý Tổng từ chín tầng mây rơi xuống Thủ Đô Saigon, giữa thanh thiên bạch nhật! Đó là những giòng chữ được chọn lọc từ bên ngoài, từ một đất nước tự do. Truyền đơn ấy đã không âm thầm lén lút xuất hiện trong đêm tối, trong các ngõ hẻm, khiến bọn công an phố phường có thể nhanh chóng thủ tiêu đi được.

Ít nhiều thì đồng bào trong nước cũng đã đọc được những giòng chữ kiêu hùng đanh thép của Lý Tổng. Lòng họ đang nở hoa, tràn trề hy vọng sắp được nhìn thấy cái giờ phút tập đoàn CSVN phải cuốn gói ra đi. Cộng đồng lưu vong hải ngoại, nhờ Lý Tổng, cũng đỡ thấy chua xót trong lòng trước các trò hề nhảm chán của một số “chính khách hoạt đầu”, của bọn “hàng binh”. Tới bây giờ ta mới thấy rõ, sức mạnh hải ngoại không nằm nơi các tổ chức ô hợp, nơi mà sự phở trương khoác lác cá nhân lấn át hết cả mọi thứ. Sức mạnh hải ngoại được tìm thấy nơi đại đa số “Thâm lặng”, mà Lý Tổng là một thí dụ điển hình, một bóng dáng hiên ngang từ đó bước ra!

Lý Tổng! Chúng tôi nghiêng mình cảm phục anh.

Hơn 60 năm trước đây, với “Quả bom Sa Điện” nhằm lấy mạng tên Toàn Quyền Pháp Merlin trên đất Trung Hoa, nhà liệt sĩ Phạm Hồng Thái - dù chẳng thành công và đã tuần tiết - nhưng còn để lại tiếng thơm muôn đời. Nghĩa cử anh hùng hiếm quý của Phạm Hồng Thái đã khiến chính quyền Trung Hoa buổi đương thời hết lòng cảm phục. Cho nên thi thể người anh hùng quốc gia họ Phạm đã được đem về nằm chung với các liệt sĩ của nước Trung Hoa trên ngọn đồi Hoàng Hoa Cương, thiên thu cũng đã được hưởng chung nhang khói phụng thờ của dân chúng địa

phương.

Ngày xưa ta có Phạm Hồng Thái làm gương cho tinh thần chống Pháp. Ngày nay ta lại có Lý Tổng làm gương cho tinh thần chống cộng. Cả hai cùng dẫn bước trên con đường tuyệt vọng. Họ biết thế. Nhưng họ vẫn làm. Vì mục đích chính là để cảnh cáo quân thù, để gieo rắc cái mầm quật khởi tiếp theo. Chứ không phải để mua danh.

Cố nhiên là ngụy quyền CSVN sẽ đem Lý Tổng ra xét xử trước cái gọi là “Tòa Án Nhân Dân” của họ, và sẽ dành cho Lý Tổng cái bản án nặng nhất, án tử hình. Sự trả thù này không làm cho Lý Tổng run sợ. Vì chính Lý Tổng đã được xử tử ngay khi bị bắt. Vậy thì bạo quyền CSVN còn biết dùng biện pháp dọa nạt nào nữa đây?

Tóm lại, “Quả bom Lý Tổng” là một đòn phản công khá nặng đối với tập đoàn CSVN. Trong một căn phòng bí mật nào đó, bọn linh tỵ Hà Nội đang bàn cãi gì với nhau? Tất nhiên là chúng nhìn nhận mỗi nguy cơ chẳng còn xa mấy. Chúng đang nắm quyền sát phạt, nhưng chúng đã hóa thành thiểu số trước một khối lớn dân tộc đang chuẩn bị vùng lên đập đổ chế độ bạo tàn.

VIỆT LIÊN

BÁO VIỆT NAM TỰ DO , SỐ 585 RA NGÀY 5/11/92

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

LÝ TỔNG KINH KHA hay NGUYỄN ÁNH

Song H.

A/ Trở về quê mẹ:

Cuối tháng 8/92, vừa trình xong luận án Tiến Sĩ Chính Trị Học về Bang Giao Quốc Tế tại Đại Học UNO, Louissiana, Lý Tổng, người cựu phi công lừng danh của quân đội VNCH, người mà thường tự gọi mình là “hàn sĩ”, đã lên đường về nước để “Đáp lời sông núi”. Trước khi đi, Lý Tổng đã soạn thảo rất kỹ lưỡng ba kế hoạch để tùy cơ ứng biến. Nhưng anh chỉ thực hiện được kế hoạch thứ hai vì không thực hiện được các kế hoạch khác. Có biết được các việc làm của Lý Tổng, chúng ta mới cảm thấy phục và thương cho con người luôn luôn nặng lòng với đất nước, với đồng bào. Sau đây là diễn tiến những việc Lý Tổng đã làm từ 31/8/92 đến ngày 4/9/92:

Ngày 31/8/92, bắt đầu thi hành kế hoạch thứ hai: Tính “mượn dờ” một chiếc A-37 của Không Quân Thái Lan để về thăm “lăng Bác”. Lý Tổng cất hàng rào kẽm gai lúc 7 giờ 30 tối để vào phi trường Ubon với một túi đựng truyền đơn và một túi đựng dù, súng giả, kèm cưa và bản đồ. Nằm nghỉ khá lâu để quan sát, nghe ngóng cho đến 8 giờ 15 tối Lý Tổng bắt đầu bò vào “hangar”, nơi có một chiếc A-37 nhưng không có gắn bom. Hơi thất vọng vì đã đoán lầm chỗ này chứa phi cơ Alert có bom đạn sẵn sàng, té ra là chỗ bảo trì phi cơ. Không biết tình trạng chiếc A-37 này tốt hay xấu. Đã lỡ vào, Lý Tổng quyết định đành dùng nó để thả truyền đơn rồi nhảy dù. Lý Tổng mất hơn nửa giờ mò mẫm tháo bỏ các safety pin, các dây thừng, gắn battery và check xăng. Khoảng 9 giờ 30 tối có một trận mưa lớn, lợi dụng tiếng mưa, Lý Tổng mở cockpit chun vào phi cơ, ngồi sờ soạn cả tiếng đồng hồ để làm quen với các đồng hồ và các cơ phận liên quan khác đến việc mở máy và cất cánh. Xong, Lý Tổng bình thần ngồi trong phi cơ ngủ một giấc dưỡng sức để chờ giờ hành động.

Ngày 1/9/92: Lúc 4 giờ 30 sáng Lý Tổng bắt đầu mở máy phi cơ. Nhưng sau 5 lần cố gắng vẫn không quay máy được vì bình điện yếu, Lý Tổng xuống phi cơ, kéo xe mobile phát điện (UBP) lại câu bình, nhưng máy phát điện cũng muốn hết điện nên máy chỉ nổ mấy tiếng rồi ngưng luôn. Thử thêm bốn lần nữa, cũng không có kết quả, Lý Tổng đành xuống phi cơ, rời hangar, bò ra khỏi phi trường.

Về tới phòng trọ sát bên ngoài phi trường, tắm rửa vừa xong khoảng

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

15 phút thì Lý Tổng nghe còi báo động trong phi trường hú vang. Dùng ống dòm quan sát, Lý Tổng thấy lính và chó K 9 tăng cường rất đông bên trong phi trường. Biết không thể làm gì được nữa, Lý Tổng quyết định rời thành phố đang ở về Bangkok để tránh những nguy hiểm không cần thiết có thể xảy ra.

Ngày 2/9/92: Lý Tổng trở lại Bangkok ăn mặc chưng diện giống như dân du lịch hạng sang, đi ăn nhà hàng, đi khiêu vũ để tránh sự theo dõi của những cặp mắt an ninh tình báo Thái Lan và Quốc Tế.

Ngày 3/9/92: Lý Tổng điện thoại và viết thư báo cho “bạn hiền” ở Mỹ biết kế hoạch thứ hai đã bị trở ngại kỹ thuật nên hủy bỏ, ngày mai sẽ thi hành kế hoạch ba tức “mượn đờ” một chuyến bay của Hàng Không Việt Nam để rải truyền đơn xuống Sài Gòn.

Sau đây là nguyên văn một đoạn của lá thư do Lý Tổng viết ngày 3/9/92 tại Bangkok.

“Ngày mai, 4 Sept sẽ lên phi cơ về Việt Nam vì đã nhờ người ở đây chạy cho được một giấy visa rồi. Những dụng cụ kèm, cưa, xe đạp, áo bay... chuẩn bị cho vụ đột nhập phi trường đều bỏ lại Ubon, giờ chỉ còn đem theo 1 dù và 1 bị truyền đơn. Phi cơ Air Vietnam sẽ cất cánh vào lúc 5:00 PM từ Bangkok và đến Sài Gòn lúc 6:30 PM. Mình đã mua business class (không có first class) để dễ bề hành động. Đúng 6:00 PM sẽ hijack phi cơ, bắt tụi nó bay thấp trên Sài Gòn để thả truyền đơn, xong lấy cao độ để nhảy dù xuống Sài Gòn.

Đúng ra khi vào phi trường mình hy vọng là phi cơ có bom đạn thì mới làm ăn rầm rộ được. Khi thấy phi cơ không có bombs, thì ăn cắp phi cơ chỉ để thả truyền đơn thì chưa chắc tiện lợi bằng hijack phi cơ Air Vietnam, bởi vì biên giới Thái ban đêm có máy bay phản lực chiến đấu cơ đi tuần, và nếu mình đánh cắp được, cất cánh, cũng có thể bị intercept bởi phi cơ tuần tra Thái, hoặc bị Mig intercept khi đến không phận Việt Nam. Như vậy chỉ đạt được mục đích thả truyền đơn rồi nhảy dù thì đi máy bay dân sự, hijack lại có vẻ an toàn và dễ thành công hơn. Như vậy việc thất bại ở phi trường Ubon cũng chưa chắc gì là xui xẻo, mà có lẽ vì số mình chưa tới lúc “Thần tàu bay nát giữa cuồng điên” nên trời xui gặp phi cơ vừa hư mà máy phát điện UBP cũng hư luôn nên không mở máy được.

Nếu đã đến lúc “Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa” đều thuận lợi thì kế hoạch ngày 4 Sept sẽ thành công và mình cũng đã làm xong bốn phận của

mình. Còn nếu số phận đất nước và dân tộc ta còn tăm tối thì mình cũng đành chịu chia sẻ một phần khốn khổ chung với mọi người...

Chuyện “Mưu sự tại Nhân, thành sự tại Thiên” vẫn không thể nào chối bỏ được, và cuối cùng chỉ có điều chính yếu nhất là mình không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm của mình. Vì khi đã quyết tâm làm chuyện gì thì phải làm cho được dù phải trả giá bằng mạng sống...”

Ngày 4/9/92, Lý Tổng lên chiếc Airbus 310 của Việt Nam Airline với một túi đựng dù và một bị đựng truyền đơn để trở về quê mẹ. Ngoài hai thứ này, Lý Tổng không có một hành lý nào khác. Nhưng Lý Tổng đã làm rung động cả thế giới và diễn đàn cộng sản Hà Nội. Sau đây là tóm lược các tin chính yếu mà các báo Việt ngữ đã đăng, dựa theo tin tức của các hãng thông tấn quốc tế và các đài phát thanh khắp thế giới.

Trong các ngày 5, 6 và 7/9/92, các hãng thông tấn quốc tế AFP, AP, Reuter, các đài phát thanh RFI(Pháp), VOA, BBC, VOF(Mặc Tư Khoa) đều loan tin: Một Việt kiều từ Mỹ về, đến không phận Sài Gòn đã cưỡng bách phi hành đoàn bay 4 vòng thật thấp để thả truyền đơn và nhảy dù xuống Cát Lái, Nhà Bè. Lúc ấy là 7 giờ chiều ngày 4/9/92. Hai giờ sau đó, Việt kiều này đã bị bắt và khai tên là Lý Tổng, một cựu nhân viên của miền Nam cũ.

Ngày 5/9/92, đài phát thanh Hà Nội cũng loan tin như trên nhưng khiếp sợ không dám nêu tên Lý Tổng và đe dọa sẽ trừng phạt Việt kiều này nặng nề về hai tội: không tặc và rải truyền đơn kêu gọi lật đổ chế độ Hà Nội.

Ngày 8/9/92, trong dịp Đổ Mùoi viếng thăm Ấn Độ, khi được hỏi về Lý Tổng, Nguyễn Mạnh Cẩm đã trả lời: “Người rải truyền đơn đòi lật đổ chế độ là một cựu Trung Ủy phi công miền Nam từ Mỹ về.”

Các hành khách đi chung chuyến bay với Lý Tổng cho biết không có ai bị thương trong vụ này và phi cơ đã hạ cánh an toàn xuống phi trường Tân Sơn Nhất. Họ còn cho biết Lý Tổng đã dùng một dây điện thoại và một con dao ăn trên phi cơ để uy hiếp phi hành đoàn, buộc phải mở cửa cấp cứu để thả truyền đơn và nhảy dù. Họ còn kể Lý Tổng hành động rất bình tĩnh và nhã nhặn.

Ông Kronstantin Taskov, Phó Tổng Giám Đốc Công Ty Bulgaria Jess Air đã cho Hàng Không Việt Nam mượn chiếc Airbus nói trên đã xác nhận: “Đây là trường hợp độc đáo và lạ lùng nhất trong lịch sử hàng không

thế giới”.

Những tay không tặc chuyên nghiệp trên thế giới chắc đang cúi đầu bái phục Lý Tổng và gọi Lý Tổng là sư tổ của họ.

Cộng sản Hà Nội chắc đang tim bầm gan vì một người không có vũ khí mà chỉ có một con tim yêu nước và khối óc muốn tìm tự do, dân chủ cho đồng bào Việt Nam đã thả được 50.000 tờ truyền đơn chống cộng bay rợp trời xuống các đường phố Sài Gòn giữa thanh thiên bạch nhật, rồi nhảy dù xuống nhận lãnh trách nhiệm mà không hề run sợ. Trong suốt cuộc chiến tranh Việt Nam, từ năm 1945 đến 1975, cán bộ cộng sản không bao giờ dám đi rải truyền đơn công khai, họ chỉ trà trộn trong đồng bào hoặc cưỡng bách đàn bà con nít lén lút đi rải vào ban đêm hoặc vào lúc vắng người, chơi trò ném đá giấu tay. Trước đây vì chưa hiểu rõ họ, người ta đã gán cho họ rất nhiều huyền thoại anh hùng. Ngày nay Lý Tổng đã dạy cho họ bài học làm người, thế nào là “Anh Hùng” và thế nào là Gian Hùng. Trên đời này, trừ Lý Tổng, không có ai làm được việc đó.

B/ Tuyên cáo lịch sử:

Mùa Xuân năm 1975, Hà Nội dốc toàn lực tổng tấn công miền Nam. Nhiều nơi đã thất thủ, nhiều đại đơn vị của QLVNCH đã “di tản chiến thuật” (chữ của TT Nguyễn Văn Thiệu). Trung Úy Không Quân Lý Tổng đã anh dũng lên chiếc phản lực cơ A-37 bay liên tục hết phi vụ này đến phi vụ khác để ngăn chặn cuộc tổng tấn công này. Chẳng may Lý Tổng bị súng phòng không của địch bắn rơi ngày 5/4/75 và bị bắt làm tù binh. Cấp chỉ huy, Đại Tá Võ Văn Ân, tướng Lý Tổng đã hy sinh nên đã vinh thăng Lý Tổng lên cố Đại Úy. Ông đã gắn lon vào chiếc áo bay của Lý Tổng.

Ngày 12/7/1980, Lý Tổng vượt ngục trại tù A-30 Phú Khánh. Vào Sài Gòn, Lý Tổng định cướp phi cơ tại phi trường Tân Sơn Nhất nhưng không thành, Lý Tổng đành vượt biên bằng đường bộ băng gần 3000 cây số, xuyên qua các nước Việt, Miên, Thái, Mã và Tân-Gia-Ba. Lý Tổng đến Boston ngày 01/09/1983 rồi về New Orleans, Louisiana, nơi có gia đình của cựu Đại Tá Không Quân Võ Văn Ân, cấp chỉ huy cũ của Lý Tổng.

Năm 1984, Lý Tổng ghi danh học môn chính trị học tại University of New Orleans, một trường nổi tiếng là gay gắt và “khó” với các sinh viên. Ban đêm Lý Tổng trông coi cơ sở thương mại China Town của cựu Đại Tá Võ Văn Ân để vừa có chỗ ở, vừa có chút ít tiền chi tiêu. Lý Tổng đọc

thân, không có bà con, thường gọi mình là “hàn sĩ”.

“Người về Houston đánh cá, Ta ở New Orleans làm hàn sĩ...” (thơ Lý Tổng)

Tuy là hàn sĩ, nhưng Lý Tổng đã tỏ ra rất là hào sảng “khi cần thiết”. Các buổi lễ công cộng do cộng đồng người Việt New Orleans tổ chức, hoặc các đám tang của những gia đình nghèo, Lý Tổng đều có đóng góp theo tiêu chuẩn “đồng hạng” 100 đô, không cần biết những người khác đóng góp bao nhiêu.

Lý Tổng thường tâm sự với bạn bè là anh quyết lấy cho được văn bằng Tiến Sĩ Chính Trị Học rồi xin đi làm ở các cơ sở ngoại giao của Hoa Kỳ vùng Đông Nam Á để có cơ hội yểm trợ phục quốc Việt Nam lật đổ chế độ Hà Nội. Anh đã cặm cụi làm việc gần tám năm trời tại UNO với kết quả:

- Năm 1988 đỗ Cử Nhân Chính Trị.
- Năm 1990 đỗ Cao Học Chính Trị.
- Mùa Hè 1992, trình xong luận án Tiến Sĩ Chính Trị.

Tháng 8/1992, Lý Tổng viết bản tuyên cáo rồi nhờ bạn bè layout và in thành 50.000 tờ truyền đơn bướm bướm màu xanh, vàng, đỏ. Ngày 4/9/1992, những tờ truyền đơn này đã được chính tác giả thả xuống Sài Gòn, thủ đô cũ của VNCH mười bảy năm trước. Người chiến sĩ VNCH Lý Tổng phải trả giá bằng tính mạng của mình để gởi đến đồng bào bản Tuyên Cáo cũng là lời kêu gọi của Tổ Quốc:

Tuyên Cáo

Thành tri Cộng Sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu Cộng Sản Đông Âu đã cáo chung. Cộng Sản Việt Nam đang dấy chết, nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua, hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hóa của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ Quốc đã truyền lệnh cho chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do, dân chủ, và ấm no cho toàn dân. Vậy, sau khi đọc Bản Tuyên Cáo, đồng bào hãy:

- 1/ Dùng mọi phương tiện hữu hiệu nhất để truyền báo Bản Tuyên Cáo.

2/ Đình công, Bãi thị, nhất loạt xuống đường đòi lại quyền làm chủ và làm người.

3/ Tập trung tại các trọng điểm quân sự và hành chánh, kêu gọi Công An và Bộ Đội trở về với chính nghĩa dân tộc.

4/ Chiếm giữ đài truyền thanh, truyền hình, dùng mọi phương tiện truyền thông để kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy.

5/ Phối hợp Lực Lượng Hải Ngoại và Quốc Nội trong kế hoạch Tổng Nổi Dậy lật đổ bạo quyền Cộng Sản Hà Nội, để xây dựng một nước Việt Nam Độc Lập, Tự Do và Phú Cường.

Lý Tổng Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy

C/ Kinh Kha hay Nguyễn Ánh?

Trong buổi tiệc tiễn đưa tại Marrero, sau khi bài hùng ca vừa chấm dứt, thi sĩ Nguyễn Lập Đông đã đọc bài thơ "Rượu Tiễn" do anh sáng tác để tặng Lý Tổng:

*Đất nước bừng lên ngày nắng mới,
Bạn về thấp sáng hội non sông.
Này chén rượu hùng xin uống cạn
Nổi đời hư huyền có gì đâu
Hãy trông nước chảy xuôi sông
Dịch Chảnh lẽ nghiêng ngao đến bạc đầu?
Này cánh dù rơi chiều lửa đạn,
Thân tàu bay nát giữa cuồng điên
Đêm đen thù bạn không nhìn rõ
Thì trách làm chi chuyện hão huyền
Này chén rượu hùng xin uống cạn
Bạn về như ánh kiếm Kinh Kha*

*Rượu đưa hào kiệt ngàn năm trước
Còn vắng đâu đây một tiếng khà
Đập nát Hồ Trường tan thành bụi
Cơn say lạ mặt có gì đâu
Đốt chần hừng hờ thành giồng bảo
Đẩy càn khôn lộn giữa chiêm bao.
Hãy thắt găng lên lời Sát Đát
Thân mình làm đuốc sáng trời Nam
Là điểm khởi hành trong đổ nát
Để người kiêu hãnh đường vượt lên*

Lời thơ vừa dứt, Bác sĩ Tô Phạm Liệu, cựu y sĩ của sư đoàn Nhảy dù đã đứng dậy nghiêm trang nói:

— Lý Tổng. Hãy nghe tao nói đây. Tao đang làm việc tại bệnh viện, được tin này, tao phải nhờ một bác sĩ khác thay thế tao để tao lái xe máy trăm dặm cho kịp tiễn đưa mày. Tao muốn nói với mày đôi lời tâm huyết: Lời nói đầu tiên là "tao xin bái phục mày" (Bác sĩ Tô Phạm Liệu đứng thể nghiêm chào Lý Tổng). Xin nghiêng mình kính chào một người sắp trở về Quê Mẹ để làm bốn phận công dân, tiếp nối sự nghiệp mà ngàn xưa đã làm dang dở.

Trong đời tao, tao thích nhất có một người và ghét nhất cũng chỉ một người. Nhưng Kinh Kha làm hồng việc lớn. Mày đừng bắt chước Kinh Kha nữa. Chế độ cộng sản Hà Nội sớm muộn gì cũng sụp đổ. Người tao ghét nhất là Nguyễn Ánh tức Vua Gia Long vì ông ta đã công rấn cắn gà nhà và trả thù hèn hạ những người bại trận. Nhưng Nguyễn Ánh có công thống nhất đất nước và sáng lập ra nhà Nguyễn, tức là đã làm được những gì mà ông ta muốn làm. Tao muốn mày đừng bắt chước Kinh Kha mà bắt chước Nguyễn Ánh, dĩ nhiên là chữa hai tật xấu của ông ta.

Mày cũng không cần theo gương anh hùng Nguyễn Thái Học "Không Thành Công thì cũng Thành Nhân". Ngày nay đã khác ngày xưa rồi. Đã làm thì phải thành công, nếu không thành công thì đừng làm. Mày đã có danh, đã tốt nghiệp Đại Học, đẹp trai hơn cả Phan An, Tống Ngọc, mày có thể sống an vui hạnh phúc với vợ đẹp, con khôn, việc làm tốt tại Mỹ

ngày.

Lý Tống mỉm cười đáp: nếu cứ ngồi chờ sung rụng hoặc cứ tranh đấu cái kiểu nhóm họp rồi mặc áo vét đọc diễn văn rồi dâng kiến nghị lên tổng thống Hoa Kỳ và chấm hết thì biết bao giờ chế độ Hà Nội mới sụp đổ. Đồng bào Việt Nam đã quá đói khổ, trẻ em thiếu dinh dưỡng trầm trọng, cơ thể ẻo lả mắc bệnh còi xương, nếu để tình trạng này kéo dài, các thế hệ trẻ tương lai sẽ bị ảnh hưởng ra sao? Liệu đồng bào ta có còn đủ sức chịu đựng nữa không? Điều quan trọng nhất là liệu sau này chúng ta có trả nổi cái giá phải tái thiết lại nước Việt Nam nếu cứ để Cộng Sản Hà Nội tàn hại đồng bào và đất nước lâu dài hơn nữa không?

— Không ai trả lời được những câu hỏi của mày, trừ Thượng Đế. Vậy mày được quyền tự quyết định lấy, nhưng phải quyết định đúng theo ý của Thượng Đế. Muốn biết ý của Thượng Đế thì phải biết ý của đồng bào, vì ý dân là ý trời.

— Lý Tống này xin ghi nhận lời của đàn anh.

Sau đó Lý Tống đã ra đi, đã trở về quê mẹ và những gì đã xảy ra, được ghi ở phần đầu bài này.

Lý Tống đã làm xong bốn phận. Bây giờ là bốn phận của đồng bào trong nước và đồng bào hải ngoại. Nếu mọi người đều vì bận bịu mưu sinh và sợ bị cộng sản Hà Nội trả thù nên thờ ơ không dám đấu tranh trực diện với cộng sản thì chế độ Hà Nội sẽ còn tồn tại một thời gian nữa, đủ cho họ có thì giờ trả thù Lý Tống bằng những biện pháp khắt khe vốn là sở trường của họ. Và hàn sĩ Lý Tống sẽ là Kinh Kha, “Một đi không trở lại”.

Trái lại, nếu mọi người đều đồng tâm nhất trí hưởng ứng bản tuyên cáo ngày 4/9/92 thì chế độ cộng sản Hà Nội chắc chắn sẽ sụp đổ, giống như các chế độ Cộng Sản Đông Âu và Liên Xô. Lúc ấy, hàn sĩ Lý Tống sẽ là một Nguyễn Ánh thứ hai, tức là Lý Tống đã làm được những gì mà Lý Tống muốn làm.

New Orleans tháng 9/1992 Song H. (Cựu Tù cải tạo)
Thời Báo số 68 ngày 6/11/92

MỘT ÁNG DAO BAY NGÀN THUỞ ĐẸP: LÝ TỐNG

Phạm Nam Sách

Anh mang họ của dòng Nhà Lý, một triều đại gây dựng nên nền văn minh Đại Việt rực sáng cả góc trời Đông Nam Á. Anh tiếp nối truyền thống của Lý Thường Kiệt, người đầu tiên đọc bản Tuyên Ngôn Độc Lập xác nhận chủ quyền trên đất nước thuộc về toàn thể Quốc Dân và bọn “nghịch lỗ” tất cả phải chuốc lấy thất bại. Xa xôi hơn nữa, anh là hình ảnh của Lý Tự Tiên, người phát động cuộc khởi nghĩa lớn đánh quân xâm lăng Đường vào năm 687. Quân thù kiêng nể anh như trước đây giặc Bắc sợ oai Lý Tự Trọng. Trong lao tù, anh ngang nhiên và bất khuất. Anh là hậu duệ của Nguyễn Biểu, diêm tính gấp miếng đầu người bỏ vào miệng không chút sợ hãi khiến giặc Bắc phải nể vì. Anh là con cháu của Trần Bình Trọng, thà chết không chịu đầu hàng phương Bắc. Những việc anh làm thật dũng cảm, đó phải là đề tài của những thiên anh hùng ca bất tận.

Bây giờ bọn “nghịch lỗ” đang kiểm soát nhục thân anh. Chắc chúng sẽ hành hạ anh dữ lắm. Những kỹ thuật tra tấn tuyệt hảo của loài người ở thế giới này nói chung, những đòn khai thác tù nhân thời Trung Cổ của bọn người không còn đồng bào và tổ quốc, tất cả sẽ đổ lên người anh, như mưa giông bão tố. Tôi tin rằng con người dũng cảm và bất khuất như anh sẽ trở như đá, vững như đồng. Bởi vì anh mang trong huyết quản dòng máu hùng của tiên nhân, bởi vì anh đeo trên vai sứ mệnh lịch sử của người trai Việt vào lúc nhà tan nước mất. Tôi tin rằng anh sẽ đứng vững, anh sẽ tồn tại. Cả thế giới biết việc anh làm, cả cộng đồng nhân loại thán phục anh. Tên tuổi anh bây giờ không những là tinh hoa của giòng giống mình mà của cả giống người trời đất đòi quyền sống trên giải đất quê hương của mình.

Bọn “nghịch lỗ” không dám giết anh, dù ngấm ngấm, dù tạo dựng. Chúng sẽ mang anh ra tòa gọi là đem “công lý” trừng phạt anh theo tiêu chuẩn thế giới văn minh. Bọn người rừng rú từ lâu làm gì có công lý. Anh sẽ ngạo nghễ cười vào mũi bọn chúng. Dù bản án thế nào chẳng nữa, đó chỉ là tiền chế. Tôi khuyên anh hãy chấp nhận, đừng biện hộ làm chi vì việc anh làm quang minh như Nhật Nguyệt, cao cả như đỉnh 99 ngọn Trường Sơn chạy qua quê hương anh. Nếu anh biện hộ hoặc nhờ người biện hộ, điều này có nghĩa anh chấp nhận công lý của bọn ngụy. Hãy lớn

tiếng chửi vào nền công lý này.

Con đường Lý Tống là con đường đấu tranh anh hùng, con đường của anh hùng dũng cảm, chấp nhận mọi thử thách, mọi gian nan, hiểm nghèo. Anh mở con đường này cho tuổi trẻ anh hùng Việt. Nó lừng lẫy hơn cái gọi là “đường mòn Hồ Chí Minh” nhiều lắm. Bọn ngụy thời chiến tranh lén lút, âm thầm vụng trộm cắt con đường lấy lối đi chuyển quân lính và vũ khí vào miền Nam, dấu diếm tai mắt quốc tế, lừa bịp dư luận thế giới. Anh công khai mở con đường mòn của mình anh, vượt hàng ngàn cây số, qua đèo, vượt suối, đối phó với cọp beo, sống lấy lá bằng rau măng cháo bẹ. Một mình anh làm nên chuyện này. Bọn ngụy phải động viên từng đoàn dân công lữ lượt đêm ngày, cưỡng bách lao công hàng ngàn dân miền Bắc, anh chỉ có một mình. Anh đã mở được con đường, con đường Lý Tống, con đường đến tự do, con đường của dân quyền và nhân quyền.

Anh đã đến bờ tự do. Sau năm tháng nghỉ ngơi, bồi dưỡng sức khỏe và trau dồi trí tuệ, anh lại lên đường. Lần này, anh mang theo nhiều kế hoạch giết sập bạo quyền. Đó là sách lược của một cuộc “tổng nổi dậy” mà anh là tư lệnh. Hẳng hà sa số truyền đơn từ trên trời rớt xuống mang theo những lời hịch của giống dân bất khuất mà anh đại diện. Nguyễn Trãi dùng loài kiến viết truyền đơn trên lá cây thả trôi theo giòng nước, anh viết trên những tấm giấy nhỏ, thời nay, kỹ thuật cao, nhưng nội dung mang cùng một ý nghĩa. Loài “nghịch lỗ” phải bại vong, chúng đang đếm từng ngày, chúng run sợ. Nhìn hình anh, tôi hình dung ra chàng dũng sĩ, lừng lững vào phòng lái và điểm tính nhưng đồng đặc truyền lệnh cho phi hành đoàn thực hiện chuyến bay lịch sử.

Người con đất nước anh hùng là như thế, người trai Việt dũng cảm là như thế. Sứ mệnh hiểm nghèo, việc làm tuyệt vời. “Một áng dao bay, ngàn thuở đẹp, ai đem thành bại luận anh hùng.” Kinh Kha không giết được Tần Thủy Hoàng, nhưng việc làm của Kinh Kha đã đóng góp cho nỗ lực giải phóng nước Tần khỏi tay bạo chúa. Chỉ thời gian sau triều Tần đổ. Lưu Bang, người miền thôn dã, tập trung hào kiệt, tổng khởi nghĩa diệt được Triều Tần. Không phải một ngày đất nước Tàu có Lưu Bang nếu thiếu lưỡi dao Kinh Kha nung nấu lòng trăm họ. Anh đã là Kinh Kha của thời đại.

Bàn về Kinh Kha, Thái Sử Công, nhà viết và bình luận sử thời danh của nước Tàu xa xưa, nói “Từ Tào Mạt đến Kinh Kha, cả thấy là 5 người. Nghĩa cử của họ có thành công, có thất bại, nhưng chí nguyện của họ thì

đều rõ ràng và không sút mẻ; tiếng thơm muôn thuở, há phải hư truyền? Anh thành công trong nghĩa cử, điều này có nghĩa anh đã rải hàng ngàn, ngàn tấm truyền đơn xuống miền Nam lòng anh nôn nao vì anh, lòng quần sơn sao vì anh. Những người “ngu kỷ” bừng thức dậy, những phường túi cơm giá áo bồng thấy đời sống no đủ của họ là thừa, bọn thương nhân bấy lâu mãi miết làm giàu trên nỗi đau thương sinh chột tỉnh ngộ; và tuổi trẻ Việt, như “cỏ hoa ngàn dặm” vùng đứng lên, tiếp nối cái hào khí sang sảng của anh. Anh thất bại trong nghĩa cử vì chỉ có một mình anh, một mình anh đơn thương độc mã làm ra cái nghĩa cử này.

Tôi muốn đi tìm những Cao Tiệm Ly còn lại. Nhiều lần tôi nhắc điện thoại, định bấm số bạn bè vùng New Orleans bên Louisiana, nơi trú quán tạm thời của anh trên đất tạm, hỏi cho ra lẽ. Tôi ngần ngại. Họ có thể nào là những Cao Tiệm Ly sẽ đổ chài vào thân cây đàn để rồi mượn câu ca tiếng hát gài lại Tần Thủy Hoàng? Tôi không tin như vậy. Tôi không sợ như ngày xưa, “lúc quân Tần truy tìm Thái Tử Đan, bạn bè vây cánh của Kinh Kha chạy trốn hết” (xem: Giản Chi Nguyễn Hiến Lê: Sử Ký Tư Mã Thiên, nxb Lá Bối, SG 1972, tr. 545). Tôi muốn bạn bè của anh hãy đứng lên, quần tụ lại. Tôi muốn tích cực đóng góp bằng công tác tư tưởng bấy lâu của mình, bằng tình nghĩa trăm con một mẹ. Tôi mong cái cảnh xác thân trong sự dày vò của bấy thú sẽ là hình ảnh thôi thúc mọi người chúng ta. Đây mới là “vẻ vang dân Việt” thật sự. Đây mới là cái cảnh “danh thực” chẳng phải “hư danh”.

Phục anh thương anh mà cũng giận anh. Bấy lâu tình cảm bức xúc trong lòng khiến tôi phải ngồi dậy, bật đèn phòng làm việc, viết bài này cho anh, cho tất cả những “Kinh Kha” của thời đại. Phục anh và thương anh thì tôi đã nói ra ở trên rồi. Còn giận anh thì tôi giải bày nỗi niềm này trong cái riêng của đất nước và quốc dân. Quốc dân cần được tổ chức thì mới có lãnh đạo. Và có lãnh đạo thì mới có sách lược. Có sách lược thì mới có chiến lược từ đó sáng tạo ra chiến thuật. Công cuộc giải phóng quốc dân khỏi chủ nghĩa cộng sản cũng không thể đi qua những bước căn bản này.

Lenin trên mặt nào đó là kẻ thù của chúng ta, nhưng trên mặt nào đó chúng ta nên học của người này về chiến lược, nhất là chiến lược cho cuộc tổng nổi dậy. Anh là “Tư lệnh của lực lượng Tổng Nổi Dậy” như anh ký dưới những tấm truyền đơn. Đó là điều tốt, vì chúng tôi, chúng ta đang cần một vị tư lệnh dũng cảm như anh. Tôi mới nói “Dũng cảm,” tôi chưa nói đến tài ba và thao lược. Dũng cảm chỉ mới tạo nên một hành vi

anh hùng mà chúng ta cần thật nhiều hành vi anh hùng để làm nên đại cuộc thay lịch sử. Chúng ta cần nhiều tài ba đóng góp lại làm nên án uy lãnh đạo. Chúng ta cần nhiều, thật nhiều cán bộ. Như thế việc đầu tiên con người muốn đổi thay thời đại là phải tạo ra một tổ chức. Tôi lặp lại ở đây “tổ chức, tổ chức, tổ chức.” Không có tổ chức người ta chẳng làm nên trò trống gì được. Truyền đơn bướm bướm của anh trần đây Sài Gòn. Tất nhiên quần chúng mừng lắm. Họ chỉ mong có người lãnh đạo cho họ nổi dậy. Người lãnh đạo của họ trước hết là anh thì anh đã sa cơ. Nên chỉ tất cả im lìm. Anh nhóm lên một đám lửa quá lớn, như sấm sét chuyển rung cả góc trời. Rồi im lặng.

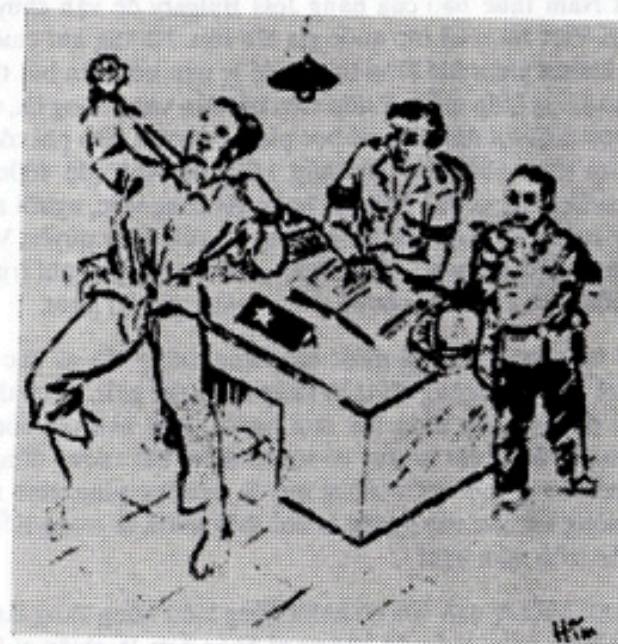
Trên đây tôi viết anh mang theo một sách lược gồm những kế hoạch lật đổ bạo quyền. Tôi có ý chờ đợi. Cánh thiệp truyền đơn của anh rơi âm thầm. Tất nhiên có người nhặt lên và đọc nó, và nao nức chờ đợi. Tất nhiên quyền bính cộng sản khép chặt thêm vòng kiểm soát an ninh. Chúng thật bối rối. Cái vòng đai an ninh trên bầu trời xã hội chủ nghĩa ở trong nước thật không hữu hiệu chút nào. Từ vùng trời, từ vùng biển, từ vùng đất những người con yêu của Tổ Quốc Việt lúc nào cũng có thể xuất hiện. Chúng ta chỉ cần kết đội ngũ, cùng nhau đặt mình dưới sự lãnh đạo trong sáng và phong phú của những người từng chứng minh khả năng xuất chúng và đầu óc sáng tạo không ngừng. Với đội ngũ ấy, chúng ta sanh hoạt với nhau trong tình huynh đệ, trên nghĩa đồng chí. Chúng ta học hỏi, tự huấn luyện lẫn nhau, tự tìm ra phương tiện tạo mãi vô khí, ngày đêm trui rèn sức chiến đấu và tài lý luận.

Chúng ta phát triển tổ chức, tự tìm cách kết liên với những lực lượng yêu chuộng tự do dân chủ, tự tổ chức lấy hệ thống tình báo theo sát chân địch. Bộ tham mưu của chúng ta làm việc đêm ngày, theo dõi biến chuyển thời sự trong nước, phân tích thời cuộc trên bàn cờ quốc tế, trong thế địa lý chánh trị và địa lý kinh tế có liên hệ đến vận mạng quốc dân ta. Chúng ta chung một lời thề có nội dung như lời thề của Lê Lợi và 18 đồng chí cách đây trên 500 năm. Công cuộc giải phóng đất nước đã và đang bắt đầu. Cuộc đấu tranh gay go và quyết liệt đòi hỏi nơi chúng ta một tinh thần kỷ luật. Cách mạng phải bắt đầu tự chính nơi mình, khởi sự bằng “nói thật”, nói tuyệt đối không dối trá, không ăn to nói lớn, làm được thì mới nói mà chót nói thì ráng làm. Chúng ta phải khiêm tốn nhận trách nhiệm, không huyền hoang, không bì tị. Chúng ta đặt quyền lợi Tổ Quốc lên trên hết thấy, tâm niệm ngày đêm rằng tổ quốc chưa thoát vòng kiểm tỏa của bọn cộng sản quốc tế, quốc dân chưa thấy lại tự do dân chủ thì

chúng ta còn chiến đấu.

Tôi vừa để bàn tay chạy trên máy đánh chữ viết ra từng hàng có thể lạc đề so với bài này vốn viết cho anh. Giờ này tôi chưa biết bọn ngục quyền sẽ đối xử với anh ra sao. Điều chắc chắn là chúng tôi sẽ thiếu vắng anh, chưa biết trong bao lâu. Anh em cần chỉnh đốn đội ngũ, tiếp tục công tác, vừa tư tưởng, vừa việc làm. Nghĩ đến anh chúng tôi không có quyền an nghỉ, dù giây phút./

PHAM NAM SÁCH

BÀI HỌC LÝ TỔNG

Trong hai ngày thứ Bảy 5/9/92 và Chủ nhật 6/9/92 vừa qua, các hãng thông tấn quốc tế như AFP, Reuter, Bulgarian News Agency cũng như các đài phát thanh VOA ở Washington, BBC ở London, RFI ở Paris và VOF ở Moscow đều loan tin cho biết chiều ngày thứ Sáu 4/9/1992 một người tỵ nạn Việt Nam ngoài 40 tuổi từ Hoa Kỳ trở về thăm quê hương đã uy hiếp phi hành đoàn chuyến bay của hãng Jess, Bulgaria buộc viên phi công phải bay thấp trên vùng trời Sài Gòn để rải hàng chục ngàn truyền đơn kêu gọi dân chúng tổng nổi dậy lật đổ chế độ độc tài phi nhân cộng sản.

Theo các nguồn tin trên thì chuyến bay đó cất cánh từ Bangkok đến Việt Nam. Được biết chiếc Airbus 310 mang số VN 850 này do hãng Hàng Không Việt Nam thuê bao của hãng Jess Bulgaria để vận chuyển hành khách lui tới Việt Nam từ các quốc gia lân cận. Nhưng khi chiếc phi cơ bay gần tới không phận Sài Gòn thì người tỵ nạn nói trên bất thình lình dùng con dao ăn uy hiếp một nữ tiếp viên bắt dẫn vào phòng lái, và nhanh tay tròng được một sợi dây điện có bọc plastic vào cổ viên phi công người Bulgaria, và ra lệnh phải cho bay thấp 1.000 bộ Anh (độ 400m) để rải truyền đơn xuống thành Hồ. Sau khi hoàn tất công việc, người anh hùng này đã nhảy xuống Sài Gòn, và đã bị công an của ngụy quyền Việt Nam bắt giữ sau hai tiếng đồng hồ. Và chiếc Airbus đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất một cách an toàn, nhưng chậm mất 1 giờ 30 phút.

Tin tức hùng tráng đó đã được các hãng thông tấn và các đài phát thanh quốc tế phổ biến rộng rãi trên khắp cùng thế giới, và có thể nói nó đang là một đề tài nóng bỏng mà mọi người đang bàn tán sôi sục với nhiều giả thuyết được đặt ra, tuy có nhiều điểm bất tương đồng, nhưng tất cả đều có chung một điểm đồng quy là ngưỡng phục tinh thần can đảm phi thường mà lâu nay người ta chỉ thấy miêu tả trong tiểu thuyết, hay biểu diễn trên màn bạc!

Một người Việt tỵ nạn vừa có hành động kiêu hùng đang làm sôi nổi dư luận bốn biển năm châu đó không ai khác hơn là chiến sĩ Lý Tổng, một cựu sĩ quan Không Quân của quân lực VNCH, mà cách đây 8 năm (1984) cuộc vượt thoát khỏi ngục tù cộng sản và đi tìm tự do bằng đường bộ dài hơn 3.000 cây số xuyên qua lãnh thổ của các nước Ai Lao, Cao Miên, Thái Lan, Mã Lai và Singapore với một lộ trình khủng khiếp, đi qua các tử địa, xuyên qua rừng sâu, gềnh thác, đồng lầy, mìn bẫy và đặc

biệt là phải bơi qua eo biển Johore ngăn cách Thái Lan và Singapore rộng hơn 3 cây số, nước lạnh cóng và đầy cá mập mà anh đã trải qua, đã được báo chí quốc tế như: Selection, Das Beste, The Wall Street Journal, The Time, Picagune, The Straits Time đặc biệt là tập san Reader's Digest với bài có tiêu đề "Ly Tong's Long Trek To Freedom" đã được chuyển ngữ ra 17 thứ tiếng khác nhau đồng thời báo chí Việt ngữ của tập thể người Việt tỵ nạn trên toàn thế giới lúc bấy giờ đều tường thuật đầy đủ, ca ngợi không tiếc lời và công nhận hành động can đảm hào hùng trong quá trình đi tìm tự do của Lý Tổng là độc đáo nhất của thế kỷ.

Người anh hùng Lý Tổng không những được báo chí ca tụng mà các vị chỉ huy trực tiếp và các bạn đồng đội đã từng vào sanh ra tử với anh trong cuộc chiến Quốc Cộng tại Việt Nam trước đây hiện đang lưu vong nơi hải ngoại cũng phải ngả nón cúi đầu nói lên những lời ca ngợi hết sức chân tình phát xuất tự đáy lòng (Đã được đăng trên tờ Reader's Digest số phát hành tháng 6/1984), trong đó có:

Đại Úy Nguyễn Bảy, phi đoàn 548 đã nói: "Là một phi công cảm tử, nếu bốn vùng chiến thuật có bốn Lý Tổng thì Việt Cộng sẽ không ngóc đầu lên nổi".

Đại Úy Ngọc, Trưởng phòng Chiến Tranh Chính Trị sư đoàn 2 Không Quân đã phát biểu như sau: "Là một tù binh bất khuất, Lý Tổng là một thần tượng của tuổi trẻ Nha Trang".

Ông Julian, Trưởng Phòng Cơ Quan Phản Giám Tỉnh Báo Singapore đã phán một câu xanh rờn: "Là một chuyên viên vượt ngục, Lý Tổng là bậc thầy của Papillon".

Dan Sullivan, US Refugee Coordinator tại Singapore cũng đã tuyên bố trên báo The Wall Street Journal rằng: "Là một người tỵ nạn chính trị, trong vòng 10 năm tới Lý Tổng sẽ làm Thị Trưởng thành phố Santa Ana"!

Đại Tá Võ Văn Ân, người chỉ huy sau cùng của Lý Tổng cũng là người đã nghẹn ngào gắn lon cổ Đại Úy trên chiếc áo bay cuối cùng còn lại của anh, vì đỉnh ninh anh đã đền nợ nước trong phi vụ ngày 5/4/1975. Chính mắt Đại Tá đã thấy chiếc phản lực cơ A-37 của anh bị phòng không Việt Cộng bắn rớt nổ tan tành, vừa viết trên Tuần San Thời Luận: "...Đường bay của Lý Tổng thì phải nói là tuyệt diệu, là "Thiên Hạ Đệ Nhất Liều Mạng", là "ra đi không ai tìm xác rơi". Ở lưng trời, Lý Tổng là một loài Ó Đen huyền hoặc, làm khiếp vía cộng quân. Nhưng những buổi chiều trở về căn cứ thì Lý Tổng rất là lẳng tử và cũng rất là hiền

muộn cho những người chung quanh...”

Không phải chỉ có thế mà ngay cả đương kim Tổng Thống Hoa Kỳ lúc bấy giờ là Ronald Reagan từ Tòa Bạch Ốc cũng đã viết thư khen ngợi sự can đảm phi thường của một kẻ vượt ngục và vượt biên ngoại hạng và coi Lý Tổng là biểu tượng của Lý Tưởng tự do, là người hùng của thời đại.

Bản tính can đảm, kiêu hùng của Lý Tổng đã được báo chí quốc tế cũng như báo chí Việt ngữ ở hải ngoại ca tụng nhiều rồi. Vì vậy ở đây chúng tôi khỏi cần làm cái việc “khen phò mã tốt áo” mất thì giờ, mà chỉ xin nhấn mạnh cái điểm cao quý nhất của anh là dù ở bất cứ hoàn cảnh, trạng huống nào, nơi gông cùm thiếu thốn dưới chế độ cộng sản phi luân, hay cơm no áo ấm trong thể chế tự do thì cái tiết tháo “phú quý bất năng dâm, bần tiện bất năng di, uy vũ bất năng khuất” ở anh vẫn rực rỡ như mặt trời, và cao quý hơn là lập trường “không chấp nhận chủ nghĩa cộng sản” và quyết tâm dẹp bỏ nó để giải cứu đất nước quê hương đem tự do hạnh phúc lại cho hơn 68 triệu đồng bào, vẫn trước sau như một. Tất cả việc làm của Lý Tổng từ trước đến nay đã chứng minh một cách hùng hồn là anh lúc nào cũng ưu tư cho niềm đau của đất nước, lúc nào uất hận cũng dâng cao ngút ngàn và quyết thề sống chết với non sông. Vì vậy mà suốt non 8 năm tạm đung ở Hoa Kỳ chiến sĩ Lý Tổng chỉ nung đúc bồi dưỡng tâm nguyện: “nhất định phải làm một cái gì coi được cho đất nước và cho 68 triệu đồng bào ruột thịt đang kéo lê kiếp sống ngựa trâu ở quê nhà”. Và chiều ngày thứ Sáu 4/9/1992 Lý Tổng đã hiên ngang chấp nhận mọi hiểm nguy, coi thường cả tính mạng của riêng mình để thực hiện tâm nguyện mà anh hằng ấp ủ.

Hành động can trường của Lý Tổng diễn ra vào chiều ngày 4/9/1992 vừa qua đáng là bậc thầy của Papillon, không những thế còn trên cả cơ Tráng Sĩ Kinh Kha và ngang ngửa với liệt sĩ Phạm Hồng Thái. Sở dĩ chúng tôi dùng chữ ngang ngửa mà chưa dám dùng chữ ngang hàng. Vì Phạm Hồng Thái sau khi việc bất thành đã tuần quốc và đi vào lịch sử. Còn chiến sĩ Lý Tổng hiện đang nằm trong tay giặc và còn phải đương đầu với nhiều điều nghiệt ngã trong tương lai. Nhưng chúng tôi tin rằng con người Lý Tổng sẽ không làm cho chúng ta thất vọng. Nguồn tin mới nhất do giới ngoại giao có trụ sở tại Hà Nội cho hay: “Trung Ủy Lý Tổng đã tuyên bố với các người thẩm vấn ông ta là: “Lý Tổng này chấp nhận bản án tử hình. Hãy đem tôi ra mà xử tử, không có gì để khai. Từ hải ngoại tôi trở về quê Mẹ để góp phần vào cuộc Tổng Nổi Dậy của toàn dân, giành lại

tự do dân chủ cho dân tộc và tổ quốc Việt Nam “!! Những lời tuyên bố của Lý Tổng kể trên là những thùng nước lạnh tạt vào mặt kẻ thù và tin chắc Lý Tổng sẽ lấy sinh mạng của mình để giữ vững cái hùng khí đó.

Điều đáng nhấn mạnh thứ hai là hành động của Lý Tổng vào chiều ngày 4/9/1992 tuy anh bị sa lưới kẻ thù, nhưng, theo chúng tôi, cái “mission” mà anh thực hiện kể như là hoàn tất và thành công. Vì mục tiêu của “mission” đó là để cho cả bạn lẫn thù thấy rõ ý chí của dân tộc Việt Nam là thà hy sinh tính mạng của mình để giành lại dân chủ tự do, chứ không bao giờ hèn yếu ngồi yên để tập đoàn Việt gian cộng sản ngồi ù lì cố bám xây dựng cái xã hội chủ nghĩa phi nhân và vô luân trên đất nước Việt Nam. Vì vậy chúng tôi hoàn toàn đồng ý với giáo sư Tiến Sĩ Sử Học Stephen Ambrose, một sử gia nổi tiếng Hoa Kỳ, hiện là giáo sư chính thức của Đại Học UNO và cũng là thầy của Lý Tổng. Khi hay tin Lý Tổng có những hành động quý khốc thần sầu, giáo sư đã tuyên bố với Nam Giao, một trong hai người bạn thân thiết mà Lý Tổng đã để lại chúc thư, rằng: “Tôi rất mến Lý Tổng, một sinh viên giỏi, một con người gan dạ, quả cảm, dù bị sa cơ trong chuyến trở về để đạt ý nguyện của ông ta, nhưng tôi tin Lý Tổng đã thành công trong việc nói lên tiếng nói khát vọng tự do dân chủ của nhân dân Việt Nam”.

Không những thế hành động can đảm hào hùng của Lý Tổng còn là một bài học liêm sỉ cho bọn cầu an, chủ bại, đón gió trở cờ, đang lăm le bưng bô cho Việt Cộng để mưu cầu danh lợi.

Trong lúc cựu Trung Ủy phi công Lý Tổng chăm lo nghiên cứu tìm phương thức giải cứu quê hương, thì cựu Thiếu Tướng Tư Lệnh binh chủng Không Quân, người chỉ huy cao nhất của anh là Nguyễn Cao Kỳ bốn ba khắp nơi tìm mối lái tiếp tay cho giặc. Gần đây trong một bài diễn văn đọc tại Cầu Lạc Bộ Không Quân Hoa Kỳ, ông đã công khai hoan hô và thúc giục chính phủ Hoa Kỳ giải tỏa cấm vận và thiết lập bang giao với Việt Nam, ông chỉ xin giữ cái chức “Đại sứ lưu động” và sẽ đóng vai như Hồng Thất Công đi ăn mày liệt quốc để cứu chế độ ra khỏi vũng lầy tự diệt (!?)

Trong lúc nhà khoa bảng Lý Tổng cặm cụi soạn thảo Tuyên Cáo kêu gọi toàn dân Tổng Nổi Dậy dẹp bỏ chế độ cộng thù, thì nhà khoa bảng Phạm Đăng Long Cơ cũng cong lưng viết Kiến Nghị dâng lên chính phủ Hoa Kỳ, xin giải tỏa cấm vận, thiết lập bang giao và ký thương ước với nguy quyền Hà Nội. Phán dân hại nước như vậy vẫn chưa đủ, Phạm Đăng Long Cơ còn ra tay quấy nhiễu, bôi nhọ cộng đồng, và ra công chiếm đoạt

bằng được một số Hội Đoàn để dễ bề tiếp tay cho giặc. Bằng cơ là y sĩ Phạm Đăng Long Cơ đã chiếm được hai tổ chức có tầm vóc là Phòng Thương Mại Việt Nam tại Orange County và Hội Y Sĩ Việt Nam, Nam Cali bằng những cuộc bầu cử phi pháp và gian lận. Nghe đâu một số Y Sĩ đứng đắn đã lên tiếng đòi hủy bỏ cuộc bầu cử, và không chấp nhận Phạm Đăng Long Cơ với lý do là bất xứng. Chúng tôi đang theo dõi vụ này và sẵn sàng tiếp tay với các lương y khả kính trong Hội Y Sĩ Việt Nam, Nam Cali trong tinh thần xây dựng.

Trong lúc người công dân Mỹ gốc Việt Lý Tổng đã lợi dụng việc du lịch về Việt Nam để thực hiện cái “Mission Impossible” và sẵn sàng chấp nhận sự hy sinh như mọi người đã thấy, thì một công dân Mỹ gốc Việt Bùi Duy Tâm trở về nước để làm ăn với Việt Cộng và du hí trên sự đau khổ của đồng bào, mà bọn mất gốc gọi là “trả thù dân tộc” (!) Chả biết “người anh hùng của Hoa Kỳ” Bùi Duy Tâm trả thù đến mức nào mà ả cộng cái Dương Thu Hương vừa gửi thư ra ngoại quốc la oai oái và tố cáo Bùi Duy Tâm là mouchard của Việt Cộng. Trong thư D.T Hương gửi Bùi Duy Tâm ngày 19/6/92 có đoạn viết: “...Thưa Bác sĩ Bùi Duy Tâm, ngay từ phút đầu diện kiến với anh tại nhà Trần Văn Thủy, tôi đã biết anh là người của Bộ Nội Vụ. Giờ tôi xin phép nhắc lại một vài ý chính trong câu chuyện anh nói với tôi trên sông Đà: Thứ nhất anh mơ tưởng một ngày nào đó rất gần, anh và tôi sẽ kết hợp cùng nhau như đôi long giao trên đỉnh núi. Thứ hai, anh mong đến ngày anh trở về làm Nguyên Thủ để tôi làm đệ nhất phu nhân. Thưa Anh, đã làm nghề Agent double mà còn quá nhiều mơ mộng, quá nhiều căn tính huyễn hoang....”

“Thưa Bác sĩ Bùi Duy Tâm, trong vụ môi giới bán kho vũ khí Long Thành, anh được ứng trước bao nhiêu đô la? Trong việc môi giới affaire đầu khí, anh được chi trả bao nhiêu? và trong 3 affaire khác với các ông trùm cộng sản, anh trừ tính được bao nhiêu?”

“Tôi không căm thù anh vì anh đã phao tin từ Cali đến Paris rằng anh đã chiếm đoạt được thể xác tôi. Chuyện đó là chuyện ruồi bọ, chỉ cần nhổ một bãi nước bọt là xong. Nhưng tôi căm thù anh, vì để mưu vọng cho mình, anh đã làm những affaire quá lớn, lợi dụng cái đầu ngu độn của các tay trùm cộng sản. Những affaire ấy đặt trên xương máu và sự đau khổ của đồng bào tôi”.

Có thể nói hầu hết chúng ta khi xuống thuyền tạm thời bỏ nước ra đi đều có một tâm nguyện chân thành là “sẽ phải làm một cái gì cho đất nước và cho những người ở lại”. Nhưng rồi suốt hơn 17 năm trôi qua,

loay hoay mãi vẫn chưa có ai thực hiện được tâm nguyện của mình. Ngày hôm nay người anh hùng Lý Tổng đã làm được cái gì cho quê hương rồi đó. Chúng ta thật hãnh diện, nhưng cũng thật đau lòng, vì người mang sự hãnh diện đến cho chúng ta đang quần quai dưới những trận đòn thù. Vì thế chúng ta, tập thể người Việt tỵ nạn ở hải ngoại phải làm tất cả những gì có thể làm được để bảo vệ sinh mạng cho Lý Tổng. Bởi lẽ Lý Tổng không chỉ là người mang lại sự hãnh diện cho chúng ta, mà anh còn là lương tâm của cả một dân tộc đang vùng dậy đòi được làm người, một con người đích thực là người, một con người Việt Nam văn hiến./.

VIỆT NAM TỰ DO

Tinh Thần Lý Tổng Bất Diệt!

LÝ TỔNG HAY NGUYỄN PHAN LUYỆN

ĐỀU ĐƯỢC VINH DANH

Trích mục Phiếm Luận do Tư Chọc phụ trách đăng trên tờ Tiểu Thuyết Tuần San, tuần lễ từ 6/9/92 đến 11/9/92.

Tin Lý Tổng rải truyền đơn xuống Sài Gòn chấn động cả nước Mỹ!

Anh hùng lại một lần nữa làm Việt Cộng xón đế. Nghĩ tới nghĩ lui Tư Chọc tôi phục ông Lý Tổng lẫn lông lốc. Trong khi đó, một số người khác đã và đang vận động để bắt tay với Cộng sản, chu choa buồn!

Trong một xã hội đầy vật chất, đầy những hưởng thụ, Lý Tổng, người anh hùng đã không màng cả thân xác, vừa làm một tiếng vang gây chấn động thế giới.

Trở lại Sài Gòn, rải truyền đơn ngay tại Thủ Đức, nơi bọn quỉ đỏ làm chủ 17 năm nay. Người anh hùng mang đây ý chí cao ngất của kẻ yêu nước cuồng nhiệt. Trong một triệu người gần như say ngủ thì một Lý Tổng đóng tiếng chuông thức tỉnh. Chả hiểu thức tỉnh được ai, nhưng riêng Tư Chọc tui, tỉnh ngay, tỉnh như người vừa bị tát gáo nước vào mặt. Ôi, cao cả thay con người dám nói dám làm (không dám đố), người sẵn sàng làm vật thí thân để tiếng vang thức giấc nhiều kẻ đã bất hiếu - bất tín - bất nghĩa.

Ngồi ở quán cafe giữa Bolsa, Tư Chọc tui lắng nghe được sự bàn cãi của một số người về Lý Tổng, xin "cộp" lại cho đọc giả Tiểu Thuyết Tuần San đọc và ngắm chơi.

— Đ.M. thằng này nó điên quá. Chơi nổi cái kiểu này ăn đòn mềm người.

Một gã lớn tuổi hơn, "chạc" năm mươi, rít điều thuốc cười ruồi:

— Thôi đi cha, ở đó mà mần chính trị gia. Không chơi nổi thì làm đếch gì được bọn Cộng Sản. Không một kế hoạch "back up" nào cả, liều mà ngu.

— Đ.M. mày có biết có nhiều thằng muốn chơi nổi như nó có dám làm đâu. Đ.M. còn vợ, còn nhà, còn bao nhiêu thứ... có đứa đ. nào làm được như nó. Tao phục nó như cha tao. Cái hèn của lũ đàn ông mình nằm chần chờ. Dẫu làm đếch gì, tự thú đi mày, để thấy được việc làm của Lý

Tổng là lý tưởng.

Gã đàn ông trẻ tuổi mặt xụi lơ chống chế yếu ớt:

— Ở thì mình không dám làm thôi, chứ đâu phải mình hèn cha!

Khổ thế đấy, bất cứ việc làm nào cũng được đem ra hết bàn thối rồi bàn thơm. Kể vinh danh, người chà đạp, con người đúng là cha mọi loại. Đúng cũng được, sai cũng được. Tùy theo cái suy luận của mỗi người, tùy vào từng trình độ hiểu biết để họ lý luận.

"Ma chê, cưới trách"

Dám ma còn có người chê, dám cưới cũng có người trách huống hồ việc làm của một người được những người hiểu biết vinh danh sao lại không có những đếm xỉa. Ôi giờ này chắc Lý Tổng đang oản người dưới những cú đấm, cái đạp của cộng sản thì ở góc trời Cali sung sướng có những kẻ cho Lý Tổng là chơi nổi!

"Chơi nổi" mà gây được tiếng vang cho cả thế giới thì ít nhất sự trả giá cuộc chơi quả đáng được tưởng thưởng, được vinh danh. Chơi sao cho đẹp thì hãy chơi!

Cũng như anh sinh viên Nguyễn Phan Luyện đã "chơi nổi" chống đối lại sự miệt thị quốc gia mình bằng những phản ứng đích đáng với bọn Mỹ kỳ thị. Đánh đối cuộc chơi bằng cái chết thê thảm. Người hùng chơi nổi vẫn khác xa những kẻ hèn. Chơi thiệt mạng để bảo vệ danh dự cho một dân tộc. Chứ không lên báo tuyên bố nhăng cuội cho kẻ thù - đó là những thằng hèn chơi nổi. Tham sống sợ chết thì nước với dân chỉ là bàn đạp cho sự mưu cầu tiếng tăm riêng.

Một Nguyễn Phan Luyện, một Lý Tổng. Anh hùng của cuộc chơi thí mạng chính mình. Để phải đối lấy tiếng thị phi sao!!!

Tư Chọc

LÝ TỔNG NGƯỜI CHẠM TRÁN VỚI TỬ THẦN

Tiến Sĩ Tư Lơ Mơ

Không có mơ thì chợ vẫn đông - Tiểu Thuyết Tuần San không có Chạp Phô Đồi, hoặc Chạp Phô Đồi có trời sập như những tuần qua thì báo vẫn có mặt hàng tuần với độc giả, với thần chủ quảng cáo. Hơn nữa, nếu cái mục Chạp Phô Đồi này có nằm xuống an nghỉ nơi vĩnh cửu cũng là một nỗi mừng nho nhỏ đối với những con múa rối thời đại, đối với những sự quay cuồng trong cuộc sống người tị nạn buồn, nơi Quận Cam.

Có sinh phải có tử, có sống phải có chết, đó là luật sinh tồn của tạo hóa. Vật chết để da, người ta chết để tiếng. Bộ da của các loài vật cũng còn tùy thuộc như da beo, da gấu, da rắn, da cá sấu...v.v.. còn có hữu dụng cho thế giới loài người, còn như một số da nơi các súc vật khác chẳng những vô dụng lại còn làm phiền hà, mất công đào sâu chôn chôn nơi thùng rác, dưới lòng đất khỏi gây xú uế, điếc mũi loài người.

Gần đây, nơi tại Quận Cam, thủ phủ tị nạn Little Saigon đã có những cái "tử" đột ngột xảy tới cho một số anh em gọi là "người ta chết để tiếng" của nhiều người làm văn học nghệ thuật. Thương tiếc, vinh danh đã được dàn trải trên báo chí, trên dư luận và tiếc thương đã và đang ngấm ngùi nơi lòng người. Nhiều người đã lấy làm ham, muốn có được những cái chết vinh danh như vậy.

Nguồn tin đang xảy tới làm xôn xao cộng đồng tị nạn hải ngoại, có thể người hành động như đã như bắt tay với tử thần. Cõi chết nhẹ tựa lông hồng. Câu chuyện truyền tai nhau đã như một chuyện khó tin nhưng có thật - Quả thật, chuyện đã xảy ra và đang được nói tới trên các mặt báo Cờ Huê và tị nạn cộng đồng.

Người đó, mang tên Lý Tổng. Người trai trẻ mang tên Lý Tổng đã được các nhân vật danh tiếng thời đại ghi nhận như sau, từ chuyện vượt thoát Cộng Sản được ghi trên tác phẩm Ó Đen như tự thuật đã được xuất bản và có bán tại các tiệm sách hải ngoại.

"Lý Tổng là thần tượng của tuổi trẻ Nha Trang".

(Đại úy Ngọc, Sĩ Quan Chính Trị Sư Đoàn II Không Quân)

"Nếu bốn vùng chiến thuật có bốn Lý Tổng, Việt Cộng không ngóc đầu lên nổi".

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

(Đại úy Nguyễn Bảy, Trưởng Phòng Huấn Luyện Phi Đoàn 548)

"Lý Tổng là bậc thầy của Papillon".

(Julian, Trưởng Phòng Phản Giám Singapore)

Và Tổng Thống Reagan đã phê phán rằng: "Your courage is an example and inspiration to all who would know the price of Freedom". Rồi thì Tiến sĩ Stephen Ambrose, Sử gia Hoa Kỳ đã ví von như sau: "Like Eisenhower, a fighter for freedom, a hero from another war" vân vân và vân vân.

Nơi trang đầu Ó Đen với lời tựa Lý Tổng đã viết với hoài bão ngọc ngà của tuổi trẻ. Một nhân sinh quan của bản thân, gồm cả những cái tầm thường nhất, biến cố nhất và sóng gió nhất để tạo nên tác phẩm, nên Lý Tổng. Một cái tôi đáng ghét và đáng yêu (lời tác giả) để có những phê phán như Tư Lơ Mơ tôi vừa điểm được ở trên, do các phán quân hữu danh nhận định về Lý Tổng.

Ó Đen của Lý Tổng như một cuộc vượt thoát không tưởng, như một người đem tâm tình viết lịch sử, như một đánh bại tác phẩm Papillon của Henry Charriere mà những con người khốn khổ Việt Nam lấy làm bảo vật gối đầu âm mưu vượt biển trốn khỏi nơi ngục tù Cộng Sản sau đêm lịch sử 30/4/1975.

Nhật báo Người Việt tại Orange County đã trích đăng phần đầu của tác phẩm Ó Đen với tựa đề: Đột Nhập Phi Trường Tân Sơn Nhất với lời tòa soạn, sau khi sự kiện "đi vào cõi chết" của Lý Tổng để mưu cầu việc lớn như sau:

"Những bản tin tổng hợp của các hãng thông tấn AFP, AP và Reuter cho biết một người đàn ông đã cướp phi cơ của Hãng Hàng Không VN hôm thứ Sáu vừa qua đã rải truyền đơn chống cộng trên thành phố Sài Gòn. Sau đó nhảy dù xuống phần đất Việt Nam. Bản tin cho biết không có ai trên chuyến bay VN 850 này bị thương và phi cơ đã đáp an toàn xuống phi trường Tân Sơn Nhất ngày 4/9/92. Một nguồn tin cho biết người cướp phi cơ đó là Lý Tổng, cựu Trung úy phi công VNCH, một nhân vật từng được báo chí thế giới trong những năm 1983-1984 nhắc đến như một thanh niên đầy can trường quả cảm, đã vượt thoát đoạn đường dài 3.000 cây số để tìm tự do. Năm 1990, nhà xuất bản Xuân Thu đã xuất bản cuốn Ó Đen gần như là tự truyện của Lý Tổng. Dưới đây, chúng tôi xin trích lại phần đầu của tác phẩm để bạn đọc hiểu thêm người anh hùng của

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

chúng ta". N.V.

Từ ngày Xuân Thu xuất bản Ó Đen của Lý Tống, Lơ Tơ Mơ tôi đểch thấy một nhà phê bình văn học, báo chí, đại văn hào, đoàn thể nào vinh danh Lý Tống là "người hùng của chúng ta" như báo Người Việt. Đến nay, trước sự kiện cướp máy bay Việt Cộng, thấy truyền đơn tười lên đầu lên cổ bọn giặc cờ đỏ Người Việt đã viết trong lời tòa soạn và vinh danh Lý Tống là người hùng của chúng ta. Muốn vắn cảm ơn!

Trước kia, sau khi tác phẩm Ó Đen ra đời Lý Tống như đã chỉ được một số báo chí ca ngợi sự vượt ngục ly kỳ và trừ gian diệt bạo du dương, một hành trình cô độc, con đường Lý Tống v.v... do báo chí Việt ngữ tại hải ngoại và báo chí Hong Kong, Indonesia, Huê Kỳ vắn vắn chữ chưa được cái vinh danh "người hùng của chúng ta".

Đã từ lâu lắm, từ ngày 30 tháng Tư đen đã có rất nhiều cá nhân, đoàn thể cách mạng lấy chiêu bài chống cộng làm bàn cờ chính trị, nhưng chỉ là những thất vọng nào nề đối với những người mang nợ quang phục đất nước. Lòng tin nơi các con người được mệnh danh là làm nghề chính trị, là nhiệt tình vì quê hương dân tộc đã hầu như bị phá sản. Chưa từng có một cá nhân nào, một đoàn thể nào được báo chí, bia miệng khắc ghi và vinh danh là "người hùng của chúng ta" như trường hợp Lý Tống.

Anh Lý Tống, người hùng của chúng ta - Giờ này, ngày này anh đang nằm gọn trong tay kẻ thù, nơi ngục thất - Xin anh ngang nhiên ngẩng mặt lên như anh đã từng nói trong cuộc vượt thoát: "Bắn đi! Lý Tống này chết đi, còn có trăm ngàn Lý Tống khác!"

Cộng đồng hải ngoại chưa dò được lòng dân đồng hương tại nơi ngục tù lớn nhất thế giới VN, ngục tù Cộng Sản Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, bởi tin đi, tin về chưa được kiểm chứng. Nhưng riêng với mớ nhận định còm côi cá nhân của Lơ Tơ Mơ tôi tin rằng, Lý Tống anh đã có công lớn đối với dân tộc Việt Nam khốn khổ. Anh đã hun đúc, chằm một liều thuốc súng thần công nơi tinh thần con dân đói khổ đang quẩn quại nơi ngục tù đất nước. Một niềm tin lấy lại.

Báo chí quốc nội, quốc ngoại, những người Việt trăm phần trăm, kêu là du lịch Việt Nam đã cho đồng bào hải ngoại biết lòng dân người người đã căm phẫn đến cực độ, đang ngẩng cổ lên Thượng Đế để cầu mong một phép lạ giải thoát niềm đau dân tộc. Với những con bướm bướm được tung ra từ một chiếc máy bay của chính kẻ thù do bàn tay của anh đã ném xuống, đối riêng với hèn hạ Lơ Tơ Mơ tôi quả đã là một phép lạ, quả đã

là ngòi thuốc súng thần công, một trái bom ngàn tấn chờ ngày nổ lớn.

Truyền đơn của anh, riêng tôi tin tưởng đã có những con người khốn khổ đọa đầy đang âm thầm truyền tay nhau, gối đầu giường làm kinh xuất phát, như một hồi trống, như một tiếng kèn lệnh xuất quân. Sự kiện được ghi nhận trên báo chí.

Theo tin các hãng thông tấn ngoại quốc thì dân Sài Gòn rất chú ý khi thấy máy bay bay sát nhiều vòng, lại thấy truyền đơn rơi xuống thành phố. Tờ truyền đơn với khuôn khổ chỉ bằng tấm business card với hai mặt, nguyên văn như sau; được gọi là Tuyên Cáo:

"Thành trì Cộng Sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu Cộng Sản Đông Âu đã cáo chung. Cộng Sản Việt Nam đang đẩy chết nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua, hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hoá của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ Quốc truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do dân chủ và no ấm cho toàn dân. Vậy sau khi đọc bản Tuyên Cáo, đồng bào hãy:

1/ Dùng mọi phương tiện hữu hiệu nhất để truyền bá bản Tuyên Cáo.

2/ Đình công, bãi thị, nhất loạt xuống đường để đòi hỏi quyền làm chủ và làm người.

3/ Tập trung tại các trọng điểm quân sự và hành chánh, kêu gọi công an và bộ đội trở về với chính nghĩa dân tộc.

4/ Chiếm giữ đài truyền thanh, truyền hình, dùng mọi phương tiện truyền thông để kêu gọi toàn dân tổng nổi dậy.

5/ Phối hợp Lực Lượng Hải Ngoại và Quốc Nội trong kế hoạch Tổng Nổi Dậy lật đổ bạo quyền Cộng Sản Hà Nội để xây dựng một nước Việt Nam độc lập, tự do và phú cường. Lý Tống Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy".

Đến giờ phút này, khi ngồi viết mục Chạp Phở Đồi tuần này thì tin tức về sinh mạng Lý Tống nằm trong tay giặc Cờ Đỏ chưa được tiết lộ. Lơ Tơ Mơ tôi như đi vào sương mù của ước vọng mà tin rằng tập đoàn Cộng Sản Hà Nội không đủ can đảm, không đủ xảo thuật để thủ tiêu Lý Tống ở vào giai đoạn chuyển biến cấp kỳ của thế giới loài người, vào những ngày tàn của chủ nghĩa cộng sản trên toàn thế giới. Đó là niềm hy

vọng.

Việc làm của Lý Tổng đã khuynh đảo tâm não của toàn bộ Bộ Chính Trị đầu não Cộng Sản Hà Nội. Dẫu rằng với ý nghĩ thật hẹp hòi vậy, riêng Lơ Tơ Mơ tôi đã coi như Lý Tổng đã thành công, đã xứng danh với người hùng thời đại.

Thoáng qua, dư luận của một số các chính khứa đêm đó, các nhà bình luận chính trị đang có mòi có những nhận xét về Lý Tổng với triệu triệu con bướm bướm truyền đơn tươi lên đầu lên cổ bọn giặc cờ đỏ, để hô hào một cuộc tổng nổi dậy, do chính Lý Tổng làm Tổng Tư Lệnh.

Tất, tất cả, đều không phủ nhận được lòng dũng cảm, tinh thần yêu nước vô bờ đã được thể hiện bằng hành động của người hùng. Nhưng, lại một số cho rằng với lòng nhiệt thành yêu nước, với riêng Lý Tổng, người hùng của chúng ta có thể làm được những việc phi thường hơn, hơn là hối thúc lòng dân nổi dậy bằng hình thức bướm bướm truyền đơn, hối thúc lòng dân nổi dậy với không một hậu thuẫn, một thực thể gối đầu, có điểm tựa, có mầm mống có ngàn ngút lửa của lực lượng tổng nổi dậy trong lòng địch.

Nhiều người lại cho rằng cái chất Lý Tổng, cái hành động Lý Tổng đã chỉ như một hành động đơn phương hối thúc, nung nấu bởi cái khát vọng giải phóng đất nước, bởi khí phách người hùng, như trừ gian diệt bạo, những việc làm đã qua nơi hải ngoại của Lý Tổng. Phương cách của Lý Tổng đã hoàn toàn biểu lộ lòng dũng cảm, nhưng giải phóng đất nước không thể để làm thui chột đi một anh hùng như Lý Tổng. Thật uổng phí.

Có người lại cho rằng hành động của Lý Tổng là một hành động của một vị anh hùng, đã như không thể chặn đứng được con tim dạt dào nợ tang bồng, nợ giang san, nợ xương máu dân tộc, nên đã có những hành động như vậy để phải xa vào gông cùm của kẻ thù. Đúng là một chuyện đáng tiếc!

Sự việc đã xảy ra và đang nói tới, nay vẫn chưa làm sáng tỏ, ngõ ngách, tận tường. Có chăng, chỉ chờ thời gian sẽ có câu trả lời. Sự việc Lý Tổng đúng hay sai, có thức thời hay bốc đồng có thể chỉ có Lý Tổng mới biết. Chỉ biết rằng, riêng với Lơ Tơ Mơ tôi thì hiện nay với người hùng đã có thừa chân đứng ngay cả với cộng đồng thế giới - Anh chưa từng vấp phải những chướng ngại, ngay từ khi suốt cuộc vượt biên 3.000 dặm để đặt chân lên đất lạ, miền đất hứa nhưng ngàn đời vẫn không phải là quê hương. Quê hương của anh vẫn là Việt Nam yêu dấu. Ở đó đã sinh ra

anh và có thể anh sẽ xin được chết tại nơi sinh trưởng ra anh, cha mẹ anh, tổ tiên anh dẫu rằng bất cứ một hành động nào mà người đời cho là uổng phí, vô lý, điên cuồng chẳng?

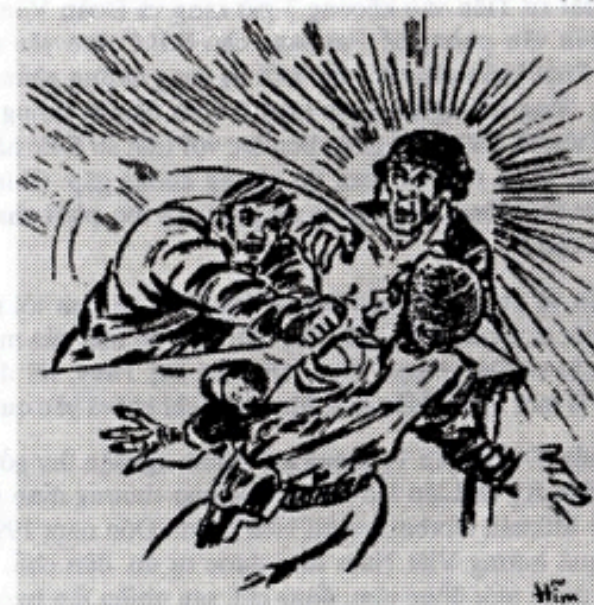
Chỉ cần được nói tới đó, người Việt chắc không thể lâm vào những biến chuyển cùng cực khốn khổ. Chỉ cần được như vậy, người Việt hải ngoại ngày nay, những con người tha phương cầu thực nơi xứ lạ quê người sẽ không còn phải ô nhục cúi đầu cúi mắt bởi những bọn đang ngày đêm hi hục, lẫn xả vào bả danh lợi, bởi mặt nới vòng tay lớn với kẻ thù trắng tráo xuất hiện nơi nơi như chỗ không người.

Rồi đoàn thể, rồi phong trào, rồi hội đoàn, rồi cách mạng, rồi dao to búa lớn, nhưng tựu chung chỉ làm cho lòng người nơi hải ngoại ghê tởm, khinh nhờn, tiêu diệt, mất lòng tin và chán chường đến cùng cực. Điều đáng khen nơi họ là họ đã từ khước, đã chối bỏ được cội nguồn, đã không còn là giòng giống.

Sự việc của Lý Tổng đã là một trái đấm ngàn cân, đấm thẳng vào mặt họ, cầu mong một một thức tỉnh.

Mong lắm thay!

Tiến Sĩ Lơ Tơ Mơ
(Trích T.T.T.S 6/9/92 - 11/9/92)

MỘT BÔNG HỒNG CHO LÝ TỔNG

Phùng Tuệ Châu 12/11/1992.

Lý Tổng ơi! Giờ này ở Việt Nam là mấy giờ? Nếu tôi không lầm có lẽ vào khoảng 8 giờ tối ngày 11/11/1992. Lý Tổng đang suy nghĩ gì vậy? Nếu ngày xưa, nền Đệ Nhị Cộng Hòa, đã lấy ngày 01/11 là ngày Quốc Khánh, thì năm nay trên đất Cali, Lý Tổng cho phép chúng tôi chọn ngày 12/11 là ngày sinh nhật của Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng nhé: cả ngày và đêm 10, 11/11/92, cùng suốt ngày 12/11/92, U.B.P.H.T.T.L.T đã làm việc liên tục tại văn phòng luật sư Đoàn Văn Tiên, phối hợp cùng luật sư Nguyễn Hữu Thụy và các anh em khác, đánh Fax đi khắp nơi yêu cầu đình hoãn phiên xử Lý Tổng và được cử luật sư từ hải ngoại về biện hộ cho Lý Tổng.

Anh em làm việc rất hăng say, miệt mài và trên những khuôn mặt lúc nào cũng hiện vẻ đăm chiêu, lo lắng cho sinh mạng Lý Tổng: trong những giờ phút sinh tử này, tôi đã nhìn thấy thật rõ, và hơn lúc nào, Lý Tổng đã coi sinh mạng của Lý Tổng chỉ là một sợi tơ hồng, và việc làm của chúng tôi chỉ là một hạt cát ở bãi sa mạc.

Đêm 11/11/92, sau khi điện đàm với chị Hồng Liên ở đài B.B.C, tôi đã đánh thức luật sư Tiên vào khoảng 3 giờ sáng và Đoàn Văn Tiên đã chạy như bay đến văn phòng để Fax sang cho B.B.C đơn yêu cầu đình hoãn phiên xử. Phải khẩn cấp như vậy mới hy vọng những phản ứng của U.B và cả cộng đồng hải ngoại được loan truyền nhanh chóng về quốc nội. Trước đó Tiên và Cư đã cố gắng liên lạc với luật sư Đức nằm trong ban Việt ngữ đài VOA để nhờ loan tin nhưng không gặp. Chính vì vậy lần này gặp được chị Hồng Liên chúng tôi phải cấp tốc, phải nhanh chân vì thời gian quá cận.

Sự mau mắn và nhiệt tình của Đoàn Văn Tiên đã làm tôi mến mộ. Tôi được biết luật sư Đoàn Văn Tiên lần đầu tiên tại nhà của một người bạn thân tôi, luật sư Đào Ngọc Thụy. Qua lời chị Thụy, tôi được biết Đoàn Văn Tiên là một người hiền hòa, nhưng có chí khí và yêu quê hương.

Tìm hiểu thêm Đoàn Văn Tiên qua một thỉnh nguyện thư gửi cho hai vị nguyên thủ Hoa Kỳ và Liên Xô nhân cuộc họp thượng đỉnh giữa T.T George Bush và Mikhail Gorbachev tại Hoa Thịnh Đốn năm 1990 để xin can thiệp cho quê hương Việt Nam sớm được tự do, dân chủ. Tôi quá mừng vì đã tìm được một đồng tâm, đồng chí, sau nhiều lần trao đổi qua

điện thoại.

Và việc gì sẽ đến, thì phải đến. Sáng nay, vào lúc 3 giờ 15 giờ Cali, tôi đã gọi điện thoại đến đài B.B.C và chị Hồng Liên đã báo cho hay: phiên xử Lý Tổng đã được đình lại. Tôi nhắm mắt lại, tận hưởng tất cả sự sung sướng. Tôi cố nín thở, đè nén từng làn hơi vì sợ hơi thở lan ra sẽ ủa ra hết giây phút thần tiên của tôi: Anh phải sống, Anh sẽ sống trong lòng mọi người, vì Anh đã viết một trang sử mới.

Tôi muốn bốc ngay điện thoại để gọi Đoàn Văn Tiên và Dương Ngọc Cư cùng những anh em khác. Nhưng tôi sợ làm mất giấc ngủ của Anh em sau nhiều ngày miệt mài, hăng say làm việc và chạy đôn chạy đáo trước tin Lý Tổng sắp bị đưa ra xét xử một cách vội vã. Chờ đúng 6 giờ sáng tôi gọi cho họ. Giờ đây, tôi đang ôm trọn sự sung sướng một mình với không gian, với thời gian và Thượng Đế. Có lẽ Cư rất vui mừng vì tin đình hoãn đã như một món quà vô giá trong ngày sinh nhật năm nay. Vì suốt từ mấy ngày qua miệng Cư cứ căn nhắc: "Điều thật, họ chọn ngày sinh nhật của đứa em để bắt đầu xử tội ông anh kết nghĩa!"

Xin cảm ơn Thượng Đế, xin ngài cho con thêm can đảm, nghị lực để nhận lãnh ơn phục vụ Ngài đã cho con đến với những người tù tội và kẻ nghèo khó, con nguyện sẽ tiếp tục phục vụ cho dân tộc Việt Nam.

Lá Thư Hoa Thịnh Đốn

LÝ TỔNG LÀ MỘT NGHỆ SĨ

Hoa Thịnh Đốn ngày 14 tháng 9 năm 1992

Bạn ta,
Không biết từ bao giờ, hai chữ “nghệ sĩ” bắt đầu mang những hình ảnh không tốt đẹp khi chúng được dùng như những tính từ để mô tả tính cách của một người? Thí dụ khi bạn nói “Anh ấy nghệ sĩ lắm”, thì nhận định của bạn về con người anh ấy không hề có dụng ý cho rằng anh ấy là một người giỏi về một bộ môn mỹ thuật nào hết. Ngược lại là khác.

Cụ Đào Duy Anh và các cụ trong hội Khai Trí Tiến Đức hiểu hoàn toàn khác với chúng ta ngày nay.

Cụ Đào định nghĩa “nghệ sĩ” là “người có đạo đức và kỹ nghệ”. Các cụ trong hội Khai Trí Tiến Đức thì giải thích “nghệ sĩ” là “người chuyên về một mỹ thuật gì. Đàn hay, vẽ giỏi là những tay nghệ sĩ”.

Vậy thì trước đây các cụ hiểu rất tốt đẹp về con người của anh ấy. Uy Viễn tướng công phải là một tay nghệ sĩ: cầm, kỳ, thi, họa Tồn Chất tiên sinh đều giỏi. Cao Chu Thần cũng là một nghệ sĩ tuy hơi... đa cùng một chút. Anh ta nghệ sĩ thì anh ta cũng phải “văn như Siêu Quát”, ngón đàn cũng khiến “người ngồi đó cũng ngơ ngẩn sầu”.

Nhưng không phải. Tôi chắc bạn chỉ muốn nói về tính tình của con người anh ấy. Bạn không hề lưu ý đến chuyện của anh ấy có một giọng truyền cảm hay không, có vài lần triển lãm ở các gallery nổi tiếng hay không. Hình như anh ấy không có bất cứ một cái tài nào kể trên.

“Anh ấy nghệ sĩ lắm, Anh ấy rất nghệ sĩ tính”. Cả hai câu này đều có nghĩa anh ta là người rất buông tuồng, phóng đãng, bừa bãi, thiếu thực tế, ở bẩn, vô trách nhiệm, nay đậu, mai bay, thiếu sự bền chí, đánh trống bỏ dùi, có thừa nhiệt tình nhưng tất cả chỉ là một bó lửa rơm, lười biếng, không biết chịu khổ, lẳng nhăng, yêu cuồng sống vội, lung tung lang tang, tùm lum tá la, không đâu vào đâu cả... Kể cho hết những cái tính con người được mô tả là nghệ sĩ này chắc phải hai ba ngày nữa mới hết. Nhưng nhìn lại, bạn sẽ thấy toàn là những hình ảnh rất xấu. Trong khi khả năng

văn học, nghệ thuật của anh không hề được nhắc tới. Có thể vì anh không có bất cứ một khả năng văn học nghệ thuật nào cả. Anh chỉ diễn xuất chơi cho vui mắt. Không cần biết để làm gì, nhưng anh phải có bộ tóc dài, quần áo phải lôi thôi một chút. Nhàu nát và bẩn cũng không sao. Ăn nói phải cho thật ảm ố và khó hiểu. Cố bày đặt ra trò gàn bướng...

Chắc chắn con người này hội đủ những điều kiện để được mô tả là một con người “nghệ sĩ”, một con người “đầy nghệ sĩ tính” trong lối nói bấy giờ của chúng ta. Bạn thấy nghệ sĩ thứ thiệt bị oan thê thảm chưa? Nghệ sĩ thứ thiệt có tài, có tác phẩm thì lại rất ít người có những cái tính vừa kể thử ra ở trên. Chỉ có những người hoàn toàn không phải là nghệ sĩ mới có những thứ nghệ sĩ tính đó.

Tôi nghĩ sẽ không bao giờ hai chữ “nghệ sĩ” sẽ được cho trở về với những ý nghĩa đầu tiên, nguyên thủy trong tự điển của nó nữa. Đề cập đến hai chữ “nghệ sĩ” mà không nhắc đến hai chữ “văn nghệ” thì đó là một sự thiếu sót không thể tha thứ được. Hai chữ này, cũng như hai chữ “nghệ sĩ” đã được đem dùng với những ý nghĩa mới, mà những ý nghĩa mới này lại lãng mạ thậm tệ ý nghĩa đích thực của hai chữ “văn nghệ”.

“Văn nghệ” là “văn học và nghệ thuật, là sản vật tinh thần của loài người”. Theo cách định nghĩa này thì văn nghệ phải là tốt đẹp lắm chứ. Nhưng không. Khi bạn nghe một người nói: “Tôi với cô ấy chỉ văn nghệ thôi,” hay: “Chúng tôi văn nghệ vớ văn một chút mà,” thì văn nghệ đầu còn có nghĩa là nghệ thuật văn chương nữa. “Tôi với cô ấy chỉ văn nghệ thôi” có nghĩa là chỉ vui chơi một chút, nhưng liên hệ ấy có thể không trong sạch lắm... “Chúng tôi đi ăn rồi văn nghệ một chút”... “Cô ấy là người em văn nghệ của tôi”... “Cô ấy văn nghệ lắm...” Bạn nghe đã bao nhiêu lần những câu nói như thế?

Từ bao giờ “văn nghệ” đồng nghĩa với chịu chơi, với không nghiêm túc, và ai là những người đem lại cho danh từ “văn nghệ” những ý nghĩa không tốt đẹp đó? Tôi nghĩ chính những con người không văn học nghệ thuật đã đem quảng lên đầu hai chữ văn nghệ những ý nghĩa quái đản như kể trên, và sau đó, hai chữ “văn nghệ” đã làm nhiều người ghê sợ.

Tôi rất sợ những câu thế này: “Sau khi ăn xong chúng ta sẽ có một chương trình văn nghệ... chỉ văn nghệ trong nhà thôi... để mở đầu chương trình văn nghệ tối nay, cô XYZ sẽ hát bài ...trong đĩa Karaoke...”

Tại sao không nói rằng sau khi ăn, mọi người sẽ hát, sẽ một tay cầm

ly cognac, một tay kéo trẻ cái nút cát xuống để ngâm bài “Hồ Trường” giả bộ là một tay trượng phu không chịu xé gan bẻ cột ... cognac rót về tây phương, ly tây phương sủi bọt...?

Nhưng chán nhất là sau màn văn nghệ bỏ túi đó, các nhân vật rất nghệ sĩ đó quay ra bảo nhau...mẹ kiếp thằng Lý Tống ngu thấy mẹ, khi không nổi máu làm martyr. Có thể đúng, vì bạn tôi nói là Lý Tống không bao giờ ngâm bài “Hồ Trường” cả. Có lẽ vì thế, Lý Tống là một người nghệ sĩ trong những ý nghĩa đúng nhất và tốt đẹp nhất của hai chữ đó.

BBT

(Trích mục Lá Thư Hoa Thịnh Đốn,
Người Việt số 2513 thứ Ba 15/9/1992)

ANH HÙNG HỌ LÝ

Để đọc giả hiểu thêm về “Anh Hùng họ Lý” người đã có thành tích trước kia và gần đây lại làm một hành động cực kỳ can đảm trong vụ thả truyền đơn từ trên phi cơ xuống thành phố Sài Gòn. Chúng tôi xin gửi đến quý vị một bài tựa đề “Anh Hùng họ Lý”, nói về chiến hữu Lý Tống khi còn ở trong trại tù cộng sản từ 30/4/1975 cho đến khi đào thoát trại tù ngày 12/7/1980.

Chiến hữu Lý Tống thật sự là một Anh Hùng lịch sử của đất Việt, ước gì Việt Nam có được những người như chiến hữu Lý Tống để tranh đấu cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền, mau thực hiện những điều mong muốn của đồng bào trong nước và hải ngoại, giải thoát 68 triệu dân Việt khỏi ách thống trị cộng sản.

Trong những tuần qua, báo chí Việt Nam hải ngoại và các đài truyền thông loan tin về một người đàn ông Việt Nam uy hiếp phi cơ Airbus 310 của hãng hàng không Bảo Gia Lợi (Bulgaria) do Hàng Không Dân Dụng Việt Nam (Cộng sản) thuê mượn chuyên chở hành khách trên tuyến bay Bangkok đến Sài Gòn, đã bắt phi hành đoàn bay ở độ thấp trong vòng 30 phút trên thành phố Sài Gòn để thả truyền đơn và sau đó anh ta đã nhảy dù ra khỏi phi cơ, kết cuộc bị công an Cộng sản truy lùng, bắt giữ ngay sau đó. Người hùng đó không ai xa lạ gì với anh em chiến hữu cựu tù nhân chính trị thuộc trại cải tạo A-30 Phú Khánh nay là tỉnh Phú Yên, đây là cựu Trung úy phi công Lý Tống, Không lực VNCH.

Chúng tôi vô cùng xúc động khi được biết chiến hữu Lý Tống đã trở về Việt Nam với hành động vô cùng xuất chúng biểu lộ tinh thần chống Cộng cao độ và hy sinh to lớn cá nhân mình để đánh lên tiếng chuông báo động thế giới về khí thế đấu tranh tự do, dân chủ, nhân quyền của toàn dân Việt Nam trước sự áp bức của bọn ngụy quyền Cộng sản Việt Nam đương đặt lên đầu 68 triệu dân Việt Nam.

Là những cựu tù nhân chính trị, từng quen biết với chiến hữu Lý Tống khi còn là sĩ quan không quân lái khu trục cơ A-37 tại căn cứ Nha Trang, chiến hữu Lý Tống anh dũng chiến đấu hăng say trên mọi chiến trường, đặc biệt khi cộng sản tiến quân vào thị xã Nha Trang, chiến hữu Lý Tống đã mang bom oanh tạc cầu xóm bóng Nha Trang để chặn đứng cộng sản và sau đó trên đường trở về căn cứ Phan Rang, chiến hữu Lý Tống đã bị phòng không cộng sản bắn rơi phải nhảy dù trên đồng ruộng

Ba Ngòi (Cam Ranh) và bị bắt giam trước ngày 30/4/1975.

Khi chúng tôi bị cộng sản tập trung đưa về trại cải tạo lúc bấy giờ đặt tại Trung Tâm Huấn Luyện Tân Bình Dục Mỹ (Ninh Hòa) vào tháng 5/75 chiến hữu Lý Tổng cũng có mặt cùng với anh em trong thời gian này. Cuộc sống tập thể trong trại tù, chiến hữu Lý Tổng được anh em các cấp QLVNCH tại Dục Mỹ biết rõ qua nhiều lần đào thoát trại tù. Mặc dù bị bắt nhưng chiến hữu Lý Tổng vẫn không nao núng, luôn luôn tìm cơ hội để thoát cảnh tù tội của Cộng sản. Một lần kia, cộng sản bắt lại chiến hữu Lý Tổng trên đường Ninh Hòa - Ban mê Thuộc, chúng áp giải về trại giam Dục Mỹ, áp dụng biện pháp đánh đập tra tấn tàn nhẫn và bắt chiến hữu Lý Tổng quỳ xuống trước mặt chúng, song chiến hữu Lý Tổng không hề nao núng và vô cùng can trường đáp lại với bọn cán bộ lời nói thật cao quý, anh hùng: "Một sĩ quan QLVNCH không bao giờ biết quỳ trước kẻ địch".

Lời nói bất hủ của chiến hữu Lý Tổng được anh em trong trại tù ghi nhớ mãi về sau này. Thời gian qua đi, sau bao lần chuyển trại tù, thành phần sĩ quan các cấp được giam giữ, riêng biệt theo cấp bậc. Chiến hữu Lý Tổng giam cùng anh em sĩ quan cấp úy ở trại tù 51 và 52, phần chúng tôi ở trại tù 53 không còn liên lạc được với nhau, mãi đến năm 1978, cộng sản tập trung tất cả tù cải tạo về giam A-30 (Phú Khánh) nay tỉnh Phú Yên, do công an quản lý. Đến đây, chúng tôi gặp lại chiến hữu Lý Tổng. Thời gian ở trại giam A-30 anh em được phân phối từng đội và lao động tùy theo công việc của mỗi đội như: nông nghiệp, canh tác, làm gạch, chăn nuôi v.v...

Chiến hữu Lý Tổng ở đội nông nghiệp, anh em thường gặp nhau khi lao động bên ngoài hay ở sân trại giam sau giờ lao động mỗi chiều. Suốt thời gian trong trạm giam, mọi người đều biết về Lý Tổng, là một con người tốt, tánh tình vui vẻ, luôn sẵn sàng giúp đỡ đồng đội khi gặp khó khăn: với công việc nông nghiệp, chiến hữu Lý Tổng tỏ ra hết sức năng nổ, hăng say lao động không lười biếng, chính con người đổi mới của Lý Tổng qua tích cực lao động làm cho bọn cán bộ cộng sản khâm phục, tin tưởng thành công cải tạo tốt của Lý Tổng nên thường biểu dương tinh thần lao động của Lý Tổng đến mức độ bọn cộng sản tin nhiệm và không còn xem Lý Tổng là thành phần nguy hiểm như trước đây, từ đó Lý Tổng được nói tự do đi lại trong phạm vi trại tù cũng như ra hiện trường lao động, hằng tuần sinh hoạt các đội tù, bọn cộng sản thường đưa gương học tập tốt của Lý Tổng ra cho anh em noi theo và bảo mọi người hãy noi

gương Lý Tổng. Cuộc sống trại tù của anh em và chiến hữu Lý Tổng cứ trôi theo năm tháng. Những gì chiến hữu Lý Tổng tỏ ra tích cực, năng nổ lao động để thu phục tín nhiệm của cán bộ Cộng sản thì anh em trại tù chưa biết đến và chẳng ai chê trách Lý Tổng, vì chiến hữu Lý Tổng chẳng bao giờ gây thiệt hại đồng đội, cái suy tư của anh em chỉ cho rằng, Lý Tổng thật sự muốn tích cực mọi công việc để được sớm cứu xét trả tự do đó thôi, ẩn ý sâu xa bên trong của chiến hữu Lý Tổng chẳng ai biết, vì không hề tiết lộ cho ai về hướng đi của mình. Suốt thời gian trong tù, Lý Tổng chẳng có ai thăm nuôi, vì hình như chẳng có thân nhân bên ngoài, đương nhiên Lý Tổng cũng có những sự thiếu thốn vật chất và đôi hàng ngày như những anh em đơn thân độc mã, tuy vậy tinh thần Lý Tổng vẫn vui vẻ lạc quan và lúc nào cũng cười cợt với tất cả anh em đồng đội, thấy vậy anh em giúp nhau, chia xẻ chén cơm, manh áo hay vật dụng khác với Lý Tổng.

Đặc điểm nơi con người Lý Tổng mà mọi người đề cập đến là luôn luôn chẳng bao giờ bận áo, chỉ quần đùi, đi chân không, chẳng giày dép, nón mũ, dù thời tiết tháng hè hay đông, Lý Tổng vẫn xem thường, đi lao động bên ngoài trại, bắt các loại thú nhỏ như chuột, sóc, nhái, cóc, rắn v.v... để cải thiện thêm món ăn. Những đặc điểm này về sau khi chiến hữu Lý Tổng đào thoát trại tù, anh em mới hiểu Lý Tổng tập dượt mưu sinh thời gian lâu dài để đem áp dụng cho những ngày vất vả đi nơi rừng núi khi đào thoát. Mọi người đều khâm phục tài năng của Lý Tổng về môn bắt rắn để cải thiện thức ăn, vì chẳng có con vật nào vô phúc gặp Lý Tổng thì khỏi chạy tìm đường trốn.

Chúng tôi còn nhớ câu chuyện bắt rắn của Lý Tổng mà không khi nào quên được, hôm ấy Lý Tổng ra ruộng canh tác, trên đường đi gặp con rắn vừa chui vào hang, chỉ còn chút cái đuôi, không chút sợ hãi, Lý Tổng đưa tay vào bắt, rất may mắn nắm được đầu rắn lòi ra ngoài, nhưng càng kéo ra càng thấy rắn lớn và dài quá, Lý Tổng kinh hãi chẳng biết xử trí ra sao, lúc ấy cứ nắm đầu rắn mà chà xuống đất đến độ rắn không thể vùng vẫy mà hứng chịu bàn tay sắt của Lý Tổng để bị đập nát đầu chết, tuy nhiên với Lý Tổng thì cũng chẳng kém phần đau đớn hơn gì rắn, vì quá sợ hãi và chẳng biết xử trí làm sao trước trường hợp quá nguy hiểm, nên cứ chà xát và tiếp tục tác động chà xát đầu rắn xuống đất đầy sỏi đá, đến độ chẳng còn bình tĩnh để biết mình đang làm gì, anh em tù nhân tự ra đồng ruộng, từ xa nhìn thấy Lý Tổng ngồi quỳ dưới gót chân, tay nắm đầu rắn, toàn thân người đầy mồ hôi ướt đầm, mặc dầu có nhiều người đứng chung quanh song anh ta chẳng còn nhận biết và cứ tiếp tục chà sát

đầu rắn trong cơn hôn mê sợ hãi, được tiếp cứu, chiến hữu Lý Tổng vật ngã bất tỉnh. Con rắn thuộc loại rắn hổ đất lâu niên, thân rắn như bắp chân, dài gần 2m, đuôi rắn kết thành vẩy lớn có khả năng phát tiếng lách cách khi lắc lư cái đuôi, từ đây câu chuyện bắt rắn được truyền khẩu khắp trại với sự bái phục của anh em.

Thời gian trôi qua, công việc thường nhật của anh em tù cải tạo thăm lặng, sáng đi chiều về nhà giam, Lý Tổng cũng cam chịu số phận như thế, có lẽ cái buồn nhất trong cuộc đời tù tội của Lý Tổng là chẳng bao giờ được gọi tên thăm nuôi, vì chẳng có ai thân thích ngoài xã hội, nhưng anh vẫn không tỏ ra buồn nản mà cứ yêu đời chuyện trò với mọi người, cố gắng che giấu tâm tư nguyện vọng của mình là thoát được trại tù và làm được cái gì đó mà không ai dám làm. Ngày 12/7/1980, Lý Tổng thực hiện ý muốn đào thoát trại tù A-30 thành công. Sáng hôm đó, thường nhật anh em tù phải thức dậy 5 giờ sáng sau hồi keng báo hiệu đánh thức, như thường lệ ai cũng lo vệ sinh, chuẩn bị đi lãnh cơm đi lao động trong ngày, vì thế Lý Tổng vượt thoát khỏi trại lúc nào cũng chẳng ai để ý. Đến 6 giờ 30 anh em nhận xong phần ăn chuẩn bị xuất trại lao động, chỉ còn lại một phần cơm chưa ai nhận, trong đội thông báo ai chưa nhận cơm phải đến lấy gấp, cuối cùng phát hiện phần cơm của Lý Tổng, vì nơi nằm ngủ của anh chưa được tháo gỡ mùng, đội trưởng tù cho tìm kiếm anh song không thấy, báo cáo cán bộ trại và lúc đấy được đánh keng báo động Lý Tổng đào thoát trại tù.

Gần 7 giờ hơn các đội mới ra khỏi trại lao động, toàn trại mới biết tin Lý Tổng đã ra đi không hẹn ngày trở lại. Hành động đào thoát trại tù của Lý Tổng lần thứ 4 để lại hậu quả là bọn Việt Cộng chẳng còn dám tin tưởng một ai, dù là tù thuộc loại xuất sắc, lệnh kiểm soát tù được ban hành gắt gao hơn nữa, hạn chế đi lại khi ra lao động, tiếp theo là những đêm học tập mạn đàm về cuộc đào thoát của Lý Tổng. Anh em rất mừng cho chiến hữu Lý Tổng và cũng lo không ít cho anh, cầu mong cuộc đào thoát lần này thành công; ngoài ra từ đây bọn cán bộ cộng sản không còn nhắc đến gương tích cực của Lý Tổng nữa, nhưng anh em tù còn lại cười khéo bảo nhau noi gương Lý Tổng như cán bộ trại thường nói trước đây, bọn cán bộ rất thẹn và bực mình ra lệnh cấm nói câu đó vì cho rằng noi gương Lý Tổng là rủ nhau trốn trại.

Việc đào thoát trại tù của Lý Tổng rồi cũng qua đi, mãi đến năm 1983, anh em được tin bên ngoài cho biết chiến hữu Lý Tổng đã đến an toàn trên đất Hoa Kỳ, sau thời gian đào thoát A-30 vượt qua biên giới

hiều nước bằng đường rừng đường núi của năm nước để tới Singapore, tin tức của các đài VOA, BBC có phỏng vấn chiến hữu Lý Tổng.

Là những cựu tù nhân chính trị, chúng tôi đã đến đất tự do bình an, rất tiếc chưa được gặp lại chiến hữu Lý Tổng để bắt tay chào mừng, nói lên sự thán phục của chúng tôi, đồng thời xác nhận chiến hữu Lý Tổng thực sự là anh hùng, và nay lại càng chứng tỏ qua hành động can đảm nhất của anh đối với tinh thần dũng cảm của một chiến sĩ QLVNCH, luôn đấu tranh cho tự do, dân chủ và sự sống còn hùng mạnh của dân tộc trên đất nước Việt Nam thân yêu. Giờ đây, mọi người đều linh cảm được những biện pháp tàn ác dã man nhất của cộng sản dành cho anh hùng Lý Tổng, không biết chiến hữu Lý Tổng còn có ngày may mắn trở lại với sự vinh quang đất nước hay là ra đi vĩnh viễn, nhưng anh hùng Lý Tổng vẫn để lại nơi anh em tù cộng sản trại A-30, lời nói bất hủ của anh khi bị cộng sản đánh đập tàn nhẫn, đó là "Sĩ quan QLVNCH không bao giờ biết quý trước kẻ địch". Vinh dự thay.

Hoàng Việt
Cựu Tù Nhân Chính Trị Trại A-30
 (Trích tuần báo Mới số 176 ngày 18/9/92)

VINH DANH - THAN PHIỀN

Tin anh hùng Lý Tống về Việt Nam rải truyền đơn và nhảy dù ngay xuống đầu địch, hô hào dân chúng tổng nổi dậy, đã không còn chỉ là một việc làm đơn giản của một người!

Nhưng, hậu quả của hành động đấu tranh cụ thể và anh hùng này, đã như một tiếng sét đánh thẳng vào đầu não của những tên Cộng Việt đang lãnh đạo tại Hà Nội! Chúng hoảng hốt, chúng lo lắng... và vì vậy chúng lại phải hạ lệnh cho các tay chân “xiết thêm” nữa! Biện pháp mà chúng đưa ra gọi là để đề phòng những cuộc xâm nhập Việt Nam nhằm lật đổ chế độ cộng sản. Là lục soát thật kỹ, thật gắt gao những người vào Việt Nam trong thời gian này, đồng thời các nơi ẩn cư, khách sạn... chúng cũng gia tăng kiểm soát.

Dĩ nhiên việc làm này của Hà Nội. Đã gây khó khăn cho những người vào Việt Nam! Bởi vậy chẳng thiếu những người về Việt Nam vì quyền lợi riêng tư, đầu tư, buôn bán...không nhiều thì ít đã “than phiền” về hành động dửng dưng của anh hùng Lý Tống! Họ cho rằng vì Lý Tống, vì hành động anh hùng của anh, mà việc làm... lợi lộc cá nhân của họ đã bị giới hạn. Họ không nhập Việt Nam, không đi lại, không mang theo thông thả nữa!

Tuy nhiên, những lời “than phiền” vì lợi lộc cá nhân như vậy, cũng chỉ lén lút ...như hành động lấm la lấm lét...đi về buôn bán Việt Nam. Và những ý nghĩ “tư lợi” đó đã không ảnh hưởng gì đến việc Vinh Danh Anh Hùng Lý Tống, và việc kêu gọi Quốc Tế can thiệp cho anh khỏi sự đàn áp dã man của Hà Nội, mà các đoàn thể đấu tranh, tôn giáo, xã hội...đang ráo riết vận động, nhất là người Việt tỵ nạn đang khao khát ngày về lại quê hương không còn cộng sản nữa, bằng mọi cách nỗ lực thấp sáng ngọn đuốc Lý Tống ơ hải ngoại cũng như quốc nội, để tích cực hơn, nhất tâm hơn nữa đấu tranh cho một Việt Nam, thực sự Tự DO, An Bình!

Như vậy, việc vinh danh anh hùng Lý Tống mới đậm nghĩa thủy chung của những tấm lòng quyết cùng nhau giải phóng Việt Nam khỏi gông cùm V.C.

Tuần Báo Tiếng Việt
Số 32 ngày 17/9/92

LÝ TỐNG, MỘT CON NGƯỜI QUẬT KHỎI CỦA CẢ MỘT THẾ HỆ

Hồng Hà

Suốt cả tuần lễ qua, đâu đâu cũng nghe mọi người bàn luận về cái tên Lý Tống!!! Có người biết Lý Tống, cũng có người chỉ biết tên trên báo và nhất là cuốn sách dày trên 500 trang mang tên “Ó Đen” của ông xuất bản năm 1990 mô tả cuộc hành trình vượt thoát khỏi nhà tù cộng sản với trên 3.000 cây số với từng giây, phút nghệt thờ...như chúng ta đang xem một cuốn phim thật “action” vậy. Nhưng đó lại là một sự thật. Sự thật đến nỗi các báo như Reader's Digest, The Wall Street Journal và ngay cả đến cựu Tổng Thống Reagan cũng đã gửi thư khen ngợi và cho ông là người chống cộng trong khối tự do của con người...

Suốt hơn 10 ngày qua, chỗ nào chúng tôi cũng nghe đến Lý Tống, người đã được báo The Orange County Register ngày 10/9/1992 gọi là Anh Hùng. Mà thật vậy, ta cứ cho là nhân vật Lý Tống là anh hùng đi. Anh hùng của dân tộc, người anh hùng dám nói và dám làm. Anh đã âm thầm làm những chuyện gọi là “tày trời”, gieo Thái Sơn nhẹ tựa hồng mao! Coi cái chết nhẹ tựa lông hồng. Nhảy vào hang cọp, hang cọp này đã một lần vượt thoát ra đi và nay anh nhất quyết trở lại.

Trở lại bằng 50.000 truyền đơn mang lời hiệu triệu đòi lật đổ bạo quyền, trở lại bằng cánh dù trên trời cao nhảy vào lòng địch. Quyết không sợ gông cùm, coi bạo quyền cộng sản như lũ vong nô bám lấy một cái lý thuyết cùn mà làm tiêu diệt cả một nhân loại, tàn lụi cả một thế hệ trẻ ngày nay và ngày mai...

Biến Việt Nam trong 18 năm qua thành một quốc gia tàn tạ, nghèo khó và lạc hậu. Biến thành phố miền Nam trù phú phì nhiêu thành những ổ buôn lậu, đi điểm để làm mồi câu cho những ngoại kiều từ khắp bốn phương đổ vào hầu vơ vét ngoại tệ bỏ túi, mà lại cho đó là “chính sách cởi mở”! Trong khi đó thì chính trị vẫn giữ một lập trường cố hữu và cố hủ nhất nhân loại là “chế độ độc tôn nhất đảng”.

Nhìn vào Việt Nam suốt từ mấy năm vừa qua, nhìn vào cái chế độ độc tài và đảng trị đó thật là cởi mở rất nhiều. Để trên mỗi ngày có vài chuyến bay về VN mà trên đó toàn là những người từ hải ngoại về thăm quê hương, rủng rỉnh trong túi cũng ít nhất trên 5 xấp đô la xanh đem về giúp đỡ gia đình. Chưa kể đến những dịch vụ buôn bán chợ đen và tải vào Việt Nam những tệ đoan xã hội, làm tan hoang cả một thế hệ trẻ là

những người con dân sau này, là những linh hồn trù phú để kiến quốc và cứu quốc. Từ đó, chế độ cộng sản tham nhũng đã làm băng hoại từ quốc gia và cả thể hệ trẻ mai hậu.

Chúng ta phải làm gì? Khi quốc gia đàn anh cộng sản Việt Nam là So Viết đã tự mình hủy đi chế độ lỗi thời đó, cả một khối đàn em cũng chẳng còn. Tại sao cộng sản Việt Nam vẫn còn tồn tại vậy? Đó là một câu hỏi, và đó là việc chúng ta phải làm. Hỡi các cộng đồng, các vị chủ tịch cùng các vị trong đảng phái thường hô hào và họp hành liên miên để nói về đất nước Việt Nam. Quý vị đã ý thức được việc làm của quý vị làm chưa, cái gương sáng nhiệm màu và bạch nhật của Lý Tổng đã làm quý vị tỉnh giấc mơ chưa?

Do đó chúng ta không thể phủ nhận được Lý Tổng là vị anh hùng. Chỉ có những vị anh hùng mới có tấm lòng thương dân thương nước. Người anh hùng này vào tù ra ngục biết bao lần trong gông cùm cộng sản. Người tù này chưa bao giờ thấy mình thất thế và nhất định không bao giờ “quỳ” trước kẻ thù dân tộc. Người tù này đã khẳng khái nói vào mặt kẻ thù rằng: “Nhất là quyền của các anh, còn ở hay không là quyền của tôi”.... Một người tù bất khuất như vậy đáng là một anh hùng.

Nay, người tù đó lại một lần nữa trở về Việt Nam, trở lại cái chế độ “bất nhân vô nghĩa” đó để dấy lên tiếng gọi từ lòng người từ lương tâm thế giới đang và sửa soạn vùng lên cho phong trào Lý Tổng thắng hoa bất diệt. Qua hành động anh hùng của Lý Tổng, chế độ cộng sản Việt Nam chẳng lẽ không còn lấy những con người hướng về lương tâm và lý trí để quảng hóa chế độ của họ hay sao? Người cộng sản Việt Nam cũng chỉ là một con người, con người ai mà không có tấm lòng, tấm lòng nào cũng phải tha thiết với dân tộc và đất nước. Cộng sản Việt Nam phải nhớ rằng đâu chỉ có một Lý Tổng yêu nước thương nòi? Mà còn biết bao nhiêu Lý Tổng khác nuôi chí trở về tái thiết lại một Việt Nam mến yêu.

Nay một Lý Tổng nhảy vào lòng địch, đem xác thân phù thế này ra để thử lửa hận thù. Đem cái chí cả này ra để khuyến cáo một chế độ huyền hoặc của bạo quyền. Bạo quyền có thể tra tấn Lý Tổng, gông cùm Lý Tổng, nhưng bạo quyền không thể phá hủy được lý tưởng của Lý Tổng, là đại diện của khắp trên một triệu người Việt Nam lưu vong nói riêng và cả một thể hệ tự do khắp thế giới nói chung. Sau lưng Lý Tổng là một thành trì tự do, rộng lớn vĩ đại, một bức tường liên kết để bắn gục những con người trong một chế độ cường quyền độc tôn. Con đường tự do khắp năm

châu đang là một thành lũy trải dài và rộng sau lưng Lý Tổng.

Lý Tổng đã không phải là một anh hùng cô đơn. Chế độ cộng sản Việt Nam phải bừng tỉnh dậy, đừng mê ngủ nữa, đã mấy chục năm từ khi đi làm cuộc “cách mạng mùa thu” để bây giờ được cái gì? Chế độ cộng sản Việt Nam và những người lãnh đạo chế độ cộng sản Việt Nam hãy điều nghiên lại những gì đã và đang làm. Suốt gần nửa thế kỷ đao binh hận thù, hàng triệu con dân Việt Nam của cả hai bên ngã gục, máu đó có tụ lại thì cũng chảy được một giòng sông! Bây giờ, còn gì nữa đâu, hãy tỉnh ngộ lại đi mà trở về với lương tri con người. Cái gương Lý Tổng đó có khác gì Trần Bình Trọng thuở xưa! Và chắc hẳn rằng, một chế độ không thể phủ phàng mà quay đi khi mà cả trên 65 triệu người Việt Nam đang âm thầm thêm khát cái không khí tự do, độc lập và dân chủ thật sự.

Hôm nay vừa đúng 10 ngày, sau ngày anh hùng Lý Tổng nhảy vào lòng địch. Hải ngoại Việt Nam với cơn sốt rền vang khắp nơi, và khắp các vùng trời tự do đang gấm vang gương hy sinh của Anh hùng Lý Tổng. Tất cả các báo chí trên thế giới từ Mỹ, Pháp, Anh, Nga sô, Úc, Đức v.v., các đài phát thanh tự do, các đại giảng đường đại học. Tất cả đều bình luận và giảng thuyết về người anh hùng Việt Nam Lý Tổng từ vùng trời tự do nhảy vào lòng địch.

HỒNG HÀ Tháng 9/1992

Tinh Thần Lý Tổng Bất Diệt!

Thơ bạn đọc
LÝ TỔNG TRONG TÙ
Westminster, September 14, 1992

Kính gửi: Chị Nguyễn Thị Bình Thường báo Người Việt

Thưa chị, Tôi đã đọc bài phóng sự của chị nói về Lý Tổng đăng trên số báo ngày 11/9/92. Trong bài phóng sự này, chị đã viết rất rõ về con người Lý Tổng ở ngoài đời. Nhưng rất tiếc là chị chưa viết gì về Lý Tổng ở trong tù cộng sản. Là một người bạn tù ở cùng trại A-30 Tuy Hòa, Phú Khánh, tôi xin giúp chị thêm một vài chi tiết về Lý Tổng: một tù nhân ngoại hạng, can đảm, có chí khí và nhất là bất khuất không bao giờ chịu cúi đầu trước bọn cai tù cộng sản. (Tôi cũng nói rõ, để chị hiểu, tôi không viết văn được. Nếu chị thấy có thể làm phóng sự được, chị cứ căn cứ vào những dữ kiện tôi cung cấp để viết phóng sự về Lý Tổng trong lao tù cộng sản để cho cộng đồng hải ngoại tìm hiểu thêm về con người Lý Tổng ở trong nhà tù).

1. Lý Tổng - Tù nhân chân đất:

Thời điểm năm 1978, 79 và 80 tại trại tù A-30 Tuy Hòa, Phú Khánh, số tù nhân chính trị ở đây lên đến trên 2.000 người (chưa kể số tù hình sự, vượt biên và trại nữ). Có thể nói không một ai trong số 2.000 tù, kể cả tù hình sự, vượt biên và trại nữ là không biết đến Lý Tổng bởi lẽ Lý Tổng là một tù nhân trẻ tuổi (thời điểm 78) cao ráo, xốc vác, nhanh nhẹn, rất đẹp trai và nổi bật nhất là luôn luôn đi chân đất.

Đã nói tù cộng sản là phải lao động khổ sai, lên rừng đốn củi, hầm than, lấy mây, cuốc đất, kéo gỗ v.v.. Dù gai, dù sỏi đá, dù cát bỏng, Lý Tổng vẫn đi chân đất. Một số anh em bạn tù, lúc đầu cứ ngỡ Lý Tổng cứ vẫn đi chân đất. Kể cả lúc hết giờ lao động đi về trại, lúc đi ngủ, Lý Tổng vẫn đi chân đất. Một số anh em bạn tù, lúc đầu cứ ngỡ Lý Tổng không ai thăm nuôi (bởi Lý Tổng không cha mẹ, không vợ con...) nên thường biếu Lý Tổng khi thì đôi dép cùn, lúc thì đôi giày rách lượm được đâu đó trên đường đi lao động. Lý Tổng chỉ mỉm cười, cảm ơn, rồi chất đống một chỗ... vẫn đi chân không!

Lý Tổng đi chân đất ngày này qua tháng nọ, năm này qua năm khác. Đạp đinh và mề chai thì nặn máu để khô và đi tiếp... Cứ thế bàn chân Lý Tổng chai cứng như "chân vượn". Những anh em tù, kể cả tôi, không hiểu

nổi Lý Tổng, có người lại nói Lý Tổng "lập dị". Nhưng sau cái ngày 12/7/1980 và những năm tháng sau này khi chúng tôi nghe cuộc hành trình "vượt ngục lịch sử" xuyên qua các quốc gia... thì chúng tôi mới vỡ lẽ và biết được ý đồ của Lý Tổng là muốn tập luyện cho đôi bàn chân chai đá ngổ hầu sau này tham dự vào cuộc "vạn lý trường chinh".

2. Lý Tổng- một tù nhân ăn tạp nhất trong những tù nhân:

Có ở tù cộng sản mới thấy thấm thía cái đói khổ, cái cơ cực cùng cực của một kiếp người. Trại tù A-30 lúc đó mỗi ngày phát cho tù nhân chúng tôi mỗi ngày hai chén cơm và mấy lát mì. Buổi sáng trước khi đi lao động khổ sai, họ phát một chén cùng vài lát khoai, hai muống nước mắm trộn ớt (loại nước mắm không ai dám kê vào mũi người). Chiều lao động về họ phát chén thứ hai cùng vài lát mì, lại hai muống nước mắm như khi sáng và lại có thêm một bát nước rau muống luộc, lều phều vài cọng rau muống mà họ gọi là canh. Thử nghĩ, với lao động nặng như kéo gỗ, hầm than, xẻ cây, đập đá, vỡ đất làm ruộng... mà ngày chỉ có hai chén cơm với vài lát mì thì làm sao đủ no... Chờ gia đình thăm nuôi thì 4,5 hoặc 6 tháng. Thành ra, từng ở tù đủ mọi cách để "cải thiện" thêm cho đủ sức để chống chọi bệnh tật, ngổ hầu hy vọng còn có ngày về thấy mặt vợ con. Các "cải thiện" của tù cộng sản thì không sao kể hết được, nhưng đại khái là vài ba con cua, con còng, các kè, rắn mối, cóc nhái, ếch ương, rùa rắn. Anh em tù thường dặn vợ con khi thăm nuôi đem vào muối, đường, bột ngọt, tiêu, tỏi...hầu để dành pha chế trong các món ăn "cải thiện". Anh nào sang thì có thêm chút mỡ. Nhưng đối với Lý Tổng quanh năm suốt tháng đâu có ai thăm nuôi, chỉ mới chút đỉnh gọi là có tình. Cho nên chủ yếu Lý Tổng "cải thiện" vẫn là chính. Nhưng cách cải thiện của Lý Tổng phải nói là

khác thường với các anh em tù khác (y như Lý Tổng đi chân đất). Bất được một con gì cũng vậy, cua, còng, cóc, nhái thậm chí rắn. Lý Tổng cứ thả vào đồng lửa (miễn có lửa là được) chờ chín xong lấy ra phui phui vài cái cho bớt tro là bỏ vào miệng nhai ngay. Không cần gia vị, không cần mang về nhà ăn dọn với cơm hay khoai mì. Đi lao động, bắt được con nào làm ngay con đó... Ăn theo kiểu Lý Tổng vậy mà quanh năm suốt tháng, không bao giờ thấy anh khai bệnh, cứ xõn xơ da dẻ hồng hào kỳ lạ. (Cũng sau ngày 12/7/80, chúng tôi mới hiểu sở dĩ Lý Tổng “ăn tạp” như vậy cũng chỉ nằm trong ý đồ luyện tập để làm một cuộc “vạn lý trường chinh”).

3. Lý Tổng - Một chiến sĩ kiên cường, một tù nhân bất khuất.

Trong các trại tù cộng sản, bọn cai tù bắt các tù nhân mỗi khi trình diện chúng thì phải đứng ở tư thế nghiêm. Lý Tổng thì làm trái lại. Khi có chuyện phải trình diện bọn cai tù, Lý Tổng không bao giờ đứng ở thế nghiêm. Anh đứng ở trong tư thế nghỉ “uốn uốn, ẹo ẹo” thế nào ấy... Nói chung, Lý Tổng y như người “diếc”, đứng sao anh vẫn đứng vậy... Riết rồi bọn cai tù thấy anh ngang bướng lì lợm bọn chúng không làm gì hơn ngoài việc ghi vào hồ sơ “loại tù ngoan cố” để giam giữ lâu hơn, chứ thật tình mà nói, họ không dám đánh (bởi còn sợ tập thể tù chính trị chúng tôi). Có một lần, tôi cùng Lý Tổng lao động chiều về, hai chúng tôi đi ngang qua lò đường (mía do tù làm ra và đường cũng do chính tù làm ra) ngó trước ngó sau không thấy bọn quản giáo, cả hai chúng tôi cùng xin anh tù phụ trách chảo đường để múc hai anh em hai gáo đường. Tôi múc xong nhanh chân nép vào đồng mía còn bỏ ngổn ngang để uống. Lý Tổng múc uống tại chỗ. Bất ngờ mấy tên quản giáo cũng trốn trong nhà bếp lò đường uống nước đường như chúng tôi, đi ra bắt Lý Tổng phải đứng nghiêm đổ lon nước đường vào trong chảo. Lý Tổng không đứng nghiêm như chúng bảo và cũng không đổ lại nước đường vào chảo như chúng bảo. Anh nói: “Đường là do công sức của anh em chúng tôi làm ra, chúng tôi có quyền hưởng. Còn mấy anh có làm hay không mà mấy anh trốn nhau để uống”. Một tên cán bộ nghe nhột ý, đưa tay toan đánh nhưng Lý Tổng cũng đã thủ thế. Mấy tên cán bộ còn lại thấy không xong đều vào can gián... Và cuối cùng Lý Tổng bỏ đi (không biết lúc đó nếu tên cán bộ xông vào đánh, tôi cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra).

4. Lý Tổng - Người bạn tù vui vẻ, hiền hòa và rất dễ mến

Đối với cai tù, tức bọn cán bộ quản giáo thì Lý Tổng rất ngạo mạn, ngang bướng và khinh thường. Trái lại đối với anh em tù với nhau, Lý Tổng rất vui vẻ, nhiệt tình, Lý Tổng có thể giúp được gì mà Lý Tổng có thể giúp được... Trong suốt thời gian chung sống ở trại A-30 chưa bao giờ anh để lại một ấn tượng gì xấu trong anh em. Ngày 12/7/1980 Lý Tổng tự tay anh ký giấy ra trại cho chính bản thân anh... Sau này khi nghe tin anh được định cư ở Mỹ. Tôi nguyện sau này có dịp đến đất Mỹ, nếu thuận tiện sẽ liên lạc thăm anh... Nhưng khi đã định cư vào đất Mỹ rồi, chưa kịp biết địa chỉ của anh thì anh đã về lại Việt Nam để làm lịch sử...

Lịch sử sẽ ghi đậm nét tên anh nhưng bây giờ khi viết tên anh, tôi cũng hơi bồi hồi và xúc động... Lại một lần nữa anh ở trong vòng tay của kẻ thù. Không gì hơn, tôi cầu nguyện anh được nhiều may mắn như anh vẫn thường gặp may mắn trong cuộc “vạn lý trường chinh”. Tôi cũng ước mong các Hội Đoàn người Việt hải ngoại vận động nhiều hơn nữa để các tổ chức nhân quyền quốc tế, Quốc Hội, và chính phủ các nước trên thế giới lên tiếng nhiều hơn để đòi hỏi nhà cầm quyền CSVN bảo đảm sinh mạng cho Lý Tổng.

Thưa chị! Trân trọng kính chào và kính chúc quý báo Người Việt, kính chúc chị mạnh khỏe.

Bạn tù của Lý Tổng trại A-30 NGÔ TRÚC KHÁNH H.O.11

* Nói về Lý Tổng ở trại tù A-30 thì rất nhiều, viết không hết được. Nếu chị cảm thấy cần để viết phóng sự. Chị có thể gặp tôi bất cứ giờ giấc nào.

Xin chị thông cảm cho tôi viết khó đọc. Tay tôi sao giờ cũng quá, không còn viết chữ ngay thẳng như xưa. Cảm ơn chị

(Trích báo Người Việt thứ Bảy 19/9/1992)

Lý Tổng Trong Lòng Dân Tộc

LÝ TỔNG, CON NGƯỜI... KHÁC NGƯỜI.

Nguyễn Văn Chuyên Phi Long 518

Lúc mới nghe tin về hành động liều lĩnh can trường của Lý Tổng. Khi anh cả gan cướp máy bay “Air Vi Xi”, rải 50.000 “bi-di-net cạc” chống đảng và nhà nước rồi nhảy dù xuống cho địch bắt, anh đang bận tâm học hành, sửa soạn lấy xong bằng tiến sĩ (Ph.D.) tôi “không biết anh”, con người dám từ bỏ chốn êm nệm ấm, danh vọng thênh thang trước mặt để thi hành một việc làm táo bạo mà chắc chắn có nhiều người nghĩ đến mà không dám làm.

Lý Tổng là niên trưởng của tôi xa lắm, khóa 65A, còn tôi mãi đến năm 69 mới nhập ngũ. Cùng pilot tác chiến với nhau nên tương đối dễ làm thân. Anh bay A-37, tôi bay Skyraider và gặp nhau nhiều lần tại bàn đánh bài trong các Phòng Trục Hành Quân giữa các phi vụ. Lý Tổng có lối đánh bài liều lĩnh và hay “táp pi” theo kiểu “Được ăn cả, ngã về không” và Lý Tổng ... “ngã” nhiều lần! Mỗi lần như vậy, Lý Tổng thường cười tít cặp mắt hí mà rằng:

— Đ. mạ xui quá!

Khoảng tháng 7 tháng 8 năm 83 tôi gặp lại Lý Tổng tại nhà Hội Trưởng (lúc đó) Vinh Anh và được anh thuật lại cho toàn BCH nghe về chặng đường gian lao khổ khổ đời anh, từ ngày anh bị bắn rơi mùng 5/4/1975, tù tội, vượt biên, vượt biển. Gặp anh Tổng, hôm ấy tôi nhớ ra tên “địch thủ” đánh bài với tôi có bộ râu mép “cắt mũi” của Hitler ngày nào. Lúc ấy tôi đang làm ủy viên thông tin báo chí của Hội Ái Hữu Không Quân VNCH miền Trung Cali, phụ trách nguyệt san Không Quân và Lý Tổng đã hăng hái viết cho một vài truyện ngắn: Trở Lại Phi Trường trong KQ13 và Phi Vụ Cuối Cùng trong KQ15

Từ hôm anh liều lĩnh nổi lửa đốt lên niềm hy vọng, không nơi nào có người Việt Nam mà không nhắc tên anh với một lòng kính phục vô biên. Ít có mấy người biết tên thật anh là Lê Văn Tổng thuộc khóa 65 A KQ Nha Trang, khi từ Bộ Binh trở lại Không Quân anh đã bay máy bay L19 (máy bay bà già) với phi đoàn 122 Cần Thơ, trước khi ra Phan Rang huấn luyện A-37 và đổi sang phi đoàn 548 đến khi bị bắn rơi và dù bọ 3m cách mặt đất, khiến ai cũng tưởng anh đã chết rồi để vinh thăng “cố đại úy” cho anh. Lại càng ít ai biết lý do nào mà anh từ tên mình đổi thành Lê

Văn Tổng mà cha mẹ đặt cho!

Một cựu sĩ quan lực lượng đặc biệt vùng EL Monte, bị giam chung với anh Tổng trong trại tù cải tạo đã cho tôi biết về chuyện Lý Tổng từ chối không chịu quy. Lý Tổng tương đối to con, và cán bộ cộng sản bắt Lý Tổng quỳ xuống, Lý Tổng vẫn không chịu quỳ thế là báng súng AK 47 đã đập dồn dập lên đầu lên cổ, phun máu mồm, máu miệng, nằm dấy dựa trên mặt đất, nhưng một là đứng, hai là “nằm”, còn Lý Tổng không quỳ! Lý Tổng bị biệt giam vào thùng sắt (do quân đội Mỹ để lại) mấy tuần lễ liên tiếp, nóng điên người, chín da thịt, quần tóc tai nhưng mỗi lần được lôi ra, Lý Tổng vẫn từ chối không chịu quỳ. Khi cán bộ cộng sản gác tù hỏi lý do thì Lý Tổng đồng đặc trả lời:

— “Từ nhỏ đến lớn tôi chưa biết quỳ là gì!” — “Nhưng bây giờ tao bảo mày quỳ”, tên V.C quát — “Tôi không thể quỳ được!”, Lý Tổng đáp.

Những báng súng lại liên tục giáng lên đầu lên cổ và những gót giày thù hận lại đá đập liên tiếp tới tấp lên người Lý Tổng, Lý Tổng lại nằm dãi dựa quần quai trước hàng trăm con mắt thương tâm sợ hãi của các bạn đồng tù. Sợ hãi vì e Lý Tổng có thể bị thủ tiêu, vứt xác ngoài hàng rào và vu cáo là vượt ngục v.v... Nằm rên rỉ đầm máu dưới đất, Lý Tổng vẫn trả lời xẵng với cai tù, khi chúng hỏi: — Tại sao mày không quỳ? — Tôi không quỳ vì một lời thề! — Lời thề gì? — Lời thề Trung Thành với Tổ Quốc và Dân Tộc ngày tôi học mần khóa ra trường, khi Không Quân và Quân Đội VNCH gắn cấp bậc lên vai tôi.

Tên cán bộ lại đá mạnh vào bụng Lý Tổng và máu phun ra đằng miệng có vôi, Lý Tổng xỉu đi, được bạn tù khiêng bỏ vào nhốt thùng sắt theo lệnh của cai tù cộng sản. Rồi Lý Tổng vượt tù, vượt biên, vượt biển.

Hôm thứ Bảy tuần trước vì máy in trục trặc nên tôi có dịp gặp nhiều nhà báo đứng đợi báo ra lò từ sáng sớm. Một anh lớn tuổi nhận ra tôi và hỏi:

— Anh có viết gì về Lý Tổng không?

— Dạ có, bạn bè mà. Hành động thấp sáng lý tưởng Tự Do mà!

— Coi chừng bị lừa đó, làm gì có chuyện...

— Thưa anh, AP, Reuter loan tin mà, đâu có phải...

— Biết vậy, nhưng máy bay đang bay mà mở cửa thì “rớt” liền chứ làm gì mà sống?

— Đâu có anh, tôi dân bay mà. Ngày xưa anh ở đơn vị nào?

— Tôi không bay, nhưng biết! Và lại cũng tù cải tạo đây!

Nói xong anh vội lái xe đi... phát báo! Ngày xưa lái Skyraider từ mục tiêu về, bọn tôi mở cửa ra cho mát là thường vì loại phi cơ này chế tạo cuối thế chiến thứ hai, không được trang bị máy lạnh và khí hậu Việt Nam thì nóng và ẩm. Khi phi cơ hàng không dân sự đang bay, họ thường bay ở cao độ 34, 35 ngàn bộ tùy theo hướng Đông Tây. Ở cao độ và vận tốc đó nếu mở cửa ra thì sẽ có tai nạn ngay vì... "bị hút ra ngoài". Nói đúng hơn, bị đẩy ra ngoài vì áp suất ngoài không gian nhẹ hơn áp suất trong máy bay. Các phi cơ được chế tạo với đặc điểm là "Pressurized cabin" để hành khách không bị hành hạ bởi thay đổi áp suất, các cây viết trong túi áo không bị phun mực, các hũ mứt tôm trong va li hành khách không bị vỡ tan tành vì sức ép thay đổi! Khi Lý Tống bắt chiếc "Air Vi XI" bay ở 1.500 bộ, áp suất ở 500 mét cách mặt đất không khác gì ở mặt đất là bao, nên không có tình trạng "bị hút ra ngoài"!

Vận tốc Lý Tống mở cửa máy bay ra gọi là "Slow Flight" - bay chậm - Pilot được huấn luyện thật kỹ về nghệ thuật đó vì khi bay trong đêm, trong sương mù dột đáp và khi sắp đáp, việc bay chậm rất cần thiết! Máy bay hành khách lúc đáp, tốc độ chậm bánh chừng 170 miles một giờ, vì nếu lẹ quá máy bay khi chạm đất từ nó sẽ bung lên... bay tiếp! Nhiều người trong chúng ta hiểu lầm là máy bay bay được là nhờ phản lực và cánh quạt, nhưng sự thật máy bay bay được là nhờ cặp cánh! Lý Tống ép buộc pilot "Air Vi Xi" bay chậm để thả truyền đơn, với cặp cánh mỏng được chế tạo để bay lẹ (ít cản gió), pilot nhất định đã phải thả bánh xe (landing gears) và cánh cản trước sau (flaps and slats) xuống để "bọc gió" giúp máy bay có thể bay chậm mà không bị "rớt cái bịch" (stall). Tình trạng giằng co đó rất tốn xăng và nguy hiểm cho tính mạng các người ngồi trên phi cơ cũng như dưới đất! Nếu có hành động giằng co chống cự, 1.500 bộ không đủ khoảng cách an toàn cho phi cơ lấy tốc độ để gượng lại được!

Vì vậy, xin lỗi ông anh thuộc tuần báo..., việc mở cửa vớt truyền đơn và nhảy dù ra ngoài ở cao độ 1.500 bộ bởi cựu Trung úy pilot A-37 Lê Văn Tống, nếu không có sự chống cự của ai trên máy bay, là việc làm được!

Bây giờ thì chúng ta làm sao vận động bảo đảm an toàn cho Lý Tống là công tác cần thiết! Đời sống riêng của Lý Tống có người cho là "hoang đường", có người cho rằng thế này, thế khác; nhưng Lý Tống quả là "Một Con người Khác Người". Cái thông minh, cái oai hùng liêu lĩnh của Lý

Tống thật đáng kính phục. Cả thế giới biết đến Lý Tống khi Lý Tống bỏ nước ra đi, giờ đây cả thế giới lại biết đến Lý Tống khi Lý Tống từ Mỹ trở về. Việt cộng chắc không dám hãm hại Lý Tống đâu. Nếu Lý Tống có nóng lạnh sổ mũi, Việt cộng cũng sẽ phải chạy chữa vì nếu Lý Tống có mệnh hệ nào, thì chắc chắn cả thế giới sẽ đặt một câu hỏi to tướng với Hà Nội về cái điều mà họ thường rêu rao là "cởi mở, đổi mới" ngay!

NGUYỄN VĂN CHUYỀN

(Trích báo Tiếng Chuông số 25 phát hành ngày 18-9-1992 tại Orange County, California).

**Xin Cầu Nguyện An Lành Cho
Chiến Sĩ Lý Tống!**

MỘT LÝ TỔNG TA BÀ LANG BẠT KỲ HỒ VÀ NHỮNG MỐI TÌNH TRONG MỘT MỐI TÌNH

Suốt từ ngày đặt chân đến Mỹ, Lý Tổng đã dành hết thì giờ cho việc học. Anh tâm sự “Mình phải học môn chính trị để nửa mai một về cải đối thể chế chính trị cho nước mình được tự do dân chủ như nước người, cho dân mình được hạnh phúc an lành.” Và Lý Tổng dùi mài kinh sử hết năm này đến năm khác.

Nhưng không phải Lý Tổng chỉ học và thi đậu lấy bằng. Môn chính trị học không đủ lấp kín suy tư con người ấy. Lý Tổng vẫn nghiền ngẫm những “phi vụ” và “điệp vụ”, vẫn chia xẻ những chuyện “xuất quỷ nhập thần” cùng một số tác phẩm và phóng tác của Trường Sơn Lê Xuân Nhị. Và ngay trong tác phẩm nhằm trả lời những nghi vấn của bạn bè về mình, Lý Tổng đã xuất bản “Ó Đen” và dịch ra Anh ngữ nữa.

Những “suy tư” và “hành động” xem ra có vẻ bất thường của Lý Tổng đã không bất thường tí nào cả với những người bạn thân của anh. Những Nguyễn Lập Đông, Trường Sơn Lê Xuân Nhị, Trương Sĩ Lương (cả ba nhân vật này đều có liên hệ đến thơ văn, nghệ sĩ, lãng mạn). Dĩ nhiên ba nhân vật vừa kể trên đã một phần nào lộ hành tung trên một số báo chí khi đề cập đến vụ Lý Tổng trở về quê mẹ. Lý Tổng đã không đóng khung mình vào một thành phố, không chỉ quanh quẩn ở New Orleans mà anh cũng ta bà lang bạt khắp các tiểu bang Hoa Kỳ với anh em, dĩ nhiên đi nổi lại tình anh em, thắt chặt tình anh em.

May mắn, chúng tôi đã được đọc, được gặp, được nghe kể về con người Lý Tổng bởi những người gần anh. Bởi những người đã chia xẻ với “giặc lái” Lý Tổng những đêm không ngủ, mệt nhừ. Những hình ảnh của Lý Tổng trong album: điển trai và có duyên tề!

Cái điển trai và có duyên đó khiến nhiều người cũng đã tỏ ra tò mò, thắc mắc về cuộc đời tình ái của Lý Tổng. Không biết cuộc đời tình ái của Anh như thế nào?

“Một đường bay làm vạn cánh hoa rơi”. Nhà văn Không Quân Nguyễn Xuân Vinh đã “ngôn” như thế trong tác phẩm “Đời Phi Công” và chính vì thế mà đa số tới 101% đàn em của Ngài Tư Lệnh Toàn Phong đã làm vạn vạn trái tim thanh nữ Việt Nam rướm máu!

Lý Tổng là một phi công Con người ôm chí lớn, canh cánh bên

lòng món nợ núi sông, bênh bồng trời nổi. Và vạn nước. Và vạn người. Và những tan hợp bèo mây đã viết lên cuộc đời của người chiến sĩ.

Trong số những người đẹp nổi danh nhất trong giới điện ảnh Việt Nam, đã có người “tay em đây anh hãy tựa đầu” và một người đẹp từng là đề tài đầu môi chót lưỡi của giới “giặc lái” cũng đã say nồng trong tay Lý Tổng những ngày Viễn Tây Hoa Kỳ.

Nhưng không phải chỉ có như thế. Trong “Ó Đen”, Lý Tổng đã thoáng lướt qua những nồng nàn tình ái ấy. Nhưng “đậm” nhất, “tình” nhất, “sâu đậm” nhất là Hạnh. Hạnh! Hạnh ở Việt Nam. Hạnh ở Sài Gòn. Hạnh của đồng tâm, đồng chí. Hạnh của chia xẻ các điệp vụ.

Chúng ta chỉ được nhìn một tấm hình của một người thiếu nữ tên Hạnh với chú thích của chính Lý Tổng nhưng Hạnh có những bài thơ tuyệt vời:

*“Ta vẫn nghe vang mối hận Tần
Bạc đầu lũ sáo vượt sang ngang
Bóng chiều chốn cũ bờ Dịch Thủy
Nhất khứ chinh nhân bất phục hoàn
Ta thấy man man hồn tráng sĩ
Ngẩng đầu đôi mắt bóng chim xa
Mắt ai mờ ảo hoàng hôn tím
Lòng ai vương đọng khói quê nhà
Tay ai ôm trọn sầu thiên cổ
Giã tình ly quốc kiếp tha hương
Quay nhìn thiên lý ngàn dâu thảm
Chiến bào yên ngựa khúc ly ca
Ta biết người đi hồn ở lại
Với vườn hoa nhỏ xóm làng xưa
Với cây dương liễu sương chiều nhạt
Thấp thoáng xiêm hồng che dáng hoa
Ta biết người đi sầu ở lại
Trên làn mi nhỏ lệ chưa phai
Trên đôi tay ngọc nâng ly ngọc
Kỷ nhân hồi chinh chiến cố lai*

*Ta biết người đi không ước hẹn
Tình riêng tung rải khắp non sông
Chiến trường thân có quay về đất
Thì mảnh hồn thiêng hóa lửa hồng."*

Chiến sĩ. Tráng sĩ. Một đời gặp được bạn tình chung. Có một tình nhân như thế - như Hạnh - như những dòng thơ như thế. Thật đáng một đời. Và, bằng một cách rung động riêng tư, anh em chúng tôi nói với nhau, ngoài tình yêu nước của một người con trai, yếu tố yêu nước và người yêu nước đến từ Hạnh, là một trong các yếu tố thôi thúc trong chuyến trở về đất mẹ của anh!

Du Miên

*(Trích Tạp chí Thời Báo,
số 62 đặc biệt về Lý Tống
và chuyến Trở Về Đất Mẹ
phát hành ngày 25/9/1992)*

Lý Tống: Cái Vốn Quý Của Dân Tộc

Giải Thích Những Lý Do Được Vinh Tặng Là Anh Hùng

ĐÀI BBC PHÁT THANH VỀ VIỆT NAM CÂU CHUYỆN

TRỞ VỀ CỦA LÝ TỐNG

Vào một buổi chiều thứ Sáu đầu tháng 9, dân chúng thành phố Sài Gòn, tên mọi người vẫn gọi thành phố này, bỗng ngạc nhiên khi thấy một chiếc máy bay dân sự bay thật thấp trên thành phố thả truyền đơn. Sau khoảng nửa tiếng, một số lại thấy một người nhảy dù ra khỏi máy bay và xuống đất ở khu phía nam thành phố.

Thế mà, mặc dầu sự kiện đặc biệt này tạo ra một sự chú ý như vậy, phản ứng đầu tiên của nhà cầm quyền Việt Nam là làm như không có chuyện gì xảy ra. Tuy nhiên, trên chuyến bay, vốn là một chuyến bay thường lệ của Hãng Không Việt Nam từ Bangkok đến Sài Gòn lại có một số người ngoại quốc. Và họ đã kể lại cho báo chí thế giới sự kiện đó.

Theo những nhân chứng, một thời gian ngắn trước khi hạ cánh, một trong những hành khách nắm lấy một nhân viên thuộc đoàn tiếp viên và đòi được dẫn đến phòng lái. Tại đây, ông ta bắt phi công phải đổi hướng, bay vào phía trung tâm Sài Gòn. Sau đó, người cướp máy bay này mở một cửa sổ phòng lái và bắt đầu rải truyền đơn ra ngoài. Điều này tạo ra một sự hốt hoảng khá lớn trong những hành khách vì máy bay lượn càng lúc càng thấp hơn trên các mái nhà, và người ta nghĩ rằng máy bay sắp rơi.

Rồi, đáng lo sợ hơn nữa, người cướp máy bay quay trở lại khu hành khách và đòi mở một cánh cửa ra ngoài để ông ta có thể nhảy dù. Nhưng ông ta bỗng nhận ra rằng nếu làm như vậy, ông ta sẽ bị hút thẳng vào động cơ phản lực của máy bay, thành ra ông ta trở lại phòng lái và nhảy dù.

Đến lúc này, mọi người trên máy bay biết chắc rằng họ sẽ không bỏ mạng và không tiếc lời khen vị phi công người Bulgaria khi ông ta đã hạ cánh an toàn được máy bay sau một cuộc hạ cánh rợn tóc gáy.

Khi những báo cáo về sự kiện này bắt đầu được phổ biến trên thế giới, một số người Việt tại hải ngoại cư ngụ tại Hoa Kỳ đã nhận ra ngay người cướp máy bay là ông Lý Tống, một cựu phi công của Không Lực Miền Nam Việt Nam, một con người có cuộc đời nhiều độc đáo. Sau khi

trải qua 5 năm trong các trại cải tạo tại Việt Nam, ông Lý Tổng đã trốn thoát khỏi trại và đi bộ đến Singapore xin tị nạn chính trị với tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại đây. Dần dà yêu cầu của ông đã được chấp thuận. Và trong những năm gần đây, ông đang học cấp bằng tiến sĩ tại một trường đại học ở New Orleans.

Ông Lý Tổng cũng đã trở thành một công dân Mỹ và viết một cuốn sách về cuộc trốn thoát của ông ra khỏi Việt Nam trong khi vẫn ngấm ngấm sửa soạn trở về để tổ chức một cuộc nổi dậy chống cộng sản. Đó chính là thông điệp trong các truyền đơn ông trải trên vùng trời Sài Gòn.

Ông Lý Tổng còn tự nhận mình là Tổng Tư Lệnh của cuộc nổi dậy. Thành ra không có gì lạ rằng nhà cầm quyền Việt Nam đưa Lý Tổng ra xử về hai tội: Không tặc và âm mưu lật đổ chính phủ. Cả hai đều có thể bị án tử hình. Tuy nhiên nhiều nhóm Việt Nam tại Hoa Kỳ và Tây Âu hiện đang vận động cho Lý Tổng. Hồng Liên đã nói chuyện với một trong những người vận động đó tại California, bà Phùng Tuệ Châu, phát ngôn viên của Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng. Bà Châu cho biết, Ủy Ban đã gửi một điện thư kiến nghị đến giới lãnh đạo Việt Nam hôm thứ Ba vừa qua.

Nhưng hiện đã có một số những Công Ước Quốc Tế nhằm chống lại các hành động khủng bố và đặc biệt là không tặc cưỡng đoạt phi cơ dù rằng hiện chưa rõ là Việt Nam có ký những Công Ước đó chưa. Kiểm soát an ninh tại các phi trường quốc tế đều đã được tăng cường. Điều này tạo ra câu hỏi làm sao ông Lý Tổng có thể leo lên một máy bay tại Bangkok mang theo 50.000 truyền đơn và một chiếc dù trong hành lý xách tay mà không ai chặn hỏi? Ngoài ra, trong những thư ông Lý Tổng viết ở Bangkok trước khi sang Sài Gòn cho thấy ông ta đầu tiên có những kế hoạch khác để trở về Việt Nam. Ông ta cho biết định lấy trộm một máy bay của Không Lực Thái với mục tiêu tấn công các cơ sở trọng yếu của Việt Nam. Nhưng sau khi xâm nhập vào căn cứ Ubon tại Đông Bắc Thái, ông thấy không cất cánh được vì chiếc máy bay ông định sử dụng không có nhiên liệu.

Khi câu chuyện này xuất hiện trên các báo tại Bangkok, Không Lực Thái lập tức cải chính và tuyên bố không thể có người vượt qua được hệ thống an ninh phòng thủ căn cứ của họ. Nhưng ông Lý Tổng đã để lại một bản vẽ chi tiết căn cứ Ubon và vị trí của các máy bay cũng như các cơ sở tại đây.

Đó là một lý do nữa tại sao nhiều người Việt Nam coi ông như một

người hùng. Nhưng những hành khách của chuyến bay mà cuộc sống bị ông đe dọa khó lòng mà chia sẻ cảm nghĩ này. Đối với họ, người hùng thật sự chính là vị phi công mà sau những hành động nguy hiểm của ông Lý Tổng đã hạ cánh chiếc máy bay an toàn xuống Sài Gòn.

A Jes Air A310 similar to the one involved in the hijacking over Ho Chi Minh

Hình chiếc phi cơ Air Bus 310 của hãng Hàng Không Bulgary

Lý Tổng
Hiên Ngang Đi Vào Sử Việt

HUYỀN SỬ MỘT NGƯỜI MANG TÊN LÝ TỔNG

Nhật Hồ

"Chuyện mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên" vẫn không thể nào chối bỏ được, và cuối cùng là mình không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm của mình vì khi đã quyết định làm gì cũng phải thực hiện đến kỳ cùng, dù phải trả giá bằng mạng sống"

Đây là một đoạn thư trong một bức thư dài 4 trang viết từ khách sạn Cadena Palace ở số 72/54 Soi Inthamara 1/1 Suthisan Road, Bangkok, Thailand của người phi công mang tên Lý Tổng trước khi lên máy bay thực hiện công tác để đời lịch sử, lịch sử của những người Việt Nam chống cộng, lịch sử trong tiến trình vận động đấu tranh để mang lại tự do dân chủ cho 70 triệu đồng bào ruột thịt trong nước và lịch sử của một quân lực Việt Nam Cộng Hòa hào hùng, bất khuất.

Thật vậy, người chiến sĩ Lý Tổng khi bước lên chiếc phi cơ Airbus 810 của hãng Hàng Không Việt Nam trên đường bay Bangkok-Saigon-Hong Kong của buổi chiều thứ Sáu ngày 04/9/1992, anh đã hiểu đây là chuyến bay lịch sử, chuyến bay định mệnh, chuyến bay có thể thay đổi vận mệnh của một dân tộc, không phải liền ngay sau đó nhưng chắc chắn không thể kéo dài đến hàng 5, 10 năm. Lý Tổng hơn bất cứ ai biết người, biết ta, biết chuyển đi có thể lọt vào tay địch quân, nhưng chắc chắn anh cũng biết tên anh cùng với công tác vận động đấu tranh hải hùng này sẽ là mồi lửa cho công cuộc nổi dậy trong nước, sẽ là chất xúc tác để khởi động, và kết hợp các lực lượng đấu tranh tại hải ngoại chuẩn bị cho công tác sau cùng của lịch sử đấu tranh là mang lại tự do dân chủ cho một Việt Nam phú cường.

Sau hơn nửa giờ đồng hồ bay trên không phận Sài Gòn để rải 50.000 tờ truyền đơn kêu gọi đồng bào trong nước nổi dậy, kêu gọi các cán binh Việt Cộng nổi lên lật đổ bạo quyền, người chiến sĩ Lý Tổng rút ngay trong túi xách chiếc dù con, lẳng lẳng đeo vào lưng, từ giả phi hành đoàn để thi hành công tác sau cùng: nhảy vào lòng địch.

Đúng Lý Tổng đã bung người ra lao vào không gian. Từ vòm trời Saigon, anh đã đáp xuống trước sự ngỡ ngàng của cán binh Việt Cộng, giữa sự hân hoan mừng rỡ và ghen ngào của hàng ngàn người Việt Nam hiện diện lúc bấy giờ từ đường Hàm Nghi xuống đường Tự Do, từ đường

Lê Lợi đọc ra sau bến Bạch Đằng.

Câu chuyện Lý Tổng rải truyền đơn trên không phận Saigon và nhảy dù xuống đường phố Thủ Đức quả thật là một quả bom nổ chậm trong nội bộ Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Đối với đồng bào hải ngoại tin tức đó như một huyền thoại, huyền thoại của những anh hùng sử ca Hy Lạp hay Ấn Độ, như người lực sĩ Hercules, như Ali Baba với Cây Đèn Thần. Câu chuyện đó đẹp như giấc mơ của một Xã Hội Chủ Nghĩa rã tan từ Ba Lan đến Hung Gia Lợi, từ Tiệp Khắc đến Đông Đức, từ Lỗ Ma Ni đến Bảo Gia Lợi và sau cùng là của Liên Bang Xô Viết.

Lý Tổng là một người thông minh và anh thừa hiểu chế độ Cộng Sản Việt Nam đang trên đường cáo chung. Sự tan rã của những con cáo già Bắc Bộ Phủ Hà Nội đang đếm trên đầu ngón tay của những tháng ngày và Lý Tổng muốn góp phần cho sự cáo chung đó cho lịch sử Việt Nam thêm phần rạng rỡ và cho uy danh của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và nhất là của binh chủng Không Quân được sáng ngời như hoa đăng của ngày Việt Nam được độc lập trong dân chủ, tự do và phú cường.

70 triệu đồng bào trong nước, hơn một triệu rưỡi đồng bào hải ngoại trong đó có đồng bào Việt Nam tại Bắc Cali cùng Liên Hội người Việt Quốc Gia xin ngưỡng mộ anh hùng mang họ Lý. Lịch sử sẽ ghi danh Anh cùng với bản anh hùng ca "Giải Phóng Việt Nam khỏi giặc thù". Nhạc, lời và nghệ sĩ trình diễn: Lý Tổng.

**Bản Tường Trình Mới Nhất
Của Đặc Phái Viên Thời Báo Từ Việt Nam**

DÂN SÀI GÒN THI NHAU BÀN VỀ LÝ TỔNG

**Cả nước bừng lên với lời kêu gọi lật Bạo Quyền, dựng Tự Do, Dân Chủ
tại Việt Nam.**

Vũ Bình Long viết từ Sài Gòn.

Thật là bom nổ! Sức công phá của trái bom này làm rung động Saigon và dư âm của nó có thể làm thu ngắn những chương trình còn nằm trong giai đoạn chờ đợi.

Sài Gòn nghẹt thở trước đài phát thanh Mạc Tư Khoa chương trình Việt Ngữ, chống cộng và đòi tự do dân chủ cho Việt Nam, loại cộng sản ra khỏi chính quyền.

Hàng quán, hàng cùng ngõ hẹp thấy đều bàn tán về tin tức này. Ai cũng biết Liên Xô đã xô ngã chủ nghĩa cộng sản, đang tiến dần đến dân chủ tự do nhưng lần đầu tiên mới có tiếng nói chính thức từ Nga kêu gọi Việt Nam tự do dân chủ và từ bỏ chủ nghĩa cộng sản.

Giữa lúc xôn xao và phơi phới trong lòng dân Sài Gòn như thế thì truyền đơn trên trời phát phới bay xuống thủ đô Sài Gòn. Eo ơi, truyền đơn kêu gọi lật đổ chế độ cộng sản để thiết lập một chế độ tự do dân chủ. Máy bay quen thuộc thả truyền đơn chống cộng sản là chuyện không ai có thể tin rằng có thể xảy ra. Thiên hạ đổ xô ra đường tranh nhau lượm truyền đơn. Truyền đơn chỉ lớn bằng bàn tay nên nó bay như bướm bướm. Người ký tên Tư Lệnh là Lý Tổng.

Ngơ ngác không biết Lý Tổng là ai? Người nước nào, ở đâu. Nhưng truyền đơn là thiệt...

Một ngày hôm sau, tất cả các chương trình Việt ngữ VOA, BBC đều loan tin truyền đơn trên thành phố Sài Gòn do Lý Tổng, một cựu phi công VNCH cầm tử mang về trên chuyến bay Hàng Không Việt Nam, áp lực phi hành đoàn bay quanh thủ đô để anh rải, và rải xong Lý Tổng nhảy dù xuống đất và bị bắt.

Chả mấy chốc, Lý Tổng trở thành thiên thần. Trở thành người hùng của thủ đô miền Nam. Tin tức và huyền thoại về Lý Tổng cứ truyền tụng

từ nơi này đến nơi khác.

Quả thật tôi không biết Lý Tổng là ai dù tôi cũng đã ở Mỹ khá lâu. Tôi có liên lạc về Mỹ để hỏi và báo những tin tức. Ở Mỹ cho tôi biết những cán bộ tình báo của Việt Cộng ở Mỹ đã nhanh nhẩu điếm chỉ lý lịch của Lý Tổng với các chi tiết khác với lý lịch mà Lý Tổng dùng trong giấy tờ và khai vào hồ sơ cộng sản. Mục đích gì? Tôi nghĩ là những người từng làm tình báo, sẽ hiểu ý của cú khai lý lịch Lý Tổng từ Mỹ qua một tờ báo - chỉ cần một tờ thôi là có nhiều dây chuyền!

Nếu dân ở nước ngoài chứng kiến cái hào quang sáng chói của Lý Tổng ở Sài Gòn này, sẽ dư sức để làm lấn át những xót xa tủi nhục do một Nguyễn Cao Kỳ đầu hàng trở cờ theo giặc, hàng ngàn Việt kiều ăn hại đái nát trên quê cha đất tổ.

Chúng ta cần Lý Tổng, cần hào hùng của Lý Tổng để còn ngẩng mặt lên nhìn phở phỡn phường, nhìn quê hương đất nước. Và cái vinh dự nhất của chàng trai là gì nếu không phải là lòng tôn kính, yêu mến, bái phục của cả triệu người dân Sài Gòn và hàng chục triệu dân khắp nước Việt Nam dành cho.

Cho dù Lý Tổng có bị giết đi chẳng nữa thì cái vầng hào quang tôi thấy được của dân Sài Gòn dành cho chàng thanh niên hào hùng này quả là xứng đáng và vinh dự.

Bạn có thể đánh giá việc làm của Lý Tổng và đóng vai nhà viết sử, nhưng đối với tôi, tôi đang sống giữa Sài Gòn này thì Lý Tổng đã là cái hào quang làm lu mờ tất cả những hào quang giả tạo khác và thấp bưng lên được trong lòng dân chúng ngọn lửa thiêng liêng của lòng yêu nước, sử quả cảm. Lý Tổng đã là thần tượng sừng sững đứng giữa đồng bình Sài Gòn và còn có cánh để bay khắp phố phường nội ngoại ô Sài Gòn.

Công an đã trở lại sắt lạnh, còn dữ khiếp hơn hôm Tết với anh tù VNCH kéo cờ bắn súng phèng phèng nhiều. Và nhà nước tin rằng cầm tử quân từ nước ngoài đã nhảy dù xuống Sài Gòn một lực lượng đáng sợ. Và công an có nhiệm vụ đi lùng!

Thế là tất cả mọi sự nghi ngờ được bung ra. Trong vòng chưa đầy 24 tiếng đồng hồ sau khi Lý Tổng bị sa lưới, nhiều người thuộc thành phần "trâu đánh" (tranh đấu), nhất là bên Phật giáo, bị mời về bót và thẩm cung. Việt kiều dĩ nhiên là thành phần nguy hiểm!

Con số người bị hỏi cung và được mời lên đến chục ngàn. Cứ vài ngày

là một đợt. Kiểm tra Việt kiều tại khách sạn. Mọi việc đi đứng còn tự do hơn... trước 1975 như lời tên nhà báo Việt cộng nằm vùng từ Mỹ về VN viết bài ở Mỹ hồi năm 1989! Công an bám sát. Đó là tự do! Tôi đã nhìn thấy cái mặt thẳng ký giả theo VC kiểm gái kiểm ăn ở Sài Gòn sau một thời gian thẳng khốn nạn bị chính cộng sản cấm cản. Vì hắn thuộc hạng lừa gạt. Hắn đóng vai khôn để lừa kẻ thật thà. Ở Mỹ hắn làm giàu nhờ tiền của những người lãnh oen phe nhờ hắn đứng tên mua nhà. Về Sài Gòn hắn dụ ca sĩ thu âm, thu hình để hắn qua Mỹ làm video bán. Hắn tưởng Hà Nội sẽ gắn huy chương cho hắn. Sẽ mời hắn làm Bộ trưởng hay ít ra cũng là ông ...đại sứ ... Tôi khinh thẳng này vì hắn đã đến Mỹ vì lý do "tị nạn chính trị" và dưới nghề nghiệp một "ký giả". Một ký giả không thể phản bội lại chính lương tâm của chính mình. Nguyên nhân của sự tỵ nạn chính trị là cộng sản Việt Nam. Và chính vì tại cộng sản chiếm hế VN hắn mới qua Mỹ tị nạn chính trị. Thế mà khốn nạn thay hắn quay về quy lụy, ca tụng, liếm giày của cộng sản VN. Hành động của nó cả nước bên trong và cả khối người Việt hải ngoại bên ngoài Việt nam khinh bỉ. Thế mà hắn còn vác cái mặt đi ngoài đường không sợ thẹn với đời. Đúng là thẳng mặt dày vô liêm sỉ!

Việt kiều bị hỏi về con người Lý Tống. Biết Lý Tống không? Nếu biết thì trong trường hợp nào? Phần đông thì nói là không dù rằng Lý Tống là người nổi tiếng qua báo chí về chuyến vượt ngục đường bộ xuyên nhiều quốc gia của anh. Lý Tống tới Tổng Thống cao bồi Reagan còn khen, còn biết nữa là!

Dân Sài Gòn, trong vài ngày phù du, đã truyền nhau về nhân vật Lý Tống, về người hùng nhảy dù xuống lòng đất Mẹ để sống chết cùng đồng bào tranh đấu cho tự do dân chủ, lật đổ cộng sản tham tàn. Như chuyện xinê. Lý Tống đã được vẽ bằng nhiều hình ảnh tuyệt vời. Từ trên trời nhảy xuống sau đợt truyền đơn bướm bướm, Lý Tống là thiên thần từ trời xuống để đánh thức đồng bào về giấc mộng tự do, dân chủ. Lý Tống bất chấp hiểm nguy, từ bỏ thiên đường vật chất ở Mỹ với cấp bằng Tiến sĩ, cao học, cử nhân để lao vào cuộc đấu tranh vạn ngàn nguy hiểm, Lý Tống là người hùng thời đại, là tráng sĩ hiện thực giữa đời. Cứu nhân độ thế. Lý Tống mang về cho người dân tuyệt vọng những món quà cao quý nhất. Bận hàng ở các chợ nói công khai bắt chấp công an: Sao nó không nhảy xuống khu chợ này, tôi sẽ giấu nó không để cho công an bắt đầu. Một bà mẹ già chân thật nói thế. Bà không bình luận bằng những ngôn ngữ bóng bẩy và bà cũng không biết phân tích tình hình gì cả nhưng với bà, đài BBC nói cậu này đậu bằng cấp cao làm ông quan lớn không chịu mà chịu

về sống chết với quê nghèo, với đồng bào đói khổ là bà thương, bà thương như con của bà vậy.

Nhiều người biết Lý Tống mồ côi từ tấm bé lại càng thương Lý Tống hơn. Trong một vài ngày, Lý Tống trở thành con cưng của nhiều bà mẹ, nhiều người cha nhưng tôi biết chắc rằng, người Mẹ Vi Đại nhất đời phi công Lý Tống là Mẹ Việt Nam, là Tổ Quốc ngàn đời kính yêu của người công dân Việt. Không quen anh ta, không biết mặt anh ta nhưng bằng vào hành động và quá trình của anh ta, tôi biết anh đã thừa hưởng được khối gia tài vô giá của tổ tiên ta để lại và chính cái quốc bảo ấy đã giúp cho dân ta giữ được nước trước bất kỳ kẻ thù nào. Đó là lòng yêu nước chân thành. Chính cái huyết thống yêu nước này luân lưu này đã cho ta ướn ngực để nhận mình là người Việt Nam.

(Trích Tạp Chí Thời Báo, số 63 ngày 2/10/1992)

Lý Tống: Cái Vốn Quý Của Dân Tộc

LÝ TỔNG: ĐÓM LỬA TRONG ĐÊM ĐEN VIỆT NAM

Vào một ngày đầu tháng Chín, trên bầu trời Việt Nam, một bầu trời đen tối suốt 17 năm qua, một ngọn lửa bùng sáng tạo hào quang và bước khởi đầu cho công cuộc giải phóng phục quốc quê hương khỏi ách bạo tàn cộng sản.

Nhìn lại công cuộc kháng chiến chống cộng ở trong nước lẫn ở hải ngoại từ ngày mất nướ 30-4-1975 đến nay, không có một cá nhân nào, không một đoàn thể tổ chức nào làm được một hành động có giá trị vạn lời hô hào chống cộng xuống như anh hùng Lý Tổng.

Anh hùng Lý Tổng, một cựu sĩ quan quân đội VNCH, bất khuất ở ngay trước mặt kẻ thù, không chờ thời thế tạo anh hùng, dăm từ bỏ đời sống xa hoa tiện nghi vật chất tại nước tạm dung để trở về, đơn thân độc mã, nói thẳng vào mặt kẻ thù rằng chúng bầy là một lũ ngu muội, bạo tàn, trực tiếp thưa với quốc dân đồng bào rằng những người Việt hải ngoại không quên đồng bào, không quên nỗi nhọc nhằn quần quai dưới gót kẻ thù cộng sản suốt 17 năm qua.

Có lẽ, nhiều người sẽ cho rằng anh hùng Lý Tổng đã làm một chuyện điên rồ, đội đá vá trời. Một con én không thể nào làm nổi một mùa Xuân. Nghĩ như vậy là ích kỷ, hèn nhát. Giả như có một trăm người như Lý Tổng, một ngàn người như Lý Tổng, công cuộc giải phóng phục quốc sẽ mau hơn và làm kẻ thù phải run sợ.

Chính anh hùng Lý Tổng, khi cất bước đi làm sứ mạng "Kính Kha" cầm chắc thất bại trong tay, cầm chắc tù đầy nếu còn sống, và cầm chắc cái chết, nhưng anh vẫn làm, làm không phải cho bản thân anh, mà làm cho đại cuộc, làm để khai phá bức tường sắt cộng sản mà 17 năm nay kẻ thù cho rằng là vô địch, không một thế lực nào, cá nhân nào có thể phá vỡ nổi.

Và trên hết, anh hùng Lý Tổng muốn là một kẻ tiên phong thắp lên ngọn lửa kháng chiến chống cộng ở ngay trong nước, để từ đó lửa đó sẽ khơi dậy được hàng ngàn, hàng vạn đóm lửa khác. Suốt 17 năm nay, có nhiều người Việt quốc gia muốn làm mà không dám, nên việc làm của anh Lý Tổng được mọi người ngưỡng mộ và có thể nhìn thấy tia sáng bình minh tự do loé ở chân trời Việt Nam.

Anh hùng Lý Tổng đang ở tù. đang là nạn nhân cùng cực trong bàn tay người cộng sản. Nhưng đối với người Việt hải ngoại và trong nước,

anh là một con người anh hùng, bất khuất đáng ngưỡng mộ. Anh là người sáng chói nhất trong lịch sử chống cộng sản.

Anh Lý Tổng đã làm xong nhiệm vụ của kẻ thắp lên ngọn lửa chống cộng và đang nằm gai nếm mật. Vậy ai là người sẽ giữ cho ngọn lửa đó cháy mãi cho đến khi chế độ cộng sản sụp đổ?

Câu trả lời trên quả thật muôn ngàn khó khăn để trả lời trước tình hình chính trị trong cộng đồng người Việt hiện nay tại hải ngoại. Phân hóa, tranh giành quyền lợi, tham sống sợ chết và bị ru ngủ trước những cái cách tạm bợ của người cộng sản đã và đang là những yếu tố làm tê liệt công cuộc kháng chiến của người Việt, nhất là ở hải ngoại.

Chúng ta chỉ còn một niềm tin. Niềm tin vào thể tất thắng của chính nghĩa quốc gia. Niềm tin vào vận nước đang thay đổi bàn cờ bất lợi cho kẻ thù. Và không bao lâu nữa sẽ có những Lý Tổng khác xuất hiện nối gót trở về giải phóng quốc gia.

Chúng ta nghiêng mình kính phục lòng yêu nước thương dân, lòng can đảm và hy sinh tánh mạng lẫn đời sống sung sướng của anh hùng Lý Tổng đã dấy lên một phong trào chống cộng vốn đã mỏi mệt.

(Trích mục Nhận Định báo Thời Cuộc, số 152 ngày 25/9/1992)

Lý Tống Trong Lòng Dân Tộc

Vào giờ phút hấp hối của miền Nam vào năm 1975, trong khi thi hành phi vụ diệt địch, ngăn chặn địch đang ồ ạt tràn vào thủ đô Sài Gòn, Chiếc A37 của trung úy Lý Tống bị phòng không bắn hạ, anh đã tung cánh dù trong vòng lửa đạn và bị bắt ngay khi đặt chân xuống đất địch.

Khi miền Nam lọt vào tay CSVN, Lý Tống nằm chung số phận với những người tù "cải tạo" khắp nước. Sau gần sáu năm tù, Lý Tống vượt ngục và thực hiện một chuyến ra đi tìm tự do bằng đường bộ được báo chí thế giới ca tụng là "vô tiền khoáng hậu".

Đến được bến bờ tự do và sau tám năm chăm lo đèn sách, Lý Tống đã thành tài với chương trình tiến sĩ chính trị học tại đại học UNO. Trong khi chờ đợi Hội Đồng Khảo Thí chấp nhận cấp bằng tiến sĩ thì anh trở về Việt Nam để dốt ngọn lửa đấu tranh, đòi tự do dân chủ cho quê mẹ.

Lý Tống đã xem thường vinh hoa phú quý khi thành tài trên đất người, đã hy sinh mạng sống của mình cho con đường chính nghĩa quốc gia dân tộc. Thủ hỏi có ai trong chúng ta đủ can đảm để hành động như Lý Tống?

Sự trở về can đảm của Lý Tống đã thấp lên hàng triệu ánh đuốc sáng rực trên bầu trời đất Việt, đã un đúc niềm tin cho đồng bào quốc nội rằng: người Việt dù tha phương lưu lạc nhưng luôn luôn nghĩ đến tiền đồ dân tộc, cứu mang niềm đau đất mẹ và sẵn sàng đập tan chế độ CSVN.

Sự trở về oai hùng của Lý Tống cũng còn nhắc nhở và hâm nóng tinh thần người Việt ở hải ngoại rằng: ngày nào chế độ Cộng sản còn tồn tại ở Việt Nam, thì ngày ấy 68 triệu người dân chưa có tự do thực sự.

Sự trở về hiên ngang của Lý Tống đã tát vào mặt những thành phần phản bội tại hải ngoại vì tư lợi cá nhân, vì vinh thân phì gia; cố tình nhắm mắt làm tay sai để nuôi dưỡng một chế độ, một chủ thuyết đi ngược lại trào lưu dân chủ của nhân loại.

Và sau cùng, sự trở về của Lý Tống còn đánh thức lương tâm nhân loại, nói lên khát vọng tự do của con người. Hành động của Lý Tống là một hy sinh cao cả, đem xác thân mình thấp lên ngọn đuốc thiêng cho dân tộc. Dù kẻ ở bên này hay bên kia giới tuyến cũng phải công nhận sự trở về hiên ngang của Lý Tống là một hành động quả cảm, can trường không thể chối cãi. Nếu nói không lầm, ngay cả những kẻ đang giam giữ, đang hành hạ Lý Tống bởi quyền lực trong tay, nhưng trong tận cùng đáy lòng họ, dù rỗng tuếch đến thế nào đi nữa, vẫn không thể không khâm phục.

Lý Tống đã thành nhân và đã đi vào lòng dân tộc.

Trương Sĩ Lương

LÝ TỔNG NGƯỜI HÙNG CÔ ĐƠN

VTKH Võ Văn Ân

Sáng nay, ngày chủ nhật, tôi ngồi một mình với ly cà phê đen thường lệ, đọc năm ba tin thời sự quốc tế. Tôi bỗng chú ý đến một bản tin ngắn của tờ "Fort Worth Star Telegram", ngày 6-9-1992 tại thành phố Dallas/Forth Worth", nói về: "Một người Việt Nam cướp phi cơ dân sự trên không phận Sài Gòn, ép buộc rải truyền đơn và nhảy dù xuống thành phố".

Tôi chợt nghĩ ngay đến Lý Tổng, người anh em chiến hữu mà những ngày còn trong quân ngũ đã sát cánh cùng tôi trên khắp chiến trường cao nguyên. Đường bay của Lý Tổng thì phải nói là tuyệt diệu, là: "*Thiên hạ đệ nhất liều mạng*", là: "*Ra đi, không ai tìm xác rơi*". Ở lưng trời Lý Tổng là một loài ó đen huyền hoặc, làm khiếp vía Cộng quân. Nhưng những buổi chiều trở về căn cứ thì Lý Tổng rất là lẳng tử và cũng rất phiền muộn cho những người chung quanh. Có một lần Đại Tá Đỗ Trang Phúc, chỉ huy trưởng căn cứ Phan Rang bắt gặp trung úy Lý Tổng tóc dài, bèn đi một đường giáo huấn lẫn chỉ thị:

- Trung úy đi cạo cái đầu và trình diện tôi ngày mai.

Lý Tổng không thắc mắc, đi thẳng ra phố xin cạo tóc đầu. Ngày hôm sau trình diện đại tá với cái đầu không có tóc. Ngài đại tá giận lắm, nhưng đã lỡ bảo nó "*cạo cái đầu*" nên đành làm thinh. Vừa xỉ nọc vừa tức cười, đại tá lầm thầm trong bụng: "*Đồ cái thằng mắc dịch*".

Đó là những cái diên diên của Lý Tổng, nhưng "*ở đời, ai hiểu ai? Người bay trắng đêm dài! ... đôi khi nhớ chuyện đời, mỉm cười thôi!*". Lý Tổng chỉ mỉm cười khi thấy thiên hạ nói mình diên. Bởi vì Lý Tổng hiểu được cái diên của mình, diên vì đất nước lầm than, diên cho tuổi trẻ vào đời đã vội mất niềm tin! Lý Tổng hãnh diện cái "*thằng diên*" của mình ở chỗ đó!

Ưu tư cho niềm đau của đất nước, uất hận dâng cao ngút ngàn, Lý Tổng đã thề sống chết với non sông. Những ngày quê hương còn hấp hối, Lý Tổng đã thi hành một phi vụ cuối cùng và từ đó không còn gặp lại anh em! Tôi không bao giờ quên giây phút bàng hoàng đó,

ngoài tình chiến hữu tôi còn một thứ tình đặc biệt cho Lý Tổng: Tình giang hồ hành hiệp đối với thằng em không giống bất cứ một ai.

Ngày cuối cùng tôi đã nghẹn ngào gắn lon cổ đại úy cho Lý Tổng giữa hai hàng nến cô đơn!

Rồi thời gian cũng qua mau, tôi âm thầm ngồi đếm ngày tháng vạt vò trên đất khách. Bỗng một hôm tôi nhận được thư của Lý Tổng, cũng nét chữ ngang tàng ngày nào, cũng lời văn trịch thượng năm xưa, những cái mà tôi không bao giờ quên. Tôi chợt nghĩ không thể có chuyện này xảy ra, Lý Tổng đã chết rồi, chính tôi đã thấy phi cơ của Lý Tổng chui vào lòng đất nổ tan tành, chính tôi đã gắn lon cổ đại úy trên chiếc áo bay cuối cùng còn lại của Lý Tổng. Thử hỏi Lý Tổng nào viết lá thư hôm nay cho tôi? Nhất định phải là âm mưu của bọn Việt Cộng xảo trá. Tôi quên đi lá thư của Lý Tổng theo tháng ngày nhầy nhụa ở đây!

Một năm sau tôi được tin Lý Tổng vượt biên bằng đường bộ đến Mã Lai. Cuộc đào thoát hào hùng đã được ghi nhận trên các sách báo thế giới. Tôi không còn nghi ngờ gì nữa, thằng em không giống ai vẫn còn sống. Tôi thầm nghĩ: "*Ông Trời vẫn còn có lương tâm, vẫn còn có một chút tình cho người có lòng.*" Lòng tôi ôm ấp một chờ đợi cho đến khi thằng em hội ngộ trên bến bờ tự do!

Lý Tổng đến thăm tôi một buổi chiều mà bây giờ tôi không còn nhớ ngày tháng tại thành phố New Orleans. Anh em chén đầy chén vơi chưa hết tâm sự mà đêm đã tàn! Tôi cảm thấy Lý Tổng vẫn còn cái ngông cuồng của ngày nào. Sống với nó, tôi đã hiểu nhiều về con người này, tôi muốn Lý Tổng đi một vòng thăm anh em để mở thêm tâm mắt. Tôi hỏi:

- Lý Tổng, chú mày nên đi một vòng Cali., "*thăm dân cho biết sự tình*"

Lý Tổng đồng ý. Ngày hôm sau tôi đưa một số tiền, Lý Tổng mua một chiếc xe lên đường chu du miền Tây.

Những ngày Tây du, Lý Tổng cũng gặt hái được một chút thể thái nhân tình, tâm hồn cũng có phần nào lắng dịu. Trở lại New Orleans, tôi nhờ Lý Tổng "*trụ trì*" khu thương mại China Town. Ngày tháng trôi đi ... Lý Tổng quá buồn bèn có ý kiến: "*lập đảng trừ gian diệt*

bạo" theo kiểu *Zorro*. Rồi một đêm không trăng sao, người anh em ngủ không được bèn xách súng cầm hơi, bắn chết cha một thằng con nít Mỹ đen, cố tình chui vào ăn trộm đồ trong khu *shopping center*. Khổ thay chú bé chỉ mới 15 tuổi! Tai hoạ! Tai hoạ! Thế nhưng nhờ Trời thương vụ án được dàn xếp ổn thoả, tránh được tù tội!

Sau biến cố đó, Lý Tống có vẻ trầm lặng, tối ngày ở trong phòng thực tập *"thiền"* và bắt đầu đi ghi danh vào đại học. Tôi thấy yên lòng, mừng cho thằng em đã tìm được lẽ sống cuộc đời, cố gắng học hỏi cái hay cái đẹp của xứ người để mai sau đem về tổ diêm non sông.

Tám năm sau Lý Tống lấy văn bằng tiến sĩ chánh trị học. Tôi thật tình vô cùng bá phục! Nhưng ở đời, người tài thường hay có tật, mà cái tật của Lý Tống thì thật lắm phiền muộn! Lý Tống mang chứng bệnh *"Yêu!"* Yêu dã man, yêu vô nhân đạo, yêu tràn trường, yêu cho không còn thấy quần áo, yêu lớn yêu nhỏ ... Ai đã một lần bị yêu thì hoạ chẳng mới diễn tả nổi cái tâm trạng đó.

Rồi thời gian qua mau, tôi rời xa thành phố New Orleans, trôi dạt về Dallas. Những tháng ngày ở đây cũng buồn tênh. Tôi về Houston tham dự "Đêm Không Gian Hội Ngộ" với anh em Không Quân do lời *"dụ dỗ"* của ông bà bác sĩ Vĩnh Phương. Anh Vĩnh Phương và tôi là hai người bạn chí thân từ những ngày còn trong quân ngũ. *Share* với nhau đủ thứ, *"Share tình, share tiền, share thú đam mê, share cả những phi vụ diệt giặc hiểm nghèo!"*. Anh Vĩnh Phương rất thông cảm cho tôi nỗi buồn ngày hôm nay, nhiều đêm hai thằng ngồi nhìn nhau không biết nói gì, chỉ cười khà cho cái sự đời mà thôi!

Đêm "Không Gian Hội Ngộ" tại Houston thật thấm thiết, đầm ấm. Người Không Quân đã ngồi lại với nhau, nối vòng tay lớn, sửa soạn cho một ngày về trong danh dự. Những ánh mắt trong đêm sáng ngời như tinh cầu dẫn lộ, mở về khung trời ngày cũ, nối lại đường bay còn dang dở, diệt cho xong loài quỷ dữ! Tôi gặp lại Lý Tống trong cái hào khí ngút ngàn của đêm dạ hội. Người anh em vẫn còn phong độ như ngày nào, có hơi dày dặn thêm một chút và trong đôi mắt đó, tôi vẫn còn thấy dấu kín một niềm u uất. Lý Tống tâm sự:

- Sư phụ có thấy chán cái xứ khốn nạn này chưa? tôi thì chịu hết nổi rồi! Chắc phải làm một cái gì cho nó lạ lạ!

Lý Tống quen gọi tôi là sư phụ vì những khi đi bay tôi thường mang một thanh kiếm *Samurai* ở sau lưng, đề phòng khi bị bắn rơi xuống rừng già, hù mấy thằng thượng Cộng cho đỡ buồn. Từ đó thiên hạ đặt cho cái biệt danh là: *"Hiệp sĩ mù nghe gió kiếm"*. Tôi thấy Lý Tống than phiền cũng ngần ngại, không hiểu có phải bệnh *"điên vì nước"* lại tái phát chăng? Tôi trở về Dallas mà trong lòng vẫn còn vương vấn một nỗi buồn cho thằng em ngồng cuồng, cô đơn!

Hai tháng đi qua như bóng câu qua cửa, lại thêm một cái "Không Gian Hội Ngộ" nữa, lần này Lão Gà Tre, chủ bút tờ Thế Giới, nhờ tôi viết phóng sự hội ngộ cho anh em Không Quân Dallas/Forth Worth. Thật là phiền muộn! Biết viết gì đây khi tâm tư mình còn mãi lang thang ở tận bên kia bờ đất quê hương! Tôi ngồi đó, cắn bút suy tư. Bỗng dưng tôi nhớ Lý Tống, nhớ những ưu tư sâu kín của thằng em, muốn viết lên đôi dòng cho niềm đau cảm nín đó!

- Người Không Quân đôi khi nhớ *"chuyện đời"* chỉ mỉm cười thôi!

Bởi vì trên cái cõi đời không giống ai này, có mấy ai hiểu được người Không Quân? Người Không Quân khi chơi thì chơi đúng mức, chơi cho trời long đất lở. Nhưng khi làm thì xin đừng ai đến gần, bởi nó rất vô tình. Người Không Quân *"hành sự"* bằng con tim chân chính. Dù và đúng lúc. Thử hỏi, mười bảy năm qua, thiên hạ đã làm gì? Và làm được những gì? Giờ đây đất nước đang chuyển mình, ai biết là có những cánh chim đã ra đi không ai tìm xác rơi, ở một phương trời nào đó, muốn làm một cái gì cho quê hương?

Hôm nay, người Không Quân Lý Tống đã làm một cái gì cho quê hương rồi đó! Tôi thật hãnh diện và cũng rất đau lòng, không hiểu cái hình hài bộ xương đó có đủ sức chịu đựng bao nỗi đau dày trong những ngày sắp tới? Xin Mẹ Việt Nam hãy che chở cho đứa con yêu đã nửa đường gãy cánh!

Và tôi cũng xin chia niềm đau với người anh em Không Quân New Orleans. Hùng khí thay cho ly "Rượu Tiến Ó Đen Lý Tống" của người chiến hữu Không Quân: Nguyễn Lập Đông.

ĐỘNG ĐẤT VIỆT NAM, ĐỘNG ĐẤT CALI

Ngon Đuốc Thiêng Lý Tổng

Tiến Sĩ Lơ Tư Mơ

Khi không Nam Cali lại nổi cơn nóng kinh hồn. Ngồi trong xe, ở trong nhà, máy lạnh nhẩn hết ga. Ló mặt ra ngoài như bị người ta tát một tô bún bò Huế nóng hổi vào mặt. Khó chịu đến điên người. Thiên hạ kháo nhau rằng nóng dữ vậy là lại có thể có động đất đến nơi, rồi cứ làm như những nhà địa chất chuyên ngành không bằng mà quả quyết như vậy.

Chẳng biết có thể đến đối động đất hay không, nhưng quả thật từ trong tuần qua lòng người tị nạn như đã có một sự động đất trong lòng. Cứ là nôn nao đến khó chịu. Chẳng phải khó chịu, khó ngủ đến đối nặng mùi như cái gọi là trận động đất tại Toronto, Canada tháng trước đây đã xảy tới với các nhà văn lớn đội đĩa, các nhà văn, nhà họa khoác vòng tay lớn với giặc Cờ Đỏ, riêng với ông chủ nhiệm Hợp Lưu, đối với bà chủ nhiệm Trăm Con đã bị cộng đồng ta tại Canada “thiếu tiến bộ”, phản kháng tổng xuất ra khỏi đêm Võ Đình mãn kỷ niệm mấy chục năm cầm cọ, cầm viết (Lơ Tư Mơ tôi đã có dịp “vinh danh” hai quý chủ tiệm này trong mục này tháng trước).

Trận động đất này nơi cộng đồng hải ngoại đang mùa nóng nực, chảy mỡ bất tử này nó đã mang một sắc thái phản ảnh khác biệt với trận động đất xú uế như đen với trắng. Trận động đất này như làm sôi sục lòng người tị nạn buồn, như một đêm dài ngũ vùi dài 18 năm, bỗng nhiên tỉnh giấc bằng hoàng khơi động ngọn lửa thiêng đã từ lâu tưởng như tắt lịm.

Ngọn lửa thiêng đã được người mang tên Lý Tổng đốt lên ngọn ngút lửa, phừng phực cháy với hàng trăm ngàn con bướm bướm, truyền đơn tung lên đầu lên cổ bọn giặc Cờ Đỏ. Báo chí Việt ngữ, báo chí ngoại quốc đã đẩy áp chữ nghĩa vinh danh người anh hùng đã trở về đất mẹ như một huyền thoại - Huyền thoại Lý Tổng nhảy dù xuống Saigon.

Huyền thoại Lý Tổng đã như tạo nên một trận động đất ngay tại đất địch. Toàn bộ tập đoàn cộng đồ Hà Nội như muốn điên đầu bởi trận động đất, bởi trận mưa rào truyền đơn tười lên đầu lên cổ bọn chúng.

Thật như một trận động đất chưa từng có ngay tại quê hương mẹ Mẹ Việt Nam. Chúng con đã trở về. Trận động đất đã làm rung động nơi nhà

tù lớn rộng nhất thế giới loài người. Việt Nam Sài Gòn. Dân chúng Saigon như nghẹt thở khi được cầm trên tay những con bướm bướm tổng nổi dậy. Một số Việt kiều hải ngoại, qua cơn động đất Lý Tổng đã kể lại rằng tại các nơi hang cùng ngõ hẹp, nơi hàng quán, các xóm nhỏ tờ truyền đơn như một báo hiệu ngày tàn của chế độ phi nhân đã tới. Những con người khốn khổ, những tù nhân của chế độ xâm xì bàn tán tìm hiểu con người Lý Tổng là ai, người từ nước nào đã bay về đất Mẹ, khơi dậy lòng háo hức chờ đợi phép lạ, lật đổ chế độ bạo tàn.

Đài VOA, BBC đều được dân chúng âm thầm theo dõi để trả lời câu hỏi, để giải tỏa thắc mắc người gây nên trận động đất Saigon. Lý Tổng, một cựu Trung úy phi công QLVNCH đã dũng cảm dùng chính máy bay của địch áp lực phi hành đoàn bay quanh Thủ Đức, tười lên đầu lên cổ kẻ thù bằng những con bướm bướm xuất quân. Huyền thoại Lý Tổng được truyền tụng nơi nơi.

Phản ứng cấp kỳ của bọn chó săn bò vàng (công an nhân dân Việt Cộng) đã khẩn trương giăng một màn lưới bủa lên đầu lên cổ dân Saigon để dập tắt cơn động đất. Lục xét từng căn nhà, từng góc chợ, từng khu lâu, từng đầu phố để thu lượm những con bướm bướm “phản động” đem về dâng cho Đảng và Nhà nước.

Việt kiều, cái kho tàng vô tận của cứu nguy nhà nước đã được công an nhà nước chiếu cố tận tình. Hàng chục ngàn Việt kiều đã được mời đến công an phường để trả lời câu hỏi Lý Tổng là thằng nào? Có biết tung tích, lý lịch tên phản động này không? Tại các khách sạn hai sao, năm sao được kiểm tra tận tình. Cứ vài ngày lại một đợt. Du lịch Việt kiều như một bãi mìn nổ chậm, như một lực lượng tổng nổi dậy mà Lý Tổng như một thiên thần từ trên trời nhảy xuống để lãnh đạo cuộc tổng nổi dậy.

Người mang chuyện Lý Tổng từ Saigon về còn cho biết những chuyện lý thú tuyệt vời. Một bà mẹ Việt Nam đã quá tuyệt vọng khi được truyền tai nhau qua lý lịch Lý Tổng bởi đài VOA, BBC đã ngang nhiên bộc lộ tâm tình ngay giữa chợ Saigon, trước mặt bọn bò vàng: “Tôi nghiệp thằng nhỏ. Sao nó không nhảy dù ngay xuống cái chợ này, tao sẽ rước nó về nhà. Còn lâu cái quần khốn nạn mới bắt được nó. Nó mới xứng đáng là con tao. Sao những thằng tai to mặt lớn như thằng Thiệu, thằng Kỳ nó chồn chui, chồn lủi ở đâu, mà lại đẩy thằng con tao về chết thay cho chúng. Thằng nhỏ này có chết cũng anh hùng. Sống chết với đồng bào đói khổ

mới là anh hùng chứ. Tội nghiệp nó."

Huyền thoại Lý Tổng được bay khắp cùng Saigon - Đà Nẵng - Huế - Hà Nội nơi nơi. Trận động đất Lý Tổng đến ngày này, hôm nay vẫn còn là một rúng động sôi sục Việt Nam.

Hẳn nhiên là trận động đất cũng làm sôi sục lòng Việt tị nạn nơi hải ngoại. Những quân mặt mo bôi tro trát trấu cộng đồng tị nạn hải ngoại miệng cảm như ngậm hạt thị trước hành động thực tiễn của ngọn đuốc Lý Tổng.

Tinh thần Lý Tổng được phát huy khởi đầu từ thủ đô tị nạn, quận Cam Little Saigon với một Đêm Không Ngủ vào tối thứ Sáu 25-9-1992 bởi các đoàn thể Nam Cali phát huy. Cuộc họp được thể hiện kéo dài suốt buổi chiều ngày 20-9-1992 với danh xưng được chọn là Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng với sự tham gia của Mặt Trận Dân Tộc Dân Chủ Việt Nam, Hội Ái Hữu Cựu SVSQ/ĐH/CTCT/DL, Ủy Ban Nhân Quyền, Hội Bảo Vệ Truyền Thống Và Văn Hóa Việt Nam, Lực Lượng Dân Quân Tranh Đấu, Phong Trào Vận Động Dân Chủ và Tái Thiết Việt Nam. Bà Phùng Tuệ Châu được bầu làm Trưởng Ban UBPHTTLT, hai phó trưởng ban là giáo sư Lê Văn Ba và Ông Đoàn Thế Cường, Anh Phạm Ngọc Lân làm Tổng Thư Ký và Anh Dương Ngọc Cư làm Thư Ký.

Đêm Không Ngủ được ấn định vào tối thứ Sáu ngày 25-9-1992 tại Hội Quán Lạc Hồng. Khi số báo này tới tay bạn đọc tất nhiên Lơ Tơ Mơ tôi tin tưởng rằng ngọn lửa Lý Tổng đã được mọi người có tâm huyết thổi bùng lên mãi mãi đi vào lịch sử dân tộc. Đồng thời cũng là một ngọn đuốc thiêu rụi một số những tên cò đuôi chó quân phản bội dân tộc, bọn trở cờ đón gió, bọn nổi vòng tay lớn xóa bỏ hận thù, cổ vũ bang giao.

Hơn thế nữa, cũng thừa đủ để nói cho bọn chúng biết rằng người Việt tị nạn còn có những Lý Tổng sẵn sàng hy sinh vì đại nghĩa, những người trong lòng còn mãi mãi niềm tự hào hãnh diện là người Việt Nam biết tự hiến cuộc đời cho tổ quốc thân thương. Dám nói và dám thực hiện ý chí quyết tâm.

Lơ Tơ Mơ tôi cũng tin tưởng ngọn đuốc Lý Tổng sẽ bay cùng khắp nơi trên thế giới, những nơi có người Việt tị nạn tạm trú. Và từ đó, ngày trở về quê hương đất mẹ không còn là một hoài vọng.

Nhưng, lại nhưng, trên một tờ báo tại ngay quận ta do một nhà báo chuyên nghiệp lãnh đạo, Lơ Tơ Mơ tôi đã nhặt được một hạt sạn nhỏ làm

bẩn mắt độc giả. Chỉ một hạt sạn nhỏ được bàn tay chuyên nghiệp bỏ nhỏ trong một article Lý Tổng như sau:...."Phi cơ bay vòng quanh Saigon 5 lần rồi mới đáp xuống phi trường. Không mấy ai thấy Lý Tổng nhảy dù ra khỏi phi cơ trên vòm trời của sông Nhà Bè. Sau đó có tin người nhảy dù từ phi cơ ra đã bị bắt..."

Lơ Tơ Mơ tôi xin ông chuyên nghiệp lấy lại hạt sạn này cho ai nấy đỡ buồn.

(Trích mục Chạp Phô Đời báo Tiểu Thuyết Tuần San số ra ngày 25-9-1992)

Chạp Phô Đời
• TIẾN SĨ LƠ TƠ MƠ

XIN ĐỐT LÊN NGỌN LỬA HỒNG

Đức Hạ Lào, phi đội 259D

Tôi không là thi sĩ, là ký giả lại càng không là văn sĩ để có thể xử dụng ma thuật của những bài thơ bay bướm, câu văn trau chuốt mong ru hồn độc giả. Tôi muốn viết lên những giòng chữ không là những xảo ngữ mà với tâm thành muốn góp phần mình đốt lên một ngọn đuốc, cùng mọi người soi sáng thêm tấm gương anh hùng của một người mang tên Lý Tống. Một người với hành động gan dạ dám bỏ nơi an vui, êm ấm của vật chất thừa mứa, một nơi được mang danh là xứ của tự do để có lắm người VN tìm cách ra đi, bất kể mạng sống của mình ngồi trên những chiếc thuyền mỏng manh, chịu cướp bóc, chịu hăm hiếp, chịu sống những ngày dài như vô tận trong các trại tị nạn để mong có một ngày được đặt chân đến nơi chốn đó. Một nơi mà cách đây 17 năm có nhiều người đã nhanh chân chạy trước, đã yên ổn với cuộc sống nhà cao, cửa rộng, công việc làm tốt, chưa biết một ngày tù đầy cộng sản là gì. Một số những người này mang thân thể béo tốt ngồi bên mâm cỗ thịnh soạn buông ra những lời hiềm khích ganh tị mong chùi bóng tên tuổi của mình.

Ồi lòng tị hiềm sao kinh khủng đến thế, với một hành động dám làm dám chịu lại có thể bị bóp méo là hành động đại dốt hay muốn đánh bóng tên tuổi cá nhân, thử hỏi trong bản Tuyên Ngôn rải xuống Sài Gòn nếu không tự để tên mình, cái tên Lý Tống, thì anh để tên ai? Chả lẽ để tên một lãnh tụ vô danh đã 17 năm trường mọi người dân Việt mỗi mắt trông tìm mà vẫn chưa gặp? Hay tên của đôi ba người bá vơ đã dùng những thủ thuật hèn hạ lấy công của người làm công của mình? Hoặc của tôi, của anh, của những người nếu tự đặt câu hỏi với lương tâm phải thành thật công nhận là mình còn hèn nhất, sợ khổ, sợ chết, không bao giờ dám có hành động tương tự!

Phan Rang, thành phố của những người dân Hời, với cái nóng bức da bứt thịt, một nơi giọt mưa quý hơn giọt vàng, đất đai nứt nẻ khô cằn, với những tháp Chăm cổ kính, cách thị xã Nha Trang một trăm cây số đường bộ. Nơi phi trường Thành Sơn cũ là căn cứ chiến thuật 20 của Không Quân. Một căn cứ mang danh lớn nhất nước không phải vì chiều rộng của nó, nhưng chính là một đơn vị lớn với ba phi đoàn khu trục A-37, gồm trên dưới khoảng 100 chiếc phi cơ và một phi đội trực thăng độ mươi chiếc. Thời gian là khoảng tháng 5 năm 1973, tôi đặt bước chân mình đến căn cứ này, nơi có Không Đoàn 92 chiến thuật dưới sự chỉ huy

của người anh cả là Đại Tá Lê Văn Thảo, một người anh mà dân phi hành hết lòng thương mến. Nơi xuất phát những phi vụ nẩy lửa của những cánh chim 524, 534, 548 và 259D, ngày đêm dân phi hành gắn bó bên nhau cùng chung một mục đích chiến đấu, bảo vệ non sông gấm vóc, cố gắng hoàn thành các cuộc hành quân trên vùng trời lãnh thổ quân khu 2.

Là một sĩ quan phi hành thuộc phi đội tấn thương 259D, với trên ba năm chiến đấu trên vùng trời hỏa tuyến. Những cuộc hành quân ngoại biên như Lam Sơn 719, nơi vùng đồi núi chập chùng của ngọn đồi 31, với người anh hùng Mũ Đỏ tên Đương; và những chuỗi ngày dài vượt đại lộ kinh hoàng cùng những đơn vị bạn vùng lên chiếm lại cố thành Quảng Trị. Sau những ngày lửa đỏ đó, tôi được chuyển về Nha Trang và đơn vị cuối cùng là Phan Rang, một lần nữa được tung hoành với những con Ó Đen, Kim Ngưu, Thiên Lôi mà Lý Tống là một trong những con Ó Đen kiêu hùng đó.

Nhìn vào bề ngoài con người Lý Tống người ta không nhìn thấy anh có điểm nào khác biệt với những dân bay bình thường khác; cao ráo, sáng sủa và còn rất trẻ ở lứa tuổi tôi khoảng 23, 24 tuổi. Nhưng nhìn vào hành động của anh thì hoàn toàn khác hẳn với đám bạn bè cùng binh chủng. Đã là người lính phi hành, ngoài những giây phút cận kề cái chết, là những giây phút tận hưởng thú vui; nếu không là những khoảng thời gian du dương với đào thì cũng là cà ở trà đình, tửu quán. Riêng Lý Tống thì không thế, ngay thời gian đó với số tuổi còn quá trẻ, anh cũng đã chứng tỏ là một người sống cho người, có tinh thần phục vụ tha nhân. Ngoài giờ đi bay, anh đã xung phong giữ chân quản lý câu lạc bộ phi hành, một chức vụ chỉ thấy mệt mà không có lợi cho nên không ai muốn nhận lãnh, vì đó chỉ là nơi làm nhiệm vụ chuyên lo phần ẩm thực và giải trí cho anh em. Thời gian anh bắt đầu giữ chức vụ đó là thời gian tôi quen biết anh. Chả là thừa lệnh cấp trên, một quản lý câu lạc bộ có quyền xử dụng những phi vụ để giải quyết những nhu cầu cần thiết của câu lạc bộ; do đó mỗi tuần vào chiều thứ Sáu, anh và tôi cùng với ba nhân viên phi hành khác lên chiếc trực thăng làm một phi trình dài khoảng 5 hoặc 6 tiếng đồng hồ từ Phan Rang đi Tân Sơn Nhất, sau đó đến Cần Thơ và Sóc Trăng để chở gạo và hải sản.

Thói quen của anh là ngồi trên cốp để cùng tán dóc với chúng tôi, dĩ nhiên câu chuyện không đi ra ngoài đề tài ăn nhậu, cà phê, cà pháo, du hí, anh đã tỏ ra là một người hiểu biết, hòa đồng, và câu chuyện của

chúng tôi trên phi cơ luôn nổ ran như pháo. Trong những lần đi như thế, trước khi lên phi cơ về Phan Rang, anh thường dắt chúng tôi đi ăn cơm ở chợ Sóc Trăng, đến quán cà phê nghe nhạc hay ghé Bến Ninh Kiều hầu lai rai ba sợi, nhưng anh luôn luôn giữ chừng mực để bồi tiếp anh em; từ ngày quen biết anh tôi chưa thấy anh say sưa bao giờ. Phải nói là đối với cá nhân tôi, anh chứng tỏ là một con người chừng mực, nhưng đối với anh em lại tỏ ra là một người rất chịu chơi. Với bản chất hòa nhã, không vương chút kiêu ngạo, tuy nhiên lúc nhìn anh người ta liền có cảm tưởng anh muốn làm một cái gì “đội đá vá trời” nhưng anh không bao giờ ba hoa, luôn chứng tỏ bằng hành động thay vì lời nói, và những gì không ai làm được thì anh tìm cách lấn xả vào, dường như ở nơi anh người ta không nhìn thấy nỗi sợ hãi. Bằng chứng là một mình anh đã phá sập cầu Diên Bình, một chiếc cầu chiến lược ở Pleiku trong khi hai bên đầu cầu là súng phòng không của Việt Cộng, không có một phi công nào có đủ can đảm để hạ thấp phi cơ dội bom phá cầu, thì một mình anh cùng chiếc phi cơ đã lao mình xuống dội những trái bom trên cầu, cuối cùng chiếc cầu đành sập xuống, chịu thua trước sức mạnh ý chí của anh.

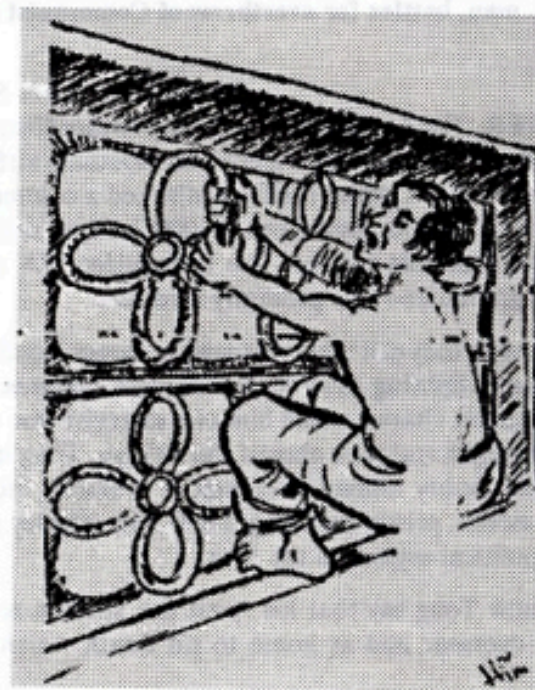
Ngày tháng dần trôi, kế tiếp là những tháng ngày u tối của cuộc chiến. Cuối tháng 3 năm 1975, khi các đơn vị đổ dồn về Phan Rang, thì các phi vụ không tập của Không Đoàn 92 trở nên dồn dập và nguy hiểm hơn bao giờ hết. Kết quả là vào đầu tháng 4/75, chiếc phi cơ do anh lái đã bị bắn rơi trên một khu rừng ở Cam Ranh. Ngờ rằng anh đã chết tôi đã không khỏi lặng người tiếc thương cho một cánh đại bàng vờ gầy. May mắn thay anh đã nhảy dù thoát được và bị bắt cầm tù, để rồi khoảng 6 năm sau vượt ngục đi trên chặng đường dài 1700 dặm tìm đến bến bờ tự do. Và tôi một người lính theo diện HO sang Mỹ, một lần nữa lại nghe tin tức về hành động quả cảm của anh dám đơn thân độc mã, rời bỏ những xa hoa phù phiếm, những no đủ nhưng tạm bợ để trở về mang theo những tấm truyền đơn rải trên thành phố Saigon, nhằm hy vọng lật đổ một chế độ phi nhân, mang theo bao nhiêu nỗi kinh hoàng cho bọn cộng sản.

Ngọn lửa tin tưởng Lý Tổng đã gieo, xin đừng vì lòng ích kỷ cá nhân nở lòng dập tắt. Xin mọi người hãy cùng tiếp tay đốt lên những ngọn lửa hồng để cho ngọn lửa tinh thần Lý Tổng được mãi mãi bất diệt, xin hãy cùng nhau cầu nguyện cho anh và cho tất cả người Việt lưu lạc trên thế giới được một ngày nhìn thấy ngày trở về trong vinh quang; để cha không lìa con, vợ hết lìa chồng, anh em không còn rời nhau.

Xin tất cả mọi người hãy quên đi nỗi tị hiềm, cùng chung lưng tạo

nên sức mạnh giúp anh Lý Tổng được thoát khỏi cảnh ngục tù và thu ngắn lại ngày về trên đất nước Việt Nam thân yêu.

(Trích Tiếng Chuông, số 26 ngày 25-9-1992)

**Xin Cầu Nguyện An Lành Cho
Chiến Sĩ Lý Tổng!**

EX-SOUTH VIETNAM PILOT

FIGHTS ON, A FOLK HERO

• Legend: "The Vietnamese James Bond",
a former O.C. man, battles for overthrow of Communist regime.

By De Tran Times Staff Writer

WESTMINSTER- The latest chapter in the extraordinary life of Ly Tong began in September when the former South Vietnam airforce fighter pilot and one-time Orange County resident hijacked a commercial plane over Ho Chi Minh City and tossed out 50,000 leaflets calling for the overthrow of the Communist regime. The naturalized U.S citizen then parachuted to the ground and was promptly arrested.

The act by the man they call "the Vietnamese James Bond" made him the latest Communist-fighting hero to Vietnamese emigres. While the Vietnamese government characterized him as a terrorist who endangered the life of 115 passengers and crew aboard the airliner, Tong has taken on an almost mythical quality among Vietnamese overseas. He is already famous for his 17-month, prison-breaking, 1,600-mile odyssey across three countries to find political asylum in the West.

Those who know Tong say that his spirit can spark a revolution by both Vietnamese overseas and at home to rid South Asian country of Communist rule.

Earlier this month, the announcement that the Vietnamese government was going to put Tong on trial renewed a series of protests by Vietnamese all over the world. Hanoi, without explanation, then postponed the trial. No new date has been set.

In Orange County, Vietnamese Americans have organized a "Ly Tong Spirit Task Force" to mobilize support. Attorneys in the Little Saigon district have written to the White House and Capitol Hill on his behalf. Lawyers, including those experienced in the Vietnamese court room, have offered to travel back to lend pro bono help. Buddhist temples have set up a couple of prayer ceremonies for Tong, a born-again Zen Buddhist.

For weeks now, local Vietnamese-language papers have kept minutiae

about Tong on the front page. "He's the biggest news after the election," said Yen Do, editor of Westminster's *Nguoi Viet*, perhaps the largest Vietnamese-language newspaper in the United States.

Some publication ran excerpts from his autobiographical book, "Black Eagle." And his old air force buddies are compiling a book on "The Life of Ly Tong".

The phenomenon is by no means limited to Southern California. He dominates the news in virtually every Vietnamese enclave in the United States, Canada, France and Australia.

Vietnamese newspapers in Toronto, Los Angeles, San Jose, Sacramento, New Jersey, Washington, Seattle and Houston printed "Ly Tong special editions." One Houston magazine sponsored a poetry contest, with Tong as a sole subject. A Vietnamese radio station in San Jose has been reading excerpts from Ly Tong's book for an hour each day. And plans are in the works for scholarship in his name.

His story, as reflected by these publications, offers a glimpse into the revolutionary psyche of the Vietnamese, a characteristic that enabled the small Southeast Asian countries to thwart numerous invasions by the Chinese, its giant neighbor to the north, as well as the Mongolians and the French.

"Vietnam nationalism is what's kept Vietnam together all these years," said one Vietnamese writer.

Some doubt that Tong's action will force any change by the current regime in Hanoi, but its visceral effects are strong. "Their action won't contribute to the strategic or tactical effects," Do said. "But it makes a difference; it prove again the indomitable spirit of the Vietnamese."

Tong followed a long line of underdog Vietnamese heroic figures, those who were rich in symbolic acts, but low on concrete achievements.

Winning is not a prerequisite for a hero in Vietnamese society. Rather, it's based on battling something much larger than oneself, no matter how high the odds. "Heroism is not based on achievements," Do said. "Even when someone tries and fails, he's a bigger hero."

Douglas Pike, director of Indochina Studies at UC Berkeley, points to the example of the Trung sisters. The duo rode elephants to battle a

larger, vastly superior Chinese army about the time of Christ, won some battles, but eventually lost the war. Rather than surrendering, they committed suicide by jumping into a lake, thus becoming a pair of Vietnamese Joans of Arc. He also pointed to the Buddhist monk who immolated himself to protest religious persecution in the 1960's.

"The Vietnamese take great pride in people like that," Pike said. It's hard to foresee whether such acts will have any effect in the long run, Pike said.

"We saw this sort of thing in the Soviet Union with [Alexander] Solzhenitsyn," he said. "Everybody said it wouldn't amount to anything."

There are some who wonder such acts are quixotic and outdated.

"Some how the 19th-Century idea of heroism doesn't translate well in the 20th-Century world of new order," said a Vietnamese-American journalist who asked not to be named because any criticism of Tong can bring threats from hard-core anti-communists.

Some are turned off by Tong's propensity for self-promotion and self-aggrandizement, but there's no denying his passion.

His exploits are legendary.

He was already well-known before he commandeered Vietnam Airlines Flight 850 on its way from Bangkok to Ho Chi Minh City. The leaflets he scattered over the city called for a general strike and an uprising against the Communist government.

Everything about Ly Tong touched the realm of fiction.

He was supposed to have been born in 1950, but that is doubtful because it meant he was only 15 when he was sent by the South Vietnamese air force in 1965 to train at Texas' Lackland Air Force Base. Those who knew him said he was probably born in 1945 in old imperial capital of Hue. His parents were wealthy landowners, and his grandfather had been a herbal medicine doctor for the royal family.

His real name was Le Van Tong, and there are two versions of why he changed his name. One had him adopting the surname of his close friend, Ly Hanh. Another said the name change allowed him to reenlist

in the air force after he was kicked out for punching another officer.

One thing that is undisputed is his courage.

"Everyone is afraid of death; he's just afraid less," said former South Vietnamese Lt.Col. Tran Manh Khoi, commander of Tong's Fighter Squadron 548 "Black Eagle."

The first lieutenant volunteered for many kamikaze missions. "In his courage, he sometimes did reckless stunts," Khoi said, adding that he had to reprimand Tong at times to "reduce that courage."

His daredevil feats caught up with him in April 1975, a few weeks before the fall of Saigon. His A-37 Dragon Fly jet was shot down, and he was captured by the Communists.

A few months later, he tried his first escape, but failed. He was put into a Conex, the infamous 8-by-4 1/2-foot freighter container that U.S. forces left behind. Temperatures inside the metal box went above 100 degrees during the day, and freezing at night.

But that didn't stop Tong from plotting his next escape. He toughened himself by sleeping on winter nights with no blankets, and performed hard labor on scorching days without a hat.

Nguyen Bay, a former prison mate and fighter jet instructor, recalled Ly Tong asking questions to refresh his memory about the workings of an A-37 to leave Vietnam, typical of Ly Tong's flair.

In July, 1980, he escaped from a prison and walked about 300 miles to Ho Chi Minh City, where he survived for a year by selling fake identification papers. He even sneaked into Tan Son Nhat airport, only to discover that the American jets there weren't working because there was a shortage of parts. To prove that he was there, he carved his name all over the airport, said his friend Duong Ngoc Cu of Anaheim.

Later, he took a bus to the Cambodian border and walked across. Thus began his 1,600-mile trek during which he walked, swam, hitchhiked, biked, rode a train and buses through Cambodia, and twice he escaped and earned the nickname "Papillon", referring to the famous Devil's Island escapee Henri Charrie're. He was detained once more in a Thai refugee camp, but that didn't hold him for long.

Finally, he swam across Johore Strait from Malaysia to Singapore,

where he caught a taxi, arriving at the U.S Embassy there still wet.

U.S officials checked out his story and granted his asylum. He chronicled his journey in the book "Black Eagle", which contains as much details about his incredible escape as his James Bond-like-luck with women. The book even featured the love letters and poems he received over the years. He donated the book proceeds to orphans in Vietnam.

His bravado turned off a lot of people in the community. When Harvard University turned him down, he declared: "Today, I asked to be a student at Harvard, and was turned down. Tomorrow, if Harvard asks me to teach, I will turn it down."

He then left Boston for Orange County, where he dated a well-known Vietnamese actress for a while. Afraid of having too much friends in Little Saigon would distract him from his study, he enrolled at the University of New Orleans to study political science, hoping that the discipline would enable him to help Vietnam later. He made the dean's list and had almost completed his studies when he left for Vietnam.

His life in the United States was not free of tragedy. He killed a 15-year-old burglar in New Orleans. Friends said he tried to forget by immersing himself in the teachings of Buddha.

All during this time, he would not forget Vietnam and the struggle he had left behind. He often told friends he wanted to go back and fight the Communists.

Before he commandeered the airliner, he sneaked into a Thai air force base and tried to jump start a jet to bomb Vietnam but failed. The Thai government confirmed Tong's account.

Tong now sits in a Vietnamese prison, waiting to see whether Hanoi will put him on trial.

"There's some doubt that he'll be put on trial," Vietnam scholar Pike said. "The smart thing for the Vietnamese to do is to expel him from the country.....That way, he won't become a martyr or a hero."

Hanoi officials were on assignment and couldn't be reached for comment. Officials from the Vietnam Mission at the United Nations had no comment beyond confirming that the trial had been postponed indefi-

nitely.

State Department officials citing privacy laws, said they couldn't comment on the case.

"There isn't anything the U.S. can do about it legally," Pike said. "He did hijacked a plane."

Vietnamese overseas are waiting to see how the latest Tong saga will unfold.

"It'll be interesting to watch how his legend will end up," editor Do said. "It'll be interesting to see how the Communists will play with his legend."

How this chapter in his story will conclude is anybody's guess. But, it seems, there is always a second act in Ly Tong's life.

(Trích The Los Angeles Times,
Monday Nov 30, 1992)

ORANGE COUNTY Los Angeles Times

LÝ TỔNG: CÁNH CHIM NGÀN DẶM

*Nhân sinh tự cổ thù vô tử
Lưu thủ đan tâm chiến hãn thanh*
Nguyễn Công Trứ

Từ khi còn là học sinh trung học, trong các môn tôi thích nhất là môn Việt văn. Tôi thích đọc thơ, ngâm thơ... Tôi tập ngâm theo giọng của Hoàng Thư, Nguyễn Thanh trong ban Tao Đàn của thi sĩ Đinh Hùng. Những bài thơ, bài văn của các văn thi sĩ nổi tiếng trong mọi thời đại đã được ban Tao Đàn lần lượt giới thiệu và diễn ngâm. Nhờ thế mà tất cả mọi người đều biết, nhớ những bài thơ hay, những áng văn trác tuyệt đưa chúng ta vào thế giới văn học nghệ thuật đa dạng, phong phú, với nét đặc thù và biểu hiện tình tự Dân Tộc. Từ đó hấp thụ được những tinh hoa của Văn chương Việt Nam với tinh thần hiếu hòa, hiếu khách, cần cù, nhẫn nại. Hy sinh vì nghiệp lớn. Quên mình vì lý tưởng cao đẹp. Ý thức trách nhiệm và bổn phận đối với Tổ Quốc. Nuôi dưỡng lòng tự hào Dân Tộc.

Mọi người trong chúng ta ai mà chẳng cảm thấy rung động và bùng lên hào khí của tuổi thanh xuân khi nghe Hoàng Thư diễn ngâm bài Chí Nam Nhi của Nguyễn Công Trứ:

*Vòng trời đất dọc ngang, ngang dọc,
Nợ tang bồng vay trả, trả vay,
Chí làm trai Nam Bắc Đông Tây.
Cho phỉ sức vẫy vùng trong bốn bể.
Nhân sinh tự cổ thù vô tử.
Lưu thủ đan tâm chiến hãn thanh.*

Chúng ta kính phục các anh hùng nghĩa sĩ, hào kiệt bốn phương đã nêu cao tinh thần kiên cường, bất khuất làm cho kẻ thù bao phen táng đờm, kinh hồn. Người ta nói thời thế tạo anh hùng. Nhưng ngược lại anh hùng cũng tạo thời thế. Trong quá trình đấu tranh của dân tộc Việt Nam đã tạo nên những trang sử vàng son, lấy lừng năm châu bốn biển.

Ngày nay trong hoàn cảnh đau thương, bi thảm, đói khổ,ọa đầy cùng cực của đồng bào trong nước, của các thuyền nhân tuyệt vọng trong các trại tị nạn. Toàn dân Việt Nam trong cũng như ngoài nước đã và đang

ngóng trông và hy vọng vào biển cố đô như một ngôi nổ, của trái bom chính nghĩa, hay ngọn đuốc tiên phong soi đường để phá vỡ tấm màn lưới thép “Xã Hội Thiên Đường” thủ cựu, ngu muội, lỗi thời để cho toàn dân được sống và thở trong không khí an lạc tự do...và điều đó đã xảy đến. Người anh hùng Ó Đen Lý Tổng đã bất ngờ hiện ra như một thiên thần, tung cánh bay trên bầu trời Sài Gòn mang theo một sứ điệp: Thế Thiên hành đạo. Lời kêu gọi toàn dân vùng lên đấu tranh giành lại tự do, dân chủ. Chàng tuổi trẻ vốn giòng hào kiệt, xếp bút nghiên theo việc binh đao. Giã nhà đeo bức chiến bào. Thét roi cầu vọt ào ào gió thu.

Hình ảnh oai phong hùng tráng đó tưởng như chỉ có trong văn chương tiểu thuyết và phim ảnh. Nhưng nhờ đây đã được hiện thực, rõ ràng, đậm nét, rực rỡ hào quang chính khí. Một buổi chiều Thu lá vàng rơi rải rác trên đường phố Sài Gòn, Lý Tổng đã đơn thương độc mã vượt ngàn dặm không phải trên lưng ngựa trắng kiêu hùng mà trên chiếc phản lực cơ siêu thanh gầm hú đỉnh tai, nhức óc lượn trên bầu trời hoàng hôn rực nắng cuối chân trời. Hành trang của anh thật gọn nhẹ: 50.000 tờ truyền đơn năm màu và chiếc dù hộ thân. Chiếc dù mong manh đã đưa anh xuống vùng đất mẹ đọa đầy và đau thương. Cánh dù của anh lơ lửng bay trên không gian của Tổ Quốc giữa rừng lá truyền đơn xanh, đỏ, vàng trắng như những cánh hoa Xuân mỏng manh nhưng chứa đựng một sức mạnh thần kỳ, như cây như ý bóng của Tề Thiên Đại Thánh đập xuống bóng ma cộng sản. Khiến bọn quỷ đỏ, ma vương kinh hồn bạt vía, quên ăn mất ngủ.

Anh hùng Lý Tổng đã quên mình vì đại nghĩa, coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, giữ vững niềm tin tất thắng, mạo hiểm lao mình vào hang ổ của cộng đảng. Anh thật sự là anh hùng của thời đại: văn võ toàn tài, trí dũng song toàn. Nếu vào địa vị một người bình thường thì anh đã là một người hoàn toàn thành công nơi xứ người. Vì với bằng cấp, học vị hiện có cộng thêm tinh thần làm việc cần cù nhẫn nại, thông minh sáng tạo, anh cũng có thể tạo cho mình một cuộc sống giàu sang phú quý bên cạnh vợ đẹp con ngoan, gia đình hạnh phúc như những kẻ an thường thủ phận, thế nhân thường tình.

Nhưng không thể được. Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách. Anh không thể một mình hưởng hạnh phúc, trong khi đất nước còn điêu linh, đồng bào còn rên xiết trong đói khổ oọa đầy. Anh đã âm thầm vượt ngàn dặm ra đi tìm tự do. Nay lại độc hành vượt ngàn dặm trở về tiếp tay chia xẻ nỗi khổ đau, hợp sức cùng các lực lượng, đoàn thể vùng lên tranh đấu

giành lại tự do, dân chủ. Lý tưởng của anh thật là một việc làm phi thường. Tinh thần dân tộc của anh thiết tha, gắn bó với quê hương. Với cái trí dũng của kẻ nam nhi, hồn thiêng sông núi đã chứng giám tấm lòng vì đại nghĩa của anh. Hùng khí của cả một dân tộc kiêu dũng đã hỗ trợ cho anh hiên ngang ra đi, coi cái chết nhẹ tựa bông hồng. Vì mong cho đồng bào được ấm no hạnh phúc. Thế mà có kẻ bàng quang tọa thị cho mình là “khôn ngoan” một cách thiển cận, vị kỷ, hồ đồ đã dám mở miệng chê anh là đại, là điên. Sao không ở bên Mỹ hưởng giàu sang mà lại đem thân chui vào rọ, không lối thoát. Chết oan uổng mạng.

Than ôi! Nếu tất cả giới tu mi nam tử của Việt Nam mà như hạng người này thì nước Việt Nam năm ngàn năm văn hiến không có những trang sử vàng, và đã bị xóa tên trên bản đồ thế giới từ thời Bắc thuộc. Có những người còn nói rằng “CSVN còn mạnh lắm, không thể lật đổ được. Chúng gian ngoan xảo quyết, nhiều thủ đoạn”, suy nghĩ như vậy là đánh giá quá cao kẻ thù. Rồi từ đó mang mặc cảm tự ti, khiếp nhược để không hành động tranh đấu chống lại chúng. Một viên đạn không giết được kẻ thù, nhưng nếu ngàn vạn viên cùng bắn một lúc thì kẻ thù sẽ gục ngã và đầu hàng.

Trong binh thư có câu: Đi và chỗ chết để tìm cái sống. Anh hùng Lý Tổng đã tự nguyện đi vào chỗ hiểm nguy, nhận chịu khổ đau để giành lại lẽ sống và hạnh phúc cho đời, không phải cho riêng anh (vì anh đã có đầy đủ rồi) mà cho 70 triệu đồng bào ruột thịt. Những thuyền nhân lâm than cơ cực trong các trại tị nạn đang bị đe dọa đưa trở lại hỏa ngục Đỏ. Một điều may mắn và hy vọng lớn lao là dân tộc Việt Nam còn rất nhiều anh hùng nghĩa sĩ, thuộc mọi lứa tuổi từ 20 đến 80 đang sôi sục bầu nhiệt huyết: các tôn giáo, đoàn thể nhân sĩ đã ngày đêm hô hào, cổ động, kêu gọi sự thức tỉnh của đồng bào trong và ngoài nước cùng các dân tộc trên thế giới hướng về Việt Nam ủng hộ tinh thần gây phong trào lớn mạnh, đánh đổ bạo quyền, khai tử hoàn toàn chủ nghĩa Cộng sản trên toàn thế giới.

Anh hùng Lý Tổng là một người có đủ ba đức tính của cấp lãnh đạo chỉ huy: đó là Trí Dũng Nhân.

Về Trí: anh là một người thông minh, học giỏi, hướng theo lẽ phải, công lý. Tâm hồn cao thượng, nuôi hoài bão lớn, thuận ý Trời, hợp lòng dân.

Về Dũng: Anh giữ vững tinh thần đấu tranh, kiên định lập trường,

uy vũ bất năng khuất, cương quyết trong mọi hành động.

Về Nhân: Anh hy sinh hạnh phúc cá nhân để giành lại tự do, hạnh phúc, ấm no cho 70 triệu đồng bào. Một người vì mọi người.

Anh đã suy nghĩ và hành động đúng như câu: “Đừng hỏi Tổ Quốc đã làm gì cho ta mà ta phải tự hỏi ta làm gì cho Tổ Quốc.” Cuộc chiến đấu chống cộng sản rất cam go, nguy hiểm, lâu dài và kiên trì. Không thể nghe theo lời những tên đốn gió trở cờ bắt tay “hòa hợp, hòa giải” là đem lại ấm no hạnh phúc cho toàn dân. Như thế là tiếp hơi, tiếp sức cho bọn tham quyền cố vị tiếp tục dùng bạo lực cai trị nhân dân. Những kẻ đó là những kẻ ăn cơm Tư Bản, thờ ma cộng sản. Chiêu bài xã hội thiên đường, đỉnh cao trí tuệ đã đến lúc phải cáo chung.

Cuộc chiến đấu của anh hùng Lý Tổng không đơn độc, các đoàn thể lực lượng ở hải ngoại và đồng bào trong nước đang hướng về anh, lo cho tính mạng anh, vinh danh anh. Anh phải sống, tiếp tục cuộc tranh đấu đến ngày thành công. Chúng tôi, những người tù nhân chính trị sẵn sàng ủng hộ anh. Mặc dù chúng tôi còn gặp nhiều khó khăn trong cuộc sống.

Nếu phải đường đời bằng phẳng cả, Anh hùng hào kiệt có hơn ai. Anh hùng Lý Tổng đã thành Nhân và thành Danh.

VŨ KHANG

Lý Tổng:
Tiếng Sấm Thiên-An-Môn Việt Nam

VÀI LỜI CHO ANH LÝ TỔNG

Bùi Tùng (H.O.6)

Có rất nhiều vị anh hùng tên tuổi trải dài trong lịch sử Việt Nam và mới đây ngày 4/9/1992 Lý Tổng, một cựu tù nhân chính trị Việt Nam đã làm một việc anh hùng và đã trở thành anh hùng thật sự, được ca ngợi vượt ngoài biên giới, đã vì lý tưởng quên thân mình. Tôi là một cựu tù nhân chính trị, tôi rất hãnh diện có mộ Lý Tổng. Tôi ca ngợi Lý Tổng và kính phục người.

Ngoài sự can đảm, ý chí sắt đá, óc thông minh ứng biến tài tình trong công tác nguy hiểm một thân một mình giữa đất nước, quang cảnh lạ lùng, nếu bại lộ xem như đi vào cửa tử. Kể ra hành động nhảy dù trên phi cơ xuống vào lòng địch thì ai cũng có thể làm được, có sức khỏe, có học nhảy và làm được như binh chủng nhảy dù có hầu hết trên thế giới. Nhưng cái nhảy của họ được đưa đến chỗ thuận lợi, có máy bay sẵn, có dù sẵn, có hậu thuẫn. Riêng Lý Tổng anh hùng cô đơn, một thân một mình không có máy bay phải cướp máy bay, không có dù phải lo dù, đường đi nước bước đến mục tiêu gặp nhiều gian nan nguy hiểm nếu không có trình độ thì khó đạt.

Lý Tổng, con người mưu lược này, nạp mình cho giặc để lấy tiếng vang, làm cho cộng sản Việt Nam phải nể sợ. Một nhân tài của đất nước, là con người của dân tộc, con cưng của Tổ Quốc. Tôi nghĩ rằng Cộng sản có đủ hiểu biết để không loại bỏ nhân tài đối nghịch trong xu thế hiện tại, để hành hạ hủy hoại hoặc thủ tiêu mờ ám con người mà cả thế giới khâm phục, như đã hành hạ khổ sai những tù nhân chính trị quân đội miền Nam cũ trước đây.

Sau ngày miền Nam “bại trận” - không! Miền Nam vẫn còn - Miền Nam không giao tranh thì không thể có thắng với bại. Miền Nam bỏ ngõ cho cộng sản vào, nhưng xem đó như là bại trận vì người lãnh đạo kém cỏi, thiếu khả năng, vì nhân dân ưa chuộng hòa bình muốn chấm dứt chiến tranh, vì chiến tranh đẫm máu cốt nhục tương tàn quá kéo dài, vì không có sự dẫn dắt về lý tưởng quốc gia tự do rõ ràng nên hầu hết lòng người buông xuôi, và chúng ta đã bị lừa dối, mắc mưu Cộng Sản, mà ân hận thì sự đã rồi.

Việc cộng sản “chiến thắng” miền Nam không mấy vinh quang này kéo dài gần 20 năm trị vì trên một đất nước thống nhất nhưng không có khả năng mang lại kết quả khả quan, đất nước vẫn còn trì trệ, đói kém

mục nát kể cả vật chất lẫn tinh thần. Nhiều cuộc nổi dậy có tổ chức từ bên trong hoặc bên ngoài nhưng đều thất bại, rồi cuộc bị tù đầy hoặc tử hình. Thời gian im lặng cho đến ngày hôm nay, Lý Tổng ra đi như một Kinh Kha thuở nợ “Hề” bên bờ sông Dịch, mưu sát Tần Thủy Hoàng bạo chúa. Tất cả những biến cố trọng đại đó đều là những bài học giá trị cho Cộng sản Bắc Việt.

Nhân dân Việt Nam đều yêu nước và muốn xây dựng đất nước mình. Các cuộc nổi dậy không phải vì cá nhân hay vì đảng phái. Không phải vì anh giết cha tôi, vợ tôi, con tôi, tôi phải trả thù. Không! Không phải vì anh bỏ tù tôi, hành hạ tôi, tôi phải trả thù. Không! Không ai vì mình mà nổi dậy chống cộng sản. Chẳng qua vì dân vì nước, vì văn minh nhân loại, vì nhân quyền mà đứng lên dù phải hy sinh tình cảm riêng tư, tài sản và tính mạng.

Đảng cộng sản quốc tế, đứng đầu là “Liên Xô vĩ đại” đã cáo chung, chỉ còn lại vài nước cộng sản tằm tép đang nghi ngờ xét lại và lung củng nội bộ. Nhân dân Việt Nam chán ghét cộng sản và muốn có đổi mới. Chúng ta có thời thế và thuận lợi vậy mà Cộng Sản Bắc Việt vẫn lì lợm cầm quyền tuy không vững vàng nhưng chúng ta vì thiếu tổ chức nên cũng không làm gì nổi, hay chưa làm rõ ràng. Ngay trong cộng đồng tị nạn chúng ta cũng có nhiều phe phái. Chúng ta thiếu người lãnh đạo tài ba. Mỗi một người ở hải ngoại đều có quyền tự do lựa chọn đường lối sống của mình. Ai làm gì mặc ai, miễn là đừng phạm luật. Nghĩ như thế thì chế độ cộng sản Việt Nam vẫn còn tồn tại và dân ta còn khổ, đất nước ta còn chậm tiến. Đường lối xây dựng đất nước của mỗi người đều khác nhau, muốn nhanh cũng không được. Tôi tin rằng đám Cộng sản già nua này không sống mãi, thân cây đã mục nát, thì chỉ chờ ngày gió nhẹ cũng đổ, chắc chắn sẽ sụp đổ trong tương lai gần.

Cộng sản Việt Nam rất sợ thay đổi chế độ hay lật đổ chế độ là vì khác với cộng sản quốc tế, kẻ thù của cộng sản Việt Nam vẫn còn trước mặt mình, ân oán giang hồ làm sao cộng sản có thể tha ngôi vị của mình. Biết bao tội ác cộng sản đã làm trước và sau ngày giải phóng, ngay cả việc hạn chế học hành làm cho đất nước không phát triển, bóc lột chặn cổ họng nhân dân cũng là đại tội đối với dân tộc.

Lý Tổng! Anh ra đi và làm một mình không phải quá sớm. Tôi hy vọng rằng sau anh sẽ có hàng trăm ngàn máy bay, hàng ngàn, hàng vạn chiếc dù sẽ nhảy xuống không phận Việt Nam để khai tử chế độ CSVN. Anh, con người đáng cho chúng tôi học tập đức hy sinh cao cả, quả cảm

vì dân quên mình, học ý chí dùi mài kinh sử để lấy bằng tiến sĩ của Anh. Một người có trình độ như Anh, can đảm như anh thật hiếm trong những điều kiện phải ra sức chịu khó, từ sự vượt ngục, vượt biên...cho đến ngày hôm nay trên không phận Sài Gòn chiếc phản lực Airbus 310 chuyển số VN 810 chở 153 hành khách, Anh rải truyền đơn xuống lòng địch hồ hào dân chúng tổng nổi dậy chống cộng sản và nhảy dù xuống làm cho địch kinh hoàng và lo nghĩ đến ngày tàn của chế độ sớm hơn. Lý Tống! Anh đã thành công! Trong hàng ngũ sĩ quan cùng cảnh ngộ như anh, có người áo cao mũ rộng, lon lón, bộ này bộ nọ ít người đạt được trình độ nhận thức như anh. Mọi người tôi không biết, như tôi đây chỉ mong có đủ học hành cơm áo và chấp nhận lót đường cho con cái, mong ngày sau khá hơn về xây dựng Tổ Quốc.

Vài lời viết về anh và tin chắc rằng anh sẽ sống với trang sử cao đẹp cùng với những danh nhân lịch sử bây giờ và mãi mãi về sau.

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

CON CHIM ƯNG VÀ TIẾNG KIÊU CỦA LOÀI ẾCH NHÁI

Sự kiện người anh hùng Lý Tống cưỡng đoạt máy bay của Air Viet Nam, bay trên thành Hồ, rải truyền đơn kêu gọi tổng nổi dậy lật đổ bạo quyền cộng sản, và nhảy dù xuống cho kẻ thù bất giữ, dù đã xảy ra vài tuần trước đây, nhưng cho đến hôm nay vẫn là một đề tài sôi nổi trong mọi cộng đồng người Việt trên toàn thế giới.

Phải nói rằng hầu hết những người Việt tị nạn Cộng sản đều coi hành động chống Cộng của Lý Tống là một hành động quả cảm, anh hùng và rõ ràng anh đã xem sinh mạng mình “nhẹ tựa lông hồng”. Hơn thế nữa anh cũng đã từng là một tù nhân bị Cộng sản giam cầm trong các trại tập trung địa ngục ở VN, và cũng đã hơn một lần liều mạng vượt ngục đi tìm tự do. Người bình thường với kinh nghiệm “kinh cung chi diệu” như thế đã không dám về lại VN với tư cách “Việt kiều”, về du lịch, chứ đừng nói chi là trở về để kêu gọi nổi dậy lật đổ chế độ và rồi nếu không chết cũng vào biệt giam miễn viễn không thấy ánh mặt trời.

Qua những bài viết của thân hữu, quen biết và bạn tù của Anh được đăng tải trên báo chí trong thời gian qua, cũng nhận định Lý Tống rõ ràng là một con người độc đáo, có cá tính mạnh mẽ. Có thể vì cá tính độc đáo này, cho nên việc làm đầy tính chất anh hùng như sự thể này của anh đã bị một số người bóp méo.

Phản ánh qua các câu chuyện trao đổi, một số tờ báo và những tuyên truyền rĩ tai qua các cuộc trà dư tửu hậu người ta bóp méo gì về hành động anh hùng Lý Tống? Có người cho là anh cực đoan, có người bảo là anh lý tưởng hảo huyền, có người bảo anh thích chơi nổi, thậm chí có kẻ bảo anh là điên khùng, và cuối cùng là một thứ lý luận cùn nạc mùi nón cối: “làm ẩu như vậy chỉ tù rục xương chứ làm gì được họ.”

Dĩ nhiên là ở một xứ tự do, dân chủ như Hoa Kỳ ai cũng có quyền nhận định sự việc theo ý kiến riêng của mình, nhưng ngược lại người ta cũng có quyền bẻ gãy những thứ luận lý vu vơ đầy ác ý của những kẻ không lương thiện. Một người Việt đang sống ở Mỹ nếu chưa mất gốc, nghĩa là vẫn còn đứng trên quan điểm bản thân mình là một người tị nạn Cộng sản chắc chắn là phải ca ngợi hành động của anh hùng Lý Tống. Một con người dám coi Tổ Quốc lớn hơn cả sinh mạng của mình có phải là mơ tưởng hảo huyền, thích chơi nổi hay điên khùng chẳng? Những kẻ nghĩ như vậy mới là những kẻ bất thường, bất thường vì lòng ganh tị nhỏ

Lý Tống - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

nhoi, bất thường vì biết mình là kẻ hèn nhát, một thứ chim sẻ ăn quần ở mái hiên, dĩ nhiên là vừa ghét, vừa sợ con chim ưng xoải cánh trên bầu trời, có khi che lấp cả hai vùng nhật nguyệt.

Việc làm hào hùng của Lý Tổng rõ ràng đã được anh suy nghĩ, tính toán và chuẩn bị chu đáo. Điều cao quý khôn cùng trong hành động của anh là dám đem sinh mệnh mình trao cho lệnh truyền của tổ quốc. Anh không tự nhận anh trong một tổ chức, cơ chế chính trị nào. Anh thuộc về tổ quốc. Mọi người đều thuộc về tổ quốc và không gì thiêng liêng hơn tổ quốc. Tổ quốc VN bị những người cộng sản đọa đầy và bất cứ người con nào còn xem mình là một giọt máu rơi ngoài thân thể của tổ quốc, đều có nghĩa vụ lật đổ chế độ đọa đầy ấy.

Điều đáng quý hơn nữa ở Lý Tổng là anh chỉ xem mình là một ngọn lửa rất nhỏ, rất riêng tư, chỉ với tư cách là một người quốc gia, một Phật tử trước mùa Pháp nạn, để nung đốt lên ngọn lửa đấu tranh lớn hơn trong lòng quê hương dân tộc.

Có thể nói rằng hành động đấu tranh chính trị của người anh hùng Lý Tổng đã có tầm vóc quốc tế, nhưng vì chính sách “đau dây” của Hoa Kỳ với cộng sản VN nên những tin tức quả cảm, oai hùng của anh chỉ được đăng một cách hời hợt cho có lệ trên một số những tờ báo của Mỹ. Đó là sự thua thiệt lớn cho anh và cho tất cả những người Việt tỵ nạn đang đấu tranh giải phóng quê hương Việt Nam khỏi xích xiềng cộng sản. Nếu dân Cuba, dân Trung Quốc có một người hùng như Lý Tổng chắc chắn tin này sẽ ở trang nhất các tờ báo lớn nhất Hoa Kỳ.

Có nhiều lý do để người ta bóp méo hành động anh hùng của Lý Tổng. Ngoài sự đố kỵ, ganh ghét cá nhân, mặc cảm tự ti, hèn hạ của những con nhái nằm trong vũng nước cạn nơi đáy giếng cứ tưởng khoảng trời xanh tròn nhỏ trên đầu là thuộc về chúng, còn có những tổ chức chính trị xôi thịt, mưu cầu bất tay chia chát tí bổng lộc, cạnh bả với chế độ Hà Nội. Cuối cùng là các tổ chức ngoại vận của CSVN, dĩ nhiên là không thể nào không phản tuyên truyền về hành động đấu tranh trực diện một mất một còn của Lý Tổng với ông chủ Hà Nội của họ. Bọn cán bộ ngoại vận của Hà Nội này, hầu hết đều thuộc thành phần quốc gia cũ bị cộng sản mời chài, móc nối, đã được cài sâu rộng trong nhiều lãnh vực ở hải ngoại, đang tung ra một chiến dịch bóp méo và bôi bẩn cá nhân cũng như hành động đấu tranh anh hùng của Lý Tổng. Đây cũng phải là lời báo động, bởi vì không cần phải báo động. Chúng muốn tuyên truyền xằng bậy ra sao cũng chỉ có thể lọt được vào lỗ tai của những kẻ vô công rồi nghề, một bọn vô

tổ quốc, những kẻ đã bị vứt ra khỏi lề cuộc đấu tranh cho quê hương Việt Nam tự do, dân chủ và chẳng ai thêm sá gì tới chúng, những con sâu xác xơ của một vườn rau xanh tốt.

Để trả lời cho những thứ lý luận rẻ rách bóp méo và bôi bẩn, hành động đấu tranh hào hùng của Lý Tổng trong các cộng đồng người Việt khắp năm châu đang và sẽ còn đẩy lên những phong trào đấu tranh cho Lý Tổng bằng những Đêm Không Ngủ, bằng những cuộc vận động với các quốc gia, các tổ chức quốc tế can thiệp cho anh.

Dĩ nhiên chế độ Hà Nội không dám công khai giết hại Lý Tổng, nhưng chúng cũng có thể giết lần, giết mòn anh bằng lao tù, đói lạnh. nhưng chắc chắn một điều bọn chóp bu ở Hà Nội phải hiểu rằng Lý Tổng quả thật đã thắp lên một ngọn lửa trong lòng người dân Việt, trong cũng như ngoài nước. Hàng triệu ngọn lửa này sẽ cháy rực trên các đường phố.

Cứ đặt một điều chẳng may rằng bọn trùm đỏ bảo thủ với cái đầu bằng gỗ ở Hà Nội có quyết định sát hại người anh hùng Lý Tổng đi chăng nữa thì anh cũng sẽ đi vào lịch sử và một ngày không xa tên anh sẽ được đặt trên một đường phố của một tổ quốc VN tự do, dân chủ, độc lập và phú cường.

(Trích mục Quan Điểm báo Tiếng Chuông,
số 26 ngày 25/9/92)

**Xin Cầu Nguyện An Lành Cho
Chiến Sĩ Lý Tổng!**

TIA LỬA LÝ TỔNG, THUỐC NỔ LÊ ĐỨC ANH

Và các phong trào đấu tranh hiện nay

Không lúc nào bằng lúc này, các phong trào đấu tranh thuộc nhiều tổ chức và nhiều chiều hướng khác nhau đang được phát động trong nước để đòi hỏi tự do, dân chủ, nhân quyền, nhất là quyền tự do tín ngưỡng và ngôn luận. Từng biến chuyển liên tiếp từ trong nước cho đến ngoài nước có ý nghĩa như để mở màn cho những tập hợp quần chúng, với khí thế vững chắc trong tương lai.

Trước hết là những thỉnh nguyện thư và kháng thư yêu cầu chính quyền phải ngưng những cuộc đàn áp tôn giáo, bắt bớ trái phép, cũng như phải thay đổi hoặc từ bỏ chế độ chuyên chính vô sản, sát máu. Một chế độ đặt trên căn bản chế độ chính trị và chủ thuyết kinh tế lạc hậu, lỗi thời, đã đưa dân chúng vào cảnh lầm than chưa từng có trong lịch sử VN. Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo đã phân tích những nguy hại của một chính quyền độc tài với tôn giáo, đi ngược lại nguyện vọng của dân chúng. Duy trì một guồng máy tham nhũng, băng hoại, chỉ đưa chế độ đến con đường cùng mà thôi. Hòa Thượng hiện đang bị chính quyền bao vây, cô lập, tịch thu Ân Tín của Giáo Hội và tìm cách chặt đứt liên lạc với Phật Giáo Đờ trong cũng như ngoài nước.

Tiến sĩ Lê Đình Diệu và nhiều nhà trí thức khoa bảng tại những trường Đại Học và Trung học chuyên nghiệp đã không ngần ngại viết thư thẳng cho Đỗ Mười đòi hủy bỏ chủ nghĩa cộng sản đã lỗi thời trên thế giới văn minh ngày nay, may ra mới có thể cứu vớt được nước nhà khỏi tai ương khốn cùng.

Trong khi đó thì những tầng lớp dân chúng đã quay mặt lại với chính quyền CSVN, mặc dù chế độ công an trị ngày càng chặt chẽ hơn và khủng bố ngày càng gia tăng hơn.

Dĩ nhiên, hiệu quả của những phong trào chống cộng tại hải ngoại là hậu phương lớn cho đại cuộc tranh đấu này, để có thể tác động lên toàn diện hỗ trợ đắc lực cho cuộc đấu tranh trong nước đầy tin tưởng hơn.

Chẳng hạn như đài tiếng nói TỰ DO đã được thiết lập tại Mạc Tư Khoa, hằng đêm vẫn phát thanh về VN, một mặt loan những tin tức trong cuộc đấu tranh và ủng hộ ở hải ngoại, mặt khác đã nhanh chóng truyền đi những cuộc đấu tranh trong nước và dư luận thế giới đã tiếp tay với

những động lực thúc đẩy như thế nào.

Trước đây, Nga Xô cũng bị băng hoại và cuối cùng phải tan rã vì tiếng nói Tự Do hằng ngày, hằng đêm rĩ rả rót vào tai dân chúng trên toàn Liên Bang Nga. Đó là động lực quan trọng trong việc thúc đẩy nổi lên. Bây giờ ảnh hưởng của đài “Tiếng Nói Tự Do”, trước sau cũng mang tính chất ấy. Bài học kinh nghiệm này đang tác dụng mạnh và tương lai sẽ gây biến động to lớn. Tờ Quân Đội Nhân Dân của CSVN lại còn tố cáo những người ngoại quốc đầu tư tại VN; cũng là những nhân tố để gây suy sụp cho nền chuyên chính vô sản. Dĩ nhiên là những người ngoại quốc đến VN đa số từ những quốc gia tự do: Thói quen trong đời sống có trình độ dân trí cao, tôn trọng cá nhân, tự do tư tưởng, cho nên những phát biểu và cung cách đối xử đã khiến cho chính quyền lo sợ “sự lây lan” trong quần chúng. Mặc khác, nền kinh tế thị trường, ít nhiều cũng tác động đến chính trị. Nhưng cộng sản đã không còn cách lựa chọn nào khác, nếu không kêu gọi đầu tư, du lịch, kinh doanh từ nước ngoài.

Những khuyến cáo của những doanh gia ngoại quốc luôn luôn yêu cầu chính quyền CSVN nên giản dị hóa thủ tục, loại bỏ nạn tham nhũng hay tôn trọng những hợp đồng đã cam kết về việc đầu tư... những việc làm đó, nhìn qua chỉ mang tính chất thuần túy liên hệ đến thương mại, nhưng kỳ thật là gây chấn động toàn bộ guồng máy chính quyền và xã hội, với những liên hệ kinh tế và chính trị: Mở cửa về kinh tế, vô hình chung phải chấp nhận mở cửa về chính trị, dù sớm, dù muộn cũng khó lòng tránh được những hoạt động tình báo, gián điệp từ hải ngoại về. Kết quả hành động can đảm của Người Hùng Lý Tổng có giá trị như một tia lửa phát động “Đêm trước của cuộc cách mạng” đương nhiên phải xảy ra, sau những mâu thuẫn nội tại phát triển không ngừng theo hình tròn ốc khi đến cực điểm (như lý luận về quy luật biện chứng của Cộng Sản).

Cũng lại “quy luật: cùng tắc biến, biến tắc thông”. Có thể số trời đã định sẵn cho một thời điểm mới của một tương lai VN vào cuối Thế Kỷ 20. Cho nên sau “tia lửa Lý Tổng” vừa phát động tại thành phố Sài Gòn, thì Quốc Hội của CSVN lại bầu Tướng Lê Đức Anh làm Chủ tịch Hội Đồng Nhà Nước của CSVN. Một tên tướng đang nắm quân đội, công an, cảnh sát mang nhiều bản chất vô biên, sát máu, bảo thủ, cực đoan. Điều này cũng có ý nghĩa như CSVN bắt đầu đưa thùng “thuốc nổ” Lê Đức Anh đi trước (tượng trưng cho bạo lực của Lê Đức Anh) trong lúc những tia lửa đang bắt đầu bộc phát qua các tôn giáo, tổ chức chính trị, đảng phái v.v.. Chưa kể đến các phe nhóm trong nội bộ CSVN như Võ Văn

Kiệt, Đỗ Mười, các đảng viên cao cấp trẻ tuổi cấp tiến....

Những động lực trên đây đang thúc đẩy nhanh chóng công cuộc đấu tranh của quần chúng VN, mọi biến chuyển rồi sẽ đi theo con đường đấu tranh của dân chúng Nga xô, Đông Âu, đã nổi lên hủy bỏ chính quyền chuyên chính vô sản, đặt Đảng cộng sản ra ngoài vòng pháp luật, khiến cho toàn bộ guồng máy độc tài, đảng trị tan ra từng mảnh.

Hiện nay chính quyền cộng sản Việt Nam đang cố tìm cách để khép chặt hơn nữa, tiếp tục những cuộc bắt bớ giam cầm và kiểm soát gắt gao người Việt từ nước ngoài trở về thăm quê nhà.

Phải đối phó với nhiều sức công phá khác nhau mọi mặt. Cộng sản Việt Nam trở nên lúng túng hơn bao giờ hết, trong cộng đồng thế giới, khi mọi quốc gia liên hệ đều nhìn những nước cộng sản còn lại như những "hiện tượng kỳ lạ" quái đản trong lịch sử hiện nay và những tuyên truyền của họ trở nên lạc điệu trơ trẽn.

Hai triệu người Việt bỏ nước ra đi trở nên một lực lượng hùng hậu để thúc đẩy những cuộc đấu tranh này, và bằng cách này hay bằng cách khác, chuyển tin tức và tư tưởng về trong nước nhanh chóng hơn và tác động mạnh hơn.

Không phải là không có lý do khi Hoa Kỳ đồng ý bỏ cấm vận về viễn thông để tin tức trong và ngoài nước có thể phát đi nhanh và không bị chính quyền kiểm soát, để có thể liên hệ với nhau, hợp đồng đấu tranh vững chắc.

Nhà cầm quyền Hà Nội đang trong thế cời cộp vì quá cần Đô La để sinh tồn, nhưng ngược lại là bị gài bẫy trong việc tiếp nhận những liên hệ với nước ngoài dù giới hạn, nhưng chiều sâu phát triển và xâm nhập đa dạng của nó, không biết đâu mà lường nổi. Chẳng hạn như trong hội nghị phi liên kết vừa qua, những đề nghị phá bỏ chuyên chính vô sản của những nước cộng sản đã được nói đến trong trường hợp của Cuba, Bắc Triều Tiên, Việt Nam và Trung Cộng. Đà tiến hóa của lịch sử không thể cầm chân được. Đó là nguyên tắc và cũng là quy luật chủ yếu.

Trước đây bức màn sắt buông xuống thì chế độ còn bị bưng bít; nhưng ngày nay mọi hành động chuyển chế đều được báo động khắp nơi một cách nhanh chóng, kịp thời, nên những hành động khát máu không thể nào che mắt được nhân dân trên thế giới.

Không phải là chuyện lạ, khi những người Việt kêu về thăm quê nhà

ngạc nhiên khi thấy dân chúng mạnh mẽ hơn, nhạc vàng tuôn ra khắp nơi, quần áo hoa hòe hơn và quyền tư hữu được nói đến nhiều hơn. Chính quyền cởi mở thì ít, nhưng dân chúng tự động mở cửa thì nhiều. Nhất là họ thường dùng lợi khí tham nhũng của cán bộ để "gây ông đập lưng ông". Chưa có chính quyền tham nhũng nào tồn tại lâu dài trên thế giới này.

Nói như bình luận gia Felix Calvin của tờ Asia Week: Hà Nội chưa chuẩn bị tư thế để mở cửa, cho nên tự mình đào huyệt cho mình. Do đó mọi tác động từ nhiều phía đã gây xáo trộn lớn về chiều sâu căn bản và những hiện tượng tranh đấu, chống đối ngày nay chỉ là hệ quả của tiến trình quy luật duy vật biện chứng sử quan như triết lý cộng sản thường lý luận.

NGUYỄN KIM LONG

(Trích Saigon Today, số 42 ngày 02/10/1992)

Nói Với Nguyệt San Thông Luận

VỀ HÀNH ĐỘNG QUẢ CẢM, HY SINH CHO CHÍNH NGHĨA TỰ DO CỦA LÝ TỔNG

Việt Dương

Lý Tổng áp lực phi hành đoàn chiếc Air Vietnam để rải truyền đơn kêu gọi toàn dân nổi dậy lật đổ chế độ cộng sản rồi nhảy dù xuống ngoại ô Saigon đã gây nhiều xúc động không những đối với người Việt mà còn đối với người ngoại quốc. Khắp các cộng đồng người Việt đều vinh danh hành động anh hùng của Lý Tổng, coi Lý Tổng là một chiến sĩ chống cộng quả cảm, một anh hùng mang chính mạng sống của mình đóng góp vào đại nghĩa.

Thế nhưng nguyệt san Thông Luận xuất bản ở Paris số 53 tháng 10, 1992 lại lên tiếng chê trách Lý Tổng. Bài báo “Cướp máy bay tảo bạo trên không phận Sài Gòn” của Thông Luận kết luận như sau:

“Tranh đấu cho tự do và dân chủ là một điều vô cùng chính đáng. Kêu gọi đồng bào xuống đường đòi dân chủ không những là việc phải làm mà còn là việc quan trọng nhất trong những việc phải làm hiện nay. Mọi người và mọi tổ chức đấu tranh chính trị đều đồng ý như vậy. Nhưng cách làm của Lý Tổng suýt nguy hại đến tính mạng của hàng trăm người vì tính anh hùng cá nhân là điều đáng tiếc và khó chấp nhận được.

Điều đáng buồn là chính sách ngoan cố của chính quyền cộng sản song song với sự yếu kém của các tổ chức đối lập đã khiến các khát vọng dân chủ không được biểu lộ một cách đúng đắn để rồi làm phát sinh những hành động chống đối nguy hiểm và nông nổi”.

Nhóm Thông Luận là những người được coi là “đấu tranh” mà lại có thể viết những dòng trên đây thì thật đáng ngạc nhiên:

1.- Ngạc nhiên thứ nhất về cuộc đấu tranh giành dân chủ tự do với chế độ cộng sản theo kiểu Thông Luận sao nó quá êm dịu, ngọt ngào như ngồi nghe nhạc thính phòng ở Paris vậy. Do đó mới kết án rằng “việc làm của Lý Tổng suýt nguy hại đến tính mạng của hàng trăm ngàn người vì tính anh hùng cá nhân”. Thông Luận quý mạng người, tốt lắm. Nhưng nếu cuộc đấu tranh với Việt Cộng mà lịch sự và êm ái, không thể làm suýt nguy hại đến mạng người thì có lẽ dân Việt đã dắt những người cộng sản về đi cây từ lâu rồi, chẳng cần tới Thông Luận ngày nay vạch đường

chỉ lối làm gì. Theo lập luận của Thông Luận thì những Phạm Hồng Thái, Nguyễn Thái Học đều vì “tính anh hùng cá nhân” mà làm hại đến tính mạng người khác.

2.- Ngạc nhiên thứ hai là nhóm Thông Luận phê phán việc làm của Lý Tổng là “anh hùng cá nhân, đáng tiếc và không chấp nhận được”. Tại sao một chiến sĩ mang chính mạng sống của mình làm bó đuốc thắp lên ngọn lửa đấu tranh chống cộng sản lại “không thể chấp nhận được”? Hành động hy sinh của Lý Tổng đã làm hại như thế nào đến chính nghĩa tự do dân chủ và làm lợi những gì cho chế độ cộng sản mà không thể chấp nhận?

Kết luận rằng Lý Tổng hành động như thế chẳng qua vì tính anh hùng cá nhân một cách rề rúng như thế ư? Theo tôi, nếu hỏi ngoại chúng ta đã có (?) nhiều “anh hùng tập thể” thì trong cuộc đấu tranh này chúng ta vẫn cần rất nhiều anh hùng cá nhân. Nhưng đáng tiếc là những “anh hùng tập thể” vẫn còn đang vắng bóng, nếu ai cũng thích ngồi trong sa lông uống cà phê nói chuyện chống cộng thì những Lý Tổng vẫn phải được ca ngợi là một chiến sĩ dân tộc. Hành động hy sinh của Lý Tổng rất cao quý. Hòa Thượng Thích Tịnh Khiết nổi lửa Bồ Tát tự thiêu nhục thể bảo vệ đạo pháp là hành động “tính anh hùng cá nhân” hay tử vì đạo? Chúng tôi coi sự hy sinh của Lý Tổng là đáng quý vì nó biểu lộ được chí khí kẻ sĩ, biểu lộ được tấm lòng của một công dân yêu tổ quốc. Nó cụ thể hơn, nó thật hơn là những cuộc “đấu tranh chữ nghĩa” và đấu tranh vì những hư danh.

3. Ngạc nhiên thứ ba là sự than phiền của Thông Luận về hành động hy sinh của Lý Tổng: “Các khát vọng dân chủ không được biểu lộ một cách đúng đắn” và “những hành động chống đối nguy hiểm và nông nổi”.

Người viết không hiểu nhận thức của Thông Luận về bản chất thống trị của cộng sản như thế nào mà lại có thể viết ra những lời than phiền như thế. Chuyện quá giản dị là nếu cộng sản không ngoan cố, độc trị bằng bạo lực, diệt đối lập để độc quyền lãnh đạo thì các vị trong nhóm Thông Luận đã chẳng phải chạy sang Paris để làm báo đối lập với Hà Nội ở hải ngoại. Vì cộng sản độc tài nên dân chúng mới có khát vọng dân chủ và tự do. Bản chất tương tranh của hai sự kiện là sinh và tử, là trắng là đen, một thắng một bại. Do đó, khi than phiền như trên, hình như quý vị Thông Luận quên mất bản chất của cuộc đấu tranh mà chính quý vị cho biết là chính quý vị đang theo đuổi. Hơn thế, quý vị còn tự quên mình trong vị thế trực diện với Đảng CSVN, với Lê Đức Anh, Đỗ Mười và Võ Văn

Kiệt...

Và như thế, xin hỏi Thông Luận: Biểu lộ khát vọng dân chủ như thế nào để được Thông Luận coi là “đứng đắn”?

- Lê Mạnh Thát, Tuệ Sĩ đấu tranh đòi nhân quyền, bị cộng sản tuyên án tử hình. Biểu lộ đó có đứng đắn không?

- Nguyễn Đan Quế, Đoàn Viết Hoạt sau những năm tù, tiếp tục đứng lên đòi hỏi dân chủ và bị cộng sản tổng giam, Nguyễn Đan Quế với bản án 20 năm và Đoàn Viết Hoạt chắc bản án rồi cũng không ngắn hơn. Biểu lộ đó có đứng đắn không?

- Và nhiều chiến sĩ đấu tranh cho quyền làm người “do vị thế và hoàn cảnh ít người biết tới” đã bị cộng sản bắn vùi ở những ven rừng, trong trại cải tạo. Biểu lộ đó có đứng đắn không?

- Nhìn ra ngoài thế giới cuộc xuống đường đòi dân chủ của sinh viên Trung Quốc tại Thiên An Môn, khi bị đàn áp nhiều người đã bị mất tính mạng, theo Thông Luận, sự biểu lộ đó có đứng đắn không?

Những thí dụ trên đây không biết có thể soi sáng được vấn đề “biểu lộ khát vọng dân chủ một cách đứng đắn” và “không đứng đắn” của nhóm Thông Luận hay không? Còn Thông Luận cho rằng hành động hy sinh của Lý Tống là “những hành động chống đối và nguy hiểm” thì người viết không hiểu nhóm Thông Luận muốn có một hiểu nhóm Thông Luận muốn có một loại chống đối cộng sản thế nào mà vừa muốn đoạt được mục tiêu vừa không nguy hiểm? Liệu trong đấu tranh có thể có loại chống đối mà không chấp nhận nguy hiểm không, nhất là đấu tranh với kẻ thù là cộng sản Việt Nam? Tôi biết nhóm Thông Luận cũng có những thành viên đã sống quá nửa đời người, đã từng chạy trốn khỏi chế độ cộng sản, tại sao lại có thể có nhận thức như người ở trên cung trăng đối với chế độ bạo trị trên đất nước như thế!

Phải nhấn mạnh mà hỏi Thông Luận như thế nhưng người viết không quên trong số Thông Luận số 45 tháng 01/1992, chính quý vị mở “Chiến dịch xuống đường đòi dân chủ”, một kế sách dạy dân cười ngửa xem hoa rụng ở những điểm hẹn trên ba vùng đất nước.

- Quảng trường Ba Đình, bến Văn Lâu và bến Bạch Đằng (ai hẹn ai?) để đòi cộng sản mở cửa cho dân chủ đa nguyên và bầu cử tự do. Dạy dân cách thì thăm “rủ nhau đến điểm hẹn tập trung im lặng”, nhưng người lãnh đạo lại hoặc tàng hình hoặc còn ở mãi tận thiên nhai hải giác (kiểu

kiếm hiệp Kim Dung).

Với kế sách này, Thông Luận gọi là phương thức bày tỏ khát vọng dân chủ một cách cương quyết và đứng đắn, vì “công thức đấu tranh đã được lựa chọn là công thức ôn hòa nhất và đã được dự trù để không được đổ máu”. Thì ra chỉ có cách biểu lộ này mới được gọi là sự biểu lộ khát vọng dân chủ đứng đắn và chính chắn để Thông Luận có thể ngon lành đi tới những khẳng định: “Ta nhất định thắng - Ta không hèn nhất - Ta dám nhận trách nhiệm và báo tin mừng với thế giới rằng dân tộc Việt Nam đã đứng dậy và đi tới” mặc dù “mọi người, trong và ngoài nước, không cần làm một hy sinh to lớn nào cả”. (Thông Luận, số 45-46 tháng 1, 2/1992).

Cách nhìn về cuộc đấu tranh với những lý luận như thế thật là đáng bậc thầy trong thiên hạ về lý luận, về trí tưởng tượng và viễn kiến, ngồi ở Paris vẽ kế sách mà nhìn suốt thành quả tương lai là chiến dịch sẽ hạnh thông, không nguy hiểm và chắc chắn là không đổ máu. Vì điều kế nằm ở chỗ chiến dịch chỉ là những thì thăm hẹn với hư không thì làm sao có máu.

Ba Đình, Văn Lâu và Bạch Đằng là những tụ điểm luận kiếm dân chủ nhưng những điểm hẹn chỉ có gió thổi mà vắng ngắt lời hẹn hò, và còn đợi các đại ca thủ bốn phương về tụ hội. Bao giờ đấy nhỉ? Quý vị Thông Luận bày kế hẹn nhau để đòi dân chủ, nhưng chính mình lại chẳng hẹn ai. Như thế làm sao cùng người cướp lại dân chủ tự do?

Vào đầu năm 1992, khi đọc xong mấy bản viết về chuyện hẹn hò dân chủ này, người viết cảm thấy tiếc và thương cho những vị đã lao tâm khổ tứ làm ra kế sách. Tiếc và thương, vì biết rằng công và lao đó may ra chỉ đủ sức tạo thành một tiếng cười khà đối với người Việt có khát vọng dân chủ, còn đối với tập đoàn lãnh đạo cộng sản thì chắc có thể thành những tiếng cười khà lớn hơn. Một kế sách với tính chất lãng mạn siêu đẳng gồm toàn những khẩu khí và lý luận hư không như thế mà quý vị lại căn cứ vào đó để lên án những hành động đấu tranh của người khác, thì xin quý vị nên trầm tư suy nghĩ lại.

Sau những lời bất đắc dĩ phải nói ra trước lời phê phán của Thông Luận đối với hành động về nước để sẵn sàng chết của Lý Tống, qua một lập trường quái đản trước cuộc đấu tranh với tập đoàn lãnh đạo cộng sản mà Thông Luận đã nhiều lần nói là “ngoan cố, xác xược, không thể chịu được nữa”. Người viết nghĩ rằng trước cảnh phá nước, hủy người của một

đang cướp mà tăng lớp trí thức (cái đầu) của dân tộc chỉ có những tiếng than lẻ tẻ, còn đa số cúi đầu, thì việc làm của Lý Tống có giá trị lớn, nhất là việc làm đó lại từ một người sống ở ngoài vòng áp chế của chế độ. Vì thế người viết gọi đó là sự bùng nổ của lòng phần nộ trước vận nước. Dù có người cho rằng đó là anh hùng cá nhân, có người cho đó là phiêu lưu chẳng tới đâu. Nhưng tới đâu là tới đâu? Không đi làm sao tới? Trước thảm kịch của đất nước, sự phần nộ của Lý Tống là một phản ứng chính đáng. Nó là tiếng hét! Nó là ngọn lửa! Tiếng hét ấy đã dội vào lòng những người cùng chung nguyện vọng. Ngọn lửa ấy đã thắp sáng lương tâm nhân loại đang ngoảnh mắt làm ngơ trước thảm kịch Việt Nam! Và như thế, sự hy sinh của Lý Tống đã rất xứng đáng.

Ngày xưa trong cơn đại loạn của thiên hạ, khi luận chuyện anh hùng với Lưu Bị, Tào Tháo chỉ vào mình mà nói rằng chính ông ta mới là anh hùng. Tháo đã thực hiện điều ấy bằng cả đời vào sinh ra tử để mưu cầu thu thiên hạ về một mối. Ngày nay, trước vận mệnh đen tối của dân tộc, quý vị Thông Luận lại luận chuyện anh hùng. Với chuyện này xin thưa lời cuối cùng là luận chuyện anh hùng thì dễ, có được khí phách anh hùng, khó hơn, mà làm nổi chuyện anh hùng thì càng thiên nan vạn nan, dù đó là “anh hùng cá nhân”.

Trước vận nước ngày nay, Việt Nam đang cần rất nhiều anh hùng.

(Trích Thời Luận,
số Thứ Năm 26-11-1992)

Tinh Thần Lý Tống Bất Diệt!

KINH KHA CỦA THỜI ĐẠI

An Nguyễn Kiều Mỹ Duyên

Càng đi xa trở về thấy thành phố đẹp vô cùng, nhiều tin tức nóng hổi. Lý Tống, chiến sĩ Không Quân, QLVNCH, phản lực cơ 37 A, cướp máy bay từ Thái Lan về Việt Nam, rải truyền đơn chống cộng, rồi nhảy dù xuống thành phố Sài Gòn, nhiều người ngưỡng mộ hành động anh hùng của Lý Tống. Lý Tống vượt biên bằng đường bộ đến Cao Mên rồi từ Cao Mên qua Thái Lan, bị bắt giam vì nhập cảnh không giấy phép, Lý Tống vượt ngục đến Mã Lai bằng đường bộ, khi đi bộ khi đi xe đồ, khi đi xe bus, rồi từ Mã Lai bơi đến Singapore, từ Singapore được chính phủ Mỹ cho định cư ở Mỹ. Báo chí Mỹ ca ngợi Lý Tống như anh hùng, và chuyện vượt thoát của Lý Tống tìm tự do được nhiều báo chí Mỹ nhắc nhở viết thành chuyện phim.

Thứ Sáu ngày 04/9/92, lại một lần nữa Lý Tống làm người hùng, cướp máy bay trở về Việt Nam rải truyền đơn, và nhảy dù xuống thành phố Saigon.

Một cụ già nói:

- Tui ở Saigon mới qua, tội nghiệp Lý Tống chắc mấy bữa nay bị đánh dữ lắm.

Người nào cũng lo cho Lý Tống bị đánh đập như tử, bị đánh thân tàn ma dại. Nghe nói Lý Tống vừa qua Mỹ mới hai năm đã lấy xong B.S, hai năm lấy xong bằng Master Degree, cách đây mấy năm tình cờ gặp Lý Tống và người đẹp A.H ở nhà hàng A Favoria, Lý Tống cho biết đang học cho xong Tiến Sĩ.

Lý Tống đã chọn một cái chết thật anh hùng. Trong lịch sử không tặc chưa lần nào có vụ cướp máy bay đẹp như thế. Hai trăm hành khách không sợ hãi, không bị thương, Lý Tống chỉ uy hiếp cô chiêu đãi viên hàng không, đưa vào gặp phi hành đoàn, bắt buộc phi hành đoàn lái máy bay thật thấp để rải truyền đơn và sau đó Lý Tống nhảy dù xuống Sài Gòn, hai giờ sau thì bị bắt.

Lý Tống đã tìm cho mình một cuộc sống thật đẹp, chọn cái chết anh hùng nếu có thể. Nhiều người cho rằng Việt Cộng không thể giết Lý Tống,

nhưng đánh đập thì không thể tránh được.

Ngưỡng mộ một hành động anh hùng chúng ta không thể không cầu nguyện cho Lý Tổng, hy vọng người dân trong nước nổi dậy, hy vọng người ngoài nước bằng mọi khả năng của mình chiến đấu cho nhân quyền, cho tự do dân tộc cho quê hương chúng ta.

(Trích Saigon Times, Sept 11, 1992)

NIỀM TIN ĐÃ BỪNG DẬY

Niềm tin là yếu tố tất thắng của dân Việt trong nỗ lực xóa bỏ chế độ cộng sản. Năm 1975, niềm tin đã vỡ vụn một cách thảm đọa đưa đến tình trạng mất nước chỉ vồn vẹn 52 ngày! Thế rồi 17 năm qua, lưu vong nơi đất khách quê người, niềm tin của dân Việt lại gặp nhiều thử thách và buồn thay, đã trở nên rã rời đến nỗi nhiều người đã muốn gát bỏ ngoài tai chuyện đời, chuyện nước, chuyện cộng đồng... May thay, mới đây niềm tin lại bùng dậy với những nỗ lực đấu tranh thật ngoạn mục của một số người Việt đầy lý tưởng và tâm huyết.

Trở lại tình trạng rã rời niềm tin của người Việt hải ngoại, chúng ta nhận thấy có những lý do khách quan cũng như chủ quan.

Lý do khách quan thì phải kể tới cuộc sống vất vưởng trong những ngày đầu lưu vong, tới thái độ không muốn khơi lại vết thương VN của người Mỹ, nhất là sự sắp xếp mới cho bàn cờ Đông Nam Á của các siêu cường.

Lý do chủ quan thì nào là sự chia rẽ và đổ kỵ giữa các đảng phái quốc gia, sự khủng hoảng lãnh đạo của các tổ chức chính trị, cũng như sự lung củng nội bộ của một số tổ chức đấu tranh.

Tình trạng rã rời niềm tin đó đã làm tiêu mòn nhiều tiềm lực đấu tranh của dân Việt đến nỗi nhiều người đã muốn gác bỏ chuyện đời, sống ẩn dật hay vui quên trong nếp sống hưởng thụ...

Thế rồi, thế giới cộng sản sụp đổ, Đông Âu được giải phóng, đế quốc Liên Xô tan vỡ. Dân Việt lại có dịp ngoi dậy, nhìn về VN chờ đợi một cái gì... Nhưng đâu cũng vẫn vào đó, chưa thấy gì xảy ra. Tập đoàn lãnh đạo cộng sản già nua, dốt nát và ngoan cố vẫn bám riết lấy XHCN, vẫn chủ trương độc đảng, độc tôn, bất chấp trào lưu dân chủ đang cuộn lên khắp nơi như sóng thần. Một lần nữa, dân VN lại phẫn nộ, cảm thấy phải làm một cái gì đó, một cái gì thật ngoạn mục để xoay chuyển tình thế, chứ không thể ngồi chờ với thái độ "bất chiến tự nhiên thành". May thay, giờ lịch sử đã điểm và dân Việt đang được chứng kiến những nỗ lực đấu tranh thật tuyệt vời.

Trước hết, phải nói tới hành động can trường của người hùng Lý Tổng. Anh đã coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, dám cướp máy bay về VN chuyển thông điệp tự do, dân chủ đến toàn thế giới, lại còn can đảm chấp nhận tù tội để nói lên tinh thần bất khuất của con cháu Lạc Hồng. Hành

động của Lý Tổng đã thức tỉnh bao tâm hồn ngái ngủ, đã đốt cháy bao con tim nguội lạnh và hần nhiên, đã khơi dậy niềm tin nơi toàn dân Việt.

Tiếp đến, phải nói tới Tiếng Nói Tự Do từ Mạc Tư Khoa, được thực hiện do nỗ lực phối hợp giữa những người trẻ VN, những người bạn Nga Xô và Đông Âu. Phải nói rằng, đây quả là một phép lạ, vì ai có thể ngờ rằng từ một nơi mà mới hai năm trước đây từng là thánh địa của cộng sản thế giới, nay lại vang vọng tiếng nói của tự do dân chủ và tình người! Tiếng Nói Tự Do từ Mạc Tư Khoa đang làm chấn động thế giới và đang làm cho cộng sản VN cuống cuống run sợ. Niềm phấn khởi của dân Việt trong nước cũng như ngoài nước, cùng với những cam kết hỗ trợ tích cực để duy trì tiếng nói tự do này, là một chứng cứ hùng hồn rằng niềm tin dân Việt chưa mất, hy vọng dân Việt đang chớm nở...

Chưa biết Tiếng Nói Tự Do từ Mạc Tư Khoa sẽ kéo dài được bao lâu, và chưa biết số phận của Lý Tổng sẽ ra sao, nhưng dù thế nào đi nữa thì niềm tin cũng đã bùng dậy trong mỗi người dân Việt. Sức mạnh dân tộc đang vươn vai Phù Đổng và ngày quật khởi đã gần kề....

(Trích Diễn Đàn Thanh Niên, số 285 ngày 12/9/1992)

Lý Tổng: Tiếng Sấm Thiên-An-Môn Việt Nam

BIỆN HỘ HAY KHÔNG BIỆN HỘ?

Ngày 4/9/92, ông Lý Tổng cựu phi công của VNCH, từ Hoa Kỳ trở về Việt Nam, khống chế phi hành đoàn của một phi cơ thuê bao thuộc hãng Hàng Không Việt Nam để rải truyền đơn chống cộng xuống Sài Gòn, kêu gọi dân chúng nổi dậy lật đổ nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam. Sau đó Lý Tổng nhảy dù thoát khỏi phi cơ và bị nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam bắt giữ tại một cánh đồng thuộc ngoại ô Sài-gòn.

Hành động của Lý Tổng đã thực sự làm xôn xao dư luận trong và ngoài nước. Một số người không ngần ngại kết luận Lý Tổng chỉ là kẻ "hữu đồng vô mưu". Một số người khác, trầm tĩnh hơn, lại cho rằng giá trị của câu chuyện Lý Tổng không nằm ở câu hỏi: "liệu chừng Lý Tổng có lật đổ Cộng Sản Việt Nam bằng truyền đơn hay không?", giá trị của câu chuyện này nên được nhìn thấy trên quan điểm rằng: Lý Tổng đã dùng chính sinh mạng của mình để diễn tả một cách đanh thép nhất, tha thiết nhất, ý chí đòi hỏi tự do dân chủ cho Quê Hương.

Ngưỡng mộ phong độ ái quốc của Lý Tổng, ngày 02 tháng 10 năm 1992 Ban Đại Diện của Cộng Đồng Người Việt tại miền Nam California đã nhóm họp để yêu cầu hai luật sư Đoàn Văn Tiên và Nguyễn Đình Khương tiến hành mọi tác vụ bảo trợ pháp lý cần thiết cho Lý Tổng. Hai luật sư này đã miễn cưỡng chấp nhận lời yêu cầu của ban đại diện và đã thành lập Ban Pháp Lý Yểm Trợ Chiến Sĩ Lý Tổng với sự tham gia của nhiều luật sư khác như Đoàn Văn Thịnh, Nguyễn Căn, Nguyễn Hữu Thụy và đặc biệt sau này có sự tham gia tích cực của luật sư Nguyễn Hữu Thống, hội luật gia Việt Nam tại Hoa Kỳ, cũng như các luật sư Việt Nam danh tiếng khác đã hành nghề luật sư trước đây tại Việt Nam và hiện hành nghề tại Hoa Kỳ.

Ban Pháp Lý sau đó đã đồng thanh đề cử hai luật sư Đoàn Văn Tiên và Nguyễn Hữu Thụy tiến hành thủ tục xin đứng đại diện cho chiến sĩ Lý Tổng tại Việt Nam. Luật sư Tiên tốt nghiệp cử nhân luật khoa tại Sài-gòn, hiện là luật sư trước các toà án tiểu bang California và Liên Bang Hoa Kỳ từ tám năm qua. Luật sư Thụy là luật sư của Toà Thượng Thẩm Sài-gòn trước khi trở thành Phó Ủy Viên chính phủ của Toà Án Quân Sự Sài-gòn. Do chức vụ thẩm phán công tố, sau năm 1975 luật sư Thụy

đã bị Cộng Sản Việt Nam giam giữ tám năm.

Bảo trợ pháp lý cho Lý Tổng đòi hỏi vấn đề tiên quyết bao gồm một số thủ tục ngoại giao và pháp lý nhằm dẫn đến kết quả: luật sư Đoàn Văn Tiên và luật sư Nguyễn Hữu Thụy có đủ điều kiện để biện hộ cho Lý Tổng trước một Toà Án Việt Nam. Đối với vấn đề biện hộ cho Lý Tổng, dư luận người Việt trong và ngoài nước đã có hai ý kiến khác biệt:

* Ý Kiến Thứ Nhất: Không nên biện hộ cho Lý Tổng. Ý kiến này được xây dựng trên ba luận cứ căn bản:

1/ **Biện hộ cho Lý Tổng tức là làm trái với ý muốn của Lý Tổng:** hành động của Lý Tổng ngày 4/9/92 hiển nhiên là hành động phủ nhận triệt để toàn bộ chế độ Cộng Sản Việt Nam. Với tinh thần phủ nhận vừa kể chắc hẳn Lý Tổng sẽ không chấp nhận vị trí bị can trước toà án của Cộng Sản Việt Nam cũng như sẽ không chấp nhận mọi phán quyết của toà án này. Lý Tổng sẵn sàng nhận lãnh mọi cực hình của Cộng Sản Việt Nam như một đối giá của thái độ không chấp nhận. Vì vậy biện hộ cho Lý Tổng chẳng những không cần thiết đối với Lý Tổng mà còn gây trở ngại cho “đấu tranh phủ nhận” của người chiến sĩ dũng cảm này.

2/ **Biện hộ cho Lý Tổng tức là mặc nhiên nhìn nhận thẩm quyền xét xử của toà án Cộng Sản Việt Nam,** đồng thời cũng nhìn nhận luôn tính chính thống của chế độ Cộng Sản Việt Nam: toà án hình sự nào cũng được vận hành trên ba quyền năng bình đẳng và độc lập: quyền xét xử, quyền công tố và quyền biện hộ.

Nhiệm cách cho Lý Tổng, đương nhiên luật sư của Lý Tổng đã nhìn nhận thẩm quyền của toà án Cộng Sản Việt Nam bằng cách trực tiếp tham dự vào một trong ba quyền năng căn bản của Toà Án Hình. Mặt khác, toà án là cơ quan biểu tượng một cách cụ thể và nghiêm chỉnh quyền uy của guồng máy nhà nước. Vì vậy một khi thẩm quyền của toà án được xác nhận, tính chính thống của chế độ không thể không được củng cố như một hệ quả tất nhiên.

3/ **Biện hộ cho Lý Tổng tức là tô màu cho chiêu bài tự do dân chủ của Cộng Sản Việt Nam:** như mọi người thừa biết, dưới chế độ cộng sản toà án bao giờ cũng là công cụ cai trị của Đảng, án văn bao giờ cũng là sản phẩm tiên chế của Đảng. Luật sư xuất thân từ trường Đảng chỉ là những hình nộm được dán nhãn hiệu “biện hộ”. Vì vậy sự có mặt của luật sư xuất thân từ ngoại quốc trước phiên toà xét xử Lý Tổng rõ ràng đã

giúp cho toà án của cộng sản có được bộ mặt văn minh hơn, dân chủ hơn.

Sự thế này rất dễ làm cho dư luận, nhất là dư luận quốc tế, hiểu lầm rằng Cộng Sản Việt Nam nay đã thay đổi theo hướng tự do dân chủ đích thực. Từ bao thập niên qua chiêu bài tự do dân chủ của Cộng Sản Việt Nam đã giết hại hàng triệu sinh mạng Việt Nam. Vì vậy bất kỳ hành động nào có tác dụng tô màu cho chiêu bài này đều phải bị từ khước.

* Ý Kiến Thứ Hai: nên biện hộ cho Lý Tổng. Ý kiến này được trình bày như là ba phản đề đối với ba luận cứ căn bản của chủ trương “không nên biện hộ cho Lý Tổng”. Ba phản đề đó như sau:

1/ **Biện hộ cho Lý Tổng không hề trái với ý muốn của Lý Tổng.** Ý muốn của Lý Tổng là gì? Thừa rằng đó là ý muốn đấu tranh cho tự do dân chủ bằng hành vi vật thể vừa tích cực vừa dũng cảm.

Ý muốn của luật sư biện hộ cho Lý Tổng là gì? Thừa rằng đó là ý muốn đấu tranh cho tự do dân chủ bằng những luận cứ pháp lý xây dựng trên hành vi vật thể của Lý Tổng.

Hai đoạn văn đáp kể trên đã cho thấy ý muốn của Lý Tổng và ý muốn của luật sư biện hộ là ý muốn trùng phùng. Thực vậy theo hãng thông tấn Reuters ngày 9/11/92, báo Lao Động Chủ nhật của Hà Nội đã loan tin: Nguyễn Quang Thanh, Phó Chủ Tịch Toà Án Nhân Dân Tối Cao cho biết Lý Tổng sẽ bị truy tố về hai tội cướp phi cơ và âm mưu lật đổ chính phủ. Xin đừng quên rằng “cướp phi cơ” có mục tiêu là “lật đổ chính phủ”. Nói cách khác “âm mưu lật đổ chính phủ” vừa là nguyên nhân, vừa là mục tiêu của “hành động cướp phi cơ”. Vì vậy hành động của Lý Tổng ngày 4/9/92 rõ ràng là hành động chính trị nhằm đòi hỏi tự do dân chủ cho Quê Hương Việt Nam.

- Lý Tổng đòi hỏi tự do dân chủ bằng cách: rải truyền đơn kêu gọi lật đổ Cộng Sản Việt Nam, nhảy dù xuống Sài-gòn, sau khi bị bắt tiếp tục đấu tranh phủ nhận chế độ...

- Luật sư biện hộ cho Lý Tổng hỗ trợ Lý Tổng trong đòi hỏi tự do dân chủ bằng cách giải thích cho nhà cầm quyền Việt Nam cùng với công luận trong và ngoài nước hiểu rằng vụ án Lý Tổng hiển nhiên có bản chất chính trị và rằng “cướp phi cơ” hay kêu gọi “lật đổ chính phủ” hay phủ nhận chế độ... tất cả đều là chiến thuật đấu tranh lấy tự do dân chủ làm hướng tiến trọng yếu.

So sánh hành động của Lý Tổng và việc làm của luật sư biện hộ người

ta thấy rằng đôi bên đều phục vụ lý tưởng tự do dân chủ. Lý Tống phục vụ bằng hành vi vật thể. Luật sư phục vụ bằng ngôn ngữ đi kèm với kỹ thuật pháp lý. Hành động Lý Tống là dữ kiện để luật sư biện hộ. Và, lời biện hộ của luật sư là công cụ biện minh cho hành động của Lý Tống. Đặc biệt trong những vụ án chính trị, công lý nằm ở lý tưởng chánh trị của người bị xét xử chứ không tùy thuộc vào thái độ của người này trước toà án, với điều kiện công lý phải là công lý của nhân quyền. Vì vậy, do nhu cầu hợp lý của công việc, luật sư biện hộ không cần phải yêu cầu Lý Tống, trước phiên xử, hãy giữ thái độ chấp nhận chế độ. Và cũng vì vậy luận cứ cho rằng biện hộ cho Lý Tống tức là làm trái với ý muốn của Lý Tống nên bị xem như là một luận cứ thiếu nghiêm chỉnh.

2/ Biện hộ cho Lý Tống tuyệt đối không phải là sự mặc nhiên nhìn nhận thẩm quyền của toà án cũng như tính chính thống của chế độ độc tài Cộng Sản Việt Nam.

Những người am tường thủ tục tố tụng đều cho rằng có rất nhiều trường hợp luật sư đã bênh vực cho thân chủ bằng cách yêu cầu toà án tuyên bố vô thẩm quyền xét xử. Do đó đồng hóa hành vi biện hộ với hành vi chấp nhận thẩm quyền là một đồng hóa vô căn cứ. Vả lại, bài biện hộ của luật sư không thể là văn bản pháp lý có tác dụng xác định thẩm quyền của toà án. Hơn thế nữa quyền biện hộ không phải là quyền chuyên biệt của luật sư, nghi can có thể tự mình hoặc nhờ một người khác (không ở trong giới luật sư) biện hộ cho đương sự.

Tại Mỹ bất kỳ người nào cũng có quyền trình bày với toà án quan điểm của mình về một vụ án nào đó với tư cách là thân hữu của toà. Những dữ kiện vừa viện dẫn đã chỉ rõ mối liên hệ giữa toà án và người biện hộ, kể cả luật sư, là một liên hệ rất linh động và uyển chuyển. Có linh động và uyển chuyển như vậy người luật sư mới hội đủ tính độc lập trong nghiệp vụ biện hộ. Chính tính độc lập là môi trường duy nhất thích nghi giúp cho người luật sư hoàn tất được nhiệm vụ đấu tranh cho công lý, tức là nhiệm vụ kiên định trên lập trường nhân quyền để bày tỏ những giải pháp pháp lý thích nghi và kịp thời trước mỗi va chạm giữa cá nhân với cá nhân, giữa cá nhân với tập thể và giữa tập thể này và tập thể kia. Có thể khẳng định không một chút dè dặt rằng tính độc lập là điều kiện thực sự cao cấp và căn bản của quyền tự do biện hộ.

Vì vậy ý kiến cho rằng biện hộ cho Lý Tống tức là mặc nhiên nhìn nhận thẩm quyền của toà án Cộng Sản Việt Nam, cũng như nhìn nhận tính chính quyền của chế độ Cộng Sản Việt Nam vừa không hợp lý trong

cấu trúc pháp lý, vừa xúc phạm nặng nề đến quyền tự do biện hộ.

3/ Biện hộ cho Lý Tống không hề tô màu cho chiêu bài tự do dân chủ của Cộng Sản Việt Nam.

Nếu được nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam chấp thuận, luật sư Đoàn Văn Tiên và luật sư Nguyễn Hữu Thụy sẽ trở về Việt Nam biện hộ cho Lý Tống. Ý nghĩ cho rằng: "sự có mặt của luật sư xuất thân từ ngoại quốc trước phiên toà xét xử Lý Tống rõ ràng đã giúp cho toà án Cộng Sản Việt Nam có được bộ mặt văn minh hơn, dân chủ hơn" là một ý nghĩ đã tỏ ra hữu lý ở một chừng mực nào đó. Tuy nhiên kiến thức chính trị đã trưởng thành của toàn nhân loại, cộng với cuộc cách mạng tuyệt vời của tin học hiện nay đã làm cho chiêu bài tự do dân chủ của Cộng Sản Việt Nam không thể dễ dàng được tô màu bởi cái vẻ bề ngoài của một phiên toà. Trái lại, chính những sự phân tích về sự việc và về pháp lý của luật sư trong khi biện hộ cho Lý Tống cùng với phán quyết của toà án mới là những yếu tố cụ thể và chính xác giúp người ta tự luận đàm về cái gọi là tự do dân chủ do cộng sản dựng ra.

Do đó biện hộ cho Lý Tống chẳng những không tô màu cho chiêu bài tự do dân chủ của cộng sản Việt Nam mà còn tạo điều kiện để mọi người cùng nhận thức được một cách khoa học bộ mặt thật của chiêu bài này.

Sở dĩ nên hay không nên biện hộ cho Lý Tống trở thành đề tài tranh cãi là vì phe chống cũng như phe ủng hộ đều nhận thấy trong bối cảnh quốc tế và quốc nội hiện tại, mặt trận đấu tranh chính trị là mặt trận trội yếu trên nỗ lực mang lại tự do dân chủ cho Việt Nam. Thông thường, đấu tranh chính trị bao gồm ba địa bàn căn bản: kinh tế, văn hoá và luật pháp, trong đó địa bàn luật pháp là địa bàn quyết định.

Thật vậy, kinh tế không thể thị trường hoá, văn hoá không thể tự do dân chủ hoá nếu xã hội không được luật pháp ổn định; kinh tế, văn hoá không được luật pháp tổ chức và điều động. Đấu tranh chính trị trên địa bàn luật pháp đòi hỏi người chiến sĩ luật pháp phải xông trận, phải trực tiếp tranh luận với đối phương trong từng luật điểm của mỗi hoàn cảnh pháp lý nhằm làm nổi bật nhu cầu thay đổi toàn bộ và triệt để đối với guồng máy pháp luật của Cộng Sản Việt Nam.

Biện hộ cho Lý Tống là một trường hợp xông trận điển hình của chiến sĩ luật pháp. Đó là lý do chân xác nhất, nghiêm chỉnh nhất khiến cho những người chủ trương cần phải biện hộ cho Lý Tống thành thực tin

tưởng rằng họ đang đi đúng hướng trên đường phụng sự quê hương.

Nhìn chung lại “ba luận cứ chống biện hộ” cùng với “ba phản đề ủng hộ biện hộ” đều cho mọi người thấy được tấm lòng yêu nước thiết tha của mỗi người bên trong cuộc tranh luận. Lòng yêu nước đó được gói ghém bằng những lý lẽ dị biệt.

Thực vậy đằng sau ba luận cứ chống biện hộ là cả một xót xa sâu sắc hướng về hàng triệu đồng bào và chiến sĩ đã hy sinh cho lý tưởng tự do trong các thập niên qua. Tâm trạng xót xa vừa kể được gọi là “lãng mạn chính trị”. Xin hãy ghi nhận “lãng mạn chính trị” là dấu hiệu chân thành của lòng yêu nước, là đối tượng đáng được tích cực tôn kính. Mặt khác, đằng sau “ba phản đề ủng hộ biện hộ” là cả một ý chí quả cảm nhằm cải tạo hiện tại phức tạp để lao tới một tương lai hạnh phúc và no ấm.

Nói cách khác, đầu chống đối hay ủng hộ biện hộ, đôi bên đều có điểm hẹn chung là lòng yêu nước. Người chống đối hành động theo tình cảm náo nức dành cho quá khứ. Kẻ ủng hộ hành động theo tình cảm nồng cháy đối với hiện tại và tương lai. Đừng quên rằng: quá khứ, hiện tại hay tương lai đều thống nhất trong vinh nhục chung của Việt sử mền yêu. Vì vậy xin đừng vì những dị biệt góc độ tình cảm khi suy tư về lịch sử mà người chống đối biện hộ hay ủng hộ biện hộ quay ra chống phá lẫn nhau gây gât đến độ quên đi điểm hẹn trong Việt sử.

Bài viết này không có chủ ý kêu gọi mọi người hãy triệt để chống biện hộ hay hãy triệt để ủng hộ biện hộ. Người nào chống đối, hãy tiếp tục chống đối. Người nào ủng hộ, hãy tiếp tục ủng hộ. Đừng đánh phá lẫn nhau kiểu thù địch. Chống đối hay ủng hộ biện hộ đều có những dự phần quan trọng và riêng biệt đối với diễn trình đòi hỏi tự do dân chủ cho Quê Hương. Đó là ý nghĩa đích thực của qui luật lịch sử: sự va chạm giữa chính đề (chống biện hộ) và phản đề (ủng hộ biện hộ) chắc chắn sẽ sản sinh ra tổng hợp đề (tự do dân chủ cho Việt Nam).

Tại tổng hợp đề, vấn đề biện hộ hay không biện hộ cùng những vấn đề va chạm khác trên đường đấu tranh vì tự do dân chủ sẽ nhanh chóng chìm lắng trong bụi thời gian. Bên trên lớp bụi thời gian đó người Việt sẽ gần bó với người Việt do lòng nồng nàn yêu quê hương và do ý chí sắt thép đối với nỗ lực tái thiết Việt Nam hậu cộng sản./.

ĐỖ THÁI NHIÊN

TRƯỚC ÁP LỰC CỦA CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM HẢI NGOẠI TÒA ĐÌNH HOẢN VỤ LÝ TỐNG

**Ba bước bách hại Lý Tống: Thanh toán vật chất, thanh toán tinh thần
và thanh toán pháp lý.**

Luật Sư Nguyễn Hữu Thống
Theo bản tin đài BBC Luân Đôn nghe được sáng qua thì phiên tòa xét xử Lý Tống dự định khai mạc sáng ngày 12-11-1992 đã được đình hoãn tới một ngày chưa được loan báo. Cũng trong sáng qua, phái viên BBC đã phỏng vấn Luật sư Phùng Tuệ Châu, để yêu cầu xác nhận việc Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tống đã gửi điện văn yêu cầu đình hoãn nội vụ để có đủ thời gian chuẩn bị hồ sơ biện hộ (trong trường hợp bị can yêu cầu và Tòa Án chấp thuận). Luật sư Tuệ Châu đã xác nhận điều này và trình bày rằng sở dĩ nhà cầm quyền Hà Nội phải cho đình nội vụ vì áp lực mạnh mẽ của các tổ chức quốc tế và cộng đồng Việt Nam tại hải ngoại. Hơn nữa việc xét xử quá vội vã sẽ vi phạm Công Ước Quốc Tế của Liên Hợp Quốc về các quyền Dân Sự và Chính Trị.

Chúng tôi đã duyệt xét tiến trình vụ án Lý Tống và đã phát giác âm mưu của Hà Nội trong việc bách hại Lý Tống, gồm ba bước tuần tự như sau: -Bước một: Thanh toán vật chất (liquidation physique) -Bước hai: Thanh toán tinh thần (liquidation mentale) -Bước ba: Thanh toán pháp lý (liquidation judiciaire)

Bước một: Tháng 9/1992: Thanh toán vật chất (hay thủ tiêu) Áp dụng sách lược Staline, nhà cầm quyền Hà Nội, hồi khởi sự, muốn thủ tiêu Lý Tống (execution sommaire). Ngày 4-9-92, sau khi bắt giữ Lý Tống, Hà Nội đã phổ biến chiến dịch rì tai quy mô, phao truyền rằng người nhảy dù xuống Saigon không phải là Lý Tống, mà là một chiến hữu của Lý Tống mà họ gọi là Trung Tá Không Quân Huỳnh Văn Lạc (?). Họ cho biết với tư cách Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy, Lý Tống chỉ ký tên vào truyền đơn. Họ lý luận rằng không bao giờ một vị tư lệnh hay chỉ huy trưởng lại đại đột nhảy dù vào chỗ chết!

Mục đích của vụ tráo người này là để thủ tiêu Lý Tống. Tuy nhiên Hà Nội khôn mà không ngoan. Vì Trung Tá Huỳnh Văn Lạc nào đó không có tên trong danh sách các hành khách trên chuyến bay 850 của Hàng Không Việt Nam từ Bangkok về Saigon ngày 4-9-1992. Hơn nữa Trung

Tá Huỳnh Văn Lạc cũng không phải là người Việt Nam tị nạn tại Hoa Kỳ (hay tại các quốc gia khác). Cũng vì vậy mà kế hoạch “thanh toán vật chất” không thành.

Bước hai: Tháng 10/92: Thanh toán tinh thần. Bảy giờ Hà Nội phải xác nhận rằng người nhảy dù xuống Saigon ngày 4/9/92 đích thực là Lý Tổng. Nhưng họ lại lý luận rằng chắc anh ta phát khùng nên mới đại dốt nhảy vào chỗ chết. Và họ đi đến giả thuyết là Lý Tổng điên(!).

Đây cũng là một sách lược Staline. Trong nhiều thập niên, Staline đã thanh toán hàng triệu đối thủ bằng cách nhốt họ vào các dưỡng trí viện (institution psychiatrique) để rồi chích thuốc cho bệnh nhân điên hẳn. Áp dụng kỹ thuật này, Hà Nội dự định cho Lý Tổng vô nhà thương điên Biên Hòa để điều trị cho đến khi bệnh nhân thực sự thác loạn thần kinh!

Trong buổi hội thảo tổ chức tại Paris ngày 25-10-1992, với sự tham dự của một số luật gia như Giáo sư Vũ Quốc Thúc và các Luật sư Nguyễn Hữu Châu và Trần Thanh Hiệp, cộng đồng Việt Nam tại Pháp đã tố giác âm mưu bách hại Lý Tổng qua tin tức từ trong nước cho biết, Hà Nội sẽ đưa người chiến sĩ quả cảm này vào Dưỡng Trí Viện Biên Hòa để điều trị bệnh điên!

Một lần nữa âm mưu bách hại Lý Tổng bằng kỹ thuật “thanh toán tinh thần” của Hà Nội lại bại lộ.

Bước ba: Tháng 11/92: Thanh toán pháp lý. Nếu chỉ căn cứ vào việc rải truyền đơn thì Lý Tổng không thể bị truy tố về tội phản nghịch (âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân). Vì không ai có thể lật đổ chính phủ đơn thuần bằng rải truyền đơn! Do đó Hà Nội phải tạo dựng nên một “tổ chức phản nghịch”, gồm có Lý Tổng (chánh phạm) và một số tông phạm. Cũng vì bằng danh sách hành khách (manifeste), Hà Nội không thể gán cho ai (trên máy bay) là đồng lõa “cướp phi cơ”. Chỉ còn cách đưa một số tay chân vào làm đồng lõa (dưới đất liễn) trong việc rải truyền đơn.

Lẽ tất nhiên những đồng lõa này đã “thú nhận” có chủ mưu vụ phản nghịch với sự toa rập của nhiều phần tử phản động khác (hiện tại đào). Có như vậy mới tạo dựng được một tổ chức quy mô, quốc tế và quốc nội với chủ trương lật đổ chính quyền. Các Luật sư biện hộ cho Lý Tổng (nếu có) rất mong thẩm vấn lại các “đồng lõa rải truyền đơn” nói trên cho rõ trắng đen.

Tưởng cũng nên nhắc lại rằng, khi ấn hành “Bản Tuyên Ngôn Đảng

Cộng Sản” hô hào vô sản toàn thế giới đứng lên dùng bạo lực để lật đổ các chính quyền tư bản, ông Thánh Tổ Các Mác đã không bao giờ bị Tòa Án Luân Đôn truy tố về tội “âm mưu nhằm lật đổ chính quyền quốc gia”.

San Jose, CA 11/1992
Luật sư NGUYỄN HỮU THỐNG

Lý Tổng: Cái Vốn Quý Của Dân Tộc

MƯA KHÔ

Trong khi nhiều người Việt hải ngoại trở về Việt Nam để thăm gia đình, thường là cha mẹ già yếu, bệnh hoạn; có những kẻ trở về để làm ăn đủ kiểu, hay để hưởng thụ bằng đồng đô-la cao giá trên chính quê hương điêu tàn của mình với tư cách là một du khách. Thật đáng thờ dài.

Trong khung cảnh âm đạm, buồn bã đó, một điểm sáng lóe lên rực rỡ như ánh sao băng trong đêm đen Bắc cực, một hành động yêu nước can trường, cụ thể được thực hiện trên quê hương bạc hạnh.

Ngày 4 tháng 9 năm 92 vừa qua, thủ đô Sài Gòn oi ả được một trận mưa lạ lùng đổ xuống. Nền trời không đen, khách bộ hành không bị ướt, nhưng lòng người dân thủ đô tươi mát, hân hoan. Mưa truyền đơn kêu gọi toàn dân đứng lên lật đổ chính quyền Cộng Sản.

Chiếc máy bay dân sự Thái Lan không đáp ngay xuống phi trường Tân Sơn Nhất như thường lệ, mà bay vòng vòng trên không phận Sài Gòn. Và tiếp theo đó, hàng trăm ngàn tờ truyền đơn chống cộng rớt phủ xuống khắp đường phố Sài Gòn, Gia Định.

Dân chúng ngạc nhiên thích thú và chuyền nhau đọc các tờ hịch cứu nước ấy. Mỗi người một ý nghĩ, mỗi người một cảm tưởng riêng. Nhưng ai ai cũng có cùng một niềm phấn khởi, hy vọng vào tương lai đất nước sẽ đổi thay theo chiều hướng tốt đẹp. Đất nước sẽ không còn bóng dáng những tên bất tài, cần cỗi, thoi thóp bám víu từng ngày trên chiếc ghế độc tài Đảng trị lỗi thời đã và đang bị đào thải khắp nơi trên thế giới. Chủ Nghĩa Cộng Sản đã cáo chung.

Sau năm lần vượt trại cải tạo cộng sản, người cựu sĩ quan phi công Việt Nam Cộng Hòa thoát được về vùng trời tự do trên quê mẹ. Sau đó anh thực hiện giai đoạn hai của kế hoạch. Bỏ rừng, lội suối, anh đến lãnh thổ Miền, bị bắt. Lại vượt thoát trong đường tơ kẽ tóc giữa rừng súng đạn vô tình. Ở đất Thái, biết bao gian nguy chờ đón anh.

Chẳng hề nao núng, anh xuyên qua biên giới Thái-Mã. Rồi từ Mã Lai anh băng mình bơi qua eo biển Johore để đến Singapore. Đặt chân đến Tòa Đại Sứ Mỹ, anh được giúp đỡ đến Hoa Kỳ tị nạn.

Dời sống dư thừa vật chất xứ người không mấy may làm phai mờ tâm huyết chống cộng, anh Lý Tống đã trở lại Việt Nam. Dùng phương tiện của Việt Cộng thiết lập sẵn để khuyến dụ "Việt kiều" đem đô-la về để cho chúng kéo dài thêm ngôi vị thống trị, anh Lý Tống đóng vai Việt kiều về nước thăm nhà và sẵn dịp tìm cơ hội làm ăn. Đây là giai đoạn ba trong kế hoạch của anh, và cũng là giai đoạn chót(theo anh nghĩ). Chiếc máy bay dân sự Thái Lan cất cánh như thường lệ, chở theo những hành khách du quốc tịch trong đó có du khách Lý Tống. Từ lúc cất cánh, mọi sinh hoạt đều bình thường. Ăn uống, xem phim, trò chuyện...

Khi máy bay đến gần không phận Sài Gòn, một cô tiếp viên được một hành khách gọi đến nói nhỏ mấy câu. Mặt cô biến sắc, nhưng cô cố trấn tĩnh, vì cô biết sinh mạng mấy trăm người trên phi cơ tùy thuộc vào sự trầm tĩnh, khéo léo của cô. Người khách với vẻ mặt cương quyết lạnh lùng đi theo sau cô tiếp viên đến phòng chỉ huy của phi hành đoàn. Hai phút sau, người ta nghe viên phi công trưởng loan báo là phi cơ đang bị uy hiếp và ông ta yêu cầu tất cả hành khách hãy bình tĩnh và ở nguyên vị trí của mình. Một phút nhốn nháo. Máy phóng thanh lại cho biết nếu mọi người giữ bình tĩnh thì trong vòng 45 phút máy bay sẽ đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất và không ai bị hề hấn gì.

Hai tiếp viên hàng không, một nam, một nữ, lôi từng cuộn giấy từ túi vải nhà binh của du khách Lý Tống ném ra không gian, qua khung cửa tròn đặc biệt. Hành khách bên dưới nhìn nhau, vài cái nhún vai, đôi ba cử chỉ ngạc nhiên.

Việc làm không phải dễ, nhưng rồi hai tiếp viên cũng đã làm vui lòng ông khách Lý Tống. Hàng triệu lời yêu nước nhiệt thành lao xuống mảnh đất khô cằn già yếu. Những cánh chim lịch sử vui cười bay lượn trong không gian, mang tin yêu, hy vọng cho đồng bào khốn khổ. Truyền đơn của chiến sĩ can trường Lý Tống. Hoài bão của con dân Lý Tống ấp ủ bấy lâu đã được thực hiện. Phát súng khởi đầu cao trào Cách mạng tiêu diệt bè lũ Cộng sản tội đồ đã nổ.

Khi bị bắt, anh đã yêu cầu xử tử hình. Tận đáy lòng anh cảm thấy tràn trề hạnh phúc. Anh sung sướng đến rướm lệ. Niềm vui rạo rạt trong rừng tế bào bé nhỏ. anh đã trở về trong vòng tay khẳng khiu của mẹ Việt, mẹ hiền hoà bao dung nhân ái, mẹ nhọc nhằn đau khổ triền miên, mẹ đói là người năm tháng rừng sâu, đồng khô cỏ cháy, mẹ rã rời xót xa lệ tủi.

Giai đoạn ba trong kế hoạch hành động của anh chưa phải là giai đoạn chốt. Bàn tay chắc nịch của anh sẽ dự phần vào giai đoạn bốn, giai đoạn xây dựng lại quê hương. Bọn cộng sản sẽ không thể giết anh. Thời gian mất tự do của anh cũng không lâu lắm. Chính quyền hủ lậu, bần cùng sẽ bị đào thải trong nay mai. Với hệ thống truyền thông vệ tinh tối tân hiện đại, và chiều hướng phát huy nhân quyền, tự do dân chủ, trong cộng đồng quốc tế cùng với trăm, ngàn Lý Tống khác, và hàng triệu con tim yêu Tổ Quốc trong và ngoài nước, chính quyền Cộng Sản sẽ phải cáo chung.

Hành động anh hùng cụ thể của anh chắc chắn sẽ làm cảm động nhiều người, chắc chắn sẽ làm những kẻ "thương nữ bất tri vong quốc hận" phải suy nghĩ lại. Chỉ còn một bước nữa là quê hương Việt Nam thoát khỏi gông cùm, nô lệ. Chỉ còn một bước nữa là đất mẹ miền yêu sẽ được tiếp máu, hồi sinh bởi những con dân không quên ơn mẹ đã đùm bọc nuôi dưỡng từ thuở ấu thời. Chỉ còn một nước nữa là trẻ thơ vô tội Việt Nam được no ấm cấp sách đến trường, hát bài nhi ca chan chứa tình thương. Chỉ còn một bước nữa thôi!

Bước cuối cùng này sẽ dài thêm ra nếu đồng đô la tiếp tục đổ về Việt Nam từ phía Việt kiều hải ngoại, từ các Công ty tư bản các nước, và tệ hại hơn nữa là sự bình thường hoá ngoại giao giữa Mỹ và Việt Cộng.

Công cuộc chống cộng, cứu nước là một nghĩa vụ chung của tất cả công dân Việt Nam. Bất cứ một người nào nói tiếng Việt, ăn cơm và nước mắm đều phải có trách vụ ấy. Tùy theo khả năng và hoàn cảnh mà đóng góp phần mình. Nếu không đóng góp được thì đừng tiếp tay với kẻ thù, nuôi dưỡng chúng bằng ngoại tệ, dù dưới hình thức nào, lý do nào. Nếu không cảm được nỗi đau dân tộc thì cũng xin đừng đả mạt sau lưng những chiến sĩ quên mình xả thân cho đại cuộc như Bá, Tống và hàng ngàn anh hùng khuyết danh khác đang âm thầm làm nghĩa vụ của họ. Xin anh, xin chị, xin em hãy nghĩ đến những chén máu tra tấn đổ xuống nền gạch âm u trong nhà tù Cộng sản.

Hãy nghĩ đến nỗi đớn đau xác thân kinh hoàng của chiến sĩ tự do đang nằm trong tay giặc. Những đồng đô la tiếp tế Cộng sản sẽ làm những chén máu tươi của tù nhân chính trị và đồng bào chất phác đổ ra nhiều hơn nữa. Máu! Máu! Anh, chị, em thấy máu không? Máu đổ khắp nơi trên quê hương mình. Xin thành khẩn xin anh, chị, em một lần suy nghĩ.

Hoàng Thế Đạo

Tạp Ghi Diêm Châu

GỎI NGƯỜI CHÂN MÂY ...

* Bài tạp ghi này viết để nhớ về Lý Tống và tặng các anh chị: Nguyễn Lập Đông, Nguyễn Tiến Thành, Đoàn Trang và Trần Quỳnh Như.

Di vacation sau một tuần lễ vắng mặt tại Houston, mở lá thư của thi sĩ Lập Đông ra, một bài thơ mang tựa đề "Tiễn biệt Ó Đen" và kèm theo lá thư: "Châu có thể chúng ta sẽ chẳng bao giờ còn gặp Lý Tống nữa, Lý Tống đã đi khỏi Mỹ Quốc ...". Tôi hơi ngạc nhiên "Anh chàng Lý Tống này đi đâu? Chắc lại về VN định làm cái gì ...?"

Tôi quen Lý Tống cách đây hai năm, trong một buổi tiệc họp mặt của thi văn giới Louisiana đón tiếp dân Houston. Tại buổi họp mặt này, tôi được biết thêm thi sĩ Nguyễn Lập Đông và Trường Sơn Lê Xuân Nhị cùng một số văn hữu khác ...

Lý Tống là một người đàn ông cao lớn, trắng trẻo, nhìn trí thức. Buổi đầu gặp gỡ, anh ta nhìn tôi rồi bắt tay, cười cười. Lý Tống rất ít nói, đó là điểm thu hút các bà, các cô. Lý Tống dành cho tôi nhiều cảm tình, cảm tình của một người cầm bút dành cho một người nhỏ tuổi hơn, lại là phái nữ, hơn thế nữa tôi còn biết ngâm thơ là một ngành anh rất thích. Lý Tống mua cuốn băng thơ nhạc "Hương Thời Gian" của tôi với giá ... đặc biệt. Tôi ngạc nhiên, nhắc chừng

- Anh, cuốn băng chỉ có 6 đồng thôi ...

Anh chàng khoát tay:

- Được mà Diễm Châu: Giá trị cuốn băng không thể thể hiện qua đồng tiền ... Tôi có cảm tình với anh chàng từ đó. Được biết tôi làm báo, chàng hăng hái cộng tác, còn nói cho tôi biết những khuôn mặt báo chí tại New Orleans, tại các nơi trên nước Mỹ. Nhờ Lý Tống, tôi biết rất nhiều những cá tính của người bạn chúng tôi liên hệ.

Chàng đưa tôi quyển Ó Đen:

- Quyển sách này đã được in ra nhưng anh không hài lòng vì những chỗ lộn xộn ... để anh sửa lại đưa em đăng trên báo Nàng cho kịp số ra mắt ...

Trong thời gian đó, chàng cầm cú học để trình luận án tiến sĩ, ngoài sự học ra chàng còn bận nhậu và ... bay bướm! Tuy vậy chàng vẫn dành thì giờ để soạn mau cho xong quyển Ó Đen.

Một buổi tối, đi về nghe nhán trong điện thoại ... "Hi! Diễm Châu, anh vừa soạn xong một số bài thơ của bạn bè gửi tặng và thơ của anh, nhờ Diễm Châu ngâm dùm ... Nhớ gọi lại cho anh gấp ..."

Tôi gọi lại, anh chàng để cho máy trả lời, giọng Huế nghe chẳng quyển rũ chút nào:

- Tôi là Lý Tống ... xin vui lòng để tên và số phone ...

Định gác máy, nhưng thôi, cứ để tên cho anh chàng biết là tôi đã gọi lại:

- Anh Tống, đây là Diễm Châu ...

Có tiếng người bốc máy rồi giọng Lý Tống:

- Diễm Châu hả? Anh đợi Châu gọi này giờ ...

Tôi ngạc nhiên:

- Sao anh để máy trả lời vậy? Có chuyện gì không anh?

- Cho máy nói vì mắc học thi sợ tụi nó rù đi nhậu ...

- Chứ không phải sợ mấy cô kiếm anh sao?

- Trời ... Sao biết hay dzậy?

- Sao không biết ... thông minh nhất nữ tử mà anh ... Anh tính làm cuốn băng thơ hả?

Chúng tôi nói về cuốn thơ của anh định làm, rồi tôi hỏi anh về cây lá dứa:

- Anh vẫn săn sóc cây của Châu hả?

Anh chàng kể công:

- Anh nhin dới thì được mà phải cho nó uống nước hằng ngày, không dám đi dẫu ... sợ không ai tưới nước nó chết!

- Anh coi chừng anh Lập Đông biết được ... là chết cả đám!

- Sợ chi ... Anh nói với nó rồi, nó không "ke", nó còn không biết cây bị mất ...

Tôi nghi ngờ:

- Thật anh không biết hờ anh? Nếu mình ... "lấy" một cây nữa được không?

- Nếu Châu muốn ...

Tôi suy nghĩ:

- Thôi anh ơi ... một cây làm giống đủ rồi ... Châu có tay trồng cây lăm, nó không chết dẫu ... mà anh nuôi nó cho kỹ nha ...

Đột nhiên anh đổi đề tài:

- Sao Châu không chịu đi hát ở nhà bán hàng hoài chán lăm ...

Nghĩ tới Doanh và Băm Bi, tôi lác đầu:

- Lâu lâu đi thì được, đi hoài bỏ tiệm, bỏ con phải nhờ Doanh coi phiền lắm ...

Nhưng Lý Tống không chịu như vậy, Anh móc nối với những nơi anh quen biết nói về Diễm Châu, anh muốn tôi sinh hoạt ồn ào, tên tuổi phải nổi như cồn giống như những ca sĩ khác ... Anh đâu có chịu hiểu rằng tôi là người nghệ sĩ không có tính đam mê. Tôi thực tế và thích nếp sống gia đình hơn là cuộc sống lãng mạn. Nghiệp báo chỉ đã làm cho tôi tốn rất nhiều thì giờ và nói đúng ra tôi thích viết văn làm báo hơn là ca sĩ. Văn chương là thú tiêu khiển của tôi, ca hát cũng là thú tiêu khiển ... nhưng ca hát phải thế này, thế nọ. Văn chương không ai giống ai được, mỗi người mỗi cách ...

Về cuộc đời riêng tư của Lý Tống thì anh là một người Không Quân hào hoa bay bướm, phải nói là anh bay bướm quá độ, cô nào đẹp anh mới tán, anh có rất nhiều người phụ nữ đẹp, nổi tiếng vây quanh.

Trong tình bạn bè, tôi chịu Lý Tống vì anh là người không bao giờ chơi gác bạn hay nói mà không giữ lời. Tôi đã phải nhiều lần nói với Lý Tống rằng:

- Anh cứ mặc kệ Châu đi có được không, kệ cho ... cuộc đời mình già đi mà có cuộc sống êm đềm hơn là chạy theo cái danh chỉ là hư ảo thôi anh ạ ...

Tôi còn nhớ hôm anh giới thiệu tôi với Hội Huế tại Louisiana, chương trình Tết gồm các thức ăn Huế và nhạc Huế, tôi bị ốm một trận đến rụng rời tay chân cũng ráng mà đi cho anh vui lòng. Ra đón tôi và Doanh ở phi trường, anh nhất định bắt phải lấy xe lăn mà đẩy tôi, quê quá tôi không chịu ngồi xe mà cứ đi chậm chậm ... Tôi phải tự tập cho mình có sức mạnh về tinh thần cũng như thể xác để khỏi làm phiền người khác, nhưng suốt đời cứ đau ốm lặt vặt hoài để rồi lại cứ tiếp tục có người phải giúp mình, đó là điều mà tôi ghét nhất!

Tôi đã chụp rất nhiều hình kỷ niệm với anh. Hôm ngày sinh nhật tôi, Lý Tống bay từ Louisiana sang, anh đã làm tôi cảm động khi thấy anh lo cho tôi thật nhiều thứ ...

Bây giờ, tôi không còn cơ hội gặp lại Lý Tống nữa ... ngày cuối cùng, trong bữa tiệc cưới của tôi và Đào Kinh Doanh ngày 5 tháng 7/92, Lý Tống làm chàng phù rể bên cạnh cô phù dâu Mỹ Huệ xinh đẹp, hôm

đó Lý Tống đã say khướt khi đến dự tiệc, tôi giận anh chàng, tôi thấy cử chỉ của Lý Tống không điềm đạm, im lìm như mọi lần tôi gặp, mà một Lý Tống nói nhiều, phá nhiều ... Tôi ngạc nhiên tại sao lần gặp này Lý Tống kỳ quá ...

Bây giờ, thì tôi đã hiểu, qua lời thi sĩ Nguyễn Lập Đông kể lại thì hôm đó là ngày Lý Tống đi in 50 ngàn truyền đơn kêu gọi toàn dân trong nước hãy vùng dậy lật đổ chế độ hà khắc của bạo quyền Cộng Sản.

Những ngày cuối cùng, một mặt lo trình luận án Tiến Sĩ, một mặt lo cho một lý tưởng mà anh đã hoạch định sẵn trong đầu, một mặt sống hết mình với đám bạn bè để rồi đem thân mình lao vào chỗ chết cho lý tưởng tự do, độc lập, trong đời để có mấy tay!

Lý Tống đã cho tôi nhiều bông hồng, thì bây giờ những bông hồng đó xin dành tặng lại anh với lòng ngưỡng phục một chàng trai đất Việt có tinh thần bất khuất, vào sinh ra tử, xem cái chết nhẹ tựa lông hồng, xứng đáng là một người con dân Việt ngàn năm yêu chuộng tự do, hòa bình thật sự.

Xin những người Việt Nam hải ngoại, những người con dân hàng hương về Quê Cha Đất Tổ, hãy xiết chặt tay nhau, chúng ta cùng phổ biến, ủng hộ tinh thần Lý Tống, đừng vì những hiềm khích nhỏ mà quên đi đại cuộc, chúng ta bằng mọi cách phải yểm trợ Lý Tống, để ngày mai quê hương chúng ta sẽ dành lại được tự do, độc lập và lá cờ vàng ba sọc đỏ tượng trưng cho máu đỏ da vàng lại bay phất phới trên nền trời quê hương muôn đời ngạo nghễ, bất diệt.

Diễm Châu

CON ĐƯỜNG DẪN THÂN.

Tự ngàn xưa đến nay, trong lịch sử nhân loại có con đường nào nguy nan, hiểm nghèo và đầy bi tráng bằng con đường dẫn thân lật đổ bạo quyền đem lại tự do sinh tồn cho một dân tộc? Cái con đường đó đã loang đầy máu đào và xương trắng của biết bao đồng bào và anh em! Tháng 4 năm 1975 đã trở thành nấc thang thời gian cận đại sau những nấc thang 45 và 54. Không cần phải so sánh, cái nấc thang 75 đầy tang tóc nhầy nhựa máu và nước mắt đó là nét đặc thù, là một bài học vô giá cho đến nay nó vẫn còn thấm ứat đau thương trong lòng mọi người dân Việt nếu ai còn ưu tư đến tiền đồ tổ quốc.

Tính đến nay đã hơn mười năm trùng trùng nghiệt ngã tận đáy điều linh cho một dân tộc. Nấc thang lịch sử này đã cho chúng ta thấy biết bao người con yêu của đất nước đã vùi thây trong các trại tù, biết bao thân xác bập bênh trên biển cả trong những cuộc vượt biên. Và những người đã quên mình, hy sinh hạnh phúc cá nhân lên đường nhập cuộc. Một số người đã từ bỏ đời sống xa hoa, những tiện nghi dư thừa theo tiếng gọi thiêng liêng quay trở về để rồi lần lượt âm thầm bỏ thây trong chốn rừng thiêng nước độc, một số người sa chân bèo bọt của quân thù. Dĩ nhiên, họ chiến đấu không lẻ loi và cô độc như những tên Việt Cộng nằm vùng, những lũ Việt Gian những tên Việt kiều qua những luận điệu tuyên truyền, hà hơi phun nọc độc vào hàng ngũ người Việt tị nạn vốn đã thờ ơ và dễ dàng bị sức hút nam châm, từ trường của vật chất. Song song, chúng ta cũng thấy những con "kên kên chính trị", những ngài "trọc bình vôi", ngừng loài thực vật "chùm gỏi" châu chực, bám víu một cách kịch cỡm và lộ bịch.

Một lần nữa chúng ta tự đặt ra câu hỏi và khẳng định rằng: Những kẻ dẫn thân đó, họ là ai? Có phải những người con ưu tú của đất nước, Của đất mẹ gầy guộc điêu tàn đổ nát? Sự hiện diện và hành động của chúng ta, những người Quốc gia chân chính khắp nơi ở hải ngoại là một sự trả lời dứt khoát. Vì trên đường dẫn bước thiêng liêng đó có tình chiến hữu, nghĩa đồng bào, có ánh sáng dân tộc soi đường, có hào quang tinh khiết chiếu rọi vào tấm lòng trung trinh và bền như thiết thạch. Họ đã gây dựng lên một vườn hoa tinh khiết, những bông hồng dân tộc mà không một ai có quyền hủy hoại nó.

Tuy nhiên, cũng nên nhìn kỹ lại trong quá trình hoạt động, những kinh nghiệm đã qua. Hôm nay, đến lúc chúng ta phải có một thái độ thật nghiêm chỉnh và minh định chỗ đứng trong giai đoạn chuyển biến trọng đại lịch sử đã tượng hình. Khối cộng sản thế giới hầu như hoàn toàn tan rã, thành trì vô sản Liên Xô đã sụp đổ một cách thảm thương và những nước Cộng Sản đàn em còn lại đang thoi thóp hấp hối ở giai đoạn bên bờ vực cáo chung. Nhưng Cộng Sản Việt Nam được xếp loại là loài động vật phân thân, một loài đĩa tròn với những tế bào già nua khô cằn, cổ lỗ những dấu chân khẳng khiu bám víu vị trí ung loét cuối cùng, mặc dù được tiếp huyết từ bao năm qua của lũ Việt gian, của loài động vật phân thân từ hải ngoại trở về, vênh váo tanh hôi để cứu nguy đồng loại của chúng, để được dịp ngoác ngoài hời sinh tiếp tục hút những giọt cuối cùng kiệt lực của đồng bào. Để cảnh cáo và ngăn chặn việc làm đó một cách thực tế hữu hiệu hơn, người Chiến sĩ QLVNCH phi công Lý Tống thay vì thụ hưởng những ưu đãi vật chất, những tương lai rạng ngời bình minh đầy hứa hẹn, những đền bù bao năm tháng mất mát của tuổi thanh xuân hiến cho khối lửa đạn bom, những cực hình tra tấn trong các trại tù, những dậm trường vượt thoát gian nan đơn độc... Nhưng anh đã vượt xa cái bản ngã của con người, bởi những thứ đó không đủ mãnh lực quyến rũ và thôi thúc bằng một thứ bình minh rực rỡ trên quê hương, bằng thứ ánh sáng chan hòa cho dân tộc. *"Túy ngọc sa trường quân mạc tiểu, cố lai chinh chiến kỷ nhân hồi"*. Chiến sĩ ra đi mấy ai hẹn ngày về, lời thề da ngựa bọc thây!? Cũng như người phi công ra đi *"Chấp nhận kiếp thép vụn gói trọn phi bào..."* vẫn còn vang vang trong gió hôm nay. Ngày 4 tháng 9 vừa qua anh đã tình nguyện làm một sứ giả của tự do, mang một sứ mệnh cao cả về quê hương. Người Không Quân vốn mây đã là ta, mà ta cũng đã là mây. Đời ta sương khói nhẹ nhàng lãng đãng, "...lúc đất nước muốn bao người con thân yêu ra đi, hối tiếc tấm thân làm gì...?" Không gian này một cõi riêng ta. Anh đã trở lại không gian xưa, bầu trời yêu dấu cũ, anh đã mê từng dáng trời, nhớ từng nét mây. Và hôm ấy anh đã làm lớn dậy niềm tin bằng muôn ngàn cánh én bay lượn mang lời hứa đến khắp nẻo đường thành phố Sài Gòn và ven đô. Không gian rộng lớn đón lấy người tình chung năm nào đã hơn những lần thề một dạ sắc son cùng mây gió, cánh dù ngạo nghễ trong lòng đất địch, nở rộng căng đầy niềm mơ ước từ trên không trung, mang đến vào lòng dân tộc như một làn gió mới reo vui mà sự xúc động, nét hân hoan không thể diễn tả được bằng ngôn ngữ, họ chỉ nhìn nhau trong sự thông cảm đến nỗi bàng hoàng, ngỡ ngàng. Cái hành động đó đã gây một tiếng vang cảnh tỉnh lương tâm nhân loại, một cái giá tự do mà anh phải đối lấy. Anh đã góp tay đốt lên

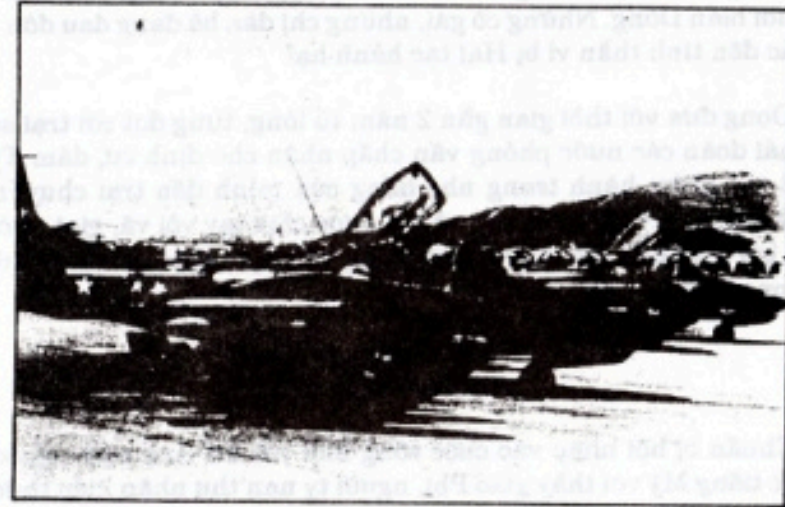
lên ánh lửa trong đêm dài âm u ma quái, đã làm cho một số người vùi say trong cơn mộng du phù phiếm phải bàng hoàng thức giấc. Và cũng là một tát tay nẩy lửa đối với bọn Việt kiều đang nhón nhơ du hí tại quê nhà, là lời cảnh cáo đanh thép với bọn cầm quyền Hà Nội.

Qua những chuyến biến lịch sử và hành động can trường của người chiến sĩ QLVNCH, người Việt quốc gia chúng ta ở hải ngoại đã nghĩ gì và phải làm gì? Từ lâu lắm rồi chúng ta kêu gọi đoàn kết, mỹ từ kêu gọi đoàn kết nghe đến chói tai mà mỗi lần hội họp, những cuộc xuống đường chỉ có chừng ấy khuôn mặt quen thuộc và tệ hại hơn nữa lại càng lụn dần mặc dù khối cự Quân, Cán, Chánh QLVNCH rất đông, những chứng nhân tù chính trị Cộng Sản Việt Nam thật nhiều, những chiến sĩ H.O. không ít. Kêu gọi đoàn kết có nghĩa là lỏng lẻo, là chưa chặt chẽ!!! Có thể nào đơn giản làm công việc gom từng chiếc đũa thành một bó? và cũng có không thể đơn giản như ba cây chụm lại nên hòn núi cao. Cũng như không thể kêu gọi bọn kinh tài buôn bán đối chất, chuyển ngân và những con người đang có những phòng dịch vụ bán vé máy bay du lịch Việt Nam đoàn kết với người đầy tâm huyết và nhịp đập con tim với quốc gia dân tộc được.

Một triều đại vô sản đang sắp trút hơi thở cuối cùng. Chúng ta đã học được những gì qua những bài học máu và nước mắt trong cuộc tháo chạy 30 tháng 4 năm 1975? Nấc thang đó vẫn còn tươi thắm màu máu của nhân dân hai miền Nam-Bắc, vẫn in hằn những dấu vết đau thương không thể lành lặn trong tâm khảm của con người. Xin đừng tự dối lòng mình, xin đừng vô tâm và phẫn nộ vì những kẻ đã từ bỏ xa hoa làm một tiếng động quấy phá giấc miên trường! Hãy cùng nhau thấp sáng quê hương. Nếu không làm nên một hành động có lợi cho quốc gia dân tộc, thì xin quý vị hãy im lặng để cho những người chung quanh, những người còn ưu tư vận mạng đất nước, chăm bón "vườn hoa dân tộc". Hãy ôn lại bài học mà chúng ta đã bị đối xử tàn tệ hơn loài súc vật trong những ngày tháng tù đầy, những ngày cao bay xa chạy, và những ngày lênh đênh trên biển Đông, bên tiếng khóc kêu cầu thương của đồng bạn, của những người thân xen lẫn tiếng cười man dại, nặc nùng mùi máu đầy thú tính của loài quỷ biển. Bài học nằm lòng đó là: "Ngày nào còn Cộng Sản thì ngày ấy quê hương còn thống khổ, sẽ không có hòa bình và hạnh phúc cho toàn dân khi còn bóng dáng chúng trên quê hương Việt Nam".

K.Q. Nguyễn Sáu.

THÔNG ĐIỆN TỪ TRỜI

Triệu Phổ

Thời gian bị giam lỏng ở Sikhiu, Thái Lan, từ 1982 - 1983 tôi đã nghe tới Lý Tống. Vinh, người phi công cũ QLVNCH thường mang tin về trại; là một *refugee* được nhận làm việc tạm với Toà Đại Sứ Mỹ tại Bangkok. Anh Nhật Ngân; Thiếu Tá Thuận Thiết Giáp; nhà thơ Tôn Thất Tuệ và tôi thường đón Vinh để nghe tin tức về số phận "Boat People" dưới mắt nhìn một mối, sự ban phát nhân đạo thiện tâm của các nước phương Tây. Cùng lúc đó, thuyền nhân tiếp tục bị hành hạ, tàn sát trên biển Đông do Hải tặc Thái Lan và của chính Hải tặc Việt Nam nữa (Kế hoạch Bông Hồng Trắng của Đảng CSVN).

Các nhóm nhỏ 25, 18, 12, 4 thuyền nhân mới lẻ tẻ mới nhập trại với những tang thương, rách nát, tả tơi hằn lên trán u tư họ. Chúng tôi, những người đến trước mùi lòng! Ai cho gì ai trong hoàn cảnh này? Ai giúp ai được gì khi cùng sống bằng nhau đời tù lỏng, ngóng chờ bản án nhập cảnh bất hợp pháp ba đến năm năm tù (!). Dân tỵ nạn CS được nhốt chung chạ gần 7.000 người trên ngọn đồi nhỏ nắng bụi, mưa bùn ... Tin người tù can đảm Lý Tống vượt trại từ Việt Nam, trốn sang Cam Bốt, băng qua Thái Lan, đổ xuống phía Nam đến Mã Lai và đêm tối lội 3 cây số trên vùng biển đầy cá mập lên bờ Tân Gia Ba, rồi dò tìm trình diện Toà Đại Sứ Mỹ tại đây, quả là cái tin phi

thường! Một bộ nhân vượt qua bốn biên giới bằng chính với cái mưu trí, can đảm và liêu lĩnh của mình, được loan truyền xôn xao vài ngày trong trại; rồi quên! Cái trước mắt của đám ty nạn khốn khổ kia là những ưu tư về tương lai, buồn nhớ vợ, cha, chồng, con chết thảm dưới biển Đông. Những cô gái, những chị đàn bà đang đau đớn từ thể xác đến tinh thần vì bị Hải tặc hành hạ!

Dong đưa với thời gian gần 2 năm tù lỏng, từng đợt rời trại sau khi phái đoàn các nước phỏng vấn chấp nhận cho định cư, đám Ty Nạn lại gói ghém hành trang nhẹ hẫng của mình đến trại chuyển tiếp. Những cuộc tình hồ hững, vá víu được chia tay vội vã, giọt nước mắt cô gái ở lại tiễn đưa người tình ra đi, với một niềm tin nhiều hứa hẹn mong manh.

*"Anh đi dần xa khuất
Em ở lại bơ vơ ..."*

Chuẩn bị hội nhập vào cuộc sống mới với mở Anh ngữ nghèo nàn, học tiếng Mỹ với thầy giáo Phi, người ty nạn thu nhận kiến thức tổng quát về cách ăn, ở, sống, làm việc nơi xứ người. Môi trường mới, rồi lễ chung đụng, lao ra với xã hội mới, với giọng nói ngọng nghịu, phải tranh sống nơi xứ lạ, quê người. Trên trán họ hằn lên những nét âu lo, người mất nước phấn đấu với môi trường sống mới một cách tội nghiệp! Tôi bị cuốn lốc vào dòng sống bên Houston hai năm đầu đời tạm cư xứ người! Lý Tống quên lãng hoàn toàn trong tôi vì những khó khăn trùng lặp mà bất cứ người ty nạn nào cũng phải chấp nhận đương đầu.

Tự lo sống, dành cuối tuần cho bằng hữu và sinh hoạt cộng đồng. Tôi thực sự lao đầu vào cuộc sống hỗn tạp. Những ai từng sinh hoạt cộng đồng đều biết là mình sẽ phải gánh lấy bao nhiêu khổ! Một lớp người có tổ chức, có lương bổng do kẻ thù dân tộc - Cộng sản Việt Nam chỉ đạo. Họ nghiên cứu từng nhân vật có chút uy tín với đồng bào để đánh phá, tung tin xuyên tạc, gây chia rẽ bôi nhọ cá nhân. Mặt khác một số người Việt quốc gia vẫn giữ hoài hoài chủ nghĩa Cá Nhân - Nhìn đời - Nhìn người thấy chẳng ai bằng mình, chẳng ai giống mình (hoặc chẳng ai "xệ" hơn mình cả!) nên cố vùng vẫy với những phát ngôn đầy tự mãn! Họ vô tình (hay cố ý) hỗ trợ đắc lực cho kế hoạch Bông Hồng Đỏ - cái "đuôi chồn hải ngoại" (Mong sao số người này tỉnh thức được rằng nhu cầu SINH TỬ CỨU NGUY DẤT NƯỚC cần dứt khoát khỏi cái vỏ ốc Tư Kỳ để hội nhập vào cuộc đấu tranh trong thời điểm quyết liệt và cực kỳ quan trọng này!)

Khi người hùng Lý Tống cùm trong conex - có thể bị đánh đập thập tử nhất sinh thì hai người đàn bà Việt Ty nạn ngồi trong sở làm nói với nhau: "*Khùng điên gì mà làm như vậy, ở đây thụ hưởng chẳng sướng hơn sau?*) ... Tôi nghe tủi lòng vì hai người đàn bà này đã quên cái họ lựa chọn khi rời khỏi quê hương. Cái gì buộc họ ra đi? Ra đi trốn nợ? Vì đói hay vì nghe nói bên xứ này đô-la rất đầy đường cứ lượm lên xài?

Một người như Lý Tống có bằng Tiến sĩ Hoa Kỳ, đang nộp luận án về Cao học Chính trị Ngoại Giao thì không thể nói là người dốt. Mặt khác với cuộc vượt thoát bốn biên giới quốc gia để đến Toà Đại Sử Mỹ thì không ai có thể phủ nhận cái mưu trí, cái dũng cảm của anh được!

Mười một giờ đêm, nhận điện thoại của người bạn ở Livermore báo tin "*Một thanh niên VN du lịch về VN đã áp lực phi cơ bay vòng quanh Sài Gòn nửa giờ để rải truyền đơn chống cộng và sau đó nhảy dù xuống vùng ngoại ô*".

Nguồn tin làm tôi mất ngủ suốt đêm!

Ngày hôm sau dò hỏi mới biết người thanh niên đó là phi công Lý Tống, người tạo xôn xao qua hành trình vượt thoát ngoạn mục 1982 mà tôi đã nghe nói đến! Tôi lao ra hát trong buổi biểu tình do nhóm thương Huế tổ chức, chống đàn áp Phật Giáo và đòi Ủy Hội Quốc Tế Bảo Vệ Nhân Quyền can thiệp buộc bạo quyền Hà Nội đưa Lý Tống ra Toà Án Quốc Tế xét xử. Phật tử Lý Tống được nhắc nhiều lần từ các diễn giả, từ trong mắt mọi người tham dự biểu tình hôm đó tôi đọc thấy sự cảm phục và xót xa.

Sau khi ra tù, 1979 tôi lăn xả vào hoạt động chống cộng bên quê nhà giữa lòng công an, bộ đội, giữa mạn lưới theo dõi rình rập dày đặc. Rồi lăn xả vào sinh hoạt giúp đồng bào mình từ ngày đặt chân lên đất Thái; cho tới nay, tôi chưa làm gì ra hồn cả so với việc làm quả cảm của người Phật tử phi công Lý Tống. Anh làm được 100. Tôi chỉ làm được 1, 2! Dành rằng, mỗi người một khả năng, một cơ duyên, một môi trường; chỉ xin tất cả hoạt động của người Việt Quốc Gia yêu nước dồn mọi nỗ lực bằng phương cách riêng, đưa đến kết quả phá đổ hoàn toàn giặc Đỏ đang bách hại đồng bào, dày xéo quê hương, giải cứu dân mình.

Đồng thời cùng thấy thêm rằng tham vọng cá nhân, đoàn thể mình là trở lực cho sự ngồi chung và cũng là miếng đất màu mỡ vùng trồng cây Hoa Hồng Đỏ của CS. Ngoài ra nó cũng còn là nguy cơ "giết nhau" vì chiếc ghế danh lợi. Sau này giữa người Việt Quốc Gia, CS sẽ sụp đổ nhưng từ đây đến đó máu Việt Nam sẽ đổ nữa - đổ ba lần. Ai yêu quê hương, thương đồng bào đều không muốn thấy máu đổ thêm vô ích, nhưng nhất định không một uy lực nào khống chế nổi lòng yêu chuộng "Tự Do, Dân Chủ" của toàn dân được. Một nhóm cầm quyền luôn luôn lo sợ dân nổi lên lật đổ thì chính quyền này bất xứng. Việc đưa Lê Đức Anh lên hàng đầu của hệ thống thống trị đã cho thấy Đảng CS đưa ông ta ra để đàn áp mạnh mẽ hơn nữa. Dự luận thế giới cho rằng Lê Đức Anh là một người sát máu, đến bao giờ CSVN mới thôi tàn sát dân Nam?

Lý Tổng trở về nước bằng cách xứng đáng nhất, oai dũng nhất - thật không có chi sai nếu nhận xét: "Mấy ông K.Q. ăn cơm dưới đất làm chuyện trên trời" ... im lìm gần 18 năm, đi một nước pháo - mấy anh em Không Quân có người phi công gây xôn xao cả thế giới, lần này đã là lần thứ hai - xin bái phục.

Cờ vừa đi nước tiên, nước cờ động não Bộ Chính Trị CSVN, dư luận bỗng có một so sánh giữa ông Kỳ và người phi công Lý Tổng! Ôi chào! sao một trời ... một vực. Trước sau 18 năm, thế thời - thời thế đảo ngược.

Cổ nhân dạy:

"*Thượng Bất Chánh - Hạ Tác Loạn*" Cái vụ thi hành trước khiêu nại sau - vào thời điểm này - cần phải xét lại (!) Một cấp chỉ huy cũ của tôi vừa qua diện H.O. nói rằng: "*Không cử gì lớn cấp, nhỏ cấp, ai làm được việc ý nghĩa tôi cũng xin góp một tay*" ... Thiệt là ngộ, cứ giữ cái "*dâng cấp*" xưa, cái tôn ti, trật tự thượng hạ rồi ... chả làm chi ra hồn cả! Thậm chí, có người chống cộng mà sợ "*chúng nó*" buồn. Nên chi họ cứ lấy *bỏ-mát* thoa ngoài da để trị bệnh AID. Trong lúc này gần 18 cái 30 - 4, Cộng sản vẫn ghi chặt tay súng sẵn sàng giết, sẵn sàng nhốt những ai chống chúng, vẫn sử dụng bạo lực trong mọi hoàn cảnh, vẫn đàn áp tôn giáo một cách thô bạo thì chống cộng kiểu nắng nóng nghỉ, mưa lạnh ngủ, mát trời đi hội họp đấu tranh chơi, đến bao giờ chiến thắng?

Thấy sinh hoạt lạ lùng (nếu không nói là chống cộng lấy cớ) của một số đoàn thể - trong đó có đoàn thể TRÍ THỨC (?), mới thấy cái "THÔNG DIỆP" của Lý Tổng qua chuyện làm ngoạn mục của anh là việc đánh động cơn mê ngủ dai dẳng 18 năm của người Việt hải ngoại.

"*Nghe rồi, Khó lắm, nói mãi ... Làm Di*"

Lý Tổng, có phải anh đánh thức những ù lì chìm lìm của Cộng Đồng Hải Ngoại?

Có phải anh là mũi tên nhắm trúng đích và lao tới trước?

Có phải anh làm như vậy để cầu danh?. Không, trăm lần không vì nổi DANH để rồi chết, cái chết nắm chắc trong tay thì người đồng lực như anh cái "*Danh*" thuộc loại quá nhẹ. Không những thế mà còn coi cái chết nhẹ như lông hồng.

Vinh dự thay, Không Quân VNCH có phi công Lý Tổng.

Oct. 20, 1992
Triệu Phố

Người cướp máy bay rã 50.000 truyền đơn xuống Sài Gòn

CHÀO ANH HÙNG LÝ TỔNG, NGƯỜI TIẾN HÀNH DÂN CHỦ VIỆT NAM

Trần Phố Minh

Uy hiếp nhưng không bạo hành. Bằng phương cách ấy, tay không súng đạn, vì chỉ có một con dao ăn lấy từ mâm cơm hàng không, anh hùng Lý Tổng bắt một chiếc máy bay từ Bangkok quay trở lại Việt Nam ngày thứ sáu 4.9.92.

Vào không phận đất nước, nhìn từ trời cao, dưới kia hoa gấm qua lóng nắng thân thuộc màu hoàng cúc. Hay màu bia. Nơi ngày xưa Trung úy Lý Tổng đã bao lần cất cánh khi miền Nam nước Việt còn thuộc quyền dân.

Đường bay thân quen như ngựa về xóm mới chiều. nhưng lần này, ngựa không còn được về chuồng. Vì hành trình mở ra vô hạn nguy nan, nếu không là sự chết. Không kẻ chờ người đón. Quê hương của bạo quyền chẳng biết chờ Người. Quê hương ấy đơn dả đón mời tài phiệt, con buôn hay lũ gia nô.

Hãy hạ thấp độ cao đi, người lái! Thấp gần mặt đất. Thoát nhanh sức hút áp lực. Hạ cho tới khi có thể mở cửa máy bay. Hạ xuống. Hạ xuống nữa, cho người được gặp người. Người được giáng trần. Một trần gian mười bảy năm vắng bóng Người.

Hạ xuống. Hạ xuống nữa, nhưng đừng đáp cánh. Mười một giờ hướng Tây Bắc, phi cảng Tân Sơn Nhất ... nhưng không. Chao nghiêng hướng Biển Đông! nơi mặt trời thường mọc. Chao nghiêng về Bến Nhà Rồng! nơi cảng mở ra thế giới huynh đệ và giàu sang, chứ không là nơi tên nô lệ ra đi làm tên nô lệ nước ngoài. Chao nghiêng, chao nghiêng nữa đi ... đường Tự Do kia rồi! Lý Tổng xòe năm mươi ngàn cánh bướm xuống Sài Gòn, xuống thủ đô nước Việt.

Đời bướm ngắn ngủi bên hoa. Nhưng từ không trung, hoa, bướm biến thành giấy xuống trần gian đậu giữa lòng người. Bướm truyền đơn. Truyền đơn bướm. Năm mươi nghìn cánh, một tấm lòng. Tấm lòng người hải ngoại thất chung cùng lòng người trong nước:

Hiệu lệnh cho bạo quyền rút đi!

Ba mươi phút bay lượn trên lòng phố Thủ đô, không tên Công an nào ngăn cản được. Năm mươi nghìn truyền đơn bướm nhỏ bằng lòng tay rơi đầy lòng người, không luật rừng nào đủ uy ngăn cấm. Châu về Hiệp Phố, tỉnh trở về tìm. Sứ xanh sẽ chép.

Lý Tổng năm nay bốn mươi sáu tuổi, sinh tại Huế, cựu Trung úy Không Quân VNCH năm 75. Sau 75, năm năm tù cải tạo. 5 năm sẽ muôn đời, nếu Lý Tổng không quyết định vượt ngục. Quyết định nảy sinh khi thấy bạn bè chết thảm ở trại, khi bản thân Lý Tổng thường trực bị nhốt vào "conex" nóng lửa luyện ngục, chặt như căn hộ XHCN. Lý do? Không chịu khuất phục, không chịu quỳ gối theo lệnh tên quân giáo. Để chuẩn bị vượt ngục, Lý Tổng ngủ không mặc áo mùa đông, nón không đội dưới nắng hè. Dày ai thân ôi ra, chờ giờ chịu đựng.

Hành trình thể hiện tự do bắt đầu ngày 12-7-1980, lúc Lý Tổng vượt trại A-30 ở Phú Khánh. Đường tự do dài 17 tháng bằng thời gian và 2500 cây số trong không gian. Ngàn ấy năm tháng có nghĩa gì với người Việt ở Âu Mỹ? Ngàn ấy cây số có nghĩa gì với Mercedes, Cadillac, Toyota, Peugeot của người Việt trên địa cầu? Nhưng với Lý Tổng, thời gian dài ngắn, không gian lớn hẹp, đều một chọn lựa nào nung: Chọn lựa bước qua cầu Nại Hà. Chiếc cầu nối hai miền dương thế - địa ngục, một qua hết chuyện quay về.

17 tháng đối rét trốn chạy như chó hoang trước bầy người ăn thịt: Ba lần bị bắt lại. ở Battambang, ở Phnom Penh, rồi khỏi hải thay, ở Aranyaprathet trên đất Thái. Lại ba lần vượt ngục gian truân.

2500 cây số qua 5 nước: Việt Nam, Cam Bốt, Thái Lan, Mã Lai, Singapore. 2500 cây số trên đôi chân trần khẳng khiu, thời nhân loại dùng vệ tinh thám hiểm vũ trụ!

Ngày 10-2-1983, Lý Tổng gặp người yêu dấu là Tự Do tại Singapore, lúc bước vào Sứ Quán Hoa Kỳ tại đây xin tỵ nạn. Thủ tục dài 6 tháng mới được sang Mỹ. Từ đó đến nay, Lý Tổng theo học ở đại học. Lễ đã lấy xong Tiến sĩ ngành Bang Giao Quốc Tế hồi tháng 8 vừa qua tại đại học New Orleans thuộc Tiểu Bang Louisiana. Nhưng sự bướng bỉnh đã đánh hỏng một văn bằng, Lý Tổng chỉ còn lại một Văn Tâm. Lý Tổng đã ra điều kiện với đại học: Cho tôi trình luận án trước ngày 8-8-1992, không thì thôi. Đại học nào khứng chuyện kỳ khôi! Ngày

8-8-1992, không thì thôi. Đại học nào khủng chuyện kỳ khôi! Ngày 8-8-1992, Lý Tống lên đường đi Bangkok. Sau 2 tháng chuẩn bị học lại nghề xưa: Lái máy bay và nhảy dù. Lý Tống ra đi, trong mình 2 bộ quần áo, tay cầm hai chiếc xách tay. Một chiếc xách tay 50.000 tờ truyền đơn in sẵn trên hai loại giấy đỏ và vàng. Màu của hỷ tín truyền thống. Và màu của dân tộc: *Đầu voi phát ngọn cờ vàng*. Chiếc xách tay thứ hai thủ sẵn chiếc dù con loại thể thao mua từ Mỹ.

Lý Tống lên đường. Với dự tính sẽ cướp máy bay phản lực A-37 của Thái Lan lái về Sài Gòn thì uy đúng vào ngày 2-9 - ngày ông Hồ chết và cũng là ngày Lý Tống muốn làm giấy khai tử chế độ. Cơ quan an ninh Thái phát giác, may cho Lý Tống kịp thoát thân. Việc không thành, Lý Tống chuyển sang kế hoạch hai, tìm máy bay dân sự uy hiếp. Thành công nhưng trễ mất hai ngày.

Lý Tống lên đường.

Không chọn con đường du lịch VN. Không chọn con đường hoà giải với loài sói. Không chọn con đường đầu hàng, bán mình làm đầy tớ. Không theo đường ma lối quỷ của bọn chủ suy văn nghệ giao hợp chợ trời. Lý Tống tự chọn cho mình một lối nói thức tỉnh, theo gương Nguyễn Trãi viết mật lên lá, Phan Bội Châu viết huyết lệ thư kêu gọi người đồng bào. Lý Tống đã tự mình dọn cho mình một con đường thênh rộng giữa Cao Xanh.

Một mình như con tê giác. Một mình như con sư tử. Một mình nhưng đã triệu mình chân lý. Chân lý không có hai. Mặt trời cũng không hai kẻ nào chọn số đông sẽ đi về phía những trái cân. Kẻ nào phù thịnh, thịnh thời thượng sẽ theo về nẻo chợ búa. Lý Tống chọn đứng bên kẻ cô đơn, người bị áp bức. Lý Tống đứng về phía đại nghĩa, phía chân lý.

Bằng cách đó thôi. Bằng con đường đó thôi. Lý Tống trở về Quê Hương yếu đuối. Chao ôi cái cách chọn mới phũ phàng, cô đơn làm sao. Nhưng can đảm và anh hùng. Khiến ta chấn động bàng hoàng. Khiến ta hổ thẹn cho cuộc sống thanh bình suông ở hải ngoại.

Khiến ta tỉnh giấc hôn mê, sau mấy năm dài nghe hoài những điệu ru nặc mùi nha phiến của bọn nguy trá dân chủ, ông eo trên đài hay báo chương dối trá, ông eo chính trị mà "quốc sách" chỉ bằng ba thước *salon* sắc mùi quan lại.

Trên tờ truyền đơn rải xuống Sài Gòn, Lý Tống tự xưng mình là "Tư Lệnh Lực Lượng Tổng Nổi Dậy". Có khuếch lác chăng?

Sẽ khuếch lác, kẻ tự xưng "Tư Lệnh" tuy vẫn sống vinh thân phì da ở hải ngoại. Sẽ khuếch lác, kẻ tự xưng "Tư Lệnh" để tuyên bố huyền hoang, lợi dụng danh nghĩa người đồng bào để làm vua không cần tốn một sợi tóc.

Khuếch lác gì, khi con người ấy tự xác định vị trí mình? Làm việc lớn, ai chẳng xưng hùng xưng bá? Vấn đề là, xưng xong có dám sống hùng sống bá sống gan dạ thực hiện lời mình tuyên? Người là Phật sẽ thành. Thành hay không tùy hành động của chính mình. Người hành động, tự mình là Tư Lệnh cho lý tưởng mình. Thật khác với những "Tư Lệnh", "Tướng Tá" công thành nhờ vận cốt khô.

Đây đó, có những cá nhân tự ý thức mình là "Tư Lệnh của Lực Lượng Nổi Dậy trừ nguy", đứng lên hành động. Dù một mình, hành động họ sẽ đánh đổ bạo quyền. Không cần Nhóm, không cần Đảng, không cần Mặt Trận. Những hư danh ấy chỉ tốt việc lừa đời, hù dọa và lợi dụng kẻ yếu bóng vía và háo danh. Những hư danh ấy chỉ cần thiết cho ai muốn làm quan. Sự thất bại của cái Đảng-hai-triệu-người-cộng-sản là tiếng chuông báo tử thời đại chần cừ đã qua. Nay là thời của Con Người, với tất cả quyền hành Tư Lệnh. Cho chính mình, chứ không cho kẻ khác. Đây là trách nhiệm của dân chủ. Dân chưa làm chủ, độc tài độc đảng còn hoành hành.

Lý Tống đã thành công rải 50.000 tờ truyền đơn xuống Sài Gòn. Việc chưa ai làm được trong 17 năm qua. Tiếc thay Lý Tống không trở ra được hải ngoại để tiếp tục công tác truyền niềm tin những lần sau. Vì không lực CS uy hiếp, Lý Tống đành nhảy dù xuống miệt Nhà Bè. Và Lý Tống đã bị bắt.

Lời mở đầu sau giấc thụy miên là gì? Nếu không là: Chào anh hùng Lý Tống! Người tiến hành Dân Chủ Việt Nam! Có chúng tôi đây, Lý Tống. Hãy bình yên tạm thời nơi tù ngục. Không lâu đâu chúng tôi sẽ tới giải vây!

Trần Phố Minh
Paris, 7-9-1992

ANH HÙNG LÝ TỔNG: CÓ CHÚNG TÔI ĐÂY!

Vong Quốc Lão Nhân

Ngày 04 tháng 09 Dương lịch vừa qua, một sự việc đã làm rung chuyển cả thế giới: Chuyển về quê mẹ thân yêu có một không hai trong lịch sử của anh hùng Lý Tổng.

Trước kia, thế giới đã từng biết và khâm phục tinh thần quả cảm của Lý Tổng qua cuộc vượt biên đi tìm tự do đầy chông gai của một phi công can trường thì ngày nay chuyển về quê mẹ của "Kính Kha" Lý Tổng đáng được ghi vào chiến sử của Dân Tộc.

Giới truyền thông Việt Nam ở hải ngoại và giới truyền thông quốc tế đã viết và phổ biến rất nhiều tin tức, bài vở ca tụng tinh thần bất khuất qua cả hai hành động trước và sau của anh hùng Lý Tổng.

Nếu viết tôn vinh Lý Tổng thêm nữa e rằng dùng cả pho sách để ấn loát cũng không đủ, cho nên kẻ viết bài này chỉ mong được nói lên vài lời ngỏ hầu đóng góp thêm cao trào phát huy tinh thần anh hùng Việt Nam Lý Tổng.

Trong khi cả thế giới đều ngả nón khâm phục hành động phi thường của Lý Tổng, không lẽ là người Việt Nam chúng ta lại không có "chút gì" để xây dựng và phát huy tinh thần quyết thắng của Dân Tộc Việt Nam bất khuất qua gương hy sinh cao cả của Lý Tổng.

* Sau khi rời năm vạn tở "hịch" xuống thành phố Sài Gòn để tố cáo tội ác của Cộng Sản Việt Nam và kêu gọi toàn dân hiện đang sống nhục nhã dưới gông cùm đỏ hãy anh dũng vùng lên lấy súng giặc bắn vào đầu giặc, quang phục quê hương đem tự do, no ấm lại cho Dân Tộc Việt Nam mến yêu.

Anh hùng Lý Tổng đã nhảy dù xuống lòng Đất Mẹ và đã bị nhà cầm quyền Cộng Sản bắt và giam giữ.

Anh hùng Lý Tổng hiện bị giam giữ và đối xử ra sao? Tuyệt nhiên nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam không hề đá động tới. Thậm chí

chúng còn trơ trên chối cãi một cách hèn hạ rằng người bị chúng bắt ngày 4/9/1992 chỉ là một cựu sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà khác chứ không phải Lý Tổng!

Chúng ta không lạ gì thủ đoạn chối quanh của C.S.V.N. trong vấn đề quân nhân Mỹ chết và mất tích trong chiến tranh Việt Nam, đến khi quan thầy cũ của chúng là Nga Sô cung cấp tin tức được dấu nhem bao nhiêu lâu nay, chúng mới trơ tráo đem các tài liệu bí mật của viện bảo tàng quân đội làm món quà dâng cho Mỹ để mong được xoá bỏ cấm vận và thiết lập bang giao.

Vì vậy bằng mọi cách, chúng ta phải vận động các chính phủ dân chủ tự do trên khắp thế giới làm áp lực buộc bọn lãnh đạo C.S.V.N. phải thú nhận việc chúng đang giam giữ người anh hùng Lý Tổng và bắt chúng phải cho nhân dân Việt Nam và nhân dân thế giới biết rõ hiện trạng sức khoẻ và cách xử sự của chúng đối với Lý Tổng.

Không thể để C.S.V.N. che dấu tội ác của chúng mà buộc chúng phải đối xử nhân đạo và phải dành cho công dân Lý Tổng hưởng những quyền hạn của một "bị can" theo đúng luật pháp đã được công nhận trong Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc.

Sinh mạng của anh hùng Lý Tổng phải được bảo đảm tối đa. Không thể để bọn vô luân và khát máu đụng tới, dù chỉ là một sợi lông chân của con người Lý Tổng.

* Tinh thần anh hùng Việt Nam Lý Tổng cần được phát huy liên tục tới đa.

Hiện nay chúng ta đã có Ủy Ban Đặc Nhiệm Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng quy tụ hầu hết các hội đoàn của Việt kiều hải ngoại. Chúng ta cũng đã có Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng. Chúng ta đã và đang tổ chức những cao trào nhằm hoàn thành sứ mạng cao cả của anh hùng Lý Tổng

Công cuộc yểm trợ anh hùng Lý Tổng không thể chỉ là giai đoạn và cũng không thể làm theo kiểu trình diễn cho ngoạn mục mà phải thực tế và có chất lượng bằng đủ cả vật chất lẫn tinh thần với lòng yêu nước cao độ của toàn dân không phân biệt thành phần chính trị, xã hội, tôn giáo quy tụ toàn dân Việt Nam trong cũng như ngoài nước.

Con đường đấu tranh để quang phục quê hương đã đến lúc chín muồi. Ở xa Tổ Quốc Việt Nam yêu dấu, lúc này hơn lúc nào hết, chúng ta phải dẹp bỏ mọi tị hiềm, mọi đố kỵ, đoàn kết thành một khối duy nhất làm cho ngòi nổ do anh hùng Lý Tổng vừa mới châm tại Việt Nam mau chóng nổ tung thùng thuốc thống trị dã man của chế độ cộng sản, giải thoát toàn dân khỏi cảnh lao tù thống khổ, đem lại tự do no ấm cho xứ sở.

Là một công dân Việt Nam với tuổi đời 70 đã từng sốt sắng và hoạt động từ thời kháng chiến chống Pháp (1944-1954) cũng như đã sống qua các chế độ tự do miền Nam, sau đó bị kẹt lại dưới chế độ Cộng sản từ sau 30-4-1975 và mới chỉ là một "vong quốc nhân" sống tại Hoa Kỳ chưa được 300 ngày, có thể tự nhận là am tường khá nhiều về bản chất của lãnh đạo và cán bộ cộng sản, chúng tôi đoán chắc đa số cán bộ cộng sản và nhân dân Việt Nam hiện nay rất oán ghét chế độ C.S. và chỉ đợi có thời cơ thuận lợi là đứng lên hoàn thành cuộc cách mạng vĩ đại: *Khai tử chế độ C.S.V.N.*

Thủ đoạn bưng bít của C.S.V.N. vô cùng tinh vi và xảo quyệt.

Hệ thống tuyên truyền và phổ biến tin tức của chúng hoàn toàn chỉ có một chiều. Chúng chỉ cho người dân biết những gì do chúng độc quyền phổ biến sau khi đã tự do nhào nặn và bóp méo.

Sau ngày 30-04-1975, chính người viết bài báo này đã được những người thân từ miền Bắc vào thăm, đem vào mấy ký gạo và một ký đường để "cửu đói" vì họ được cộng sản Bắc Việt tuyên truyền nhồi sọ là miền Nam bị đói to và trong những năm xâm lăng miền Nam chính họ đã phải chi viện lương thực cho miền Nam theo phương châm "*Hạt gạo xẻ làm tư để cứu nguy miền Nam ruột thịt*".

Cũng chính những cán bộ C.S. miền Bắc khi vào Nam sau ngày 30-04-1975 cũng vô cùng ngạc nhiên trước sự hùng mạnh và giàu có của miền Nam và chính họ cũng từng thốt ra miệng là miền Bắc mong mới được miền Nam ra giải phóng chớ đâu họ có ngờ là họ lại có mặt quá nhanh và quá ngỡ ngàng tại miền Nam như vậy.

Giờ lịch sử đã điểm. Sáu mươi triệu dân Việt Nam ở quê nhà cũng như ở ngoại quốc hãy tiếp tay với anh hùng Lý Tổng viết trang sử mới cho Tổ Quốc Việt Nam.

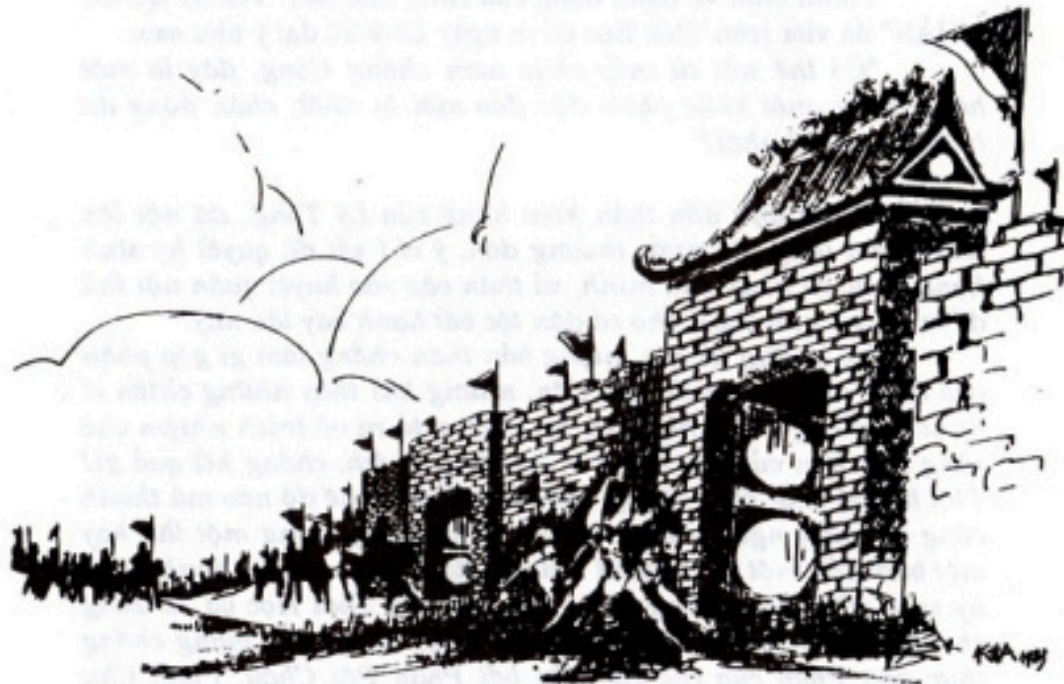
Anh hùng Lý Tổng! Anh không sống đơn độc trong ngục tù C.S.V.N. đâu! 60 triệu đồng bào của anh đang hướng về anh, cương quyết đòi nhà cầm quyền C.S. phải trả tự do cho anh để anh tiếp tục con đường Cách Mạng.

Anh hãy tin tưởng và giữ vững tinh thần như Anh đã từng làm trong suốt cuộc đời đấu tranh gian khổ của anh, để cùng chúng tôi quang phục quê hương!

Anh Hùng Lý Tổng! Bên cạnh anh có cả một khối Đại Đoàn Kết: 60 triệu người Việt Nam yêu nước sẵn sàng hy sinh xương máu hoàn thành nhiệm vụ thiêng liêng và cao cả mà anh vừa châm ngòi nổ vào ngày 4-9 Dương lịch vừa qua.

Và cả những người già như tôi đây cũng sẵn sàng có mặt trong đoàn quân chinh phạt đó!

Vong Quốc Lão Nhân

PHÁT HUY TINH THẦN LÝ TỐNG

CHU TẤN

Ngày 4-9 vừa qua, người chiến sĩ QLVNCH Lý Tống đã làm một hành động "Ngoạn mục" và "Dũng cảm" phi thường: Anh đã áp đảo một chuyến bay quốc tế trở về quê hương để rải 50,000 truyền đơn, sau đó nhảy dù xuống Sài Gòn, để kêu gọi dân chúng tổng nổi dậy lật đổ bạo quyền Cộng sản.

Hành động coi cái chết "nhẹ như lông hồng" của Anh đã được đồng bào và báo chí hải ngoại ca ngợi rất nhiều, nhất là đã làm phần khởi động bào quốc nội, tạo nên chất xúc tác rất mạnh mẽ khiến Cộng sản vô cùng lo sợ là cuộc "Nổi dậy" của toàn dân sẽ xảy ra bất cứ lúc nào.

Phẩm bình về hành động của Anh, nhà báo "VONG QUỐC NHÂN" đã viết trên Thời Báo số ra ngày 23-9-92 đại ý như sau:

"Có thể nói từ mấy chục năm chống Cộng, đây là một hành động, một khúc phim độc đáo mới lạ nhất, chấn động dư luận mạnh mẽ nhất!"

...
"Hình ảnh dân thân kiêu hùng của Lý Tống...đã nói lên tất cả tấm lòng yêu nước thương dân, ý chí sắt đá quyết hy sinh hạnh phúc cá nhân của mình, xả thân vào xáo huyết quân nội thù để mưu tìm giải thoát cho cả dân tộc bất hạnh bấy lâu nay."

"Có những kẻ xấu miệng bản thân chẳng làm gì góp phần vào công cuộc cứu nước cứu dân, nhưng khi thấy những chiến sĩ hy sinh chống Cộng như thế, họ thường tỏ ra vô trách nhiệm cho rằng việc làm của các chiến sĩ ấy cũng vô ích, chẳng kết quả gì! Thử hỏi có cuộc cách mạng, cuộc lật đổ một chế độ nào mà thành công dễ dàng ngay trong một vài hành động, trong một lần hay một buổi của một số ít người nổi dậy đâu? Nếu vậy thì hành động hy sinh của Phạm Hồng Thái, của Nguyễn Thái Học và 12 đồng chí Việt Nam Quốc Dân Đảng hoặc hoạt động cách mạng chống thực dân Pháp của các bậc tiền bối Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh, Nguyễn Thiện Thuật, Đề Thám, v.v...đều là vô ích cả ư?"

"Luận bàn về chí khí của kẻ anh hùng biết hy sinh thân thể, trước khi ngã ngũ là thành công hay thất bại có lẽ không nên thiên cận hẹp hòi đem họ lên bàn cân để xem trọng lượng, hoặc đem họ ra để đo lường so sánh điều khôn với dại, khi chẳng có tiêu chuẩn nào để biết thế nào là khôn, thế nào là dại của những bậc tinh hoa hào kiệt có tấm lòng cao cả với lợi ích khác với thế nhân tầm thường chỉ có nếp sống vị kỷ chứ không vị tha, chỉ tính toán điều lợi hại cho mình chứ không vì người khác."

Lời nhận xét khách quan của ký giả Vong Quốc Nhân thật là xác đáng! Vì chúng ta biết không có cuộc cách mạng nào dễ dàng như đi trên thảm hoa, nhất là cuộc cách mạng "Giải phóng Đất nước" bao giờ cũng là cuộc cách mạng khó khăn nhất, gian khổ nhất, đòi hỏi đến sự đóng góp không phải của một cá nhân, hay một nhóm người mà là hành động đấu tranh tích lũy trong cả một quá trình đấu tranh gian khổ của toàn dân...

Trở về hành động của chiến sĩ can trường Lý Tống, chúng ta thấy động cơ chính yếu nhất đã thúc đẩy Anh chính là lòng yêu nước nồng nhiệt thiết tha, là tinh thần Quốc Gia Dân Tộc sáng ngời đại nghĩa là tiếng nói lương tâm của người trai thế kỷ, là tinh thần Bất khuất truyền thống của dân tộc Việt Nam, mà Anh đã thừa hưởng.

Hành động của Anh đã đem lại những lợi ích lớn lao:

Trước hết Anh đã đem thông điệp Tự Do Dân Chủ đến với đồng bào Quốc nội và đến toàn thế giới.

Thứ hai: Hành động của Anh là thể hiện tinh thần Quốc Gia Dân Tộc, một sức mạnh vô song chắc chắn sẽ lật đổ bạo quyền một ngày không xa.

Thứ ba: Đây là một chiến lược tuyệt và làm nức lòng người dân quốc nội, đồng thời là một đòn cân não đánh thẳng vào bạo quyền Hà nội, khiến chúng rất khiếp sợ, báo hiệu ngày tàn của Cộng sản Việt Nam.

Thứ tư: Quyết tâm sắt đá và hành động của Anh đã có tác dụng thức tỉnh lương tâm nhiều người dân hải ngoại, vì ích kỷ cá nhân, thờ ơ với đại cuộc "cứu nước cứu dân."

Anh Lý Tổng tuy xuất thân là một chiến sĩ Không Quân, là một phật tử, nhưng với tấm lòng vì đại nghĩa, với hành động quả cảm có một không hai, giờ đây Anh không chỉ là người của Quân chủng Không Quân hay chỉ là người của một tôn giáo mà Anh đã trở thành người Con Can Trường Dừng Cầm của cả dân tộc Việt Nam, mà sử sách sau này phải ghi tên.

Nhiệm vụ cấp thiết của chúng ta hiện nay là không phân biệt tôn giáo, hội đoàn đảng phái, đoàn thể, tất cả chúng ta đều có bốn phận phải tiếp tục duy trì ngọn lửa thiêng tiếp tục Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng đến ngày cùng toàn dân lật trang sử mới.

San Jose ngày 23 tháng 9 năm 1992

Chu Tấn
Chủ Tịch Hội Văn Nghệ Sĩ Việt Nam Tự Do

THƯ GỎI LÝ TỔNG

Trương Sơn Lê Xuân Nhị

*Rồi Anh bay lên gìn giữ một miền,
Rồi Anh bay lên đập vỡ bạo quyền,
Đường bay khua vang lòng nước,
Đường bay khua vang vang lòng Quốc,
Đường bay nối liền, nhọc nhằn hay mỗi tơ duyên...*

(Huyền Sử Ca một người mang tên Quốc, Phạm Duy)

Bạn hiền,

Tôi trải tâm sự của tôi trên lá thư này gửi cho bạn qua tờ báo. Bạn đọc được nó trong tù thì tốt, còn không thì cứ chờ đi, trước sau gì bạn cũng đọc được. Chẳng còn lâu đâu bạn.

Tôi tự hỏi, giờ này chúng nó giam bạn ở đâu nhỉ? Và chúng nó đang làm gì bạn thì chỉ có Trời biết. Bạn có buồn không bạn? Có nhớ những ánh đèn màu của thành phố New Orleans, có nhớ những ngày vui ở Los, Houston, Washington, v.v...?

Từ lúc nghe tin bạn nhảy dù xuống đây là đã gần hai tháng, ngày nào tôi cũng nghĩ về bạn. Chủ Nhật tuần trước, đi coi phi diễn của phi đội Blue Angel, khi nhìn một chiếc phản lực màu xanh bay vút lên cao trong bầu trời lồng lộng, tôi lại nghĩ đến bạn và tự nhiên nước mắt tôi đã ứa ra...

Tôi mơ hồ nhìn thấy một buổi chiều lửa đạn u ám ở quê mình vào những ngày trong tháng 3 năm 1975 ở chiến trường vùng II...

Mới đầu là Ban Mê Thuộc, rồi đến Phước An, rồi đến phòng tuyến của Lữ Đoàn III Dù ở đèo M'Drak Khánh Dương. Tại đây, mặt trận mới bùng nổ lớn. Tại đây, sau gần một tháng trời đánh đấu thắng đó, sư đoàn 10 của Bắc Quân bị khựng lại và đội ngược sau khi ba chiếc T 54 bị bắn lật gọng ngay đèo M'Drak, phòng tuyến đầu tiên của Lữ Đoàn III Nhảy Dù.

Những ngày tiếp theo, mặt trời như có lửa, gió nồng nặc mùi tanh của máu. Lữ Đoàn III nhảy dù đã đánh một trận cuối cùng thật đẹp để

trả nợ tổ quốc...

Lữ Đoàn III dù đã làm một con đề ngăn được cơn nước lũ đang cuồng nộ đổ về Nam với sức mạnh mà cách đây vài ngày không ai tưởng có thể cản được. Bị Nhảy Dù chệch đường, chúng nó nằm phơi mình để làm mồi cho lửa từ trời cao đổ xuống. Lửa của ba phi đoàn khu trục A-37 của vùng II chiến thuật đổ xuống chính xác vào từng chiếc tăng, từng công sự phòng thủ.

A-37 của Phi Đoàn bạn cất cánh từ lúc sáng sớm cho đến lúc tối mịt, hết chiếc này đến chiếc kia. Chiếc này bị rụng, chiếc khác thân nhiên xông vào. Các Ó Đen quần thảo giữa rừng phòng không giặc, bom nổ vang động một vùng trời.

Nhưng sức người có hạn, rồi mặt trận Khánh Dương vỡ, tiếp theo, Nha Trang mất. Bắc Quân lại ùn ùn kéo về Phan Rang.

Ó Đen Lý Tổng cất cánh thi hành một phi vụ phá cầu. Đến vùng làm việc, bạn cùng số Hai lượn một vòng trên cao quan sát mục tiêu, và đau đớn khi thấy dân mình đông như kiến đang lũ lượt qua cầu để chạy giặc ở dưới. Khó nghĩ quá trời ă. Nhận được lệnh đánh sập cầu mà dân chạy như vậy thì lòng nào mà đánh cho được ? Mà không đánh thì không xong, để tăng nó qua cầu thì Phan Rang ắt khó mà phòng thủ.

Chẳng cần suy nghĩ lâu, Lý Tổng cất ga, cầm đầu bay xuống làm một đường bay thấp trên mặt cầu lắc cánh làm dấu để đuổi dân chạy đi. Khi chiếc A-37 của bạn vừa xuống thì phòng không giặc ào ạt nổ lên ròn rã. Ra thì là chúng nó biết cầu sẽ bị đánh nên đã dàn sẵn "phòng không trận" chờ đợi bạn. Pass đầu tiên vút qua, chẳng có viên nào trúng được con chim Ó Đen đen đuôi nhưng đây lòng nhân ái của bạn. Tuy không trúng nhưng yếu tố low pass táo bạo đã giúp cho chúng nó sửa lại yếu tố tác xạ, điều chỉnh lại đường nhắm chuẩn bị cho lần kế. Thế nào thằng giặc lái cũng trở lại mà. Trở lại là chết con ơi, con cháu giặc Hồ bảo thăm trong bụng như vậy.

Kép phi cơ lên, bạn quay mình nhìn xuống đất và sửng sờ khi thấy sau khi biết cầu sẽ bị dội bom, dân mình càng liều chết tranh nhau, xô đẩy nhau để qua cầu đông hơn lần trước. Để hiểu quá, biên giới của tự do hay tù ngục là cây cầu này đây. Qua được là "Quốc Gia", là no ấm, là tự do, là lẽ sống. Cầu sập không qua được là ở lại. Và ở lại là "Cộng Sản",

là tù ngục, là nô lệ, đói rách là chết chóc, là đêm tối ám u.

Ôi, dân mình ghê sợ Cộng Sản đến như vậy, ai có hiểu cho không ?

Bạn cùng thằng số Hai lượn phi cơ một vòng, cánh bay run lên vì vòng bay quẹo quá gắt ở một tốc độ quá cao. Phòng không Việt Cộng lúc này đã điều chỉnh xong tâm tác xạ, bắt đầu gởi lên bầu trời lác đác những đóa hoa đen kịt. Một giây đồng hồ qua đi là thêm một phần nguy hiểm cho bạn.

"Đánh bom được chưa ?" Bạn tự hỏi lòng mình rồi lại nhìn xuống đám dân lành vô tội đang ào ào chạy qua cầu phía dưới như con diều hâu nhìn xuống đám con cái ruột thịt đang bị lũ sài lang rượt đuổi. Và bạn nhớ lại những ngày xưa còn bé chạy giặc, mơ hồ nhìn thấy hai anh em được mẹ bỏ vào hai cái thúng ở hai bên đầu đòn gánh, bỏ làng bỏ xóm bỏ mồ mả tổ tiên gạt nước mắt mà đi. Ngày đó, mẹ bạn cũng nước mắt lưng tròng lo lắng nhìn lên những chiếc phi cơ của giặc Pháp đang gầm thét ở bầu trời trên cao, cũng hãi hùng và tuyệt vọng như đám dân lành đang chạy giặc dưới kia.

Ôi Việt Nam, ôi tổ quốc. Cũng chỉ một cảnh tang thương đau lòng mà sao cứ tái diễn mãi từ thế hệ này sang thế hệ khác ?

Số Hai của bạn bay mãi giữa những đám "hoa phòng không" chấp chùng thì cũng đâm lạnh căng, hồi bạn: "Một đây Hai. Đánh thì đánh, không đánh thì về, bay như thế này...không giống ai hết."

Bạn cười. Không quân có lỗi ă nói kỳ lạ. Bay như thế này "không giống ai hết" nghĩa là làm sao ? Để hiểu lắm, giống người ta nghĩa là người ta cất cánh hai chiếc thì về đáp hai chiếc. Còn mình cất cánh hai chiếc mà về đáp chỉ có một chiếc hay chẳng có chiếc nào thì...chẳng giống ai thật.

Bạn bấm máy ra lệnh cho số Hai: "Hai đây Một. Ông làm vòng chờ trên này đợi tôi. Không đánh được đâu. Chết thì thôi chứ không thể đánh được. Để tôi xuống làm vài pass nữa coi có đuổi dân đi được không rồi tính sau."

Số Hai tách rời khỏi hợp đoàn, lạng lẽ bay ra xa xa làm vòng chờ. Số Một, Ó Đen Lý Tổng quyết định nhào xuống rừng phòng không để đuổi dân chạy đi một lần nữa. Có ai hiểu nổi tâm trạng của người phi công Lý Tổng lúc ấy. Không đánh được cầu là trái lệnh hành quân, là tự ý để cho chúng nó kéo tăng về vây Phan Rang, còn đánh thì nỡ lòng nào ? Nhức

đầu quá, bạn chẳng muốn suy nghĩ thêm. Con tàu cắm đầu xuống, bạn mơ hồ biết rằng có đuối tới...tết cũng chẳng ăn thua gì nhưng trái tim nhân ái của một phi công bắt bạn phải làm vậy.

Nhưng, ở dưới những trái tim đầy dẫy hận thù và cuồng tín của Việt Cộng đang chờ trái tim nhân ái của bạn xuống để phanh thây uống máu bạn. Lần này chúng nó chuẩn bị kỹ hơn, có cả một cây hỏa tiễn tầm nhiệt SA-7 thủ sẵn ở cuối cây cầu.

Chiếc A-37 của Ó Đen Lý Tổng lần này bay thật sát, lướt gần như đụng đầu đám dân để đuối họ đi. Ngoạn mục. Bao nhiêu họng súng phòng không với một yếu tố tác xạ ban nãy đâm ra lính quýnh, quờ quạng, chùng hững, chẳng thằng nào nổ được một phát ra hồn. Chúng nó cấu quá chửi ầm lên: "Địt mẹ thằng giặc láu lếu cá, nó cho mình vào xiếc..."

Hì hì bạn cười nhẹ khi tàu lướt qua cầu êm thấm, Lý Tổng đầu có ngu vào lại bằng cao độ cũ cho chúng mày tập bắn. Bao nhiêu năm bay bổng, bố biết các con quá mà, làm sao qua mặt bố được. Con cháu giặc Hồ luôn luôn tính toán chậm hơn phi công Việt Nam, nhất là phi công Việt Nam cỡ Lý Tổng.

Bạn kéo vút tàu lên, bình an vô sự...

Nhưng Lý Tổng ơi, bạn đâu có ngờ chúng nó đã chuẩn bị một cây SA-7 ở đầu cầu phía bên kia.

Thằng xạ thủ răng hô mím môi, chia cây SA-7 theo bạn bóp cò...

Một tiếng phup rồi một làn khói trắng bay vút lên cao, cắt đứt chiếc A-37 của bạn ra làm hai khúc. Cánh dù nhân ái của Ó Đen Lý Tổng phát phới tung bay trên bầu trời tang thương oan nghiệt của tổ quốc...

Thật là bất ngờ, thật là độc địa. Thằng xạ thủ răng hô nhe răng cười khoái chí.

Một cụ già vừa qua khỏi cầu, nhìn lên thấy chiếc phi cơ của bạn tan xác trên trời, đứng dậm chân khóc nức nở với hai hàng lệ: "Trời ơi, tội mình giết chết ông phi công rồi..."

Đầu đầu trong gió, dường như âm vang của một bài hát ngày xưa vọng về:

*Rồi anh đi theo đường đã vạch rồi,
Đường trên không gian ấp ủ hình hài,*

*Trời sinh ra ta ta là cát,
đời đưa ta đi ta về đất,
và anh đã về, một chiều anh đã về quê...
Chiều nao, anh đi làm kiếp người hùng
Chiều nao than ôi rụng cánh đại bàng,
Chiều nao anh đi, anh về đất,
Chiều nao anh đi, anh về nước,
Chiều nao huy hoàng bụi vàng bay khắp không gian...*

Nhưng cụ già ơi, cụ vì thương ông phi công nên chỉ lo xa. Lý Tổng làm sao chết được. Lý Tổng vừa nhảy saut dù đầu tiên của đời mình.

Saut dù đầu tiên của bạn, khổn nạn, lại nhảy xuống vùng đất vừa mới bị giặc chiếm. Và bạn bắt đầu ngày đầu tiên của sáu năm trời tù tội nhục nhằn ngay từ buổi chiều hôm ấy. Nhưng trên đời này, có gông cùm nào, nhà giam nào giữ mãi Lý Tổng được phải không bạn ? Trước sau rồi gì bạn cũng đi, vấn đề chỉ là thời gian thôi. Một ngày đẹp trời, bạn ra đi. Trốn khỏi nhà tù với ai thì khó chứ với Lý Tổng thì dễ dàng cũng như ăn cơm vậy.

Bạn về lại Tân Sơn Nhất, đứng ứa nước mắt nhìn cảnh tiêu điều của phi trường như con cộp trở lại nhìn khu rừng xưa đã bị tàn phá. Bạn đột nhập phi trường, tính lấy một chiếc A-37 làm một cú đẹp trước khi lên đường đi tìm tự do. Nhưng bạn lầm ! Sau 6 năm dưới sự quản lý ngu dốt của VC, cả bàn ghế còn gãy đổ, làm gì còn chiếc A-37 nào cho bạn bay.

Thế thì đành trở ra, bịn rịn bắt tay từ già người tình yêu đầu tên Hạnh rồi lên đường vượt biên. Với khả năng của bạn, dù không có tiền nhưng bạn dư sức cướp một chiếc tàu hay chia súng làm áp lực để bắt người vượt biên chở bạn ra đi. Thời đó người ta vượt biên nhiều quá mà. Nhưng bạn đã không thèm. Không cướp, không ép, không khống chế ai cả. Tâm bạn là tâm Phật. Tôi biết, suốt đời bạn, bạn chưa hề làm một điều gì sai với lương tâm mình.

Người ta đi vượt biên chỉ mất có vài ngày, lâu lắm là vài tháng. Phần bạn, bạn chơi một quả dài 17 tháng. Phải, bạn mất 17 tháng để làm một cuộc hành trình dài 2.000 dặm, xuyên qua năm quốc gia, sáu trại tù, để

đặt chân lên bến bờ tự do.

Sao đời bạn có nhiều rắc rối vậy, Lý Tống ?

Dĩ nhiên, tên tuổi Lý Tống vang lừng thế giới. The Wall Street Journal, Reader's Digest, Washington Post, v.v.. chạy nhiều hàng tít lớn để kể lại chuyện đời của bạn. Những ai đã ở Mỹ hơi lâu đều biết khả năng đánh hơi và điều tra chính xác của các phóng viên Mỹ. Tổng Thống mà chúng nó còn quất sùm được thì nói gì ai ? Một người Việt Nam còn ngơ ngác mới đặt chân lên đất tự do, làm sao có thể tưởng tượng được câu chuyện với bao nhiêu dữ kiện để lừa chúng nó được. Bọn nó là dân chuyên nghiệp mà. Chúng nó đã đăng chuyện của bạn lên trang nhất, kể lại từng chi tiết của cuộc hành trình bí ẩn tức là chúng nó đã điều tra cẩn thận. Có mới đây, không có thì miễn, khỏi có nói chuyện phét lác câu độc giả như báo chí Việt Nam mình đi.

Lý Tống ơi, bạn đã rửa mặt cho QĐVNCH, rửa mặt cho những người Việt Nam chống cộng.

Không hiểu do một tình cờ nào đó đưa đẩy, bạn về đóng đô tại New Orleans. Thế là tôi quen bạn.

Rồi bạn đi học ban ngày, đi làm ban đêm. Bạn làm manager China Town của Đại Tá Ân. China Town là một khu nhà gồm mấy cái building vuông vức nối liền nhau nằm lọt tằm trong một khu da đen đầy đặc...

Sự phồn vinh của người tị nạn làm mấy ông nhọ ngứa mắt. Mà đã ngứa mắt thì thế nào cũng có màn phá hoại. Xe đậu ngoài bãi bị cắt võ, đập vỡ cửa kính là chuyện thường tình. Chưa đã, mấy ông nhọ còn chơi bạo hơn, ném đá và thỉnh thoảng còn đột nhập cả vào China Town để ăn trộm vặt rồi rút lệ, rút êm như ngày xưa Việt Cộng đột nhập thành phố phá hoại rồi dọt vậy.

Cảnh sát... da đen tới cũng chẳng biết ai mà tìm. Làm sao biết được ?

Sư phụ Võ Văn Ân thay mấy tấm kính tốn tiền quá bèn đâm... xót ruột, gọi Lý Tống vào căn nhà: "Mấy coi mấy cái vụ này coi, để tụi nó làm vậy coi... không giống ai cả." Hì hì, lại không giống ai, Lý Tống gật gù cái đầu: "Coi như xong. Sư phụ để tôi lo." Sư phụ bèn về nhà nói với mẹ vợ:

-Mấy cái vụ đó coi như xong rồi. -Ừa, sao xong được ? -Thằng Tống

nói coi như xong thì là xong. Tôi biết nó mà.

Quả vậy, một đêm tối trời, bạn bắn chết tươi một thằng Mỹ đen ngay giữa tiệm. Bắn xong, mấy trăm đứa hàng xóm chung quanh nhào tới vây kín Chinatown, chửi bới um sùm, đòi phanh thây thằng nào vừa giết người. Ai cũng tưởng phen này nhẹ lắm thì thế nào chúng nó cũng đốt rụi Chinatown, nặng thì chúng nó sẽ băm xác thằng tị nạn da vàng nát ra như tương. Có thằng tị nạn nào lại dám bắn chết thằng Mỹ đen giữa khu Mỹ đen bao giờ. Mafia có gốc Siciliane lớn lên từ vỉa hè thành phố Mỹ có muốn bắn nó thì cũng phải dụ nó ra khỏi chỗ khác chẳng dám chơi bạo vậy.

Nhưng không sao cả. Lý Tống mà. Đã bắn thì không sợ, còn sợ thì không bắn.

Cảnh sát chưa tới, hay cố ý tới trễ để chờ chúng nó trừng phạt bạn, bạn lừng lững một mình một Shotgun thông dong và bình thần bước ra ngoài tiệm đứng hút thuốc coi thử có thằng nào hay con nào dám phanh thây Lý Tống hay ném một hòn đá vào tiệm hay không ? Bọn đen đang tru tréo ào ào vậy nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng của bạn xuất hiện cùng cây shotgun trong tay thì chúng nó im re, lại còn nhích ra rề đường cho bạn đi.

Ôi, Thường Sơn Triệu Tử Long ngày xưa đi giữa đám quân Tào oai phong đến như vậy là hết cỡ.

Mấy bà già Mỹ đen đánh võ miệng vừa tru tréo "Motherfucker..." thì đã nghe tiếng cây shotgun trong tay Lý Tống lên đạn soạt soạt. Sở thêm một tiếng nữa thì nghe oành một phát nháng lửa, tiếng đạn xé nát không gian. Mụ đen giựt nẩy mình, xém chút nữa thì té xỉu. Đám người dạt ra. Chẳng còn nghe mụ nào dám "phát biểu" sau tiếng súng nữa. Đám người cũng từ từ tản đi ai về nhà nấy.

Cảnh sát tới điều tra, bạn trả lời theo đúng sách vở: "Tôi ở trong nhà, thằng ăn cướp nó vào, nó tính tấn công tôi. Tôi sợ quá...tôi sợ quá nên tôi bắn đại." Cảnh sát Mỹ đen đòi còng tay bạn, nhưng xếp Mỹ trắng đứng bên cạnh xoa tay, nói bằng giọng đầy cảm tình: "Chớ, chớ. Người này tự vệ chính đáng. Để anh ta yên." Rồi hấn vỗ vai Lý Tống, nheo mắt cười. Hấn biết rõ Lý Tống quá mà.

Chuyện này sau kể lại, ai cũng coi chuyện bạn bắn thằng đen là gớm, nhưng tôi thấy chuyện xảy ra "Sau khi bắn" mới là đáng nể. Bạn mà yếu

cơ thì đã chết với chúng nó ngay đêm hôm đó rồi. Chẳng những chết mà cái Chinatown của sư phụ cũng cháy thành than luôn. Bọn nó đâu chẳng hiền đâu, cứ coi cảnh chúng nó giết nhau hằng ngày trên ti vi, cứ coi cảnh bạo động ở Los Angeles mùa hè vừa qua thì biết rõ.

Rồi bao nhiêu tiếng đồn, bao nhiêu lời khuyên “thân tình” nghe nhức lỗ tai ào ào vây phủ bạn: “Mày trốn đi đâu một thời gian rồi trở lại, bọn Đen nó trả thù đấy.” Bạn chỉ cười ruồi: “Lý Tống chẳng đi đâu hết, sống chết có số, lo gì.”

Bạn giữ đúng lời hứa, chẳng đi đâu cả, cứ chường cái mặt mốc mỗi ngày ra vô đều đều cho chúng nó nhìn thấy. Nhiều đứa bạn tạm xa lánh... Lý Tống một thời gian, chẳng dám đi chung với bạn, sợ ăn đạn lạc của bọn đen. Cứ cỡ vài tiếng đồng hồ điện thoại Chinatown lại reng, anh Trương Sĩ Lương bốc máy lên thì nghe một giọng ồ ồ của một ông nhọ sửa qua hâm dọa: “Where is that motherfucker Lee Tong, I'll kill him.” Anh Lương trả lời tiếng Anh bằng... giọng Huế nghe rất nhẹ nhàng, quý phái: “He is here, sir, you are welcomed to come to kill him any time. When you come, sir, please don't forget to bring a shotgun with you. That Lee Tong is god damn mean. He shoots first. Thank you, sir!”

Nhưng rút cuộc thì chẳng có thằng đen trắng đỏ nào dám trả thù mà khu Chinatown từ đó trở thành đất “Bất khả xâm phạm”, hết dám có cái màn ném đá bể kính hay trộm vặt vẩn. Ngay cả xe đậu mấy ngày ngoài bãi chẳng ai coi cũng an toàn.

Tôi kể lại chuyện này, thế nào cũng có người bảo “Khó tin, Phóng đại” Ừ, thì cũng “Khó tin và Phóng đại” như chuyện chống đối trong tù và chuyện vượt biên của bạn thôi. Mấy ai tin được những câu chuyện có vẻ hoang đường như vậy phải không? Nhưng hồ sơ cảnh sát ở thành phố N.O còn rành rành ra đó, nhân chứng còn rành rành ra đó, ai muốn điều tra thì xin về đây mà lục hồ sơ. Hay nếu có can đảm thì cứ thả bộ vào khu đen kể bên Chinatown, tóm cổ bất kỳ ông nhọ nào mà hỏi: “You know Lee Tong?”, chúng nó sẽ... fuck cho mà nghe.

Nhưng viết thư cho bạn mà không nói về những bông hồng bên cạnh bạn thì là một thiếu sót không thể tha thứ được phải không bạn?

Phải công nhận, đời bạn có số đào hoa, bạn có nhiều người tình đẹp như mơ... bạn còn nhớ những “Miami,” những “Canada”, những “Houston lạnh lẽo như mùa đông,” Và những “Los Angeles?” Bạn hiểu tôi muốn nói gì? Đời bạn, chuyện gì bạn làm cũng ngon lành hết. Từ chuyện ăn

cho đến chuyện uống đến chuyện kia. Nhiều đứa nhìn bạn chảy nước miếng, nhiều thằng khác ghen tức. Dĩ nhiên, cũng có nhiều đứa không thích bạn. Đời mà. Đôi khi, vài tờ báo cũng làm bạn nhức đầu, nhưng cuối cùng thì bạn cũng quên hết. Chúng nó làm sao hiểu Lý Tống được?

Bạn đậu cử nhân ra trường bốn chấm. Hai năm sau bắt trọn cái Master ba chấm tám chấm. Rồi mùa hè vừa qua, bạn trình luận án tiến sĩ có nhan đề là Elephanism tức là chủ nghĩa con voi hay con... mẹ gì đó tôi không thể hiểu được. Người ta đang in bằng Tiến Sĩ cho bạn, chưa kịp phát thì bạn một hai nhất định trở về. Mà phải trở về cho kịp ngày mừng 2 tháng 9 tức là ngày Quốc Khánh VC để đưa bạn lãnh tụ già nua ngu dốt còn lại về âm phủ mà ăn Quốc Khánh với bác Hồ vĩ đại của chúng nó.

Ôi, bạn ta!

Tương lai của bạn thật là vinh quang chói lọi. Với một số điểm ra trường cao như vậy, với một tài năng như vậy, với một thành tích như vậy, với một đồng thơ từ ưu ái như vậy của những nhân vật quan trọng từ ông Tổng Thống Reagan cho đến ông thị trưởng thành phố, đến ông thượng nghị sĩ, bạn muốn bắt một cái job trong Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đâu có gì khó. Dĩ nhiên, mới đầu chỉ có nhân viên tầm thường thôi nhưng tài hoa như bạn, nếu bạn chịu khó, chuyện làm Đại Sứ là chuyện có thể xảy ra. Nhưng dân Hoa Kỳ sẽ hãnh diện vô cùng nếu có một ông Đại sứ cử khôi cỡ ông Lý Tống đại diện cho mình.

Nhưng không! Bạn coi ba cái thứ đó, ba cái thứ mà người ta sẵn sàng làm nhục nhau, thậm chí đến giết nhau để tranh cho được, bạn chẳng coi ra gì. Tám năm trời bao nhiêu công lao, bao nhiêu đêm thức khuya ngày dậy sớm miệt mài đèn sách, học đến... xịt khói ra đằng đít bạn cũng chẳng coi ra gì cả.

Những chuyện mà thiên hạ coi rất trọng, rất vĩ đại, với bạn, chẳng có nghĩa lý gì. Trái tim bạn đang rướm máu vì Phật giáo đang bị đàn áp ở quê nhà, lòng bạn sôi sùng sục vì đồng bào đang còn rên xiết dưới gông cùm đỏ. Ngồi uống rượu với bạn, tôi để ý thấy càng ngày bạn càng trở nên tư lự hơn. Bạn nhin ăn nhin mặc để dành tiền đi học lái máy bay, đi học nhảy dù, học võ nghệ, học luôn cả cách sống kham khổ để chuẩn bị cho những ngày lao tù có thể có.

Bạn nhớ tiệc rượu tại nhà em tôi không? Bác sĩ Liệu nghe bạn sắp về cuống lên, bảo tôi: “Tuần này tao trực... bỏ mẹ không đi được. Để tuần

sau đi. Mày phải nói thẳng Tổng để tao lên gặp nó rồi nó mới được đi.”

Xong ngay, bạn chờ.

Rồi ông tu bíp Nhảy dù hồi hã lái xe máy trăm dặm đường xuống New Orleans đưa tiễn thẳng em Không quân Lý Tổng.

Gặp nhau tay bắt mặt mừng. Ăn nhậu là chuyện đầu tiên. Phải ăn uống cái đã rồi mọi chuyện tính sau rượu vào lời ra, anh em đâu ào ào.

Kể chuyện tiểu lâm, cả bàn rượu cười ầm như muốn nổ tung cả nhà. Bạn cười to nhất, cười say xưa, cười quên trời quên đất.

Ồi, một buổi chiều vàng! Bạn nhớ chẳng, Lý Tổng?

Nhưng khi phần vui đùa qua đi, bàn rượu trở nên yên lặng. Sự im lặng đầy những lo âu khắc khoải về sự quyết tâm trở về của bạn. Anh Liệu tâm sự với bạn:

-Lý Tổng, chuyện trở về của mày làm tao khâm phục. Kinh Kha ngày xưa sang sông Dịch, nói cho cùng thì cũng là chuyện làm để trả ơn cho Thái Tử Đan, tức một hành động cá nhân. Mang ơn nặng, Kinh Kha không về không được. Còn mày, không ai bắt mày về, mày chẳng nợ nần ai, nhưng dám coi thường vinh hoa phú quý, coi những ngày tháng tù đầy không ra gì, coi cái chết nhẹ tựa hồng mao chỉ vì tình yêu thương đất nước dân tộc. Tao xin nghiêng mình bái phục chú mày. Nhưng, Lý Tổng, phải ráng mà làm cho được việc. Ở thời đại được, Tổ Quốc không cần một Kinh Kha nữa mà cần một Nguyễn Ánh...

Bạn và ông Liệu bắt tay nhau ngậm ngùi. Bạn nói: -Xin cảm ơn anh. Kinh Kha hay Nguyễn Ánh khác nhau ở chỗ thành công hay thất bại. Nếu Kinh Kha thành công được thì công lao cũng ngang ngửa Nguyễn Ánh. Ai trong chúng ta cũng mơ ước lật đổ được chế độ phi nhân độc tài, nhưng nếu cứ chống cộng cái kiểu mặc áo vét đọc diễn văn rồi gởi kiến nghị lên Tổng Thống, lên Quốc Hội thì chừng nào cộng sản mới đổ. Phật giáo VN đang rướm máu, Lý Tổng này nguyện đem thân xác mình xin làm một viên gạch lót đường để bảo vệ đạo pháp và dân tộc...

Nghe bạn nói, tôi bùi ngùi kéo ống pip lòng buồn khuấy khuấy, nhưng cũng hãnh diện vô cùng. Mẹ Việt Nam ơi, ngày nào mẹ còn những đứa con như thẳng Tổng này, ngày nào tuổi trẻ VN còn những con người như vậy thì lo gì sẽ không có ngày quê hương mình được tươi sáng.

Men rượu bùng bùng, bạn ngồi say sưa nghe nhà thơ Nguyễn Lập

Đồng ngâm bài Rượu Tiễn:

*Đất nước bừng lên ngày nắng mới,
Bạn về thấp sáng hội non sông.
Này chén rượu hùng xin uống cạn
Nỗi đời hư huyễn có gì đâu*

*Hãy trông nước chảy xuôi sông Dịch
Chẳng lẽ nghiêng ngao đến bạc đầu?
Này cánh dù rơi chiều lửa đạn,
Thân tàu bay nát giữa cuồng điên
Đêm đen thù bạn không nhìn rõ
Thì trách làm chi chuyện hão huyền*

*Này chén rượu hùng xin uống cạn
Bạn về như ánh kiếm Kinh Kha
Rượu đưa hào kiệt ngàn năm trước*

*Còn vắng đâu đây một tiếng khà
Đập nát Hồ Trường tan thành bụi
Cơn say lạ mặt có gì đâu
Đốt chén hờn hờ thành giống bão
Đẩy càn không lộn giữa chiêm bao*

*Hãy thét gầm lên lời Sát Đát
Thân mình làm đuốc sáng trời Nam
Là điểm khởi hành trong đổ nát
Để người kiêu hãnh đừng vương lên*

Tôi phải viết lại nguyên bài thơ cho bạn đọc vì tôi biết bạn khoái bài thơ này lắm. Bạn đã bắt anh em mỗi người ngâm một lần cho bạn thưởng thức, rồi ngày hôm sau copy nó gởi đi các nơi cho báo chí, cho anh em.

Thế rồi bạn lên đường. Âm thầm, bình thản, lặng lẽ.

Bạn hiền, tôi muốn hỏi bạn, bạn nghĩ gì khi ngồi trên con tàu cất

cánh từ thành phố New Orleans của miền đất giàu sang hạnh phúc để trở về Thái Lan, nơi đã đầy đọa bạn, cầm tù bạn trong cuộc hành trình dài 17 tháng trời? Người ta thường từ nơi tối tăm tìm đến chỗ ánh sáng, từ chỗ nhọc nhằn tìm đến chỗ an vui. Còn bạn, đang từ trong ánh sáng bạn muốn trở về với bóng tối, đang ở chỗ an nhàn thanh thoi lại tìm về nơi tù ngục. Hay, bạn ta, như lời một triết nhân nào đó đã nói: “Bạn muốn làm bóng tối vì bạn biết, chỉ có bóng tối mới nuôi dưỡng được mặt trời.”

Lòng tôi khuấy khoắt vì những tư tưởng này...

Rồi bạn trở về quê hương. Không về để đem đồng tiền kiếm được nơi xứ người hành hạ hay làm nhục những người VN bất hạnh khác như bọn Việt kiều, mà dâng hiến tấm thân hèn mọn của mình, tình nguyện làm một kẻ tội đồ, sống trong bóng tối của ngục tù để chia sẻ những đau khổ với dân tộc như lời bạn biết trong thư.

Bạn vừa nhảy xong một Saut dù thứ hai xuống đất Mẹ, có lẽ là Saut cuối của cuộc đời. Lời thơ của Nguyễn Lập Đông như văng vẳng trong tôi: “Này cánh dù rơi chiều lửa đạn...”

Ôi, quê hương mình, bạn ạ, từ thuở mùa thu tháng 8 có buổi chiều nào không phải là buổi chiều lửa đạn hả bạn.

Bạn lên đường, chúng tôi trở về với những bận bịu của cuộc sống hàng ngày những bận bịu không thể nào tránh được của những cuộc đời trên đất Mỹ như đi làm, đi chợ, đi ăn, ký check trả tiền bill, tiền điện...thình thoảng giật nẩy mình lên khi nhìn thấy cái giấy nợ tiền lên quá cao. Bồn chồn áy náy khi vào hăng nghe tin động trời: “Đù mẹ, lại sắp sửa có Lay-off đấy. Phen này chẳng biết là bao nhiêu mạng.” Buổi chiều về nhà, mở cái máy điện thoại lên nghe, lại có người mời đi họp hành để bàn chuyện...chống cộng.

Bạn hiền,

Bây giờ là đã gần hai tháng kể từ ngày bạn trở về. Hai tháng trời bên đất Mỹ bận bịu này qua mau như một giấc mơ. Mới thứ Hai đi làm đã thấy thứ Sáu rồi Chủ Nhật, rồi lại thứ Hai. Nhưng trong tù, hai tháng có thể dài bằng hai năm, hay hai chục năm. Tôi nghĩ, đời bạn được bao nhiêu ngày an bình sung sướng nhỉ?

Bạn mồ côi cha mẹ sớm, tuổi thơ đầy gian truân, phải tự lo lấy thân. Bạn vào lính, lái tàu bay, vùng vút chưa được bao lâu thì bị bắn rơi, sống kiếp tù ngục. Bạn vượt ngục, sống vất vưởng ở Sài Gòn, khi no khi đói,

lúc nào cũng trốn chui trốn nhủi. Cuộc vượt biên của bạn kéo dài gần hai năm với đầy gian nguy bất trắc. Rồi định cư ở Hoa Kỳ, sống đời hàn sĩ, cầm cúi học hành đến mờ mắt ra. Sau tám năm bận bịu ngày đêm lo dùi mài kinh sử, học vừa xong, chưa hưởng được chút gì của công lao mình thì bạn hăm hở trở về để làm cho trọn lời hứa ngày nào: “Lý Tống sẽ trở về để giải phóng quê hương.”

Bạn có nhiều đức tính mà tôi rất khâm phục. Trước hết, chơi với bạn bao nhiêu năm, tôi chưa hề thấy bạn có hận thù. Có người đọc đến đây lại bảo: “Giữ nữa đây, lại thêm một chuyện lạ nữa của Lý Tống chăng?” Vâng, đúng vậy. Trong trái tim của bạn, tôi không hề thấy có một chỗ nào dành cho hận thù, cho những ti tiện nhỏ mọn mà những người như chúng tôi thường có. Nếu cần bắn là bắn, bắn không phải vì hận thù mà việc phải làm, thế thôi. Ngày bạn còn ở đây, bạn bị bao nhiêu vố, bao nhiêu đòn độc, bao nhiêu lời nói hành nói tỏi. Bạn giận lắm nhưng chỉ giận thôi, vài tiếng chửi thề và khà vài ly rượu là quên hết. Bạn không hề biết hận thù là gì, không hề giữ trong trái tim mình một cái gì. Tôi nghĩ trời sinh ra vậy mà hay, bởi vì, nếu bạn đã hận thù ai thì người đó không thể nào sống nổi.

Thứ hai, bạn là một người biết giữ chữ tín. Bạn chưa bao giờ thất hứa với ai dù chỉ một lời hứa nhỏ như hứa đến nhậu. Bạn đã hứa thì dù trời có lụt, xe có hư bạn cũng vẫn kêu taxi đến. Bạn hứa cho tôi tấm hình của Al Capone, nhưng về nhà tìm không ra. Tôi tưởng bạn quên rồi nào ngờ hơn một năm sau, lúc dọn nhà bạn tìm thấy và gởi nó đến nhà tôi. Bạn còn nhiều cái hay nữa nhưng chuyện gì không đáng thì bỏ, còn thấy đáng để làm thì phải làm và làm tới nơi tới chốn. Như chuyện rộng rãi trong vấn đề tiền bạc, rộng rãi trong cách đối xử với bạn bè, như chuyện thương người, nhất là những người bản cùng khổ nạn.

Bố mẹ mất sớm, bạn ra đời thiếu tình thương, và thiếu luôn phần quan trọng nhất, đó là sự nuông chiều dạy dỗ căn bản mà người ta chỉ có thể tìm thấy được ở những đấng sanh thành trong gia đình. Sự nuông chiều dạy dỗ này, ở chốn học đường thầy giáo không cho bạn được, ở ngoài đường bạn bè không có để cho. Đó là sự dạy dỗ thiêng liêng chỉ có thể đến từ tình thương của bố mẹ. Nó đến chậm chậm từng ngày, từng giờ, từ từ phủ kín trái tim non trẻ bằng những vòng tay ấp ủ và lời nói dịu dàng của mẹ, bằng những ánh mắt hiền từ nhưng nghiêm nghị của cha. Nó đến bằng những buổi tối nửa đêm khi giật mình thức dậy vì một cơn sốt, đưa trẻ thơ nhìn thấy bố mẹ đứng bên cạnh giường đang lo âu

nhìn mình bỗng đôi môi nở lên những nụ cười tươi thắm.

Đau buồn và đáng thương biết bao cho những đứa trẻ như bạn, lớn lên thiếu hẳn sự trang bị tối thiểu này của tuổi ấu thơ. Vì thế, bước ra đời đôi khi có vài việc bạn làm, đôi lời bạn nói có thể làm buồn những người nghe.

Nhưng tôi, một người lớn lên trong một gia đình êm ấm với đầy đủ tình thương cùng sự nuông chiều của những đấng sanh thành, tôi hiểu sự mất mát của bạn.

Mỗi đêm Giáng Sinh, như ông già Noel, bạn lăm lúi đi lang thang chung quanh Chinatown đánh thức từng người Mỹ đen nằm trên ghế đá hay dưới gầm cầu I-10 đây và cho họ tiền, người mười đồng, kẻ hai chục. Họ chẳng bao giờ biết bạn là ai và bạn cũng chẳng biết họ, nhưng mấy trăm bạc của bạn đã reo rắc niềm vui đến cho họ. Những niềm vui bình thường nhỏ mọn mà bạn chưa bao giờ có.

Bạn không phải là một người hoàn hảo. Bạn cũng có những thói hư tật xấu. Những thói hư tật xấu bình thường như bất cứ một người nào trên cõi đời này. Nhưng cái hay của bạn là dù ngang bướng ở đâu, nhưng về phần phục thiện thì bạn luôn luôn thành tâm, luôn luôn biết chấp nhận lầm lỗi của mình và cố gắng sửa đổi để trở thành một người tốt hơn.

Một ngày nọ, bạn vô tình hỏi một người bạn một câu không được thanh tao lắm về chuyện riêng của người ta. Người bạn này nghiêm mặt trách bạn. Bạn xin lỗi ngay, chấp nhận lỗi mình và còn nói: "Bạn bè quý nhau thì phải chửi nhau như vậy mới tốt."

Tôi muốn hỏi những người xưa nay hay công kích Lý Tống, hay nhìn Lý Tống dưới một con mắt khắt khe, kể cả từ trước khi bạn về VN và sau khi về VN, quý vị có nhớ một câu chuyện trong Thánh Kinh về người phụ nữ ngoại tình không?

Ngày ấy, người ta bắt được một phụ nữ ngoại tình và tính đem ra ném đá. Chúa Giêsu đã cầm hòn đá lên và hỏi đám đông rằng: "Ai trong chúng con là người vô tội nhất thì hãy cầm hòn đá này mà ném trước." Đám đông dạt ra rồi giải tán.

Trong số người Việt hải ngoại bây giờ, chính những thằng những con đơ bản nhất, lại là những kẻ to mồm nhất để tấn công Lý Tống. Khốn nạn hơn, có thằng còn vỗ ngực tự nhận là bạn của Lý Tống để kể ra những thói hư tật xấu tưởng tượng của bạn. Ý chúng nó muốn cho thiên hạ biết

rằng tôi phải thân với Lý Tống lắm, tôi gần gũi với Lý Tống lắm cho nên mới thấy được những việc bề bộn của Lý Tống.

Trời cao có mắt. Đời này có thiếu gì cách để mua danh, để nổi tiếng, nở lòng nào lại đi mua danh một cách hèn mạt và bị thương như vậy.

Bây giờ, nếu có ai về thành phố New Orleans, hỏi một trăm người, thì đa số ai cũng vỗ mặt tự xưng tôi là bạn hay đã từng ở tù với Lý Tống hết. Cho dù người đó chỉ thấy mặt Lý Tống một hai lần, có người chỉ được ngồi châu rìa ăn phở với Lý Tống mới có vài ba lần.

Đọc đến đây chắc bạn phải mỉm cười... thú vị. Phải, thú vị lắm chứ khi mình sống ở đời mà ai cũng muốn bắt quàng làm họ với mình.

Nguyễn Trãi ngày xưa có nói rằng: "Nước ta thời nào cũng có hào kiệt".

Hào kiệt Lý Tống ơi, chúc bạn có nhiều sức mạnh trong tay kẻ thù. Xin Chúa, Phật, Thượng Đế gìn giữ bạn trong bàn tay người. Bạn đã làm xong việc lớn của đời mình. Chẳng những là anh hùng, bạn còn là một tấm gương soi để cho chúng tôi nhìn vào đó mà sống, mà làm việc và quan trọng nhất, mà thấy được lòng mình. Lòng ái quốc của mình thật hay giả, mình yêu tiền, yêu danh vọng hay yêu nước, cứ nhìn vào tấm gương soi Lý Tống thì sẽ thấy mình liền.

Thôi, hào kiệt Lý Tống, tôi phải dừng bút. Dù sau này đời có ra sao đi nữa thì bạn cũng đã trở thành một con người vĩ đại, ít nhất, đối với tôi và với những người yêu mến bạn. Mai một xuống tuổi vàng, bạn có quyền ngẩng mặt nhìn những Trần Hưng Đạo, Phan Thanh Giản, Nguyễn Thái Học, Phạm Hồng Thái v.v... mà nói rằng: "Kẻ hậu bối là Lý Tống này đã làm xong bốn phận của mình."

Phải, bạn ạ, bạn có quyền nói như vậy. Bạn có quyền hãnh diện mà nói vậy vì bạn đã làm xong việc lớn của đời mình. Còn chúng tôi, không biết chúng tôi chừng nào mới làm được việc lớn của đời mình? Hay rồi cũng chỉ sống một kiếp sống an nhàn bên vợ con để rồi chết già, chết âm thầm lặng lẽ như bao người Mỹ khác?

Câu hỏi này, tôi biết, chỉ có mình tôi trả lời được cho tôi mà thôi...

TRƯỜNG SƠN LÊ XUÂN NHỊ

PHẦN V

Thơ

LÝ TỔNG ƠI ! ANH SỐNG MÃI

*Anh sống mãi trong lòng dân-tộc Việt
Vi đời anh tha-thiết với non sông
Nơi gương xata đã bao vị anh hùng
Đem xương trắng máu hồng đền nợ nước
Anh sống mãi trong con tim Tổ-Quốc
Vi mưu-cầu đại cuộc cứu quê-hương
Đi tiên-phong thổi-thức những hồi chuông
Cho toàn quốc vùng giơ tay làm lịch-sử
Anh từng trải bao ngục-tù gian khổ
Vấn âm-thầm ấp-ủ bóng Kinh-Kha
Gót chinh-nhân thường coi nhẹ phong-ba
Anh dẫn bước xông-pha vào đất giặc
Là con cháu Quang-Trung, Trưng-Trắc
Chí kiêu-hùng bất chấp mọi gian-nguy
Anh hiền-ngang đem dũng-khí ra đi
Vi lý-tưởng sá chi thành hay bại
Để dân Việt vùng lên cùng quật-khởi
Dưới bóng cờ phát-phối khải-hoàn ca
Bắc Trung Nam xây-dựng lại sơn-hà
Ngày quét sạch bầy yêu-ma quỷ dữ
Ngàn sau nữa, khi lần trang quốc-sử
Đoàn hậu-sinh lại nhớ chiến-công anh
Và hình-dung nhìn thấy cánh dù xanh
Anh nhảy xuống, một mình anh Lý Tổng!
Thật kinh-ngạc, cả phố phường chấn-dộng
Mưa truyền-dơn tỏa xuống khắp nơi nơi
Muôn con tim, vạn ánh mắt sáng ngời
Đang kỳ-vọng ngày vui mừng phục-quốc!
Anh hoài-bảo với niềm-tin sau trước
Hàng triệu người tiến bước đến thành-công
Ngày vinh-quang của nòi-gióng Lạc-Hồng
Anh sống mãi trong lòng dân-tộc Việt*

ANH PHONG

San Jose, Cali Oct 1992
(IRCC - HỘI QUÁN VN)

VINH DANH LÝ TỔNG

Tôi muốn dùng dao khắc thơ lên đá
 Chẳng phải vì ai giết giấy bút đi
 Chỉ muốn đời sau trăm họ nhớ ghi
 Gương trung liệt của anh hùng LÝ TỔNG
 Trót lớn lên thuở đất bằng dậy sóng
 Tổ quốc điêu linh, dân tộc phân lìa
 Máu chảy bao năm lòng mẹ cắt chia
 Đủ đau đớn lòng người con đất Việt
 Một Bắc phương vang tiếng hờn rên xiết
 Lũ Cộng hung tàn bóc lột da xương
 Khổ rách áo ôm khổ đủ trăm đường
 Vẫn chưa thỏa, chúng hô hào "giải phóng"
 Một miền Nam đang phồn vinh êm ấm
 Bóng chốc điều tàn, máu đổ thịt rơi
 Xếp bút nghiêng, bao trai tráng đáp lời
 Nợ núi sông đã liên hồi giục giã
 Quyết dẹp tan lũ Cộng nô gian trá
 LÝ TỔNG vươn lên theo cánh thiên thần
 Khoảng không gian vui cao vút trời thần
 Tung cánh sắt chặn ngăn loài quỷ đỏ
 Tiếng sét gầm vang trời long đất lở
 Đã bao phen làm khiếp vía quân thù
 Bóng "Hắc Ưng" ngang dọc khắp quân khu
 Đời cứ tưởng an hoà không mấy chốc
 Máy ai hiểu biển dâu là tang tóc
 Chí nam nhi chưa thỏa đã tan đàn
 Một tháng tư đen, đời phủ màu tang
 Tay cung kiếm phải buông hàng tấc tước
 Dũng Hổ, Ó Đen ngậm hờn sa lưới
 Mất tuổi thanh xuân, tan nát gia đình
 Cả một trời Nam đầy đọa điêu linh
 Trong móng vuốt tanh hôi bè lũ Cộng
 Ai có nghe chẳng tiếng kêu trăm thống?
 Đau đớn vọng từ địa ngục trần gian
 Bất bớ, thủ tiêu, cải tạo kinh hoàng
 Cho thỏa dã tâm trả thù đê tiện.

LÝ TỔNG anh hùng tim gan bất biến
 Xiềng xích gông cùm nào giữ được lâu
 Trong đọa đầy chí lớn vẫn nung sâu
 Anh vượt thoát mưu toan ngày phục quốc
 Rồi miên mang đạt cho tròn mộng ước
 Nợ sách đèn không mấy chốc trả xong
 Đổ đạt hiển vinh, chấn ảm nệm hồng
 Nhưng sâu kín vẫn đau hờn dân tộc
 Về thôi! Diệt lũ cầm quyền ngu ngốc
 Để cứu sinh linh ra khỏi đọa đầy
 "Hỡi Kinh Kha, ngàn năm trước có hay?
 Kẻ hậu thế ta đây chung tâm sự
 Người bước đi một bờ sông Dịch Thủy
 Ta bay về cả một Thái Bình Dương
 Ôi cõi nhân gian nhẹ tựa khói sương
 Chắc ta sẽ gặp người trong sử sách".

.....
 Anh đã hiên ngang oai hùng hiển hách
 Đạp mặt quân thù từ cõi trời cao
 Tiếng hét vang lên kêu gọi hô hào:
"...Toàn dân hỡi! Đã đến hồi nổi dậy
Tay súng tay dao cơ đồ giựt lấy
Tiêu diệt tận cùng lũ cộng cuồng si
Chủ chúng tiêu ma tan nát thành trì
Không thể để bọn tôi đòi sống sót!"

.....
 Mộng lớn không thành, quân dân đau xót
 Chỉ cả đắp đền tổ quốc tri ân
 Bóng anh sa đẹp hơn cả thiên thần
 Mang tia sáng niềm tin cho dân tộc.

.....
 Kính cẩn vinh danh anh hùng LÝ TỔNG.

TRẦN TRÚC LÂM
 Đầu tháng mười, 1992

LÝ TỔNG

Người con trai ấy năm mươi tuổi
 Một sớm thấy mình bỗng trẻ ra
 Tung xuống Sài Gòn câu thống thiết
 Thả dù chụp hết lũ Yêu Ma!

Người con trai ấy! Ôi người lính!
 Bời nặng lòng yêu nước, xả thân
 Ôm cả mặt trời bay xuống đất
 Dem về Tổ Quốc một mùa xuân ...

Người con trai ấy không ràng buộc
 Một chút tình riêng dẫu mỏng manh
 Chỉ có Tình Chung là Đất Nước
 Tấm lòng mãi mãi thuở Xuân xanh ...

Người con trai ấy là ai vậy?
 Nhắc đến tên chàng
 phạm thượng không?
 Hỏi những ai người điêu khắc giới
 Nên chăng tạc tượng Một Anh Hùng?

Trần Trung Tá

LÝ TỔNG

Anh biết viết gì cho em đây?
 Tình thương ngập nghẹn trái tim này!
***Quốc-cửu vị báo*:** Trai thời loạn
 Nào xá năm gai, nuốt đắng cay!

Em tự làm nên chuyện tuyết-vời,
 Một mình đổ lửa xuống đầu sôi:
 Trái tim cả nước hòa chung nhịp
 Hường ánh sao đêm thấp sáng ngời.

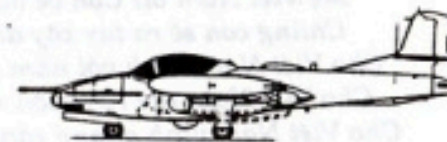
Em đã là con Mẹ Lạc-Hồng,
 Là em tiên-bồi chói vinh-công,
 Là anh thế-hệ đau vong-quốc
 Đang quyết vùng lên cứu núi sông.

Em tự làm viên gạch Bát-Tràng
 Lát đường về giải-phóng giang-san;
 Em lay thế-giới bùng choàng dậy
 Thức tỉnh lương-tri trước Việt-Nam

Lý Tổng thương yêu Lý Tổng ơi!
 Anh hùng nay đã hết đơn côi.
 Bảy giờ chiến-hữu trong, ngoài nước
 Sát cánh cùng em dựng lại đời...

Thanh-Thanh

(một người anh ruột cảm kích trước tình thần
 yêu nước cao độ của Lý Tổng)

LÝ TỔNG Anh Hùng Không Gian Bay Vào Lịch Sử

Tô Sơn

Ó Đen xuất hiện huy hoàng
Bay về quê mẹ viết trang sử hùng.

Một thế hệ trẻ trung
Một ý chí oai hùng
Một trái tim sắt đá
Dẫn đường đưa anh đi

Lý Tổng anh! Biết nói năng gì
Trai thế hệ hai mươi xứng đáng (Thế kỷ 20)
Anh người hùng Phi Công dũng cảm
Đá từng phen, phạt Bắc, bình Nam

Bao chiến công lừng lẫy huy hoàng
Làm cho địch hoang mang, bối rối
Một tấm gương, anh hùng sáng chói
Cho Việt Nam thế hệ mai sau

Anh hằng say mơ chiến công đầu
Anh viết lên đề cương thực hiện
Anh kêu gọi toàn dân quyết tiến
Đoàn kết thêm, bãi thị, bãi công

Lời anh vang khắp nẻo non sông
Thề quyết không sống chung Cộng Sản
Đường anh đi, đuốc thiêng soi sáng
Dem vinh quang, tổ quốc hôm nay

Mẹ Việt Nam ơi! Con về đây
Chúng con sẽ ra tay xây đắp
Cho Việt Nam sánh với năm châu
Cho Việt Nam rực rỡ muôn màu
Cho Việt Nam vinh quang sáng chói

Ó Đen: Tên tác phẩm Lý Tổng viết.

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

Những lời anh kêu gọi
Xuất hiện từ trời mây
Dù màu sắc tung bay
Như bướm mừng đại hội

Bướm bay theo gió thổi
Trên đất mẹ, quê cha
Dầy tình thương thiết tha
Lời mẹ ru, nhè nhẹ

Việt Nam ơi! Muôn màu đẹp đẽ
Mùa thu ơi! Xanh thắm quê hương
Lời anh vang trên khắp nẻo đường
Đánh thức ai, đang còn mê ngủ

Anh về giữa mùa thu lá đỏ
Cánh hoa dù lo lửng trên không
Bao trái tim, im lặng chờ trông
Viết tên anh, đi vào lịch sử

Lý Tổng ơi! Con người bất tử
Vẫn hiện ngang như thuở ngày xưa
Yêu quê hương, Tổ quốc vô bờ
Xứng đáng là người trai thế hệ

Đường anh đi gian nan, bất kể
Bao chông gai, nguy hiểm, không sờn
Việc anh làm để cứu giang sơn
Đưa dân tộc lên bầu trời sáng

Anh, người hùng Không Quân duyên dáng
Trên thế gian, có một không hai
Phải không anh! Là một thiên tài
Tiếng vang lừng năm châu, bốn bể

Việc anh làm bao người kính nể
Như thiên thần thế hệ hai mươi (thế kỷ 20)
Viết thành thơ ghi nhớ muôn đời
Sáng tác nhạc yêu người Lý Tổng.

Viết tại Santa Ana, 10-10-1992

Đêm buồn
Tô Sơn

Lý Tổng - Chiến Dịch Trở Về Đất Mẹ

ĐỜI PHI THƯỜNG

Lý Tống ! Lý Tống !
 Một chuyến hồi hương chan hòa nghĩa khí
 Cả Sài Gòn hễ ngơ ngác nhìn nhau
 Kẻ nộ thù bỗng sững sờ khiếp vía
 Hết khinh thường hề Chiến Sĩ Tự Do
 Anh quên hạnh phúc riêng tư
 Trái tim thao thức cơ đồ Việt Nam
 Lý Tống ! Lý Tống !
 Xin cuối đầu và nghiêng trang bái phục
 Đời phi thường hề dốt thuốc tìm đâu ?
 Giở trang sử hằng trăm năm ở nhục
 Đấng anh hào hề kiếm tựa ngọc châu
 Lợi danh anh chẳng mưu cầu
 Ngón ngang tâm sự một màu Quê Hương
 Lý Tống ! Lý Tống !
 Phát súng lệnh vang ầm trên bốn cõi
 Tám phương trời hề thức tỉnh nhân tâm
 Hịch gào thét vút cao lên vờ vọi
 Đòi trả dân hề lẽ sống của dân
 Cánh dù bay đẹp tuyệt trần
 Người về đáp nghĩa đền ân cho đời
 Lý Tống ! Lý Tống !
 Anh ngồi đó mặc dù trong bóng tối
 Mà hào quang hề tỏa sáng lung linh
 Tổ Quốc rồi đây hẹn ngày khai hội
 Sẽ bừng lên hề điệp khúc quang vinh
 Giang sơn một giải thanh bình
 Anh hùng Lý Tống sử xanh lâu truyền.

San Jose, 10 - 92
 Phạm Hải Hồ

HUYỀN SỬ MỘT LOÀI CHIM

Tặng Lý Tống

Ôi! Quê hương Việt Nam
 Triệu người cơ cực lầm than
 Trăm vạn sinh linh biển Đông oan thác
 Ngất ngưỡng trên ngai một lũ tham tàn
 Cam chịu cắt đất dâng kẻ thù phương Bắc ...
 Địa cầu chấn động run bần bật
 Người gọi người ngơ ngác hỏi nhau
 Thách đố gông cùm coi nhẹ khổ đau?

Anh chọn không gian ghi lời vĩnh quyết
 Núi sông tao ngộ chắc rung sầu?
 Vắn mấy từng mây ngày xưa tóc biếc
 Cánh dù bung ngạo nghễ giữa trời cao.

Không rầm rộ khao trương lộng ngữ
 Anh âm thầm xé núi lấp sông
 Đâu có nặng đường sinh nẻo tử
 Đại cuộc đâu cần mấy tiếng khen suông?

Đâu chẳng biết đem thân vào đất hiểm
 Máy ai thành bại luận anh hùng?
 Nếu đại nghĩa. Rải truyền đơn: "Nổi dậy!"
 Đốt thịt xương làm ngọn đuốc soi chung.

Tổng quân, muôn thuở loài chim quý
 Lồng lộng khung trời anh vẫn bay
 Dưới kia bạt vĩa loài ma quỷ
 Tổ Quốc Không Gian - trọn kiếp này

Lừng lừng hiên ngang bước vào lịch sử
 Chúng giam anh đâu nhốt được tinh thần
 Đá tảng bạc không gian trong triệu tim rực lửa
 Chúng tra tấn anh chỉ làm căm hận bùng thêm ...

T.T. Mây Trên Ngàn
 P.D. 231

Loại thơ ca tụng anh hùng hy sinh vì nước.

GỬI VỀ ANH HÙNG LÝ TỔNG

*Giữa trời xanh, giữa không gian đầy gió,
Một khung dù phơi phới xuống quê hương,
Những cánh truyền đơn tung khắp nẻo đường,
Mang tiếng gọi đồng bào chung tay phục quốc.*

*Anh đã thắp ngọn đuốc can trường sáng ngời non nước,
Anh đã mang bao nhiêu niềm hân hoan, phấn khởi tới dân nhà,
Anh đã tung ra giữa bầu trời đen tối một màu hoa,
Hoa chiến đấu dành tự do, để tiêu diệt loài lừa dân hại nước,
Anh đã nêu cao tinh thần quân dân Cộng Hoà năm trước:
Chấp nhận hiểm nguy.*

*Bảo vệ đất đai.
Kỷ luật. Trung thành ...
Anh đã viết lên trang hùng sử rực rỡ phương danh.
Danh tráng sĩ sẽ truyền lại muôn đời vạn thừa.*

*Viết về Anh với bao tình thương, tiếc, nhớ!
Ghi ơn Anh người kiệt dũng, hoàn vũ cổ kim.
Phương trời bao triệu con tim,
Cùng mang ưu ái rồi tìm dấu AI.*

Phương Chính

LÝ TỔNG

Lý Tổng ! Lý Tổng!

Người phi công anh dũng

Nghe lời gọi quê hương

Mang lương tri hành động

Gió bốn phương đưa truyền đơn toả xuống

Sáng rực trời rợp nắng thủ đô xưa

Mười bảy năm từ mất nước đến giờ

Dân chúng ta được ngày vui mở hội

Lửa tro tàn bỗng bùng bùng dữ dội

Hun tinh thần tranh đấu bốn ngàn năm

Lửa nâng cao những hừng hực hờn căm

Đang nổi dậy như triều dâng thác đổ

Nghe Tổ Quốc, anh đi làm lịch sử

Diệt quân thù quyết giải phóng non sông

Muôn hịch truyền đơn, triệu tiếng reo mừng

Khơi sống lại tình Sài Gòn yêu nước

Rất can cường anh xung phong lên trước

Để mọi người cuộn cuộn bước theo sau

Đỉnh trời cao tỏ chí khí anh hào

Khua động đến cả hoàn cầu vũ trụ

Góp phong ba, anh tung ra bão tố

Khiến quân thù run sợ trước hào quang

Thành quách ngã nghiêng cờ súa điêu tàn

Đang khuất phục chí quật cường xung kích

Cánh hoa dù tung bay trên đất địch

Ánh huy hoàng đẹp mãi đến ngàn sau

nguyễn đình tạo

LÝ TỔNG

MỘT KINH KHA THỜI ĐẠI

Lính Già Trần Nam Ca

*Kha đi đánh đổ bạo Tần
Tống về cùng với toàn dân diệt thù.*

*Kinh Kha xưa thiên thu vĩnh biệt
Lý Tống nay bắt diệt với đời
Trai tài ngang dọc giữa trời
Vì dân vì nước một lời sắt son.
Mang mộng ước đời non lấp biển
Anh trở về thực hiện chí hùng
Sài Gòn bay giữa không trung
Truyền đơn, tâm nguyện anh tung ngập trời
Như sấm sét khắp nơi đánh xuống
Khiến bạo quyền luống cuống, xôn xao
Cánh dù lộng gió trời cao
Đồng bào mừng đón anh hào tuổi xanh.*

*Xưa Thủy Hoàng mang danh bạo chúa
Tàn hại dân, nuôi đứa ác gian
Thực thi chế độ tham tàn
Chôn vùi sĩ tử, oán than ngập trời!
Thâu Lục Quốc, giết người vô tội
Nhốt sĩ phu, chặn lối ngàn đường
Trường Thành Vạn Lý bắc phương
Nhưng mong vinh cửu trồn đường vua tôi.
Nhưng Kinh Kha đội trời đạp đất
Quyết sang Tần một mắt một cùn
Thân trai nặng gánh nước non
Thanh gươm yên ngựa nét son sử hùng.
Đất Đốc Hàng, ung dung giảng giải (1)
Chợt rút gươm đòi lại giang sơn
Những mong xóa sạch căm hờn
Nào ngờ dân, nước vẫn cơn đọa đầy!*

*Nay Việt Cộng mê say tà thuyết
Cũng tham tàn, hủy diệt tình người
Oán than dậy đất ngập trời
Lòng dân chất ngất, sục sôi ... đợi chờ.
Và Lý Tống sang bờ Dịch Thủy, (2)
Không tay ngà, tri kỷ, chén vàng
Tiền đưa ai tấu cung đàn?
Chuyến tàu "Tổ Quốc Không Gian" anh về.
Anh về lòng thương quê nhớ nước
Cùng toàn dân hẹn ước một lòng
Vùng lên đánh đổ cuồng ngông
Xây nền độc lập non sông phú cường.*

*Nhớ lại thuở quê hương khói lửa
Đời phi công bay giữa đạn thù
Tàu rơi mang kiếp tội tù
Rời anh vượt ngục cho dù hiểm nguy.
Rời quê mẹ, anh đi ngàn dặm
Cánh vượt biên tỏ đậm chí trai
Qua Lào, qua Thái, Mã Lai
Đôi chân chẳng mỏi, khen thay chí hùng.
Nơi đất khách thung dung an hưởng
Nhưng không quên lý tưởng đời trai
Soi kính, nấu sủ dùi mài
Công thành danh toại anh quay trở về (3)
Anh trở về lời thề cứu nước
Nguyện đốt lên ánh đuốc soi đường
Với đồng bào khắp quê hương
Cùng tổng khởi nghĩa diệt phường ác gian.
Anh đi, chẳng khoe khoang kèn trống
Chẳng múa may, vồng lọng rình rang
Chẳng quyền góp bạc lẫn vàng ...
Truyền đơn, tuyên cáo, hành trang lên đường.
Xưa Kinh Kha vắn vương bìn rịn
Buổi tiễn đưa chén tỉnh, chén say
Nay Lý Tống một người trai
Tiền đưa ... xiết chặt vòng tay lên đường.
Là tráng sĩ tình thương xem nhẹ
Thân cho đời, khác kẻ thường tình
Xá gì chút bả phù sinh ...
Rạng danh vì nước, hiển vinh vì nhà.*

*Anh mới xúng Kinh Kha thời đại
Gương anh hùng mãi mãi với đời
Cười cho bao kẻ hợm người
Tự phong, tự gán, về với ... Kinh Kha!!!
Nay anh về tình nhà, nợ nước
Cùng toàn dân chung bước đấu tranh
Và muôn người nối gót anh
Viết trang sử mới rạng danh giống nòi.*

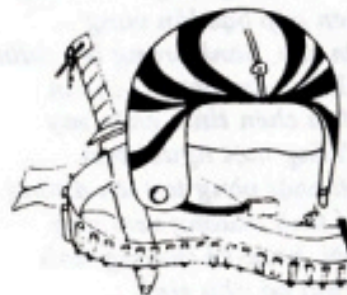
Lính Già Trần Nam Ca
(San Diego, tháng 09-1992)

Ghi Chú:

(1). Kinh Kha dâng bản đồ Đốc Hàng cho Tần Thủy Hoàng, giảng từng địa danh. Khi mở ra gần hết thì Kinh Kha rút con chủy thủ cuộn trong bản đồ, tay trái nắm chặt tay áo bạo Tần tay phải đâm, nhưng Tần Thủy Hoàng tránh khỏi.

(2). Xưa Kinh Kha sang bờ sông Dịch, nào Thái Tử Đan dâng tay ngà của ái cơ, người dâng chén vàng mời rượu, tri kỷ Cao Tiêm Ly tấu đàn tiến đưa. Riêng Lý Tống khi về đã không cần tổ chức tiến đưa linh đình, không tuyên bố chẳng khoe khoang. Anh về với túi hành trang là truyền đơn cùng chuyến tàu với tâm tư của một người chiến sĩ mang trên người "Tổ Quốc Không Gian" mang ý định lấy tàu của Thái Lan bay về rải truyền đơn, ném bom đánh phá bạo quyền.

(3). Đầu tháng 4-1975, trong khi thi hành phi vụ oanh kích thì tàu Lý Tống bị bắn rơi, anh bị bắt và cầm tù. Đến tháng 7-1980 anh vượt ngục, rồi vượt biên bằng đường bộ hơn 3000 cây số qua Lào, Miên, Thái, Mã v.v. ... Sau khi định cư ở Mỹ, anh tiếp tục việc học và anh đã tốt nghiệp cử nhân, cao học và vừa trình luận án Tiến sĩ.

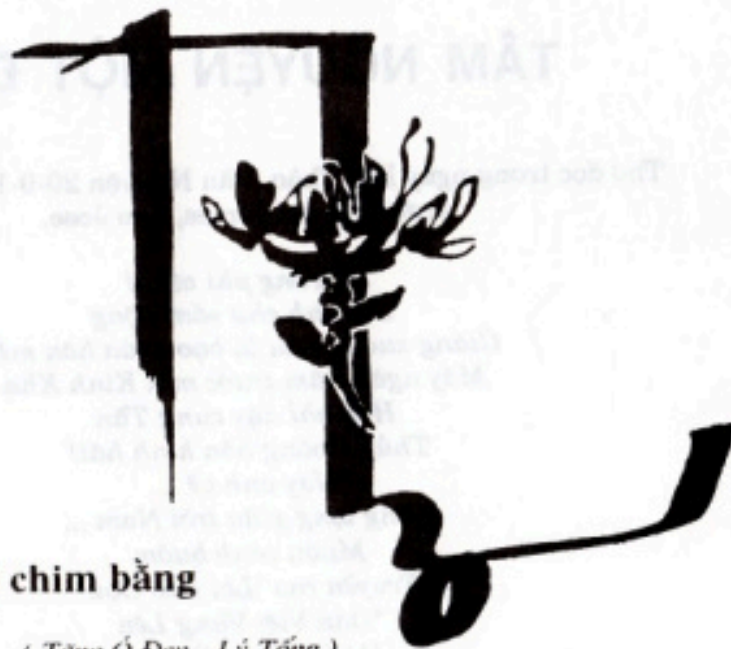
**K.Q.
VIET-NAM**

TÂM NGUYỆN MỘT ĐỜI

Thơ đọc trong ngày Hội Thảo, Cầu Nguyễn 20-9-1992 tại Công trường Saint James, San Jose.

*Lý Tống phi công!
Tên anh chữ sấm động
Giáng xuống đầu lũ bạo chúa hôn mê!
Mấy ngàn năm trước một Kinh Kha
Hào khí dậy cung Tần
Thủy Hoàng hồn kinh hãi!
Nay anh về ...
Lòng lộng giữa trời Nam ...
Muôn cánh bướm
Truyền rao "Lời Réo Gọi:"
"Dân Việt Vững Lên
lật Đố Cộng Quyền"
"Dành Tự Do, Thịnh Vượng
Đẹp Quê Hương!"
Cánh dù bay lơ lửng ...
Chuyến mười phương!
Người Dũng Sĩ một đi không trở lại!
Chúng bắt anh vì chúng sợ đời anh
Thân Lý Tống hồn quật cường
dân tộc Việt ...
Thức giấc trời khuya
Mặc niệm hồn anh
Tôi như thấy cả Bắc, Nam vùng trời dậy
Báo tố hồn căm vui đập quỷ ma
Cộng đảng u mê tan tành tro bụi
Dân Việt bốn phương quay về mở hội
Chào Tự Do, Hạnh Phúc, Tình Thương.*

Trúc Ti Ly Châu

Kiếp chim bằng

(Tặng Ó Đen - Lý Tống)

Anh về, ánh thép Kinh Kha
 Âm thanh xé gió như là đường tơ
 Sài Gòn. Thứ sáu. Trong mơ...
 Chiều nghiêng vai xuống. Ngàn tờ hịch bay
 Ngàn cao đang rộng vòng tay
 Ôm què cay đắng những ngày lâm than
 Anh về chuyển động giang san
 Anh về quân giặc ngỡ ngàng thất kinh
 Người về như vạn hùng binh
 Toàn dân nghe tiếng. Rập rình xuất quân
 Ó Đen, Lý Tống. Chinh nhân
 Đời phi công " tiếc tấm thân làm gì...!?"
 Là kiếp chim. Kiếp chim trời
 Bay về tổ cũ, bên trời đau thương
 Người về đáp xuống quê hương
 Tôi đây nghe thấy. Mười phương chuyển mình...

Mai-Nguyễn

tháng 10 chín hai.

ANH HÙNG CA

VIỆT dã phú hề vong quốc nhân
 NAM phương oán hận thấu gian trần
 ANH quang tử hướng trường u uẩn
 HÙNG chí thân ưng khiếp bắc quân
 LÝ trượng sơn hà vong tử nhục
 TỐNG đà oai dũng kiếp phong vân

Nam nhi sông núi nợ nần
 Sơn hà xã tắc gian truân kiếp đời
 Thần điêu vùng vẫy giữa trời
 Cánh bằng tung bão chơi với một mình

Quang vinh - cao cả...
 Mỗi tờ truyền đơn là triệu ngàn sỏi đá
 Mà từng viên dư phá vạn quân thù
 Đập nát dân ngu thô bạo
 Cả toàn dân. Gái, trai, bô lão
 Ngược mặt nhìn trời
 Tưởng sống trong mơ
 Sừng sờ khâm phục...

Thần điêu ngày xưa trở về đúng lúc
 Khắp non sông đang thôi thúc đợi chờ
 Mười bảy năm đây giây phút thời cơ
 Cả một giống nòi trên bờ vực thẳm...
 Loài Ó Đen có sức bay vạn dặm
 Từ nơi xa thăm thẳm quê nhà

Mười năm ly biệt phương xa
 Nuôi thù...ôm nhục; sơn hà nhớ thương
 Sống trong cuồng bão muôn phương
 Ngày đêm tưởng nhớ quê hương từng giờ
 Gối đầu trên tuyết đợi chờ
 Chỉ nung sấm chớp mộng mơ trở về

Sơn hà khôi phục lại
Móng vuốt thần ưng diệt loài quỷ quái
Mấy chục năm trường hủy hoại quê hương
Tà thuyết Mác Lê đã đến cùng đường
Trơ mặt ma vương
Điên cuồng thống trị

Thần ưng đem về những cánh hoa tuyết mỹ
Cũng là lời kính trị quỷ linh thiêng
Ồi..., cánh hoa màu nhiệm phá gông xiềng
Ồi..., lời kinh nguyên trình hy vọng

Cô đọng hiện hình
Tự do dân chủ

Hắc ưng đã nộ cuồng phong vũ
Các thần ưng mê ngủ có hay không?...?...?
Ngày tháng năm đây oán nhục chất chồng
Không gian hình như thu nhỏ lại
Ái ngại... chờ thời...
Chơi với... miền mộng...

Hỡi các thần ưng
Đã từng tung hoành cuồng lộng
Giữa không gian lớn rộng vô chừng
Cánh bằng nghiêng khiến sấm chớp phải ngưng
Từng vòng lượn lấy lưng muôn vạn dặm
Rời phi đạo vút bay vào thăm thẳm
Nhìn không trung, say đắm suốt linh hồn
Mây lững lờ ngỡ nhẹ nhẽ môi hôn
Từng cơn gió bồng chồn muôn nỗi nhớ

Mười bảy năm!...!...!
Thật bàng hoàng bờ ngõ
Lý Tống thần ưng trả nợ núi sông
Còn chúng ta...!...!
Chẳng lẽ đứng trông?...?...?
Bạn bè mình đi vào lịch sử...
Mỗi chữ mỗi giòng
Là máu là hoa

Chan hòa tình thương vô lượng
Nghĩa cử phi thường
Mà toàn dân đang ngưỡng phục thâm sâu
Hành động này sẽ là những nhịp cầu
Gọi chúng ta trở lại vòng tranh đấu

Hỡi ngọn lửa thiêng nhiều năm ẩn dấu
Chỉ cả, hùng tâm bừng thấu ngang trời
Những cách bằng bay khắp chốn muôn nơi
Quy tụ lại trên vòm trời đất mẹ

Này Lý Tống...
Vạn tâm tình đẹp đẽ
Ngàn hoa tươi gió khe khẽ bay bay
Huyền sử ca về Lý Tống hôm nay
Đang vung cánh bay vào hồn dân tộc
Trong ngục tù anh vẫn không cô độc
Cả toàn dân đang ngưỡng mộ tên anh
Huyền sử ca thần diệu giữa trời xanh
Đang thúc giục để tạo thành chiến chí

Tri kỷ bất tương phùng
Giữa không trung, chúng ta cùng mẫu số
Tương ngộ...
Giữa lòng trời.

Hỡi thần điêu, đang rong ruổi muôn nơi
Hỡi thần điêu, đang rong ruổi muôn nơi.....

(Viết cho sự thốn thức của tâm tư và niềm hân diện về Lý Tống
và những phi công VIỆT NAM thân ái nhất của tôi).

Phi Yến 46
Nguyễn Hữu Phong

LÝ TỔNG

*Con xúc động được phóng đi từ "Los."
qua đường dây viễn thoại rục rần tình
Lửa hào hùng thấp đỏ triệu bùng tim
Lửa Lý Tổng đẹp như trong huyền thoại*

*Người anh em đã trở nên vĩ đại
Đã thăng hoa, đã cao lớn dị thường
Chim Ó Đen, sau khổ nạn, cùng đường
Vẫn mài móng vẫn dấu hờn trong cánh*

*Hồn Phù Đổng cho thành em sức mạnh
Chỉ Quang Trung làm lớn dậy con người
thế kỷ này thần tượng đã lên ngôi
Đại hào kiệt, đại anh hùng: Lý Tổng*

*Ó đáp xuống khiến giang sơn chuyển động
Mưa truyền đơn trên khắp phố Sài Gòn
Nhảy xuống đời bằng ý chí sắt son
Khiến bạt vĩa lộ còn đồ cộng sản
Một dũng cảm trên chót thang dũng cảm
Một hy sinh trên cao độ hy sinh
Lý Tổng ơi thế giới đã nghiêng mình
Chào chính nghĩa chào, anh hùng dân tộc!*

Hà Huyền Chi
Tháng 9-1992

RƯỢU TIỀN Ó ĐEN

*Này chén rượu hùng xin uống cạn
Nỗi đời hư huyền có gì đâu
Hãy trông nước chảy xuôi sông Dịch
Chẳng lẽ nghèo ngao đến bạc đầu.*

*Này cánh dù rơi chiều lửa đạn
Thân tàu, bay nát giữa cuồng điên
Đêm đen thù, bạn không nhìn rõ
Thì tiếc làm chi chuyện hảo huyền.*

*Này chén rượu hùng xin uống cạn
Bạn về như ánh Kinh Kha
Rượu đưa hào kiệt ngàn năm trước
Còn vắng đâu đây một tiếng khà.*

*Dập tan Hồ Trường tan thành bụi
Con say lạ mặt có gì đâu
Đốt chén hũng hờ thành giồng bão
Đầy càn khôn lộn giữa chiêm bao.*

*Hãy thét gầm lên lời Sát Đát
Thân mình làm đuốc sáng trời Nam
Là điểm khởi hành trong đó nát
Để người kiêu hãnh đừng vươn lên.*

Nguyễn Lập Đông
New Orleans 07/92

Thơ

của Bảo Vân

LÝ TỔNG

Hường thụ?

Anh hùng vốn chưa quen

Tung hoành, vượt ngục biết bao phen...

Băng rừng, lội biển lòng không nản

Cưỡi gió, dè mây, chí chẳng hèn

Đốt đuốc Tự Do cần rực sáng

Lót đường Đại Nghĩa phải lên men

Kinh Kha khoảnh khắc thành rơm rác

Thế giới lòng danh một Ó Đen!

TÌNH CA CHIẾN HỮU - TỔ QUỐC ĐÃ TRUYỀN LỆNH

Võ Đại Tôn

Anh đã về quê hương

Không lội suối băng rừng

Mà vượt không gian bằng cánh chim thần diệu!

Còn nơi đây cuồng quay theo nhạc điệu

Có bao người tập bước khỏi sai chân

Làm vui lòng cô bé nhỏ tình nhân

Hay người bạn hồi xuân vừa mới gặp?

Trời Tổ Quốc — đường bay thẳng tắp

Cánh tay Anh vạch hướng chỉ về Đông.

Lồng lộng giữa vùng không

50.000 truyền đơn bùng cao hịch lửa!

Anh nhìn xuống - Mẹ nhìn lên lệ ứa

Đàn con gầy nhợt bướm để hồi sinh.

Bướm truyền đơn chói lọi một tâm tình

Vươn cánh én báo Mùa Xuân Lịch Sử!

Trên đường bay Sinh Tử Ngút ngàn cao

Tổ Quốc với Không Gian.

Giữa trời mây Anh cất tiếng cười vang

Âm thanh tụ thành Hương Dương bùng nở.

Cánh hoa dù rạn vỡ Mở rộng cõi lòng Anh.

Một vòng lượn, ôm ấp mộng trời xanh

Anh hòa nhập vào Không Gian - Tổ Quốc!

Đường xích đạo cựa mình tỉnh giấc

Đón chào Anh: một cánh sao bay!

Gió cũng ngừng chuyển lay

Trên đỉnh Trường Sơn - Anh thành đại thụ.

Chân Anh đạp lên đầu thù dã thú

Phút giây này vọng mãi đến thiên thu.

Dù tên Anh bị ghép buộc chữ "tù"

Anh vẫn đứng hiên ngang cùng sông núi.
 Một phút giây - đầu quân thù phải cúi.
 Nghe lệnh truyền Tổ Quốc của Anh yêu.
 Không gian rộng muôn chiều
 Theo Anh vào cửa sắt.
 Sá gì đau vách sà lim lạnh ngắt
 Lửa lòng Anh cháy mãi đến nghìn sau.
 Thanh sử lựa tre rồi cũng nát nhàu
 Tượng đá, đồng đen, cũng ngày tan đổ.
 Vạn tiếng hoan hô, ngàn tay cao vỗ
 Sẽ tan dần theo năm tháng chìm quên.
 Theo tiếng cười lời tiếng nhạc chân êm,
 Rồi biến mất giữa bàn xoa mặt chực.
 Nhưng Tổ Quốc vẫn nghìn thu sau trước
 Còn nguyên lành một vị trí cho Anh!
 Vòng hoa vĩnh hằng là nước mắt long lanh
 Người vợ khóc, lệ hòa tan trong máu,
 Tiếng con nói đầu đời yêu dấu
 Là "Việt Nam" kèm hai tiếng tên Anh.
 Và chiến hữu chung nguyện lớn chưa thành
 Luôn nhắc nhở đời Anh như huyền thoại.
 Anh cứ cười đi - luận gì thắng bại,
 Vòm trời cao thêm sáng một vì sao!
 Anh cứ cười đi - dù có nơi nào
 Những ông "kính gọng vàng" ngồi chếp miệng
 Hộp cốc rượu nồng, khề khà lên tiếng
 "Lại thêm một chàng điên!"
 Hoặc những ông ngồi thiền
 Bị tẩu hỏa nhập ma
 Lên tiếng dạy đời cất giọng ề ề
 Chê chúng mình là "lũ khờ lũ dại!"
 Anh cứ cười đi tên Anh ngồi sáng mãi
 Dù chúng xử Anh là "giặc cướp trên trời!"

Những nón cối kia che mắt giữa
 Đời Sao thấy được ánh hào quang vụt chớp?
 Anh cứ cười đi - rồi hàng hàng lớp lớp
 Truyền đơn Anh thành hoa bướm ngàn năm.
 Thành sữa cơm thơm, thành dầu thấm ruột tằm
 Cho áo mẹ không còn vai rách nữa!
 Và đêm nay nhờ tên Anh đốt lửa
 Ấm lòng tôi nơi xứ lạ còn Đông.
 Tôi dạy cho con đọc tiếng Việt xuôi dòng,
 Vẽ bản đồ quê hương mình lặn dạn.
 Trên trang giấy học trò thơm nồng hương phấn
 Kế bên tên bao dũng liệt hùng anh
 Thăng con tôi ngồi cúi mái đầu xanh
 Tô nét đậm thêm vào tên: Lý Tống!
 Anh đã Sống - muôn đời Anh mãi Sống!

Sydney 18-9-1992

Lý Tống
Hiên Ngang Đi Vào Sử Việt

KINH KHA, XƯA VÀ NAY

*Kinh Kha thân thương xưa...
Rất cảm ơn sắp sang Tần
kẻ tiễn đường Dịch sóng rộn rã
Cho ta, tiếng đàn Tiệm Ly
một chút tình nồng ấm thân
Ừ! Rồi mai,*

*Đời vẫn sẵn biệt ly trong bước phong trần Ta đi?
Thiên thu vạch sẵn
Ta ở một bầu tâm can cũng "Hồ trường"...
thì người cất tiếng ngậm thế
Nay, thôi...*

*Ta, ta cử Cường say
lặng cầm lên đường
bạn đã cạn lời
Lửa thiêng thì thôi đốt
đá ấy cũng một lời thử vàng
Trời xanh còn thách can trường thế nhân
À!, Ta... ước mộng ngóng cuồng...*

Nguyễn Thiên Vũ Iowa, Westminster 9/1992.

ANH HÙNG LÝ TỐNG

*Từ lâu lắm tôi mãi mòn chờ đợi:
Trang anh hùng, người trí dũng hiên ngang,
Phá ngục đỏ, quyết liều thân nửa nhục!
Bọn "đỉnh cao ngu xuẩn" phải kinh hoàng!
Ngày mừng 4 tháng 9 giờ lịch sử!
Mượn phi cơ mưu giải phóng quê hương.
Rợp Thành Đỏ trời bao phủ truyền đơn,
"Toàn dân hát vùng lên cùng Lý Tống!..."
"Anh can đảm nhảy vào sào huyết cộng.
Ồ! Hùm thiêng khôn địch một bầy hồ...
Thân anh hùng tuy mắc lưới sa cơ,
Để hai chữ Việt Nam bừng sáng chói!
Anh đánh thức kẻ trùm miền, bó gối...
Anh là đèn sáng rọi cuối đường hầm.
Đuốc soi đường ta sát cánh đồng tâm,
Phá ngục đỏ, không nằm chờ sung rụng.
Bất diệt! Vang danh anh hùng Lý Tống!
Kính phục Anh tôi cầm bút làm thơ.
Rừng truyền đơn nay đang biến thành cơ
Màu vàng tươi trên quê hương yêu dấu.*

Little Saigon 17/9/1992
NGUYỄN HỮU BÀO

LÝ TỔNG CA

Anh Tống ơi!

*Thân Nam nhi, muốn phỉ chí tang bồng
Anh noi theo dũng sĩ, anh hùng từ thuở xa xưa.
Gót chân Anh tấm nắng dầm mưa
Mệnh mông Anh lợi để đến bờ, bên phía Đại Dương.*

Anh Tống ơi!

*Cái bước gian truân Anh nếm đủ trăm đường
Vào tù ra khám, trí cang cường, Anh vẫn xông pha!
Kìa đời vui, tươi sáng như hoa
Riêng Anh, dù cay đắng, trong tù cũng chẳng kêu than!*

Anh Tống ơi!

*Anh là người hiếm có Việt Nam
Tiếng tăm Anh lừng lẫy khắp nẻo đường Nam Bắc Đông Tây.
Trên đời này để có mấy tay
Anh tung mây, hạ cánh, sánh tầy chim Đại Bàng Phi!*

Anh Tống ơi!

*Mấy ai như Anh có cả tấm gan lì
Anh trá làm không tặc hầu để bề tung rải truyền đơn.
Dấn thân về Tổ Quốc giang sơn
Anh nêu gương hậu, tháo gông cùm sáu chục triệu dân!*

Anh Tống ơi!

*Một mình Anh chịu vui dập tấm thân
Thản nhiên, Anh cười nói, chẳng sờn chí khí hùng anh!
Cộng đồng ta thương mến xót tình!
Xin chia đau, xẻ khổ một mình Anh đã phải mang.*

Anh Tống ơi!

*Kinh Kha xưa vì ân nghĩa Ngai Vàng
Hy sinh tính mạng, giết Thủy Hoàng, dù chẳng thành công.
Vào sử xanh là đáng anh hùng
Nhưng Anh vì Tổ Quốc, tấm lòng hơn hẳn Kinh Kha!*

Anh Tống ơi!

*Góc trời Nam, Anh trong bóng sương tà.
Phương Tây, đồng bào Việt, tâm tư âu phiền!
Anh tiên phong làm chuyện nhân tiên
Danh Anh lưu hậu, cả một thiên Bi-Sử oai hùng!*

Tùng Sơn Quận Cam, California Tháng 11 năm 92

Ghi Chú: Cụ Tùng Sơn Nguyễn Văn Giai là hội trưởng Hội Cao Niên Á Mỹ vừa sáng tác bài thơ Lý Tống Ca. Lý Tống Ca phỏng theo điệu thơ Tiến Chân Anh Khóa của cố thi sĩ Trần Tuấn Khải.

* Bài này tác giả sáng tác khi xúc động nghe tin Lý Tống sắp bị đưa ra xử.

**Tinh Thần Lý Tống
Bất Diệt!**

VÌ SAO KHÔNG BAO GIỜ TẮT

*Nghe tên Anh tôi ngỡ ngàng trong giấc mộng
Là một vì sao soi sáng khắp Không Gian
Dưới ánh trăng Anh nhảy múa với chị Hằng
Cất tiếng hát Tự Do, ngày hội ngộ*

*Lửa hồn thiêng Tổ Quốc hắc tên Anh
Con đất Việt xứng danh là dũng cảm
Trước họng súng quân thù không khuất phục
Trong gông cùm anh thề vẫn trơ gan
Vòng kềm gai quấn trọn cuộc đời tu
Nung ý chí, cực hình như vô nghĩa
Bao phen thoát, thắng trăm đời phiêu bạt
Lúc băng rừng, vượt biển, lại lên non
Đời dọc ngang, làm trai cho phỉ chí
Quyết đập tan bè lũ bọn rợ Hồ Xiềng xích cũ.
Cộng Nô bầy lang sói*

*Tổ Quốc ơi! Ngàn đời Anh bất diệt
Sống trọn tình, trọn nghĩa với quê hương
Gương anh dũng, Vì Sao Không Bao Giờ Tắt.*

Sungei Besi, 14/9/1992
Huỳnh Văn Hiệp, SĐ6KQ

NHỮNG DÒNG THƠ CHO ANH

*So sánh Anh, tôi đào sâu lịch sử
Thấy rằng Anh xứng đáng chữ Anh Hùng
Vượt gian lao Anh đến xứ tự do
Anh đã quyết noi theo bao anh hùng hào kiệt.*

*Ngày chinh chiến hợp đoàn truy kích địch...
Nay đơn côi Anh chiến đấu với kẻ thù
Những trái bom, những tràng đạn ngày xưa
Những xương máu để dự phần chinh chiến.
Nay lưng trời những hịch truyền hoa nở
Rải xuống quê hương, trong lòng địch tuyết vời
Bọn cộng quyền rồi loạn bởi vì Anh
Anh đã giúp Quê Hương mùa nắng hạn!!!
Lý Tống hồi ngàn sau dân tộc Việt
Nhắc tên Anh, anh dũng đến muôn đời
Cánh đại bàng làm "Bão Dậy Trời Nam"
Hùng khí đó, tôi nghiêng mình khâm phục.*

NGUYỄN HÙNG
Hạ tuần 9/1992

ANH HÙNG LÝ TỔNG

*Anh hùng Lý Tổng Việt Nam ơi!
Hành động can trường để mấy ai?
Dám nhảy xuống đầu quân Việt Cộng.
Xem thường cái chết nhẹ như chơi.
Sá chi tra tấn với lao tù,
Thề quyết hy sinh diệt kẻ thù.
Tâm niệm "Thác vinh hơn sống nhục."
"Tượng đồng, bia đá tạc nghìn thu.*

*Đã mấy mươi năm nuốt tủi hờn.
Cắm loài quỷ đỏ phá giang sơn,
Đem bom nổ chậm về quê mẹ,
Khởi chí quật cường cừu nước non.
Chẳng nêu thành bại luận anh hùng,
Ngưỡng mộ hành vi đáng "khả phong"
Nên có bài thơ mừng tráng sĩ.
Cảm thương thân thế lệ lưng tròn!*

Mùa Thu năm Nhâm Thân 1992
QUANG PHONG

TẶNG NGƯỜI CHIẾN SĨ ANH HÙNG LÝ TỔNG.

*Lý Anh Hùng quả thật đáng khen,
Tổng cổ quân gian, loại dê hèn,
Quét sạch hung tàn loài quỷ đỏ,
Diệt trừ đạo tặc, trí nam nhi
Đất tự do danh vọng thiếu gì?
Anh chẳng thèm phú quý, vinh hoa
Quyết ra tay trở lại nước nhà,
Cho cộng sản một phen hủ vía,
Tuy chưa đạt thành công chi mỹ,
Cũng lòng danh bốn bể, năm Châu,
Nếu hải ngoại đoàn kết cùng nhau,
Như Lý Tổng thù dân dẫu hổ thẹn,
Tin trong nước chờ phen nổi dậy,
Diệt bạo tàn, đổi lấy tự do,
Toàn dân được cơm no, áo ấm,
Đất phú cường nổi tiếng năm Châu,
Dân tình thoát cảnh đôn đau,
Bất tay dựng lại con tàu quốc gia.*

Cali tháng 9/1992 Nguyễn Phú Ninh

PHI VỤ THẦN PHONG

*Anh đã bay về vùng trời đất mẹ
Tung hoành ngạo nghễ lướt gió tung mây
Phi vụ "Thần phong" Tổ Quốc truyền đi
Toàn dân trong ngoài cùng anh vùng dậy
Anh ngạo nghễ như Hoa Dù mở rộng*

*Chí quật cường hào khí rục muôn phương
Đời nam nhi gương con cháu Lạc Hồng
Vai Phù Đổng anh vươn mình đứng dậy
Khi quốc biến anh xông pha lửa đạn
Hiến dâng đời theo vận nước nguy an
Nơi chiến trường anh ghi công hiển hách
Chốn học đường anh hiển đạt vang danh*

*Anh dâng hiến lửa tim yêu trọn vẹn
Cho muôn người dân nước Việt lâm than
Nơi phồn hoa anh không màng danh lợi
Chốn lao tù anh khí tiết hiên ngang*

*Chí bất khuất không đầu hàng giặc giả
Phá gông cùm tìm ánh đuốc tự do
Bước chân anh, đạp trên ngàn gai góc
Tự mưu sinh qua muôn vạn rừng già*

Thú rừng hung dữ, thú người rình rập

*Bủa vây anh mạng sống chỉ treo mảnh
Anh ngạo nghễ giỡn đùa mưa gió lạnh
Chuyện đi về, sông núi, tử sinh.*

*Rừng truyền đơn từ trời cao tỏa sáng
Phố Sài Gòn quê mẹ loé hào quang
Lệnh truyền ra Tổ Quốc gọi muôn dân
Hãy đứng dậy cùng anh làm lịch sử
Anh lừng lừng buông mình qua gió lộng
Đạp mây xanh anh trở lại quê mình.
Cùng nhập cuộc vùng lên dành quyền sống
Quyền làm người, quyền đòi lại non sông
Tay quì dữ đang hung hăng hành lộng!!!*

*Cao đẹp thay người công dân Lý Tống
Đã đem về quê mẹ vạn niềm tin
Gương nghĩa sĩ sẽ muôn đời soi sáng
Toàn dân mình mạnh tiến tới vinh quang.*

*Anh Lý Tống, người trai hùng nước Việt
Tổ Quốc Đại Nam ghi công hào kiệt
Ngày 4 tháng 9 oai phong lẫm liệt
Thần điều bay về Cách Mạng Tháng Hoa*

NAM PHONG 9/1992

TỔNG TIỀN

Tống hê! Tống hê!
 Khí vút tầng mây,
 Chí vờn Tinh Đầu.
 Cánh Ó Đen rợp kín Sài Gòn
 Ô kìa! Hịch ngũ sắc
 Hoa Tự Do bay lượn, xôn xao
 Lòng yêu nước của bao người dân Việt
 Tống hê! Tống hê!
 Anh trở thành bất diệt
 Kiếm Kinh Kha đã có kẻ tung lên.
 Đường thênh thênh, ta thẹn mình
 sao không như chàng thối dịch.
 Ôi tiếng trúc tự xa xưa bỗng trời
 Hỡi ai người nhật đá nhét lòng tiêu?
 Nào mau lên cho ấm lòng tráng sĩ!
 Tống hê! Tống hê!
 Anh ra đi hay trở về cũng thế
 Thật hiền ngang trước họng súng quân thù
 Loài Thần diệu có bao giờ khuất phục.
 Tống hê! Tống hê!
 Đì ngàn dặm bằng đôi chân đất
 Vượt lao tù càng mạnh bản hùng ca:
 Tự Do Cho Việt Nam Tự Do
 Cho Việt Nam Trang sử sẽ sáng lò
 Tống hê! Tống hê! Sử ca.

ĐẶNG PHÚ PHONG

LỜI TUYÊN NGÔN

(Tặng Anh Hùng Lý Tống)

Mười mấy năm rồi
 Đến nay ta còn nhớ
 Thuở cổng trời vừa mở cửa
 Loài quỷ đói nhe nanh nhảy múa
 Gieo gieo tàn đau khổ khắp muôn nơi
 Ai bảo mi là người
 Là ma - là thú
 Mi quả là loài quỷ dữ sa tăng
 Sao mi quá đói hung hăng
 Chuyển dùng trò lão lường xảo trá
 Vừa ăn cướp vừa la
 Đúng là phùng rặng đen mã tấu
 Mi đến đâu cỏ cây cũng úa, cũng sầu
 Đất đá chạy dài không kịp thở
 Dịu hiền ngoan ngoãn như nàng thơ
 Cũng phải dang tay phần nộ
 Đến như đứa trẻ ngấy ngố
 Miệng còn ngậm giòng sữa mẹ
 Mi cũng dùng thủ đoạn rắn đe
 Cả tám hướng mười phương vang lên lời kêu ta thán
 Này Cộng Sản
 Ta không hề chán nản - vẫn bền gan
 Đường ta đi thẳng lối
 Ngày tháng này đã đến với ta
 Và đẩy mi lùi dần vào bóng tối
 Giòng máu ta chảy mãi không ngừng
 Thần trí ta thoải mái ung dung
 Đôi tay này sẽ đập tan
 Đôi tay này sẽ dẫm nát

Nơi chốn nào mi cố dung thân
 Dù chỉ một tên chạy loạn tận đáy vực sâu
 Ta cũng kéo đầu lên tuyên án
 Đây cộng sản
 Dù đất trời có bức mình gây giông bão
 Ta cử bước, không sao
 Thượng Đế có chau mày bắt lỗi
 Ta cũng không hề xùong tội
 Hay cho dù Đức Phật từ bi có cúi xuống uai phiền
 Ta cũng không hề sám hối
 Bởi ta căm hận mi đến tận xương tủy Mi là quỷ
 Ta thề quyết không cùng mi đường dưới mặt trời

NGUYỄN HOÀI NHI

ANH HÙNG LÝ TỔNG

Bao năm trong ngục tù
 Bền gan và quyết chí
 Thân chìm lồng cá chậu
 Chẳng ghê sợ gai chông
 Áo mặc không đủ ấm
 Luyện bàn chân gan đồng
 Bụng ăn không được no
 Một đêm trời tẩm tối
 Tôm cua và ốc nhái
 Ó Đen thoát khỏi lồng
 Đều bắt nường trên lò
 Tung cánh chim bay mãi
 Trở về thời đồ đá
 Vượt qua núi qua sông
 Bụng dạ chứa đầy tro
 Bay qua ngàn vạn dặm
 Việt Cộng bắt quì gối
 Đói khát và gian khổ
 Anh vẫn đứng ngang nhiên
 Chẳng làm anh sờn lòng
 Nói những lời sắt thép
 Vẫn giữ vững quyết tâm
 Quĩ đỏ tức như điên
 Đi đến vùng Đất Hứa
 Chúng đã dùng báng súng
 Sống trên đất tạm dung
 Đánh đập anh thâm thương
 Quay mặt về hướng Đông
 Anh giữ vững lập trường
 Gởi lời thề son sắt
 Người sĩ quan bất khuất

Hẹn ngày mai trở lại
Muốn tháo cũi sổ lồng
Về quang phục quê hương
Hàng ngày đi chân không
Mùa Hè như mùa Đông

VŨ KHANG (Nam Hà B.)

Bắn đi! Lý
Tống này
chết đi còn
ngàn Lý
Tống khác.

ĐI ĐÚNG ĐƯỜNG

Hôm kia có việc ghé anh,
Trong đôi câu chuyện thời danh luận bàn
Hỏi tôi: "Chưa thấy Tao Đàn
Nói về Lý Tống hiền ngang anh hùng;
Chắc rằng Việt Cộng sẽ dùng
Lý do "không tặc" để không khoan hồng..."
Tôi thì chẳng sợ viễn vong:
Việc làm của Lý như Rồng ngậm châu.
Rõ ràng Chính nghĩa muôn thu,
Diệt trừ cộng tặc báo thù Non sông.
Tương lai Quốc sử ghi công,
Mặc cho quỷ đỏ cố lòng tặc xuyên.
Danh Lý Tống mãi lâu truyền,
Đủ rồi! Nhục thể an toàn mà chi!
Cầu an cho Lý làm gì?
Xưa nay "Tráng sĩ một đi không về"!
Tâm thường những chuyện vắn thê!
Tục phạm cử mãi khen chê đút tặc gì?
Sát thân chủ Nghĩa, ai bì?
Thờ ba chữ "Bất" là đi đúng đường...

ẢO GIẢN PHAN NGÔ

LÝ TỔNG: NGƯỜI HÙNG CỦA VẠN NIÊN

Bằng Phương NBT

*Đột nhập phi cơ trở lại quê
Trí mưu can đảm thật khôn chê
"Ó Đen" bay vượt ngàn mây gió
Rải vạn truyền đơn trên lối về.*

*Kế hoạch hồi hương khéo tính toán
Làm cho náo động khắp Sài Gòn
Lệnh truyền Tổ Quốc qua Tuyên Cáo:
Kêu gọi toàn dân chống tập đoàn...*

*Tập đoàn cộng sản hại giang san
Một mảnh dư đồ đã nát tan
Nghèo đói dân đen cam thống khổ
Ăn trên ngồi trước chúng bình an.*

*Lý Tổng đời phen trải gió sương
Trau dồi ý chí thật can cường
Quyết tâm phụng sự vì non nước
Cải tổ quốc gia thoát đoạ trường*

*Dù chưa hát khúc Khải Hoàn Ca
Bị bắt, uy danh vẫn sáng lòa
Hùm tử khí hùng nào có tử
Sử xanh truyền tụng "Tân Kinh Kha"
Mưu sự tại nhân thành tại Thiên
Mặc ai xuyên tạc: anh đồ diễn!
Tên anh sống mãi cùng năm tháng
Lý Tổng: người hùng của vạn niên*

Bằng Phương NBT 10/1992

PHẦN VI

Nhạc

Lý Tổng
Hiên Ngang Đi Vào Sử Việt

Thường Hùng Ca LÝ TÔNG...

Lời & Nhạc: HÙNG LƯƠNG (N.Q.T.)
Sept. 1992.

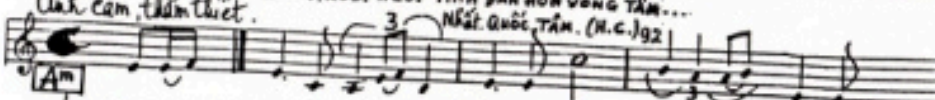
Am + A.

Tình cảm, thấm thía.

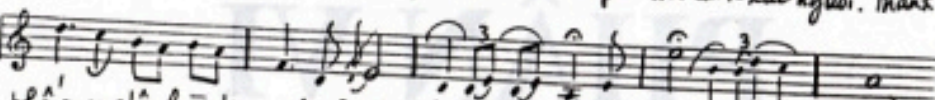
Aah "ĐIÊN VI" - NƯỚC VI - NON...

HƠN MƯƠI NGÔI "TÌNH" BẮN HỒN VONG TÂM...

3 NHẤT QUỐC TÂN. (N.C.) 92

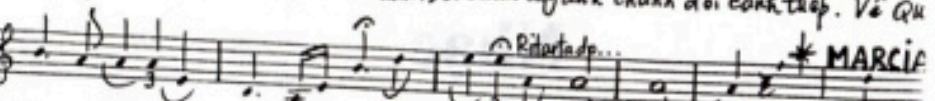
* Bướm bướm bay trên thành phố đôi tên. Thành phố 'hỏi' anh xác người. Thành

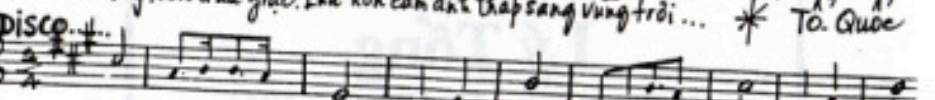
phố mang tên loài đời u. muối. Thành phố 'nhân' tính chết rồi. Thành phố 'không' trái tim a gu

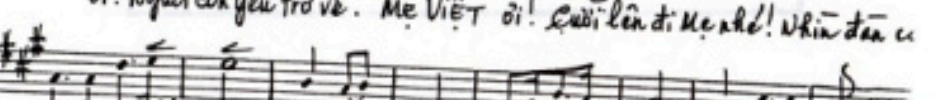
Thường dân nhọc nhằn vất vả lắm than. Đôi cánh tay anh thành đôi cánh thép. Về Qu

Hương anh bay trên đầu giấc. Lửa kèn cầm anh thấp sáng vầng trời... * TỎ QUỐC

ôi! Người con yêu trở về. Mẹ VIỆT ời! Cười lên đi Mẹ nhé! Nhìn đàn c

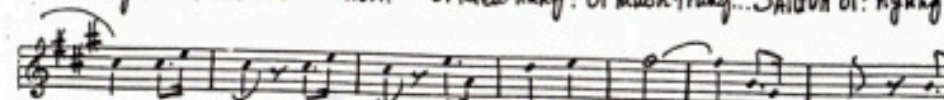

hùng lực } Cao khi thế. Thấp sáng ngời niềm tin chết bao năm... Tưởng ra đường,

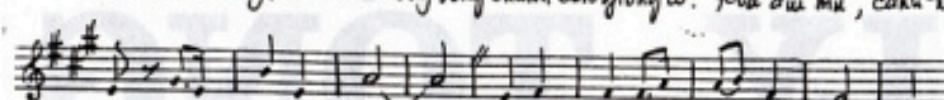
rừng. rặng }

đường nhìn trời xanh hoa nở? Ôi Kiên Hùng! Ôi muôn trùng... SAIGON ời! ngừng!

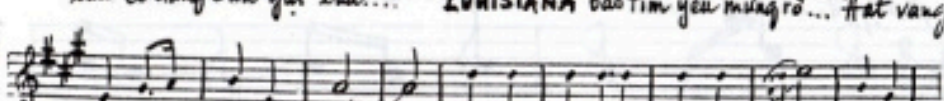
Bướm bướm bay, bướm bướm bay bổng thành cơn gió tố. Hoa' đui mù, cánh l

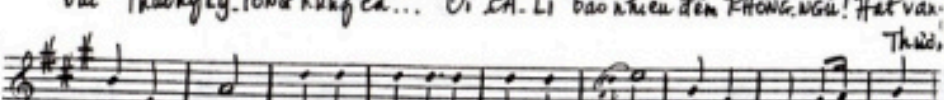
dư trên đầu "BẮC" lũng. lờ! * Vườn cau xẻ nay có bóng Mẹ già... Đồng r

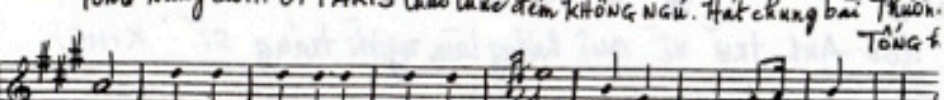
xưa có dáng cha gặt lúa... LOUISIANA bao tim yêu mừng rỡ... Hát vang

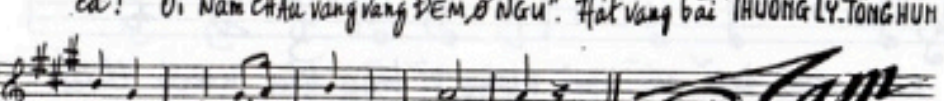
bài "Thường Lý. Tông Hùng ca"... Ôi LA. Li bao nhiêu đêm KHÔNG NGỦ! Hát vang

TÔNG Hùng ca... Ôi PARIS thao thức đêm KHÔNG NGỦ. Hát chung bài Thườn

ca! Ôi Năm châu vang vang ĐÊM, ĐỒNG NGỦ. Hát vang bài "THƯỜNG LÝ. TÔNG HÙNG

Hát chung bài THƯỜNG LÝ. TÔNG HÙNG CA !!

Thường Hùng
* KINH

LÝ TỔNG

nhip đi - hùng mạnh *nhạc và lời HỒ VĂN SINH*

Anh trở về quê hương trong cánh dù cô
 độc Anh trở về quê hương làm người tráng sĩ kinh
 Kha Anh trở về quê hương vì lòng yêu nước thiết
 tha Anh trở về quê hương vì tự do no ấm dân

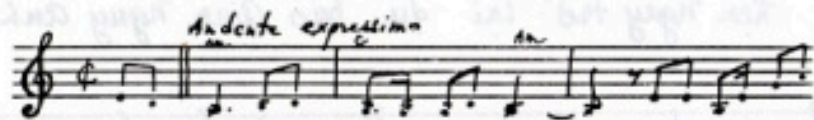
ta một lần anh ra đi là không
 kèn ngày trở lại đủ bao gian nguy anh nào
 có sá chi trong tay giặc thù, trong tay bạo tàn
 nhưng anh vẫn hiên ngang hỏi người anh hùng lý
 Tổng hỏi những người con Mẹ Việt Nam vì đất
 nước trong tay bây giờ, đã chấp nhận hy
 sinh làm viên gạch lót đường.

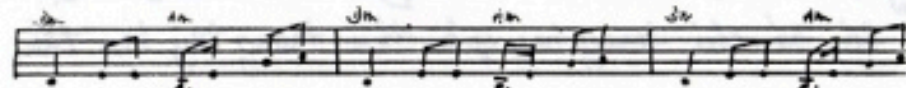
Ta Sẽ Về

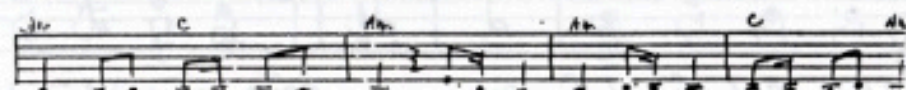
Nhạc Và Lời: Đoàn Văn Tồn

Ta sẽ về, Ta sẽ về mà ta sẽ về khi ta về không ai

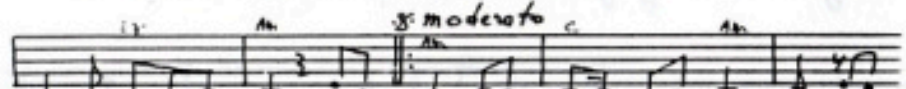
sợ. Khi ta về không ai phải chạy khi ta về non bái là một khi ta về quê hương.

đẹp. Khi ta về quê hương đúng tên. Sống cho quê hương chết cho hậu hỷ lòng ta sẽ đi

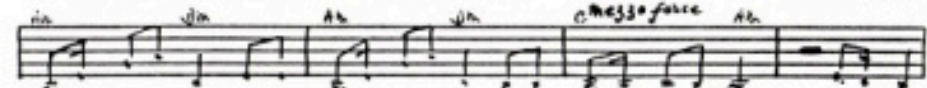
Tung giăng mai sau hai chữ Việt Nam thắm mãi yên lành thắm mãi yên

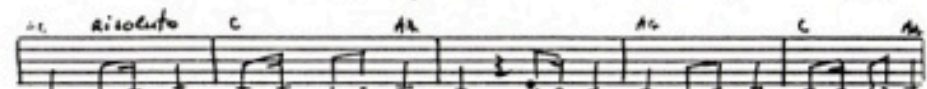
lành thắm mãi yên lành. Ta sẽ về, Ta sẽ về mà ta sẽ về. Ta sẽ về

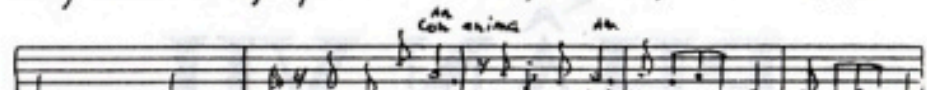
Ta sẽ về mà ta sẽ về. Khi ta về không ai phải chạy khi ta về không ai phải chạy

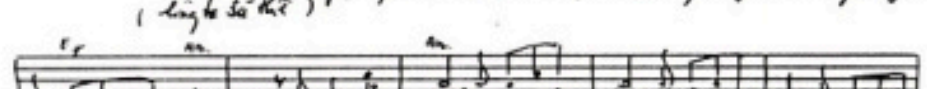
về non bái là một khi ta về quê hương sẽ đẹp khi ta về quê hương đúng tên. Sống cho quê

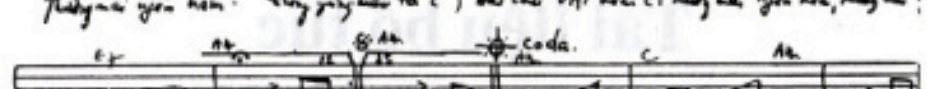
hương chết cho hậu hỷ lòng ta sẽ đi. Sống cho quê hương chết cho hậu hỷ lòng ta sẽ đi

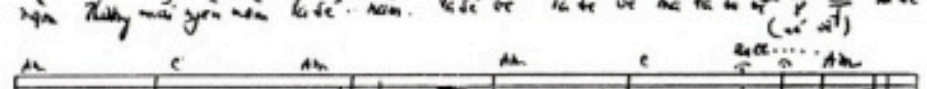
Tung giăng mai sau hai chữ Việt Nam thắm mãi yên lành thắm mãi yên lành.

Thắm mãi yên lành. Tung giăng mai sau hai chữ Việt Nam thắm mãi yên lành, thắm mãi

lành thắm mãi yên lành. Ta sẽ về, Ta sẽ về mà ta sẽ về. Ta sẽ về

về. Ta sẽ về mà ta sẽ về. Ta sẽ về. Ta sẽ về. Ta sẽ về. Ta sẽ về.

(Việt Nam)

PHẦN VII

Tài liệu bổ túc

THE NATIONAL COUNCIL FOR THE VIETNAMESE-AMERICAN COMMUNITY IN THE U.S.A
 ỦY BAN VẬN ĐỘNG THÀNH LẬP CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM TẠI HOA-KỲ
 1435 Monte Avila, Suite 400, California 91701 • Phone/Fax (714) 754-1131

November 12, 1992

THANH NGUYEN
 President
 (714) 851-1131
 (714) 851-1131

President George Bush
 The White House
 Washington DC 20500

THANH NGUYEN
 Vice President
 (714) 851-1131
 (714) 851-1131 • Fax (714) 851-1131

Ref: The Trial of Vietnamese-American LY TONG

THANH NGUYEN
 General Secretary
 Washington, D.C. 20500
 1011 Maryland Ave, S.E.
 Washington, D.C. 20003
 (202) 462-1131
 (202) 462-1131 • Fax (202) 462-1131

Dear Mr. President:

On behalf of the Vietnamese-American Community of the United States of America, we are writing to request your assistance to protect the life and safety of a Vietnamese-American, Mr. Ly Tong, who is scheduled to go on trial in Vietnam on November 12, 1992, with possibility of death penalty.

THANH NGUYEN
 Commissioner
 Southern Region Office
 4000 Wilshire Blvd
 Suite 1000, Los Angeles, CA 90010
 (213) 871-1131 • Fax (213) 871-1131

Mr. Ly Tong is a Vietnamese-American, who dropped the leaflets (flyers) and parachuted into Saigon City from a commercial airplane on September 4, 1992. He was captured and detained by the Vietnamese communist government since then. On November 9, 1992, according to AFP and Reuters, the Vietnamese government announced that Mr. Ly Tong shall be brought to trial on November 12, 1992 and a death penalty is anticipated for Mr. Ly Tong.

THANH NGUYEN
 Commissioner
 Southern Region Office
 11000 Wilshire Blvd
 Suite 1000, Los Angeles, CA 90025
 (213) 871-1131 • Fax (213) 871-1131

The fact that Mr. Ly Tong is scheduled to go to trial only 3 days after the Vietnamese government publicly acknowledged his status clearly violates his rights to a fair trial as widely recognized by the contemporary legal principles throughout the entire world.

THANH NGUYEN
 Commissioner
 Southern Region Office
 4000 Wilshire Blvd
 Suite 1000, Los Angeles, CA 90010
 (213) 871-1131 • Fax (213) 871-1131

On behalf of Mr. Ly Tong and the Vietnamese-American community, we respectfully request that you take all the appropriate measures in pursuing the Vietnamese government to accept the followings:

1. To continue the trial of Mr. Ly Tong, scheduled for November 12, 1992, to a future date to protect Mr. Ly Tong's right to a fair trial. Without sufficient time to prepare for trial, there is no fair trial.
2. To honor Mr. Ly Tong's rights to be represented by counsel of his choice. We are willing and ready to provide attorneys to Viet Nam to represent Mr. Ly Tong. Mr. Ly Tong should be allowed to see independent counsel to prepare for the defence. A trial without adequate representation cannot be a fair trial.

November 13, 1992
The Trial of Vietnamese-American LY TONG

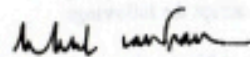
3. The trial of Mr. Ly Tong should be conducted by an independent and impartial court, and open to the public. Any bias or prejudices against him regarding his guilt and his sentence should not influence the outcome of the trial.

4. Mr. Ly Tong is presumed innocent until proven guilty by independent proof beyond any reasonable doubts. Government's pretrial publicity regarding his case should be stopped to avoid a predetermined trial.

As a Vietnamese-American, Mr. Ly Tong is entitled to the protection of the United States government. Because of the urgency, we respectfully request your immediate attention of the matter to protect his life as well as his safety.

Again, thank you for your anticipated assistance.

Respectfully submitted,

Nhut Van Tran
President

Law offices of
TIEN V. DOAN
Westhaven Building
15751 Brookhurst Street, suite 221
Westminster, CA 92683
Phone: (714) 775-5701 Fax: (714) 775-1646

Ngày 17 tháng 12, năm 1992

Kính gửi:

Ô. LÊ ĐỨC ANH, Chủ tịch nhà nước
Ô. VÕ VĂN KIẾT, Thủ tướng
Ô. NÔNG ĐỨC MẠNH, Chủ tịch Quốc hội
Ô. LÊ THÀNH ĐẠO, Chủ tịch Tòa Án Nhân Dân Tối Cao
Ô. PHẠM HÙNG, Chánh thẩm Tòa Án Nhân Dân Thành Phố Hồ Chí Minh
Ô. NGUYỄN ĐÌNH LỘC, Bộ trưởng Tư Pháp
Ô. BÙI THIÊN NGÔ, Bộ trưởng Nội Vụ
Ô. TRỊNH XUÂN LÃNG, Đại sứ Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc

V/v: Xét xử ông **LÝ TỐNG**.

Kính thưa Quý vị:

Chúng tôi là một nhóm Luật sư và Luật gia hiện đang hành nghề tại Hoa Kỳ hoặc trước đây đã hành nghề tại Việt Nam. Chúng tôi đã được Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống và Cộng Đồng Việt Nam Nam California đề cử để biện hộ cho ông Lý Tống. Như quý vị đã biết, ông Lý Tống là một cựu Trung Úy Phi Công của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa và hiện là một công dân Hoa Kỳ. Trong chuyến bay 850 của hãng Hàng Không Việt Nam từ Bangkok về Việt Nam hôm mùng 04 tháng 09 năm 1992, ông Lý Tống đã rải truyền đơn rồi sau đó nhảy dù xuống ngoại ô Sài Gòn. Hiện nay ông Lý Tống đang bị nhà cầm quyền Việt Nam bắt giữ. Theo như tin tức đã được phổ biến, ông Lý Tống sẽ bị truy tố về tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân và tội chiếm đoạt máy bay.

Bằng văn thư này, chúng tôi xin yêu cầu quý vị đồng ý với những đề nghị sau đây:

1. Để chúng tôi được quyền về Việt Nam thăm viếng ông Lý Tống ngõ hầu có thể chuẩn bị sự đại diện và biện hộ theo đúng với ý nguyện

của đương sự.

2. Định ngày xét xử ông Lý Tổng vào một thời gian hợp lý để cho đương sự có đủ thời giờ chuẩn bị sự biện hộ, và cho chúng tôi có đủ điều kiện thời gian để tiến hành thủ tục xin đứng đại diện và biện hộ cho đương sự trong phiên xử sắp đến trước tòa án Việt Nam.

3. Vì hiện nay chúng tôi không có giấy phép hành nghề Luật sư tại Việt Nam, chúng tôi xin quý vị cho chúng tôi được biết những thủ tục cần thiết phải làm để chúng tôi có thể trở về Việt Nam thăm viếng và biện hộ cho ông Lý Tổng trước tòa án Việt Nam.

Để chứng tỏ Việt Nam là một quốc gia biết tôn trọng những nguyên tắc căn bản pháp trị hiện hành của cộng đồng thế giới, chúng tôi yêu cầu quý vị chấp thuận các đề nghị nói trên.

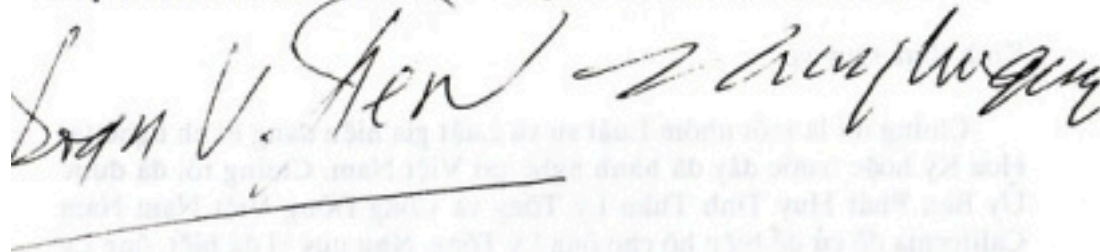
Xin quý vị vui lòng trả lời chúng tôi theo địa chỉ ghi trên.

Kính thư

T.M. Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tổng

Luật Sư ĐOÀN VĂN TIỀN

Luật Sư NGUYỄN HỮU THỤY

BẢN TIN PHỔ BIẾN BÁO CHÍ CỦA ỦY BAN PHÁT HUY TRUYỀN THÔNG LÝ TỔNG ÚC CHÂU.

Sự kiện một cựu sĩ quan Không quân QLVNCH từ Hoa Kỳ về Việt Nam hôm 04-09-1992 trên chiếc Airbus 310 rải truyền đơn xuống Sài Gòn kêu gọi đồng bào quốc nội Tổng Nổi Dậy lật đổ chính quyền cộng sản, rồi nhảy dù khỏi máy bay và bị nhà cầm quyền CSVN bắt giữ sau đó; đã như một ngòi lửa châm ngòi thùng thuốc nổ làm bùng lên ngọn lửa đấu tranh trong và ngoài nước. Tại Úc Châu đồng bào tị nạn Việt Nam ai cũng khâm phục hành động anh hùng của Lý Tổng, đồng thời không khỏi lo lắng số phận của ông khi rơi vào bàn tay tàn độc của nhà cầm quyền CSVN.

Tại tiểu bang N.S.W hôm 13-09-92 trong buổi họp của Hội Cựu Quân Nhân, một ban vận động cho sự thành lập Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng đã được thành hình gồm Ban Chấp Hành Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH và các đại diện gia đình quân đội.

Chiều 20-09-92 lúc 02 giờ chiều tại văn phòng Cộng Đồng Người Việt Tự Do, Bankstown, một phiên họp khoáng đại để vận động thành lập Ủy Ban đã được tổ chức, với hơn 50 đại diện các tôn giáo, hội đoàn, đoàn thể, tổ chức chính trị tham dự. Sau khi thảo luận, biểu quyết qua hình thức kín, các thành viên phiên họp đã đi đến chung quyết như sau:

1. Danh xưng của Ủy Ban: Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng.

2. Thành phần của Ủy Ban: ủy ban gồm Chủ tịch Ủy Ban, Ông Võ Đại Tôn và các thành viên: ông Đồng Văn An, Ông Đinh Quốc Hùng, Ông Nguyễn Minh Trí, Ông Nguyễn Hữu Chánh, Ông Nguyễn Hứa Chữ, Ông Mai Đức Hòa, Ông Trương T. Việt, Ông Lê Đức Ái.

Vào ngày 23-09-92, lúc 7:30 tối tại Văn Phòng Cộng Đồng Người Việt Tự Do Bankstown, buổi họp đầu tiên của Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng được triệu tập nhằm mục đích:

A- Phân định nhiệm vụ của các thành viên của Ủy Ban:

1. Chủ tịch Ủy Ban Ông Võ Đại Tôn
2. Phó Chủ tịch Ủy Ban ông Đồng Văn An
3. Phát Ngôn viên Ủy Ban kiêm Ngoại Vận ông Đinh Quốc Hùng
4. Ủy viên đặc trách Pháp Lý ông Nguyễn Minh Trí

5. Ủy viên đặc trách Nội vụ là ông Nguyễn Hữu Chánh và ông Nguyễn Hứa Chữ

6. Ủy viên vận động tài chánh là ông Mai Đức Hòa, Trương Thanh Việt, Lâm Mô

7. Thư Ký của Ủy Ban là ông Lê Đức Ái

B- Chọn tên bằng Anh ngữ của Ủy Ban: Ủy Ban P.H.T.T.L.T. được gọi bằng Anh ngữ là *The Campaign Committee For The Promotion of The Spirit of Ly Tong*.

C- Mục tiêu của Ủy Ban

1. Phát huy tinh thần yêu nước của Lý Tổng
2. Xây dựng nền tảng pháp lý về hành động chính trị của chiến sĩ Lý Tổng
3. Trong thời gian sắp tới, những lời kêu gọi phát huy tinh thần của Lý Tổng sẽ được Ủy Ban thực hiện qua hình thức diễn đơn và bích chương cũng như bán những chiếc áo T Shirt do các anh em gia đình Quân Cảnh thực hiện.

Đài phát thanh Radio 2000 FM đã trực tiếp phỏng vấn bằng Anh ngữ ông Võ Đại Tôn, Chủ tịch Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng trong chương trình phát thanh từ 5:45 đến 6:05 chiều ngày 23-09-92 với nội dung như sau:

Hỏi: Radio 2000 FM có nghe nói đến vấn đề Lý Tổng, xin cho biết tiểu sử của Lý Tổng?

Hỏi: Có nghe nói tới việc thành lập Ủy Ban P.H.T.T.L.T., xin cho biết mục tiêu của Ủy Ban, đối với người Việt Nam và người ngoại quốc.

Hỏi: Theo ông nghĩ hành động của Lý Tổng có phải là hành động vi phạm hình sự hay không?

Hỏi: Liệu hành động ấy có bị nhà cầm quyền CSVN đem ra xét xử không? và khi nào xét xử?

Ông Võ Đại Tôn, Chủ tịch Ủy Ban, đã trả lời phỏng vấn với nội dung như sau:

Đáp: Tiểu sử Lý Tổng, (dựa theo tài liệu do ban vận động thu thập và phổ biến hôm 20-09-92): Lý Tổng sinh ngày 01-09-1947 tại Huế, Việt

Nam, là một cựu sĩ quan Không quân gan dạ của QLVNCH. Ông bị VC bắt làm tù binh từ tháng 04-1975 khi chiếc phi cơ A-37 của ông bị bắn rơi tại Cam Ranh.

Lý Tổng đã trải qua hơn 05 năm làm tù binh dưới chế độ CSVN cho đến khi vượt ngục trại giam A-30 thành công vào tháng 7-1980. Sau đó, ông lại phải thực hiện một chuyến vượt biên bằng đường bộ: vượt hơn 2.500 cây số suốt 17 tháng, trốn khỏi 06 trại giam xuyên qua các nước Kampuchia, Thái Lan, Mã-Lai, cuối cùng đến Singapore và định cư tại Hoa Kỳ tháng 09-1993.

Lý Tổng đã trình xong luận án Tiến Sĩ Chính Trị Học tại New Orleans, Louisiana, Hoa Kỳ.

Ngày 04-09-92 trên chuyến máy bay từ Bangkok về Sài Gòn của chiếc hàng không Airbus 310, Lý Tổng thực hiện việc rải truyền đơn xuống Sài Gòn kêu gọi dân chúng tổng nổi dậy, rồi nhảy dù khỏi máy bay nhưng bị cộng sản VN bắt ngay sau đó.

Đáp: Ông xác định việc thành lập Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng và mục đích của Ủy Ban là: -Phát huy tinh thần yêu nước của Lý Tổng, xác định với mọi người Việt Nam là hành động của Lý Tổng là hành động yêu nước.

Đáp: Chúng tôi những người Việt Nam không coi đó là hành động hình sự, mà là một hành động mang tính cách chính trị của một người Việt Nam yêu nước kêu gọi mọi người VN đứng lên thực hiện tự do, dân chủ.

Hỏi: Như vậy theo ông, nước Việt Nam không có tự do dân chủ?

Đáp: Từ khi Cộng Sản cầm quyền tại Việt Nam, chưa bao giờ người Việt Nam được hưởng tự do dân chủ.

Đáp: Dĩ nhiên là nhà cầm quyền CSVN sẽ đem ra xét xử Lý Tổng nhưng không biết ở thời điểm nào. Chắc chắn nhà cầm quyền CSVN không bao giờ muốn xét xử Lý Tổng trên căn bản chính trị mà là ghép tội không tặc, tội hình sự, và bản án rất là nặng nề.

Bản tin của Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng Úc Châu phổ biến ngày 24-03-1992

Úc-Đại-Lợi, 24-09-1992

Ký Tên,
LÊ ĐỨC ÁI, Thư ký

TOÀ ÁN NHÂN DÂN TP.HCM KẾT ÁN ANH HÙNG LÝ TỔNG 20 NĂM TÙ, BỒI THƯỜNG \$500,000 MỸ KIM

Lúc tám giờ sáng hôm nay thứ tư 24-2-93, Toà Hình Sự Tòa Án Nhân Dân Tối Cao thành phố HCM đã mở phiên toà sơ thẩm đồng thời chung thẩm để xét xử vụ án phi công VNCH Lê Văn Tống tức Lý Tống bị truy tố về tội cưỡng đoạt máy bay.

300 NGƯỜI THAM DỰ PHIÊN TOÀ XỬ LÝ TỔNG

Phiên toà diễn ra tại trụ sở toà án cũ Saigon, đường Nguyễn Du, buổi sáng có khoảng gần 300 người tham dự: gần 100 người ở bên trong, phần lớn là nhà báo Việt Nam và khoảng 200 người ở bên ngoài Pháp đình theo dõi phiên toà.

Về phía người ngoại quốc thì chỉ có một nữ ký giả báo Bangkok Post và nữ ký giả Nam Trân thuộc đài truyền hình Việt Nam Program ở Hoa Kỳ. Không hề thấy đại diện bộ Ngoại Giao Mỹ, như ông Dick Downen, một viên chức tại bộ này, ngày 23-4-93 đã cho luật sư Đoàn Văn Tiên và luật sư Nguyễn Hữu Thụy ở Cali biết qua điện thoại, là "Hà Nội cam kết để đại diện bộ Ngoại Giao tham dự phiên toà xử Lý Tống". Ông Dick Downen cũng đã chỉ thị toà đại sứ Mỹ ở Bangkok về lo vụ này.

Cho đến hôm nay, sau khi phiên xử đã kết thúc, vẫn chưa có một hãng thông tấn ngoại quốc nào loan báo tin xử Lý Tống. Có lẽ phải đợi đến ngày mai 25-2, khi Việt Nam thông tấn xã của Hà Nội đưa tin thì các hãng thông tấn Tây Phương mới loan báo.

Nam Trân đã thu hình được đầy đủ phiên xử Lý Tống từ đầu đến cuối và cho biết sẽ chiếu trên đài truyền hình ở Cali khi trở về Hoa Kỳ vào đầu tháng ba này.

PHẦN PHỤ ĐÍNH

- **Diễn tiến phiên tòa xử Lý Tống tại Sài Gòn.**
- **Phản ứng của công chúng và chính Lý Tống về phóng sự của Nam Trân.**

DIỄN TIẾN PHIÊN XỬ

Toà bắt đầu lúc tám giờ ba mươi sáng, nghỉ trưa lúc 11 giờ 30, đến 13 giờ 30 tái nhóm, và kết thúc hồi 4 giờ 30 chiều.

Phi công Lý Tổng được xe bịt bùng đưa đến toà án lúc 7 giờ 30 sáng, trong bộ quần áo tù màu xanh, nhưng sau khi về khám Chí Hoà ăn cơm trưa tại toà lúc 1 giờ 30 thì anh mặc chiếc áo sơ mi cụt tay màu xanh da trời và quần tây, đeo kính trắng, tươm tất hơn, bề ngoài trông vẫn khoẻ mạnh nhưng da mặt xanh.

THÀNH PHẦN XỬ ÁN VÀ CÔNG TỔ

Thành phần xử án và công tố gồm Chủ tọa phiên toà là thẩm phán Mai Ngọc Trinh, hai thẩm phán Phụ tá là Nguyễn Văn Hiện và Nguyễn Văn Hiệp, hai Hội Thẩm Nhân Dân là Hồ Hữu Nhật và Trần Quốc Thuận, Công tố viện là ông Lê Xuân Dục, thư ký là bà Hồ Thị Thanh Loan.

Trước khi xử, Chủ tọa đứng lên đọc thành phần xét xử và hỏi ông Lý Tổng có muốn thay đổi bất cứ người nào hay thay đổi toàn diện, thay đổi nhân chứng hay tìm thêm nhân chứng hay cần luật sư biện hộ trong phiên tòa ngày hôm nay không, thì Lý Tổng trả lời không và chỉ yêu cầu được tự biện hộ.

Trái lại, ông Lý Tổng đã phản đối hai điều, trên giấy tờ hợp pháp, trước hết là lý lịch, tên là Lý Tổng không phải là Lê Văn Tổng. Thứ hai là quốc tịch Hoa Kỳ không phải là quốc tịch Việt Nam, nhưng tòa đã dẫn ra luật lệ Việt Nam để bác bỏ cả hai điều này, và tiếp tục phiên xử.

Nhà cầm quyền CSVN hãy trả tự do cho tất cả tù nhân chính trị.

CHỈ XỬ TỘI KHÔNG TẶC, KHÔNG XỬ TỘI HÀNH ĐỘNG NHẪM LẬT ĐỔ CHÍNH QUYỀN NHÂN DÂN

Tòa chỉ xử về tội danh "không tặc cưỡng đoạt máy bay" mà không xử về tội danh "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" vì lý do là cha của ông Lý Tổng là Lê Văn Tấn là liệt sĩ có công theo cách mạng từ ngày khởi nghĩa năm 1945, đến năm 1947 khi đang làm chủ tịch xã An Cựu ở Huế thì bị Pháp bắt xử tử.

Anh của ông Lý Tổng là giáo sư đại học Hoàng Nhân Lê Văn Quý là người có 40 tuổi đảng và các anh em khác cùng cha khác mẹ hay cùng mẹ khác cha, hiện đang ở Việt Nam đều là người có công với cách mạng chỉ trừ một mình Lý Tổng là chống lại Nhà Nước Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Điều này đã được luật sư Triệu Quốc Mạnh, người hiện đang cầm đầu luật sư đoàn của cộng sản thành phố Hồ Chí Minh cho biết trong chuyến sang Paris hồi tháng 12-92 vừa qua.

Trước toà, phi công Lý Tổng nhìn nhận hành động uy hiếp phi hành đoàn trên chuyến bay Bangkok Saigon hôm 4-9-1992 nhưng đã hành động một cách nhẹ nhàng không tàn bạo, không có ác ý, bằng cớ là các nhân chứng có mặt tại toà ngày hôm nay đã khai rằng Lý Tổng thắt dây vào cổ nữ tiếp viên thì cô này tưởng anh ta chơi đùa mà thôi, cũng như cô tiếp viên đã ba lần tự cởi trói cho mình.

Lý Tổng còn chứng minh rằng khi ông ta yêu cầu phi cơ hạ thấp độ cao xuống 200 mét thì phi công của Vietnam Airline nói không được, cần phải bay lên thì Lý Tổng vẫn để cho phi hành đoàn điều khiển phi cơ đúng theo nguyên tắc về an toàn phi hành đoàn bảo vệ sinh mạng của hành khách.

Lý Tổng cũng khai rằng sau khi nhảy dù xuống vùng ngoại ô Saigon, khi lội qua ruộng rau muống thì công an phường có bắt được anh và nói là có bao nhiêu tiền đưa hết thì sẽ thả. Nhưng Lý Tổng trả lời: "Nếu đưa hết thì tôi còn gì để tiêu và để nghị lấy phân nữa". Lúc đó trong người Lý Tổng có hơn 3000 mỹ

kim. Chuyện tiền bạc chưa kịp giải quyết thì công an chính thức ập tới bắt giữ.

Tại toà, viên công an bắt Lý Tống nói rằng: "Tôi không hề hỏi tiền anh" thì Lý Tống cũng nhìn nhận không phải anh này, mà là mấy anh công an phường.

TOÀ TUYÊN ÁN LÝ TỐNG 20 NĂM TÙ Ở, BỒI THƯỜNG 500,000 MỸ KIM VÀ BẢY TRIỆU ĐỒNG VIỆT NAM

Trong bản cáo trạng công tố viện dẫn rằng khi ở trên máy bay, Lý Tống có nói anh ta là không tặc và có bom ở trong hành lý xách tay, nếu không nghe lời thì Lý Tống sẽ cho bom nổ. Công tố viện xin toà kết án Lý Tống chung thân khổ sai và bồi thường thiệt hại cho Hàng Không Việt Nam và hành khách một triệu đô la và 7 triệu đồng Việt nam. Toà vào nghị án từ 3 giờ thiếu 5 đến 4 giờ 15 chiều và tuyên phạt trung úy phi công Lý Tống 20 năm tù ở, bồi thường cho Hàng Không Việt Nam 500,000 mỹ kim và 7 triệu đồng Việt Nam.

Lời yêu cầu cuối cùng của Lý Tống trước toà là: Lúc nghỉ trưa, có nhờ người anh khác mẹ là ông Trương Minh Dũng ra ngoài mua hai bó hoa vàng để tặng lại các đại diện của hành khách và các nữ chiêu đãi viên hàng không trên chuyến bay A 310-200, như một cách xin lỗi đã làm cho họ phải trải qua những phút hoảng sợ, nhưng toà không cho phép tặng hoa vì đây là nơi xử án.

Lời cuối cùng phi công Lý Tống nói với nữ phóng viên Nam Trân là cho gửi lời thăm tất cả anh em bạn bè, bà con và nói hộ Lý Tống vẫn mạnh khỏe. Nam Trân cho biết khi toà vừa tuyên án, thì công an liền còng tay Lý Tống. Lý Tống tỏ ra bình thản và vẫn giữ được dáng vẻ của một phi công VNCH. Anh vẫn đẹp trai. Nam Trân kể tiếp: Ngay lúc anh bị còng tay thì anh chụp tay Nam Trân liền, anh nói: "Cám ơn Nam Trân đã đến đây với tôi và cho tôi gửi lời ân cần thăm hỏi tất cả bạn bè bên đó."

Khi xe tù rời khỏi sân tòa, Lý Tống ngoái đầu qua cửa xe, đưa tay bị còng vẫy Nam Trân đứng trên lầu tòa án nhìn theo.

BÁO CHÍ SAIGON CHƯA KỊP LOAN TIN THÌ CÁC ĐÀI BBC, RFI ĐÃ ĐƯA TIN KẾT QUẢ VỤ ÁN

Trong hai ngày 23 và 24-2-93, hai đài phát thanh BBC ở Luân Đôn và RFI ở Paris đều loan tin đi những bản tin liên tiếp về vụ Hà Nội đưa phi công Lý Tống ra xử tại thành phố Hồ Chí Minh, nên dân chúng Saigon đã hay biết tin này để đi dự phiên xử. Trong khi đó không có một tờ báo nào trong nước đưa tin.

Ngày xử án lại rơi vào ngày thứ tư trong tuần, các báo Saigon đều nghỉ, không có tờ nào phát hành chỉ trừ nhật báo Saigon Giải Phóng số 5610 đề ngày 24-2-93 có loan một bản tin ngắn có tựa đề: "Hôm nay 24-2 mở phiên tòa xét xử vụ không tặc Lý Tống."

Và bản tin của tờ Saigon Giải Phóng viết nguyên văn như sau: "Theo tin từ Tòa Án Nhân Dân Tối cao, hôm nay 24-2 tòa Hình Sự Tòa Án Nhân Dân Tối cao tại thành phố Hồ Chí Minh mở phiên tòa sơ thẩm đồng thời chung thẩm để xét xử vụ án Lê văn Tống bị truy tố về tội cưỡng đoạt máy bay như tin đã đưa ngày 4 tháng 9 năm 1992. Trên chuyến bay Bangkok Thái Lan Tân Sơn Nhất, Lý Tống đã cưỡng đoạt chiếc máy bay chở hành khách A 310-200 trong khoảng thời gian 57 phút, sau đó Lý Tống nhảy dù thoát khỏi máy bay và đã bị quân và dân thành phố truy bắt gọn ngay sau đó, trong lúc này Lý Tống đang lẫn trốn."

Nhà cầm quyền CSVN hãy trả tự do cho tất cả tù nhân chính trị.

MẶC DÙ XỬ CHUNG THẨM NHƯNG VỤ ÁN LÝ TỔNG ĐÃ KẾT THÚC CHƯA?

Theo luật sư Nguyễn Hữu Thống, chủ tịch Hội Luật Gia Việt Nam tại California thì, vì Lý Tổng tự biện hộ, không phải là một chuyên viên về luật pháp, nên ông đã không nắm được những mấu chốt quan trọng của hình luật Việt Nam trong việc buộc tội Lý Tổng là không tặc. Nếu có luật sư biện hộ thì vụ này Lý Tổng sẽ được trắng án.

Ngoài ra, dù tòa án nhân dân TPHCM xử chung thẩm nhưng vì áp dụng sai luật pháp, nên bị can vẫn có quyền kháng cáo.

Xin đọc bản biện minh trạng của Luật sư Nguyễn Hữu Thống đính kèm với bản tin này. Ngoài ra cũng nên tìm đọc Bản Cáo Trạng Của Công Tố Viện Tòa An Hình Sự, Tòa An Nhân Dân Thành Phố Hồ Chí Minh, buộc tội anh hùng Lý Tổng để hiểu thêm một khía cạnh khác về việc Việt Cộng đem xử người chiến sĩ can trường của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, Lý Tổng.

**Nhà cầm quyền CSVN hãy
trả tự do cho tất cả tù nhân
chính trị.**

PHẢN ỨNG CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT KHẮP NƠI VỀ LÝ TỔNG QUA PHÓNG SỰ CỦA NAM TRẦN

Ngay sau khi cộng đồng người Việt tị nạn hải ngoại xem được những hình ảnh phiên tòa xét xử chiến sĩ Lý Tổng tại Sài-gòn do nữ phóng viên Nam Trần độc quyền quay, nhiều phản ứng dồn dập khác nhau đã nhanh chóng lan truyền.

Sự ủng hộ, ngưỡng mộ, thán phục lòng quả cảm và nghĩa khí ngất trời của chiến sĩ Lý Tổng đang lên cao, vội xẹp như một cái bong bóng bị chọc thủng. Thái độ ề chế, thất vọng lan nhanh đến độ gần như dập tắt hầu hết những phong trào Phát Huy Tinh Thần Lý Tổng, vốn tự phát khắp nơi trên thế giới.

Phải chăng tâm lý quần chúng dễ tin hay do sự ngưỡng mộ quá lớn dành cho một người hùng đã khiến những người cầm tù Lý Tổng phải cố vận dụng những phương tiện, nhân lực và điều kiện sẵn có để biến hình ảnh Lý Tổng khác hẳn lối suy tư bình thường trước đây?

Quần chúng có thiếu bình tĩnh để suy đoán những đoạn phim của Nam Trần quay được, mà không cần xét đến một trong những lý do chính đã làm cho thế giới Tây Phương nói chung và Hoa Kỳ nói riêng được hùng mạnh là nhờ ở thể chế dân chủ đa đảng chân chính và sự phong phú đa dạng của ngành truyền thông; hoặc họ đã đặt niềm tin trọn vẹn vào sự lẫn xă của một nữ phóng viên truyền hình mà trước kia từng chung một chiến tuyến với Lý Tổng?

Lẽ nào hình ảnh một Lý Tổng Ó Đen lại khác hẳn với hình ảnh hào hùng của chiến sĩ Võ Đại Tôn trước nanh vuốt nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam?

Như mục đích đã nêu trong tên gọi Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại chúng tôi không dám bình nghị mà chỉ ghi lại những phản ứng của quần chúng, hội đoàn cũng như của chính Lý Tổng trong một bức thư lên gửi được ra ngoài để lên tiếng về phóng sự tường thuật phiên tòa của Nam Trần.

Xin quý vị xem tiếp những trang kế tiếp hầu có thêm những dữ kiện, tin tức nhằm rút ra một kết luận cho riêng mình được đầy đủ hơn.

Hoa Kỳ ngày 10 tháng 06 năm 1994.
Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại

Nhà cầm quyền CSVN hãy trả tự do cho tất cả tù nhân chính trị.

LẬT TẨY BỌN MA ĐẦU BẮC BỘ PHỦ LÝ TỔNG LÀ AI?

*TRẦN VĂN HÁT (Song H.)

LTS: VNTP xin giới thiệu cùng quý độc giả bài viết "Lý Tống Là Ai?" của tác giả **Trần Văn Hát (Song H.)** sau đây. Đã có rất nhiều bài viết về Lý Tống để ca ngợi hành động dũng cảm anh hùng của anh. Nhưng sau khi VC mở phiên tòa ngày 24-2-93 xử Lý Tống 20 năm tù, phạt 500.000 Mỹ kim về tội "không tặc," và sau đó, khi cuốn phim do ký giả Nam Trân - ký giả duy nhất được VC cho phép tham dự phiên xử án - quay cảnh phiên tòa và thu tiếng nói của Lý Tống được tung ra tại Hoa Kỳ, thì dư luận báo chí và đồng bào trở nên xôn xao. Người bệnh vực, ủng hộ. Kẻ chỉ trích, chê bai. Bài viết của tác giả Trần Văn Hát không hẳn chỉ bệnh vực và biện minh cho hành động và thái độ của Lý Tống lúc cương bức máy bay VC để thả truyền đơn, cũng như khi đứng trước tòa án VC tại Sài Gòn, mà còn nêu lên một số điểm vạch trần thủ đoạn gian manh của cộng sản Hà Nội trong vụ này nhằm đánh lừa dư luận đồng bào và thế giới, cũng như để bôi nhọ danh dự Lý Tống.

Hy vọng bài viết của tác giả sẽ cung cấp được một số dữ kiện hữu ích để quý vị độc giả dễ dàng phán đoán, phân biệt vàng thau, để biết ai là anh hùng thật, ai là cò mối, trong tình hình phức tạp hiện nay.

Anh Hùng Dân Tộc Hay Cò Mối Cộng Sản?

Trước khi lên đường về nước, Lý Tống được các bè bạn tại New Orleans, từ Eastbank tới Westbank, tổ chức nhiều bữa tiệc tiễn đưa. Tại bữa tiễn đưa ở Marrero thuộc Westbank, thi sĩ Nguyễn Lập Đông đã coi Lý Tống như Kinh Kha:

Này chén rượu hùng xin uống cạn
 Bạn về như ánh kiếm Kinh Kha
 Rượu đưa hào kiệt ngàn năm trước
 Còn vắng đâu đây một tiếng khà
 (thơ Nguyễn Lập Đông)

Nhưng ngay sau đó, bác sĩ Tô Phạm Liệu đã nghiêm trang nói: "Lý Tổng, tao muốn mày đừng bắt chước Kinh Kha, mà nên bắt chước Nguyễn Ánh."

Đêm 31-8-92 Lý Tổng đột nhập phi trường quân sự Ubon của Thái Lan, tính "mượn đỡ" một chiếc A37 để về thăm lăng bác, hay một mục tiêu nào đó tùy theo tình hình thời tiết và khả năng của phi cơ. Nhưng kế hoạch bất thành vì trở ngại kỹ thuật.

Ngày 4-9-92, lúc 6g30 chiều, Lý Tổng cưỡng bách phi hành đoàn của chiếc Airbus 310, bắt họ bay thật thấp năm vòng trên Sài Gòn để thả truyền đơn, rồi nhảy dù xuống Cát Lái. Lý Tổng bị bắt vào khoảng 9 giờ tối hôm đó.

Dư luận hải ngoại đồng loạt ca ngợi Lý tổng là anh hùng, một cảm tử quân đã đơn phương độc mã tấn công vào đất địch:

Chứng nghe dù nổ trong lòng địch
 Ánh thép vươn theo lớp bụi mờ
 (thơ Nguyễn Thế Giác)

Lý Tổng ơi, thế giới đã nghiêng mình
 Chào chính nghĩa, chào anh hùng dân tộc!
 (thơ Hà Huyền Chi)

Ngàn năm sau trước e không có
 Nửa kẻ ngang tàng bén gót người
 (thơ Mậu Bình)

Ngày 24-2-93, tòa án CSVN tại Sài Gòn tuyên án Lý Tổng 20 năm tù và phạt 500.000 Mỹ kim về tội không tặc, miễn tố về tội thả truyền đơn vì gia đình Lý Tổng là gia đình cách mạng. Nam Trân là ký giả duy nhất được độc quyền quay phim, phổ biến phim tại hải ngoại.

Sau khi xem phim, dư luận về Lý Tổng đã đổi chiều. Những người ủng hộ Lý Tổng trở nên im lặng, dè dặt. Những người khác thì lên tiếng chỉ trích, từ nhẹ nhàng đến thật nặng nề, gần như một chiến dịch. Người viết xin tóm lược trung thực các chỉ trích như sau:

Về dư luận, nhiều người nói rằng Lý Tổng từ Mỹ về tại sao còn sợ chết, không dám xác nhận hành động chống cộng ngoạn mục của mình, lại đi nhận tội không tặc và tuyên truyền cho cộng sản, vậy mục đích chính yếu của Lý Tổng là gì? Một số người khác thì nói rằng phải chi Lý Tổng bị chết trước khi phiên tòa thì danh dự đã được vẹn toàn, còn bây giờ thì thân bại danh liệt!

Về báo chí, nhiều báo Việt ngữ đã đăng bài chỉ trích Lý Tổng, kể cả một số báo trước đây từng ủng hộ. Sau đây là vài báo tượng trưng cho sự chỉ trích từ nhẹ nhàng tới thật nặng nề:

-Báo Văn Nghệ Tiến Phong số 415, tác giả Người Cali đã lược thuật lại bài viết của Đào Nương đăng trên báo Sài Gòn Nhỏ nói rằng ở Việt Nam không còn ai thấy được truyền đơn của Lý Tổng, chỉ có nhà văn Trường Sơn Lê Xuân Nhị, tác giả bộ sách Xếp Ai Capone, là người layout nên mới thấy mà thôi.

-Báo Xây Dựng ở San Jose số 47 tháng 3-1993 đăng bài "Lý Tổng: anh hùng hay có mối?" của Lê Hiệp. Bài viết dài, lý luận chặt chẽ và ăn khớp, nhằm chứng minh Lý Tổng là cò mối của cộng sản Việt Nam, nội dung như sau:

Sau khi coi phim và nghe các bản tin của Nam Trân, Lê Hiệp đưa ra hai giả thuyết. Thứ nhất, Nam Trân hợp tác với CSVN cất xén, ráp nối cuốn phim và các bản tin để tuyên truyền cho cộng sản. Thứ hai, Lý Tổng là cò mối của CSVN.

Lê Hiệp dẫn chứng năm điểm bất thường của Lý Tổng để chứng minh giả thuyết thứ hai là đúng. Năm điểm bất thường đó là:

1. Lý Tổng chấp nhận tội danh không tặc, một tội danh không đúng về pháp lý và bị cả thế giới ghê sợ.
2. Lý Tổng công khai ca ngợi CSVN, ca tụng các nhà tù và các cai tù.
3. Lý Tổng ca tụng sự đổi mới của đảng cộng sản và hối tiếc việc đã làm.
4. Lý Tổng một mực khai trước tòa rằng mình là một người Mỹ.
5. Lý Tổng cố chứng tỏ CSVN đã có một hệ thống pháp lý dân chủ đến nỗi bị can được quyền xin thay đổi các thành phần xử án, kể cả chánh án.

Lê Hiệp kết luận rằng, dù Nam Trân có hợp tác với cộng sản hay không, các sự kiện trên đã chứng tỏ Lý Tổng là cò mồi của CSVN, đang thi hành khổ nhục kế với mục đích gây sự chú ý của thế giới rồi công khai tuyên truyền cho CSVN.

Cuốn phim của Nam Trân có tác dụng cực mạnh, chỉ trong khoảnh khắc bằng thời gian xem phim, đã biến Lý Tổng từ một anh hùng dân tộc thành một cò mồi của CSVN, nhanh hơn là sự tưởng tượng của thi sĩ Nguyễn Chí Thiện:

Từ vượn lên người mấy chục năm
 Từ người xuống vượn có bao lâu
 (thơ Nguyễn Chí Thiện)

Ở đây, “người” là anh hùng và “vượn” là cò mồi. Chiêu thức Hà Nội phản công Lý Tổng hết sức cao siêu, ít ai lường nổi. Nhưng đâu là sự thật? Lý Tổng là ai? Trước khi trả lời những câu hỏi này, người viết xin nêu lên vài kinh nghiệm đã qua đối với CSVN và vài sự kiện thực tế đã xảy ra trong vụ án Lý Tổng để người đọc dễ nhận xét.

Kinh Nghiệm Đã Qua Và Thực Tế Vụ Lý Tổng

1) Tù Binh CSVN Nói Chuyện

Trước Tết Mậu Thân 1968, VNCH có bắt được một cán bộ cao cấp cộng sản có bí danh là Năm Đồng, phụ tá thứ năm của tướng Trần Độ. Năm Đồng trên đường về Cục R (Trung Ương Cục Miền Nam) trong chiến khu D để nhận lệnh của Hà Nội thì bị bắt và bị giam suốt thời gian trận Tết Mậu Thân xảy ra. Năm Đồng chỉ được biết những tin tức gì mà Cục An Ninh Quân Đội của tướng Nguyễn Ngọc Loan muốn cho ông ta biết mà thôi, dĩ nhiên là chỉ qua các báo chí và đài phát thanh tại Sài Gòn. Nhưng sau khi trận chiến chấm dứt, Năm Đồng đã trình bày về trận Tết Mậu Thân như là ông đã được tham dự. Cục An Ninh Quân Đội thuyết phục Năm Đồng xin chiêu hồi để được đưa đi nói chuyện. Năm Đồng từ chối xin chiêu hồi nhưng bằng lòng đi nói chuyện theo nội dung mà Cục An Ninh Quân Đội yêu cầu. Năm Đồng đã nói chuyện tại các quân trường, các đại đơn vị của quân lực VNCH. Năm Đồng nói rất hay, nhiều tướng lãnh VNCH hai ba sao đã ngồi nghe chăm chú từ đầu đến cuối.

Trong buổi Năm Đồng nói chuyện tại rạp Thống Nhất Sài Gòn, tất cả quân nhân ngành chiến tranh chính trị, từ trung tướng Trần Văn Trung tổng cục trưởng, đến các binh nhì, đều có mặt. Mở đầu bằng câu: “Kính thưa quý vị, tôi là người bị bắt chứ không phải hồi chánh, nhưng do cách đối xử tử tế của phía quý vị và do yêu cầu của Cục An Ninh Quân Đội, hôm nay tôi xin trình bày với quý vị về đề tài Nghệ Thuật Chỉ Đạo Chiến Tranh cho mọi người Việt Nam cùng nghe...” Sau đó Năm Đồng lần lượt trình bày về những kinh nghiệm chiến trường của phía CSVN từ kháng chiến chống Pháp cho tới trận Tết Mậu Thân. Theo Năm Đồng, CSVN gọi trận này là “Tổng Công Kích kết hợp Tổng Khởi Nghĩa” nên họ đã dùng sách lược “ba mũi giáp công” và chiến thuật “dàn đều.” Vì dàn đều từ Bến Hải tới Cà Mau nên không nơi nào CSVN có

đủ quân số để tấn công áp đảo quân VNCH, và vì dùng ba mũi giáp công là: quân sự, chính trị, và binh vận (tức địch vận) mà hai mũi chính trị và binh vận không có nên mũi quân sự bị tịt ngòi. Năm Đông kết luận: Vì kế hoạch hành quân ấu trĩ nên CSVN đã thất bại hoàn toàn trong trận Tết Mậu Thân, hơn 80% quân số bị thiệt hại và gần 100% cơ sở đã “cấy” được ở miền Nam bị bứng sạch.

Những người nghe rất khoái chí. Đại tá Lam Sơn phụ tá của tướng Trung đã lên diễn đàn ôm hôn và ngợi khen Năm Đông nhiệt liệt. Ít có ai để ý đến câu nói hơi lạ của Năm Đông: “Phía tấn công, càng tấn công càng có nhiều kinh nghiệm; cũng như phía phòng thủ, càng phòng thủ càng có nhiều kinh nghiệm. Nhưng vô quít dày có móng tay nhọn.”

Tiếng nói của Năm Đông phát ra từ Sài Gòn nhưng âm thanh đã vang tới Hà Nội, nên mặc dầu Hồ Chí Minh - người trực tiếp ra lệnh nổ súng tấn công trong trận Tết Mậu Thân trên đài phát thanh Hà Nội - chết ngày 3-9-69, cộng sản miền Bắc đã gia tăng hoạt động quân sự một cách khác thường: tích cực bắt lính đồn quân, nhận thêm viện trợ quân sự thuần túy với chiến thuật tập trung và nghi binh để tấn công VNCH. Kết quả, VNCH chỉ tử thủ được trận Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, nhưng đến trận Mùa Xuân 1975 thì tổng thống độc diễn Nguyễn Văn Thiệu phải từ chức và tổng thống bất hợp hiến Dương Văn Minh phải đầu hàng. Đành rằng giai đoạn lịch sử do bàn tay lông lá của Kissinger xếp đặt, nhưng ít nhất Hà Nội cũng phải có được những kế hoạch hành quân chính xác thì họ mới đạt được kết quả như trên.

Nhưng khi báo cáo cho Hà Nội những điều trên, Năm Đông phải trả giá đắt là đồng thời cũng phải nói rõ những nhược điểm của VNCH cho Sài Gòn biết để điều chỉnh. Câu nói hơi lạ của Năm Đông còn có nghĩa là VNCH chỉ biết phòng thủ thụ động, và nếu cứ như vậy mãi thì sẽ có ngày “vô quít dày gặp móng tay nhọn,” bởi vì binh thư Tôn Tử đã dạy: Cách phòng thủ hay nhất là tấn công. Đó cũng là bài

học lịch sử thời Trịnh-Nguyễn phân tranh mà Sài Gòn đã quên mất!

Mặc dầu Năm Đông đã nói rõ ràng như vậy, nhưng Hà Nội không bao giờ kết tội Năm Đông là phản bội, tuyên truyền cho địch, bởi vì họ thừa biết rằng “nghe” và “khai thác” buổi nói chuyện của Năm Đông là hai việc khác nhau mà không phải ai làm cũng được. Thật vậy, trong khi CSVN coi vĩ tuyến 17 như không có, thì ngược lại, VNCH và Đồng Minh đã sợ con sông Bến Hải còn hơn là sợ bom khinh khí, không dám mở một cuộc hành quân bộ binh nào qua bên kia Bến Hải, khiến cho Hà Nội hết sức an tâm, có bao nhiêu binh đoàn cử đưa hết vô Nam để tấn công VNCH cho tới ngày 10-3-75!

2) Tù Binh VNCH Nói Chuyện

Đầu năm 1978, có một cải tạo viên được đưa ra nói chuyện tại hội trường K4 trại cải tạo Suối Máu, thuộc tỉnh Đồng Nai. Anh này bị nhốt trong cũi sắt (conex) khá lâu về tội phản động (chống cộng sản). Các quản giáo thuyết phục anh nếu chịu nhận tội và nói lời hối cải thì sẽ được khoan hồng.

Bằng giọng nhỏ nhẹ và yếu ớt, trong khoảng 60 phút, anh nói giống y bài bản mà quản giáo đã yêu cầu. Anh chỉ “chêm” một câu hơi lạ ở cuối bài: “Qua cái gương của tôi, các anh đã thấy rõ được sự khoan hồng và nhân đạo của đảng và nhà nước đối với chúng ta to lớn biết dường nào!” Nhờ câu này, các bạn tù của anh đã hiểu được vì sao mà anh chịu nói chuyện thay đổi lập trường, bởi vì họ nhìn anh có thân hình ốm nhom, áo quần cũ nát, nước da xanh mét như một xác chết. Đấy, nhờ có chính sách khoan hồng và nhân đạo của đảng và nhà nước đối với tù binh mà thân thể người tù binh VNCH giờ đây như chết đói.

Nhưng rủi cho anh là các quản giáo của trại cũng hiểu được anh đã nói cái gì. Do đó, sau khi phân tích và chỉ trích

anh tại chỗ nhưng anh đã thần thờ im lặng không phủ nhận cũng không xác nhận, họ đã nhốt anh lại như cũ. Từ đó, không ai còn nghe tin tức gì về anh.

3) Bản Chất Của CSVN.

Cho tới nay, chính quyền CSVN và đảng CSVN vẫn còn là một. Chính quyền CSVN đã chịu ảnh hưởng nặng nề của đảng CSVN về đường lối chiến lược, chính sách, kế hoạch, và nhất là về nhân sự. Do đó, bản chất của chính quyền CSVN là bản chất của đảng CSVN. Muốn biết bản chất của đảng CSVN, chúng ta chỉ cần biết bản chất của người sáng lập và lãnh đạo nó trong 40 năm trời - từ 1930 đến 1969 - là chủ tịch Hồ Chí Minh.

Hồ Chí Minh có điểm đặc biệt là tiểu sử của ông do chính ông viết. Không có một tác giả cộng sản nào dám thêm bớt hay sửa đổi. Trong tiểu sử này, có một khoảng thời gian từ sau khi ông đến Liên Xô tới trước khi xuất hiện bên Tàu, không thấy ghi ông làm gì cả. Nhiều cán bộ cao cấp CSVN đã xin ông nói rõ để họ điền vào khoảng trống đó, nhưng mỗi lần như vậy đều bị ông từ chối khéo. Vậy ông đã làm gì trong khoảng thời gian đó, đến nỗi phải giấu kín? Chúng ta phải dùng lý trí để tìm hiểu.

Nếu so sánh trình độ và khả năng giữa anh giáo làng Nguyễn Tất Thành đổi tên thành Văn Ba để vượt biên sang Pháp năm 1911 với lãnh tụ CSVN Hồ Chí Minh năm 1945, người ta sẽ thấy có một khoảng cách quá xa, một trời một vực mà không ai có thể tưởng tượng được. Văn Ba đã lột xác hoàn toàn giống như các nhân vật huyền thoại trong tiểu thuyết kiếm hiệp của Kim Dung. Chắc chắn Văn Ba phải được sư phụ thượng đẳng huấn luyện rất kỹ lưỡng, rất nghiêm khắc, và rất đúng kỹ thuật quốc tế. Nhưng sư phụ của Văn Ba là ai? Không có tài liệu nào nói rõ vì Hồ Chí Minh đã giấu kín. Trong di chúc năm 1969, Hồ Chí Minh có viết: "Tôi sẽ đi theo hai cụ Các Mác và Lê Nin..." Đây là xảo thuật nói dóc

để lừa bịp đồng bào và các đảng viên CSVN từ lớn tới nhỏ, khiến họ lầm tưởng rằng Hồ Chí Minh là ngang hàng hay ít ra cũng là đệ tử ruột của Các Mác và Lê Nin. Bỏ qua nhận thức siêu hình vì không biết các ông được lên thiên đàng hay xuống địa ngục, ở đây chỉ nói chuyện thế gian. Các Mác là triết gia cỡ lớn, còn Hồ Chí Minh thì trình độ văn hóa quá thấp nhưng bản chất thì quá gian hùng, làm sao có thể là bạn hay đệ tử được? Lê Nin thì cần phải xét kỹ hơn: một ông cách mạng tháng 10, một ông cách mạng tháng 8, bề ngoài trông có vẻ "hòa hợp hòa giải" đấy, nhưng thực tế đâu có nước nào trên thế giới cùng một lúc có hai nhà đại cách mạng làm việc chung, cùng lãnh đạo chung mà bình an vô sự cả hai? Vả lại Hồ Chí Minh chỉ đến Liên Xô sau khi Lê Nin đã chết từ lâu, thì hai ông đâu có quen biết gì nhau mà nhìn bà con ở bên kia thế giới. Vậy sư phụ của Hồ Chí Minh không phải là Các Mác, cũng không phải là Lê Nin, mà chính là KGB. Chỉ có KGB mới có đủ khả năng và phương tiện đào tạo Văn Ba thành Hồ Chí Minh. Chứng cứ cụ thể là những việc làm của Hồ Chí Minh không giống bất cứ một tiến nhân nào trong lịch sử Việt Nam, mà chỉ giống những xảo thuật chính trị của cộng sản quốc tế. Cho tới lúc gần tắt thở, Hồ Chí Minh vẫn còn dùng xảo thuật nói dóc như đã nói ở trên.

Ngoài xảo thuật nói dóc, Hồ Chí Minh còn dùng nhiều xảo thuật chính trị cao siêu nữa, có ảnh hưởng to lớn đến vận mạng của dân tộc Việt Nam như sau:

- **Làm điểm chỉ viên cho Pháp.**

Lúc còn bôn ba bên Tàu, mượn danh nghĩa hoạt động cách mạng giải phóng dân tộc Việt Nam, Hồ Chí Minh liên lạc được với cụ Phan Bội Châu, rồi làm điểm chỉ viên bán đứng cụ Phan cho thực dân Pháp để lấy một số tiền thưởng khá lớn.

- **Khai tử nhà Nguyễn.**

Sau khi cướp được chính quyền tại Hà Nội ngày 19-8-45, Hồ Chí Minh cho người vào Huế buộc vua

Bảo Đại phải thoái vị và ra Hà Nội làm cố vấn cho chính phủ liên hiệp, rồi cử Bảo Đại cầm đầu một phái đoàn qua Tàu thương thuyết với chính phủ Trung Hoa Quốc Gia của Tưởng Giới Thạch. Thành linh Hồ Chí Minh triệu hồi tất cả phái đoàn về nước, bỏ một mình Bảo Đại ở lại bơ vơ bên Tàu. Nhà Nguyễn đã thật sự cáo chung từ đó.

- **Tiêu diệt đối lập.**

Lúc mới đầu, thế lực CSVN còn yếu, Hồ Chí Minh đưa chiêu bài đoàn kết kháng chiến chống Pháp để chiêu dụ những người không cộng sản về hợp tác. Sau đó ông ký hòa ước riêng với Pháp để rảnh tay tiêu diệt tất cả những người đối lập không cộng sản.

- **Lừa gạt thế giới tự do.**

Năm 1954 Hồ Chí Minh một mặt ký vào hiệp định Geneve lấy vĩ tuyến 17 làm ranh giới giữa quốc gia và cộng sản, mặt khác ra lệnh cho cán binh cộng sản nằm vùng ở lại miền Nam, thành lập Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam để thực hiện kế hoạch xâm chiếm miền Nam bằng võ lực.

- **Lừa gạt đồng bào và đồng chí.**

Sau khi chiếm được miền Bắc, Hồ Chí Minh phát động phong trào cải cách ruộng đất, đấu tố địa chủ, khuyến khích Trường Chinh đích thân đấu tố cha mẹ ruột của mình cho tới chết, rồi đề ra chính sách sửa sai quy hết trách nhiệm lỗi lầm cho Trường Chinh để lột chức tổng bí thư trao cho Lê Duẩn. Hàng trăm ngàn đồng bào nạn nhân của "cải cách" và "sửa sai" chỉ biết ngậm miệng chịu đựng.

- **Cờ gian bạc lận.**

Vào dịp Tết Mậu Thân 1968, Hồ Chí Minh tuyên bố hưu chiến bảy ngày để đôi bên ăn Tết. Đúng nửa đêm giao thừa, ông ta ra lệnh nổ súng tấn công VNCH toàn diện từ Bến Hải tới Cà Mau. May cho

VNCH lúc bấy giờ là tổng thống Nguyễn Văn Thiệu đã bỏ dinh Độc Lập để về quê vợ ở Mỹ Tho ăn Tết, nên không có ai ra lệnh di tản chiến thuật, nhờ vậy mà mặc dầu bị tổng tấn công theo kiểu cờ gian bạc lận, quân VNCH cũng đã đánh bật được quân CSVN ra khỏi tất cả những mục tiêu đã bị tấn công.

- **Lừa gạt Liên Hiệp Quốc.**

Trước khi chết, Hồ Chí Minh đã truyền lại trọn vẹn các xảo thuật chính trị cho các đồng chí của ông nên họ đã hành động giống y như ông.

Vừa đặt bút ký vào hiệp định Paris 1973 nhằm tái lập hòa bình cho Việt Nam trước sự chứng kiến của ông tổng thư ký Liên Hiệp Quốc và đại diện các siêu cường, ủy viên thường trực của Hội Đồng Bảo An, ngay khi người lính Đồng Minh cuối cùng của VNCH vừa lên máy bay về nước, Hà Nội đã xua quân ào ạt vượt qua vĩ tuyến 17 tổng tấn công VNCH lần thứ ba (lần 1: 1968, lần 2: 1972). Lần này, nhờ có Kissinger làm nội tuyến rất tích cực và hữu hiệu, cộng với sự "sai lầm" tai hại về chiến thuật của Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu, Hà Nội đã thành công Tổng thống Dương Văn Minh tuân lệnh Kissinger, tiếp tay cho Hà Nội, tuyên bố khai tử chính quyền VNCH ngày 30-4-75, chấm dứt một chế độ mà dân tộc Việt Nam và cả thế giới đang mong đợi!

- **Lừa gạt cả dân tộc Việt Nam.**

Chiếm được miền Nam, sau khi vợ vét sạch tài sản chìm nổi của chính quyền VNCH và 16 tấn vàng, Hà Nội phát động phong trào "kiếm kê" để cướp đoạt công khai tài sản của đồng bào miền Nam, chia nhau bỏ vào túi riêng, rồi bắt đồng bào cả nước - kể cả các tù cải tạo- học tập chính trị với đề tài "Nguyễn Văn Thiệu chạy ra nước ngoài mang theo 16 tấn vàng"!

Rất tiếc, khi chúng ta biết được những sự thật này thì đã quá trễ và lịch sử đã sang trang, đành coi đây là những kinh nghiệm đã qua để lưu ý những ai muốn đối đầu thực sự với CSVN hãy coi chừng những xảo thuật chính trị của họ.

4) Sự kiện thực tế vụ Lý Tổng.

Sau khi bắt được Lý Tổng và trước khi có phiên tòa ngày 24-2-93, Hà Nội đã có những phản ứng đáng chú ý như sau:

Tuyên bố sẽ xử tử hình Lý Tổng về hai tội "không tặc" và "thả truyền đơn."

Bắt giữ cô Hạnh, người yêu của Lý Tổng, và một số người khác tại Sài Gòn bị tình nghi có liên hệ với Lý Tổng và cô Hạnh.

Phao các tin đồn như: Lý Tổng không có thả truyền đơn xuống Sài Gòn, ở Việt Nam không có ai nói gì về Lý Tổng, không có ai thấy được truyền đơn của Lý Tổng, người bị bắt không phải là Lý Tổng, gia đình Lý Tổng là gia đình cách mạng gộc, coi chừng Lý Tổng chống cộng giả, v.v...

Đâu Là Sự Thật?

Nhờ đụng chạm trực tiếp với CSVN trong gần hai thập niên, khi thì làm người chiến thắng thẩm vấn tù binh cộng sản, lúc làm kẻ bại trận bị cộng sản thẩm vấn ngược lại, người viết đã có được một số kinh nghiệm về tù binh nên rất dễ cảm thông với Lý Tổng. Trong bài: "Lý Tổng: Kinh Kha hay Nguyễn Ánh?" viết vào tháng 9-1992, người viết đã kết luận: "Lý Tổng đã làm xong nhiệm vụ." Kết luận này có nghĩa là những hành động của Lý Tổng cho đến khi bị bắt mới thật sự là của Lý Tổng, còn những hành động từ đó trở về sau nếu được phổ biến công khai thì phải hiểu là của Hà Nội. Những ai chờ xem những hành động ngoạn mục khác nữa của Lý Tổng sẽ thất vọng, vì việc đó không bao giờ có. Hà Nội

không khờ dại gì mà để cho Lý Tổng diễn lại lần nữa vở kịch của Võ Đại Tôn năm 1982. Đó là lý do tại sao không có một phóng viên quốc tế nào có mặt tại phiên tòa xử Lý Tổng mà chỉ có một mình Nam Trân.

Tuy nhiên, cũng qua cuốn phim của Nam Trân, cộng thêm sự hiểu biết của Lý Tổng, người viết xin nêu lên những sự thật như sau:

1) Lý Tổng có thả truyền đơn xuống Sài Gòn.

Ngày 4-9-92 Lý Tổng thả 22.500 tờ truyền đơn chống cộng xuống Sài Gòn. Ngay sau đó CSVN có ra lệnh gắt gao bắt phải thu lượm tất cả truyền đơn của Lý Tổng, không được để lọt một tờ nào vào tay đồng bào. Nhưng dù có đủ 72 phép thần thông biến hóa của Tể Thiên Đại Thánh, CSVN cũng không thể nào thu lượm được hết, bởi vì Lý Tổng không thả xuống một lần nguyên bị truyền đơn, mà thả làm nhiều lần trong năm lần bay thật thấp của phi cơ với sức gió cuốn theo rất mạnh. Chứng cứ là đã có người từ Việt Nam đến Pháp và Hoa Kỳ mang theo được truyền đơn của Lý Tổng chỉ có màu vàng và đỏ. Nhờ vậy, sau khi phối kiểm, được biết Lý Tổng đã nhờ bạn bè in 50.000 tờ gồm ba màu xanh, vàng, đỏ, nhưng vì lý do kỹ thuật - Lý Tổng mang đi không nổi - nên bạn bè chỉ in như trên.

2) Gia đình Lý Tổng không phải là gia đình cách mạng.

Hà Nội biết rõ tại miền Nam có rất nhiều gia đình có người tham chiến ở cả hai bên chiến tuyến, nên đã đặt ra tiêu chuẩn nhân số tham chiến để xếp loại gia đình. Nếu nhân số tham chiến bên nào nhiều hơn thì gia đình được xếp vào bên đó. Nếu nhân số tham chiến đôi bên bằng nhau thì coi như không có gì cả, ai có công thì nhờ, ai có tội thì chịu.

Gia đình Lý Tổng có tất cả bảy người, chỉ tính phái nam. Trong đó có hai người theo CSVN là người cha theo kháng chiến chống Pháp bị chết và người anh tên Nhân làm giáo sư tại Hà Nội. Còn năm người, kể cả Lý Tổng, đều là quân nhân và cảnh sát của VNCH. Do đó gia đình Lý Tổng đã bị xếp vào loại gia đình "ngụy." Chứng cứ là trong thời gian bị tù cải tạo từ 1975 đến 1980, Lý Tổng không được hưởng một đặc ân gì của "gia đình cách mạng," trong khi với cấp bậc trung úy, nếu là "gia đình cách mạng" thì chỉ từ sáu tháng đến tối đa là ba năm, Lý Tổng đã được người nhà đến rước ra khỏi trại cải tạo rồi, đâu cần phải đến hơn năm năm Lý Tổng mới vượt ngục.

3) Vì sao Hà Nội không xử Lý Tổng về tội thả truyền đơn?

Có hai lý do chính.

Về chính trị, Hà Nội đang cần sự giúp đỡ và viện trợ của các nước tư bản. Nếu xử Lý Tổng về tội thả truyền đơn chống cộng thì dư luận quốc tế chống cộng có cơ để xen vào và Hà Nội sẽ gặp khó khăn là điều chắc chắn. Hơn nữa, truyền đơn của Lý Tổng có đoạn mở đầu như sau: "Thành trì cộng sản tại Liên Xô đã sụp đổ. Các chư hầu cộng sản Đông Âu đã cáo chung. Cộng sản Việt Nam đang giẫy chết nhưng vẫn còn ngoan cố với tập đoàn lãnh đạo già nua, hủ lậu, đi ngược lại trào lưu tiến hóa của nhân loại. Thời điểm đã đến. Tổ quốc truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do dân chủ và ấm no cho toàn dân..." Nội dung của truyền đơn như vậy, làm sao Hà Nội dám xử Lý Tổng về tội thả truyền đơn để phải trưng bày tang vật là tờ truyền đơn cho đồng bào xem và Nam Trân quay phim được. Hiểu tâm lý này và muốn trấn an các lãnh tụ già nua, hủ lậu thật sự của Hà Nội, Nam Trân đã giới thiệu "cái bị đựng truyền đơn" của Lý

Tổng là "cái túi đựng dụng cụ" để các vị này tối ngủ khỏi bị giật mình!

Về pháp lý, nội dung của tội không tặc bao gồm những hành động cưỡng bách phi hành đoàn và những hành động khác nhằm đạt mục đích của vụ không tặc. Tất cả những vụ không tặc đã xảy ra trên thế giới đều có mục đích riêng. Không có ai làm không tặc khơi khơi để chơi. Lý Tổng cũng vậy, vì không "mượn đờ" được chiếc A37 của Thái Lan nên bắt đắc dĩ mới cưỡng bách phi hành đoàn của chiếc Airbus 310 để thả truyền đơn. Khi tòa xử Lý Tổng về tội không tặc, tức là đã bao gồm luôn việc thả truyền đơn. Lý Tổng "không tặc" phi cơ không phải là để nhảy dù biểu diễn cho đồng bào xem chơi.

Ngoài ra, theo quan niệm của các nhà làm luật hình ngày nay thì các hình phạt đại hình được đặt ra nhằm mục đích ngăn ngừa tội phạm hơn là trả thù hay trừng phạt đích đáng. Do đó, hình phạt chỉ cần đủ để cho người ta sợ, không dám phạm tội mà thôi. Nếu hành động của bị can có thể bị kết thành nhiều án tù khác nhau, thì bị can chỉ bị án tù nào nặng nhất mà thôi. Ngay trong án tù nặng nhất này, bị can còn có thể được giảm án nữa. Thỉnh thoảng các báo có đăng tin một bị can lãnh án tù hơn 100 năm, đó là vì họ cộng các án tù khác nhau lại, chứ thật sự không có bộ luật nào quy định phạt tù tới con số đó. Trường hợp Lý Tổng, không tặc là tội nặng, thả truyền đơn là tội nhẹ hơn, nếu Hà Nội cố ý xử Lý Tổng thêm về tội thả truyền đơn thì Lý Tổng cũng chỉ ở tù tới mức của tội không tặc mà thôi. Vả lại về tội không tặc, Hà Nội cũng đã tuyên án Lý Tổng tới mức tối đa 20 năm, chứ có nhân đạo gì đâu. Giả sử mức tối đa là 25, 30 hay 50 năm, Hà Nội chắc cũng không nề hà gì mà không dành những con số đó cho Lý Tổng. Hơn thế nữa, Hà Nội còn phạt Lý Tổng 500.000 Mỹ kim là điều chắc chắn không có ghi trong bộ hình luật của Hà Nội, bởi vì công

dân Việt Nam nói chung, làm gì có Mỹ kim mà quy định phạt bằng Mỹ kim. Rõ ràng Hà Nội là "bàn tay sắt bọc nhung," đã đập Lý Tổng chí tử bằng tay sắt mà miệng thì nói đã đánh Lý Tổng nhẹ nhàng bằng tay nhung!

Lý Tổng đã để cho phi công được tự do điều khiển phi cơ trong mức độ an toàn và để cho phi hành đoàn được tự do mở cửa vào trong khi phi cơ đang bay mà không gây nguy hiểm cho hành khách và máy bay. Đó là những hảo ý của Lý Tổng, đáng lẽ Lý Tổng phải được hưởng trường hợp giảm khinh theo luật định, chứ không thể bị kết án tới mức tối đa như Hà Nội đã xử.

Tóm lại, vì lý do chính trị và pháp lý, Hà Nội không xử Lý Tổng về tội thả truyền đơn, chứ không phải vì gia đình Lý Tổng là gia đình cách mạng.

4) Tại sao Lý Tổng chấp nhận tội không tặc và ca tụng CSVN?

Ngay sau khi bắt được Lý Tổng, Hà Nội đã bắt luôn cô Hạnh và một số người khác tại Sài Gòn bị tình nghi có liên hệ với Lý Tổng và cô Hạnh, rồi đưa án tử hình ra để "hù" những người này. Lý Tổng có thể coi án tử hình như số không, nhưng cô Hạnh làm sao có được cái gan đó. Cô Hạnh vừa là người yêu, vừa là ân nhân của Lý Tổng trong thời gian Lý Tổng lẩn trốn tại Sài Gòn. Tám năm trời định cư tại New Orleans, Lý Tổng chỉ lo học chính trị, không giúp ích gì được cho cô Hạnh, bây giờ lại gieo tai họa cho nàng và gia đình nàng. Loài cầm thú còn không nở làm như vậy, huống chi là Lý Tổng. Ai đã đọc cuốn Ó Đen, chắc hiểu được tình cảm của Lý Tổng đối với cô Hạnh như thế nào. "Một mình làm, một mình chịu, không để liên lụy tới người khác," đó là phương châm hành động của Lý Tổng trong suốt cuộc hành trình lẩn này, vì Lý Tổng thừa biết rằng chế độ cộng sản Hà Nội sớm muộn gì cũng sụp đổ thì thối mắc gì chuyện tù tội

của cá nhân mình lâu hay mau. Chấp nhận tội không tặc và ca tụng CSVN để được miễn tố về tội thả truyền đơn là tội chính trị thì Hà Nội phải trả tự do cho cô Hạnh và những người khác. Quyết định này quá dễ dàng đối với Lý Tổng. Hà Nội quả thật là đỉnh cao của trí tuệ loài người, đã đánh trúng nhược điểm của Lý Tổng nên việc thương lượng để có phiên tòa ngày 24-2-93 không có gì khó khăn. Lý Tổng chỉ học chính trị chứ không có học luật nên không nắm vững những vấn đề pháp lý phức tạp như đã nói trên. Nếu có luật sư biện hộ, chắc chắn Lý Tổng không phải trả tới cái giá đó. Nhưng cũng nhờ như vậy người ta mới thấy rõ được nền tư pháp của CSVN như thế nào.

Điều kiện thứ nhất - chấp nhận tội không tặc - thuộc về pháp lý, Lý Tổng chưa nắm vững. Nhưng điều kiện thứ hai - ca tụng CSVN - thuộc về chính trị, là sở trường của Lý Tổng nên Lý Tổng đã ra chiêu chống đỡ hết sức tài tình. Lý Tổng bằng lòng ca tụng CSVN, nhưng chỉ ca tụng về các nhà tù, các cai tù, cách đối xử với tù, tòa án xử tù, nhân quyền của tù... đều là những thứ mà ai cũng đã biết rõ sự thật một trăm phần trăm. Do đó, Lý Tổng ca tụng mà như không ca tụng, đúng như lời chỉ trích của Lê Hiệp: "Lý Tổng ca tụng CSVN một cách quá trơ trẽn nên không có hiệu quả gì." Đó là chủ ý của Lý Tổng để đáp lễ Hà Nội đã "triệt buộc" mình. Lý Tổng không ngu dại gì mà ca tụng CSVN một cách "không trơ trẽn" để đồng bào bị mắc bẫy Hà Nội thêm một lần nữa. Nên nhớ Lý Tổng đã trình xong luận án tiến sĩ chính trị trước khi về nước. Hà Nội đã ra lệnh cho các bồi bút tại hải ngoại thi đua phát huy sáng kiến bôi nhọ Lý Tổng thêm nữa đi, trong khâm Chí Hòa Lý Tổng đang cười hỉ hả cảm ơn bằng câu: "Các ông bắt tôi phải ca tụng các ông thì tôi đã ca tụng rồi đó, tôi có chửi các ông tiếng nào

dầu. Nhưng kết quả như thế nào là do nơi các ông chớ dầu phải do nơi tôi. Ha ha ha...!"

5) Lý Tổng có phải là cò mối của CSVN không?

Chắc chắn là không. Trăm lần không, vạn lần không, bởi các lý do sau đây:

Trong thời gian bị tù cải tạo từ 1975 đến 1980, Lý Tổng đã bị CSVN hành hạ dữ dội vì đã từ chối chào lá cờ đỏ sao vàng và lớn tiếng tuyên bố: "Tôi chỉ biết chào một lá cờ duy nhất có nền vàng ba sọc đỏ mà thôi!"

Mới chiếm được miền Nam, Hà Nội dám nuôi cò mối theo cái kiểu này ư? Rủi các tù cải tạo khác bắt chước thì sao?

Sau khi vượt ngục ngày 12-7-80, Lý Tổng phải lẩn trốn khá vất vả tại Sài Gòn. Sau đó vì không có tiền, phải vượt biên bằng đường bộ hết sức gian nan.

Cò mối của CSVN sao không vượt biên bằng tàu cho chắc ăn, đi bộ rủi gặp Khmer Đỏ thì sao?

Định cư tại New Orleans tám năm trời, Lý Tổng chỉ học về chính trị để tìm những mô hình tự do, dân chủ thích hợp cho nước Việt Nam.

Cò mối của CSVN sao không học chủ nghĩa Mác, lại đi tìm những định chế tự do dân chủ để phục vụ cho chế độ nào ở Việt Nam đây?

Truyền đơn của Lý Tổng thả xuống Sài Gòn ngày 4-9-92 có đoạn: "Thời điểm đã đến. Tổ quốc truyền lệnh chúng tôi trở về để cùng đồng bào khai tử chế độ bạo tàn, bất nhân, đem lại tự do dân chủ và ấm no cho toàn dân..."

Cò mối của CSVN sao lại viết truyền đơn khiến các lãnh tụ Hà Nội đọc lên phải "phát rét" đến nỗi không dám để cho bất cứ ai được đọc?

Tại phiên tòa ngày 24-2-93, Lý Tổng đã khẳng định mình chưa bao giờ là công dân của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, mà hãnh diện xác nhận mình là công dân của nước Việt Nam Cộng Hòa trước

1975, và là công dân của nước đồng minh Hoa Kỳ trong hiện tại vì nước VNCH đã bị bức tử từ 1975.

Cò mối của CSVN sao lại phủ nhận nước CHXHCNVN và hãnh diện đọc lớn tên của nước VNCH, mà vốn là điều tối kỵ đối với cộng sản Hà Nội?

Trước mặt các quan tòa của cộng sản, Lý Tổng khẳng định chỉ có lịch sử Việt Nam sau này mới có quyền phê phán Lý Tổng là có công hay có tội.

Cò mối của CSVN sao lại phủ nhận các quan tòa CSVN và chờ đợi một nền công lý khác mà hiện tại chưa có?

6) Lý Tổng là ai?

Lúc còn sống, giáo sư Nguyễn Ngọc Huy thường về New Orleans nói chuyện về chính trị. Mỗi lần như vậy, Lý Tổng đều có mặt và ở lại rất trễ để hỏi giáo sư Huy về những điều mà Lý Tổng muốn biết. Có lần Lý Tổng đã hỏi giáo sư Huy:

-Thưa thầy, nhật báo Chính Luận số cuối cùng phát hành tại Sài Gòn ngày 30-4-75 có đăng lời tuyên bố của thầy: "Chúng ta có chính nghĩa, chúng ta sẽ thắng." Xin thầy nói rõ chính nghĩa của chúng ta là gì?

Giáo sư tươi cười đáp:

-Là chế độ tự do, dân chủ.

Lý Tổng reo lên:

-A, phải rồi! Đó là chế độ Cộng Hòa!

Trước đây, các nhà lãnh đạo Sài Gòn đã phạm nhiều sai lầm cá nhân: gia đình trị, quân phiệt, độc diễn, bất hợp hiến, v.v... khiến dư luận quốc tế khinh khi đến nỗi Đồng Minh Hoa Kỳ phải khai tử nước VNCH. Nhưng thật sự chế độ Cộng Hòa là chế độ tự do dân chủ mà dân tộc Việt Nam và cả thế giới đang hướng về. Chứng cứ là các nước Đông Âu và Liên Xô đã già từ chế độ cộng sản để chuyển qua chế độ Cộng Hòa. Ngay cả Anh Quốc là

nước theo chế độ quân chủ lập hiến lâu đời nhất thế giới, vậy mà người ta tin rằng không bao lâu nữa Anh Quốc cũng sẽ theo chế độ Cộng Hòa. Việt Nam chắc chắn không thoát khỏi khuynh hướng thời đại này, bởi vì nếu muốn phát triển kinh tế thì phải tái thiết toàn bộ đất nước mà chỉ riêng về hạ tầng cơ sở cũng phải tốn ít nhất 15 tỷ Mỹ kim. Giả sử tất cả các nước trên thế giới đều nhất trí viện trợ cho Hà Nội, cũng không bao giờ tới được con số đó. Chỉ có giới tư bản quốc tế mới có khả năng này. Nhưng muốn cho tư bản đầu tư vào Việt Nam thì Hà Nội phải giã từ chế độ cộng sản để chuyển qua chế độ cộng hòa. Đó là ý kiến của nhà kinh tế học Phạm Văn Thuật, chuyên viên của Ngân Hàng Thế Giới, cựu sĩ quan biệt phái ngoại ngạch của VNCH. Lý Tổng biết rõ như vậy trước khi ra đi. Chính Lý Tổng đã trả lời bác sĩ Tô Phạm Liệu khi được hỏi có bao nhiêu hy vọng để thành công:

-Tôi chỉ có 15% để thành công và 85% thất bại, có thể bị chết hay bị tù.

-Vậy tại sao mày làm?

-Phải chấp nhận hy sinh để cho người khác tiến lên.

Lý Tổng đã dự trù trước trường hợp bị thất bại và bị bắt mình phải làm gì, đó là truyền lại niềm tin sắt đá nơi chế độ cộng hòa cho đồng bào và các chiến hữu của anh. Những ai chỉ trích Lý Tổng, xin hãy xem và nghe lại cho kỹ đoạn cuối của cuốn phim. Người viết xin trích ra nguyên văn những tiếng nói của Lý Tổng: "...Tôi là công dân của nước Việt Nam Cộng Hòa...tôi nhân danh tổ quốc trở về đây...Các ông xử tôi...nhưng tôi tin rằng...lich sử sẽ xét tôi có công hay có tội..." Đó là những tiếng nói của chính nghĩa, được tạo thành bằng xương máu và mồ hôi nước mắt của Lý Tổng, một người rất hào sảng vì đại nghĩa nhưng cuộc đời quá oan khiên, cay nghiệt.

Hà Nội tưởng rằng mình là chủ động có quyền cắt xén, ráp nối, tạo nhiều âm trong phim để chà đạp Lý Tổng xuống tận bùn đen. Nào ngờ Lý Tổng đã biết trước việc đó nên cố tình nói lung tung, khiến Hà Nội không thể nào cắt xén được hết, trừ khi cấm Nam Trân phổ biến cuốn phim. Cuối cùng, điều mà Lý Tổng muốn nói thật với đồng bào cũng đã tới được tai của đồng bào: "Lý Tổng là chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa."

Mượn tay Nam Trân để bôi nhọ Lý Tổng, nhưng rủi thay cho Hà Nội là đồng bào đã biết rõ tim, gan, phèo, phổi của mỗi bên nên cuốn phim của Nam Trân trở thành "gậy ông đập lưng ông."

Ở đây, "ông" là Hà Nội và "gậy" là Nam Trân.

Nói Với Hà Nội

Chúng tôi là bạn mà cũng là chiến hữu của Lý Tổng. Các ông và chúng tôi đều là người Việt Nam, vì khác biệt lý tưởng chính trị nên chúng ta phải đối đầu sinh tử với nhau. Các ông may mắn có Kissinger bao thầu hai mui chính trị và binh vận nên được làm người chiến thắng. Chúng tôi bất hạnh không nhận được lệnh di tản chiến thuật và phất cờ trắng nên phải làm người bại trận, bị tù đầy, lưu vong. Hiện tại, chúng tôi không có gì cả ngoài lý tưởng tự do dân chủ, và quá khứ đã phục vụ cho chế độ Cộng Hòa để chống lại chế độ cộng sản của các ông. Nhưng trong tương lai, chưa biết ai sẽ là người chiến thắng cuối cùng. Các ông hãy nhìn sang nước láng giềng phía Tây Nam thì rõ.

Nhưng dù thắng hay bại, chúng ta cũng nên đối xử với nhau theo đúng luật tù binh quốc tế và đúng với truyền thống nhân đạo mà tổ tiên chúng ta đã dạy về cách đối xử với tù binh dưới các đời nhà Trần, Hậu Lê, và Tây Sơn, chớ không nên đối xử với tù binh quá tệ hại như các ông đã đối xử với chúng tôi và Đồng Minh của chúng tôi trong thời gian qua.

Vì quyền lợi tối thượng của tổ quốc Việt Nam, vì danh dự và hạnh phúc của đồng bào Việt Nam, vì tương lai của các thế hệ

con cháu mai sau, chúng tôi yêu cầu các vị lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam hãy rút lui khỏi chính quyền để cho đồng bào Việt Nam được tự do bầu cử quốc hội lập hiến, soạn thảo hiến pháp mới, quy định chế độ mới phù hợp với trào lưu tiến hóa của nhân loại. Có làm được như vậy, các ông mới có hy vọng được đồng bào tha thứ và mới tránh được sự phê phán nghiêm khắc của lịch sử.

TRẦN VĂN HÁT (SONG H)

GHI CHÚ:

Song H tên thật là Trần Văn Hát, sinh năm 1938 tại Chợ Lớn. Tốt nghiệp trường Đại Học Luật Khoa Sài Gòn. Cựu giáo sư trường trung học Kiến Phong. Khóa 18 trường Bộ Binh Thủ Đức. Khóa 4 căn bản tâm lý chiến trường Chiến Tranh Chính Trị Sài Gòn. Cựu nhân viên phòng kế hoạch 1 (sưu tầm, nghiên cứu) của Bộ Tham Mưu/Tổng cục Chiến tranh Chính Trị Sài Gòn. Cựu tù cải tạo. Vượt biên, định cư tại New Orleans từ 1983.

**Nhà cầm quyền CSVN hãy
trả tự do cho tất cả tù nhân
chính trị.**

Từ nhà tù Xuân Phước, Lý Tống gửi thư phản đối bài tường thuật của Nam Trân

SAN JOSE -- Một thư viết tay của Lý Tống từ nhà tù A.20 Xuân Phước gửi cho thân hữu và Người Việt đã nhận được qua điện thư của ông Nguyễn Cửu Long, ở Houston, Texas, hôm 27-3-1994. Ông NCL cho biết có thể liên lạc ông Trương Sĩ Lương tại Dallas số điện thoại (817) 265-6356 hoặc của ông Nguyễn Cửu Long (713) 937-3300 để biết thêm chi tiết. Sáng thứ Năm 31 tháng Ba chúng tôi lại nhận được bản tin của tờ Thời Báo ở San José qua máy Fax cũng mang nội dung trên với tựa đề "Lý Tống gửi thư ra hải ngoại lên án bà Nam Trân xuyên tạc, bóp méo các tin tức từ Việt Nam." Ngay sau đó chúng tôi có gọi cô Nam Trân để phỏng vấn về bài báo trên tờ thời báo và lá thư của Lý Tống. Rất tiếc, cô Nam Trân không có nhà. Hi vọng đây là một tiếng chuông về phía ông Lý Tống và hy vọng sẽ được nghe tiếng nói của cô Nam Trân. Chúng tôi loan tin này với đề dặt thường lệ.

Sau đây là thư viết tay của Lý Tống:

"Anh Năm Phan Rang. Tôi đã chuyển đến Thung Lũng Tử Thần, biệt danh là Trại Trừng Giới A.20 Xuân Phước. Từ ngày về đây, bệnh hoạn liên miên. Ho, cảm cúm chưa hết lại xuất huyết bao tử, đường ruột, và giờ thì sốt rét tại khí hậu quá độc địa và cũng bởi hậu quả của cuộc tuyệt thực 48 ngày tại khám Chí Hòa.

Tại Chí Hòa, tôi chẳng biết gì nhiều ngoài những tin tức do bà Nam Trân được phép Bộ Nội Vụ cho biết trong lần phỏng vấn 30/8/92. Về đây, nhờ thoáng hơn nên mới hay chính bà ấy đã khuynh đảo hệ thống thông tin đáng tin cậy của BBC, VOA... để bóp méo, xuyên tạc những phiên tòa xử các nhóm nước ngoài trở về, theo sự chỉ đạo của chính phủ Cộng sản VN. Với trò bôi bẩn một số người về chiến đấu bằng những thủ thuật tình vi như

cắt xén, sửa đổi các văn bản, tape ghi âm hoặc phổ biến những tin tức bịa đặt để làm hoang mang dư luận quốc ngoại và làm giảm tính chiến đấu ngoan cường của các chiến sĩ quốc gia.

Để chứng minh thái độ làm tay sai cho Cộng sản của bà Nam Trân, người mà chính phóng viên báo Saigon Giải Phóng đã nhận xét "rất biết điều", tôi xin đan cử vài thí dụ:

- 1) Tôi không hề "nhận tội là xin khoan hồng" như bà Nam Trân loan tin (yêu cầu bà ấy dẫn chứng đoạn băng nào có lời tôi phát biểu như vậy!) mà trái lại đã tuyên bố: Tại phiên tòa này, các ông là quan tòa và tôi là bị cáo. Nhưng ngoài phiên tòa này còn có Tòa Án Lịch Sử, trong đó toàn dân VN là những vị quan tòa công minh nhất, họ sẽ định công định tội tôi và các ông(1).

Ngay chính trong phần truyệt quốc tịch Mỹ của tôi để dễ bề xử án theo luật rừng, tôi cũng đã khẳng định tôi không chấp nhận quốc tịch VN do các ông áp đặt, bởi vì tôi không phải là công dân của nước CHXHCNVN. Tôi là một chiến sĩ QLVNCH suốt đời kiên cường chống cộng để bảo vệ và phục hưng VN. Vì vậy tôi khẳng định quốc tịch tôi là "quốc tịch Việt Nam Cộng Hòa" hoặc quốc tịch Mỹ.

- 2) Tôi không hề "Tặng hoa để cảm ơn tòa" như bà ấy tung tin, mà tặng hai bó hoa, một cho đại diện của hành khách, một cho đại diện phi hành đoàn chuyến bay tôi không tặc với mục đích như lời để lại khi nhảy dù khỏi máy bay: I apologize for all troubles you have experienced. Your forgiveness will be deeply appreciated by our people and our country as great contribution to the liberation of Vietnam from the Communist yoke.
- 3) Tôi cũng không hề tuyên bố "Nếu Việt Nam thay đổi tôi đã không về" như bà ấy loan tin. Đây là một nghệ thuật đục đẽo và chắp nối hai câu tuyên bố khác của tôi.

* Câu 1: Nếu biết Đặng Tiểu Bình và Francois Mitterrand đi thăm Việt Nam, Tôi đã không về như vậy. Nghĩa là tôi về với lực lượng kết hợp hữu hiệu hơn chứ không chỉ một mình như tôi đã về kéo đến lúc Bill Clinton ghé thăm VN thì không còn kịp nữa.

* Câu 2: Từ trước đến giờ các ông đã "thay đổi" nhiều lần, mỗi lần sửa xong lại sai, sai xong sửa tiếp, càng sửa càng sai. Bao nhiêu xương máu, tài nguyên của nhân dân, đất nước đã bị các ông lạm dụng trong quá trình thay đổi đó. và còn bao nhiêu người VN sẽ chết, sẽ bị cầm tù, sẽ đói khổ để làm vật thí nghiệm cho các cuộc sửa đổi đó. Chỉ cần lật đổ các ông, ngay ngày hôm sau tất cả đều thay đổi, và thay đổi đúng theo quyền lợi và nguyện vọng của toàn dân. (Nói trong cuộc thẩm vấn của Cục An Ninh CS).

Như vậy bà Nam Trân đã lấy chữ "thay đổi" trong câu 2 ghép với "tôi đã không về" của câu 1, cắt bỏ chữ như vậy để thành một câu hoàn toàn trái ngược.

- 4) Tại sao cuộc phỏng vấn ngày 30/8/92 tại khám Chí Hòa lại không được bà ấy phổ biến? Có phải Bộ Nội Vụ không vừa ý đã tịch thu cuộn băng ghi âm và bà Nam Trân cũng dấu nhem luôn cuộc gặp gỡ ấy? Chắc hẳn Bộ Nội Vụ Cộng Sản không thích những câu tuyên bố: Một mình Lý Tổng này cũng đủ lật đổ được chế độ CS nên không cần hợp tác làm nhọc lòng anh em khác. Hoặc kể tội những cảnh tra tấn, kềm kẹp dã man của thời kỳ tù cải tạo.
- 5) (Bảo tôi thuộc) "Gia đình Cách Mạng" (theo nghĩa cộng sản là có liên hệ với CS) là hoàn toàn sai. Phải dùng "Cách Mạng Chân Chính" mới chính xác vì cha tôi chống Pháp bị giặc Tây chặt đầu, một anh tôi chống Mỹ vì tinh thần dân tộc cực đoan, còn đại đa số thành viên gia đình tôi đều chống Cộng được CS đánh giá "cực kỳ phản động."

Chỉ có hai câu tuyên bố loan báo có cơ sở, đó là, tôi xác nhận cơ quan điều tra, giam giữ và đối xử ôn hòa, không lăng nhục, đánh đập; và nhất định hủy bỏ tội danh: "Âm mưu lật đổ chính quyền" của Viện Kiểm Sát là một điểm son. Nhưng lối loan tin này đi ngược lại dụng ý của lời tuyên bố, xuyên tạc để tuyên truyền cho đối phương. Động cơ và mục đích của hai ý này là gì? Trong lời đầu tôi muốn chứng minh cho CS thấy rằng người chiến sĩ Quốc Gia không chỉ dũng cảm mà còn mã thượng, công bằng. Chúng ta trực diện công kích kết tội những tội ác của địch (như tôi đã làm trong thời gian ở tù), nhưng cũng dám công nhận những tiến bộ mà kẻ địch đã cố gắng chứng tỏ. Vào tù không có nghĩa là ngừng cuộc chiến đấu. Vào tù là bắt đầu cuộc chiến đấu ở giai đoạn kế tiếp. Và chính thái độ dũng cảm + mã thượng + công bằng mới có thể thuyết phục những nạn nhân đang phục vụ cho chế độ hiện hành tại VN và thu phục "dân tâm" (tôi quan niệm chỉ bọn đầu sỏ lãnh đạo mới là đối tượng trừng trị, còn các cấp dưới chỉ là nạn nhân sinh nhầm nơi, đi nhầm đường đáng được khoan hồng).

Ta phải xác định. Địch bôi nhọ, bóp méo, bịa đặt, tuyên truyền theo đường lối bá đạo, tiểu nhân thì ta vương đạo, quân tử. Ngoài ra cũng để chỉnh lại câu tuyên bố thiếu công bằng trước đó: Các ông không dám đánh tù chỉ vì các ông biết rằng chế độ này sắp sụp đổ và sợ bị chúng tôi trả thù, chứ chẳng phải vì động cơ tốt nào khác.

Câu thứ 2 "điểm son" không chỉ để công nhận lý do hủy bỏ tội danh "Âm Mưu Lật Đổ Chính Quyền" không đủ yếu tố cấu thành tội phạm vì một người không thể âm mưu lật đổ chính quyền theo luật pháp VN hiện hành của Viện Kiểm Sát là một điều đặc biệt ít thấy trong hệ thống xét xử ít khi "bớt tội" chỉ "thêm tội" ở đây, mà mục đích chính là để "công khai hóa" quyết định này vì tôi nghi ngờ rằng họ âm mưu xử tội danh không tặc với bản án nhẹ trước, sau đó lên lút xử tội danh Âm mưu lật đổ chính quyền với bản án chung thân. Và sự khác biệt giữa 20 năm tù và chung thân là cái "cùm" và một Papillon khó vượt ngục khi bị

cùm xích ban đêm. Đây là một điểm sai lầm của tôi vì thiếu thông tin. Tính thẳng thắn và phóng khoáng làm tôi sa vào cạm bẫy âm mưu "tước bỏ tư cách chính trị" của tôi, mà cứ tưởng là CS cố ý áp dụng luật nghiêm chỉnh để chứng tỏ với dư luận thế giới về sự tiến bộ của luật pháp VN! Đây là điểm duy nhất nhầm lẫn, non kém trước thủ thuật tinh vi của địch, cũng chỉ vì ý định vượt ngục luôn luôn chủ đạo trong bốn nhiệm vụ chính của một tù chính trị: vượt ngục - Nêu cao danh dự - Trau dồi kiến thức/thể lực - Địch vận.

Còn bao nhiêu điều bôi bác, xuyên tạc khác mà nhóm Nam Trân đã lợi dụng sự độc quyền để thao túng các đài BBC, VOA... đã gán cho tôi và các chiến sĩ khác theo đúng hợp đồng với CS chưa được phân tích vì thư đã dài. Tôi yêu cầu cộng đồng Việt Nam tại hải ngoại có biện pháp ngăn chặn phe nhóm Nam Trân trong âm mưu nổi giáo cho giặc làm thiệt hại đến công cuộc phục quốc của toàn dân, và thông báo cho các đài BBC, VOA... để họ cảnh giác trước âm mưu tinh vi nguy hiểm này của địch và bọn đồng lõa. Đến giờ này tôi vẫn chưa vượt ngục được vì trại tù CS giờ này không chỉ kiên cố hơn mà còn do tập đoàn chó săn phản bội luôn luôn theo dõi nhất cử nhất động của mình. Ba trăm tù chính trị tại trại A.20 này (mà đa số đã bị giam cầm từ 15 năm) đang nỗ lực trong hoàn cảnh khắc nghiệt để cùng toàn dân và cộng đồng VN hải ngoại đấu tranh để sớm đem tự do và hạnh phúc thật sự cho VN. Cuối thư nhờ anh Tồn, Long, Lộc, Đạt, Lương, Nhị, Lập, Minh, Thanh, Hạnh, Anh, 65A, 548, Đức, Bảy, Tâm, Kim, Toàn, Ước, Tuấn, Chí, Không Quân...Ái, Văn, Loan...

Xin liên lạc với tôi qua bạn Trương Sĩ Lương hoặc chị Lê Thị Anh là người đại diện tôi tại hải ngoại. Chào chiến thắng.(tn)

LÝ TỐNG
(phổ biến rộng rãi)

(1) Không những không xin khoan hồng, tôi còn nhiều lần tuyên bố: "Bản án tôi càng nặng thì sự cống hiến công trạng của tôi đối với tổ quốc càng lớn; và thời gian các ông ở tù thế tôi khi chế độ này sụp đổ càng lâu dài hơn."

MỤC LỤC

PHẦN I: Giới thiệu về Lý Tống

	Trang
Vài nét về Tiểu sử Lý Tống	10
Vài nét về Chiến sĩ Lý Tống	11
Ly Tong's Long Trek To Freedom	13
Cuộc Hành Trình Ngàn Dặm Tìm Tự Do...	20
Đột Nhập Phi Trường Tân Sơn Nhất	29
Tướng Như Huyền Thoại	39
Phóng sự đặc biệt về Lý Tống	43

PHẦN II: Diễn Tiến vụ Lý Tống

Phi công Lý Tống báo tin cho chị	65
Lý Tống sửa soạn chuyến đi	66
Hành động anh dũng của cựu Trung úy L.T	67
Ngoại Trưởng Hà Nội lên tiếng	69
Đột nhập phi trường quân sự Thái Lan	72
L.Tống gửi thư cho Tư Lệnh Thái	83
Dân Saigon đổ xô ra đường nhật truyền...	89
Phản ứng của V.C sau vụ L.T nhảy dù	96
V.C báo động đỏ toàn quốc	99
Nhân chứng SG kể lại vụ Lý Tống	101
Lý Tống nhảy dù xuống Cát Lái	102
Lý Tống bị bắt...	103
Ly Tong faces death if convicted	105
CSVN hăm truy tố anh hùng Lý Tống	106
Hà Nội: Lý Tống thuộc tổ chức nào ở...	108
Hà Nội đòi kết án tử hình Lý Tống	109
Chưa đưa ra xét xử đã đe dọa	111
Ly Tong to be duly punished	112
One's man war...	113

PHẦN III: Phản ứng của cộng đồng Việt và báo giới

Phản ứng của cộng đồng Việt hải ngoại	119
Phản ứng đầu tiên tại thủ đô tị nạn	120
Thơ Jimmy Tòng Nguyễn gửi T.T Mỹ	121
Thủ đô Việt tị nạn lập ban đặc nhiệm	123
Tuyên cáo của cộng đồng VN Nam CA	126
Thông báo của Liên Hội Bắc California	127
Và hoạt động của Liên Hội...	
Ủy Ban Quốc Tế Yểm Trợ VN Tự Do can thiệp cho Lý Tống	135
L.A. Times loan tin Đêm Không Ngủ	137
Đêm Không Ngủ tại Quận Cam, CA	138
Chào mừng tân công dân Mỹ	151
Khắp nơi tiếp tục phát huy tinh thần ...	153
Đêm thắp sáng cho quê hương V.N tại...	164
Tin thêm về Lý Tống	166
Phản ứng của đồng bào tị nạn Sikew	168
Tuyên Ngôn của Tổng Hội Không Quân	170
Tám thư kêu gọi thành lập Đoàn Thanh Niên Quyết Tử Lý Tống	171
Cộng đồng Việt tị nạn tại Mã Lai	173
Phản ứng cộng đồng Việt tại Houston	175
Phi đoàn Ó Đen nhớ về Lý Tống	176
Đài Tự Do Moscow phỏng vấn	177
Đài Tiếng Nói Tự Do phát thanh vụ L.T	180
Ủy Ban P.H.T.T.L.T thành lập Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tống	183
Thư gửi chính phủ Hoa Kỳ của U.B.P.Lý	184
Ủy Ban Pháp Lý báo động đỏ...	186
Ủy Ban Pháp Lý Yểm Trợ Lý Tống và Đoàn Viết Hoạt	187
Thư của LS Đoàn Văn Tiên gửi T.T Bush	188
Phản ứng của cộng đồng trước vụ xử gấp rút Lý Tống	190
Thư U.B.P.L.Y.T.L.T	191
gửi cho Hà Nội yêu cầu đình hoãn vụ xử Lý Tống	
Thư của U.B.P.L.Y.T.L.T	193
gửi cho Quyền Ngoại Trưởng Hoa Kỳ	
Đài phát thanh quốc tế Pháp loan tin....	195
CSVN không dám đưa Lý Tống ra xử vội	197
Hà Nội phải tôn trọng Công Ước Quốc Tế	198
Thông báo của U.B.P.H.T.T.L.T về vụ xử	200
Hội Nhân Quyền Quốc Tế can thiệp	201

Đài BBC phỏng vấn LS Phùng Tuệ Châu	202
Thư trả lời của Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ	207
Ly Tong is a hero, hijacker, pamphleteer	213
Hijacker's goal was revolution	216
Five Vietnamese monks...	221
Báo Hong Kong ca ngợi Lý Tống	224
Nhật Báo Hoa Ngữ tại L.A loan tin L.T	226
Hijacker of Vietnamese plane...	228

PHẦN IV: Nhận định, bình phẩm nhân vụ L.T.

Lý Tống thuộc tổ chức nào?	231
Lý Tống:Tiếng Sấm Thiên An Môn V.N	232
Công Nghiệp Lý Tống	235
Quả Bom Lý Tống	237
Lý Tống Kinh Kha hay Nguyễn Ánh	241
Một áng dao bay ngàn thuở đẹp	249
Bài học Lý Tống	254
Lý Tống hay Nguyễn Phan Luyện	260
Lý Tống chạm trán với Tử Thần	262
Một bông hồng cho Lý Tống	268
Lá thư Hoa Thịnh Đốn	270
Người Hùng họ Lý	273
Vinh Danh, Than Phiền	278
Lý Tống:một con người quật khởi của cả..	279
Lý Tống trong tù	282
Lý Tống con người khác người	286
Một Lý Tống ta bà lang bạt kỳ hồ	290
Đài BBC giải thích....	293
Huyền sử một người mang tên họ Lý	296
Phóng sự của Vũ Bình Long từ Sài Gòn	298
Lý Tống đón lửa trong đêm đen Việt Nam	302
Lý Tống trong lòng dân tộc	304
Lý Tống người hùng cô đơn	306
Động đất VN, Động đất Cali	310
Xin đốt lên một ngọn lửa hồng	314
Ly Tong:Vietnamese James Bond	318
Lý Tống cánh chim ngàn dặm	324

Vài lời cho anh Lý Tống	328
Con chim ưng và loài ếch nhái	331
Tia lửa Lý Tống, ngòi nổ Lê Đức Anh	334
Nói với nguyệt san Thông Luận...	338
Kinh Kha của thời đại	343
Niềm tin đã bùng dậy	345
Biện hộ hay không biện hộ	347
Ba bước bách hại Lý Tống	353
Mưa khô	356
Gởi người chân mây	359
Con đường dẫn thân	364
Thông điệp từ trời	367
Chào anh hùng Lý Tống:người tiến hành...	372
Anh hùng Lý Tống có chúng tôi đây	376
Phát huy tinh thần Lý Tống	380
Thư gửi Lý Tống	383

PHẦN V: Thơ

Lý Tống ơi anh sống mãi - Anh Phong	399
Vinh Danh Lý Tống - Trần Trúc Lâm	400
Lý Tống - Trần Trung Tá	402
Lý Tống - Thanh Thanh, anh ruột L.T	403
Lý Tống - anh hùng không gian bay vào lịch sử - To Son	404
Đời phi thường - Phạm Hải Hồ	406
Huyền sử một loài chim - Mây trên ngàn	407
Gửi về anh hùng Lý Tống - Phương Chính	408
Lý Tống - Nguyễn Đình Tạo	409
Lý Tống: một Kinh Kha Thời Đại - Linh già Trần Nam Ca	410
Tâm nguyện một đời - Trúc Ti Ly Châu	413
Kiếp chim bằng - Mai Nguyễn	414
Anh hùng Ca - Nguyễn Hữu Phong	415
Lý Tống - Hà Huyền Chi	418
Rượu tiễn Ó Đen - Nguyễn Lập Đông	419
Thơ Lý Tống - Bảo Văn	420
Tinh ca chiến hữu - Võ Đại Tôn	421
Kinh Kha xưa và nay - Nguyễn Thiên Vũ	424
Anh hùng Lý Tống - Nguyễn Hữu Bào	425

Lý Tống Ca - Cụ Tùng Sơn	426
Vì sao không bao giờ tắt	428
Những giòng thơ cho anh - Nguyễn Hùng	429
Anh hùng Lý Tống - Quang Phong	430
Tặng người chiến sĩ Anh hùng Lý Tống	431
thơ củ a Nguyễn Phú Ninh	
Phi vụ Thần Phong - Nam Phong	432
Tổng Tiến - Đặng Phú Phong	434
Lời Tuyên Ngôn - Nguyễn Hoài Nhi	435
Anh hùng Lý Tống - Vũ Khang	437
Đi đúng đường - Ao Giản Phan Ngô	439
Lý Tống Người Hùng của Vạn niên - NBT	440

PHẦN VI Nhạc

Thương Hùng Ca Lý Tống - Hùng Cường	442
Lý Tống - Hồ Văn Sinh	444
Ta sẽ về - Đoàn Văn Tiên	446

PHẦN VII: Tài liệu bổ túc.

- Thư gửi Tổng Thống BUSH của ủy ban vận động thành lập cộng đồng Việt Nam tại Hoa Kỳ. 449
- Thư của U.B.P.L.Y.T.L.T gửi cho Hà Nội xin tiến hành thủ tục về biện hộ và thăm viếng Lý Tống. 451
- Bản tin phổ biến của U.B.P.H.T.T.L.T. Úc Châu. 453

Phần VIII: Phụ đính

- Diễn Tiến phiên tòa xử Lý Tống
- Phản ứng của công chúng và chính Lý Tống về phóng sự của Nam Trân

CẢM TẠ

Nhóm Biên Chú Lịch Sử Việt Nam Cận Đại và Ủy Ban Phát Huy Tinh Thần Lý Tống xin chân thành cảm tạ Ông **Nguyễn Thế Anh**, chủ nhiệm báo **BKHBH**, Ông Bà **Du Miên**, chủ nhiệm tờ **Thời Báo**, đã cho mượn máy móc và dụng cụ lay-out, nhà in **VINA Printing** giúp đỡ việc ấn loát đúng thời hạn và giá thật đặc biệt, và sự đóng góp của một số mạnh thường quân:

• L/S	Đoàn Văn Tiên	\$ 200.00
• L/S	Đoàn Văn Thịnh	\$ 100.00
• L/S	Phùng Tuệ Châu	\$ 100.00
• Anh	Hồ Anh Tuấn	\$ 100.00
• Anh	Trần Văn Bé Tư	\$ 200.00
• Anh	Dương Ngọc Cư	\$ 100.00
• Mr.	John, AMI	\$1500.00